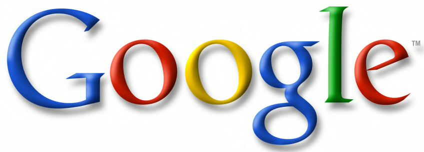
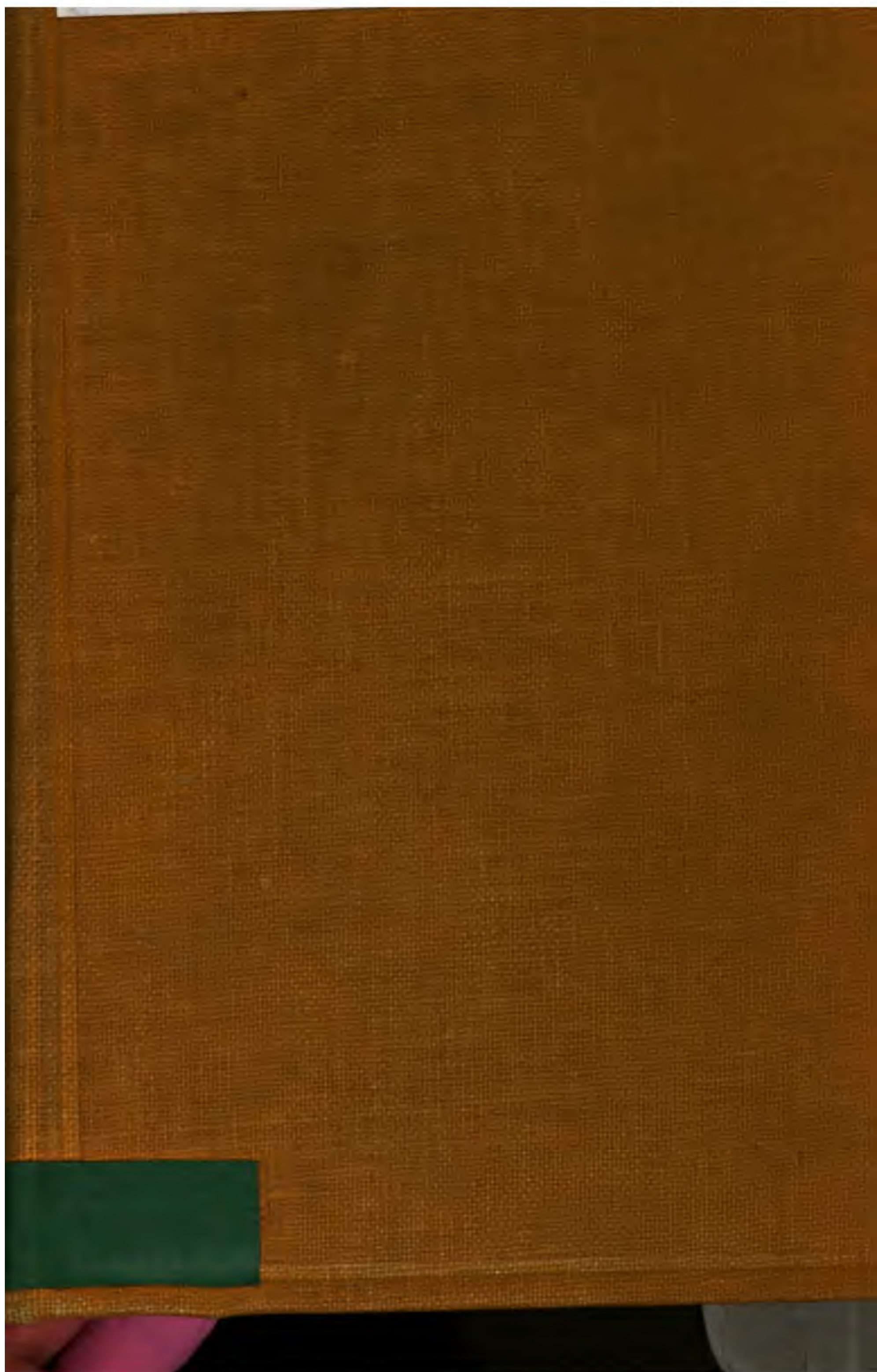

VE
RI
TAS

Sweden. Sovereigns, etc.

SAMLING

AF

KONGL. RESOLUTIONER OCH BREF

UNDER ÅREN 1885—1888

RÖRANDE TILLÄMPNINGEN AF

BEVILLNINGSFÖRORDNINGEN

AF DEN 14 SEPTEMBER 1883

MED DERI VIDTAGNA FÖRÄNDRINGAR

UTGIFVEN AF

HJALMAR RETTIG

V. HÄRADSHÖFDING, AMANUENS I K. FINANSDEPARTEMENTET

STOCKHOLM

P. A. NORSTEDT & SÖNERS FÖRLAG

STOCKHOLM, 1889
KONGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

Förevarande samling utgör ett urval af de under åren 1885 till och med 1888 af Kongl. Maj:t meddelade Nådiga Resolutioner och Bref i mål, uti hvilka tilllämpats förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883 med deri sedermera vidtagna förändringar. Vid detta urval har hänsyn tagits företrädesvis till sådana Resolutioner och Bref, som ansetts vara af beskaffenhet att kunna tjena till ledning vid tolkningen af berörda förordning. Stockholm i Juni 1889.

Utgifvaren.

Innehåll.

1.

Resolution på arrendatorn A. G. Nordvalls besvär rör. 1884 års taxering af klaganden tillhöriga byggnader vid f. d. skogvaktareboställett Kersö.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, arrendatorn af det under Drottningholms kungsgård lydande f. d. skogvaktareboställett Kersö A. G. Nordvall i und. anfört deröfver, att,

sedan Lofö sockens taxeringsnämnd för år 1884 åsatt de å egendomen befintliga, klaganden tillhöriga byggnader ett taxeringsvärde af 28,400 kronor,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden uti anförda besvär yrkat, att då klaganden borde erlägga bevillning för allenast dem af ifrågavarande byggnader, som icke voro för jordbrukets bedrifvande behöfliga, samt brandförsäkringsvärdet å dessa byggnader utgjorde tillhopa 16,800 kronor, taxeringen måtte till sistnämnda belopp nedsättas, enligt beslut den 23 September 1884, enär för jordbruksfastigheten, såsom kronan tillhörig, bevillning icke utgjordes, samt det dessutom upplystes, att klaganden af egendomen åtnjöte en hyresinkomst af 4- till 5,000 kronor, förklarat, att samtliga vid egendomen befintliga åbyggnader borde taxeras och förty, med afslag å besvären, faststält taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, uppå af klaganden derstädes fullföljda besvär, genom utslag den 23 December 1884 icke funnit skäl att i öfverklagade beskattningsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 7 Maj 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som på grund af hvad i målet förekommit antagas må, att af ifrågavarande byggnader allenast de två boningshus, hvilka blifvit af klaganden använda till uthyrning sommartiden, äro att hänföra till sådana byggnader. för hvilka, såsom belägna på jordbruksfastighet, men icke af-

sedda för det derå drifna jordbruk eller dit hörande näring, bevillning såsom för annan fastighet än jordbruksfastighet bör, jemlikt § 5 mom. b i Kongl. förordningen den 14 September 1883 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, utgöras, samt utredt blifvit, att klaganden i hyra för omförmälda två byggnader år 1884 uppburit ett belopp af 1,625 kronor, finner Kongl. Maj:t, med ändring af Kammarrättens utslag, godt, under iakttagande af skäligt afdrag för reparationer och andra kostnader samt slitning af möbler, till 23,500 kronor nedsätta det taxeringsvärde, efter hvilket klaganden har att för sistnämnda år utgöra bevillning för fastigheter å lägenheten Kersö. Hvilket etc.

2.

Resolution på drätselkammarens i Vesterås und. besvär i fråga om f. d. generalmajoren Aug. Silverstolpes beskattning för år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Vesterås, efter uppdrag af stadsfullmägtige i samma stad, i und. anfört deröfver, att,

sedan bevillningsberedningen derstädes för år 1884 föreslagit före detta generalmajoren August Silverstolpe till beskattning, bland annat, för en till 36,000 kronor beräknad inkomst af kapital, men stadens taxeringsnämnd ansett honom, som försålt den honom tillhöriga fastigheten Ingemarshof i Stockholm för 800,000 kronor, böra för den vinst, som genom samma försäljning under beskattningsåret uppkommit, eller 691,888 kronor, erlägga bevillning,

samt Vestmanlands läns pröfningsnämnd, der Silverstolpe sig besvärat, genom beslut den 23 September 1884, med undanrödjande af taxeringsnämndens beskattningsåtgärd, förordnat, att före detta generalmajoren Silverstolpe skulle beskattas för inkomst af 33,000 kronor utaf det kapital, som utgjorde hans behållna vinst genom försäljning af fastigheten Ingemarshof, sedan från köpesumman afräknats försäljningskostnaden, i egendomen intecknad skuld och inköpta aktier,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 10 sistlidne Februari ej funnit

skäl göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 3 Juli 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

3.

Resolution på Helsingborgs landtförsamlings und. besvär i fråga om bevillningstaxering för år 1884 af det å Hennes Maj:t Drottningens egendom Sofiero befintliga lustslott.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Helsingborgs landtförsamling i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd för Helsingborgs socken ansett det å Hennes Maj:t Drottningens egendom $1/4$ mantal Sofiero inom nämnda socken uppförda lustslott böra taxeras såsom annan fastighet än jordbruksfastighet och i sådant afseende uppskattat detsamma till etthundratusen kronor,

men Malmöhus läns pröfningsnämnd genom beslut den 17 September 1884 förordnat, att ifrågavarande lustslott med detsamma åsatt värde skulle ur socknens taxeringslängd öfver fast egendom afföras,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 11 Februari 1885 icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms Slott den 3 Juli 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

4.

Resolution på und. besvär af Lessebo bolag i fråga om bolaget för år 1884 påförd inkomstbevillning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lessebo bolag i und. anfört deröfver, att,

sedan Blekinge läns pröfningsnämnd, på yrkande af kronans ombud landskamereraren A. Holmquist, genom beslut den 26 September 1884 förordnat, att klaganden, som i staden Karlskrona hade timmerupplag, der trävaror sorterades och jemväl försågades, samt hvarifrån för klagandens räkning utskeppning äfven egde rum, skulle i Karlskrona taxeras till bevillning för en till tretusen kronor beräknad inkomst af rörelse,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, med yrkande att från ifrågavarande bevillnings utgörande varda befriad, uti utslag den 24 Februari 1885 sig utlåtit, att som den rörelse, hvilken klaganden i Karlskrona utöfvade genom justering och utskeppning af derstädes å förhyrd plats upplagdt virke, måste anses vara af sådan hufvudsaklig beskaffenhet, att klaganden för inkomst deraf, jemlikt § 12 litt. c uti Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom och af inkomst den 14 September 1883, borde i Karlskrona beskattas, samt klaganden ej visat, att den af pröfningsnämnden antagna behållna inkomsten af denna rörelse blifvit för högt beräknad, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 3 Juli 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

5.

Resolution på und. besvär af landskamereraren I. Törnebladh i fråga om Igelsta aktiebolags beskattning för år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren I. Törnebladh, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd med Södertörns fögderis andra distrikt uppskattat den inkomst af rörelse vid Igelsta tegelbruk i Östertelje socken, för hvilken Igelsta aktiebolag skulle erlägga bevillning, till 10,000 kronor,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget, med förmälan att bolagets behållna inkomst af tegelbruks-

rörelsen under år 1883 utgjort 3,172 kronor 47 öre, yrkat nedsättning i taxeringsnämndens beräkning af den beskattningsbara inkomsten, genom beslut den 24 September 1884, enär inom komitén upplystes, att bolaget, oaktadt erhållen uppmaning af ordföranden i vederbörande bevillningsberedning, hvarken till honom eller sedermera till pröfningsnämnden afgifvit någon fullständig uppgift å sin ställning, lemnat berörda yrkande utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, uti utslag den 18 Februari 1885 sig utlåtit, att som bolaget genom ett vid besvären fogadt utdrag af bolagets räkenskaper för år 1883, mot hvilken handlings innehåll kronans ombud ej haft något att erinra, finge anses hafva ådagalagt, att den behållna inkomsten af bolagets under samma år idkade tegelbruksrörelse utgjort 3,172 kronor 47 öre; alltså och då vid beräkningen af bolagets år 1884 beskattningsbara inkomst jemlikt § 10 mom. 4 a i bevillningsstadgan den 14 September 1883 afdrag, på sätt bolaget yrkat, finge ega rum för 1,860 kronor, hvilket belopp ostridigt icke öfverstege fem procent af taxeringsvärdet å den för rörelsens utöfvande begagnade fastigheten, funne Kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att den inkomst, hvarför bolaget hade att för år 1884 erlägga bevillning, bestämdes till jemnadt belopp af 1,312 kronor; Gifven Stockholms Slott den 24 Juli 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som bolaget uti sina till pröfningsnämnden ingifna besvär yrkat, att den beskattningsbara inkomsten af rörelsen vid Igelsta tegelbruk måtte bestämmas till 3,172 kronor 47 öre, utan att dervid yrka afdrag, jemlikt § 10 mom. 4 a i nådiga förordningen den 14 September 1883 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, för det hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å den för rörelsens utöfvande begagnade fastighet; alltså och då vid sådant förhållande bolagets i berörda hänseende först hos Kammarrätten framstälda yrkande icke bort af Kammarrätten till pröfning upptagas, finner Kongl. Maj:t i enlighet med klagandens hemställan skäligt, med ändring af Kammarrättens utslag, till tretusen ettbundra sjuttiotvå kronor fastställa beloppet af den inkomst, för hvilken bolaget har att för

dess rörelse vid Igelsta tegelbruk år 1884 erlägga bevillning. Hvilket etc.

6.

Resolution på landskamreraren A. Andersons besvär i fråga om Jössefors' aktiebolags beskattning för år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren Axel Anderson, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan Vermlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 25 September 1884 förordnat, att Jössefors' aktiebolag skulle för samma år taxeras till bevillning för 10,000 kronors inkomst af Jösseforsens trämassefabrik,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der styrelsen för nämnda bolag anfört besvär, med yrkande att bolaget måtte från ifrågavarande bevillnings utgörande varda befriadt, i utslag den 17 sistlidne Mars sig utlåtit, att som upplyst vore, att Jösseforsens trämassefabrik från den 14 Mars 1881 till samma dag 1886 vore af bolaget till enskild person på arrende upplåten, samt, enligt hvad handlingarne föranledde, ifrågavarande beskattning afsåge det bolaget tillkommande arrendet af fabriken; alltså och då fastighetsbevillning för fabriken skulle af bolaget utgöras, samt i följd deraf berörde arrende enligt § 8 mom. 2 d i gällande bevillningsstadga icke vore att hänföra till särskildt beskattningsbar inkomst, funne Kammarrätten, som vid sådant förhållande ansåge den omständighet, att bolaget icke inom stadgad tid till Kongl. Maj:ts Befh:de aflemnat förevarande besvär, ej utgöra hinder för besvärens upptagande till pröfning, rättvist att pröfningsnämndens öfverklagade beslut till all kraft och verkan upphäfva; Gifven Stockholms Slott den 31 Juli 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som Jössefors' aktiebolag, hvilket ostridigt är pligtigt utgöra fastighetsbevillning för Jösseforsens inom Arvika socken belägna trämassefabrik, i följd häraf är att anse såsom skattskyldigt inom nämnde kommun, der bevillning för inkomst af fabriken år 1884 blifvit bolaget påförd;

alltså och då vid sådant förhållande bolagets öfver sistberörde taxering hos Kammarrätten anförda, först den 24 Februari 1885 till Kongl. Maj:ts Befh:de ingifna besvär icke, emot stadgandet i § 62 mom. 1 af nåd. förordningen den 14 September 1883 angående bevillning af fast egendom samt af inkomst, bort af Kammarrätten till pröfning upptagas, finner Kongl. Maj:t skäligt till all kraft och verkan upphäfva Kammarrättens öfverklagade utslag. Hvilket etc.

7.

Resolution på f. d. konsuln F. H. Wolffs und. besvär i fråga om den honom för år 1884 inom Blekinge län påförda inkomstbevillning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, f. d. konsuln F. H. Wolff i und. anfört deröfver, att,

sedan för år 1884 klaganden blifvit taxerad af taxeringsnämnd i Karlskrona för dels tiotusen kronors inkomst af kapital, dels nittontusen femhundra kronors inkomst af rörelse, nemligen 2,000 kronor af skeppsrederi, 5,000 kronor af stenhuggeriet å straffängelset i Karlskrona samt 12,500 kronor af den stenhuggerirörelse, hvilken i sin helhet leddes från hans kontor i Karlskrona, men utöfvades vid stenhuggerierna å Tjurkö i Augerums socken, Lindö i Listerby socken, båda i Blekinge län, och Hunnebostrand i Göteborgs och Bohus län, och för hvilken rörelse klaganden ansågs böra i Karlskrona beskattas för halfva inkomsten, äfvensom af taxeringsnämnden i Listerby socken för 3,000 kronors inkomst af rörelse vid Styrsvik,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat befrielse från taxeringen för kapital och för den till 12,500 kronor uppskattade inkomsten af stenhuggerirörelse å Tjurkö, Lindö och Hunnebostrand, genom beslut den 26 September 1884 väl befriat klaganden från taxeringen i Karlskrona för inkomst af stenhuggerirörelsen å Tjurkö, Lindö och Hunnebostrand, men ogillat klagandens yrkande om befrielse från taxeringen för inkomst af kapital, samt höjt beräkningen af klagandens inkomst af rörelse, ej mindre i staden Karlskrona från sjutusen kronor till tiotusen kronor, än ock i Listerby socken från tretusen kronor till femtusen kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, uppå af klaganden derstädes anförda besvär, genom utslag den 9 Februari innevarande år sig utlåtit, att, enär ett af klaganden i målet åberopadt, af förre handlanden Per Olof Hultmark och skeppsklareraren Carl Johan Kindborg med ed inför rådstufvurätten i Karlskrona fäst intyg icke innehölle uppgift rörande beskaffenheten och omfattningen af de handelsböcker, ur hvilka Hultmark och Kindborg förmält sig hafva inhemtat hvad de i fråga om klagandens behållna inkomst af kapital intygat, samt samma intyg icke heller lemnade för inkomster och utgifter i enlighet med de af Hultmark och Kindborg granskade räkenskaper öfver klagandens stenhuggerirörelse i Karlskrona stad och i Listerby socken sådan redogörelse, som utvisade huru stort inkomstbelopp vore å hvardera orten beskattningsbart, kunde klaganden icke medelst berörda intyg anses hafva ådagalagt, att hans beskattningsbara inkomst för år 1884 blifvit af pröfningsnämnden för högt beräknad; till följd hvaraf och då till ådagaläggande af sistnämnda förhållande annan bevisning icke blifvit af klaganden förebragt, Kammarrätten saknade skäl att, emot kronoombudets bestridande, i pröfningsnämndens beslut, så vidt det blifvit öfverklagadt, göra ändring; Gifven Drottningholms Slott den 8 Augusti 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

8.

Resolution på landskamereraren H. Amnéus' und. besvär i fråga om hemmansegaren Anders Jonssons i Eskhult beskattande för år 1884 för inkomst genom skogsförsäljning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren H. Amnéus, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års pröfningsnämnd för Skaraborgs län, hvarest hemmansegaren Anders Jonsson i Eskhult, som af vederbörande taxeringsnämnd för nämnda år taxerats för 5,000 kronors in-

komst af skogsförsäljning från Jonsson tillhöriga hemmanen $^{1}/_{2}$ mantal Eskhult, $^{1}/_{4}$ mantal Hultorp, $^{1}/_{4}$ mantal Knutshult samt lägenheten Räfsebo, yrkat, att, då skogen vore inbegripen i fastigheternas taxeringsvärden och ifrågavarande inkomst således redan genom fastighetsbevillning beskattad, taxeringsåtgärden måtte upphäfvas, genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 September 1884 bifallit berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden såsom kronans ombud vid pröfningsnämnden häröfver anfört besvär, i utslag den 16 sistlidne Mars ej funnit skäl vara anfördt, som kunde föranleda ändring i öfverklagade beslutet; Gifven Drottningholms Slott den 8 Augusti 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

9.

Resolution på landskamreraren H. Amnéus' und. besvär rör. Carl Jonssons bevillning år 1884 för inkomst af skogsförsäljning m. m.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren H. Amnéus, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan Skaraborgs läns pröfningsnämnd för år 1884, hvarest klaganden, i egenskap af kronans ombud hos nämnden, yrkat, dels att egaren till $^{1}/_{4}$ mantal Fridened Sörgården i Fridenеds socken, Carl Jonsson, hvilken under år 1883 genom försäljning af skog från sitt hemman beredt sig en inkomst af 5,500 kronor, måtte för nämnda inkomst beskattas, dels att taxeringsvärdet å omförmälda hemmansdel, hvilket af vederbörande taxeringsnämnd bestämts till tiotusen femhundra kronor, måtte, enär $^{35}/_{284}$ mantal af samma hemman vid försäljning betingat ett pris af 9,800 kronor, höjas till 26,800 kronor, genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 September 1884 klagandens berörda yrkanden afslagit,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, uppå af klaganden fullföljda besvär, i utslag den 13 April innevarande år

funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda till ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 14 Augusti 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

10.

Resolution på Lycksele kommuns und. besvär rör. v. konsuln C. Schildts befrielse från bevillning för år 1884 inom Lycksele socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lycksele kommun i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd för Lycksele socken ansett vice konsuln Conrad Schildt böra erlägga bevillning för en till 650 kronor beräknad inkomst af inom Lycksele socken idkad handelsrörelse,

samt Vesterbottens läns pröfningsnämnd, hos hvilken Schildt yrkat upphäfvande af berörda taxeringsåtgärd på den grund, att, enligt hvad ett af E. R. Söderström, som år 1883 för Schildts räkning försålt varor i Lycksele, meddeladt intyg utvisade, försäljningssumman berörda år utgjort endast 1,035 kronor och att Schildt dessutom vore i staden Umeå, hvarest hans handelsrörelse hufvudsakligen idkades, beskattad för all sin inkomst, genom beslut den 24 September 1884, enär upplyst blifvit, att Schildt icke hade ständigt biträde i Lycksele, befriat honom från erläggande af inkomstbevillning derstädes,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 31 Mars innevarande år sig utlåtit, att, enär hvad i målet förekommit icke föranledde till antagande, att den af Schildt under år 1883 inom Lycksele socken idkade handelsrörelse varit af beskaffenhet, att, jemlikt § 12 mom. d samt § 10 mom. 2 a i bevillningsstadgan den 14 September 1883, inkomsten deraf bort år 1884 i nämnda socken beskattas, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 28 Augusti 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

11.

Resolution på Lycksele kommuns und. besvär i fråga om bolaget O. & A. Grahns befriande från bevillning för år 1884 inom Lycksele socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lycksele kommun i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden med Lycksele socken för år 1884 taxerat handelsbolaget O. & A. Grahn i Umeå för inkomst till belopp af 1,500 kronor af handelsrörelse vid Lycksele marknadsplats under så kallade större helger,

samt Vesterbottens läns pröfningsnämnd, på bolagets klagan, genom beslut den 24 September 1884, enär upplyst blifvit, att bolaget icke hade ständigt ombud i Lycksele, befriat bolaget från erläggande af inkomstbevillning derstädes,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 13 April 1885 förklarat sig finna skäl ej vara anfördt, som kunde föranleda till ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms Slott den 28 Augusti 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

12.

Resolution på landskamereraren A. Holmquists und. besvär i fråga om kyrkoherden i Hoby församling J. Svenssons beskattning för inkomst år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd för Hoby och Öljehults församlingar uppskattat kyrkoherden J. Svenssons inkomst nämnda år till fyratusen tvåhundra fyra kronor, deraf ett tusen sex hundra kronor ansetts härflyta af arrende för mensalhemman,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest Svensson öfver denna beskattningsåtgärd, i hvad den afsåge omförmälda arrendeinkomst, sig besvärat, medelst beslut den 26 September berörda år fastställt den öfverklagade taxeringsåtgärden,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, på af Svensson fullföljda besvär, i utslag den 10 sistlidne Februari sig utlåtit, att, enär Svenssons ofvanberörda inkomst af 1,600 kronor utgjorts af arrende för åtskilliga till Hoby kyrka och kyrkoherden i Hoby församling gemensamt donerade hemman, samt upplyst vore, att fastighetsbevillning blifvit dessa hemman påförd, funne Kammarrätten jemlikt § 8 mom. 2 d i bevillningsstadgan den 14 September 1883 skäligt att, med ändring af öfverklagade beskattningsåtgärden i denna del, befria Svensson från skyldighet att för omförmälda arrendeinkomst utgöra bevillning; Gifven Stockholms Slott den 11 September 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

13.

Resolution på landskamereraren P. A. H. Cavallis und. besvär i fråga om byggmästaren C. Mortensens beskattning år 1884 för vinst af fastighetsförsäljning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren P. A. H. Cavalli, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd för staden Malmö, i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag, taxerat byggmästaren C. Mortensen till bevillning för en till 17,000 kronor beräknad inkomst af rörelse,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, hvarest Mortensen yrkat nedsättning i taxeringen till 10,000 kronor, genom beslut

den 17 September 1884 väl nedsatt beräkningen af Mortensens omförmälda inkomst till 10,000 kronor, men tillika förordnat, att bevillning skulle dessutom påföras Mortensen för en till 40,000 kronor uppskattad vinst vid försäljning af tre fastigheter i Malmö,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der Mortensen sig besvärat, i utslag den 18 sistlidne Mars sig utlåtit, att enär den köpeskilling, Mortensen bekommit genom försäljning af ifrågavarande fastigheter, hvilka Mortensen ostridigt egt under flere år, icke vore till större eller mindre del att anse såsom beskattningsbar inkomst, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut i hvad det blifvit öfverklagadt, befria Mortensen från skyldighet att för år 1884 erlägga bevillning för vinst af fastighetsförsäljning; Gifven Stockholms Slott den 9 Oktober 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

14.

Resolution på drätselkammarens i Karlshamn und. besvär i fråga om Karlshamns bryggeriaktiebolags beskattning för år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Karlshamn, efter uppdrag af stadsfullmägtige derstädes, i und. anfört deröfver, att,

sedan Karlshamns bryggeriaktiebolag blifvit för år 1884 beskattadt för inkomst af rörelse dels i Karlshamn, enligt beslut af stadens taxeringsnämnd, för en till 7,800 kronor uppskattad inkomst och dels i Asarums socken,

men Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 26 September 1884, enär det inom nämnden upplystes, att bolagets styrelse väl hade sitt säte i Karlshamn, men att någon rörelse af beskaffenhet, att bevillning derför bort påföras, icke i staden af bolaget utöfvades, funnit skäligt befria bolaget från bevillning för inkomst af rörelse i Karlshamn,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 18 Mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 30 Oktober 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

15.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Hernösand rör. sjöförsäkringsaktiebolaget Ägir för år 1884 i Hernösand påförd bevillning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Hernösand i und. anfört deröfver, att,

sedan nämnda stads taxeringsnämnd för år 1884 ansett sjöförsäkringsaktiebolaget Ägir böra der i staden beskattas för en till 15,000 kronor beräknad inkomst af bolagets agentur derstädes,

samt Vesternorrlands läns pröfningsnämnd, der bolaget, under uppgift att detsamma vore för hela sin vinst taxeradt i Stockholm, hvarest det hade sitt hufvudkontor, yrkat upphäfvande af berörda beskattningsåtgärd, genom beslut fattadt vid sammanträde den 29 och 30 September 1884, enär bolagets rörelse eller någon hufvudsaklig gren deraf icke kunde anses på mera sjelfständigt sätt drifvas af dess i Hernösand anstälde agent, utan bolaget borde, jemlikt föreskriften i § 12 mom. c bevillningsstadgan, för sin agentur i Hernösand beskattas å den ort, der bolaget hade sin styrelse, förordnat, att den bolaget i Hernösand påförda bevillning skulle ur stadens inkomstlängd afföras,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klagandena sig besvärat, uti utslag den 31 Mars 1885 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 30 Oktober 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

(Transsumt.) 16.

Resolution på godsegaren C. L. Théels und. besvär i fråga om taxeringsvärdena för år 1884 på åtskilliga fastigheter inom Frötuna socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, godsegaren C. L. Théel, för egen del och enligt uppgift å öfrige delegares i nedannämnda fastigheter vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd med Lyhundra fögderis fjerde taxeringsdistrikt beslutat, att de af bevillningsberedningen föreslagna taxeringsvärdena å nedannämnda, klaganden och Regina Åkerberg tillhöriga, inom Frötuna socken belägna fastigheter skulle, efter beräkning af 200 kronor för hvarje tunnland af fastigheternas inegor, förhöjas sålunda: å Björnö N:o 1, $3^1/_2$ mantal, från 160,000 kronor till etthundra sextioåttatusen niohundra kronor — —,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, för egen del och såsom ombud för Regina Åkerberg, yrkat, att, efter beräkning af 250 kronor för hvarje tunnland åker, 100 kronor för hvarje tunnland äng och 15 kronor för hvarje tunnland afrösningsjord, taxeringsvärdet å ifrågavarande fastigheter måtte bestämmas till 312,000 kronor och att deraf måtte beräknas för Björnö 140,000 kronor — —, genom beslut den 23 September 1884, sedan inom pröfningsnämnden blifvit anmärkt rörande arealen å ifrågavarande fastigheter, att densamma i Stockholms läns kalender upptagits till 800 tunnland mer, än hvad beskrifningen till en af klaganden hos nämnden åberopad karta af år 1818 angåfve, samt, beträffande till fastigheterna hörande skog och ängsmark, att hvart tunnland af skogen, hvilken vore väl bibehållen och indelad till trakthuggning, vore värdt mer än femton kronor och att ängsmarken vore af ypperlig beskaffenhet, ansett det icke vara för högt att beräkna inrösningsjorden efter 200 kronor för hvart tunnland och skogen jemte impedimenter efter 30 kronor för hvart tunnland, samt förty den öfverklagade fastighetstaxeringen faststält,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, uti utslag den 13 April 1885 sig utlåtit, att som klaganden icke visat sig vara behörig att öfverklaga pröfningsnämndens beslut i fråga om taxeringsvärdet å den del af ifrågavarande fastigheter, som egdes af annan person än klaganden,

kunde klagandens yrkande om nedsättning i fastigheternas taxeringsvärde icke komma under pröfning i vidsträcktare mån än beträffande klagandens egande andel i omförmälda fastigheter, hvarvid Kammarrätten funne skäl icke hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 30 Oktober 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som klaganden icke visat, att han af meddelegare uti ifrågavarande fastigheter erhållit uppdrag att fullfölja talan mot Kammarrättens utslag, finner Kongl. Maj:t ändringssökandet icke kunna till pröfning upptagas i vidsträcktare mån, än så vidt angår klagandens egna andelar uti samma fastigheter.

Beträffande nämnde andelar finner Kongl. Maj:t ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

17.

Resolution på Ahlafors sågverksaktiebolags und. besvär i fråga om bolaget för år 1884 påförd bevillning för inkomst af flottningsrörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ahlafors sågverksaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd för de till Ragunda, Forss och Stugu pastorat hörande socknar till 2,500 kronor uppskattat klagandens inkomst af flottningsrörelse i Sittåns jemte annat vattendrag inom Stugu socken,

samt Jemtlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, då flottled ej vore någon anläggning, som lemnade beskattningsbar vinst, klaganden måtte från berörda inkomstbevillning varda befriad, genom beslut den 22 September 1884, enär det inom komitén upplystes, att ett särskildt sjelfständigt bolag vore bildadt för bedrifvande af ifrågavarande flottningsrörelse, hvilken jemväl ansåges vara af den beskaffenhet, att deraf härflytande inkomst borde särskildt beskattas, fastställt taxeringsnämndens åtgärd,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, uti utslag den 25 Februari 1885, bland annat, hvarom

nu icke är fråga, sig utlåtit, att som klaganden beträffande flottningen i Sittåns vattendrag, hvilket genom Kongl. Maj:ts Befh:des i Jemtlands län utslag den 30 Juli 1883 förklarats utgöra allmän flottled, väl genom samma utslag berättigats att af de flottande uppbära vissa afgifter, men dessa endast vore afsedda till amortering af det i arbeten för vattendragets flottbargörande nedlagda kapital samt till gäldande af åtta procent årlig ränta till klaganden under amorteringstiden å samma kapital, i den mån det icke blifvit amorteradt, ansåge Kammarrätten omförmälda ränta utgöra klagandens beskattningsbara inkomst af ifrågavarande flottningsrörelse, till följd hvaraf och då klaganden icke ens uppgifvit, att berörda kapital, som ursprungligen utgjort 19,350 kronor, blifvit af klaganden upplånadt, samt utredning saknades, huruvida någon del af samma kapital blifvit amorteradt före 1884, Kammarrätten funne skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att den inkomst af flottningsrörelse, hvarför klaganden hade att för år 1884 erlägga bevillning inom Stugu socken, nedsattes till ett tusen femhundra fyratioåtta kronor, motsvarande åtta procent ränta å nittontusen trehundra femtio kronor; Gifven Stockholms Slott den 30 Oktober 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och då icke visadt blifvit, att, efter afräkning af alla enligt gällande bevillningsstadga medgifna afdrag vid beräkning af inkomst utaf kapital och arbete, klaganden haft mindre inkomst af ifrågavarande flottningsrörelse, än den Kammarrätten beräknat, finner Kongl. Maj:t icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag, för så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

18.

Resolution på bokhållaren S. Sahlins und. besvär i fråga om val af ledamöter i 1885 års taxeringsnämnd för Stuguns m. fl. socknars taxeringsdistrikt.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bokhållaren S. Sahlin i und. anfört deröfver, att,

sedan å kommunalstämma med Stuguns socken den 7 Juni innevarande år förrättats val af ledamöter uti bevillningstaxeringsnämnden för Stuguns, Ragunda och Forss pastoraters taxeringsdistrikt och dervid, förutom hemmansegaren E. Holmberg och folkskoleläraren E. V. Dahlén, hvilka enhälligt utsetts, efter omröstning valts inspektoren E. Hellström, som erhållit röster för 691 fyrk, medan röster för 550 fyrk tillfallit i röstetal närmast komne grosshandlaren P. Wikström i Mårdsjön,

samt klaganden jemte hemmansegarne N. O. Pettersson, L. Holmberg, M. Jonsson, E. J. Forsberg, A. Jonsson och E. P. Nässén samt handlandena B. E. Åkesson, M. P. Pettersson och J. O. Engström hos Kongl. Maj:ts Befh:de i Jemtlands län anfört besvär öfver valförrättningen med yrkande att, med ogillande af Hellströms val, Wikström måtte förklaras vara utsedd till ledamot af nämnden eller ock, om sådant ej kunde ske, valförrättningen i dess helhet undanrödjas, till stöd för hvilket yrkande hufvudsakligen anförts: att, i strid emot föreskriften i § 39 af Kongl. förordningen om bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883, två löntagare och en fastighetsegare, men icke någon näringsidkare invalts i taxeringsnämnden, ehuru brist på lämpliga näringsidkare ej varit för handen; att Hellström äfven derförutom, på grund af samma § i bevillningsstadgan, ej varit valbar, enär han, som 1883 års höst inflyttat till Stugun, således ej under år 1884 utgjort bevillning inom taxeringsdistriktet; samt att genom valförrättningens utsättande till den 7 sistlidne Juni, under det taxeringsnämnden skulle sammanträda den 18 i samma månad, klaganden och hans medparter beröfvats deras författningsenliga rätt till nödig besvärstid,

så har Kongl. Maj:ts Befh:de genom utslag den 13 Juni innevarande år sig utlåtit, att, enär klaganden och hans medparter icke visat, vare sig att vid bestämmandet och kungörandet af tiden för den öfverklagade valförrättningen blifvit åsidosatta föreskrifterna härutinnan uti § 37 af ofvan åberopade Kongl. förordning eller att vid valet enskilda personer fått utöfva rösträtt för högre fyrktal, än lag medgåfve; enär föreskrift saknades, att val af ledamöter i taxeringsnämnd borde hållas så lång tid före nämndens sammanträde, att derförinnan besvär öfver valet kunde hinna slutligen pröfvas; enär stadgandet uti § 39 af meranämnde Kongl. förordning derom, att vid val af

ledamöter borde tillses, att, så vidt möjligt vore, så väl fastighetsegare som näringsidkare och löntagare komme att i nämnden ega säte och stämma, icke, enligt Kongl. Maj:ts Befh:des åsigt, kunde anses innefatta, att kommun, som hade att välja tre eller flere ledamöter, skulle vara ovilkorligen förbunden att utse minst en inom hvardera af dessa tre klasser; och enär Hellström, hvilken ostridigt under år 1884 varit påförd bevillning inom Stuguns socken, således måste, oansedt bevillningsbeloppet icke under året till betalning förfallit, anses hafva, på sätt i sist åberopade lagrum för valbarhet vore föreskrifvet, under samma år »utgjort» bevillning inom socknen, pröfvade Kongl. Maj:ts Befh:de lagligt ogilla den i målet förda talan; Gifven Stockholms Slott den 6 November 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Dess Befh:de efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kongl. Maj:ts Befh:des öfverklagade utslag. Hvilket etc.

19.

Resolution på förre nämndemannen Johannes Olssons i Hede und. besvär i fråga om honom för år 1884 påförd bevillning för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre nämndemannen Johannes Olsson i Hede i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd med Foss pastorat taxerat klaganden för en till 500 kronor beräknad inkomst af rörelse,

samt Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden uti anförda besvär yrkat att varda från denna beskattning befriad, genom beslut den 24 September 1884 på grund af inom pröfningsnämnden meddelade upplysningar och utan afseende å besvären höjt klagandens ifrågavarande taxering till ett tusen kronor, med föreskrift att för detta belopp klaganden, som egde fastighet till så stort värde, att afkomsten deraf tillhopa med den för honom af pröfningsnämnden beräknade inkomsten ansåges öfverstiga 1,800 kronor, skulle erlägga bevillning med tio kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär och dervid fogat utdrag af rådstufvurättens i Uddevalla protokoll för den 24 November 1884, utvisande att klaganden inför rådstufvurätten med ed betygat, det hans inkomst af handel med kreatur under år 1883 icke öfverstigit 300 kronor, i utslag den 28 April innevarande år ansett klaganden hvarken med det vid besvären fogade edgångsbevis eller annorledes hafva ådagalagt, att hans inkomst af kreatursbandel understigit det belopp, som pröfningsnämnden antagit, samt förty ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 13 November 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

20.

Resolution på förre riksdagsfullmägtigen Bälter Sven Erssons i Östnor und. besvär i fråga om honom för år 1884 påförd bevillning för inkomst af kapital och arbete.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre riksdagsfullmägtigen Bälter Sven Ersson i Östnor i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning föreslagit, att klagandens inkomst för år 1884 måtte beräknas till 3,413 kronor af kapital, 550 kronor af allmän tjenst, 375 kronor af enskild tjenst och 675 kronor af rörelse eller till ett sammanräknadt belopp af 5,013 kronor,

och taxeringsnämnden i Mora socken beräknat såsom klagandens inkomst af rörelse, utöfver de af bevillningsberedningen föreslagna 675 kronor, dels 20,000 kronor, motsvarande klagandens vinst å jordegendomsförsäljning år 1883 inom Elfdalens socken, dels ock 10,000 kronor, klaganden sistnämnda år tillfallen vinst vid försäljning af jord och nyttjanderätt till skog inom Orsa socken, till följd hvaraf klagandens sammanlagda inkomsttaxering bestämts till 35,013 kronor,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat att för år 1884 varda taxerad i enlighet med bevillnings-

beredningens förslag, genom beslut vid sammanträde den 26 och 27 September 1884 ansett, att den vinst, som uppkommit genom försäljning af de i Elfdalen belägna egendomarne, hvilka klaganden en längre tid sjelf brukat och förbättrat, icke kunde hänföras till någon af de i § 8 mom. 2 a af gällande bevillningsstadga uppräknade inkomstarter, men kunde antagas hafva ökat klagandens kapital, samt att försäljningarne i Orsa, såsom afseende, enligt hvad i nämnden upplystes, hufvudsakligen afverknings- eller nyttjanderätt till skog, borde betraktas närmast såsom handelsrörelse, och förty vidtagit den ändring i taxeringen, att klagandens kapitaltaxering höjdes från 3,413 kronor till 4,413 kronor eller med räntan efter fem för hundra å ofvannämnda 20,000 kronor, samt att deremot taxeringsnämndens beräknade inkomst af rörelse nedsattes med sistnämnda belopp eller till 10,675 kronor, i följd hvaraf klagandens beskattningsbara inkomst för år 1884 bestämdes till 16,013 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, uti utslag den 18 Maj innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut, såvidt det blifvit öfverklagadt, göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 20 November 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som, med afseende å hvad i målet förekommit, icke kan antagas, att genom försäljning af jord och nyttjanderätt till skog inom Orsa socken för klaganden uppkommit någon sådan vinst, derför enligt nåd. förordningen ang. bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883 bör erläggas bevillning för rörelse eller yrke, men klaganden deremot jemlikt § 10 mom. 2 a af samma förordning är skyldig att för ifrågavarande år erlägga bevillning för inkomst af det kapital, som genom samma försäljning för honom uppkommit, finner Kongl. Maj:t skäligt sålunda ändra Kammarrättens utslag, att det belopp, derför klaganden för år 1884 skall erlägga inkomstbevillning, bestämmes till 6,513 kronor, deraf 4,913 kronor af kapital, 550 kronor af allmän tjenst, 375 kronor af enskild tjenst samt 675 kronor af rörelse. Hvilket etc.

21.

Resolution på Drothems kommuns und. besvär i fråga om taxeringsvärdena för år 1884 på åtskilliga Göta kanalbolag tillhöriga jordområden.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Drothems kommun i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd för socknen åsatt åtskilliga derinom belägna, Göta kanalbolag tillhöriga jordområden taxeringsvärden, på sätt vederbörande taxeringslängd närmare utvisar, med tillhopa 10,700 kronor,

samt Östergötlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 30 September 1884, på grund af bestämmelserna i § 3 mom. 4 och § 4 c af bevillningsstadgan den 14 September 1883, förordnat, att de nämnda jordområden åsatta värden skulle ur taxeringslängden afföras,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, uti utslag den 15 sistlidne Maj, enär ifrågavarande jordområden, enligt det i målet företedda taxeringslängdsutdrag, utgjorde delar af kanalbanken och sålunda vore inbegripna uti den mark, som upptoges af kanalanläggningen, ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 11 December 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

22.

Resolution på Jerna sockneмäns besvär i fråga om Dalelfvarnes—Torsång strömbyggnadsaktiebolags beskattning för år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Jerna socknemän i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd för Jerna socken taxerat Dalelfvarnes—Torsång strömbyggnadsaktiebolag för 13,250 kronors inkomst af rörelse inom socknen,

och Kopparbergs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att, enär bolagets verksamhet bestode i att upprensa vattendrag till flottleder och hela vinsten af denna verksamhet vore beskattad i Falun, der bolagets styrelse hade sitt säte, bolagets taxering inom Jerna socken måtte varda upphäfd, genom beslut vid sammanträde den 26 och 27 September 1884 bifallit bolagets yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, uppå af klagandena derstädes anförda besvär, i utslag den 22 Juli innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 18 December 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och anser väl den rörelse, Dalelfvarnes—Torsång strömbyggnadsaktiebolag bedrifvit inom Jerna socken, hafva varit af beskaffenhet, att deraf härflytande inkomst bort inom nämnda kommun taxeras; men då nöjaktig utredning saknas om de grunder, enligt hvilka bolagets inkomsttaxering rätteligen bort mellan Jerna och öfriga kommuner, inom hvilka bolaget drifver rörelse, fördelas, finner Kongl. Maj:t icke skäl att göra ändring i det slut, hvaruti Kammarrätten i målet stannat. Hvilket etc.

23.

Resolution på kamereraren W. Th. Åmarks und. besvär i fråga om hans beskattning för inkomst år 1884 af allmän tjenst.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren och kassören i Sveriges Riksbank W. Th. Åmark i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholms stad för år 1884 uppskattat klagandens inkomst dels af hans anställning i Riksbanken till femtusen femhundra sju kronor, deraf ett tusen femhundra kronor utgjorde så kallade missräkningspenningar, dels ock af handelsrörelse, som idkades af klagandens hustru, till tvåtusen kronor,

samt klaganden uti anförda besvär hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att som missräkningspenningar lemnades ute-

slutande såsom godtgörelse för de oundvikliga förluster, för hvilka klaganden i sin tjenst vore utsatt, klaganden måtte från bevillning för missräkningspenningarne varda befriad samt beräkningen af klagandens och hans hustrus sammanlagda inkomst nedsättas till 6,006 kronor 66 öre; men pröfningsnämnden genom beslut den 23 Oktober 1884 sig utlåtit, att, enär missräkningspenningar ej funnes uppräknade ibland eller vore att hänföra till någon af de i § 10 mom. 4 bevillningsstadgan omförmälda inkomstposter, för hvilka vid fråga om taxering afdrag finge ega rum, samt vid sådant förhållande såsom regel måste antagas gälla, att i fråga om missräkningspenningar afdrag icke finge ske i annat fall eller i vidsträcktare mån, än den skattskyldige styrkte, att han i följd af missräkning fått vidkännas förlust, men klaganden icke åstadkommit någon utredning i berörda hänseende, alltså blefve med afslag å besvären den öfverklagade taxeringen fastställd,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 7 September innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 18 December 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner, med afseende å hvad Riksdagen i und. skrifvelse den 13 Juni 1883 angående allmänna bevillningen anfört i fråga om beskattning af missräkningspenningar, icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

24.

Resolution på und. besvär af f. d. kaptenen, friherre C. Armfelt i fråga om taxeringsvärdet år 1884 på åtskilliga honom tillhöriga fastigheter inom Odensvi socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, f. d. kaptenen, friherre C. Armfelt i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd för Odensvi socken bland andra klaganden tillhöriga fastigheter, hvarom nu icke är fråga, åsatt nedannämnde fastigheter taxeringsvärde med följande

belopp, nemligen: Kulla ångsåg adertontusen kronor, Kulla tekniska fabrik två tusen femhundra kronor och Fallviks såg ett tusen sexhundra kronor,

samt Kalmar läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, enär i de Kulla ångsåg, Kulla tekniska fabrik och Fallviks såg åsatta värden inginge värdet å maskiner, inredning och inventarier med mera, som icke vore till fast egendom att hänföra, taxeringsvärdena å omförmälda fastigheter måtte bestämmas med ledning af de sjelfva byggnaderna åsatta brandförsäkringsvärden, som utgjorde för Kulla ångsåg 3,420 kronor, för Kulla tekniska fabrik 840 kronor och för Fallviks såg 800 kronor, hvilka belopp borde ytterligare nedsättas med fem procent, som skulle motsvara det hyresafdrag, hvartill klaganden ansåge sig lagligen berättigad, genom beslut den 17 September 1884 ansett det vara otvifvelaktigt, att uti taxeringsvärdet å annan fastighet än jordbruksfastighet borde inbegripas icke blott sjelfva byggnadsstommen utan äfven inredning jemte maskiner och annat, som antingen vore väggfast eller hvarförutan byggnaden icke kunde för det med fastigheten afsedda ändamål användas, samt i följd häraf, efter närmare granskning af pröfningsnämnden lemnade uppgifter angående de värden, hvartill nu ifrågavarande fastigheter med dertill hörande inredning och inventarier med mera voro brandförsäkrade, endast i så måtto bifallit klagandens yrkande, att taxeringsvärdet nedsattes å Kulla ångsåg till tolf tusen kronor och å Fallviks såg, som veterligen ej vore brandförsäkrad, till ett tusen femhundra kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 19 Maj innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som, emot kronoombudets bestridande, kunde föranleda till ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 23 December 1885.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

25.

Resolution på Helsinglands enskilda banks und. besvär i fråga om banken för år 1884 påförd inkomstbevillning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Helsinglands enskilda bank i und. anfört deröfver, att,

sedan i fråga om bankens beskattning för år 1884 dess inkomst af rörelse vid nedan omförmälda kontor blifvit af vederbörande taxeringsnämnder beräknad till följande belopp, nemligen vid kontoret i Söderhamn till 50,300 kronor, vid kontoret i Hudiksvall till 74,873 kronor, vid kontoret i Gefle till 15,000 kronor, vid kontoret i Bollnäs socken till 6,000 kronor och vid kontoret i Ljusdals socken till 1,329 kronor,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest banken yrkat att varda beskattad endast för det belopp, hvarmed bankens vinst för år 1883, utgörande 199,742 kronor 54 öre, öfverstege den förlust, 139,479 kronor 38 öre, som banken lidit genom bankföreståndaren i Bollnäs Erik Jonssons försnillningar, eller för 60,263 kronor 16 öre, samt att, enär bankens rörelse vid kontoren i Gefle och Bollnäs under år 1883 gått med förlust, banken måtte befrias från beskattning för inkomst å dessa orter och det uppgifna inkomstbeloppet fördelas på bankens öfriga kontor med 38,299 kronor 4 öre i Söderhamn, 21,563 kronor 7 öre i Hudiksvall och 401 kronor 5 öre i Ljusdal, genom beslut den 23 September 1884, med hänsyn till dels att bankens direktion, som egde att af 1883 års vinst erhålla tantième, beräknat detsamma å 199,742 kronor 54 öre, dels att de åberopade försnillningarne ej vore någon förlust å bankrörelsen eller egde något samband med årets behållning, utan måste anses såsom en kapitalförlust, hvilken borde, på sätt ock till stor del skett, af reserverade medel betäckas, dels ock att banken utdelat åtta procent å aktiekapitalet med 120,000 kronor, förordnat, att banken skulle för år 1884 beskattas för hela sin vinst under år 1883, 199,742 kronor 54 öre, samt att af detta belopp 5,000 kronor skulle upptagas till taxering i Gefle och 2,000 kronor i Bollnäs, hvarefter återstående beloppet eller i jemnadt tal 192,742 kronor skulle fördelas på de öfriga kontoren i den proportion, banken sjelf föreslagit, eller med

122,494 kronor i Söderhamn, 68,966 kronor i Hudiksvall och 1,282 kronor i Ljusdal,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest banken sig besvärat, uti utslag den 25 Augusti 1885 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 22 Januari 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

26.

Resolution på und. besvär dels af styrelsen för Gefle—Dala jernvägsaktiebolag dels af t. f. landskamreraren C. M. Ström rör. nämnda bolags inkomstbevillning för år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Gefle—Dala jernvägsaktiebolag samt tillförordnade landskamreraren C. M. Ström, den sistnämnde å tjenstens vägnar, hvar för sig i und. anfört deröfver, att,

sedan bolaget, efter beräkning att inkomsten af hela dess verksamhet utgjort 574,166 kronor 75 öre, af 1884 års vederbörande taxeringsnämnder påförts bevillning inom Torsåkers socken för en inkomst af 17,970 kronor, inom Ofvansjö socken för en inkomst af 76,479 kronor, inom Högbo socken för en inkomst af 25,200 kronor och inom Valbo socken för en inkomst af 13,837 kronor,

och — efter det 1884 års bevillningsberedning för staden Gefle föreslagit, att bolagets hela beskattningsbara inkomst skulle beräknas till 574,166 kronor 75 öre och att 242,026 kronor deraf skulle anses utgöra inkomst af bolagets rörelse vid Gefle station, — stadens taxeringsnämnd, hvarest kronoombudet hemstält, att till föreslagna 574,166 kronor 75 öre måtte läggas en i bolagets vinst- och förlustkonto för år 1883 under benämning »jernvägens och materielens ständiga underhåll» upptagen post å 143,073 kronor 24 öre, hvilken post tillhörde 1883 års vinst och hade egenskap af ett för framtida

disposition till reservfond afsatt belopp, beslutit, att, efter afdrag af 2,000 kronor, utdelning å aktier i Krylbo—Norbergs jernvägsaktiebolag, beräkningen af bolagets hela beskattningsbara inkomst skulle höjas till 715,239 kronor 99 öre, äfvensom, då 42,30 procent deraf borde beräknas hafva influtit vid Gefle station, taxerat bolaget derstädes för en inkomst af 302,547 kronor,

så och efter det Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget, under åberopande af Kongl. Maj:ts resolution den 22 Juni 1883 i fråga om bolagets bevillningstaxering i staden Gefle för år 1881, yrkat, att bolagets inkomst måtte uppskattas till allenast 572,165 kronor, deraf på Gefle station belöpte 242,026 kronor, genom beslut den 23 September 1884, enär Kongl. Maj:ts åberopade resolution numera ej vore bindande, emedan den nya bevillningsförordningen ansågs lemna rum för en annan tolkning i afseende å bolagets beskattning för det belopp, som afsattes »till jernvägens och materielens ständiga underhåll», så mycket mer som denna fond då uppginge till inemot 2,000,000 kronor och jernvägen ej kunde under de gångna åren hafva i motsvarande grad försämrats samt dessutom å »Gefle—Dala jernvägsanläggning» en årlig afskrifning, som år 1883 uppgått till 150,000 kronor, egde rum, ej allenast lemnat besvären utan afseende, utan äfven i sammanhang dermed förordnat, beträffande jernvägens öfriga stationer inom Gefleborgs län, att, med bibehållande af den utaf bolaget föreslagna fördelningsgrund, dessa stationer skulle likaledes taxeras efter en totalinkomst af 715,240 kronor samt i följd häraf de af vederbörande taxeringsnämnder för samma stationer beräknade inkomstbelopp höjas vid Valbo, Margretehill och Forsbacka stationer inom Valbo socken till 17,237 kronor, vid Sandvikens station inom Högbo socken till 31,471 kronor, vid Kungsgårdens och Storviks stationer inom Ofvansjö socken till 95,270 kronor och vid Robertsholms, Hofors och Källvikens stationer inom Torsåkers socken till 22,387 kronor,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, med yrkande att dess beskattning måtte bestämmas efter beräkning att den beskattningsbara inkomsten utgjorde 572,165 kronor, i utslag den 11 Juli 1885 sig utlåtit, att, enär, med stöd af Kongl. Maj:ts resolution den 22 Juni 1883 i fråga om Gefle—Dala jernvägsaktiebolags beskattning

för år 1881, bolaget, hvilket bland sina år 1884 beskattningsbara inkomster uppgifvit verkstälda afskrifningarne å värdet af inventarier och redskap samt af jernvägsanläggningen, vid taxeringen af bolagets inkomst vore berättigadt att åtnjuta afdrag för det belopp, 143,073 kronor 24 öre, hvilket enligt räkenskapen afsatts »till jernvägens och materielens ständiga underhåll», samt, med iakttagande häraf, bolagets hela beskattningsbara inkomst under år 1883 ostridigt uppgått till 572,165 kronor, förklarade Kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, i enlighet med den af beskattningsnämnderna antagna fördelningsgrund bolaget skyldigt att år 1884 erlägga bevillning i staden Gefle för allenast det af bevillningsberedningen derstädes föreslagna belopp, 242,026 kronor, men att, då bolaget ej i stadgad ordning hos pröfningsnämnden öfverklagat vederbörande taxeringsnämnders beslut i fråga om bolagets taxering nämnda år vid bolagets öfriga inom Gefleborgs län belägna, ofvan omförmälda stationer, samt samma beslut följaktligen mot bolaget vunnit laga kraft, vid taxeringsnämndernas uppskattning af bolagets inkomst vid dessa stationer skulle förblifva; Gifven Stockholms Slott den 12 Februari 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; dervid Kongl. Maj:t på de af Kammarrätten anförda skäl och enär anledning icke förekommit till antagande att det belopp, 143,073 kronor 24 öre, hvilket bolaget under år 1883 afsatt till jernvägens och materielens ständiga underhåll, öfverstiger hvad för ändamålet erfordras, icke finner skäl att i anledning af tillförordnade landskamereraren Ströms besvär göra ändring i Kammarrättens utslag.

Vidkommande Gefle—Dala jernvägsaktiebolags besvär finner Kongl. Maj:t icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

27.

Resolution på t. f. landskamereraren V. Billmansons besvär i fråga om Kampenhofs spinneriaktiebolag för år 1884 påförd bevillning för inkomst af rörelse i staden Uddevalla.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, tillförordnade landskamereraren V. Billmanson, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning i staden Uddevalla för år 1884 föreslagit, att Kampenhofs spinneriaktiebolag skulle beskattas för en till 60,760 kronor beräknad inkomst af rörelse, och taxeringsnämnden för Uddevalla stad, enär bolaget, enligt inom nämnden meddelad upplysning, från sin till beskattning uppgifna inkomst af rörelse under år 1883 afdragit 12,302 kronor för slitning af maskiner och inventarier, samt en dylik afskrifning icke kunde hänföras till de i § 10 mom. 4 af gällande bevillningsförordning medgifna afdrag, förordnat, att bolaget skulle beskattas jemväl för sistnämnda belopp och alltså få sig påfördt bevillning för en inkomst af 73,062 kronor,

samt Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget i anförda besvär yrkat, att, med upphäfvande af taxeringsnämndens beslut, bevillningsberedningens förslag måtte fastställas, genom beslut den 24 September 1884, enär afdrag i beskattningen för minskadt värde af maskiner och inventarier, jemlikt åberopade stadgande i gällande bevillningsstadga, icke vore tillåtet, ej funnit skäl att i öfverklagade beskattningsåtgärden meddela ändring,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolaget sig besvärat, genom utslag den 25 Augusti 1885 ansett bolaget berättigadt att vid taxering af dess inkomst utaf rörelse åtnjuta afdrag för slitning af maskiner och inventarier, vid hvilket förhållande och då anledning ej förekomme dertill, att det belopp bolaget i sådant afseende uppgifvit, eller 12,302 kronor, vore för högt beräknadt, Kammarrätten funnit skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förklara, att bolagets bevillning för år 1884 borde utgå efter en behållen inkomst af 60,760 kronor; Gifven Stockholms Slott den 19 Februari 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

28.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg i fråga om taxering för år 1884 af åtskilliga staden tillhöriga tomter.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Göteborg i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd med tolfte roten i Göteborg i taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning skulle i Göteborg erläggas, uppfört såsom skattskyldige cigarrfabrikören W. Aug. Lampe för tomten under n:r 96 B c med ett taxeringsvärde af 5,000 kronor, handlanden J. A. Arfvidsson för tomten under n:r 96 C a, värderad till 15,000 kronor, handlanden C. A. Hoeck för en tomt under n:r 96 C b med taxeringsvärde af 4,000 kronor och stadsmäklaren Joh. L. Carlsson för en tomt under n:r 96 C b med taxeringsvärde af 4,000 kronor,

samt Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, hvarest tomternas nyssbemälde innehafvare sig besvärat och dervid anfört, att tomterna egdes af Göteborgs stad, som mot lega upplåtit dem på arrende under viss tid, genom beslut den 26 September 1884, enär inom nämnden upplystes, att tomterna, hvilka egdes af staden Göteborg, icke innehades under sådane vilkor, att innehafvarne jemlikt § 2 i gällande bevillningsförordning kunde anses skyldige att derför erlägga skatt, befriat innehafvarne från beskattning för tomterna samt tillika förordnat, att staden Göteborg, såsom egare af tomterna, skulle påföras bevillning för desamma efter de af taxeringsnämnden å dem satte värden,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, uti utslag den 18 Maj 1885 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens ofvanberörda beslut; Gifven Stockholms Slott den 26 Februari 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne

i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att i Kammarrättens utslag göra annan ändring, än att, då enligt § 4 b af nådiga förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883 fastighetsbevillning för tomt, tillhörig stad, bör af staden utgöras allenast för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som motsvarar den inkomst. staden deraf hemtar, de belopp, efter hvilka Göteborgs stad har att för ifrågavarande tomter utgöra fastighetsbevillning, med ledning af vunna upplysningar angående den af tomterna utgående grundlegans belopp bestämmas för tomten n:r 96 B c till 569 kronor, för tomten n:r 96 C a till 887 kronor och för tomten n:r 96 C b till 532 kronor. Hvilket etc.

29.

Resolution på und. besvär af Holmens bruks- och fabriksaktiebolag rör. bolagets beskattande för så väl fastighet som inkomst af rörelse år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Holmens bruks- och fabriksaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning i Norrköpings stad för år 1884 föreslagit, att taxeringsvärde måtte åsättas bolagets fabriksbyggnader och öfriga hus jemte laxfiske å Lax- och Qvarnholmarne, enligt uppgift från städernas allmänna brandstodsbolag om gällande brandförsäkringsvärden, med 1,308,900 kronor, samt den vattenkraft, hvarmed bolagets fabriker å nämnda holmar drefvos, med 720,000 kronor, tillhopa 2,028,900 kronor, och att bolagets inkomst af rörelse måtte uppskattas till 124,850 kronor,

och Norrköpings stads taxeringsnämnd — hvarest bolaget yrkat, att, enär i det uppgifna brandförsäkringsvärdet, 1,308,900 kronor, inginge med 630,000 kronor värdet af sådana maskiner och inventarier, som ej vore att hänföra till fast egendom, samt värdet af vattenkraften blifvit för högt uppskattadt, taxeringsvärdet å bolagets fastigheter å Lax- och Qvarnholmarne måtte bestämmas till 678,900 kronor för byggnaderna samt till 201,500 kronor för vattenfallet, tillhopa 880,400 kronor, äfvensom att, vid bolagets taxering för inkomst af rörelsen bolaget måtte få

åtnjuta afdrag för, bland annat, fem procent af det belopp, hvartill fastigheternas taxeringsvärde blefve bestämdt, — gillat bevillningsberedningens förslag,

samt Östergötlands läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget uti anförda besvär fullföljt sina hos taxeringsnämnden framstälda yrkanden, genom beslut den 29 September 1884, enär inom nämnden blifvit upplyst, att samtlige i Norrköping belägna vattenverk och fabriker, i hvilkas brandförsäkringsvärden jemväl inginge inventarier, uppskattats efter samma grund, samt uppskattningen af bolagets inkomst af rörelse vore stödd på meddelade uppgifter, lemnat besvären utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolaget sig besvärat, uti utslag den 23 September 1885 sig utlåtit, att som det icke vore ådagalagdt, vare sig att värdet af det till drifvande af bolagets fabriker å Lax- och Qvarnholmarne använda vattenfallet blifvit af taxeringsmyndigheterna för högt uppskattadt eller att de i fabriksbyggnaderna å nämnda holmar befintliga, tillsammans med sjelfva byggnaderna mot eldskada försäkrade maskiner och öfriga inventarier, hvilka i brandförsäkringsbrefven angåfvos såsom »inbygda och väggfasta», i fråga om taxering voro till större eller mindre del, på sätt bolaget förmenat, att anse såsom lös egendom, samt bolaget icke ens påstått, att sammanlagda värdet af omförmälda fabriksbyggnader, maskiner och inventarier i verkligheten understege det belopp, hvartill samma egendom af taxeringsmyndigheterna uppskattats, Kammarrätten funne sig sakna skäl att mot kronoombudets bestridande göra ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut, i hvad det afsåge fastighetstaxeringen; och emedan, enligt ett af J. P. Johansson och Ludvig Gillqvist den 27 Juni 1884 utgifvet, af notarius publicus U. J. Ahlström bekräftadt intyg, nettovinsten af bolagets rörelse under år 1883 med tillägg af utskylder, som af bolaget fråndragits bruttovinsten, utgjort 124,864 kronor 91 öre, samt af intyget i öfrigt inhemtats, att från bruttovinsten äfven afdragits, bland annat, »bruttohyror å Lax- och Qvarnholmarne» med 79,500 kronor; att af bolagets fastigheter å dessa holmar en del varit uthyrd samt lemnat i behållen hyresafkastning 6,247 kronor 43 öre, äfvensom att den behållna inkomsten af laxfisket utgjort 794 kronor 42 öre; ty och som det hyresafdrag för bolagets till rörelsens utöfvande begagnade fastigheter å Lax- och Qvarnholmarne,

hvartill bolaget jemlikt § 10 mom. 4 litt. a i bevillningsstadgan vore berättigadt, finge anses motsvara fem procent af det taxeringsvärde, 2,028,900 kronor, som blifvit åsatt bolagets samtliga fastigheter å nämnda holmar tillika med laxfisket derstädes, eller ett belopp af 101,445 kronor, minskadt med ofvanberörda inkomst af de uthyrda fastigheterna och af laxfisket, tillhopa 7,041 kronor 85 öre, och således utgöra 94,403 kronor 15 öre; alltså och då detta belopp med 14,903 kronor 15 öre öfverstege de 79,500 kronor, hvarför, enligt ofvan omförmälda intyg, afdrag från bruttovinsten i nu ifrågavarande afseende redan skett, funne Kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut i fråga om bolagets taxering för inkomst, att bolagets år 1884 beskattningsbara inkomst af rörelse bestämdes till 109,961 kronor, motsvarande i jemnadt belopp hvad som af ofvanberörda 124,864 kronor 91 öre återstode efter afdrag derifrån af 14,903 kronor 15 öre; Gifven Stockholms Slott den 4 Mars 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att i anledning af klagandens besvär göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

30.

Resolution på landskamreraren O. H. Wiboms und. besvär i fråga om försäkringsaktiebolaget Skandias inkomstbeskattning för år 1884 i staden Venersborg.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren O. H. Wibom, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan Elfsborgs läns pröfningsnämnd genom beslut, fattadt vid sammanträde den 15 och 16 September 1884, med åberopadt stöd af § 16 i gällande bevillningsstadga, förordnat, att försäkringsaktiebolaget Skandia skulle beskattas för 6,000 kronors inkomst af rörelse i staden Venersborg,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, i utslag den 13 Oktober 1885 sig utlåtit, att,

enär, med afseende å hvad handlingarne såväl uti förevarande mål som ock uti ett annat af Kammarrätten samma dag afgjordt mål angående bolagets beskattning år 1884 för inkomst af bolagets agentur i Hernösand innehölle i fråga om beskaffenheten af den del utaf bolagets verksamhet, som förmedlades genom af bolaget å åtskilliga orter anstälde agenter, skäligen kunde antagas, att bolaget, som för inkomsten af dess hela rörelse år 1884 blifvit beskattadt i Stockholm, hvarest bolaget hade sin styrelse, icke genom bemälde agenter drifvit rörelse af sådan beskaffenhet, att, jemlikt § 12 i bevillningsstadgan den 14 September 1883, bolaget borde för inkomst deraf å agenturorterne taxeras, Kammarrätten funne skäligt att, med upphäfvande af pröfningsnämndens ofvanberörda beskattningsåtgärd, förklara bolaget berättigadt att, efter anmälan, kostnadsfritt återbekomma den inkomstbevillning, som bolaget på grund af samma åtgärd kunde hafva erlagt; Gifven Stockholms Slott den 12 Mars 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

31.

Resolution på landskamereraren O. H. Wiboms und. besvär i fråga om brand- och lifförsäkringsaktiebolaget Sveas beskattning för år 1884 inom städerna Venersborg och Borås.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren O. H. Wibom, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan Elfsborgs läns pröfningsnämnd vid sammanträde den 15 och 16 September 1884, på derom gjord framställning och med hänsyn till § 16 i gällande bevillningsförordning, beslutat, att brand- och lifförsäkringsaktiebolaget Svea, som berörda år idkat rörelse i städerna Venersborg och Borås, skulle beskattas för inkomst af samma rörelse, beräknad till 6,000 kronor i Venersborg och till 10,000 kronor i Borås,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, i utslag den 30 September 1885 sig utlåtit,

att, enär den af bolaget under ifrågavarande år i städerna Venersborg och Borås utöfvade verksamhet ej varit af sådan beskaffenhet, att bolaget, som för inkomsten af dess hela rörelse blifvit taxeradt i Göteborg, der bolaget hade sin styrelse, jemlikt § 12 mom. c i gällande bevillningsstadga, skolat för inkomst, som härflutit af bolagets verksamhet uti Venersborg och Borås, i sistnämnda två städer taxeras, blefve pröfningsnämndens öfverklagade beslut af Kammarrätten undanröjdt; Gifven Stockholms Slott den 2 April 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

32.

Resolution på kronouppbördskamereraren F. Granströms und. besvär i fråga om S:t Eriks bryggeriaktiebolag för år 1884 påförd bevillning för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos Öfverståthållareembetets afdelning för uppbördsärenden F. Granström, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnd för år 1884 dels åsatt S:t Eriks bryggeriaktiebolags fastighet taxeringsvärde med 680,000 kronor, dels beskattat bolaget för 28,430 kronors inkomst af rörelse, hvilken sistnämnda taxering uppkommit derigenom, att till bolagets uppgifna vinst för år 1883, utgörande 50,807 kronor 45 öre, lagts 1883 års utskylder 7,622 kronor 99 öre, hvarefter från dessa belopp, tillhopa 58,430 kronor 44 öre, afräknats fem procent å 600,000 kronor af fastighetens taxeringsvärde med 30,000 kronor,

samt Stockholms stads pröfningsnämnd, hos hvilken bolaget yrkat, att vid beräknandet af dess inkomst af rörelsen måtte få afdragas fem procent å fastighetens hela taxeringsvärde 680,000 kronor, utan afseende derå, att några i bolagets tjenst anstälda personer voro i egendomen boende, och att i följd deraf bolaget måtte beskattas för inkomst af blott 24,430 kronor, genom beslut den 30 Oktober 1884, enär, med afseende å

bolagets särdeles omfattande rörelse och vid jemförelse med den taxering, som åsatts andra bryggerifirmor, af hvilka två, som drefvo rörelse i mindre omfattning än bolaget S:t Erik, taxerats hvardera till 70,000 kronors inkomst, utan att besvär deröfver blifvit anförda, den bolaget S:t Erik åsatta taxering uppenbarligen vore alltför låg, samt bolaget, som år 1883 varit taxeradt till 80,000 kronors inkomst, i sin uppgift öfver inkomsten af rörelsen icke lemnat utredning, om och i hvad mån bland utgifterna afförts poster, för hvilka vid fråga om taxering afdrag icke finge ega rum, hvadan samma uppgift syntes icke böra läggas till grund för taxeringen, funnit skäligt att, med afslag å bolagets ofvanberörda yrkande, höja bolagets taxering till 80,000 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, genom utslag den 21 Oktober 1885 sig utlåtit, att som af företedda intyg samt revisionsberättelse framginge, att, vid beräkningen af bolagets nettovinst af rörelsen under räkenskapsåret 1 Oktober 1882—30 September 1883, till

det af bolaget uppgifna belopp		kr. 50,807: 45
från bruttoinkomsten afräknats följande belopp, för hvilka i fråga om beskattning afdrag lagligen ej finge ega rum, nemligen: under år 1883 utbetalda utskylder	kr. 9,242: 22	
afskrifning å fastighetens värde	» 5,539: 49	
afbetalning å i fastigheten intecknad skuld	» 5,926: 80	
eller tillhopa		» 20,708: 51
hvadan vinsten af bolagets rörelse under berörda år rätteligen uppginge till		kr. 71,515: 96,
men ostridigt vore, att hyresafkastningen af den del utaf bolagets fastighet, som icke användes för rörelsen, inginge i det af bolaget till beskattning uppgifna vinstbeloppet, samt bolaget följaktligen, jemlikt § 10 mom. 4 a i bevillningsstadgan den 14 September 1883, vore berättigadt att vid taxering för inkomst af rörelsen åtnjuta afdrag för fem procent af hela fastighetens taxeringsvärde 680,000 kronor med		» 34,000: —

funne Kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att bolagets år 1884 beskattningsbara inkomst be-

stämdes till jemnadt belopp af 37,516 kronor; Gifven Stockholms Slott den 13 April 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i målet Sig föredragas; och enär, vid beräkning af bolagets beskattningsbara inkomst för det bokföringsår, som skall ligga till grund för bolagets beskattning år 1884, afdrag skett för det belopp 8,290 kronor 56 öre, hvilket bolaget utbetalt i räntor å intecknad gäld, men bolaget icke, med afseende å stadgandet i § 10 mom. 4 b i nådiga förordningen angående bevillning af fast egendom och af inkomst den 14 September 1883, är till sådant afdrag berättigadt, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af Kammarrättens utslag, till fyrtiofem tusen åttahundra sex kronor fastställa det belopp, för hvilket bolaget har att för år 1884 utgöra bevillning för inkomst af rörelse. Hvilket etc.

33.

Resolution på grosshandlaren N. Patons und. besvär i fråga om försäkringsbolaget »Phoenix fire office of London» för år 1884 i Stockholm påförd bevillning för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Ninian Paton, i egenskap af agent för utländska försäkringsbolaget »Phoenix fire office of London», i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd för Stockholms stads första taxeringsdistrikt beskattat bolaget för en till 4,463 kronor beräknad inkomst af rörelse i Stockholm,

samt stadens pröfningsnämnd, hos hvilken klaganden öfver berörda beskattningsåtgärd sig besvärat, uti beslut den 9 Oktober 1884 yttrat, att, enär bevillningsstadgan den 14 September 1883 i fråga om uppgifter till ledning vid taxeringen innehölle i § 16 mom. 2, att agent för utländskt försäkringsbolag vore skyldig att, inom tid och på sätt i mom. 1 stadgades, lemna uppgift angående antalet försäkringar och premiebeloppet för nästföregående året inom agenturens område, hvilket stadgande desto mindre kunde anses hafva afseende allenast å agentens

egen taxering, som § 19 mom. 2 såsom ansvarspåföljd för underlåtenhet af agent att fullgöra denna sin skyldighet stadgade, att agenten skulle böta ett belopp, motsvarande tio procent af den bevillning, som inom beredningsdistriktet blifvit bolaget påförd för inkomsten af den rörelse, som uppgiften skolat afse; fördenskull och då utländskt försäkringsbolag, som icke vore att hänföra till sådana verk och inrättningar, hvilka enligt § 11 mom. 2 bevillningsstadgan vore från inkomstbevillning frikallade, måste anses vara skyldigt att för inkomsten af sin här i riket idkade rörelse här erlägga bevillning, samt i förevarande fall klaganden icke ens påyrkat nedsättning i, än mindre lemnat utredning om beloppet af den inkomst, hvarför bevillning sålunda borde erläggas, ansåge pröfningsnämnden anledning icke förekomma att i den öfverklagade taxeringsåtgärden meddela ändring,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden fullföljt sin talan, uti utslag den 2 November 1885 lika med pröfningsnämnden ansett bolaget pligtigt att för inkomst af den utaf bolaget vid agenturen i Stockholm idkade rörelse erlägga bevillning och, då klaganden, som hos Kammarrätten yrkat nedsättning i beräkningen af beskattningsbara inkomstbeloppet, icke visat, att detsamma understigit det af beskattningsnämnderna antagna, icke funnit skäl att göra ändring i öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms Slott den 13 April 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i målet Sig föredragas och finner, med afseende å hvad i ärendet förekommit, skäligt att, enligt kronoombudets hemställan, med ändring af Kammarrättens utslag, bestämma det belopp, hvarefter bolaget har att för år 1884 utgöra inkomstbevillning, till åttahundra trettiotvå kronor. Hvilket etc.

34.

Resolution på agenten Albin Collvins und. besvär i fråga om »Christiania Almindelige Brandforsikrings Selskab» för år 1884 i Karlstad påförd bevillning för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Albin Collvin, i egenskap af agent i staden Karlstad för försäkringsbolaget »Christiania Almindelige Brandforsikrings Selskab», å nämnda bolags vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan Karlstads stads taxeringsnämnd för år 1884, på grund af den från bolagets agentur i Karlstad lemnade uppgift rörande agenturens inkomster genom assuranspremier, beskattat bolaget för 9,305 kronors inkomst af rörelse i nämnda stad,

samt Vermlands läns pröfningsnämnd, hos hvilken klaganden och verkställande direktören för bolaget, Paul Qvale, hvar för sig öfver beskattningsåtgärden sig besvärat och med företeende af utdrag utaf bolagets räkenskaper för år 1883, enligt hvilka bolaget det året uppburit i premier 9,293 kronor 27 öre och i reassuransprovision 1,487 kronor 7 öre, men utbetalt 9,402 kronor 2 öre, deraf reassuranspremier 8,207 kronor 3 öre, yrkat, att bolaget måtte varda befriadt från inkomstbevillning eller att bolagets beskattningsbara inkomst åtminstone icke måtte bestämmas högre än till tio procent af de 9,293 kronor 27 öre, bolaget i premier uppburit, genom beslut den 24 September 1884 icke i vidsträcktare mån bifallit berörda yrkanden, än att från de af taxeringsnämnden beräknade 9,305 kronor afräknades i verkligheten utbetalda reassuranspremier med 6,720 kronor, hvadan bolaget skulle för återstående behållna beloppet 2,585 kronor beskattas,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden fullföljt sin talan, genom utslag den 19 Oktober 1885 sig utlåtit och dervid på grund af stadgandena i § 7, § 9 mom. c och § 12 mom. c bevillningsförordningen den 14 September 1883 funnit ofvanbemälda brandförsäkringsbolag vara pligtigt att för behållna inkomsten af den rörelse, som af bolaget bedrifvits genom dess i staden Karlstad upprättade agentur, erlägga bevillning, men, emedan vid beräkning af beskattningsbara inkomsten borde, jemlikt § 10 mom. 4 c i åberopade förordning, från bruttoinkomsten afräknas icke blott beloppet af

utbetalda reassuranspremier, utan äfven bolagets utgifter vid agenturen i Karlstad för provision, porto, tillkännagifvanden och stämpelafgift, hvilka utgifter, enligt företedt utdrag af bolagets räkenskaper, utgjorde ett sammanräknadt belopp af 1,169 kronor 99 öre, pröfvat skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att beloppet af bolagets år 1884 beskattningsbara inkomst i staden Karlstad bestämdes till ett tusen fyrahundra tre kronor; Gifven Stockholms Slott den 13 April 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i målet Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

35.

Resolution på und. besvär af t. f. landskamereraren V. Billmanson i fråga om ångfartygsaktiebolaget Thule för år 1884 påförd inkomstbevillning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, tillförordnade landskamereraren V. Billmanson, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan Göteborgs stads vederbörande taxeringsnämnd för år 1884 uppskattat ångfartygsaktiebolaget Thules inkomst af rörelse till 355,279 kronor,

samt Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget uti anförda besvär yrkat, att som bolaget å dess sex äldre fartygs bokförda värde, utgörande 1,931,000 kronor, afskrifvit fem procent för slitning af fartygen med 96,550 kronor, beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst måtte minskas med sistnämnda belopp eller till 258,729 kronor, genom beslut den 25 September 1884, enär jemlikt bevillningsstadgan skattefrihet för afskrifningar af ifrågavarande beskaffenhet ej vore medgifven, ogillat bolagets yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, uti utslag den 4 September 1885 sig utlåtit, att som med de i bevillningsförordningen den 14 September 1883 angifna grunder för beskattningsbara inkomsters beräkning öfverensstämde, att vid beskattning af bolaget Thules inkomst

år 1884 från bruttovinsten afräknades skälig ersättning för slitning af bolagets fartyg, samt det belopp, hvartill slitningsersättningen af bolaget beräknats, eller 96,550 kronor, utgörande fem procent å bokförda värdet af bolagets sex äldre fartyg, ej kunde anses för högt, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta beräkningen af bolaget Thules beskattningsbara inkomst år 1884 till tvåhundrafemtioåtta tusen sjuhundra tjugonio kronor;

öfver hvilka besvär Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande; Gifven Stockholms Slott den 13 April 1886.

Kongl. Maj:t har låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

36.

Resolution på Nitroglycerinaktiebolagets und. besvär i fråga om bolagets beskattning för år 1884 i Stockholm för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nitroglycerinaktiebolaget i und. anfört deröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnd för år 1884 ansett klaganden, hvilken i Nikolai församling i Stockholm hade kontor, hvarifrån all försäljning af klagandens tillverkningar egde rum, böra med stöd af § 12 mom. c i gällande bevillningsstadga i Stockholm taxeras för inkomst af rörelse, hvilken inkomst af taxeringsnämnden beräknats till femtontusen kronor,

samt Stockholms stads pröfningsnämnd, hvarest klaganden häröfver fört klagan, genom beslut den 9 Oktober 1884, enär klaganden ostridigt i Stockholm hade kontor, der klaganden genom försäljning af sina tillverkningar i afsevärd omfattning idkade rörelse, samt klaganden mot det taxerade beloppet icke haft något att erinra, funnit anledning icke hafva förekommit att meddela ändring i den åsatta taxeringen, utan densamma fastställt,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden fullföljt sin talan, uti utslag den 23 September 1885 ej

funnit skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 29 April 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

37.

Resolution på und. besvär af t. f. landskamereraren V. Billmanson samt Örgryte kommun i fråga om taxering för år 1884 af ett å konsuln O. Ekmans fasta egendom Stora Torp uppfördt boningshus.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, tillförordnade landskamereraren V. Billmanson, å tjenstens vägnar, samt Örgryte kommun hvar för sig i und. anfört deröfver, att,

sedan Örgryte sockens taxeringsnämnd för år 1884 — hvarest konsuln Oscar Ekman uti ingifven skrift yrkat, att den å honom tillhöriga egendomen $^{1}/_{2}$ mantal Stora Torp uppförda mangårdsbyggnad, hvilken af vederbörande bevillningsberedning föreslagits till taxeringsvärde af 175,000 kronor, icke måtte särskildt taxeras, utan anses tillhöra jordbruksfastigheten, som vore taxerad till 40,000 kronor — enär å egendomen funnos jemväl andra byggnader af tillräcklig storlek för jordbrukets behof och ifrågavarande hus således icke vore för jordbruket behöfligt, fastställt bevillningsberedningens berörda förslag,

samt Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, der Ekman sig besvärat, genom beslut den 22 September 1884 lemnat besvären utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Ekman uti anförda besvär fullföljt sitt förut i målet gjorda yrkande, i utslag den 11 Maj 1885 sig utlåtit, att som ifrågavarande byggnad utgjorde mangårdsbyggnaden å Ekman tillhöriga $^{1}/_{2}$ mantal Stora Torp, funne Kammarrätten, att särskildt värde å samma byggnad icke bort sättas, till följd hvaraf öfverklagade taxeringsåtgärden af Kammarrätten undanröjdes; Gifven Stockholms Slott den 29 April 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

38.

Resolution på Upsala ångqvarnsaktiebolags und. besvär i fråga om bolagets beskattning för inkomst af rörelse i Stockholm under år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Upsala ångqvarnsaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden blifvit af vederbörande taxeringsnämnder för år 1884 taxerad till bevillning för inkomst af rörelse till belopp af 41,658 kronor i Upsala och 15,000 kronor i Stockholm,

samt klaganden hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat upphäfvande af den i Stockholm vidtagna taxeringsåtgärd på den grund, att klaganden blifvit för hela sin inkomst taxerad i staden Upsala, der klaganden bedrefve sin hufvudsakliga rörelse och hvarest bolagsstyrelsen hade sitt säte, hvaremot klagandens verksamhet i Stockholm vore inskränkt till »spedieringar» för klaganden,

men pröfningsnämnden genom beslut den 9 Oktober 1884 endast på det sätt bifallit klagandens framställning, att, enär, enligt hvad upplyst blifvit, klaganden i Stockholm fortfarande hade kontor och drefve rörelse i så afsevärd omfattning, att klaganden, jemlikt § 12 mom. c i bevillningsstadgan, borde derstädes för inkomsten af samma rörelse erlägga bevillning, men i förhållande till rörelsens omfattning och beskaffenhet inkomsten antagligen blifvit för högt beräknad till 15,000 kronor, taxeringen nedsattes till 7,000 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 20 Maj 1885 yttrat, att klaganden, beträffande beskaffenheten och omfattningen af klagandens i Stockholm utöfvade verksamhet eller i fråga om den inkomst, som deraf kunde hafva härflutit, ej åstadkommit sådan utredning, som emot kronoombudets bestridande kunde i pröfningsnämndens öfverklagade beslut verka ändring; och då handlingarne icke heller lemnade erforderlig ledning för be-

dömande, huruvida klagandens taxering i staden Upsala för ifrågavarande år afsåge inkomsten af klagandens rörelse i dess helhet, saknade Kammarrätten skäl att på grund af § 69 i gällande bevillningsstadga nedsätta taxeringen i Upsala med det inkomstbelopp, hvarför klaganden blifvit i Stockholm beskattad;

öfver hvilka besvär Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, hvarefter Kongl. Maj:ts Befh:de i Upsala län på nådig befallning öfverlemnat infordrade und. yttranden från kronoombudet hos länets pröfningsnämnd samt stadsfullmägtige i Upsala; Gifven Stockholms Slott den 29 April 1886.

Kongl. Maj:t har låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag, så vidt detsamma afser klagandens taxering i Stockholm för år 1884; men då numera måste anses ådagalagdt, att den klaganden ifrågavarande år i staden Upsala påförda bevillning för inkomst af rörelse till belopp af 41,658 kronor afsett inkomsten af klagandens rörelse i dess helhet, finner Kongl. Maj:t skäligt att med ett belopp, motsvarande klagandens i Stockholm uppskattade inkomst, sjutusen kronor, nedsätta beräkningen af den i Upsala beskattningsbara inkomsten; i följd hvaraf klaganden allenast skall hafva att för inkomst af rörelse i Upsala år 1884 erlägga bevillning för ett till trettiofyratusen sexhundra femtioåtta kronor beräknadt inkomstbelopp. Hvilket etc.

39.

Resolution på sjöförsäkringsbolagets »Deutsche Transport Versicherungs Gesellschaft in Berlin» besvär i fråga om den för år 1884 bolaget påförda bevillning i Stockholm för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, sjöförsäkringsbolaget »Deutsche Transport Versicherungs Gesellschaft in Berlin» i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnd för Stockholms stads första taxeringsdistrikt påfört klaganden bevillning för en till 50,000 kronor beräknad inkomst af rörelse,

samt stadens pröfningsnämnd, hvarest klaganden sig besvärat, uti beslut den 9 Oktober 1884 sig utlåtit, att, enär be-

villningsstadgan den 14 September 1883, i fråga om uppgifter till ledning vid taxeringen, innehölle i § 16 mom. 2, att agent för utländskt försäkringsbolag vore skyldig att, inom tid och på sätt i mom. 1 stadgades, lemna uppgift angående antalet försäkringar och premiebeloppet för nästförutgångna året inom agenturens område, hvilket stadgande desto mindre kunde anses hafva afseende allenast å agentens egen taxering, som § 19 mom. 2 såsom ansvarspåföljd för underlåtenhet af agent att fullgöra denna sin skyldighet bestämde, att agenten skulle böta ett belopp, motsvarande tio procent af den bevillning, som inom beredningsdistriktet blifvit bolaget påförd för inkomsten af den rörelse, som uppgiften skolat afse; ty och då utländskt försäkringsbolag, som icke vore att hänföra till sådana verk och inrättningar, hvilka enligt § 11 mom. 2 i bevillningsstadgan frikallats från inkomstbevillning, måste anses skyldigt att för inkomsten af sin här i riket idkade rörelse härstädes erlägga bevillning, samt klaganden icke ens påyrkat nedsättning i, än mindre lemnat utredning om beloppet af den inkomst, hvarför bevillning sålunda borde erläggas, funne pröfningsnämnden anledning icke hafva förekommit att i öfverklagade taxeringsåtgärden meddela ändring,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, med yrkande att varda från all bevillning för inkomst befriad eller, derest detta yrkande icke kunde bifallas, att klagandens beskattningsbara inkomst måtte beräknas till högst 2,569 kronor, i utslag den 16 November 1885 yttrat, att som klaganden, hvilken borde i Stockholm taxeras allenast för den inkomst klaganden åtnjutit af dess rörelse vid generalagenturen derstädes, men icke, såsom kronans ombud förmenat, jemväl för den inkomst, som kunde hafva uppstått å klagandens rörelse vid dess agenturer å andra orter inom riket, enligt vid besvären fogad, till rigtigheten bestyrkt uppgift, grundad på klagandens räkenskaper för år 1883, i Stockholm för direkta försäkringar haft en premieintägt af 8,625 kronor 84 öre, samt vid beräkning af klagandens beskattningsbara inkomst från berörda belopp borde afräknas utbetalda skadeersättningar och stämpelafgifter, utgörande enligt nyssnämnda uppgift sammanlagdt 2,174 kronor 56 öre, äfvensom omkostnader, beräknade till 2,156 kronor 46 öre, hvaremot afdrag ej finge ega rum för medel, som afsetts till betäckande af möjligen inträffande för-

luster; alltså och då klaganden, som år 1888 för återförsäkringar, enligt uppgift från bolagets generalagent i Stockholm, uppburit ett premiebelopp af 72,893 kronor 41 öre, icke lemnat någon utredning, som kunde tjena till ledning för bedömande af den nettobehållning, som kunde hafva å denna gren af bolagets rörelse uppstått, samt vid sådant förhållande behållningen finge, på sätt kronans ombud hemstält, beräknas till tjugu procent af sistnämnda belopp eller till 14,578 kronor 68 öre, funne Kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att bolagets beskattningsbara inkomst i Stockholm för år 1884 bestämdes till 18,873 kronor; Gifven Stockholms Slott den 6 Maj 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att i anledning af hvad klaganden i besvären anfört göra annan ändring i Kammarrättens utslag, än att, då enligt handlingarnes föranledande premiebeloppet för de vid agenturen i Stockholm öfvertagna återförsäkringar endast utgjort 11,743 kronor 3 öre, hvaremot återstående premiebeloppet för återförsäkringar influtit i Göteborg, der klaganden blifvit för idkad rörelse påförd särskild beskattning, behållna inkomsten i Stockholm å denna gren af klagandens rörelse, på sätt kronoombudet medgifvit, bestämmes till tjugu procent å det i Stockholm influtna premiebeloppet eller till 2,348 kronor 60 öre, samt i följd häraf det belopp, för hvilket klaganden år 1884 har att i Stockholm utgöra inkomstbevillning, nedsättes till i jemnadt tal sextusen sexhundra fyratiotre kronor. Hvilket etc.

40.

Kongl. Maj:ts nåd. Bref till Kammarrätten ang. hemmansbrukaren Erik Ersson Froms und. besvär i fråga om honom i Malå socken för år 1884 påförd inkomstbevillning.

OSCAR etc. Hos Oss har hemmansbrukaren Erik Ersson From å Johannisberg i Sorsele socken i und. anfört besvär deröfver, att,

sedan klaganden, som blifvit för år 1884 i Malå socken beskattad för en till 600 kronor beräknad inkomst af rörelse eller yrke, hos Eder yrkat undanrödjande af nämnde taxering på den grund, att klaganden för samma år varit mantals- och skattskrifven i Sorsele socken,

så hafven I genom utslag den 7 December 1885 Eder utlåtit, att som klaganden, hvilken medgifvit sig hafva år 1884 inom Malå socken mot betalning verkstält afverkning och forsling af timmer, icke hos Vesterbottens läns pröfningsnämnd fört klagan öfver Malå sockens taxeringsnämnds åtgärd att för år 1884 taxera klaganden för inkomst, funnen I, att de af klaganden öfver berörda taxeringsåtgärd hos Eder anförda besvär icke kunde, emot 62 § bevillningsförordningen, till pröfning upptagas.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 22 sistlidne April afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit handlingarne i detta mål Oss föredragas; och som, med afseende å hvad i målet förekommit i fråga om beskaffenheten af den inkomst, för hvilken bevillning blifvit i Malå socken klaganden påförd, den omständighet, att klaganden icke hos pröfningsnämnden anfört besvär öfver Malå sockens taxeringsnämnds berörda taxeringsåtgärd, icke utgjort hinder för Eder att upptaga klagandens hos Eder anförda besvär till pröfning, hafve Vi, med undanrödjande af Edert utslag, funnit godt visa målet åter till Eder, som egen att detsamma till förnyad behandling upptaga och dermed vidare lagligen förfara.

— — — — — — — — — — — — — —

Stockholms Slott den 28 Maj 1886.

41.

Resolution på und. besvär af t. f. landskamreraren C. M. Ström rör. Skogens kolaktiebolags beskattning för år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, tillförordnade landskamreraren C. M. Ström, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnder för Undersviks, Arbrå, Bollnäs, Hanebo och Skogs socknar taxerat Skogens kolaktie-

bolag för inkomst af rörelse i nämnda socknar, hvilken inkomst beräknats i Undersviks socken till 2,700 kronor, i Arbrå socken till 3,500 kronor, i Bollnäs socken till 5,000 kronor, i Hanebo socken till 2,000 kronor och i Skogs socken till 6,000 kronor,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat befrielse från utgörande af inkomstbevillning på den grund, att bolaget, som enligt den för detsamma faststälda bolagsordning hade till ändamål att genom afverkning och kolning af inköpta skogar och kolvirke söka åstadkomma en vårdad tillverkning af träkol samt att genom inköp af träkol bereda en ordnad handel dermed för bergsbrukets behof, af sin rörelse ej åtnjöte någon behållen inkomst, enär de tillverkade eller inköpta kolen utdelades till aktieegarne efter inköpspris med tillägg af förvaltningskostnader, vid hvilket förhållande bolagets verksamhet, om densamma medförde någon vinst, enligt bolagets åsigt borde beskattas i samband med inkomsten af delegarnes öfriga rörelse, genom beslut den 22 September 1884, enär det senare af bolaget anförda skälet vore stridande mot bevillningsförordningens § 12 mom. c, enligt hvilket författningsrum bolag skulle beskattas å den eller de orter, der bolagets rörelse eller någon hufvudsaklig gren deraf på mera sjelfständigt sätt eller i afsevärd omfattning bedrefs, samt bolaget derigenom att detsamma ej hade någon medtäflare i koluppköp inom ett större område och med afseende å flera andra förmåner måste anses göra en betydande vinst, lemnat bolagets ofvanberörda framställning utan afseende, hvarförutom pröfningsnämnden, på yrkande af klaganden, genom beslut den 23 i ofvannämnde September månad förordnat, att bolaget, som, enligt pröfningsnämnden tillhandakommen uppgift, under nästförutgångne vinter uppköpt vid Järbo jernvägsstation 10,267 stigar och vid Ockelbo jernvägsstation 14,064 stigar kol, skulle taxeras för inkomst, beräknad till 2,550 kronor inom Järbo socken och till 3,500 kronor inom Ockelbo socken,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget fullföljt sin talan, i utslag den 30 September 1885 sig utlåtit, att emedan, enligt den af Kongl. Maj:t för bolaget den 13 Juli 1877 i nåder faststälda bolagsordning, dess verksamhet afsåge allenast att genom tillverkning och inköp af träkol bereda en ordnad handel dermed för bergsbrukets behof, dervid alla af bolaget tillverkade och köpta kol skulle till delegarne

i bolaget i förhållande till innehafvande aktier utdelas till ett af bolagsstämman faststäldt pris; ty och som bolagets uppgift, att dess omförmälda verksamhet icke lemnat annan vinst än den, som för hvarje delegare i bolaget till följd af nedsatta kolpris och deraf föranledd minskning i tillverkningkostnad å jern kunde hafva uppkommit, icke blifvit af kronans ombud bestridd; alltså och då den fördel, som de särskilda delegarne härigenom tillskyndats, icke vore att såsom en bolagets vinst anse, funne Kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, skäligt befria bolaget från utgörande af den bolaget inom ofvanuppgifna socknar påförda inkomstbevillning; Gifven Stockholms Slott den 4 Juni 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

42.

Resolution på landskamereraren I. Törnebladhs und. besvär i fråga om taxering af Riksbanken tillhöriga hemmanet N:o 1 Tumba.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren I. Törnebladh, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, i egenskap af kronoombud, yrkat, att, då Riksbankens fastigheter icke vore att anse såsom tillhöriga staten, Riksbanken tillhöriga fastigheten $^1/_3$ mantal Tumba N:o 1 i Botkyrka socken, hvilken fastighet vore uppförd i taxeringslängden N:o 4 bland staten tillhörig fast egendom, måtte i enlighet med § 2 af bevillningsstadgan förklaras böra till taxeringslängden N:o 1 öfverföras, genom beslut den 18 September 1885 funnit berörda yrkande ej till någon pröfningsnämndens åtgärd föranleda,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 2 sistlidne Februari med stöd af § 4 mom. a i bevillningsstadgan den 14 September 1883 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 11 Juni 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i målet Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

43.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Blekinge bank i fråga om bolaget för år 1885 påförd bevillning för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Blekinge bank i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden i Karlskrona för år 1885 taxerat klaganden till bevillning för 43,909 kronors inkomst af rörelse,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd — hvarest kronans ombud landskamereraren A. Holmquist yrkat, att till berörda, af taxeringsnämnden såsom beskattningsbart upptagna inkomstbelopp måtte läggas dels afförda utskylder med minst 5,800 kronor och dels ett belopp af 29,106 kronor 83 öre, motsvarande af klagandens öfverskottsfond godtgjorda förluster, hvilka enligt § 14 i den för taxeringsmyndigheterna gällande instruktion borde anses icke såsom minskning i årsinkomsten utan såsom kapitalförlust, men för hvilka taxeringsnämnden medgifvit klaganden afdrag från inkomsten — genom beslut den 26 September 1885, med bifall till kronoombudets omförmälta yrkande, höjt beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst till sjuttioåttatusen åttahundra sexton kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 17 Februari 1886 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 18 Juni 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

44.

Resolution på landskamereraren H. Amnéus' und. besvär i fråga om godsegaren C. J. Thorselius för år 1885 påförd bevillning för inkomst af qvarnrörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren H. Amnéus, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1885 års taxeringsnämnd för Valtorps socken beskattat godsegaren C. J. Thorselius för 1,045 kronors inkomst af rörelse,

samt Skaraborgs läns pröfningsnämnd, hos hvilken Thorselius yrkat upphäfvande af berörda taxeringsåtgärd på den grund, att ifrågavarande inkomst utgjordes af arrendet för Thorselius tillhöriga Junkragårdens och Nästegårdens qvarnar i Valtorps socken, för hvilka fastigheter bevillning erlades, genom beslut den 17 September 1885, enär enligt taxeringsnämndens protokoll det beskattade inkomstbeloppet motsvarade arrendet för omförmälda qvarnar, minskadt med fem procent af deras taxeringsvärde, ogillat berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Thorselius fullföljt sin talan, genom utslag den 23 Februari innevarande år sig utlåtit, att, enär Thorselii inkomst af ifrågavarande såsom fastigheter taxerade qvarnar icke vore att hänföra till sådan af kapital eller arbete härflytande inkomst, hvarför, jemlikt § 8 i bevillningsstadgan den 14 September 1883, bevillning skulle erläggas, funne Kammarrätten skäligt, med ändring af öfverklagade taxeringsåtgärden, befria Thorselius från utgörande af bevillning för berörda arrendeinkomst; Gifven Stockholms Slott den 10 Juli 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

45.

Resolution på drätselkammarens i Norrköping und. besvär i fråga om lifförsäkringsaktiebolaget Nordstjernans beskattande för år 1884 i Norrköping för inkomst af rörelse derstädes.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Norrköping, efter uppdrag af stadsfullmägtige derstädes, i und. anfört deröfver, att,

sedan Östergötlands läns pröfningsnämnd, hvarest lifförsäkringsaktiebolaget Nordstjernan fört klagan öfver taxeringsnämndens i Norrköping åtgärd att för samma år taxera bolaget till 9,000 kronor, uti beslut den 29 September 1884 ansett den af bolaget i Norrköping idkade rörelse vara af beskaffenhet att derstädes böra beskattas samt till följd deraf faststält taxeringsåtgärden,

så och efter det bolaget hos Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt sig besvärat ej mindre öfver berörda taxeringsåtgärd, än äfven med afseende å bolaget å andra orter påförd bevillning, under yrkande att, då bolaget ej vore skyldigt att erlägga bevillning annorstädes än i Stockholm, der bolagets styrelse hade sitt säte, samt bolaget derstädes påförts bevillning för en inkomst af 166,426 kronor, hvilket belopp motsvarade bolagets hela vinst för år 1883, bolaget måtte befrias från erläggande af den detsamma å andra orter påförda bevillning,

så har Kammarrätten genom utslag den 26 Oktober 1885, enär bolagets försäkringsrörelse icke kunde anses drifvas på sjelfständigt sätt å annan ort än Stockholm, med afseende å § 12 mom. c i gällande bevillningsförordning och med undanrödjande af, bland annat, ofvanbemälda pröfningsnämnds öfverklagade beslut, befriat bolaget från taxering för inkomst af rörelse i, bland andra uppgifna städer, staden Norrköping; Gifven Stockholms Slott den 23 Juli 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i Kammarrättens utslag, såvidt detsamma blifvit öfverklagadt, göra ändring. Hvilket etc.

46.

Resolution på und. besvär af Bergvik och Ala aktiebolag rör. bolagets beskattning för år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Bergvik och Ala aktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1884 taxerat klaganden, i staden Söderhamn för 121,000 kronors inkomst af trävarurörelse, i Söderala socken för 133,594 kronors inkomst af samma slags rörelse vid Bergviks sågverk och i Loos socken för fyratusen åttahundra åttiofem kronors inkomst af flottning i Häcklaåns och Qvarnåns flottleder samt uppskattat, såsom klaganden tillhörande jordbruksfastigheter, i Ljusdals socken en »skogsafsöndring på everldelig tid» till värde af trehundratjugutusen kronor och i Jerfsö socken »andel i halfva Råsjöskogen samt andel i Ljusdals Norra och Östra fjerdingars utskog från N:o 10 i Sör Säljestad» till värde af tjugutusen kronor,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd — hvarest klaganden yrkat, att, enär hela årsinkomsten år 1883 af trävarurörelsen vid Bergviks sågverk, der virket underginge den hufvudsakligen inkomstgifvande behandlingen, hvarefter det i Söderhamn upplades, justerades och utskeppades, uppgått endast till det belopp, 133,594 kronor, för hvilket klaganden för rörelse vid Bergvik blifvit i Söderala socken uppskattad, taxeringen i Söderhamn måtte undanrödjas eller, om någon del af klagandens inkomst af sågverksrörelsen vid Bergvik ansåges böra taxeras i Söderhamn, att den inkomst, som skulle fördelas mellan Söderhamn och Söderala socken, måtte bestämmas till allenast 133,594 kronor; att, då klaganden vid upplåtande för flottning åt andra af sina enskilda flottleder inom Loos socken icke toge betalning för annat, än hvad flottningen i verkligheten kostade, samt således icke af flottningsrörelsen haft någon inkomst, taxeringen för sådan inkomst inom Loos socken måtte upphäfvas; samt att, enär skogsområdet inom Ljusdals socken, som utgjordes af klagandens andelar i Ljusdals Norra och Östra fjerdingars utskog och den del af skogsområdet inom Jerfsö socken, som utgjordes af klagandens andel i nyssnämnda utskog från N:o 10 i Sör Säljestad, vore afsöndringar från hemman, till hvilkas egare viss afgäld erlades, och till följd

deraf borde vara fria från ytterligare beskattning, samt det skogsområde, som utgjorde klagandens andel af halfva Råsjöskogen inom sistnämnda socken, icke innehades af klaganden under eganderätt, utan allenast med afverkningsrätt i 28 år till träd af vissa dimensioner, taxeringsvärdena å dessa skogsområden måtte ur taxeringslängderna uteslutas — genom beslut vid sammanträde den 22 och 24 September 1884 *dels* ansett klagandens beskattningsbara inkomst af sågverksrörelse vid Bergviks sågverk utgöra, efter beräkning af 20 kronors vinst för hvarje af de 12,100 standards, som från Söderhamn utskeppats, 242,000 kronor och till följd deraf bestämt, att klaganden skulle taxeras i Söderhamn för halfva beloppet deraf, eller 121,000 kronor, och i Söderala socken för andra hälften, 121,000 kronor, *dels*, i öfverensstämmelse med förut fattadt beslut i likartadt fall, ogillat klagandens yrkande om befrielse från bevillning för inkomst af flottning inom Loos socken, *dels ock* vid det förhållande att ofvan omförmälda inom Jerfsö och Ljusdals socknar af klaganden innehafda skogsområden, af hvilka icke något styrkts vara endast i afseende å afverkningsrätt till träd af vissa dimensioner åt klaganden upplåtet, jemlikt § 2 a i gällande bevillningsstadga vore bevillning underkastade, fastställt de å dem satta taxeringsvärden,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden öfver pröfningsnämndens beslut sig besvärat, genom utslag den 2 November 1885 i öfverklagade delar förklarat sig ej finna skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 13 Augusti 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i Kammarrättens utslag, så vidt detsamma blifvit öfverklagadt, göra annan ändring, än att i fråga om fördelningen af den uppskattade inkomsten af rörelse vid Bergviks sågverk, 242,000 kronor, mellan Söderala socken, der bolagets styrelse har sitt säte och sågverket är beläget, samt Söderhamns stad, der klaganden upplägger, justerar och utskeppar de vid nämnda sågverk tillverkade produkter, Kongl. Maj:t finner taxeringen inom Söderala socken böra höjas till ett belopp, som, med afseende på klagandens i de und. besvären framstälda yrkanden, bestämmes till tre femtedelar af hela den uppskattade inkomsten af ifråga-

varande sågverksrörelse; i följd hvaraf klaganden skall hafva att för år 1884 erlägga bevillning för inkomst af nämnda rörelse, beräknad till etthundrafyrtiofemtusen tvåhundra kronor inom Söderala socken och nittiosextusen åttahundra kronor inom Söderhamns stad. Hvilket etc.

47.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist rör. Karlskrona—Vexiö jernvägsaktiebolag påförd bevillning för inkomst af rörelse vid Näfragöls hållplats.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd genom beslut den 1 Juli 1885, som af Blekinge läns pröfningsnämnd lemnats utan ändring, beskattat Karlskrona—Vexiö jernvägsaktiebolag för ett tusen femhundra kronors inkomst af rörelsen vid Näfragöls hållplats inom Fridlefstads socken,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der styrelsen för nämnda bolag sig besvärat, i utslag den 17 sistlidne Mars sig utlåtit, att som, enligt hvad styrelsen för Karlskrona—Vexiö jernvägsaktiebolag uppgifvit och kronans ombud lemnat obestridt, vid Näfragöls hållplats inom Fridlefstads socken ej funnes uppförd kontors- eller stationsbyggnad eller anstäld någon personal samt inkomsten af rörelsen vid nämnda hållplats uppbures och redovisades vid Holmsjö station inom Sillhöfda socken; alltså och då vid sådant förhållande bolaget, som för nyssberörda inkomst blifvit beskattadt vid Holmsjö station, enligt § 12 mom. b i gällande bevillningsstadga ej bort, på sätt som skett, taxeras vid Näfragöl, funne Kammarrätten, utan afseende derå att ifrågavarande af Fridlefstads sockens taxeringsnämnd vidtagna beskattningsåtgärd ej blifvit af bolaget hos pröfningsnämnden öfverklagad samt att de af bolaget hos Kammarrätten anförda besvär icke inom den i § 62 bevillningsstadgan föreskrifna tid till Kongl. Maj:ts Befh:de ingifvits, skäligt att öfverklagade taxeringsåtgärden, såsom obehörig, undanrödja; Gifven Stockholms Slott den 18 Augusti 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som Karlskrona—Vexiö jernvägsaktiebolag, hvilket ostridigt är pligtigt utgöra fastighetsbevillning för det inom Fridlefstads socken belägna hemmanet Ballasjö N:o 1, i följd häraf är att anse såsom skattskyldigt inom nämnda kommun, der bevillning för inkomst af hemmanet år 1885 blifvit bolaget påförd; alltså och då vid sådant förhållande bolaget, som försummat att hos pröfningsnämnden öfverklaga taxeringsnämndens beslut, hvilket icke heller af pröfningsnämnden ändrats, icke, emot föreskriften i § 62 mom. 1 af Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom och af inkomst den 14 September 1883, vidare egt att föra talan mot pröfningsnämndens beslut, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med undanrödjande af Kammarrättens utslag, förklara bolagets i Kammarrätten anförda besvär icke hafva bort till pröfning upptagas. Hvilket etc.

48.

Resolution på Stora Kopparbergs bergslags und. besvär i fråga om taxeringsvärdet å en bergslaget tillhörig lägenhet i Elfkarleby socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stora Kopparbergs bergslag i und. anfört deröfver, att,

sedan 1885 års taxeringsnämnd för Elfkarleby socken, i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag, å en klaganden tillhörig, från hemmanen Siggeboda, Kullen, Hårstan och Medoraäng afsöndrad lägenhet bibehållit det taxeringsvärde af etthundrafemtiotusen kronor, som år 1884 blifvit åsatt samma lägenhet,

samt klaganden häröfver hos Upsala läns pröfningsnämnd sig besvärat, under förmälan att klaganden år 1882 för 150,000 kronor inköpt berörda lägenhet, som till större delen utgjordes af en strandremsa vid Dalelfven och hafvet, i afsigt att å lägenheten anlägga sågverk och dit förflytta klagandens sågverks- och trävaruskeppningsrörelse, men att någon sådan anläggning till följd af sedermera inträffade omständigheter icke dittills skett och ej heller någonsin torde komma att verkställas, samt

att lägenheten, hvilken utgjordes af omkring 100 tunnland till största delen icke odlingsbar mark och impedimenter, ej lemnade någon inkomst, hvadan klaganden yrkat, att omförmälda, af taxeringsnämnden vidtagna beskattningsåtgärd måtte varda upphäfd eller, så framt detta yrkande ej kunde bifallas, att taxeringsvärdet å lägenheten åtminstone ej måtte sättas högre, än att detsamma motsvarade värdet af annan lika beskaffad mark i orten,

och pröfningsnämnden, hvarest dels kronans ombud erinrat, att, enligt § 2 i den vid bevillningsstadgan fogade instruktion för taxeringsmyndigheterna, den fastighetstaxering, som under år 1884 egt rum, skulle gälla för tre år, såvida ej fastighetsvärdet af sådan anledning, som omförmäldes i samma §, blifvit märkligen förminskadt, men att detta icke visats vara förhållandet i afseende å ifrågavarande lägenhet, dels ock ledamöter inom nämnden anmärkt, att klaganden uppenbarligen haft icke ringa nytta af omförmälda lägenhet vid nyligen afslutadt köp om Skutskärs sågverk, genom beslut den 24 September 1885 lemnat besvären utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 24 sistlidne Februari ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 27 Augusti 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

49.

Kongl. Maj:ts nåd. Bref till Kammarrätten ang. und. besvär af Bergsbro aktiebolag rör. återbekommande af viss andel af den för år 1883 af bolaget erlagda bevillning.

OSCAR etc. Hos Oss har Bergsbro aktiebolag i und. anfört besvär deröfver, att,

sedan klaganden, som för år 1883 i staden Norrköping påförts och enligt företedt intyg jemväl erlagt bevillning för inkomst med trehundrasextioåtta kronor 50 öre, hos Vår Befh:de i Östergötlands län sökt, att, enär omförmälda taxering afsåge

all klagandens beskattningsbara inkomst för året samt klaganden genom Vår nådiga resolution den 16 Oktober 1885 förpligtats att för sin rörelse vid dess kontor i Stockholm erlägga bevillning i sistnämnda stad efter en beräknad inkomst af sextusen kronor, klaganden, hvilken enligt intyg från Nicolai församlings i Stockholm uppbördskontor derstädes erlagt den bolaget i Stockholm påförda kronoskatt, måtte berättigas att af den utaf klaganden erlagda, till landtränteriet i Östergötlands län levererade kronoskatt återbekomma så stort belopp, som motsvarade den af klaganden för ofvanberörda sextusen kronor i Stockholm erlagda bevillning,

så har Vår bemälde Befh:de genom resolution den 10 Februari innevarande år, enär af den vid ansökningen fogade nådiga resolutionen den 16 Oktober 1885 ej framginge, att klaganden vore berättigad att återfå någon del af den i Norrköping för år 1883 erlagda bevillning, afslagit ansökningen; varande å Vår Befh:des resolution meddelad hänvisning för den med beslutet missnöjde att hos Oss i Vårt Finansdepartement deröfver anföra underdåniga besvär.

Sedan ej mindre Vår Befh:de efter vederbörandes hörande än äfven I den 23 sistlidne September häröfver afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit detta ärende för Oss anmälas; och enär det enligt nådiga kungörelsen den 10 April 1828 och § 1 mom. 11 af den för Eder gällande instruktion tillkommer Eder att till behandling och afgörande upptaga af Vår Befh:de pröfvade mål angående restitution af kronoutskylder och andra allmänna medel, vilje Vi enligt Eder hemställan, med undanrödjande af Vår Befh:des besvärshänvisning, härmed hafva öfverlemnat handlingarne i ärendet till Eder, som egen att detsamma till pröfning upptaga och dermed vidare lagligen förfara. Stockholms Slott den 22 Oktober 1886.

50.

Resolution på landskamereraren A. Holmquists und. besvär i fråga om rådmannen G. Eks taxering för år 1885.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden, som blifvit för år 1884 i Malå socken beskattad för en till 600 kronor beräknad inkomst af rörelse eller yrke, hos Eder yrkat undanrödjande af nämnde taxering på den grund, att klaganden för samma år varit mantals- och skattskrifven i Sorsele socken,

så hafven I genom utslag den 7 December 1885 Eder utlåtit, att som klaganden, hvilken medgifvit sig hafva år 1884 inom Malå socken mot betalning verkstält afverkning och forsling af timmer, icke hos Vesterbottens läns pröfningsnämnd fört klagan öfver Malå sockens taxeringsnämnds åtgärd att för år 1884 taxera klaganden för inkomst, funnen I, att de af klaganden öfver berörda taxeringsåtgärd hos Eder anförda besvär icke kunde, emot 62 § bevillningsförordningen, till pröfning upptagas.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 22 sistlidne April afgifvit infordradt und. utlåtande, hafve Vi låtit handlingarne i detta mål Oss föredragas; och som, med afseende å hvad i målet förekommit i fråga om beskaffenheten af den inkomst, för hvilken bevillning blifvit i Malå socken klaganden påförd, den omständighet, att klaganden icke hos pröfningsnämnden anfört besvär öfver Malå sockens taxeringsnämnds berörda taxeringsåtgärd, icke utgjort hinder för Eder att upptaga klagandens hos Eder anförda besvär till pröfning, hafve Vi, med undanrödjande af Edert utslag, funnit godt visa målet åter till Eder, som egen att detsamma till förnyad behandling upptaga och dermed vidare lagligen förfara.

— — — — — — — — — — — — — —

Stockholms Slott den 28 Maj 1886.

41.

Resolution på und. besvär af t. f. landskamereraren C. M. Ström rör. Skogens kolaktiebolags beskattning för år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, tillförordnade landskamereraren C. M. Ström, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1884 års taxeringsnämnder för Undersviks, Arbrå, Bollnäs, Hanebo och Skogs socknar taxerat Skogens kolaktie-

bolag för inkomst af rörelse i nämnda socknar, hvilken inkomst beräknats i Undersviks socken till 2,700 kronor, i Arbrå socken till 3,500 kronor, i Bollnäs socken till 5,000 kronor, i Hanebo socken till 2,000 kronor och i Skogs socken till 6,000 kronor,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat befrielse från utgörande af inkomstbevillning på den grund, att bolaget, som enligt den för detsamma faststälda bolagsordning hade till ändamål att genom afverkning och kolning af inköpta skogar och kolvirke söka åstadkomma en vårdad tillverkning af träkol samt att genom inköp af träkol bereda en ordnad handel dermed för bergsbrukets behof, af sin rörelse ej åtnjöte någon behållen inkomst, enär de tillverkade eller inköpta kolen utdelades till aktieegarne efter inköpspris med tillägg af förvaltningskostnader, vid hvilket förhållande bolagets verksamhet, om densamma medförde någon vinst, enligt bolagets åsigt borde beskattas i samband med inkomsten af delegarnes öfriga rörelse, genom beslut den 22 September 1884, enär det senare af bolaget anförda skälet vore stridande mot bevillningsförordningens § 12 mom. c, enligt hvilket författningsrum bolag skulle beskattas å den eller de orter, der bolagets rörelse eller någon hufvudsaklig gren deraf på mera sjelfständigt sätt eller i afsevärd omfattning bedrefs, samt bolaget derigenom att detsamma ej hade någon medtäflare i koluppköp inom ett större område och med afseende å flera andra förmåner måste anses göra en betydande vinst, lemnat bolagets ofvanberörda framställning utan afseende, hvarförutom pröfningsnämnden, på yrkande af klaganden, genom beslut den 23 i ofvannämnde September månad förordnat, att bolaget, som, enligt pröfningsnämnden tillhandakommen uppgift, under nästförutgångne vinter uppköpt vid Järbo jernvägsstation 10,267 stigar och vid Ockelbo jernvägsstation 14,064 stigar kol, skulle taxeras för inkomst, beräknad till 2,550 kronor inom Järbo socken och till 3,500 kronor inom Ockelbo socken,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget fullföljt sin talan, i utslag den 30 September 1885 sig utlåtit, att emedan, enligt den af Kongl. Maj:t för bolaget den 13 Juli 1877 i nåder faststälda bolagsordning, dess verksamhet afsåge allenast att genom tillverkning och inköp af träkol bereda en ordnad handel dermed för bergsbrukets behof, dervid alla af bolaget tillverkade och köpta kol skulle till delegarne

blifvit påförd filialen i Stockholm; Gifven Stockholms Slott den 5 November 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som drätselkammaren, hvilken icke i sådan egenskap är behörig att öfverklaga Kammarrättens utslag, icke visat sig ega stadsfullmägtiges uppdrag att i målet föra talan, finner Kongl. Maj:t de und. besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

52.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Norrköping i fråga om Carolina Johanna Olssons inkomstbevillning för år 1885.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Norrköping, efter uppdrag af stadsfullmägtige derstädes, i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning föreslagit, att Carolina Johanna Olsson, som vore anstäld hos Emilie Odén i Norrköping såsom handelsbiträde, skulle år 1885 taxeras för 600 kronors inkomst af enskild tjenst och 10,000 kronors inkomst af kapital,

och taxeringsnämnden i Norrköping i så måtto ändrat beredningens förslag, att sistnämnda belopp, 10,000 kronor, skulle i taxeringslängden öfverflyttas från kolumnen för inkomst af kapital till kolumnen för inkomst af rörelse,

så och efter det Östergötlands läns pröfningsnämnd, hvarest Carolina Johanna Olsson uti ingifna besvär anfört, att hon väl under år 1884 af Emelie Odén bekommit 10,000 kronor mot det att hon till Emelie Odén återlemnat den handelsrörelse, som den senare tillförene på henne öfverlåtit, men att detta belopp rätteligen vore att anse, icke såsom inkomst af rörelse, utan såsom ett kapital, för inkomst hvaraf hon vore skattskyldig, och i anledning häraf yrkat, att hennes beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till allenast 1,100 kronor, eller 500 kronor af kapital och 600 kronor af enskild tjenst, genom beslut den 29 September 1885, enär Carolina Johanna Olssons vinst genom öfver-

låtelse af handel borde anses såsom inkomst af rörelse, ogillat klagandens yrkande,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Carolina Johanna Olsson fullföljt sin talan, i utslag den 8 sistlidne Mars sig utlåtit, att då öfverlåtelsen af ifrågavarande handelsrörelse vore att anse allenast såsom omsättning i penningar af en redan befintlig tillgång, samt den erhållna köpeskillingen, 10,000 kronor, följaktligen icke kunde betraktas såsom behållen årsinkomst och på sådan grund utgöra föremål för beskattning, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma Carolina Johanna Olssons år 1885 beskattningsbara inkomst till femhundra kronor af kapital och sexhundra kronor af enskild tjenst; Gifven Stockholms Slott den 12 November 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

53.

Resolution på und. besvär af P. E. Ericsson ang. den klaganden tillhöriga lägenheten Ragvaldsbo åsatt taxering för år 1885.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landtbrukaren P. E. Ericsson i und. anfört deröfver, att,

sedan 1885 års taxeringsnämnd för staden Sigtuna åsatt klaganden tillhöriga lägenheten Ragvaldsbo å nämnda stads egor såsom jordbruksfastighet taxeringsvärde af fjortontusen etthundra kronor och tillika såsom »annan fastighet» taxerat åtskilliga å ifrågavarande lägenhet uppförda byggnader till sammanlagdt fyratusen kronor,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att taxering ej måtte ega rum af ifrågavarande byggnader, hvilka voro uteslutande afsedda för jordbrukets behof, genom beslut den 17 September 1885, enär enahanda taxering som år 1885 äfven för år 1884 varit lägenheten åsatt och ej sådana förändringar angifvits hafva med fastigheten inträffat, som omförmäldes i § 2 af instruktionen för taxeringsmyndigheterna, ej funnit skäl att i öfverklagade taxeringen meddela ändring,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden fullföljt sin talan, i utslag den 5 sistlidne April ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 19 November 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och enär, äfven om ifrågavarande byggnader såsom afsedda för klagandens jordbruk icke bort åsättas särskildt taxeringsvärde såsom för annan fastighet än jordbruksfastighet, det icke ens blifvit uppgifvet, än mindre visadt, att, sedan byggnaderna vid allmän fastighetstaxering år 1884 åsatts sådant taxeringsvärde, förhållanden inträffat, som, enligt § 2 i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, kunde föranleda till förändring af det vid senaste allmänna fastighetstaxering åsatta värde, samt pröfning af den år 1884 skedda taxeringen ej vidare bör ega rum, finner Kongl. Maj:t ej skäl att göra ändring i det slut, Kammarrättens utslag innehåller. Hvilket etc.

54.

Resolution på drätselkammarens i Norrköping und. besvär i fråga om kyrkoherden E. H. Rodhes beskattning derstädes för år 1885.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Norrköping, efter uppdrag af stadsfullmägtige derstädes, i und. anfört deröfver, att,

sedan kyrkoherden, doktor E. H. Rodhe, hvilken förut innehaft Karlshamns pastorat i Blekinge län och blifvit för år 1885 derstädes mantalsskrifven, men den 12 December 1884 utnämnts till kyrkoherde i S:t Olai församling i Norrköping med tillträdesrätt den 1 Maj 1885, för samma år påförts bevillning för inkomst icke allenast i staden Karlshamn efter ett belopp af niotusen femhundra sjuttiosju kronor, deraf sextusen tvåhundra sjuttiofyra kronor af allmän tjenst, utan äfven i staden Norrköping, inom hvilket samhälle Rodhe utan egen anmälan jemväl blifvit för år 1885 i mantal förd, efter en till 5,500 kronor uppskattad inkomst af allmän tjenst under åtta månader,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest Rodhe framstält yrkande om befrielse från honom i Karlshamn påförd bevillning för den under åtta månader af året till 4,888 kronor beräknade inkomst af kyrkoherdebeställningen derstädes, i beslut den 26 September 1885, enär det ej tillkomme pröfningsnämnden att ingå i bedömande af frågan, huruvida Rodhe för omförmälda år rätteligen bort mantalsskrifvas i Karlshamn eller i Norrköping, ansett sig ej kunna å Rodhes yrkande fästa afseende, men, vid det förhållande att Rodhes löneinkomst i Norrköping beräknats till 5,500 kronor, förordnat, att beräkningen af Rodhes inkomst af allmän tjenst skulle höjas med sexhundra tolf kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der Rodhe yrkat, bland annat, att bestämmelse måtte meddelas, om och efter hvilka belopp Rodhe hade att i Karlshamn eller i Norrköping utgöra bevillning, så att Rodhe ej komme att för samma inkomst erlägga skatt på två ställen, genom utslag den 13 April 1886 sig utlåtit, att som, med afseende derå att Rodhe efter egen anmälan blifvit vid den mantalsskrifning, som från och med den 27 November till och med den 5 December 1884 i staden Karlshamn förrättats, för år 1885 mantalsskrifven i nämnda stad, hvarest han då innehade tjenst samt egde sitt bo och hemvist, äfvensom att Rodhe först derefter den 12 December 1884 blifvit utnämnd till kyrkoherde i Norrköping, hvilken befattning han icke egde att tillträda förr än den 1 Maj 1885 och till hvilken senare ort han från Karlshamn uttagit flyttningsbetyg först den 23 Juli sistnämnda år, Rodhe, enligt grunderna uti § 3 mom. 1 af Kongl. förordningen angående mantalsskrifningarnes förrättande den 20 Juli 1861, finge anses rätteligen blifvit för år 1885 i Karlshamn, men icke i Norrköping mantalsskrifven; alltså och då Rodhe vid sådant förhållande icke bort, på sätt som skett, för år 1885 i Norrköping beskattas för inkomst af allmän tjenst, funne Kammarrätten skäligt sålunda bifalla besvären, att omförmälda, i afseende å Rodhe i Norrköping vidtagna beskattningsåtgärd upphäfdes; Gifven Stockholms Slott den 19 November 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

55.

Resolution på lokomotivföraren E. Molins und. besvär i fråga om honom för år 1885 påförd inkomstbevillning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, lokomotivföraren E. Molin i und. anfört deröfver, att,

sedan 1885 års taxeringsnämnd för Björkängs socken genom beslut, hvari Skaraborgs läns pröfningsnämnd icke gjort ändring, taxerat klaganden till bevillning för tvåtusen tvåhundra nittiosju kronors inkomst af allmän tjenst,

samt Kongl. Maj:ts Befh:de i nämnda län, hvarest klaganden sökt, att, enär hans år 1885 beskattningsbara inkomst skulle utgjort allenast 1,468 kronor 71 öre, bevillningen måtte derefter bestämmas och rättas, enligt resolution den 6 Februari 1886, enär debiteringen grundade sig på 1885 års pröfningsnämnds beslut och klaganden icke styrkt, att berörda beslut blifvit ändradt i den ordning, bevillningsstadgan föreskrefve, funnit ansökningen icke till någon Kongl. Maj:ts Befh:des åtgärd föranleda,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, med yrkande att, då hans af taxeringsnämnden uppskattade inkomst för år 1885 i följd af sjukdom minskats med 828 kronor 34 öre, klaganden måtte enligt § 79 bevillningsstadgan erhålla motsvarande afkortning å den honom påförda bevillning, i utslag den 26 sistlidne Maj ansett Kongl. Maj:ts Befh:des öfverklagade resolution vara lagligen grundad och funnit klagandens hos Kammarrätten framstälda anspråk på afkortning icke kunna af Kammarrätten till omedelbar pröfning upptagas; Gifven Stockholms Slott den 26 November 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

56.

Resolution på landskamereraren C. Schmidts und. besvär i fråga om taxering af en å egendomen Höglunda i Orsa socken befintlig åbyggnad.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren C. Schmidt, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1885 års taxeringsnämnd för Orsa socken, jemte det egendomen Höglunda, tillhörig Stora Kopparbergs bergslag och Korsnäs sågverksaktiebolag, blifvit såsom jordbruksfastighet uppskattad till ett värde af 17,700 kronor, tillika föreskrifvit, att en å egendomen befintlig åbyggnad skulle åsättas särskildt värde såsom »annan fastighet» till belopp af femtontusen kronor,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd, hvarest bolagen yrkat, att sistberörda beskattningsåtgärd måtte upphäfvas, medelst beslut vid sammanträde den 25 och 26 September 1885, enär bolagen för berörda yrkande icke förmått visa sådana skäl, som i § 2 af den för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktion omförmäldes, ansett sig, i strid med föreskriften uti § 3 mom. 3 gällande bevillningsstadga, icke kunna samma yrkande bifalla,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolagen anfört besvär öfver pröfningsnämndens beslut, genom utslag den 18 sistlidne Maj sig utlåtit, att som ett af länsmannen Carl Lundgren meddeladt, till stöd för besvären åberopadt intyg föranledde dertill, att det boningshus å Höglunda egendom, hvilket med ifrågavarande taxering ostridigt afsåges, vore för jordbruket och dithörande näring erforderligt, samt vid sådant förhållande, enligt § 5 i bevillningsförordningen den 14 September 1883, särskildt värde icke skolat nämnda byggnad såsom annan fastighet än jordbruksfastighet åsättas, funne Kammarrätten skäligt till all kraft och verkan upphäfva den öfverklagade beskattningsåtgärden; Gifven Stockholms Slott den 26 November 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och enär, äfven om ifrågavarande åbyggnad, såsom afsedd för det å egendomen idkade jordbruk, icke bort åsättas särskildt taxeringsvärde såsom för annan fastighet än jordbruksfastighet, det icke ens blifvit uppgifvet, än mindre visadt, att, sedan byggnaden vid allmän fastighetstaxe-

ring år 1884 åsatts sådant taxeringsvärde, förhållanden inträffat, som, enligt § 2 i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, kunde föranleda till förändring af det vid senaste allmänna fastighetstaxering åsatta värde, samt pröfning af den år 1884 skedda taxeringen ej vidare bör ega rum, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

57.

Resolution på und. besvär dels af t. f. landskamereraren C. M. Ström dels af Kopparbergs sockens kommunalstämma i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags beskattning år 1884 för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, tillförordnade landskamereraren i Gefleborgs län C. M. Ström, å tjenstens vägnar, samt Kopparbergs sockens kommunalstämma, hvar för sig, i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1884 beskattat Korsnäs sågverksaktiebolag, som drefve rörelse i Gefle stad och Kopparbergs socken, i Gefle för en till 254,536 kronor beräknad inkomst och i Kopparbergs socken för 357,634 kronors inkomst,

och Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget sig besvärat, med yrkande att detsamma måtte i Gefle beskattas allenast för inkomst af dess ångfartyg »Korsnäs» och af bolagets dervarande hyfleri, hvilken inkomst år 1883 uppgått till 4,169 kronor 61 öre, sedan pröfningsnämnden inhemtat, att Gefle stads taxeringsnämnd ansett bolaget böra i anseende till betydelsen och omfånget af den rörelse, bolaget bedrefve i Gefle, der beskattas för två tredjedelar af bolagets enligt 1883 års bokslut till 381,803 kronor 34 öre uppgående vinst af hela dess rörelse eller i jemnadt tal för 254,536 kronor, genom beslut den 24 September 1884, med godkännande af detta taxeringsnämndens beräkningssätt och skälen dertill äfvensom med fästadt afseende derpå, att hos Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt anförda besvär öfver bolagets efter enahanda grunder verkstälda beskattning i Gefle år 1883 då ännu icke vore afgjorda, ogillat

bolagets nu ifrågavarande besvär och fastställt 1884 års taxeringsnämnds för Gefle bolaget rörande uppskattningsåtgärd,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd, der bolaget — med förmälan att vinsten af bolagets rörelse i dess helhet år 1883 utgjort enligt bokslut 381,803 kronor 34 öre, hvarifrån vid fråga om beskattning borde afdragas följande poster, nemligen: 5 procent å taxeringsvärdet, 516,372 kronor, å bolagets i och för dess rörelse använda byggnader, utgörande 25,818 kronor 60 öre, samt värdet af 301,167 stycken af bolaget i rörelsen använda timmer å rot från bolagets egna och af detsamma arrenderade skogar, utgörande efter 1 krona per träd 301,167 kronor, hvarefter återstoden utgjorde 54,817 kronor 74 öre — yrkat, att, efter ytterligare afdrag från sistnämnda belopp af 4,169 kronor 61 öre, hvartill bolaget ansåge dess taxering i Gefle böra upptagas, bolagets taxering i Kopparbergs socken måtte nedsättas till 50,648 kronor 13 öre, genom beslut, fattadt vid sammanträde den 26 och 27 September 1884, enär bolaget icke företett utredning om, huru stor del af ofvan angifna timmerparti vore tagen från bolagets *egna* skogar, och då pröfningsnämnden icke kunde medgifva bolaget rättighet att från taxeringsbara vinsten afdraga värdet å från arrendeskogar utdrifvet timmer, samt pröfningsnämnden dessutom vunnit upplysning, att bolaget lemnat en utdelning af 1,600 kronor per aktie eller, då aktiernas antal vore 160, tillhopa 256,000 kronor, uti hvilken utdelade vinst, enligt hvad af ett vid besvären fogadt räkenskapsutdrag framginge, icke inginge några från föregående år afsatta medel, endast på det sättet bifallit bolagets anförda besvär, att taxeringen i Kopparbergs socken nedsattes till 256,000 kronor,

så har Kammarrätten, hvarest bolaget sig besvärat, genom utslag den 8 Oktober 1885 sig utlåtit, att emedan handlingarne i målet föranledde dertill, att uti bolagets vinst enligt 1883 års bokslut, utgörande 381,803 kronor 34 öre, jemväl inginge värdet af de från bolagets egna och arrenderade skogar i rörelsen under året använda 301,167 stycken sågtimmerträd, men nämnda värde måste anses vara att hänföra till sådan afkastning af fast egendom, som vore genom fastighetsbevillning beskattad och följaktligen icke bort inräknas i bolagets beskattningsbara inkomst; ty och som värdet af hvarje dylikt träd å rot skäligen borde beräknas till en krona, eller enahanda belopp, som, enligt hvad upplyst vore, Kopparbergs läns pröfningsnämnd be-

stämt i afseende å andra sågverks från egna skogar hemtade sågtimmerträd, samt i följd häraf det belopp, som för omförmälda antal träd borde från bokförda vinsten afdragas, utgjorde 301,167 kronor; alltså och då bolaget derjemte på grund af § 10 mom. 4 a i bevillningsförordningen den 14 September 1883 vore berättigadt att vid beräkningen af beskattningsbara inkomsten af dess rörelse åtnjuta afdrag med 25,818 kronor 60 öre, motsvarande 5 procent af det till sammanlagdt 516,372 kronor bestämda taxeringsvärdet å de fastigheter, hvilka för bolagets rörelse användes, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndernas beslut, fastställa beräkningen af bolagets hela år 1884 beskattningsbara inkomst af rörelse till femtiofyratusen åttahundra aderton kronor, hvilket belopp, med afseende å hvad handlingarne innehölle beträffande rörelsens beskaffenhet och omfång inom hvardera af de två kommuner, hvarest densamma utöfvades, borde upptagas till beskattning med hälften eller tjugusjutusen fyrahundra nio kronor i Gefle stad och med lika belopp, tjugusjutusen fyrahundra nio kronor, i Kopparbergs socken; Gifven Stockholms Slott den 3 December 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordrade und. utlåtanden, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner klagandena icke hafva anfört skäl, som kan verka ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

58.

Resolution på kommunalstämmans i Solna socken und. besvär i fråga om skyldighet för förvaltningen af hufvudstadens begrafningsplats utom Norrtull att för år 1885 utgöra inkomstbevillning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kommunalstämman i Solna socken i und. anfört deröfver, att,

sedan Stockholms läns pröfningsnämnd för år 1885 genom beslut den 17 September samma år, under åberopande af bestämmelserna i § 8 mom. 2 a 1 och d i bevillningsstadgan föreskrifvit, att förvaltningen af hufvudstadens begrafningsplats

utom Norrtull skulle beskattas för 25,000 kronors inkomst genom försäljning af grafplatser,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der förvaltningen sig besvärat, i utslag den 4 Maj 1886, enär den verksamhet, som förvaltningen utöfvade genom försäljning af grafplatser, icke kunde hänföras till rörelse eller yrke af beskaffenhet, som omförmäldes uti § 8 mom. 2 a bevillningsförordningen den 14 September 1883, samt vid sådant förhållande, jemlikt § 11 mom. 2 b i samma förordning, förvaltningen vore frikallad från utgörande af bevillning för inkomst, som genom nämnda verksamhet kunde uppkomma, funnit skäligt att, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, befria förvaltningen från utgörande af ifrågavarande, på grund af nämnda beslut förvaltningen påförda bevillning; Gifven Stockholms Slott den 3 December 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

59.

Resolution på bankiren C. G. Cervins och löjtnanten K. Eklundhs und. besvär i fråga om restitution af utskylder för en fastighet i Nyköping.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bankiren C. G. Cervin och löjtnanten Knut Eklundh, den sistnämnde för ingeniören Jonas Wessels sterbhus, i und. anfört deröfver, att,

sedan klagandena uti en till Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt ingifven skrift, jemte förmälan att, efter det bankirfirman C. G. Cervin och ingeniören Wessel genom köpebref den 25 November 1882 af Motala mekaniska verkstads aktiebolag tillhandlat sig de så kallade »dock- och varfstomterna» i Nyköpings stad, hvartdera af åren 1883, 1884 och 1885 för berörda fastigheter å debetsedlarne upptagits 300 kronor »arrendemedel», hvilka medel för 1883 guldits af Cervin och Wessel samt för 1884 och 1885 af Cervin och Wessels sterbhus, tillika anhållit, att då köparne förvärfvat eganderätt till berörda fastigheter, samt omförmälda belopp sålunda obehörigen kommit

Kongl. Maj:t och kronan till godo, beloppen, tillhopa niohundra kronor, måtte från kronans kassa till klagandena restitueras,

så har Kammarrätten, enligt utslag den 27 September 1886, funnit förevarande framställning innefatta ett ämne, hvarmed, enligt § 1 i den för Kammarrätten gällande instruktion af den 14 November 1879, Kammarrätten icke egde att omedelbart taga befattning; Gifven Stockholms Slott den 3 December 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

60.

Resolution på Nääs fabriksaktiebolags und. besvär i fråga om bolaget för år 1885 påförd inkomstbevillning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, f. d. kaptenen J. T. Berg i egenskap af disponent för Nääs fabriksaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan 1885 års taxeringsnämnd för Skallsjö socken, i öfverensstämmelse med bevillningsberedningens förslag, taxerat bolaget till bevillning för 41,930 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det klaganden hos Elfsborgs läns pröfningsnämnd sig besvärat, med yrkande att från taxerade inkomsten måtte afdragas dels det belopp, 12,880 kronor 10 öre, hvartill kostnaden för anskaffning under år 1884 af nya maskiner i stället för utslitna dylika uppgått, dels 1,906 kronor, motsvarande bolagets förlust i konkurser under sistnämnda år, dels, för minskning i värde af bolagets fastigheter, en procent å dessas taxeringsvärde, 250,000 kronor, med 2,500 kronor, dels ock 540 kronor, hvarmed det belopp, som af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden ansetts utgöra bolagets inkomst, blifvit vid införande i taxeringslängden genom felskrifning förhöjdt, och att bolagets år 1885 beskattningsbara inkomst af rörelse följaktligen måtte bestämmas till 24,104 kronor,

samt pröfningsnämnden vid sammanträde den 21 och 22 September 1885 i taxeringsåtgärden ej gjort annan ändring, än att, med rättelse af berörda skriffel, bolagets beskattningsbara inkomst fastställts till 41,390 kronor,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, på af klaganden fullföljda besvär, uti utslag den 19 Maj innevarande år sig utlåtit, att, emedan af det i målet företedda utdrag af bolagets räkenskaper för år 1884 icke kunde inhemtas, huruvida icke, på sätt kronans ombud jemväl erinrat, i den uti räkenskapsutdragets debet upptagna utgiftsposten »diverse omkostnader och aflöningar», 124,303 kronor 21 öre, inginge dels bolagets kostnad för anskaffning under året af nya maskiner i stället för förslitna dylika, dels äfven skatter eller andra utgifter af sådan beskaffenhet, att i fråga om taxering till bevillning afdrag för dem ej finge ega rum; ty och som klaganden ej heller annorledes åstadkommit sådan utredning, som kunde tjena till erforderlig ledning för bedömande, om och i hvad mån bolagets år 1885 beskattningsbara inkomst, beräknad enligt de i gällande bevillningsstadga bestämda grunder, understigit 41,390 kronor, funne Kammarrätten ej skäl att, mot kronoombudens bestridande, göra ändring i pröfningsnämndens beslut;

öfver hvilka besvär Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1886.

Kongl. Maj:t har i nåder låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som, med afseende å numera förebragt utredning, det belopp af 41,390 kronor, för hvilket klaganden enligt Kammarrättens utslag skulle hafva att utgöra bevillning, bör å ena sidan minskas med dels 12,880 kronor för anskaffade nya fabriksmaskiner i förslitna dylikas ställe och dels 1,906 kronor för förlust i konkurser, men å andra sidan höjas med följande, bland omkostnaderna för fabriksrörelsen upptagna poster, nemligen för erlagda utskylder 890 kronor och för »afgift till fabriksföreningen» 1,000 kronor, i följd hvaraf en minskning på det hela bör ega rum med 12,896 kronor, finner Kongl. Maj:t skäligt att i öfverensstämmelse härmed på det sätt ändra Kammarrättens utslag, att det belopp, för hvilket klaganden har att för år 1885 erlägga bevillning, bestämmes till tjuguåttatusen fyrahundra nittiofyra kronor. Hvilket etc.

61.

Resolution på assessoren Emil Sjöbergs und. besvär i fråga om hans taxering för år 1885 till bevillning för inkomst.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, assessoren i Dess och Rikets Svea Hofrätt Emil Sjöberg i und. anfört deröfver, att,

sedan 1885 års vederbörande taxeringsnämnd i Stockholms stad, i öfverensstämmelse med bevillningsberedningens förslag, uppskattat den inkomst, klaganden, som då innehade fiskalsbefattning i förenämnda Hofrätt, åtnjöte af allmän tjenst, till fyratusen niohundra fyratio kronor,

samt klaganden öfver berörda beskattningsåtgärd hos Stockholms stads pröfningsnämnd anfört besvär och dervid, med förmälan att han, hvilken sedan år 1884 tjenstgjort såsom adjungerad ledamot i Hofrätten, i denna egenskap uppburit tjenstgöringspenningar efter 2,000 kronor för år samt derjemte åtnjutit sin fiskalslön 1,500 kronor för tiden till den 1 Mars 1885, men från och med sistnämnda dag och tillsvidare, emot afstående af fiskalslönen, egt uppbära en till Hofrättens disposition ställd assessorslön af 3,300 kronor, för år räknadt, yrkat, att då denna lön, såvidt den öfverstege fiskalslönen 1,500 kronor eller till belopp af 1,800 kronor, vore, såsom endast tillsvidare klaganden tillagd, att anse som tjenstgöringspenningar och således först år 1886, då det visat sig, om klaganden kommit att uppbära densamma, borde till bevillning taxeras, klaganden för år 1885 måtte beskattas för sin fiskalslön 1,500 kronor och under år 1884 uppburne tjenstgöringspenningar 2,000 kronor, tillhopa 3,500 kronor med afdrag af 60 kronor pensionsafgift eller för allenast 3,440 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 6 November 1885, enär upplyst blifvit, att taxeringen grundade sig på en från Hofrätten lemnad officiel uppgift, utvisande, att klaganden under år 1885 uppburit fiskalslön för Januari och Februari månader med 250 kronor och från den 1 Mars assessorslön med 2,687 kronor äfvensom att klaganden år 1884 såsom adjungerad ledamot i tjenstgöringspenningar uppburit 2,000 kronor, tillhopa 4,937 kronor eller i jemnadt tal 4,940 kronor,

med ogillande af besvären, faststält öfverklagade taxeringsåtgärden,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden fullföljt sin talan, enligt utslag den 2 Juli 1886 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1886.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

62.

Resolution på aktiebolaget Gustafsbergs fabriks intressenters und. besvär i fråga om bolagets beskattning år 1885 i Stockholm för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Gustafsbergs fabriks intressenter i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Stockholm för år 1885 beskattat klagandebolaget för tiotusen kronors inkomst af rörelse,

samt stadens pröfningsnämnd, hvarest bolaget, under förmälan att detsamma i Stockholm icke hade försäljning utan allenast utställning af sina tillverkningar, yrkat upphäfvande af berörda beskattningsåtgärd, genom beslut den 13 November 1885, efter erhållen upplysning, att bolaget fortfarande hade kontor och utställningslokal i huset N:o 14 vid Lilla Nygatan i Stockholm, der åtskilliga biträden vore hos bolaget anstälda; att å omförmälda kontor, hvilket medelst telefon stode i förbindelse med bolagets fabrik vid Gustafsberg inom Vermdö socken, de flesta försäljningarne inleddes och afslutades; och att endast bolagets leverans verkstäldes från fabriken, ansett bolagets affärsverksamhet i Stockholm drifvas i så afsevärd omfattning, att det enligt § 12 mom. c i gällande bevillningsstadga vore skyldigt att för den del af dess vinst, som kunde antagas belöpa för rörelsen i Stockholm, derstädes beskattas, samt förty och då bolaget mot det taxerade inkomstbeloppet icke haft något att erinra faststält taxeringsnämndens åtgärd,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, i utslag den 3 September 1886 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms Slott den 22 Januari 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag; klagandebolaget dock obetaget att, derest det kan visa sig hafva blifvit för sin inkomst i Stockholm under år 1885 beskattadt jemväl inom Vermdö socken, i beskattningsåtgärden å den senare orten söka rättelse efter befogenhet. Hvilket etc.

63.

Resolution på S:t Eriks bryggeriaktiebolags und. besvär i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1885.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, S:t Eriks bryggeriaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm för år 1885 taxerat klagandebolaget till bevillning för 24,910 kronors inkomst af rörelse,

samt stadens pröfningsnämnd, hvarest kamereraren vid Öfverståthållareembetets afdelning för uppbördsärenden, Fr. Granström, å tjenstens vägnar, i egenskap af kronoombud yrkat, att, enär vid bolagets taxering afdrag skett för, bland annat, ett belopp af 8,912 kronor 73 öre, som bolaget utbetalt i räntor å skuld, intecknad i bolagets fastighet, men bolaget icke vore till sådant afdrag berättigadt, till taxerade beloppet måtte läggas sistnämnda summa, genom beslut den 20 November 1885, vid det förhållande att bolaget vore berättigadt till afdrag för ränta å upplånadt, i bolagets rörelse användt kapital och icke ens blifvit ifrågasatt, att det upptagna lånet användts för annat ändamål än rörelsen, samt den omständigheten, att bolaget tilläfventyrs lemnat inteckningar såsom säkerhet för det upplånade rörelsekapitalet, syntes icke böra föranleda dertill, att bolaget derigenom skulle förlorat den skattskyldig i bevillningsstadgan medgifna rättighet att vid fråga om taxering

för inkomst af rörelse få bland utgifterna njuta afdrag med ränta å för rörelsens bedrifvande upplånadt kapital, med ogillande af klagandens yrkande, låtit vid den skedda taxeringen bero,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest kamereraren Granström, i berörda egenskap, sig häröfver besvärat, genom utslag den 6 Juli 1886 sig utlåtit, att som med afseende å stadgandet i § 10 mom. 4 b i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom och af inkomst den 14 September 1883 bolaget icke kunde anses berättigadt att åtnjuta afdrag för det belopp, 8,912 kronor 73 öre, hvilket bolaget utbetalt i räntor å intecknad gäld, funne Kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att beräkningen af bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst höjdes med nyssnämnda belopp, till följd hvaraf samma inkomst, i enlighet med kronoombudets yrkande, bestämdes till trettiotretusen åttahundra tjuguen kronor; Gifven Stockholms Slott den 28 Januari 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

64.

Resolution på und. besvär af Säfvars kommun i fråga om Säfvars sågverksaktiebolags inkomstbeskattning för år 1885.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Säfvars kommun i und. anfört deröfver, att,

sedan Vesterbottens läns pröfningsnämnd, hvarest Säfvars sågverksaktiebolag, som af vederbörande taxeringsnämnder år 1885 beskattats för inkomst af sågverksrörelse i Säfvars socken till belopp af 20,000 kronor och i Umeå stad till belopp af 4,500 kronor, yrkat, att hela inkomsten af bolagets sågverksrörelse måtte beräknas allenast till 9,000 kronor, till hvilket belopp densamma under år 1884 enligt afslutade räkenskaper skulle uppgått, genom beslut den 23 September 1885, jemte det pröfningsnämnden beräknat bolagets hela år 1885 beskattningsbara inkomst af sågverksrörelse till 20,000 kronor, der-

öfver klagan icke blifvit förd, tillika förordnat, att bolaget för hälften af berörda inkomst skulle beskattas i Umeå stad, der bolaget hade sin styrelse och rörelsen drefves af bolagets disponent på mera sjelfständigt sätt och i afsevärd omfattning genom inköp af timmer och försäljning af sågverkets produkter, samt att bolaget allenast för andra hälften af omförmälda inkomstbelopp skulle taxeras i Säfvars kommun,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 19 April 1886 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut, såvidt det blifvit öfverklagadt, göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 28 Januari 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit detta ärende Sig föredragas; och enär, enligt hvad upplyst är, bolagets rörelse inom Säfvars socken består icke blott i förädling af trävaror vid bolagets sågverk derstädes, utan äfven i utskeppning af de förädlade trävarorna från bolagets inom socknen belägna lastageplats, men bolagets verksamhet inom staden Umeå är inskränkt dertill, att bolaget der har sin styrelse och sitt kontor, pröfvar Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af öfverklagade utslaget, i enlighet med hvad i likartade fall förut egt rum, i nåder förklara, att af bolagets till 20,000 kronor uppskattade inkomst bevillning skall för år 1885 erläggas för två tredjedelar eller i jemnadt tal trettontusen trehundra trettio-fyra kronor inom Säfvars socken och för återstoden eller sextusen sexhundra sextiosex kronor i Umeå. Hvilket etc.

65.

Resolution på und. besvär af centralstyrelsen för Vesterbottens enskilda bank ang. banken för år 1885 påförd bevillning för inkomst af rörelse i Luleå.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, centralstyrelsen för Vesterbottens enskilda bank i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden i staden Luleå år 1885 beskattat bankens dervarande afdelningskontor för en till 55,700 kronor beräknad inkomst af rörelse,

samt kontorets verkställande direktör hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, då afdelningskontorets inkomster under år 1884 uppgått till allenast 30,701 kronor 71 öre, taxeringen måtte nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 September 1885, enär skilnaden mellan det af taxeringsnämnden beräknade inkomstbeloppet, 55,700 kronor, och det belopp afdelningskontoret uppgifvit, 30,701 kronor 71 öre, berodde derpå, att kontoret beräknat afdrag för ränta å förlagskapital, som utgjorts af bankens egna sedlar, ogillat yrkandet och fastställt afdelningskontorets taxering till 55,700 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 29 Mars 1886 förklarat sig finna skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda till ändring i öfverklagade taxeringen;

öfver hvilka besvär Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, hvarefter Kongl. Maj:ts Befh:de i Vesterbottens län på nådig befallning öfverlemnat infordrade und. yttranden från kronoombudet vid 1885 års pröfningsnämnd inom länet och från stadsfullmägtige i Umeå; Gifven Stockholms Slott den 11 Februari 1887.

Kongl. Maj:t har låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och enär, enligt hvad upplyst blifvit, vid beräkning af Vesterbottens enskilda banks behållna inkomst för år 1884 iakttagits, att hvartdera af bankens afdelningskontor påförts ränta för från hufvudkontoret erhållet förlag, hvilket förfaringssätt äfven är med god ordning öfverensstämmande; ty och som, enligt denna beräkning och sedan afskrifning å osäkra fordringar egt rum, inkomsten vid afdelningskontoret i Luleå år 1884, hvilken inkomst lagts till grund för 1885 års beskattning, utgjort i jemnadt tal 30,701 kronor; alltså och då den omständighet, att förlaget må till större eller mindre del hafva lemnats i bankens egna sedlar, icke förtjenar afseende samt anledning icke förekommit till antagande, vare sig att beloppet af det förlag, hvarå hufvudkontoret, på sätt ofvan är nämndt, godtgjort sig ränta, öfverstigit hvad för afdelningskontorets rörelse verkligen erfordrats eller att den dervid tillämpade räntefoten varit oskäligt hög, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af Kammarrättens utslag, till trettiotusen sjuhundraen kronor nedsätta beräkningen af den inkomst, för

hvilken banken för ifrågavarande år har att för afdelningskontoret i Luleå erlägga inkomstbevillning. Hvilket etc.

66.

Resolution på und. besvär af kamreraren F. Granström i fråga om försäkringsbolaget Assicurazioni Generali i Triest för år 1885 i Stockholm påförd bevillning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamreraren hos Öfverståthållareembetet för uppbördsärenden Fr. Granström, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 20 November 1885, efter vunnen upplysning att de till utländska försäkringsbolaget Assicurazioni Generali i Triest vid dess agentur i Stockholm inbetalda premier för år 1884 uppgått till 18,521 kronor, å hvilket belopp, enligt den grund, som följts vid taxering af andra utländska bolag, sexton procent vore att anse såsom den inkomst, hvarför bevillning borde erläggas, förordnat, att för bolaget, som ej blifvit af vederbörande taxeringsnämnd beskattadt, skulle utfärdas debetsedel, hvari bevillning påfördes bolaget för inkomst af tvåtusen niohundra sextio kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest grosshandlaren Ludvig Rubenson, i egenskap af agent för ifrågavarande bolag, sig häröfver besvärat, i utslag den 29 September 1886, enär, enligt en af bolaget aflemnad uppgift rörande inkomster och utgifter vid detsammas hufvudagentur i Stockholm under år 1884, emot hvilken uppgift kronans ombud ej haft något att erinra, bolaget fått under nyssnämnda år för dödsfall utbetala ett lifförsäkringsbelopp, som öfverstigit sammanlagda beloppet af de under året influtna premier, och bolaget således under år 1884 icke haft behållen inkomst af rörelsen i Stockholm, med upphäfvande af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, befriat bolaget från utgörande af den på grund af samma beslut bolaget påförda bevillning; Gifven Stockholms Slott den 25 Februari 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i

detta mål Sig föredragas och finner skäligt att, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

67.

Resolution på und. besvär af Lillherrdals sockens kommunalstämma rör. Hudiksvalls trävaruaktiebolags beskattning år 1885 för inkomst af rörelse inom Lillherrdals socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lillherrdals sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan 1885 års taxeringsnämnd för Lillherrdals socken beskattat Hudiksvalls trävaruaktiebolag för 10,000 kronors inkomst af rörelse,

samt Jemtlands läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat upphäfvande af berörda taxeringsåtgärd på den grund, att bolaget i nämnda socken endast bedrefve timmerafverkning och vore annorstädes taxeradt för inkomsten af all den rörelse bolaget utöfvade, genom beslut den 24 September berörda år fastställt förenämnda beskattningsåtgärd,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, i utslag den 23 Mars 1886 sig utlåtit, att som, enligt hvad handlingarne i målet föranledde, ifrågavarande beskattning afsåge inkomst, som för bolaget ansetts hafva uppkommit derigenom, att bolaget å skogar inom Lillherrdals socken låtit afverka timmer till förädling vid bolagets å andra orter belägna sågverk och brädgårdar, äfvensom anskaffat och hufvudsakligen till de vid skogsafverkningen anstälde arbetarne mot betalning utlemnat förnödenhetsartiklar, men denna verksamhet icke vore af sådan beskaffenhet, att enligt §§ 8 och 12 uti bevillningsförordningen den 14 September 1883 bolaget för inkomst deraf bort inom Lillherrdals socken särskildt beskattas, funne Kammarrätten skäligt att till all kraft och verkan upphäfva öfverklagade beskattningsåtgärden; Gifven Stockholms Slott den 11 Mars 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som i fråga om den af bolaget

inom Lillherrdals socken idkade handelsrörelse, för hvilken ingendera beskattningsnämnden ansett någon särskild inkomstbevillning böra bolaget påföras, någon sådan utredning icke blifvit förebragt, att på grund deraf beloppet af den inkomst, samma rörelse må hafva tillfört bolaget, kan bedömas, finner Kongl. Maj:t ej skäl att göra ändring i det slut, hvaruti Kammarrätten stannat. Hvilket etc.

68.

Resolution på landskamereraren V. Billmansons und. besvär i fråga om Hans Helgessons från Häröd sterbhus påförd inkomstbevillning för år 1885.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren V. Billmanson, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, hvarest upplyst blifvit, att den år 1885 aflidne Hans Helgesson från Häröd i Myckleby socken efterlemnat ett kapital af 7,000 kronor, för inkomsten hvaraf hvarken han i lifstiden eller hans oskiftade sterbhus blifvit beskattadt, samt i anledning häraf klaganden yrkat, att som oskiftadt sterbhus lika litet som bolag vore berättigadt till befrielse från eller lindring i bevillningen, jemlikt § 11 mom. 1 i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom m. m. den 14 September 1883, Hans Helgessons sterbhus måtte uppskattas för en till 350 kronor beräknad inkomst af kapital, genom beslut den 17 September 1885, enär oskiftadt sterbhus i fråga om befrielse från eller lindring i bevillning vore likstäldt med skattskyldig enskild person samt i Hans Helgessons sterbhus icke, såvidt för pröfningsnämnden veterligt vore, utom ofvan omförmälda kapital funnes andra tillgångar än ett halft mantal Häröd och ett fjerdedels mantal Hällene, taxerade det förra till 13,000 kronor och det senare till 7,500 kronor, vid hvilket förhållande den sammanräknade årsinkomsten uppginge till endast 965 kronor och sterbhuset följaktligen vore berättigadt att njuta befrielse från bevillning för ett belopp af 450 kronor, afslagit klagandens yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig häröfver besvärat, i utslag den 23 Juli 1886 ej funnit

skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 26 Mars 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

69.

Resolution på Alfred Larssons i Norra Aurås m. fl:s und. besvär i fråga om klagandenas beskattning år 1885 för inkomst af en dem tillhörig qvarn.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, hemmansegarne Alfred Larsson, Amb. Andersson, Lars Andersson och Johannes Andersson i Norra Aurås i und. anfört deröfver, att,

sedan 1885 års taxeringsnämnd för Jörlanda med flere socknar dels till fem hundra kronor uppskattat inkomsten af rörelsen vid en klagandena gemensamt tillhörig, på hemmanet Norra Aurås belägen vattenqvarn, dels ock förordnat, att, enär klagandena såsom delegare i qvarnen vore att anse såsom bolag, bevillning skulle påföras klagandena för hela den uppskattade inkomsten utan afdrag,

samt Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, hvarest klagandena, med förmälan att inkomsten af rörelsen vid qvarnen icke uppgått till 500 kronor och att något kontrakt, hvarigenom klagandena med hvarandra ingått bolag, ej förefunnes, yrkat att varda befriade från skyldigheten att erlägga bevillning för inkomst af ifrågavarande qvarn, genom beslut den 16 September 1885, enär, med afseende å qvarnens synnerligen fördelaktiga läge, det af taxeringsnämnden beräknade inkomstbelopp icke syntes för högt tilltaget, samt taxeringsnämndens förfarande att beskatta klagandena för ifrågavarande rörelse såsom bolag vore fullt rigtigt, ogillat klagandenas yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klagandena uti anförda besvär fullföljt sin talan, genom utslag den 24 Juli 1886 icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 1 April 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

70.

Resolution på kommunalstämmans i Skellefteå socken und. besvär i fråga om handelsbolagets under firma A. Markstedt & Söner beskattning år 1885 för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kommunalstämman i Skellefteå socken i und. anfört deröfver, att,

sedan handelsbolaget under firma A. Markstedt & Söner år 1885 taxerats dels af Skellefteå sockens taxeringsnämnd för, bland annat, 57,000 kronors inkomst af sågverksrörelse, dels ock af taxeringsnämnden för staden Skellefteå för 31,800 kronors inkomst, deraf ansetts härflyta 17,100 kronor af export af sågade trävaror från bolagets sågverk och 14,700 kronor af bolagets öfriga i staden Skellefteå utöfvade rörelse,

och bolaget hos Vesterbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, med undanrödjande af den sålunda skedda dubbeltaxeringen, bolagets inkomst af trävarurörelse måtte bestämmas till 38,530 kronor 56 öre och att, enär bolagets vinst- och förlustkonto för räkenskapsåret 30 April 1884—30 April 1885 upptoge bolagets hela vinst till 63,439 kronor 67 öre, öfverskottet utöfver det här ofvan såsom inkomst af trävarurörelsen angifna belopp eller 24,909 kronor 11 öre måtte, fördeladt i tre lika delar, påföras bolagets delegare såsom inkomst af handel med spanmål, tjära m. m. i Skellefteå stad,

samt pröfningsnämnden medelst beslut den 23 September 1885 förordnat, att bolagets inkomster af dess egande sågverk Lejonström, Sävenäs och Björnsholmen skulle uppskattas till det belopp, hvartill samma inkomst blifvit af bevillningsberedningen och Skellefteå sockens taxeringsnämnd upptagen eller 57,000 kronor, derför bevillning skulle påföras med ena hälften i Skellefteå socken, der sågverken vore belägna, och med den andra hälften i Skellefteå stad, der bolaget hade sitt hufvudkontor och rörelsen på mera sjelfständigt sätt drefves, samt

beräknat bolagets öfriga inkomster i Skellefteå stad, i enlighet med stadens taxeringsnämnds beslut, utaf sparr- och bjelkhandel till 4,300 kronor, utaf bodhandel till 8,000 kronor och utaf handel med tjära till 2,400 kronor och förty fastställt bolagets hela inkomst af dess rörelse i Skellefteå stad till 43,200 kronor, deraf en tredjedel skulle påföras en hvar af delegarne i bolaget, sjökaptenen Anton Markstedt, rådmannen D. R. Markstedt och grosshandlaren Johan Markstedt,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden och ofvan omförmälda bolag, hvar för sig, anfört besvär, genom utslag den 13 Oktober 1886 funnit klagandens besvär icke förtjena afseende samt beträffande nyssnämnda bolags besvär, jemte det vissa först hos Kammarrätten framstälda yrkanden om afdrag vid beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst förklarats icke kunna komma under pröfning, sig utlåtit, att Kammarrätten, med afseende å den utredning, bolaget åstadkommit rörande beloppet af inkomsten af bolagets rörelse och den omfattning, i hvilken rörelsen utöfvats inom så väl Skellefteå stad som Skellefteå socken, samt i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad kronans ombud hemstält, funne skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma, att bolagets hela nu ifrågavarande inkomst skulle beräknas till förenämnda, af bolaget hos pröfningsnämnden uppgifna belopp 63,439 kronor 67 öre, hvaraf, i enlighet med hvad bolaget likaledes hos pröfningsnämnden uppgifvit, skulle anses hafva härflutit 38,530 kronor 56 öre af trävarurörelsen och 24,909 kronor 11 öre af bolagets i staden Skellefteå utöfvade handel med spanmål, tjära och andra varor, samt att berörda inkomst skulle vid beskattning deraf i jemnade belopp sålunda fördelas, att bolaget för år 1885 skulle utgöra bevillning i staden Skellefteå för hälften utaf inkomsten af trävarurörelsen, 19,265 kronor, äfvensom för inkomsten af bolagets öfriga inom nämnda stad idkade rörelse 24,909 kronor eller tillhopa för inkomst af 44,174 kronor att med 14,725 kronor upptagas för hvardera af bolagets tre delegare sjökaptenen Markstedt, rådmannen Markstedt och grosshandlaren Markstedt, samt inom Skellefteå socken för andra hälften af inkomsten af trävarurörelsen 19,265 kronor; Gifven Stockholms Slott den 13 Maj 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i

detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i Kammarrättens utslag göra annan ändring, än att, enär bolagets så väl sågverk som lastageplats äro belägna inom Skellefteå socken och bolaget i Skellefteå stad eger sitt hufvudkontor, bolaget förklaras skola för sin i afjemnadt tal till 38,530 kronor beräknade hela inkomst af sågverksrörelsen utgöra bevillning i Skellefteå socken för två tredjedelar eller tjugufemtusen sexhundra åttiosju kronor och i Skellefteå stad för återstående tredjedelen eller tolftusen åttahundra fyratiotre kronor äfvensom för inkomsten af bolagets öfriga der idkade rörelse till belopp af tjugufyratusen niohundranio kronor, eller i staden för tillhopa trettiosjutusen sjuhundra femtiotvå kronor, att med tolftusen femhundra åttiofyra kronor upptagas för hvardera af bolagets tre delegare, sjökaptenen Markstedt, rådmannen Markstedt och grosshandlaren Markstedt. Hvilket etc.

71.

Resolution på und. besvär af handlanden Claes Johansson i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Claes Johansson i und. anfört deröfver, att,

sedan 1886 års taxeringsnämnd för staden Söderhamn beskattat klaganden för 2,500 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att den uppskattade inkomsten måtte nedsättas till 1,800 kronor, genom beslut den 17 September 1886 lemnat berörda yrkande utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 1 sistlidne Februari yttrat, att, enär förevarande besvär icke blifvit i enlighet med föreskriften i § 62 mom. 1 af bevillningsstadgan den 14 September 1883 ingifna till Kongl. Maj:ts vederbörande Bef:de utan omedelbart till Kammarrätten, kunde samma besvär icke af Kammarrätten till pröfning upptagas; Gifven Stockholms Slott den 11 Juni 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i

detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

72.

Resolution på sågverksegaren Johan Larssons i Böle und. besvär i fråga om hans beskattning för år 1885 för inkomst af rörelse i Hudiksvall.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, sågverksegaren Johan Larsson i Böle i und. anfört deröfver, att,

sedan han för år 1885 blifvit af vederbörande taxeringsnämnder beskattad för inkomst af rörelse i Forssa socken till belopp af 6,000 kronor och i Hudiksvalls stad till belopp af 4,500 kronor, vid hvilka beslut Gefleborgs läns pröfningsnämnd låtit bero,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 29 November nästlidet år sig utlåtit, att, enär klaganden, på sätt han sjelf medgifvit, drifvit trävarurörelse både inom Forssa socken och i Hudiksvalls stad samt således bort å båda dessa orter för inkomst af rörelse beskattas, men klaganden underlåtit att öfver taxeringen i Hudiksvall föra klagan i den ordning, § 62 bevillningsförordningen föreskrefve, funne Kammarrätten hvad klaganden till vinnande af ändring i taxeringen inom Hudiksvall anfört icke kunna komma under pröfning; Gifven Stockholms Slott den 11 Juni 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som hvad i målet förekommit ej föranleder till annat antagande, än att den af klaganden i staden Hudiksvall bedrifna rörelse, på sätt han sjelf uppgifvit, inskränkt sig dertill, att inom Forssa socken för klagandens räkning försågadt virke, som derifrån forslats med jernväg till Hudiksvall, derstädes genom klagandens försorg aflastats från jernvägsvagnarne för att omedelbart derefter af köpare öfvertagas, och denna rörelse icke kan anses vara af sådan beskaffenhet, att särskild bevillning derför bort klaganden påföras; alltså och då vid sådant förhållande den omständighet, att klaganden, hvilken icke heller i öfrigt, så vidt handlingarne utmärka, är skattskyldig i Hudiksvall, underlåtit att skaffa sig kännedom

om den honom af dervarande taxeringsnämnd påförda beskattning så tidigt, att han kunnat deröfver inom föreskrifven tid anföra besvär hos pröfningsnämnden, icke bort läggas klaganden till last, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af den klaganden i Hudiksvall påförda beskattning, förklara klaganden berättigad att kostnadsfritt återbekomma hvad han på grund deraf betalt. Hvilket etc.

73.

Resolution på docenten E. Tryggers und. besvär i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, docenten E. Trygger i und. anfört deröfver, att,

sedan 1886 års bevillningsberedning för staden Upsala föreslagit, att klaganden måtte taxeras för 1,978 kronors inkomst af allmän tjenst och 1,500 kronors inkomst af »rörelse eller yrke eller eljest»,

samt 1886 års taxeringsnämnd för nämnda stad — hvarest klaganden yrkat, att enär sistnämnda inkomstbelopp, 1,500 kronor, utgjorde arfvode, hvilket klaganden uppburit såsom sekreterare i konstitutionsutskottet vid 1886 års riksdag, men bevillningsstadgans föreskrift i § 10 mom. 4 e angående afdrag för arfvode för riksdag eller revision å annan ort än der arfvodestagaren är bosatt, enligt klagandens förmenande egde tillämpning jemväl å riksdagens tjenstemän, klaganden måtte från taxering för omförmälda arfvode varda befriad — med bifall till berörda yrkande taxerat klaganden för allenast 1,978 kronors inkomst af allmän tjenst,

så och efter det Upsala läns pröfningsnämnd genom beslut den 23 September 1886, med godkännande af vederbörande kronoombuds yrkande, att klaganden måtte taxeras för ofvanberörda arfvode, som enligt en från Riksgäldskontoret aflemnad uppgift utgjort 1,561 kronor 20 öre, höjt beräkningen af klagandens inkomst af allmän tjenst till tretusen femhundratrettionio kronor,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 2 sistlidne Mars förklarat

sig ej finna skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 10 Augusti 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

74.

Resolution på und. besvär af Våmhus socknemän i fråga om Skutskärs trävaruaktiebolag år 1885 påförd fastighetsbevillning för lägenheten Rymnäs.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Våmhus socknemän i und. anfört deröfver, att,

sedan 1885 års taxeringsnämnd för Våmhus socken påfört Skutskärs trävaruaktiebolag bevillning för lägenheten Rymnäs såsom för annan fastighet än jordbruksfastighet efter ett värde af tretusen niohundra kronor,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd i berörda taxeringsåtgärd icke gjort ändring,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest grosshandlaren H. R. Astrup, i egenskap af disponent för bemälda bolag, sig besvärat med yrkande att, enär ifrågavarande lägenhet utgjordes af en på annans mark uppförd byggnad, som för bolagets flottning i Rymån vore nödvändig, och bolaget sålunda jemlikt gällande bevillningsstadga borde vara från utgörande af fastighetsbevillning för byggnaden befriadt, beskattningsåtgärden måtte upphäfvas, medelst utslag den 20 Oktober 1886 sig utlåtit, att som bolaget genom ett af två personer meddeladt intyg, emot hvars innehåll kronans ombud icke haft något att erinra, kunde anses hafva styrkt, att åbyggnaden vid Rymnäs användes vid och vore nödvändig för bolagets flottning i Rymån, samt vid sådant förhållande taxeringsnämndens åtgärd att i taxeringslängden uppföra bolaget till fastighetsbevillnings erläggande för samma åbyggnad vore stridande emot bestämmelserna i § 4 mom. c uti bevillningsförordningen den 14 September 1883, funne Kammarrätten skäligt, med upphäfvande af beskattningsåtgärden, berättiga bolaget att uppå anmälan kostnads-

fritt återbekomma den fastighetsbevillning, en krona 95 öre, som bolaget till följd af samma beskattningsåtgärd erlagt; Gifven Stockholms Slott den 19 Augusti 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och då enligt § 4 mom. c af gällande bevillningsstadga endast egare af flottled är frikallad från fastighetsbevillning för de för anläggningens begagnande erforderliga stationshus och andra byggnader, men Skutskärs trävaruaktiebolag ej ens uppgifvit sig vara egare af den flottled, för hvars begagnande nu ifrågakomna åbyggnad skulle erfordras, pröfvar Kongl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, fastställa taxeringsmyndigheternas i detta mål meddelade beslut. Hvilket etc.

75.

Resolution på und. besvär af landskamereraren C. Schmidt, stadsfullmägtige i Falun och Gefle samt kommunalstämmorna i Stora Tuna och Ockelbo socknar i fråga om Stora Kopparbergs bergslags beskattning för år 1885.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren C. Schmidt, i egenskap af kronans ombud, stadsfullmägtige i Falun och Gefle samt kommunalstämmorna i Stora Tuna och Ockelbo socknar, hvar för sig, i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätts den 20 December 1886 meddelade utslag angående, bland annat, hvarom nu ej är fråga, den Stora Kopparbergs bergslag för år 1885 påförda bevillning för inkomst af rörelse; Gifven Stockholms Slott den 9 September 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att sedan, beträffande taxeringen inom Kopparbergs län för år 1885, vederbörande taxeringsnämnder fastställt bergslagets beskattningsbara inkomst af rörelse vid dess inom länet belägna verk och inrättningar till ett sammanlagdt belopp af 476,851 kronor, deribland i staden Falun för rörelse vid kopparverket

till 57,436 kronor och vid Tisksågen till 35,971 kronor, i Sundborns socken för sågverksrörelse vid Korså bruk till 14,250 kronor samt inom Stora Tuna socken för sågverksrörelse vid Domnarfvet till 243,412 kronor, så har Kopparbergs läns pröfningsnämnd, hvarest bergslaget anfört besvär öfver berörda taxering, genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 September 1885 förklarat, att enär det belopp, hvartill bergslagets beskattningsbara inkomst enligt en inom pröfningsnämnden verkstäld beräkning skulle för år 1884 uppgått, eller 481,451 kronor 98 öre, så nära sammanfölle med slutsumman af de utaf taxeringsnämnderna påförda belopp, 476,851 kronor, att skilnaden utgjorde allenast 4,600 kronor, ändring i taxeringsnämndernas ofvan omförmälda uppskattning icke borde ega rum;

att, vidkommande 1885 års taxering inom Gefleborgs län, efter det dels Gefle stads taxeringsnämnd, som beräknat bergslagets vinst genom utskeppning från staden af trävaror med flera af bergslagets tillverkningar till 480,000 kronor, förordnat, att bevillning skulle påföras bergslaget i Gefle för en tredjedel af berörda belopp eller för 160,000 kronor, dels Ockelbo sockens taxeringsnämnd beskattat bergslaget för 19,600 kronors inkomst af sågverksrörelse vid Åbacka ångsåg, samt bergslaget hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att bergslagets taxering i Gefle och Ockelbo måtte upphäfvas, så har pröfningsnämnden genom beslut den 28 September 1885, med godkännande af det beräkningssätt, hvarefter taxeringsnämnden i Gefle bestämt inkomstbeloppen samt af desammas fördelning på de olika orter, der bergslaget drefve rörelse, äfvensom med fästadt afseende ej mindre derpå att taxeringen vore verkstäld efter samma grunder som bergslagets enahanda taxering för år 1884, hvilken taxering ej blifvit genom lagakraftvunnet utslag ändrad, än ock derpå att, beträffande sågverksrörelsen, bergslagets taxering icke ansågs vara för högt beräknad i förhållande till den taxering, som efter en beräknad vinst af 20 kronor för skeppad standard trävaror åsatts de stora sågverksbolagen i Helsingland, ogillat bergslagets yrkanden om taxeringens upphäfvande;

att Kammarrätten, hvarest besvär anförts dels af bergslaget öfver ofvan omförmälda, af Kopparbergs och Gefleborgs läns pröfningsnämnder meddelade beslut och dels af landskamereraren Schmidt, i egenskap af kronans ombud hos förstnämnda

pröfningsnämnd, öfver bergslagets taxering inom Kopparbergs län, genom ofvan omförmälda utslag den 20 December 1886 i öfverklagade delar sig utlåtit, att, vidkommande bergslagets taxering för inkomst af rörelse vid bergslagets sågverk Tisksågen i Falu stad, Domnarfvet i Stora Tuna socken, Korså i Sundborns socken, Åbacka i Ockelbo socken samt i staden Gefle, så emedan 1884 års inkomst af sågverksrörelsen enligt bergslagets uppgift, mot hvilkens rigtighet anmärkning icke förekommit, uppgått till 716,098 kronor 47 öre, men bergslaget, jemlikt 10 § bevillningsförordningen, vore berättigadt att, såsom bergslaget yrkat, åtnjuta afdrag å detta inkomstbelopp för de på trävarurörelsen belöpande andelar af räntor å lånt rörelsekapital och omkostnader för bedrifvande af bergslagets rörelse i sin helhet till belopp af 306,490 kronor 15 öre samt för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å fastigheter, hvilka för trävarurörelsens utöfvande begagnades, eller 18,600 kronor, äfvensom för värdet af 447,668 stycken timmerstockar, hvilka afverkats från bergslagets egna skogar, med en krona för hvarje stock, på sätt timrets värde vid bergslagets taxering nästföregående år beräknats, eller 447,668 kronor, tillhopa 771,758 kronor, funne Kammarrätten bergslaget år 1885 icke kunna anses hafva haft beskattningsbar inkomst af nu ifrågavarande rörelse; till följd hvaraf och då endast den del af bergslagets i Gefle stad idkade rörelse, som afsåge uppläggning och utskeppning af de vid bergslagets sågverk tillverkade produkter, vore, såsom genom Kongl. Maj:ts den 18 September 1885 meddelade resolution på bergslagets und. besvär i fråga om bergslagets taxering för år 1883 blifvit bestämdt, af beskaffenhet att bergslaget borde i Gefle för inkomst deraf beskattas, bergslaget, med ändring af pröfningsnämndernas beslut, befriades från taxering för inkomst af sågverksrörelse å ofvannämnda orter; hvarjemte, beträffande bergslagets taxering för inkomst af rörelse i öfrigt, Kammarrätten funne bergslagets hela beskattningsbara inkomst af rörelse böra, med ändring af pröfningsnämndernas beslut, bestämmas på grund af bergslagets i målet företedda räkenskaper till 302,958 kronor, uti hvilket belopp inberäknades bergslagets i Stockholm taxerade, till 50,000 kronor uppskattade inkomst och det särskildt taxerade inkomstbeloppet för bergslagets jerngrufvor, 48,261 kronor, till följd hvaraf, efter afdrag

af sistnämnda båda belopp, återstående tvåhundrafyratusen sexhundra nittiosju kronor i enlighet med bergslagets uppgift skulle sålunda fördelas mellan de orter, der rörelsen bedrefves, att bergslaget blefve taxeradt i Falu stad för kopparverket till tjugufemtusen femhundra fyrtiofyra kronor och i de öfriga kommunerna inom Kopparbergs län till vissa i utslaget närmare angifna belopp;

samt att klagandena hos Kongl. Maj:t sökt ändring i Kammarrättens berörda utslag, landskamereraren Schmidt under yrkande att ofvan omförmälda afdrag för de å bergslagets skogar afverkade timmerstockar måtte bestämmas till allenast 50 öre för hvarje stock samt att i följd deraf bergslagets beskattningsbara inkomst af sågverksrörelse måtte fastställas till ett belopp af 167,174 kronor 32 öre, samt öfrige klagande under yrkande att den för hvarje kommun af vederbörande pröfningsnämnd bestämda beskattning af bergslagets inkomst af sågverksrörelse inom kommunen måtte varda af Kongl. Maj:t faststäld; hvarjemte stadsfullmägtige i Falun framstält enahanda yrkande beträffande uppskattningen af bergslagets rörelse vid kopparverket.

Detta med hvad mera handlingarne innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande; och som vid granskning af bergslagets räkenskaper för år 1884 befunnits, att bergslaget, innan bruttovinsten af sågverksrörelsen utförts med 716,098 kronor 47 öre, tillgodofört egendomarnes konto en krona för hvarje träd, som från egna eller arrenderade skogar försågats, samt bergslaget förty icke kan anses berättigadt att, på sätt detsamma ifrågasatt, vid beräkningen af den beskattningsbara inkomsten åtnjuta afdrag från den nämnda bruttovinsten med ytterligare en krona för hvarje sådant träd, finner Kongl. Maj:t, som anser besvären icke böra föranleda ändring i fråga om beräkningen af bergslagets inkomst vid kopparverket, godt att i anledning af de i besvären framstälda yrkanden och vid jemförelse af de belopp, hvartill den behållna vinsten vid hvarje sågverk af taxeringsmyndigheterna beräknats, sålunda ändra Kammarrättens utslag, att bergslaget förklaras skola för år 1885 erlägga bevillning för inkomst af sågverksrörelse i Gefle för etthundratrettiotusen trehundra trettiosex kronor eller en tredjedel af den rätt beräknade nettovinsten, i Ockelbo för sextontusen trehundra elfva kronors inkomst vid Åbacka sågverk, i Falun för tjugu-

niotusen niohundra trettiofem kronors inkomst vid Tisksågen, i Stora Tuna socken för tvåhundratvåtusen femhundra sextiosju kronors inkomst vid Domnarfvets sågverk och i Sundborns socken för sjutusen sexhundra fem kronors inkomst vid Korså sågverk. Hvilket etc.

76.

Resolution på und. besvär af enkan Suzanna Mary Anne Kleen, född Crockford, i fråga om hennes beskattning år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, enkan Suzanna Mary Anne Kleen, född Crockford, i und. anfört deröfver, att,

sedan bevillningsberedning i staden Upsala för år 1886 föreslagit, att bevillning skulle påföras klaganden för 3,500 kronors inkomst,

samt stadens taxeringsnämnd för samma år, hvarest klaganden yrkat, att då hon icke egde annan förmögenhet än dels stadsfastighet i England, lemnande en årlig inkomst af omkring 5,310 kronor, dels ock uti bankinrättning i England innestående kapital, deraf den årliga ränteinkomsten belöpte sig till omkring 342 kronor, och klaganden för denna sin inkomst i England erlade skatt med tillhopa 207 kronor, klaganden måtte varda från bevillnings erläggande här i riket befriad, med ogillande af berörda yrkande, höjt klagandens taxering till femtusen fyrahundra fyratiofem kronor,

och Upsala läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden sig häröfver besvärat, medelst beslut den 23 September 1886, under åberopande af 9 § mom. a och c bevillningsförordningen samt emedan det af taxeringsnämnden bestämda taxeringsbeloppet öfverensstämde med klagandens egna uppgifter, fastställt den öfverklagade taxeringsåtgärden,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden fullföljt sin talan, i utslag den 1 Mars 1887 sig utlåtit, att, med afseende å innehållet af det utaf pröfningsnämnden åberopade stadgandet i § 9 a uti bevillningsförordningen jemfördt med § 8 mom. 2 d af samma förordning, funne Kammarrätten ej skäl att i nämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 16 September 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

77.

Resolution på und. besvär af Trollhättans sockens kommunalstämma i fråga om Nya Trollhätte kanalbolag för år 1885 inom nämnda socken påförd inkomstbevillning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Trollhättans sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan 1885 års taxeringsnämnd för bemälda socken beskattat Nya Trollhätte kanalbolag för 156,924 kronors inkomst af rörelse inom samma socken,

samt Elfsborgs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat nedsättning i beräkningen af bolagets berörda inkomst till 141,924 kronor 39 öre, genom beslut vid sammanträde den 21 och 22 September 1885 ej allenast icke fästat afseende å bolagets framställning, utan deremot, enär af det utaf bolaget till grund för beskattningen lemnade räkenskapsutdrag för år 1883 och af de upplysningar bolaget meddelat framginge, att nettobehållningen för sistnämnda år uppgått till 192,050 kronor 72 öre, förordnat, att, efter afdrag derifrån af de inkomstbelopp, för hvilka bolaget taxerats i staden Venersborg samt i Naglums och Hjertums socknar, bolaget skulle inom Trollhättans socken beskattas för inkomst beräknad till 183,924 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolagsstyrelsen sig häröfver besvärat, genom utslag den 20 September 1886 sig utlåtit, att som uti de 192,050 kronor 72 öre, hvarför pröfningsnämnden ansett bolaget böra för år 1885 utgöra bevillning, inginge dels den afgift af 15,000 kronor, som bolaget enligt § 9 uti Kongl. Maj:ts den 2 Februari 1838 för bolaget utfärdade privilegium vore skyldigt att årligen erlägga till Kongl. Maj:t och kronan, dels 10,050 kronor 72 öre, som jemlikt bestämmelse uti § 8 af nämnda privilegium blifvit afsatta för att användas till större reparationer, dels ock 17,000 kronor eller det belopp, hvarmed bolagets inkomst under det år, hvars

förhållanden blifvit lagda till grund för bolagets taxering år 1885, öfverskridit 150,000 kronor och till följd deraf jemlikt först åberopade § i bolagets privilegium blifvit till Kongl. Maj:t och kronan erlagdt, men bolaget enligt § 10 mom. 4 i gällande bevillningsstadga måste anses berättigadt att vid detsammas taxering njuta afdrag för ofvannämnda tre poster å 15,000 kronor, 10,050 kronor 72 öre och 17,000 kronor eller tillhopa 42,050 kronor 72 öre, ansåge Kammarrätten bolagets hela beskattningsbara inkomst af rörelse under år 1885 icke böra beräknas till högre belopp än 150,000 kronor, i anseende hvartill Kammarrätten, med tillämpning af den utaf beskattningsnämnderna följda grund för fördelning af bolagets vinst mellan de särskilda orter, der bolaget drifvit sin rörelse, funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, i enlighet med bolagets yrkande nedsätta beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst inom Trollhättans socken till jemnadt belopp af 141,924 kronor; Gifven Stockholms Slott den 23 September 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i Kammarrättens utslag göra annan ändring, än att, då bolaget, vid jemförelse af §§ 9 och 10 i nådiga förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883, icke är berättigadt att vid beräkning af dess beskattningsbara inkomst njuta afdrag för den med 17,000 kronor staten tillfallna andel i bolagets vinst, i följd hvaraf bolaget bör beskattas ej blott för den af Kammarrätten bestämda inkomstsumman 150,000 kronor, utan äfven för ytterligare 17,000 kronor, eller tillhopa 167,000 kronor, det belopp, för hvilket bolaget, efter afräkning af hvad som taxerats inom andra kommuner, har att för år 1885 erlägga inkomstbevillning inom Trollhättans kommun, bestämmes till etthundrafemtioåttatusen niohundra tjugufyra kronor. Hvilket etc.

78.

Resolution på handlanden A. W. Balkenhausens und. besvär ang. val af taxeringsnämnd i Sölvesborg år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden A. W. Balkenhausen i und. anfört deröfver, att,

sedan vid sammanträde den 27 sistlidne Maj inför magistraten i Sölvesborg af stadens röstegande invånare för förrättande af val utaf ledamöter och suppleanter uti innevarande års taxeringsnämnd för staden magistraten, i anledning af klagandens påkallande af magistratens beslut, huruvida dess ordförande, borgmästaren N. M. Stedt, hvilken af Kongl. Maj:ts Befh:de i Blekinge län den 18 derförutgångne April förordnats till kronoombud vid taxeringsnämnden, vore i sådan egenskap valbar till ledamot af nämnden, genom beslut den 27 berörda Maj med stöd af stadgandena i §§ 23, 39 och 41 af Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883 funnit något lagligt hinder icke möta för kronoombudets val till ledamot af taxeringsnämnden,

samt, efter det vid derefter verkstäld omröstning, bland andre, Stedt utsetts till ledamot af samma nämnd, klaganden hos Kongl. Maj:ts bemälde Befh:de anfört besvär öfver magistratens berörda beslut, med yrkande att detsamma måtte upphäfvas och Kongl. Maj:ts Befh:de förordna om nytt val, derest icke annan person blefve till kronoombud utsedd,

så har Kongl. Maj:ts Befh:de genom resolution den 10 Juni innevarande år, då i ofvan omförmälda Kongl. förordning ej förefunnes något stadgande, som föranledde dertill, att kronoombud vid taxeringsnämnd icke skulle kunna väljas till ledamot af nämnden, ej funnit skäl att i öfverklagade valförrättningen göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 7 Oktober 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Dess Befh:de efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner klaganden icke hafva anfört skäl, som kan verka ändring i Kongl. Maj:ts Befh:des öfverklagade resolution. Hvilket etc.

79.

Resolution på und. besvär af Gråmanstorps sockens kommunalstämma i fråga om apotekaren G. Westergårds bevillning år 1885 för inkomst af apotek i Åby.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de und. besvär, Gråmanstorps sockens kommunalstämma anfört deröfver, att,

sedan apotekaren G. Westergård på grund af vederbörande taxeringsmyndigheters beslut blifvit år 1885 påförd bevillning, dels inom Kristianstads län i Gråmanstorps socken för inkomst af arrende för apoteket i Åby af nämnda socken till belopp af 3,600 kronor, dels ock inom Göteborgs och Bohus län i sin mantalsskrifningsort, staden Strömstad, för samma inkomst, beräknad till 3,500 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der Westergård sig besvärat, med yrkande att blifva blott på endera af dessa orter beskattad, genom utslag den 6 December 1886 förklarat, att enär, enligt hvad upplyst vore, Westergård varit för år 1885 mantalsskrifven i staden Strömstad och icke inom Gråmanstorps socken, samt han för ifrågavarande inkomst blifvit jemlikt § 12 i nådiga förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883 rätteligen taxerad i mantalsskrifningsorten, och taxeringsnämnden i Gråmanstorps socken således saknat befogenhet att taxera Westergård för samma inkomst, undanröjdes taxeringsåtgärden i Gråmanstorps socken; Gifven Stockholms Slott den 14 Oktober 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och enär Westergård, som innehar privilegium på apoteket i Åby, måste anses såsom den, hvilken bedrifver apoteksrörelsen derstädes, samt den inkomst, Westergård uppbär från apoteket, alltså är att anse såsom inkomst af rörelse, som jemlikt § 12 mom. d i ofvan åberopade nådiga förordning bör taxeras å den ort, der rörelsen idkas, eller inom Gråmanstorps socken, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med undanrödjande af Kammarrättens utslag och den Westergård åsatta taxering i Strömstad, förklara, att Westergård skall, i enlighet med Gråmanstorps sockens taxeringsnämnds beslut, i nämnda

socken för år 1885 beskattas för ett inkomstbelopp af tretusen sexhunda kronor. Hvilket etc.

80.

Resolution på und. besvär af kaptenen F. F. Hæggström i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kaptenen vid Kongl. Norrbottens Fältjägarecorps Fredrik Fabian Hæggström i und. anfört deröfver, att,

sedan Råneå sockens taxeringsnämnd för år 1886 taxerat klaganden för inkomst till belopp af 3,343 kronor, hvaraf 275 kronor utgjorde ersättning, som klaganden på grund af olycksfallsförsäkring uppburit från försäkringsaktiebolaget Fylgia för liden kroppsskada,

samt Norrbottens läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat att varda befriad från taxering för nyssberörda 275 kronor, genom beslut den 27 September 1886 funnit klagandens yrkande ej föranleda till ändring i taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden fullföljt talan, genom utslag den 30 Mars innevarande år funnit honom ej hafva anfört skäl, som kunde verka ändring i öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms Slott den 14 Oktober 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och enär ifrågavarande, af klaganden uppburna försäkringsbelopp, 275 kronor, hvilket icke kan annorlunda anses än såsom ersättning för sjukvård och lidande under den sjukdom, klaganden i följd af ett olycksfall sig ådragit, icke är att hänföra till sådan inkomst af kapital eller arbete, att bevillning derför bör af klaganden utgöras, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af Kammarrättens utslag, till tretusen sextioåtta kronor nedsätta det belopp, för hvilket klaganden har att för år 1886 utgöra inkomstbevillning. Hvilket etc.

81.

Resolution på und. besvär af Porla brunnsaktiebolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Porla brunnsaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan 1886 års taxeringsnämnd för Skagershults socken taxerat klaganden till bevillning för 7,093 kronors inkomst,

men Örebro läns pröfningsnämnd vid sammanträde den 23 och 24 September 1886 förordnat, att till berörda belopp skulle läggas 11,878 kronor, som utgjorde ränta på »skuld i fastighet» och hvarför klaganden vid taxeringsnämndens bestämmande af den beskattningsbara inkomsten fått tillgodonjuta afdrag, samt följaktligen till adertontusen niohundra sjuttioen kronor höjt beräkningen af den inkomst, hvarför klaganden hade att för år 1886 erlägga bevillning,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 15 Mars innevarande år sig utlåtit, att som utredning saknades, huruvida icke det af klaganden upplånade kapital, hvarå omförmälda belopp, 11,878 kronor, utgjorde ränta, till större eller mindre del användts till inköp af de för bedrifvande af klagandens rörelse erforderliga fastigheter, i hvilket fall berörda kapital ej kunde anses såsom »rörelsekapital», funne Kammarrätten jemlikt § 10 mom. 4 litt. b af gällande bevillningsstadga ej skäl att, mot konoombudets hos pröfningsnämnden bestridande, göra ändring i samma nämnds beslut; Gifven Stockholms Slott den 24 Oktober 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

82.

Resolution på handlanden P. J. Carlssons und. besvär i fråga om klaganden för år 1886 i staden Örebro påförd bevillning för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden P. J Carlsson i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i staden Örebro år 1886 beskattat klaganden för en till 2,500 kronor beräknad inkomst af skohandel derstädes,

samt Örebro läns pröfningsnämnd, hos hvilken klaganden yrkat, att då klaganden, som vore mantalsskrifven i Kumla socken och derstädes för inkomst af rörelse beskattad, i Örebro icke annorledes utöfvade rörelse, än att han under marknader och torgdagar försålde skoarbeten, som han till större delen sjelf förfärdigat, klaganden måtte från taxeringen i Örebro varda befriad, genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 September 1886, enär den rörelse, klaganden idkat i Örebro, vore betydlig och bestode i uppköp och försäljning af skodon, bestämt, att klaganden skulle i Örebro taxeras för tvåtusen kronors inkomst af rörelse,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 18 April 1887 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 24 Oktober 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

83.

Resolution på und. besvär af husegaren C. H. Rosenström i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, husegaren Carl Hjalmar Rosenström i und. anfört deröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnd för år 1886 beskattat klaganden för femtontusen kronors inkomst af rörelse,

samt Stockholms stads pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat befrielse från utgörande af inkomstbevillning, genom beslut den 8 Oktober 1886, enär upplyst vore, att klaganden, som äfven år 1885 taxerats till 15,000 kronors inkomst af rörelse, fortfarande genom tillfälliga uthyrningar idkade vinstgifvande hotellrörelse i den omfattning, att inkomsten af densamma, utöfver den hyra, som borde beräknas såsom en vanlig afkastning af den särskildt taxerade fastigheten, kunde antagas ej understiga det taxerade beloppet, med ogillande af klagandens yrkande, fastställt den åsatta taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 23 sistlidne Mars ansett klaganden icke hafva emot kronoombudets bestridande visat, att klagandens år 1886 beskattningsbara inkomst understigit det belopp, som beskattningsnämnderna sammanstämmande beräknat, och förty ej funnit skäl att göra ändring i öfverklagade beskattningsåtgärden; Gifven Stockholms Slott den 24 Oktober 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

84.

Resolution på landskamereraren C. M. Ströms und. besvär i fråga om kyrkoherden P. W. Wahlstedts inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren C. M. Ström, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1886 års taxeringsnämnd med Arbrå, Undersviks och Jerfsö socknar taxerat kyrkoherden i Undersviks pastorat P. W. Wahlstedt till bevillning för tvåtusen fyrahundra fyratioåtta kronors inkomst af hans tjenst,

samt Wahlstedt hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär i det taxerade inkomstbeloppet inginge 830 kronor, som Wahlstedt uppburit i arrende från stomhemmanet Särsta, men bevillning för berörda arrendeinkomst ej borde af honom

utgöras, Wahlstedt måtte beskattas för inkomst af allenast 1,618 kronor,

men pröfningsnämnden medelst beslut den 17 September 1886 berörda yrkande ogillat,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der Wahlstedt fullföljt sin talan, genom utslag den 29 Mars innevarande år sig utlåtit, att som hemmanet Särsta, hvaraf inkomsten tillfölle Wahlstedt i hans egenskap af kyrkoherde i Undersviks församling, således måste anses vara Wahlstedt på lön anslaget, samt i följd häraf fastighetsbevillning för hemmanet skulle, jemlikt stadgandet i § 2 litt. b uti bevillningsförordningen, jemfördt med § 4 litt. a i samma förordning, af Wahlstedt såsom hemmanets innehafvare utgöras; alltså och då vid sådant förhållande, enligt § 8 mom. 2 litt. d i åberopade förordning, särskild bevillning för inkomsten af hemmanet ej skolat, på sätt som skett, Wahlstedt påföras, blefve den öfverklagade taxeringsåtgärden i enlighet med Wahlstedts yrkande på det sätt ändrad, att Wahlstedt förklarades skola för år 1886 erlägga inkomstbevillning allenast för hvad af det utaf beskattningsnämnderna till 2,448 kronor taxerade beloppet återstode efter afdrag för den deri ostridigt med 830 kronor inräknade inkomsten af ofvannämnda hemman eller för 1,618 kronor; Gifven Stockholms Slott den 24 Oktober 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som jemlikt Kongl. brefvet den 24 Mars 1876 allenast afkomsten af stomhemmanet Särsta blifvit kyrkoherden i Undersviks pastorat tillagd såsom lönetillskott att genom Kongl. Maj:ts Befh:des försorg till honom utbetalas, och sjelfva hemmanet följaktligen icke är att anse såsom bemälde kyrkoherde på lön anslaget; alltså och då vid sådant förhållande omförmälda lönetillskott måste, i fråga om skyldighet att derför utgöra bevillning, anses likstäldt med annan inkomst och förmån af tjenst, hvarför enligt § 8 mom. 2 b i gällande bevillningsförordning inkomstbevillning skall erläggas, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, fastställa den af pröfningsnämnden verkstälda taxeringsåtgärd. Hvilket etc.

85.

Resolution på und. besvär af disponenten Frans Lindskog och kamereraren C. J. Wall i fråga om taxeringsvärdet för år 1886 å lägenheten Strand eller Nya Ahlby N:o 16 i Solna socken af Stockholms län.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, disponenten Frans Lindskog och kamereraren C. J. Wall i und. anfört deröfver, att,

sedan Solna sockens taxeringsnämnd för år 1886, i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag, åsatt lägenheten Strand eller Nya Ahlby N:o 16, hvilken lägenhet blifvit afsöndrad från egendomen Lilla Ahlby och den 24 Januari 1885 för 65,000 kronor försåld till klagandena, taxeringsvärde med 65,000 kronor,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest klagandena yrkat, att, enär för berörda lägenhet en till 100 kronor uppgående årlig afgäld erlades till stamhemmanet Lilla Ahlby, lägenheten ej måtte ytterligare genom fastighetsbevillning beskattas, genom beslut den 17 September 1886, efter erhållen upplysning, att lägenheten Strand såsom obebygd icke lemnade egarne till densamma någon inkomst, nedsatt taxeringsvärdet å densamma till tretusen trehundra kronor, motsvarande det kapital, å hvilket omförmälda afgäld efter beräkning af tre för hundrade utgjorde ränta,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der landskamereraren I. Törnebladh, å tjenstens vägnar, sig besvärat, genom utslag den 1 Mars innevarande år funnit skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa den af taxeringsnämnden med ledning af köpeskillingen för ifrågavarande lägenhet verkstälda uppskattning af densamma till värde af 65,000 kronor; Gifven Stockholms Slott den 28 Oktober 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som upplyst är, att ifrågavarande, såsom jordbruksfastighet i taxeringslängden upptagna lägenhet icke fått någon särskild vinstgifvande användning, samt ingen utredning blifvit förebragt derom, att det af pröfningsnämnden

lägenheten åsatta taxeringsvärde, tretusen trehundra kronor, är för lågt i förhållande till lägenhetens värde såsom jordbruksfastighet; alltså och med jemväl fästadt afseende å lägenhetens storlek och beskaffenhet i förhållande till stamhemmanet, hvilket för år 1885 uppskattats till ett värde af 39,000 kronor, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, fastställa den af pröfningsnämnden verkstälda taxeringsåtgärd. Hvilket etc.

86.

Resolution på und. besvär af landtbrukaren J. A. Johanson i Öster Edsvik i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landtbrukaren J. A. Johanson i Öster Edsvik i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning föreslagit, att klaganden skulle år 1886 taxeras för, bland annat, 1,600 kronors inkomst såsom syssloman och auktionsförrättare i skepparen J. Anderssons konkurs,

samt taxeringsnämnden för Mellersta Roslags fögderis 3:dje taxeringsdistrikt, efter afdrag från nämnda belopp af 237 kronor, utgörande förlust å auktionsinrop, bestämt inkomsten till ett tusen trehundra sextiotre kronor,

så och efter det Stockholms läns pröfningsnämnd — hvarest klaganden yrkat befrielse från utgörande af bevillning för omförmälda inkomst på den grund, att han, hvilken i nämnda konkurs egt fordran å 11,114 kronor, deraf i utdelning bekommit endast 50 procent och blifvit utsedd till syssloman för att derigenom erhålla någon ringa godtgörelse för den lidna förlusten — genom beslut den 17 September 1886, under åberopande af § 14 i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, bifallit berörda yrkande,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der landskamereraren I. Törnebladh, å tjenstens vägnar, sig besvärat, uti utslag den 18 sistlidne April förklarat, att, enär den förlust, klaganden lidit å fordran i konkurs, icke finge tagas i beräkning vid bestämmandet af hans ifrågavarande år beskattningsbara inkomst, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af

pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens beskattningsåtgärd; Gifven Stockholms Slott den 18 November 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

87.

Resolution på und. besvär af Våmhus socknemän i fråga om taxering år 1886 af åbyggnaderna vid lägenheten Rymnäs.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Våmhus socknemän i und. anfört deröfver, att,

sedan 1886 års taxeringsnämnd för Våmhus socken uppskattat åbyggnaderna å lägenheten Rymnäs till värde af tretusen niohundra kronor och förordnat, att för byggnaderna skulle erläggas bevillning såsom för annan fastighet än jordbruksfastighet,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd — hvarest Stora Kopparbergs bergslag, såsom uppgifven egare af berörda byggnader, yrkat, att, enär dessa användes vid och vore nödvändiga för bolagets flottning i Rymån, samt på grund häraf Skutskärs trävaruaktiebolag, som under år 1885 varit egare af samma byggnader och då fått sig för dem påförd bevillningsafgift, blifvit af Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, jemlikt § 4 litt. c bevillningsstadgan, befriadt från afgiften, bergslaget måtte befrias från skyldigheten att för år 1886 gälda dylik afgift — genom beslut, fattadt vid sammanträde den 24 och 25 September 1886, bifallit bergslagets berörda yrkande,

så har Kammarrätten, hvarest klagandena sig besvärat, i utslag den 24 Maj 1887 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 2 December 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och enär enligt § 4 mom. c af gällande bevillningsstadga endast egare af flottled är frikallad från fastighetsbevillning för de för anläggningens begagnande er-

forderliga stationshus och andra byggnader, men, enligt hvad handlingarne utvisa, Rymåns flottled och de ifrågavarande byggnaderna icke tillhöra samma egare, pröfvar Kongl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, fastställa taxeringsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

88.

Resolution på und. besvär af förre inspektoren G. Brattström i fråga om hans beskattning år 1886 för inkomst af kapital.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre inspektoren Gustaf Brattström i und. anfört deröfver, att,

sedan Kopparbergs sockens taxeringsnämnd för år 1886, i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag, beskattat klaganden för 1,000 kronors inkomst af kapital,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden sig besvärat, under yrkande att, enär han hade att i räntor å upplånade medel erlägga 1,180 kronor, klaganden måtte varda befriad från utgörande af bevillning för inkomst af kapital, genom beslut den 24 och 25 September 1886 lemnat besvären såsom obestyrkta utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden fullföljt talan, uti utslag den 26 April innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som emot kronoombudets bestridande kunde föranleda till ändring i taxeringsmyndigheternas sammanstämmande beslut; Gifven Stockholms Slott den 9 December 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner, med afseende å den af klaganden numera förebragta utredning och kronoombudets öfver de und. besvären afgifna yttrande, skäligt att, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, befria klaganden från den honom för år 1886 påförda bevillning för inkomst af kapital. Hvilket etc.

89.

Resolution på und. besvär af e. o. postexpeditören A. E. Holm i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, extra ordinarie postexpeditören Anton Emanuel Holm i und. anfört deröfver, att,

sedan 1886 års taxeringsnämnd för staden Eskilstuna taxerat klaganden för 450 kronor, inkomst af allmän tjenst, och 1,050 kronor, inkomst af »rörelse eller yrke eller eljest», jemte det afdrag enligt § 11 i bevillningsförordningen medgifvits till belopp af trehundra kronor,

samt Södermanlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, bland annat, hvarom nu ej vore fråga, att, enär sistnämnda belopp, 1,050 kronor, som utgjorde af klaganden uppburet traktamente för tjenstgöring utom stationsorten, jemlikt § 10 mom. 4 punkt e i bevillningsstadgan ej vore beskattningsbart, klaganden måtte från utgörande af bevillning för samma traktamente befrias, genom beslut den 23 September 1886 ansett ifrågavarande arfvode, 1,050 kronor, äfven om det utginge under benämning af traktamente, likväl vid det förhållande, att klagandens hela tjenstgöring utgjordes under resor på jernväg, icke kunna hänföras till traktamente i den mening, som i § 10 mom. 4 e i bevillningsstadgan omförmäldes, och förty ogillat klagandens ofvanberörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden fullföljt talan, uti utslag den 9 Februari innevarande år icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut, i hvad detsamma blifvit öfverklagadt; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1887.

Kongl. Maj:t har, sedan ej mindre Kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kongl. Generalpoststyrelsen afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som, med afseende å hvad Generalpoststyrelsen anfört angående beskaffenheten af ifrågavarande, till 1,050 kronor beräknade traktamente, klaganden enligt § 10 mom. 4 punkt e af gällande bevillningsförordning icke bör för denna inkomst påföras bevillning, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med

ändring af Kammarrättens utslag, fastställa klagandens taxering för år 1886 till endast fyrahundrafemtio kronors inkomst af allmän tjenst. Hvilket etc.

90.

Resolution på und. besvär af Jernboås sockens kommunalnämnd ang. ingeniören H. N. Hvatz's beskattning för år 1886 för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Jernboås sockens kommunalnämnd i und. anfört deröfver, att,

sedan bemälda sockens taxeringsnämnd för år 1886 taxerat ingeniören H. N. Hvatz, hvilken på entreprenad öfvertagit byggandet af jernväg mellan Stribergs jernvägsstation och sjön Grängen, till bevillning inom nämnda socken för 5,000 kronors inkomst af berörda verksamhet,

samt Örebro läns pröfningsnämnd, hvarest Hvatz häröfver sig besvärat, under yrkande att han, som för nämnda år varit mantalsskrifven i Odensåkers socken af Skaraborgs län och derstädes taxerats för 3,000 kronors inkomst af »rörelse eller yrke eller eljest», måtte varda befriad från beskattningen inom Jernboås socken, genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 September 1886 lemnat berörda yrkande utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der Hvatz fullföljt talan, i utslag den 19 April 1887 på anförda skäl upphäft den inom Jernboås socken vidtagna taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms Slott den 27 Januari 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som Jernboås sockens kommunalnämnd, hvilken icke i denna egenskap är behörig att i målet föra talan, ej visat sig hafva af Jernboås kommun erhållit uppdrag att hos Kongl. Maj:t söka ändring i Kammarrättens utslag, finner Kongl. Maj:t de und. besvären ej kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

91.

Resolution på grosshandelsfirman Wilh. H. Kempes und. besvär i fråga om firmans inkomstbeskattning i Stockholm för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandelsfirman Wilh. H. Kempe i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1886 beskattat klaganden för en till etthundratusen kronor beräknad inkomst af »rörelse eller yrke eller eljest»,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, då klaganden icke drefve någon rörelse i Stockholm, utan allenast, såsom egare till nästan alla aktierna i Ljusne-Woxna aktiebolag, besörjde förvaltningen af detta bolags fastigheter och realiseringen af dess produkter äfvensom åt bolaget förlade erforderligt kapital, samt deraf icke hade annan inkomst än den medelbara fördelen af ökad utdelning å aktierna, klaganden måtte varda från berörda taxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 Oktober 1886, enär klaganden ej allenast förlade Ljusne-Woxna aktiebolag kapital, utan äfven från sitt kontor i Stockholm ombesörjde försäljning af bolagets trävaror och jerneffekter, samt inkomsten af denna klagandens verksamhet, med hänsyn till Ljusne-Woxna bolags högst betydliga skeppning af trä och jern, ej kunde anses för högt beräknad till etthundratusen kronor, ogillat yrkandet och faststält taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig häröfver besvärat, genom utslag den 6 Juni 1887 funnit skäl ej hafva förekommit, som, emot kronoombudets bestridande, kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 3 Februari 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

(Transsumt.) 92.

Resolution på und. besvär af konduktören M. Dahlvig m. fl. i fråga om bevillning för s. k. milpenningar.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, konduktörerne M. Dahlvig, P. Hörberg — — i und. anfört deröfver, att,

sedan Malmö stads taxeringsnämnd för år 1886 taxerat klagandena för inkomst af allmän tjenst till följande belopp, nemligen: Dahlvig till 1,396 kronor, Hörberg til 1,396 kronor, — —

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, hvarest klagandena jemte andra personer, om hvilka nu ej är fråga, yrkat, att från de uppskattade inkomstbeloppen måtte afräknas de deruti ingående, af klagandena under benämning »milpenningar» uppburna extra inkomster, hvilka voro att betrakta såsom ersättning för den tillökning i lefnadskostnaden, som för klagandena uppkomme genom deras tjenstgöring utom boningsorten, och hvilka extra inkomster, enligt klagandenas åsigt, på grund af bestämmelserna uti § 10 mom. 4 e bevillningsstadgan ej borde tagas i beräkning vid klagandenas taxering, genom beslut den 16 September 1886 icke funnit skäl vara för handen att meddela ändring i taxeringsåtgärderna,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klagandena, med undantag af konduktören S. fullföljt talan, i utslag den 20 April 1887 ej funnit skäl att göra ändring uti öfverklagade taxeringsåtgärderna; Gifven Stockholms Slott den 3 Februari 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan ej mindre Kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kongl. Styrelsen för statens jernvägstrafik afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och enär klaganden S. icke hos Kammarrätten öfverklagat pröfningsnämndens i afseende å honom fattade beslut, finner Kongl. Maj:t hans nu anförda und. besvär icke kunna till pröfning upptagas.

Beträffande de öfrige klagandenas besvär finner Kongl. Maj:t icke skäl att göra ändring i Kammarrättens öfverklagade utslag. Hvilket etc.

93.

Resolution på und. besvär af ångfartygsbefälhafvaren J. A. Winberg i fråga om hans beskattning år 1886 för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ångfartygsbefälhafvaren J. A. Winberg i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden, hvilken för år 1886 var mantalsskrifven i staden Söderhamn, derstädes blifvit för samma år beskattad för en till 5,500 kronor beräknad inkomst af kapital och rörelse,

samt Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 19 November 1886, enär upplysning erhållits, att klaganden, hvilken, såsom i Stockholm ej mantalsskrifven, der icke blifvit för inkomst taxerad, på Skeppsbron i nämnde stad idkade handel med trävaror i så afsevärd omfattning, att han jemlikt § 12 mom. d i bevillningsförordningen den 14 September 1883 vore skyldig att för inkomst af samma rörelse i Stockholm erlägga bevillning, förordnat, att klaganden skulle i Stockholm taxeras till 4,000 kronors inkomst af rörelse,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 9 Mars 1887 sig utlåtit, att som klaganden icke bestridt, att han i Stockholm utöfvat den handel med trävaror, för inkomst hvaraf han af Stockholms stads pröfningsnämnd blifvit beskattad, samt vid sådant förhållande, jemlikt åberopadt stadgande i bevillningsförordningen, bevillning för berörda inkomst skolat, på sätt som skett, klaganden i Stockholm påföras, alltså och då klaganden icke visat, att inkomsten blifvit af pröfningsnämnden för högt beräknad, funne Kammarrätten ej skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut;

öfver hvilka besvär Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, hvarefter Kongl. Maj:ts Befh:de i Gefleborgs län på nådig befallning öfverlemnat infordrade yttranden i ärendet från kronoombudet i länet och stadsfullmägtige i Söderhamn; Gifven Stockholms Slott den 3 Februari 1888.

Kongl. Maj:t har låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som den ifrågavarande handelsrörelsen är af beskaffenhet, att inkomsten af densamma bör beskattas i Stockholm,

alltså och med afseende å den af klaganden numera förebragta utredning om beloppet af samma inkomst finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af Kammarrättens utslag, till tretusen tvåhundra tjuguen kronor bestämma det belopp, för hvilket klaganden har att för år 1886 i Stockholm erlägga bevillning för inkomst af rörelse, samt, beträffande klagandens beskattning i Söderhamn, meddela den rättelse att, med klagandens befrielse från honom i sistnämnda stad påförd bevillning för inkomst af ifrågavarande handelsrörelse, det belopp, för hvilket han ifrågavarande år har att derstädes erlägga inkomstbevillning, nedsättes till fyratusen femhundra kronor. Hvilket etc.

94.

Resolution på und. besvär af Norrala kommun i fråga om Bergvik och Ala aktiebolags inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Norrala kommun i und. anfört öfver Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätts den 28 Mars 1887 meddelade utslag angående, bland annat, hvarom nu ej är fråga, den Bergvik och Ala aktiebolag för år 1886 påförda bevillning för inkomst af rörelse inom nämnda socken; Gifven Stockholms Slott den 25 Februari 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat, bland annat:

att, sedan taxeringsnämnden i Norrala socken taxerat Bergvik och Ala aktiebolag för inkomst af den bolaget tillhöriga Djupviks ångsåg till belopp af 20,000 kronor, så har Gefleborgs läns pröfningsnämnd genom beslut den 17 September 1886, jemte det nämnden utlåtit sig angående besvär, som anförts af bolaget öfver detsamma af andra taxeringsnämnder inom länet påförd bevillning för inkomst af trävarurörelse, tillika, på grund af pröfningsnämnden meddelade upplysningar och då bolaget vore berättigadt att, vid bestämmandet af beskattningsbara inkomsten för nämnda rörelse, njuta afdrag för kostnaden för frakt och flottning samt för ett genom fastighetsbevillning beskattadt, hyresvärdet motsvarande belopp af 5 procent af taxeringsvärdet å bolagets för trävarurörelsen begagnade fastigheter, men deremot

afdrag för värdet af bolagets från egna skogar utdrifna timmer af pröfningsnämnden ansågs icke kunna medgifvas, förklarat, att bolagets inkomst af trävarurörelse skulle, på grund af bolagets till vederbörande bevillningsberedningar aflemnade uppgifter, beräknas i, förutom andra kommuner, Norrala socken för rörelsen vid Djupviks sågverk efter 1,690 standards till 58,200 kronor;

att Kammarrätten, hvarest bolaget öfverklagat den af pröfningsnämnden verkstälda taxering, under yrkande, bland annat, att bolaget måtte berättigas åtnjuta afdrag för värdet af de timmer, som afverkats från bolagets egna skogar, timmervärdet beräknadt efter 1 krona 25 öre för stock, samt att beskattningsbara inkomsten af trävarurörelsen måtte med ledning häraf för Djupviks sågverk bestämmas till 10,001 kronor 39 öre, genom ofvanomförmälda utslag den 28 Mars 1887 sig utlåtit, att, enär bolaget vore berättigadt att åtnjuta afdrag från inkomsten af trävarurörelsen ej allenast, såsom pröfningsnämnden medgifvit, för frakt- och flottningskostnad samt för ett genom fastighetsbevillning beskattadt, hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å bolagets för trävarurörelsen begagnade fastigheter, utan ock för det jemväl genom fastighetsbevillning beskattade belopp, som motsvarade värdet af de till försågning använda timmer, hvilka hemtats från bolagets egna skogar, funne Kammarrätten skäligt i så måtto ändra pröfningsnämndens beslut, att beloppet af bolagets beskattningsbara inkomst af trävarurörelse nedsattes med ett belopp, motsvarande värdet af antalet dervid använda timmerstockar, och att, enär enligt bolagets, af vederbörande beskattningsnämnd antagna uppgift försågats vid Djupvik ett antal af 38,575 samt hvarje timmerstock ansågs af Kammarrätten böra skäligen uppskattas till en krona, bolagets beskattningsbara inkomst af trävarurörelse vid Djupviks sågverk bestämdes till nittontusen sexhundra tjugufem kronor;

samt att klaganden, som för sin del ansåg pröfningsnämndens beslut välgrundadt, i und. sökt ändring i Kammarrättens utslag beträffande beskattningen af nu ifrågavarande inkomst af rörelse i Norrala socken.

Detta med hvad mera handlingarne innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner ej skäl att i Kammarrättens utslag, så vidt detsamma blifvit öfverklagadt, göra ändring. Hvilket etc.

95.

Resolution på und. besvär af försäkringsaktiebolaget Skandia i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, försäkringsaktiebolaget Skandia i und. anfört deröfver, att,

sedan 1886 års vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm beskattat bolaget för en till 814,955 kronor beräknad inkomst af rörelse,

samt stadens pröfningsnämnd, som af den utaf bolagets revisorer afgifna berättelse öfver bolagets verksamhet år 1885 inhemtat, att bland utgifterna afförts under rubrik: »högre vinstafdelningens vinst- och förlustkonto» 72,744 kronor 11 öre och »lägre dito» 36,037 kronor 24 öre eller tillhopa 108,781 kronor 35 öre, genom beslut den 19 November 1886, enär den omständigheten, att försäkringstagare under vissa vilkor vore berättigade att åtnjuta andel i bolagets vinst, lagligen icke kunde föranleda till befrielse för bolaget från erläggande af bevillning jemväl för den andel af vinsten, som kunde försäkringstagarne tillgodokomma, samt denna vinstandel, som bland bolagets utgifter blifvit afförd, år 1885 ostridigt uppgått till 108,781 kronor 35 öre, förordnat, att bolagets taxering skulle höjas från 814,955 kronor till niohundratjugutretusen sjuhundra trettiosex kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 4 Oktober 1887 förklarat sig icke finna skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 2 Mars 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

96.

Resolution på und. besvär af lifförsäkringsaktiebolaget Nordstjernan i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, lifförsäkringsaktiebolaget Nordstjernan i und. anfört deröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnd för år 1886 beskattat bolaget dels för 133,976 kronor 3 öre utdelad grundfondsränta och vinst af bolagets rörelse, dels för ett såsom de försäkrades vinst upptaget och för framtida utdelning till dem reserveradt belopp af 136,845 kronor 43 öre eller för tillhopa tvåhundrasjuttiotusen åttahundra tjuguen kronor 46 öre,

samt Stockholms stads pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat befrielse från bevillning för ofvanberörda, såsom de försäkrades vinst upptagna 136,845 kronor 43 öre på grund deraf, att detta belopp icke utgjorde någon bolagets inkomst af kapital eller arbete, genom beslut den 22 Oktober 1886, enär resultatet af bolagets verksamhet år 1885 utvisade en behållen vinst af i jemnadt tal 270,821 kronor och den omständighet, att bolaget berättigade försäkringstagarne att under vissa vilkor åtnjuta andel i samma vinst, icke lagligen kunde föranleda till befrielse för bolaget från bevillning för den andel i vinsten, som kunde till försäkringstagarne utdelas, med ogillande af bolagets yrkande, fastställt den åsatta taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, uppå af bolaget derstädes fullföljd talan, genom utslag den 26 Oktober 1887 förklarat sig icke finna skäl att i öfverklagade beslutet göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 2 Mars 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

97.

Resolution på landskamereraren J. O. Högströms und. besvär i fråga om f. d. häradsskrifvaren C. Köhlers inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren J. O. Högström, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1886 års taxeringsnämnd för Viby socken, i öfverensstämmelse med bevillningsberedningens derstädes förslag, beskattat före detta häradsskrifvaren C. Köhler för 3,000 kronors inkomst af häradsskrifvaretjensten i Vester Nerikes fögderi,

samt Örebro läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden i egenskap af kronoombud yrkat, att Köhler, som uppburit under år 1886 lön med 171 kronor 67 öre och pension med 2,291 kronor 67 öre och under år 1885 i provisioner m. m. 2,194 kronor 73 öre, tillsammans 4,658 kronor 7 öre, måtte, efter afdrag derifrån af till vikarie utbetalda 316 kronor 64 öre, beskattas för återstående 4,341 kronor 43 öre, genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 September 1886 beräknat den inkomst, hvarför bevillning borde af Köhler inom Viby socken erläggas, till 4,341 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Köhler anfört besvär öfver pröfningsnämndens beslut, genom utslag den 21 September 1887 sig utlåtit, att enär vid det i målet upplysta förhållande, att Köhler i Januari månad 1886 erhållit afsked från den befattning i allmän tjenst, han dessförinnan innehaft, de inkomster, han under nästföregående året utöfver lönen för samma befattning uppburit, jemlikt § 10 mom. 2 a och b i gällande bevillningsförordning icke bort vid hans beskattning för år 1886 tagas till beräkningsgrund för längre tidrymd af sistnämnda år än till afskedsdagen; ty och som beloppet af dessa inkomster för Januari månad 1886, äfven med desammas beräknande till en tolftedel af deras för 1885 af vederbörande kronoombud upptagna högsta belopp af 2,067 kronor, tillhopa med Köhlers öfriga beskattningsbara inkomster af allmän tjenst för år 1886, nemligen lön för Januari månad 171 kronor 67 öre och pension för återstående elfva månader 2,291 kronor 67 öre, icke uppgått till det belopp, hvartill Köhlers inkomst af

allmän tjenst under år 1886 af vederbörande taxeringsnämnd uppskattats eller 3,000 kronor, funne Kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, den inkomst af allmän tjenst, för hvilken bevillning borde Köhler för år 1886 påföras, icke kunna beräknas till högre belopp, än taxeringsnämnden bestämt, eller tretusen kronor; Gifven Stockholms Slott den 28 Mars 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

98.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Göteborg i fråga om aktiebolaget Ishafvets beskattning år 1886 för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Göteborg i und. anfört deröfver, att,

sedan aktiebolaget Ishafvet blifvit för år 1886 uppskattadt till bevillning dels i Göteborg för hela sin inkomst 23,333 kronor och dels i Thorslanda socken, inom hvilken bolagets trankokeri vore beläget, för tre fjerdedelar af inkomsten eller 17,499 kronor,

samt Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att då bolagets hufvudsakliga rörelse lika litet bestode i den trankokning, hvilken under en kortare tid årligen för bolagets räkning skedde i Thorslanda socken, som i fångsten af de djur, af hvilka tranen kokades, utan bolagets styrelse hade sitt säte i Göteborg, der försäljningen af bolagets produkter försigginge och de för djurfångsten använda, bolaget tillhöriga ångfartyg hade sin hemort, bolaget måtte för hela sin inkomst beskattas endast i Göteborg eller ock, om någon del af inkomsten ansåges böra taxeras i Thorslanda socken, denna del afdragas från det i Göteborg beskattade beloppet, genom beslut den 16 September 1886 förordnat, att bolaget skulle i Göteborg beskattas för allenast två tredjedelar af sin inkomst och i Thorslanda socken för en tredjedel samt i följd häraf uppföras till bevillning i Göteborg för femtontusen femhundra femtiofem kronor och i Thorslanda socken för sjutusen sjuhundra sjuttioåtta kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klagandena sig besvärat, under yrkande att bolaget måtte för all sin inkomst beskattas i Göteborg, medelst utslag den 20 September 1887 ej funnit skäl att i anledning af klagandenas besvär göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 28 Mars 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

99.

Resolution på und. besvär af handlanden C. J. Björck i fråga om hans inkomstbeskattning år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Carl Johan Björck i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden, som för år 1886 blifvit i staden Göteborg mantalsskrifven och taxerad för 1,500 kronors inkomst, för samma år jemväl inom Örgryte socken, hvarest han icke för nämnda år mantalsskrifvits, taxerats för ett tusen kronors inkomst af rörelse,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 8 Juli 1887 sig utlåtit, att enär klaganden, hvilken ostridigt under sex månader af år 1886 utöfvat bagerirörelse inom Örgryte socken, jemlikt § 12 i gällande bevillningsstadga skolat för inkomst af samma rörelse inom nämnda socken taxeras; alltså och då klaganden icke hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd anfört besvär öfver ofvanberörda, af taxeringsnämnden för Örgryte socken vidtagna beskattningsåtgärd, hvilken af pröfningsnämnden lemnats oförändrad, funne Kammarrätten besvären icke kunna emot innehållet af § 62 i bevillningsstadgan till vidare pröfning upptagas; Gifven Stockholms Slott den 18 Maj 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

100.

Resolution på und. besvär af O. N. Liljegren i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, verkställande direktören vid Göteborgs Nya Sjöassuransförening O. N. Liljegren i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i staden Göteborg år 1886 taxerat klaganden för 12,000 kronors inkomst af enskild tjenst,

samt Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att enär han, som väl egde i årlig inkomst 12,000 kronor af enskild tjenstebefattning, likväl år 1885 på skeppsrederiaffärer lidit en förlust af 13,140 kronor samt sålunda icke egt någon behållen inkomst, han måtte varda från inkomstbevillning för år 1886 befriad, genom beslut den 18 September 1886, enär klaganden medgifvit, att han i årlig lön för enskild tjenst uppbure 12,000 kronor samt Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883 icke medgåfve, att vid beräkning af skattskyldigs inkomst utaf tjenst afdrag finge ske för förlust, som den skattskyldige lidit å af honom drifven rörelse, förty ogillat klagandens yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 31 Oktober 1887 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 18 Maj 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

101.

Resolution på und. besvär af Rätans kommun i fråga om Svartviks aktiebolags inkomstbeskattning inom Rätans socken för år 1884.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Rätans kommun i und. anfört deröfver, att,

sedan Bergs tingslags taxeringsnämnd för år 1884 taxerat Svartviks aktiebolag till bevillning för en till ett tusen kronor beräknad inkomst af proviantförsäljning i Rätans socken,

och bolaget hos Jemtlands läns pröfningsnämnd uti anförda besvär yrkat, att, då berörda proviantförsäljning bestode endast deri, att bolaget vid skogsafverkning i nämnda socken åt bolagets egna arbetare tillhandahölle nödvändiga lifsmedel, utan att dermed afsetts att åt bolaget bereda handelsvinst, bolaget måtte från skyldighet att för inkomst af denna verksamhet utgöra bevillning varda befriadt,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 22 September 1884, enär upplyst blifvit, att bolaget icke toge mindre betalning för de till dess arbetare utlemnade varor, än enahanda varor betingade hos handlande i orten, samt vid sådant förhållande inkomst finge antagas hafva härflutit från bolagets provianteringsrörelse, med afslag å besvären, fastställt bolagets ifrågavarande taxering,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolaget sig besvärat, medelst utslag den 3 Mars 1885, enär bolaget genom sitt förfarande att vid bolagets skogsafverkning inom Rätans socken tillhandahålla sina der använda arbetare åtskilliga förnödenhetsvaror icke kunde anses hafva inom nämnda socken utöfvat en sådan hufvudsaklig gren af sin rörelse, att, jemlikt 12 § litt. c i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom och af inkomst den 14 September 1883, bolaget för inkomst deraf bort inom Rätans socken särskildt taxeras, den öfverklagade beskattningsåtgärden till all kraft och verkan upphäft; Gifven Stockholms Slott den 31 Maj 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner skäligt att, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

102.

Resolution på und. besvär af Stockholms stads drätselnämnds första afdelning i fråga om Stockholms utskänkningsaktiebolags inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms stads drätselnämnds första afdelning i und. anfört deröfver, att,

sedan Stockholms utskänkningsaktiebolag uti en till Stockholms stads pröfningsnämnd ingifven skrift meddelat, att bolagets nettovinst för försäljningsåret 1885—1886 enligt bolagets afslutade räkenskaper utgjort 1,191,448 kronor 33 öre, hvartill borde läggas utskylder, utbetalda under året, 76,573 kronor 33 öre, och ränta till aktieegarne, 9,672 kronor, och att bolagets beskattningsbara inkomst för år 1886 sålunda utgjorde 1,277,693 kronor 66 öre,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 19 November 1886 taxerat bolaget för 1,022,154 kronors inkomst af rörelse, motsvarande de fyra femtedelar af uppgifna vinstbeloppet, som tillfölle Stockholms stad,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 2 November 1887 sig utlåtit, att som klaganden icke enligt den för drätselnämnden gällande instruktion kunde anses behörig att i fråga af förevarande beskaffenhet föra stadens talan, samt drätselnämnden icke heller visat sig hafva erhållit uppdrag af Stockholms stadsfullmägtige att öfverklaga pröfningsnämndens ifrågavarande beslut, funne Kammarrätten de anförda besvären icke kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms Slott den 31 Maj 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

103.

Resolution på und. besvär af Stockholms enskilda bank i fråga om bankens inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms enskilda bank i und. anfört deröfver, att,

sedan 1886 års taxeringsnämnd för första taxeringsdistriktet i Stockholms stad ansett banken, som af vederbörande bevillningsberedning föreslagits till beskattning inom Nicolai församling för 115,405 kronor, utgörande i jemnadt tal skilnaden emellan 1885 års uppgifna vinst och utskylder, tillhopa 142,934 kronor 99 öre, och den inkomst, 27,530 kronor, hvarför bevillning påförts bankens särskilda afdelningskontor, böra inom Nicolai församling erlägga bevillning, utom för berörda 115,405 kronor, jemväl för utbetald ränta å grundfondskapitalet, 150,000 kronor, och för år 1885 verkstälda afskrifningar till belopp af 397,596 kronor och i följd deraf beskattat banken för 663,001 kronors inkomst vid dess hufvudkontor,

samt Stockholms stads pröfningsnämnd, hvarest bankens direktion yrkat, att beräkningen af bankens beskattningsbara inkomst vid hufvudkontoret måtte nedsättas till det af bevillningsberedningen föreslagna belopp, 115,405 kronor, genom beslut den 30 Oktober 1886 väl befriat banken från bevillning för grundfondsräntan, 150,000 kronor, men, beträffande de af banken verkstälda afskrifningar, sig utlåtit, att, enär, efter hvad revisionsberättelsen angående bankens ställning för år 1885 utvisade, de utaf bankens obligationer, hvilka ej utgjorde grundfondshypotek, blifvit bokförda den 1 Januari 1885 till 62,764 procent af deras nominela belopp, men den 31 December samma år till allenast 59,592 procent af nominalvärdet, å hvilket sålunda då afskrifvits ytterligare 3,172 procent, och banken ej förebragt behörig utredning derom, att under tiden mellan den 1 Januari och den 31 December 1885 obligationernas verkliga värde så nedgått, att en dylik förhöjd afskrifning derå varit befogad, samt vid sådant förhållande 3,172 procent af det såsom obligationernas nominela värde den 31 December 1885 upptagna belopp 9,057,733 kronor 33 öre, utgörande 287,311 kronor 29 öre, borde såsom en bankens vinst under år 1885 anses och förty jemte det af bevillningsberedningen föreslagna

belopp, 115,405 kronor, beskattas, kunde direktionens yrkande endast på det sätt bifallas, att bankens taxering bestämdes till fyrahundratvåtusen sjuhundra sexton kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 21 December 1887 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut, så vidt det öfverklagats, göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 22 Juni 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

104.

Resolution på und. besvär af medicine doktorn A. F. Melander i fråga om hans inkomstbeskattning i Visby för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, medicine doktorn Adolf Fredrik Melander i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden hos Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt anfört besvär deröfver, att, ehuru klaganden vore för nämnda år mantalsskrifven i Stockholm och der taxerad för inkomst, 1887 års taxeringsnämnd för staden Visby likväl, enär klaganden en stor del af året vistades i Visby och derunder utöfvade sitt yrke, hvilket följaktligen måste anses hufvudsakligast och i mera afsevärd omfattning i Visby utöfvas, med åberopande af § 8 mom. 3 och § 12 mom. d i gällande bevillningsstadga, taxerat klaganden för inkomst i Visby till belopp af femtusen kronor,

så har Kammarrätten i utslag den 20 sistlidne Februari sig utlåtit, att Kammarrätten lika med taxeringsnämnden funne, att klaganden för den inkomst, han beredt sig genom utöfning af läkareyrket i staden Visby under år 1887, bort, jemlikt § 8 mom. 2 a 3:o och § 12 d i bevillningsförordningen den 14 September 1883, på sätt som skett, taxeras i Visby; till följd hvaraf och då taxeringsnämndens beslut icke blifvit af klaganden öfverklagadt hos Gotlands läns pröfningsnämnd, som lemnat taxeringen oförändrad, hvad klaganden i de hos Kammarrätten anförda besvären andragit för vinnande af befrielse från ifrågavarande taxering icke kunde emot 62 § bevillningsförordningen

komma under vidare pröfning; Gifven Stockholms Slott den 29 Juni 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

105.

Resolution på und. besvär af vice häradshöfdingen Karl Rydin i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vice häradshöfdingen Karl Rydin i und. anfört deröfver, att,

sedan Elfsborgs läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 26, 27 och 28 September 1887 förordnat, att som klaganden, hvilken vore mantalsskrifven i staden Borås, enligt officiela uppgifter uppburit såsom tillförordnad domhafvande i Gestriklands domsaga under tre månader af år 1886 750 kronor och såsom tillförordnad brottmålsnotarie vid Rådstufvurätten i Gefle 500 kronor jemte andel i bemälde Rådstufvurätt tillkommande ersättning för frångångna bötesandelar 104 kronor 33 öre, klaganden skulle i staden Borås taxeras för ett tusen trehundra femtio kronors inkomst af allmän tjenst,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, uti utslag den 14 sistlidne Februari sig utlåtit, att enär den af klaganden i besvären uppgifna omständighet, att klaganden till andra personer afstått en del af ifrågavarande, till klaganden utanordnade och af honom qvitterade aflöningsmedel icke föranledde till klagandens befriande från skyldighet att för samma medel erlägga inkomstbevillning, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 3 Augusti 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

106.

Resolution på und. besvär af trafikdirektörsassistenten Hj. Ljungh i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, trafikdirektörsassistenten Hj. Ljungh i und. anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd för staden Söderhamn taxerat klaganden, utom för inkomst af allmän tjenst, jemväl för fjortontusen kronors inkomst af »rörelse eller yrke eller eljest»,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, enär sistberörda inkomst icke härflutit från någon af klaganden utöfvad rörelse, utan utgjorde en af Söderhamns jernvägsaktiebolag vid dess upplösning den 30 Mars 1886 klaganden beviljad gratifikation, klaganden måtte varda allenast för räntan å detta belopp beskattad, genom beslut den 30 September 1887 afslagit klagandens berörda yrkande såsom obefogadt,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 28 Februari innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 24 Augusti 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

107.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Malmö i fråga om taxeringen för år 1887 af ett inom Vestra Skräflinge socken beläget, Malmö stad tillhörigt vattenverk m. m.

Kongl. Maj.ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Malmö i und. anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd för Vestra Skräflinge socken, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, dels åsatt det staden Malmö tillhöriga, inom socknen belägna nya vattenverket såsom annan fastighet än jordbruksfastighet taxeringsvärde med

etthundratusen kronor, dels ock taxerat nämnda stad för tiotusen kronors inkomst af vattenverket,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, der Malmö stads drätselkammare under åberopande af § 4 och § 11 mom. 2 i gällande bevillningsstadga yrkat upphäfvande af omförmälda taxeringsåtgärder, bifallit drätselkammarens yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Vestra Skräflinge socken sig besvärat, uti utslag den 21 Mars innevarande år sig utlåtit, att, enär Malmö stad genom det inom nämnda socken anlagda vattenverk beredde sig inkomst, hvilken inkomst måste anses härflyta af rörelse, samt staden ej ens påstått, att det taxeringsvärde, som taxeringsnämnden åsatt till vattenverket hörande byggnader, blifvit för högt beräknadt, eller visat, att den inom Skräflinge socken beskattningsbara inkomsten af vattenverket understigit det af taxeringsnämnden antagna belopp, funne Kammarrätten med stöd af § 4 mom. b och § 11 mom. 2 b i gällande bevillningsstadga skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa ofvan omförmälda, af taxeringsnämnden vidtagna beskattningsåtgärder; Gifven Stockholms Slott den 5 Oktober 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

108.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Karlskrona—Vexiö jernvägsaktiebolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Karlskrona—Vexiö jernvägsaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan bolaget till 1887 års vederbörande bevillningsberedningar aflemnat utdrag af bolagets räkenskaper för år 1886, enligt hvilka bolagets inkomst under sistnämnda år uppgått till 479,032 kronor 33 öre, hvarifrån borde vid bolagets taxering afdragas drift- och underhållskostnader, uppgående till 206,971 kronor 27 öre, ränta å det bolaget beviljade statslån, hvilken ränta utgjorde 117,111 kronor 32 öre, samt ett till

underhållsfonden afsatt belopp af 55,000 kronor, så att bolagets beskattningsbara inkomst uppgått till 99,949 kronor 74 öre, deraf, bland annat, inom Blekinge län belöpte å Karlskrona station 49,243 kronor 61 öre, å Näfragöls hållplats i Fridlefstads socken 917 kronor 3 öre och å Holmsjö station i Sillhöfda socken 5,009 kronor 80 öre,

men bolaget af vederbörande taxeringsnämnder blifvit för år 1887 taxeradt för inkomst af rörelse i staden Karlskrona till belopp af etthundranittioåttatusen sjuttioåtta kronor, i Fridlefstads socken till belopp af fyratusen trehundra nittiofem kronor och i Sillhöfda socken till belopp af tjugufyratusen tio kronor,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att dess beskattningsbara inkomst af rörelse måtte beräknas i enlighet med de af bolaget till vederbörande bevillningsberedningar aflemnade uppgifter, genom beslut den 23 September 1887, enär besvären först efter besvärstidens utgång inkommit till Kongl. Maj:ts Befh:de i länet, funnit besvären ej kunna till pröfning upptagas,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 14 Februari innevarande år funnit pröfningsnämndens beslut vara rätteligen grundadt och, enär vid sådant förhållande vederbörande taxeringsnämnders beskattningsåtgärder måste anses hafva emot bolaget vunnit laga kraft, förklarat de hos Kammarrätten anförda besvären ej kunna komma under vidare pröfning; Gifven Stockholms Slott den 5 Oktober 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

109.

Resolution på landskamereraren E. Plomans und. besvär i fråga om taxering af en presidenten F. W. I. Lilliestråle tillhörig, å Hunnesta hemmans egor uppförd väderqvarn.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren E. Ploman, å tjenstens vägnar, i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden hos Södermanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att presidenten F. W. I. Lilliestråle tillhöriga Hunnesta väderqvarn i Toresunds socken, hvilken qvarn bemälda sockens taxeringsnämnd år 1887 icke åsatt taxeringsvärde på den grund, att densamma användes blott till husbehof, måtte åsättas taxeringsvärde till samma belopp, för hvilket den vore brandförsäkrad, eller 2,500 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 22 September 1887 förklarat taxeringsnämnden hafva rigtigt förfarit och förty ogillat yrkandet,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 22 Februari innevarande år ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 5 Oktober 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, godt förordna, att ifrågavarande qvarnbyggnad skall, jemlikt stadgandet i § 5 b i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883, åsättas taxeringsvärde såsom »annan fastighet», dervid värdet skall upptagas till belopp, motsvarande byggnadens brandförsäkringsvärde, eller tvåtusen femhundra kronor. Hvilket etc.

110.

Resolution på und. besvär af länsmannen J. O. Grenholm i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, länsmannen J. O. Grenholm i und. anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd för Jörns socken med ledning af en utaf klaganden meddelad uppgift, enligt hvilken hans inkomster uppgått till 2,438 kronor, derifrån dock borde få afräknas dels pensionsafgift 42 kronor, dels ock 396 kronor, utgörande kostnaden för af klaganden verkstälda tjensteresor till ting, ekonomiska syner och gästgifverivisitationer, taxerat klaganden för återstående 2,000 kronor,

samt Vesterbottens läns pröfningsnämnd, hvarest kronans ombud yrkat, att, enär ifrågavarande tjensteresor icke vore att hänföra till sådana särskildt anbefalda förrättningar, för hvilka enligt gällande bevillningsförordning afdrag vid fråga om taxering finge ega rum, klaganden måtte beskattas för förenämnda inkomster 2,438 kronor, med afdrag allenast af pensionsafgiften, eller för tvåtusen trehundra nittiosex kronor, genom beslut den 21 September 1887 bifallit berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 20 Mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 19 Oktober 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

111.

Resolution på Vifsta varfs bolags und. besvär i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vifsta varfs bolag i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden i Timrå socken år 1886 beskattat klaganden för en till femhundrafemtusen tvåhundra femtio kronor beräknad inkomst af trävarurörelse,

samt Vesternorrlands läns pröfningsnämnd, der klaganden yrkat, att, då klaganden vore berättigad att vid beskattning för sin ofvannämnda rörelse erhålla afdrag för ett belopp, motsvarande värdet af 165,000 stycken sågtimmer, hvilka från klagandens hemman och arrenderade skogar blifvit under år 1885 afverkade, afdrag från klagandens nettovinst år 1885, som uppginge till 519,000 kronor, måtte ske med 165,000 kronor eller en krona för hvarje träd, genom beslut den 18 September 1886, enär klaganden utöfver det afdrag, som i § 10 mom. 4 litt. a af gällande bevillningsförordning medgåfves vid beräkning af inkomst af arbete, icke vore till vidare afdrag uti ifrågavarande hänseende berättigad, ogillat yrkandet och faststält taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 9 September 1887, enär, på sätt kronans ombud i förklaring öfver besvären erinrat, klaganden underlåtit styrka, att icke redan i klagandens räkenskaper för år 1885 skett så beskaffadt afdrag som det, hvarom fråga vore, ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut;

deri klaganden i und. sökt ändring, under åberopande af ett utaf tillförordnade kronofogden Ossian Emthén den 1 December 1887 utfärdadt intyg, att han vid granskning af klagandens räkenskaper för år 1885 funnit, att från klagandens till 519,000 kronor uppgående nettovinst af trävarurörelse under nämnda år afdrag icke egt rum vare sig för den uti § 10 mom. 4 a i gällande bevillningsförordning medgifna procent af taxeringsvärdet å bolagets för dess trävarurörelse använda fastigheter eller för de under samma år från klagandens hemman och arrenderade skogar afverkade 165,000 stycken sågtimmer; Gifven Stockholms Slott den 19 Oktober 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner den af klaganden föregbragta utredning icke vara af beskaffenhet att kunna föranleda ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

112.

Resolution på und. besvär af Mo och Domsjö aktiebolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Mo och Domsjö aktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden blifvit för år 1886 beskattad af Mo sockens taxeringsnämnd för, bland annat, femtiotusen kronors inkomst af rörelse vid Mo bruk och såg och af Själevads sockens taxeringsnämnd för sjuttiotvåtusen femhundra kronors inkomst af rörelse vid Domsjö såg, tillhopa etthundratjugutvåtusen femhundra kronor af trävarurörelse,

samt klaganden hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till 63,000 kronor, hvaraf borde

beräknas 40,000 kronor inom Självevads socken och 23,000 kronor inom Mo socken, samt till stöd för berörda yrkande dels åberopat utdrag af klagandens vinst- och förlustkonto för år 1885, utvisande en nettovinst af 63,082 kronor 33 öre, dels ock anfört, att klaganden utöfver nettovinsten haft en så kallad skogsvinst, uppkommen genom afverkning af skogar, som vid klagandebolagets bildande inköpts inom Anundsjö socken, men att denna till beloppet ej uppgifna vinst ej borde beskattas, då de hemman, hvarifrån skogen afverkats, blifvit taxerade till ett vida högre värde än andra jemngoda hemman inom samma kommun,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 18 September 1886, enär genom § 10 mom. 4 litt. a af gällande bevillningsstadga funnes bestämdt, hvilket afdrag vid beräkningen af inkomst af arbete finge uti ifrågavarande hänseende ega rum, och något afdrag derutöfver icke funne stöd i bevillningsstadgan, samt klaganden icke styrkt, i hvad mån den af taxeringsnämnden påförda inkomst möjligen öfverstigit nettovinsten jemte den deruti icke upptagna, till beloppet icke angifna så kallade skogsvinsten, lemnat klagandens yrkande utan afseende,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 17 Oktober 1887 sig utlåtit, att, ehuru vid taxering af klagandens inkomst år 1886 ej bort inberäknas den vinst, klaganden kunde hafva beredt sig genom afverkning af skog å klaganden tillhöriga hemman; likväl och som klaganden, hvilken uppgifvit och med företedt utdrag af sina räkenskaper för år 1885 velat styrka, att, berörda vinst oberäknad, klagandens beskattningsbara behållning utgjort allenast 63,082 kronor 33 öre, ej lemnat någon utredning om det antal timmer, klaganden å egna skogar afverkat, och det värde, klaganden åsatt hvarje sådant timmerträd, samt erforderlig ledning således saknades för bedömande, huruvida detta värde, som klaganden vid beräkning af nettovinsten till nyssnämnda belopp måste hafva afdragit såsom utgift, blifvit upptaget till för högt belopp, till följd hvaraf klagandens nämnda uppgift om nettovinsten icke kunde läggas till grund för klagandens taxering; alltså och då det icke blifvit ådagalagdt, i hvad mån beskattningsnämndernas beräkning af klagandens beskattningsbara behållning vore för hög, funne Kammarrätten klagandens yrkande

om nedsättning i taxeringen icke kunna bifallas; Gifven Stockholms Slott den 19 Oktober 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner den af klaganden förebragta utredning icke vara af beskaffenhet att kunna föranleda ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

113.

Resolution på und. besvär af Skönviks aktiebolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Skönviks aktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder beskattat klaganden år 1886, inom Sköns socken för 816,250 kronors inkomst af sågning och skeppning af virke vid Skönvik, inom Timrå socken för 100,000 kronors inkomst af hyfling, sågning och kolning vid Östrands ångsåg och hyfleri, inom Sättna socken för 1,000 kronors inkomst vid Norafors bruk samt inom Indals-Lidens och Holms socknar för 19,000 kronors inkomst inom den förra och 39,000 kronors inkomst inom den senare socknen af Österströms jernväg och Glimå flottningsplats m. m., eller för sammanlagdt 975,250 kronor,

samt Vesternorrlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, bland annat, att klagandens nettovinst under år 1885 måtte beräknas till endast 850,152 kronor 38 öre, äfvensom att klaganden vid taxeringen måtte från sistnämnda belopp få åtnjuta afdrag med 450,494 kronor för värdet af träd, afverkade å klagandens egna skogar, genom beslut den 18 September 1886 väl bifallit klagandens yrkande i fråga om beräkningen af klagandens nettovinst år 1885, men, enär uti 10 § 4 mom. litt. a af bevillningsstadgan funnes bestämdt, hvilket afdrag vid beräkningen af inkomst af arbete finge uti ifrågavarande hänseende ega rum, och något afdrag derutöfver ej funne stöd i bevillningsstadgan, afslagit yrkandet beträffande afdrag för värdet af timmer, som afverkats å klagandens egna skogar; i följd hvaraf pröfningsnämnden faststält klagandens år 1886 be-

skattningsbara inkomst till åttahundrafemtiotusen kronor, deraf skulle upptagas i inkomstlängden för Sköns socken sjuhundratjugutusen kronor, för Timrå socken åttiofemtusen kronor, för Holms socken trettiotusen kronor, för Indals-Lidens socken fjortontusen kronor samt för Sättna socken ett tusen kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 2 November 1887 sig utlåtit, att, enär, på sätt kronans ombud i förklaring öfver besvären erinrat, klaganden ej visat, att icke redan i klagandens räkenskaper för år 1885 skett så beskaffadt afdrag som det, hvarom i besvären vore fråga, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 19 Oktober 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner den af klaganden förebragta utredning icke vara af beskaffenhet att kunna föranleda ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

114.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Karlskrona—Vexiö jernvägsaktiebolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Karlskrona—Vexiö jernvägsaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan bolaget till 1886 års vederbörande bevillningsberedningar aflemnat utdrag af bolagets räkenskaper för år 1885, enligt hvilka bolagets inkomst under sistnämnda år uppgått till 502,039 kronor 38 öre, hvarifrån borde vid bolagets taxering afdragas drift- och underhållskostnader, uppgående till 239,393 kronor 96 öre, ränta å det bolaget beviljade statslån, hvilken ränta utgjorde 118,963 kronor 16 öre, samt ett till underhållsfonden afsatt belopp af 55,000 kronor, så att bolagets beskattningsbara inkomst uppgått till 88,682 kronor 26 öre, deraf inom Blekinge län belöpt å Karlskrona station 41,469 kronor 30 öre, å Thorskors station i Augerums socken 2,081 kronor 78 öre, å Rödeby och Spjutsbygds stationer i Rödeby socken sammanlagdt

3,331 kronor 66 öre och å Holmsjö station i Sillhöfda socken 4,948 kronor 43 öre,

samt vederbörande taxeringsnämnder för år 1886 på grund af berörda räkenskapsutdrag taxerat bolaget för inkomst af rörelse i staden Karlskrona till belopp af 41,469 kronor, i Augerums socken till belopp af 2,082 kronor, i Rödeby socken till belopp af 3,330 kronor och i Sillhöfda socken till belopp af 4,948 kronor,

men Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 25 September 1886, på yrkande af vederbörande kronoombud, enär räntan å det för jernvägsanläggningen erhållna statslån, hvilket blifvit i jernvägen intecknadt, ej vore att hänföra till ränta å lånt rörelsekapital, för hvilket afdrag vid beräkning af inkomst utaf arbete finge ske, samt antagas kunde, att bland utgifterna för jernvägens drift och underhåll inginge bolagets utskylder för år 1884, hvilka med hänsyn till bolagets taxering för sistnämnda år, uppgående till omkring 90,000 kronor, otvifvelaktigt ej understigit 5,536 kronor 84 öre, höjt beräkningen af bolagets inkomst af rörelse inom Blekinge län från 51,829 kronor till 176,329 kronor, som i enlighet med den af bolaget angifna grund skulle mellan de olika kommunerna inom länet fördelas sålunda, att beskattningsbara inkomsten bestämdes i staden Karlskrona till 141,081 kronor, inom Augerums socken till 7,083 kronor, inom Rödeby socken till 11,332 kronor och inom Sillhöfda socken till 16,833 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, med yrkande att från det af pröfningsnämnden uppskattade inkomstbeloppet 176,329 kronor måtte afdragas räntan å statslånet med 118,963 kronor 16 öre och att sålunda taxeringen inom Blekinge län måtte nedsättas till 57,365 kronor 84 öre, i utslag den 7 December 1887 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut i hvad detsamma blifvit öfverklagadt göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 26 Oktoker 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som bolaget vid beräkning af dess beskattningsbara inkomst jemlikt § 10 mom. 4 b i Kongl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883 är berättigadt att åtnjuta afdrag för ränta å lånt rörelsekapital, samt det belopp, 118,963 kronor 16 öre, bolaget såsom ränta å det bolaget beviljade statslån

under år 1885 erlagt, måste anses vara till sådan ränta hänförligt, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af Kammarrättens utslag, bestämma det belopp, hvarför bolaget har att för år 1886 inom Blekinge län utgöra inkomstbevillning, till femtiosjutusen trehundra sextiosex kronor, deraf i Karlskrona stad fyrtiofemtusen niohundra kronor, inom Augerums socken tvåtusen trehundrafem kronor, inom Rödeby socken tretusen sexhundra åttiofem kronor och inom Sillhöfda socken femtusen fyrahundra sjuttiosex kronor. Hvilket etc.

115.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Gefle i fråga om Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolags inkomstbeskattning år 1885 i staden Gefle.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Gefle i und. anfört deröfver, att,

sedan *dels* Vika och Sundborns socknars taxeringsnämnd för år 1885 beskattat Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolag för 161,083 kronors inkomst af rörelse,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat att få tillgodonjuta afdrag från berörda belopp i enlighet med bevillningsberedningens, på bolagets uppgift öfver dess inkomst år 1884 grundade förslag för värdet af 38,552 stycken i bolagets rörelse använda, å bolagets egna skogar afverkade timmer efter 1 krona för hvarje stock med 38,552 kronor, äfvensom för den del af bolagets inkomst, som å annan ort än Vika socken beskattats, vid sammanträde den 25 och 26 September 1885 — jemte det nämnden höjt beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst med 6,000 kronor, motsvarande i jemnadt tal bolagets utskylder för år 1884, hvilka i bolagets ofvanberörda uppgift varit frångragna den verkliga vinsten — tillika förklarat, att bolagets ofvanomförmälda yrkande endast i så måtto kunde bifallas, att nämnden beviljade bolaget afdrag för värdet af det afverkade timret efter 50 öre för hvarje stock med 19,276 kronor och sålunda bestämde den inkomst, för hvilken bolaget skulle för år 1885 erlägga bevillning inom Vika socken, till 147,807 kronor,

dels ock 1885 års taxeringsnämnd för staden Gefle beslutat, att, enär bolaget verkstälde utskeppningen af sitt virke öfver nämnda stad, sedan den förädlade varan dit införts, sorterats och i fartyg inlastats, hvilken åtgärd vore att anse såsom en af de hufvudsakligaste beståndsdelarna af bolagets omfattande rörelse, bolaget skulle enligt § 12 mom. c i gällande bevillningsstadga i Gefle taxeras för inkomst och att i sådant afseende bevillning skulle bolaget der i staden påföras för 71,091 kronor, motsvarande en tredjedel af bolagets utaf taxeringsnämnden till 213,275 kronor 70 öre beräknade vinst å bolagets rörelse i dess helhet,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att omförmälda taxeringsåtgärd måtte undanrödjas eller, för den händelse bolaget ansåges böra beskattas i Gefle, att nedsättning i taxeringen derstädes måtte ega rum, genom beslut vid sammanträde den 26, 28 och 29 September 1885, emedan bolagets beskattning berörda år vore verkstäld efter samma grunder som dess beskattning för år 1884 samt hvarken bolagets öfver sistnämnda beskattning anförda besvär vore genom laga kraftvunnet utslag afgjorda eller bolaget vid jemförelse med de till 20 kronors vinst per standard taxerade stora sågverksbolagen i Helsingland syntes vara för högt uppskattadt, ogillat bolagets ändringssökande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolaget sig besvärat, genom utslag den 15 Februari 1887 pröfvat skäligt, med ändring i öfverklagade beskattningsåtgärderna, medgifva, det finge, på sätt bolaget yrkat och bevillningsberedningen för Vika socken föreslagit, värdet för det i bolagets rörelse använda sågtimmer från egna skogar om tillhopa 38,552 stockar, hvarför bolaget vore berättigadt att vid bestämmandet af dess behållna vinst af rörelse tillgodonjuta afdrag, beräknas till enahanda belopp, som vid fråga om bolagets taxering för år 1884 af nämnda års pröfningsnämnd för Kopparbergs län medgifvits, eller 1 krona för hvarje stock, i följd hvaraf berörda afdrag bestämdes till 38,552 kronor samt bolagets år 1885 beskattningsbara vinst af rörelsen i dess helhet till 128,531 kronor; och skulle i afseende å fördelningen till beskattning af sistnämnda belopp mellan Vika socken och Gefle stad jemlikt grunderna i Kongl. brefvet den 28 Augusti 1885 rörande bolagets taxering för år 1883 iakttagas, att, efter det samtliga bolaget tillkommande afdrag för-

delats å bolagets bruttovinst särskildt å koltillverkningen och särskildt å rörelsen i öfrigt, inom Vika socken skulle taxeras dels 52,347 kronor, utgörande bolagets återstående vinst å kol, som tillverkats vid bolagets sågverk inom nämnda socken och på stället mellan bolagsmännen fördelats, dels ock af återstående inkomstbeloppet 76,789 kronor två tredjedelar med 50,789 kronor eller sålunda tillhopa 103,136 kronor samt i Gefle stad en tredjedel af nyssberörda återstod eller 25,395 kronor;

deruti klagandena i und. sökt ändring, med yrkande att det belopp, 38,552 kronor, hvarför Kammarrätten medgifvit afdrag från bolagets år 1885 beskattningsbara vinst af rörelse, måtte tagas i beräkning vid bestämmande af samma vinst och beloppet af bolagets i Gefle beskattningsbara inkomst i förhållande dertill höjas; Gifven Stockholms Slott den 26 Oktober 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som bolaget, på sätt klagandena i de und. besvären erinrat, underlåtit styrka, att bolaget ej redan vid afslutande af sin räkenskap för år 1884, innan vinsten utförts, gjort afdrag för värdet af ifrågavarande, å bolagets skogar afverkade 38,552 stycken timmer, och bolaget vid sådant förhållande icke kan anses berättigadt att vid beräkningen af sin beskattningsbara inkomst för år 1885 göra afdrag för ifrågavarande värde, hvilket af Kammarrätten upptagits till 38,552 kronor, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af Kammarrättens utslag, förordna, att af bolagets efter tillägg af berörda post till 167,083 kronor uppgående beskattningsbara inkomst för sistnämnda år skall, med tillämpning af den utaf Kammarrätten stadgade grund för fördelningen till beskattning mellan de olika taxeringsorterna af bolagets inkomst, i Gefle stad taxeras ett belopp af trettiotretusen tolf kronor. Hvilket etc.

116.

Resolution på und. besvär af Leksands socken i fråga om Siljans jernvägsaktiebolags inkomstbeskattning inom Leksands socken för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Leksands socken i und. anfört deröfver, att,

sedan Siljans jernvägsaktiebolag, såsom egare af Siljans jernväg, blifvit för år 1887 taxeradt dels inom Leksands socken, der bolagets styrelse hade sitt säte, för inkomst af 8,363 kronor, motsvarande i jemnadt tal 61 procent af bolagets enligt aflemnad uppgift till 13,711 kronor 69 öre uppgående behållning af rörelsen för år 1886, dels ock inom en hvar af Stora Tuna, Åls och Gagnefs socknar, inom hvilka jernvägens stationer vore belägna, för en sammanräknad inkomst af 44,000 kronor,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat att varda befriadt från taxering för inkomst, genom beslut vid sammanträde den 22, 23 och 24 September 1887, jemte det pröfningsnämnden med ledning af bolagets uppgift på behållna vinsten, nedsatt beräkningen af bolagets hela beskattningsbara inkomst från 52,363 kronor till 13,712 kronor, upphäft bolagets taxering inom Leksands socken samt förordnat, att sistnämnda inkomst skulle, vid fråga om bolagets taxering, enligt samma grunder, som vid bolagets taxering år 1886 tillämpats, fördelas allenast på stationerna i Stora Tuna, Åls och Gagnefs socknar med visst af pröfningsnämnden bestämdt belopp för hvardera stationen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der Leksands socken sig besvärat, genom utslag den 9 sistlidne Maj sig utlåtit, att som icke någon af ofvan nämnda jernvägsstationer vore belägen inom Leksands socken, funne Kammarrätten, jemlikt 12 § b i gällande bevillningsstadga, ej skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut, i hvad detsamma blifvit öfverklagadt; Gifven Stockholms Slott den 2 November 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

117.

Resolution på und. besvär af Forss socknemän i fråga om Skönviks aktiebolags beskattning för inkomst af flottningsrörelse inom nämnda socken år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Forss socknemän i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Forss socken inom Jemtlands län år 1887 beskattat Skönviks aktiebolag för 1,000 kronors inkomst af flottning i Qvarnån,

samt bolaget hos Jemtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då flottningen omfattade hufvudsakligen bolagets eget virke och ej vore att betrakta såsom en sjelfständig del af bolagets affärsrörelse, hvilken i sin helhet vore beskattad inom Vesternorrlands län, bolaget måtte från taxeringen i Forss socken varda befriadt,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 September 1887, enär ifrågavarande flottningsrörelse ansåges vara af så sjelfständig beskaffenhet, att bevillning derför borde särskildt erläggas, samt bolaget ej visat, att rörelsen icke medfört någon inkomst eller inkomst till mindre belopp än det af taxeringsnämnden uppskattade, ogillat yrkandet och faststält taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolaget häröfver sig besvärat, uti utslag den 13 Februari innevarande år, enär den timmerflottning af hufvudsakligen eget virke, bolaget utöfvat i Qvarnån inom Forss socken, icke vore af beskaffenhet att kunna anses såsom sådan sjelfständig gren af bolagets rörelse, att inkomsten deraf enligt 12 § litt. c i bevillningsförordningen bort inom Forss socken särskildt beskattas, undanröjt den öfverklagade beskattningsåtgärden; Gifven Stockholms Slott den 9 November 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

118.

Resolution på und. besvär af Korsnäs sågverksaktiebolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Korsnäs sågverksaktiebolag i und. anfört deröfver, att,

sedan klaganden blifvit för år 1886 beskattad af Gefle stads taxeringsnämnd för 185,290 kronors inkomst af rörelse och af Kopparbergs sockens taxeringsnämnd för 262,785 kronors dylik inkomst,

samt klaganden sökt ändring uti taxeringen i Gefle hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd och uti taxeringen i Kopparbergs socken hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd, under yrkande att från klagandens till 289,679 kronor 50 öre uppgående vinst för år 1885 måtte afräknas *dels* 5 procent af värdet å klagandens för rörelsen använda, till 516,300 kronor taxerade byggnader med 25,815 kronor, *dels ock* värdet å rot af timmer, utdrifvet från klagandens egna och arrenderade skogar, efter 1 krona för hvarje timmer, med 240,887 kronor, och att förty klagandens beskattningsbara inkomst ej måtte beräknas högre än till 22,977 kronor 50 öre, hvilken inkomst borde taxeras dels i Gefle och dels i Kopparbergs socken enligt den fördelning af inkomsten, som af pröfningsnämnderna kunde varda bestämd,

men Gefleborgs läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 16 och 17 September 1886, med ogillande af klagandens yrkande att vid taxeringen få tillgodonjuta afdrag för värdet af timmer från klagandens egna och arrenderade skogar, fastställt klagandens hela beskattningsbara inkomst till 253,864 kronor och förordnat, att klaganden skulle i Gefle utgöra bevillning för två tredjedelar af berörda inkomst eller 169,243 kronor med tillägg af dels de klaganden för år 1885 i Gefle påförda utskylder, 16,047 kronor, dels ock ett belopp af 4,710 kronor, motsvarande afskrifningar å klagandens fastigheter, eller för tillhopa 190,000 kronor, och Kopparbergs läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 September 1886, i fråga om klagandens yrkande att från den uppgifna vinsten 289,679 kronor 50 öre få afräkna värdet af timmer från egna och arrenderade skogar med 240,887 kronor, väl med-

gifvit sådant afdrag, men efter beräkning af endast 50 öre för hvarje timmer med 120,443 kronor 50 öre, samt förordnat, att till det belopp af 143,421 kronor, som återstode af den uppgifna vinsten, sedan från densamma afräknats nyssnämnda 120,443 kronor 50 öre jemte 25,815 kronor, motsvarande 5 procent af taxeringsvärdet å klagandens byggnader, skulle läggas klagandens utskylder för år 1885 med 25,389 kronor och att klaganden för den sålunda uppkommande inkomsten, 168,810 kronor, skulle i Kopparbergs socken utgöra bevillning,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 8 Februari innevarande år sig utlåtit, att emedan upplyst vore, att vid afslutandet af klagandens räkenskaper för år 1885 iakttagits, att, innan vinsten utförts, afdrag för värdet af 240,887 stycken under året å egna eller arrenderade skogar afverkade timmer egt rum med 171,950 kronor 95 öre, motsvarande ett värde af 71 öre för hvarje timmer, samt vid sådant förhållande klaganden icke kunde anses berättigad att vid beräkning af sin beskattningsbara inkomst för värdet af ifrågavarande timmer tillgodonjuta ytterligare afdrag från den af klaganden uppgifna vinsten 289,679 kronor 50 öre; ty och som vid klagandens taxering borde till nyssnämnda vinst läggas såväl i klagandens räkenskaper afförda utskylder för år 1885, 25,389 kronor, som ock ett belopp af 4,710 kronor, hvilket, enligt hvad pröfningsnämnden för Gefleborgs län antagit och klaganden lemnat obestridt, afskrifvits å klaganden tillhöriga fastigheter, hvaremot från den sålunda uppkommande inkomsten, 319,778 kronor 50 öre, afdrag borde ega rum ej mindre för 5 procent af taxeringsvärdet å klagandens för rörelsens bedrifvande använda fastigheter med 25,815 kronor, än äfven för den i klagandens uppgifna vinst ingående utdelning å aktier i Gefle—Dala jernvägsaktiebolag och i Dalelfvarnes—Torsång strömbyggnadsaktiebolag, för hvilken utdelning klaganden icke vore skyldig att utgöra bevillning, med ett belopp, som, ehuru sagda utdelning i verkligheten uppgått till 31,250 kronor, likväl i enlighet med klagandens yrkande upptoges allenast till likhet med ofvanberörda utskylder eller 25,389 kronor; alltså funne Kammarrätten, jemlikt 69 § i gällande bevillningsstadga, skäligt att, med ändring af pröfningsnämndernas rörande klagandens taxering meddelade beslut, fastställa beräkningen af klagandens år 1886 beskattningsbara

inkomst af rörelse till jemnadt belopp af 268,574 kronor, deraf, med hänsyn till rörelsens beskaffenhet och omfång i staden Gefle samt i Kopparbergs socken och med stöd af Kongl. Maj:ts rörande bolagets taxering för år 1885 meddelade beslut, hälften eller etthundratrettiofyratusen tvåhundra åttiosju kronor borde beskattas inom hvardera af nämnda två kommuner; Gifven Stockholms Slott den 9 November 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

119.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Norrköping i fråga om Hanna Cornelia Ouchterlonys beskattning derstädes år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Norrköping i und. anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd för staden Norrköping taxerat Hanna Cornelia Ouchterlony, såsom anstäld hos den så kallade Frälsningsarmén, för 5,000 kronors inkomst af den verksamhet, Frälsningsarmén i Norrköping utöfvat,

samt Östergötlands läns pröfningsnämnd, hvarest Hanna Cornelia Ouchterlony yrkat upphäfvande af berörda taxeringsåtgärd, genom beslut den 27 September 1887 lemnat omförmälda yrkande utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Hanna Cornelia Ouchterlony sig besvärat, genom utslag den 12 Mars innevarande år, enär hvad i målet förekommit icke föranledde dertill, att Hanna Cornelia Ouchterlony skolat för inkomst af ofvan omförmälda verksamhet beskattas, undanröjt den öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms Slott den 14 December 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

120.

Resolution på und. besvär af Linköpings spritbolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Linköpings spritbolag i und. anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd för staden Linköping beslutat, att klaganden, som af bevillningsberedningen föreslagits till erläggande af bevillning för 9,000 kronors inkomst af rörelse, jemväl skulle beskattas för de 40,000 kronor, som klaganden erlade i afgift för rörelsens bedrifvande, och förty taxerat klaganden för tillhopa fyrationiotusen kronors inkomst af rörelse,

samt Östergötlands läns pröfningsnämnd, der klaganden yrkat, att, då klaganden af sin rörelse ej hade någon inkomst, utan hela vinsten skulle mellan landstinget och länets hushållningssällskap samt vederbörande kommuner fördelas, taxeringsåtgärden måtte upphäfvas, genom beslut den 27 September 1887, enär klagandens rörelse ostridigt lemnat inkomst och det i beskattningsafseende icke inverkade, huru inkomsten sedermera användes, samt sedan af taxeringshandlingarne inhemtats, att öfriga dylika bolag inom länet blifvit för inkomst beskattade, ogillat klagandens yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 27 Mars innevarande år, enär vid beräkning af klagandens inkomst af rörelse afdrag icke finge, på sätt klaganden yrkat, ske för den af klaganden erlagda afgift för försäljningsrätten med 40,000 kronor, samt klaganden icke bestridt, att klaganden utöfver nämnda belopp haft en behållen inkomst å 1886 års rörelse af 9,000 kronor, ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 14 December 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

121.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren Chr. Röhss i fråga om försäkringsbolagets »Royal Insurance Company Liverpool and London» inkomstbeskattning för år 1887 i staden Malmö.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Christian Röhss, i egenskap af generalagent för försäkringsbolaget »Royal Insurance Company Liverpool and London», i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden i staden Malmö år 1887 beskattat bolaget för trehundra kronors inkomst af rörelse,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, då bolaget blifvit för samma år för hela inkomsten af dess rörelse i Sverige taxeradt i Göteborg, der rörelsen hufvudsakligen bedrefves, taxeringen i Malmö måtte såsom obehörig upphäfvas, genom beslut den 24 September 1887 ogillat berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 16 April innevarande år funnit bolaget, som år 1887 utöfvat rörelse i Malmö, ej hafva anfört skäl, föranledande till ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms Slott den 14 December 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

122.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren Alfred Lindberg i fråga om brand- och lifförsäkringsbolagets »The Liverpool & London & Globe Insurance Company» inkomstbeskattning i Stockholm för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Alfred Lindberg, i egenskap af agent i Stockholm för ut-

ländska brand- och lifförsäkringsbolaget »The Liverpool & London & Globe Insurance Company» i und. anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm för år 1887 med ledning af klagandens till bevillningsberedningen lemnade uppgift om år 1886 influtna premier vid agenturen i Stockholm taxerat bolaget för en inkomst af tvåtusen fyrahundratrettioen kronor, utgörande i jemnadt tal sexton procent å influtna premiebeloppet efter afdrag af reassurancepremier,

samt Stockholms stads pröfningsnämnd, hvarest klaganden, å bolagets vägnar, med företeende af ett intyg, enligt hvilket år 1886 reassurancepremier för brandförsäkringar, utbetalade policer på grund af lifförsäkringar med flere utgifter, som bolaget fått vidkännas, öfverstigit influtna premier med 44,205 kronor 50 öre, yrkat, att, enär, på sätt nämnda intyg utvisade, bolagets rörelse i Stockholm år 1886 gått med förlust, bolaget måtte varda befriadt från skyldighet att i Stockholm erlägga bevillning, genom beslut den 4 Oktober 1887, enär den af bolaget uppgifna förlust härledde sig deraf, att utbetalningen för under år 1886 timade dödsfall upptagits bland omkostnaderna för året, men utgifter af denna beskaffenhet icke vore att hänföra till sådana utgifter, för hvilka vid fråga om taxering för inkomst af ett års rörelse afdrag finge ega rum, samt bolaget blifvit beskattadt efter samma grund, som blifvit följd vid andra utländska försäkringsbolags taxering eller efter sexton procent å influtna premiebeloppet, förty fastställt öfverklagade beskattningsåtgärden,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, medelst utslag den 13 sistlidne Juli ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 14 December 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

123.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget »Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby» i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget »Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby» i und. anfört deröfver, att,

sedan för år 1887 klaganden blifvit beskattad af taxeringsnämnden i Karlskrona för fyrtiofemtusen sjuhundra åttioåtta kronors inkomst af rörelse vid Tyska bryggaregårdens bryggeri i Karlskrona och af taxeringsnämnden med Lösens socken för niotusen trehundra sextiofem kronors dylik inkomst vid Lyckeby bryggeri,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, under förmenande att vid uppskattningen af bolagets inkomst utaf rörelsen borde afdragas ränta, 12,500 kronor, å de i bolagets fastigheter intecknade, för upplånt rörelsekapital utfärdade skuldförbindelser å tillhopa 250,000 kronor, yrkat, att klagandens beskattningsbara inkomst af rörelsen i dess helhet måtte bestämmas till 42,653 kronor, deraf borde taxeras i Karlskrona 35,788 kronor och inom Lösens socken 6,865 kronor, genom beslut den 23 September 1887, enär klaganden ej egde åtnjuta afdrag för ränta å intecknad gäld, ogillat berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 20 Februari innevarande år ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms Slott den 21 December 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

124.

Resolution på und. besvär af slagtaren L. E. Andersson i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, slagtaren Lars Erik Andersson från Näs i Grödinge socken i und. anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Stockholm år 1887 beskattat klaganden för sexhundra kronors inkomst af derstädes idkad handel med slagtade kreatur,

samt stadens pröfningsnämnd, der klaganden yrkat att varda befriad från denna taxering, genom beslut den 11 Oktober 1887 förklarat, att, enär klaganden, med undantag af sommartiden, öfriga delen af året flere dagar i veckan å plats, som för landtslagtare vore anvisad å Hötorget, idkade handel med slagtade kreatur i så afsevärd omfattning, att klaganden för inkomsten deraf jemlikt 12 § bevillningsförordningen vore skyldig i Stockholm erlägga bevillning, samt inkomsten med afseende å rörelsens omfattning och vid jemförelse med den taxering, som åsatts andra slagteriidkare, icke vore för högt beräknad till 600 kronor, klagandens yrkande icke kunde bifallas,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, medelst utslag den 23 April innevarande år ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 21 December 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

(Transsumt.) 125.

Resolution på und. besvär af C. J. Bergström d. ä. i Ytterbyn m. fl. i fråga om klagandenas beskattning år 1887 för inkomst af Ytterby laxfiske.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, C. J. Bergström d. ä., N. O. Lundbäck, Johan Rönnbäck, — — såsom delegare i det så kallade Ytterby laxfiske, i und. anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd för Neder-Kalix socken, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, taxerat fiskedelegarne till tiotusen kronors inkomst af omförmälda fiske,

samt Norrbottens läns pröfningsnämnd, hvarest klagandena yrkat, att, enär taxeringsvärdena å fastigheterna i Ytterbyn blifvit förhöjda just med fästadt afseende å inkomsten af fisket, klagandena måtte befrias från inkomstbevillning för fisket, genom beslut vid sammanträde den 26 och 27 September 1887 faststält taxeringsnämndens åtgärd,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 14 Maj innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

126.

Resolution på und. besvär af Jerna sockens kommunalstämma i fråga om Dalelfvarnes—Torsång strömbyggnads aktiebolags beskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Jerna sockens kommunalstämma i und. anfört deröfver, att,

sedan socknens taxeringsnämnd för år 1887 taxerat Dalelfvarnes—Torsång strömbyggnads aktiebolag för 10,000 kronors inkomst af rörelse inom Jerna socken,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att som bolaget, hvilket utöfvade sin verksamhet inom flere kommuner, blifvit för inkomsten af sin rörelse i dess helhet beskattadt i staden Falun, der bolagets styrelse hade sitt säte, ofvanberörda, inom Jerna socken vidtagna beskattningsåtgärd måtte undanrödjas, genom beslut vid sammanträde den 22, 23 och 24 September 1887 bifallit berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, medelst utslag den 22 Maj innevarande år sig utlåtit, att som klaganden icke visat, att den verksamhet, bolaget kunde hafva under år 1887 utöfvat inom Jerna socken, varit af beskaffenhet, att bolaget bort för inkomsten deraf beskattas annorstädes än i Falu stad, der bolaget hade sin styrelse och hvarest bolaget jemväl blifvit för inkomst af rörelse till belopp af sjuttiofemtusen trehundra tjugutvå kronor taxeradt, funne Kammarrätten ej skäl att göra ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som nöjaktig utredning saknas om de grunder, enligt hvilka bolagets inkomsttaxering rätteligen bort mellan Jerna och öfriga kommuner, inom hvilka bolaget drifver rörelse, fördelas, finner Kongl. Maj:t icke skäl att göra ändring i det slut, hvari Kammarrätten stadnat. Hvilket etc.

127.

Resolution på landskamereraren J. O. Högströms und. besvär rör. banvakterne G. Svensson Linds och E. Norlings inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren J. O. Högström, såsom kronoombud hos Örebro läns pröfningsnämnd för år 1887, i und. anfört deröfver, att,

sedan nämnda års taxeringsnämnd för Nysunds socken beskattat banvakten G. Svensson Lind för femhundraåttiofem kronors inkomst af allmän tjenst och banvakten E. Norling för dylik inkomst till belopp af femhundraåttionio kronor,

samt Örebro läns pröfningsnämnd, der klaganden, i sin ofvanberörda egenskap, under åberopande af den rörande bemälde banvakters årliga löneförmåner af vederbörande myndighet aflemnade officiela uppgift, i hvilken för hvardera banvakten »inqvartering» upptagits till värde af 72 kronor, motsvarande femton procent af arfvodet, yrkat, att de af taxeringsnämnden uppskattade inkomstbeloppen måtte höjas till de i den officiela uppgiften, under rubrik »saldo löneförmåner», upptagna belopp, 608 kronor 52 öre för Lind och 612 kronor 96 öre för Norling, genom beslut vid sammanträde den 29 och 30 September 1887, enär, med afseende å priset på bostäder inom Nysunds socken, förmånen af fri bostad för de inom samma socken vid statens jernvägar anstälde betjente icke kunde skattas till femton procent af inkomsten, fastställt de öfverklagade taxeringsåtgärderna,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 22 Maj 1888, med afseende å innehållet af § 10 i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1888.

Kongl. Maj:t har, sedan ej mindre Kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kongl. Jernvägsstyrelsen afgifvit infordradt und. utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

SAK-REGISTER.

N:r.

N:r.

SAMLING

AF

KONGL. RESOLUTIONER OCH BREF

UNDER ÅREN 1889 OCH 1890

RÖRANDE TILLÄMPNINGEN AF

BEVILLNINGSFÖRORDNINGEN

AF DEN 14 SEPTEMBER 1883

MED DERI VIDTAGNA FÖRÄNDRINGAR

UTGIFVEN AF

HJALMAR RETTIG
V. HÄRADSHÖFDING, AMANUENS I K. FINANSDEPARTEMENTET

ANDRA HÄFTET

STOCKHOLM
P. A. NORSTEDT & SÖNERS FÖRLAG

STOCKHOLM, 1891.
KONGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER.

Innehåll.

Sid.

Sid.

Sid.

1.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Hökensås häradsallmänning samt Daretorps sockens kommunalstämma rörande taxeringsvärdet för år 1887 å berörda allmänning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för häradsallmänningen Hökensås och Daretorps sockens kommunalstämma, hvar för sig, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Daretorps och Brandstorps med flera socknars taxeringsnämnd för år 1887 uppskattat den inom Daretorps socken belägna del af allmänningen till värde af 44,000 kronor och den inom Brandstorps socken belägna del likaledes till värde af 44,000 kronor, samt Härja med flera socknars taxeringsnämnd för samma år uppskattat den del af allmänningen, som vore belägen inom Härja socken, till värde af 20,000 kronor,

samt Skaraborgs läns pröfningsnämnd, hvarest allmänningsstyrelsen yrkat, att taxeringsvärdet å Hökensås häradsallmänning i dess helhet måtte bestämmas till 50,000 kronor och att deraf måtte beräknas för den del, som vore belägen inom Daretorps socken, 20,000 kronor, för den del, som låge inom Brandstorps socken, 24,000 kronor, samt för den del, som låge inom Härja socken, 6,000 kronor, genom beslut den 16 September 1887 på grund af hvad i ärendet förekommit taxerat den inom Daretorps socken belägna del af allmänningen Hökensås till fyrtiotusen kronor, den inom Brandstorps socken belägna delen till fyrtioåttatusen kronor och den inom Härja socken belägna till tolftusen kronor eller samma värden, som för år 1886 varit å dessa allmänningsdelar bestämda,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest ej mindre allmänningsstyrelsen fullföljt sin talan, än äfven Daretorps sockens kommunalstämma sig besvärat deröfver, att genom pröfningsnämndens ofvannämnda beslut det värde, taxeringsnämnden åsatt den del af allmänningen, som låge inom Dare-

torps socken, blifvit minskadt, genom utslag den 24 April 1888 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 8 Februari 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt förutnämnda styrelse fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

2.

Resolution på und. besvär af hästslagtaren A. Kropp i fråga om hans beskattning år 1887 i Stockholm för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, hästslagtaren Arvid Kropp i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan klaganden år 1887 blifvit af vederbörande taxeringsnämnder i Stockholm beskattad för inkomst af rörelse dels i Nikolai församling till belopp af 1,500 kronor och dels i Klara församling till belopp af fyra hundra kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att klaganden, som för inkomst af rörelse jemväl vore beskattad i Brännkyrka socken, der han hade sitt hemvist, måtte antingen befrias från taxeringen i Stockholm eller åtminstone icke derstädes taxeras inom flera församlingar än en och till högre belopp än 500 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 4 Oktober 1887, enär upplyst blifvit, att klaganden under loppet af flera år både vinter- och sommarmånaderna dagligen å Kornhamnstorg haft till salu slagtade hästkreatur, äfvensom att han flera dagar i veckan å Hötorget drefve handel med hästkött, samt klaganden i följd af hvad sålunda och i öfrigt blifvit upplyst måste anses idka rörelse både å Kornhamnstorg och å Hötorget i så afsevärd omfattning, att klaganden för inkomst af samma rörelse borde taxeras der rörelsen utöfvades, förklarat anledning icke förekomma att i taxeringen i Stockholm göra annan ändring, än att, då med ledning af de upplysningar, som meddelats, taxeringen i Nikolai församling syntes vara för högt beräknad

till 1,500 kronor, sistnämnda taxering nedsattes till ett tusen ett hundra kronor, derför klaganden, såsom å annan ort mantalsskrifven, skulle oafkortadt erlägga bevillning,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 28 Maj 1888 ej funnit skäl att i öfverklagade beslutet göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 8 Februari 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

3.

Resolution på und. besvär af ombudsmannen och fiskalen hos Domänstyrelsen H. Hildebrand i fråga om uppskattningen för år 1887 af vissa ecklesiastika boställsskogar inom Vermlands län.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ombudsmannen och fiskalen hos Kongl. Domänstyrelsen H. Hildebrand, efter bemälda styrelses förordnande, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1887 uppskattat Ny pastorsboställes utskog Ruskåsen till värde af 51,800 kronor, Ekshärads pastorsboställes utskog Knappåsen till värde af 80,000 kronor, Elfdals före detta pastorats stomskog Stora Laggåsen till värde af 225,000 kronor samt skogen till Sunne pastorsboställe till värde af sjuttiofem tusen kronor,

samt Vermlands läns pröfningsnämnd vid sammanträde den 27 September och följande dagar år 1887, med förklarande att bevillning för sagda skogar skulle erläggas af Domänstyrelsen, som disponerade inkomsten af skogarne för bestridande af förvaltnings- med flera utgifter, lemnat utan ändring taxeringsnämndens uppskattning af sistnämnda skog och höjt värdet å öfriga skogarne, å Ruskåsen till 100,000 kronor, å Knappåsen till etthundratjugutusen kronor och å Stora Laggåsen till 500,000 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 25 April 1888, väl ansett, att till ledning för bedömande af ifrågavarande skogars taxeringsvärden finge, på sätt klaganden yrkat, tagas skogarnes nettoafkastning, sådan densamma af revirförvaltaren, jägmästaren A. T. Fagerlin, samt klaganden uppgifvits, men, enär anledning saknades att vid kapitalisering af afkastningen följa annan grund än den enligt 17 § af instruktionen för taxeringsmyndigheterna för beräknande af inkomst utaf jordbruksfastighet föreskrifna eller tre procent, ej funnit skäl att i anledning af klagandens besvär göra ändring i pröfningsnämndens uppskattning af Sunne pastorsboställes skog eller af skogen Knappåsen, hvaremot Kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut i fråga om taxeringsvärdena å skogarne Ruskåsen och Stora Laggåsen, bestämt samma värden för Ruskåsen till nittiosextusen trehundra kronor och för Stora Laggåsen till tvåhundraåttioett tusen sjuhundra kronor; Gifven Stockholms Slott den 15 Februari 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan ej mindre Kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarkollegium afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

4.

Resolution på und. besvär af Ofvansjö sockens kommunalstämma i fråga om bruksegaren Theodor Söderhjelms beskattning år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ofvansjö sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1886 års taxeringsnämnd för Ofvansjö socken genom beslut, som af Gefleborgs läns pröfningsnämnd lemnats utan ändring, taxerat bruksegaren Theodor Söderhjelm för fem tusen etthundratretton kronors inkomst af tackjernstillverkning vid Bro masugn inom nämnda socken,

samt Söderhjelm hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Gefleborgs län öfver berörda taxeringsåtgärd sig besvärat, under

yrkande, att då han, som för år 1886 varit mantals- och skattskrifven i Valbo socken, icke under ifrågavarande år drifvit rörelse inom Ofvansjö socken, omförmälda taxeringsåtgärd måtte upphäfvas och Söderhjelm befrias från erläggande af de honom i följd af samma åtgärd påförda afgifter, nemligen bevillning 51 kronor 13 öre, landstingsmedel 5 kronor 62 öre, lasarettsbyggnadsafgift 20 kronor 45 öre, bidrag till skjutsentreprenaderna 4 kronor 60 öre, debetsedelslösen 38 öre samt kommunalutskylder 225 kronor 28 öre,

men Kongl. Maj:ts Befallningshafvande genom utslag den 24 Mars 1887, enär ej ens blifvit uppgifvet, att bevillningsafgift blifvit Söderhjelm påförd till högre belopp, än som borde utgå enligt den af beskattningsmyndigheterna verkstälda taxering, eller att sådan afgift obehörigen blifvit honom debiterad, funnit besvären innefatta ett ämne, som icke tillhörde Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes pröfning,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Söderhjelm sig besvärat, i utslag den 23 November 1887 ej funnit skäl att i Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes utslag göra ändring, men, då ostridigt vore, att Söderhjelm icke under år 1886 idkat tackjernstillverkning inom Ofvansjö socken samt vid sådant förhållande samma sockens taxeringsnämnd icke, emot föreskriften i 10 § 1 mom. bevillningsstadgan, egt att, på sätt som skett, för nyssberörda år beskatta Söderhjelm för inkomst af dylik rörelse, undanröjt omförmälda taxeringsåtgärd med rätt för Söderhjelm att på anmälan kostnadsfritt återbekomma den honom på grund af taxeringsåtgärden påförda och af honom erlagda bevillning 51 kronor 13 öre samt hänvisat Söderhjelm att hos vederbörande göra framställning om återfående af öfriga afgifter, som han till följd af den undanröjda taxeringsåtgärden måst utgifva; Gifven Stockholms Slott den 15 Februari 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som Söderhjelm, hvilken ostridigt är pligtig utgöra fastighetsbevillning för den honom tillhöriga inom Ofvansjö socken belägna Bro masugn, följaktligen är att anse som skattskyldig inom nämnda socken, af hvars taxeringsnämnd bevillning för inkomst af masugnen blifvit Söderhjelm för ifrågavarande år påförd; alltså och då Söderhjelm underlåtit att hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd öfverklaga

taxeringsnämndens berörda, af pröfningsnämnden utan ändring lemnade taxeringsåtgärd och Söderhjelms öfver samma åtgärd anförda besvär vid sådant förhållande ej, emot stadgandet i § 62 mom. 1 bevillningsförordningen, bort af Kammarrätten till pröfning upptagas, finner Kongl. Maj:t skäligt Kammarrättens öfverklagade utslag, i hvad detsamma innefattar undanrödjande af omförmälda taxeringsåtgärd, till all kraft och verkan upphäfva. Hvilket etc.

5.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Söderhamn i fråga om Hudiksvalls Trävaruaktiebolags inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Söderhamn i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Hudiksvalls Trävaruaktiebolag blifvit af vederbörande taxeringsnämnder för år 1887 beskattadt för följande inkomstbelopp, nemligen, i staden Hudiksvall för 149,000 kronor, i staden Söderhamn för 22,600 kronor, i Söderala socken för 6,537 kronor, i Helsingtuna socken för 42,381 kronor, i Forssa socken för 39,100 kronor, i Idenors socken för 8,603 kronor och i Delsbo socken för 14,000 kronor eller för inkomst af tillhopa 282,221 kronor,

samt bolaget hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att i öfverensstämmelse med ett af bolaget till taxeringsnämnden för staden Hudiksvall aflemnadt räkenskapsutdrag beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst i dess helhet måtte nedsättas till 129,711 kronor 16 öre och att af detta inkomstbelopp å staden Söderhamn måtte anses belöpa elfvatusen tvåhundrafyrtionio kronor 96 öre,

och pröfningsnämnden genom beslut den 30 September 1887 lemnat bifall till berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klagandena sig besvärat med yrkande att bolagets taxering i Söderhamn måtte höjas till 22,600 kronor, genom utslag den 3 Augusti 1888 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 1 Mars 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

6.

Resolution på und. besvär af landskamreraren V. Billmanson i fråga om taxeringsvärdet för år 1887 å f. d. konsuln Oscar Ekman tillhöriga fasta egendomen $^1/_2$ mantal Stora Torp N:o 2 inom Örgryte socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren V. Billmanson, å tjenstens vägnar, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Örgryte sockens taxeringsnämnd för år 1887 åsatt före detta konsuln Oscar Ekman tillhöriga egendomen $^1/_2$ mantal Stora Torp N:o 2 taxeringsvärde såsom jordbruksfastighet af 200,000 kronor,

samt Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, der Ekman yrkat, att taxeringsvärdet måtte nedsättas till 40,000 kronor, till hvilket belopp egendomen varit taxerad år 1886, genom beslut den 28 September 1887, enär ifrågavarande egendom, hvars taxeringsvärde pröfningsnämnderna för åren 1885 och 1886, vid det förhållande att manbyggnaden derå uppförts före det fastighetstaxeringen år 1884 egde rum, ansett sig på grund af 2 § i den för taxeringsmyndigheterna gällande instruktion förhindrade att höja, måste, med hänsyn till manbyggnadens dyrbarhet vid försäljning betinga vida större köpeskilling, än om byggnaden icke funnes, förklarat skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Ekman häröfver sig besvärat, genom utslag den 18 Juni 1888, enär annan anledning till höjande af taxeringsvärdet å ifrågavarande jordbruksfastighet utöfver det å densamma för senaste taxeringsperiod satta värde icke uppgifvits än manbyggnadens dyrbarhet, men vid bestämmande af jordbruksfastighets verkliga värde afseende enligt § 1 mom. 3 instruktionen för taxeringsmyndigheterna icke borde fästas vid beskaffenheten af sådana bygg-

nader, som på egendomens afkastning icke hade något egentligt inflytande, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämt jordbruksfastighetens taxeringsvärde år 1887 till samma belopp som föregående år eller fyratiotusen kronor; Gifven Stockholms Slott den 1 Mars 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

7.

Resolution på und. besvär af landskamereraren V. Billmanson i fråga om taxeringsvärdet för år 1887 å godsegaren David Wemyss tillhöriga fasta egendomen 1 mantal Kärralund N:o 1 inom Örgryte socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren V. Billmanson, å tjenstens vägnar, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Örgryte sockens taxeringsnämnd för år 1887 åsatt godsegaren David Wemyss tillhöriga egendomen ett mantal Kärralund N:o 1 taxeringsvärde såsom jordbruksfastighet af 150,000 kronor,

samt Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, der Wemyss yrkat, att taxeringsvärdet måtte nedsättas till 97,500 kronor, för hvilket belopp Wemyss inköpt egendomen, genom beslut den 28 September 1887, enär upplyst blifvit, att, sedan Wemyss köpte ifrågavarande egendom, en ny storartad manbyggnad der vore uppförd och omfattande parkanläggningar blifvit gjorda, samt egendomens värde härigenom måste, på sätt i § 2 af instruktionen för taxeringsmyndigheterna förmäldes, anses vara i betydlig mån förhöjdt, ogillat det af Wemyss framstälda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Wemyss häröfver sig besvärat, genom utslag den 18 Juni 1888, enär andra anledningar till höjande af taxeringsvärdet å ifrågavarande jordbruksfastighet utöfver beloppet af senaste köpeskilling, 97,500 kronor, icke förekommit än de af pröfningsnämnden anförda omständigheter, men dessa icke kunde anses hafva på egendomens afkastning något egentligt inflytande,

samt till följd deraf afseende å desamma icke borde fästas vid bestämmande af jordbruksfastighetens taxeringsvärde, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämt jordbruksfastighetens taxeringsvärde år 1887 till nittiosjutusen femhundra kronor; Gifven Stockholms Slott den 1 Mars 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

8.

Resolution på und. besvär af Skärfs sockens kommunalstämma i fråga om grosshandlaren C. J. Bergqvists beskattning år 1887 för inkomst af rörelse inom nämnda socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Skärfs sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan grosshandlaren C. J. Bergqvist, som år 1887 af taxeringsnämnden i Skärfs socken beskattats för 3,500 kronors inkomst af provianteringsrörelse vid den inom socknen belägna exercisplatsen Axevalla hed, hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då han endast vid förrådet i Axevalla levererade varor, hvilka af honom uppköpts i Skara och för hvilka liqvid derstädes till honom erlades, och Bergqvist för inkomsten af hela sin handelsrörelse år 1887 beskattats i Skara, taxeringsåtgärden inom Skärfs socken måtte upphäfvas,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 16 September 1887 bifallit Bergqvists berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, medelst utslag den 14 Maj 1888 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 1 Mars 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

9.

Resolution på und. besvär af Stockholms stads drätselnämnds första afdelning i fråga om Stockholms stad för år 1887 påförd bevillning för inkomst af rörelse vid Fjäderholmarne inom Lidingö socken af Stockholms län.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms stads drätselnämnds första afdelning i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Stockholms stad af Lidingö sockens taxeringsnämnd genom beslut, som af Stockholms läns pröfningsnämnd lemnats utan ändring, påförts bevillning för fyra tusen kronors inkomst af rörelse vid Fjäderholmarne,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 7 September 1888 sig utlåtit, att som klaganden icke, enligt den för drätselnämnden gällande instruktion, kunde anses behörig att i fråga af förevarande beskaffenhet föra stadens talan, samt drätselnämnden icke heller visat sig hafva erhållit uppdrag af Stockholms stadsfullmägtige att öfverklaga ifrågavarande taxeringsåtgärd, funne Kammarrätten de anförda besvären icke kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms Slott den 1 Mars 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

10.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Östergötlands enskilda bank i fråga om bankens beskattning år 1887 för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Östergötlands enskilda bank i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär enligt revisionsberättelsen öfver bankens för-

valtning under år 1886 nettovinsten utgjort allenast 88 kronor 1 öre och derutöfver icke finge såsom beskattningsbar inkomst anses det belopp, 149,261 kronor 17 öre, som afförts till osäkra fordringar, banken måtte befrias från den af vederbörande taxeringsnämnder för år 1887 banken åsatta taxering för inkomst, som beräknats i Linköping till 45,000 kronor, i Söderköping till 14,450 kronor, i Vadstena till 10,000 kronor, i Skeninge till 2,400 kronor och i Mjölby till 3,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 September 1887 ogillat klagandens berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden fullföljt sin talan, genom utslag den 28 Augusti 1888 sig utlåtit, att, enär ostridigt vore, att den behållna inkomsten af bankens rörelse år 1886 uppgått till etthundrafyrationiotusen trehundrafyrationio kronor 18 öre samt laga skäl icke vore förebragt, hvarför nämnda behållning ej bort läggas till grund för bankens taxering och ej heller vore visadt, att öfverklagade taxeringsåtgärderna eljest vore obehöriga, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens ifrågavarande beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 8 Mars 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

11.

Resolution på und. besvär af ingeniören C. Wittenström i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ingeniören C. Wittenström i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnd för år 1887 taxerat klaganden för 1,715 kronors inkomst af kapital och 152,000 kronors inkomst genom försäljning af klagandens uppfinning att gjuta s. k. mitisgjutgods eller för inkomst af tillhopa 153,715 kronor,

samt stadens pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att hans beskattningsbara inkomst måtte beräknas till högst 11,000

kronor, genom beslut den 14 Oktober 1887, enär klaganden sjelf uppgifvit, att han hade 1,715 kronors inkomst af kapital, och då, enligt från firman Faustman & Östberg lemnad uppgift, hvars rigtighet i afseende å det uppburna beloppet klaganden i skrift till taxeringsnämnden vitsordat, klaganden år 1886 för sin ofvanberörda uppfinning genom firman fått lyfta 173,408 kronor 11 öre, hvilken summa enligt 8 § bevillningsförordningen vore att anse såsom inkomst af arbete, samt klaganden, som jemväl lemnat obestridd firman Faustman & Östbergs uppgift, att klaganden utöfver berörda belopp, 173,408 kronor 11 öre, fått under åren 1883—1885 för samma uppfinning uppbära tillhopa 44,704 kronor 10 öre, icke styrkt om eller till hvilket belopp klaganden under år 1886 tilläfventyrs haft utgifter af den beskaffenhet, att afdrag för desamma borde ega rum, förty, med ändring af taxeringsnämndens beslut, faststält det af bevillningsberedningen föreslagna inkomstbelopp, utgörande utom 1,715 kronor af kapital, 173,408 kronor af »rörelse eller yrke eller eljest», i följd hvaraf, med afslag å klagandens yrkande, taxeringen i dess helhet höjdes till etthundrasjuttiofem tusen etthundratjugutre kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 28 Augusti 1888 funnit skäl ej hafva förekommit, som kunde föranleda till ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms Slott den 8 Mars 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— — —

12.

Resolution på und. besvär af generalkonsuln J. W. Smitt i fråga om taxeringsvärdet för år 1887 å klagandens fasta egendom N:o 15 i qvarteret Björken inom Östermalms församling i Stockholm.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, generalkonsuln J. W. Smitt i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Stockholms stads pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att det af vederbörande taxeringsnämnd år 1887 klagandens fastighet N:o 15 i qvarteret Björken inom Östermalms församling i Stockholm åsatta taxeringsvärde, 230,000 kronor, måtte nedsättas till 192,000 kronor eller det belopp, för hvilket klaganden å exekutiv auktion inköpt samma fastighet, genom beslut den 25 Oktober 1887, enär fastigheten vore hos Stockholms stads brandförsäkringskontor brandförsäkrad för 230,000 kronor, hvilken summa under vanliga förhållanden måste antagas motsvara fastighetens verkliga värde, ogillat yrkandet och faststält taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 24 September 1888 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 5 April 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner, med afseende å den i målet förebragta utredning, *) skäligt att, i enlighet med kronoombudets hemställan, med ändring af Kammarrättens utslag, till etthundra nittiotvåtusen kronor nedsätta taxeringsvärdet för år 1887 å ifrågavarande fastighet. Hvilket etc.

13.

Resolution på und. besvär af Fenneslunda sockens kommunalstämma i fråga om orten, hvarest löjtnanten S. M. Odqvist bort för år 1887 taxeras för inkomst af allmän tjenst.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Fenneslunda sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan löjtnanten Sven M. Odqvist hos Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt besvärat sig deröfver, att, ehuru han varit för år 1887 mantalsskrifven i Stockholm och derstädes beskattats för inkomst af allmän tjenst, samma års taxeringsnämnd för Fenneslunda socken, i hvars mantalslängd för berörda år

*) Utredningen afsåg hufvudsakligen fastighetens hyresafkastning.

Odqvist jemväl upptagits,*) genom beslut, som af Elfsborgs läns pröfningsnämnd lemnats utan ändring, taxerats för 1,621 kronors dylik inkomst,

så har Kammarrätten genom utslag den 6 Juni 1888 sig utlåtit, att, enär Odqvist, hvilken vore anstäld vid Trängbataljonen, som hade sin tjenstgöringsort i Stockholm, jemlikt § 3 mom. 2 i Kongl. Förordningen angående mantals- och skattskrifningarnes förrättande den 20 Juli 1861, rätteligen blifvit för år 1887 mantalsskrifven i Stockholm, hvaremot hans upptagande i samma års mantalslängd för Fenneslunda socken måste anses obehörigt; alltså och då, enligt 12 § i gällande bevillningsstadga, skattskyldig skulle taxeras för inkomst af allmän tjenst der han vore mantalsskrifven, funne Kammarrätten skäligt, med upphäfvande af ofvanberörda, af taxeringsnämnden för Fenneslunda socken vidtagna taxeringsåtgärd, befria Odqvist från utgörande af den honom på grund af samma åtgärd påförda bevillning 13 kronor 21 öre; Gifven Stockholms Slott den 5 April 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

14.

Resolution på und. besvär af slagtaren Anders Holmin i fråga om hans inkomstbeskattning år 1887 i staden Gefle.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, slagtaren Anders Holmin i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd för staden Gefle taxerat klaganden för 1,000 kronors inkomst af köttförsäljning å stadens salutorg,

samt klaganden hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att som den af honom i Gefle idkade köttförsäljning ej vore en sjelfständig affär, utan allenast en binäring till det af honom

*) såsom arrendator af jordbruksegendom inom socknen, der han bott större delen af året.

inom Hamrånge socken drifna jordbruk, samt klaganden derstädes blifvit för ifrågavarande rörelse beskattad, ofvanberörda i staden Gefle vidtagna taxeringsåtgärd måtte undanrödjas,

och pröfningsnämnden genom beslut den 28 September 1887, enär klaganden blifvit för inkomst af samma rörelse till belopp af 600 kronor upptagen i Hamrånge sockens taxeringslängd, bifallit klagandens omförmälda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der stadsfullmägtige i Gefle häröfver sig besvärat, i utslag den 24 Augusti 1888 sig utlåtit, att emedan, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst, antagas finge, att klaganden utöfvat köttförsäljning i Gefle stad i så afsevärd omfattning, att jemlikt 12 § mom. d) i gällande bevillningsförordning klaganden bort för inkomsten deraf i nämnda stad taxeras, samt anledning icke förekommit till antagande, att berörda inkomst varit mindre, än taxeringsnämnden i Gefle beräknat, eller ettusen kronor, funne Kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut såvidt derigenom klaganden befriats från skyldighet att för inkomst af rörelse i Gefle erlägga bevillning, förklara, det skulle vid den af taxeringsnämnden derstädes vidtagna beskattningsåtgärd förblifva; Gifven Stockholms Slott den 10 Maj 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

15.

Resolution på und. besvär af Oskarshamns enskilda bank i fråga om bankens inkomstbeskattning för år 1887 vid hufvudkontoret i Oskarshamn samt vid afdelningskontoren i Kalmar och Målilla.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Oskarshamns enskilda bank i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan banken till vederbörande bevillningsberedningar inlemnat uppgifter derom, att dess nettovinst för år 1886 med

tillägg af guldna krono- och kommunalutskylder utgjort för hufvudkontoret i Oskarshamn 69,115 kronor 18 öre, för afdelningskontoret i Kalmar 30,502 kronor 94 öre och för kommissionskontoret i Målilla 7,280 kronor 74 öre, men att, då 1886 års hela vinst jemte besparade medel, enligt beslut vid bolagsstämma med bankens lottegare den 15 Mars 1887, användts till afskrifning af bankens på konkurser beroende fordringar, någon år 1887 beskattningsbar inkomst ej förefunnes,

samt banken för år 1887 taxerats dels af taxeringsnämnden i staden Oskarshamn för 28,575 kronors inkomst af rörelse vid hufvudkontoret, dels af taxeringsnämnden för staden Kalmar för trettiotusen femhundratvå kronors inkomst af rörelse vid bankens dervarande afdelningskontor och dels af taxeringsnämnden för Målilla socken för inkomst af rörelse vid dervarande kommissionskontor till belopp af sjutusen tvåhundraåttio kronor 74 öre,

så och efter det Kalmar läns pröfningsnämnd, hvarest banken yrkat, att som bankens lottegare för år 1886 icke åtnjutit någon vinst af det i bankaktierna nedlagda kapital eller någon behållning i öfrigt kunnat under år 1886 besparas, samt sålunda någon beskattningsbar inkomst ej förefunnes, ofvanberörda taxeringsåtgärder måtte undanrödjas, genom beslut den 17 September 1887, enär den beslutade afskrifningen af bankens på konkurs beroende fordringar med bland annat bankens vinst för år 1886 icke kunnat utföras i nämnda års räkenskaper, utan komme att först uti räkenskaperna för år 1887 bokföras och på dess bokslut inverka, ansett banken böra för år 1887 erlägga bevillning för det belopp, hvartill vinsten för år 1886 enligt bankens egna uppgifter uppgått, och förty funnit bankens yrkande ej föranleda ändring i taxeringsnämndernas för staden Kalmar och Målilla socken öfverklagade beslut beträffande bankens beskattning för inkomst af rörelse vid afdelningskontoret i Kalmar och kommissionskontoret i Målilla, samt tillika, på yrkande af kronans ombud, för åstadkommande af jemlik beskattning höjt beräkningen af bankens beskattningsbara inkomst af rörelse vid hufvudkontoret i Oskarshamn till sextioniotusen etthundrafemton kronor,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest banken fullföljt sin talan, genom utslag den 27 Augusti 1888 funnit skäl ej hafva förekommit, som kunde föranleda till ändring

i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms Slott den 31 Maj 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

16.

Resolution på und. besvär af Njurunda sockens kommunalstämma i fråga om A. P. Hedbergs aktiebolags inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Njurunda sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan A. P. Hedbergs aktiebolag beskattats för inkomst af 1887 års taxeringsnämnd för Njurunda socken till belopp af 164,110 kronor och af samma års taxeringsnämnd för staden Sundsvall till belopp af 73,780 kronor,

samt bolaget hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då enligt företedt räkenskapsutdrag 1886 års nettovinst belöpte sig till 110,678 kronor 94 öre samt derifrån borde afgå 53,431 kronor 98 öre för träd, afverkade å bolagets egna eller arrenderade skogar, bolagets inkomst måtte bestämmas till allenast 57,246 kronor 96 öre, deraf borde taxeras en tredjedel inom Njurunda socken och två tredjedelar i Sundsvalls stad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 September 1887, med beräkning af bolagets vinst till 10 kronor å hvarje under år 1886 utskeppad standard trävaror, bestämt bolagets beskattningsbara inkomst till etthundra trettioett tusen femhundra tjugu kronor, deraf skulle upptagas i taxeringslängden för Njurunda socken två tredjedelar med åttiosju tusen sexhundra åttio kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 21 November 1888 funnit klaganden icke hafva anfört skäl, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms Slott den 21 Juni 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

17.

Resolution på und. besvär af Vretens Nya mejeriaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vretens Nya mejeriaktiebolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1887 taxerat klaganden för inkomst af rörelse, beräknad inom Varola socken vid Broholms mejeri till femhundra kronor, inom Broddetorps socken vid Broddetorps mejeri till etthundra kronor, inom Acklinga socken vid Ekedalens mejeri till ett tusen kronor, inom Frideneds socken vid Årby skattegårdens mejeri till femhundra kronor, inom Korsberga socken vid Hamrums mejeri till femhundra kronor, inom Velinga socken vid Torps mejeri till sexhundra kronor, inom Hvalstads socken vid Hvalstads mejeri till femhundra kronor, inom Norra Vings socken vid Axvalls mejeri till tvåtusen kronor, inom staden Skara vid Skara mejeri till ett tusen kronor och inom staden Hjo vid Hjo mejeri till femhundra kronor,

samt Skaraborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, enär aktiebolaget Vretens mejerier, hvars mejerirörelse klaganden öfvertagit, icke under år 1886 åtnjutit någon beskattningsbar inkomst vid ofvanberörda mejerier, omförmälda taxeringsåtgärder måtte upphäfvas, enligt beslut den 16 September 1887 i samma taxeringsåtgärder icke meddelat annan ändring, än att beräkningen af beskattningsbara inkomsten vid Axvalls mejeri nedsatts till ett tusen kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden häröfver sig besvärat, medelst utslag den 17 Oktober 1888 sig utlåtit, att, enär klaganden, enligt hvad handlingarne utmärkte, börjat sin verksamhet med ingången af år 1887, och vid sådant förhållande klagandens nämnda år beskattningsbara inkomst jemlikt § 10 mom. 2 a) i gällande bevillningsstadga skolat upptagas med det belopp, hvartill inkomsten kunde anses

komma att under samma år uppgå, men klaganden icke åstadkommit någon utredning rörande inkomsten af rörelsen vid ofvan uppgifna mejerier under år 1887, funne Kammarrätten ej skäl att göra ändring i öfverklagade taxeringsåtgärderna; Gifven Stockholms Slott den 4 Juli 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

18.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Eskilstuna rörande provinsialläkaren V. Mossbergs inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Eskilstuna i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan provinsialläkaren i Eskilstuna distrikt V. Mossberg för år 1888 taxerats dels af taxeringsnämnden för staden Eskilstuna, der Mossberg vore mantalsskrifven, för tio tusen kronors inkomst af läkareverksamhet och dels af Torshälla stads taxeringsnämnd för sådan inkomst till belopp af 700 kronor,

samt Södermanlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 15 September 1888 ansett Mossbergs verksamhet såsom praktiserande läkare icke vara af den beskaffenhet, att den inkomst, som deraf fölle, borde i hvar och en af de kommuner, der han utöfvade läkareyrket, särskildt taxeras, utan att Mossberg borde för all sin inkomst i berörda hänseende beskattas i mantalsskrifningsorten samt förty undanröjt ofvanberörda i staden Torshälla vidtagna beskattningsåtgärd,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der stadsfullmägtige i Torshälla sig besvärat, uti utslag den 4 Mars 1889 sig utlåtit, att, enär, enligt hvad upplyst vore, i det belopp af 10,000 kronor, hvartill Mossberg blifvit för inkomst af läkareverksamhet för år 1888 i sin mantalsskrifningsort Eskilstuna taxerad, inginge 700 kronor, hvilka Mossberg ostridigt beredt sig i Torshälla genom utöfvande derstädes af dylik verksamhet, men, jemlikt § 12 d), jemförd med § 8 mom. 2 a) 3:o i gällande bevillningsförordning, sistnämnda inkomst

skulle taxeras å den ort, der verksamheten utöfvats, funne Kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att Mossberg skulle taxeras i Eskilstuna för 9,300 och i Torshälla för 700 kronors inkomst; Gifven Stockholms Slott den 26 Juli 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och enär den läkareverksamhet, Mossberg ifrågavarande år utöfvat i staden Torshälla, icke kan anses hafva varit af den omfattning, att han jemlikt de af Kammarrätten åberopade lagrum bort för inkomsten af densamma särskildt taxeras i nämnda stad, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af Kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens beslut. Hvilket etc.

19.

Resolution på und. besvär af kronofogden A. von Rehausen i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kronofogden A. von Rehausen i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Gefleborgs läns pröfningsnämnd för år 1888, som inhemtat, att vid den af taxeringsnämnden i Hudiksvall verkstälda uppskattning af klagandens inkomst af allmän tjenst afdrag egt rum för 372 kronor, motsvarande klagandens kostnader för uppbörds-, taxerings-, med flera resor, som tillhörde hans tjensteåligganden och icke varit särskildt anbefalda, på yrkande af kronans ombud, under åberopande af Kongl. kungörelsen den 24 September 1886 angående den vid samma års riksdag åtagna bevillning af fast egendom samt af inkomst, genom beslut den 26 September 1888 förordnat, att till klagandens af taxeringsnämnden till 4,925 kronor uppskattade inkomst af allmän och enskild tjenst skulle läggas förutnämnda 372 kronor och klaganden i följd deraf utgöra bevillning för en sammanräknad inkomst af femtusen tvåhundranittiosju kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, uti utslag den 6 Mars 1889 ej funnit skäl att göra

ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 26 Juli 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

20.

Resolution på und. besvär af filosofie doktorn Janne Damm i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, filosofie doktorn Janne Damm i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för staden Malmö beskattat klaganden *) för 10,000 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, der klaganden besvärat sig öfver berörda taxeringsåtgärd, genom beslut den 19 September 1888 förklarat sig icke kunna till pröfning upptaga besvären såsom till pröfningsnämnden inkomna efter fatalietidens utgång, men förordnat, att klagandens taxering för inkomst af rörelse skulle höjas till femtontusen kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 8 Februari innevarande år sig utlåtit, att som klaganden icke visat, att Malmö stads taxeringsnämnds åtgärd att år 1888 taxera klaganden för den inkomst, klaganden beredt sig af en der i staden utgifven tidning, varit obehörig, samt de besvär öfver taxeringsnämndens beslut, som blifvit af klaganden hos pröfningsnämnden anförda, såsom inlemnade efter fatalietidens utgång icke kunnat af pröfningsnämnden upptagas till pröfning, funne Kammarrätten att taxeringsnämndens beslut emot klaganden vunnit laga kraft och att klagandens i besvären framstälda yrkande, i hvad det afsåge inkomstens uppskattning till belopp, understigande 10,000 kronor, följaktligen icke kunde komma under pröfning; äfvensom att, beträffande besvären i öfrigt eller i fråga om pröf-

---

*) Klaganden var å annan ort mantalsskrifven.

ningsnämndens åtgärd att från 10,000 kronor till 15,000 kronor höja beräkningen af klagandens ifrågavarande inkomst, Kammarrätten ansåge skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda till ändring i omförmälda uppskattningsåtgärd; Gifven Stockholms Slott den 5 September 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

21.

Resolution på und. besvär af häradsskrifvaren C. A. Carlqvist i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, häradsskrifvaren C. A. Carlqvist i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Hudiksvalls stads taxeringsnämnd för år 1888, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, uppskattat klagandens nämnda år beskattningsbara inkomster till 4,336 kronor, deraf 950 kronor af kapital och 3,386 kronor af tjenstebefattning,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, under antagande att vid bestämmande af berörda inkomstbelopp klaganden fått tillgodonjuta afdrag för kostnaden för af honom verkstälda tjensteresor för mantalsskrifnings-, uppbörds- och taxeringsförrättningar med 597 kronor, genom beslut den 26 September 1888, enär dessa resor ej vore att anse såsom särskildt anbefalda och klaganden förty ej varit till berörda afdrag berättigad, förordnat, att klagandens omförmälda inkomst skulle med sistberörda belopp eller 597 kronor höjas och förty bestämmas till 4,933 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 19 Mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, då upplyst blifvit, att det afdrag för ofvanomförmälda resekostnad, som vid taxeringen af klagandens inkomster af tjensten af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden honom beviljats, utgjort, icke, på sätt pröfningsnämnden antagit, 597 kronor utan allenast 297 kronor, klagandens år 1888 beskattningsbara in-

komst nedsattes med skilnaden mellan sistberörda två belopp eller 300 kronor till fyratusen sexhundratrettiotre kronor; Gifven Stockholms Slott den 13 September 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

22.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Gefle i fråga om Per Forsbergs i Hamrånge hustru Karin Forsbergs beskattning år 1887 för inkomst af köttförsäljning i staden Gefle.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Gefle i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan stadens taxeringsnämnd för år 1887 beskattat Per Forsbergs från Katrineholm i Hamrånge socken hustru Karin Forsberg för 800 kronors inkomst af köttförsäljning å stadens salutorg,

samt hustru Forsberg hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att enär hon, som bodde i Hamrånge socken och hufvudsakligen sysselsatte sig med drifvande af jordbruk derstädes, men tillika idkade, såsom binäring till jordbruket och i ringa omfattning, slagterirörelse, borde för inkomsten deraf, derest den uppginge till beskattningsbart belopp, beskattas i Hamrånge socken, der rörelsen hufvudsakligen utöfvades, men icke i Gefle, hvarest hon allenast under de tider af året, då hon icke vore upptagen af jordbruket, sålde kött af de i Hamrånge slagtade kreaturen, ofvanberörda taxeringsåtgärd måtte varda undanröjd,

och pröfningsnämnden genom beslut den 28 September 1887 nedsatt uppskattningen af hustru Forsbergs inkomst till 500 kronor samt förordnat, att bevillning derför skulle erläggas inom Hamrånge socken,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 6 November 1888 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 20 September 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som med afseende å hvad i målet förekommit antagas må, att hustru Forsberg under ifrågavarande år i Gefle idkat köttförsäljning i så afsevärd omfattning, att, jemlikt § 12 mom. d) bevillningsstadgan, hon bort för inkomsten deraf i nämnda stad taxeras, men anledning icke förekommit till antagande, att hustru Forsbergs inkomst af ifrågavarande rörelse i dess helhet öfverstigit det af pröfningsnämnden i sådant hänseende beräknade belopp, femhundra kronor, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af Kammarrättens utslag, förordna, att hustru Forsberg skall i Gefle utgöra bevillning för en till tvåhundrafemtio kronor uppskattad inkomst af omförmälda köttförsäljning; i följd hvaraf beräkningen af hustru Forsbergs inom Hamrånge socken beskattningsbara inkomst skall nedsättas med ett mot taxeringen i Gefle svarande belopp. Hvilket etc.

23.

Resolution på und. besvär af Roslagskulla kommun i fråga om taxeringen för år 1888 af en å f. d. justitierådet L. Annerstedt tillhöriga $^{7}/_{32}$ mantal Gregersboda uppförd byggnad.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Roslagskulla kommun i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för Roslagskulla socken åsatt före detta justitierådet L. Annerstedt tillhöriga $^{7}/_{32}$ mantal Gregersboda i samma socken taxeringsvärde med 5,200 kronor och en derstädes uppförd byggnad, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet, särskildt värde med 12,000 kronor,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, der Annerstedt yrkat upphäfvande af taxeringen för annan fastighet än jordbruksfastighet hufvudsakligen på den grund, att ifrågavarande byggnad, som uteslutande beboddes af Annerstedt och hans familj, måste anses tillhöra de för jordbruket erforderliga byggnader och således icke borde särskildt taxeras, genom beslut den 21 September 1888, enär, i händelse, såsom här vore fallet, dyrbarare och större åbyggnader uppfördes å ett hemman än

som för det å hemmanet drifna jordbruk kunde anses nödigt, och egendomens hufvudsakliga värde således låge i åbyggnaden, en på dylikt sätt bebyggd lägenhet skulle i enlighet med bevillningsstadgan taxeras såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till byggnadens värde, samt en likartad byggnad icke kunde lemnas obeskattad, derför att den uppförts å en i mantal satt hemmansdel, vid hvars taxering såsom jordbruksfastighet afseende ej finge lagligen fästas vid byggnaderna derå, förty fastställt den öfverklagade taxeringsåtgärden,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Annerstedt sig besvärat, i utslag den 29 Mars innevarande år sig utlåtit, att som ifrågavarande byggnad, hvilken ostridigt utgjorde mangårdsbyggnad å Annerstedt tillhöriga, såsom jordbruksfastighet taxerade $^{7}/_{32}$ mantal Gregersboda, icke bort särskildt taxeras såsom annan fastighet, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut och med bifall till besvären, undanrödja den öfverklagade taxeringsåtgärden; till följd hvaraf Annerstedt hade att för ifrågavarande år erlägga bevillning för Gregersboda allenast såsom för jordbruksfastighet efter det af taxeringsmyndigheterna bestämda värdet femtusen tvåhundra kronor; Gifven Stockholms Slott den 18 Oktober 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

24.

Resolution på und. besvär af Lessebo bolag i fråga om bolagets beskattning år 1888 i staden Karlskrona för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lessebo bolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona beskattat klaganden, som hade brädgård i nämnda stad, derifrån utskeppning af bolagets trävaror bedrefves, för tre tusen kronors inkomst af rörelse,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, under åberopande af ett utaf två personer meddeladt intyg af

innehåll, att, enligt klagandens räkenskaper för år 1887, inkomsten af brädgården icke betäckt omkostnaderna för densamma, yrkat befrielse från utgörande af bevillning för inkomst, genom beslut den 21 September 1888 ogillat samma yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, medelst utslag den 22 Mars innevarande år ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 18 Oktober 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

25.

Resolution på und. besvär af bokhandlaren H. F. Huldberg och hans hustru C. C. Huldberg i fråga om hustru Huldbergs beskattning år 1888 för inkomst af kapital.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bokhandlaren H. F. Huldberg och hans hustru Christina Charlotta Huldberg i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 23 Oktober 1888 taxerat hustru Huldberg till bevillning för ett tusen kronors inkomst af kapital,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest hustru Huldberg sig häröfver besvärat, i utslag den 16 April innevarande år sig utlåtit, att som hustru Huldberg, hvilken stode under målsmanskap af sin man, icke vore behörig att i målet föra talan, funne Kammarrätten besvären icke kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms Slott den 18 Oktober 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

26.

Resolution på und. besvär af Vadstena vin- och spirituosaaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1888 för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vadstena vin- och spirituosaaktiebolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för staden Vadstena taxerat klaganden för 17,150 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär den öfver klagandens räkenskaper och förvaltning under tiden från och med den 1 Oktober 1886 till den 1 Oktober 1887 af vederbörande revisorer afgifna berättelse utmärkte, att klagandens rörelse under nämnda tid lemnat en bruttovinst af 17,988 kronor 22 öre, men att deremot kostnaderna för rörelsens bedrifvande uppgått till följande belopp, nemligen: skatter till 12,150 kronor, hyror till 750 kronor, löner till 1,340 kronor, diverse frakter med mera till 4,556 kronor 93 öre och afskrifningar till 115 kronor 29 öre, eller sammanlagdt 18,912 kronor 22 öre, så att rörelsen under ifrågavarande tid lemnat en förlust af 924 kronor, klaganden måtte från all taxering för inkomst varda befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 September 1888, enär klagandens bruttoinkomst under nämnda försäljningsår utgjort 17,988 kronor 22 öre och derifrån ej finge afräknas annat än fem procent ränta å skulderna med 865 kronor 90 öre samt hyror, löner, frakter och afskrifningar med 6,772 kronor 22 öre, endast så till vida bifallit klagandens yrkande, att beräkningen af dess beskattningsbara inkomst af rörelse nedsattes till tiotusen trehundrafemtio kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 1 April innevarande år funnit skäl ej hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 18 Oktober 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

27.

Resolution på und. besvär af Kongl. Direktionen öfver Amiralitetskrigsmanskassan i fråga om skyldighet för klaganden att erlägga bevillning för år 1888 för kassan tillhörig fastighet i staden Karlskrona.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kongl. Direktionen öfver Amiralitetskrigsmanskassan i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest landskamereraren A. Holmquist, i egenskap af kronans ombud, yrkat, att berörda kassa tillhöriga fasta egendomen N:is 52 och 69 i staden Karlskronas sjette qvarter, hvilken egendom af 1888 års taxeringsnämnd för samma stad upptagits i taxeringslängden öfver sådan staten samt kommuner och menigheter, allmänna undervisningsverk och barmhertighetsinrättningar med flere tillhörig fast egendom, för hvilken bevillning enligt § 4 i bevillningsförordningen icke erlades, med uppskattadt värde af 16,100 kronor, deraf beräknats för huset 15,800 kronor och för tomterna 300 kronor, måtte med enahanda värden öfverföras till taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlades, genom beslut den 21 September 1888 ogillat berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der landskamereraren Holmquist, å tjenstens vägnar, sig besvärat, i utslag den 26 Mars innevarande år, enär Amiralitetskrigsmanskassan icke vore att hänföra till sådana uti 4 § af gällande bevillningsförordning omförmälda allmänna inrättningar, hvilka vore befriade från utgörande af fastighetsbevillning för dem tillhöriga byggnader och tomter, funnit skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förklara, det skulle fastighetsbevillning för år 1888 af klaganden erläggas för ifrågavarande hus och tomter efter det å dem satta värdet af tillhopa 16,100 kronor;

öfver hvilka besvär Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande; Gifven Stockholms Slott den 25 Oktober 1889.

Kongl. Maj:t har låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner skäligt att, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

28.

Resolution på und. besvär af kronofogden P. O. Borgh i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kronofogden P. O. Borgh i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Gefleborgs läns pröfningsnämnd för år 1888, som inhemtat, att vid den af taxeringsnämnden för Ljusdals socken verkstälda uppskattning af klagandens inkomst af allmän tjenst afdrag egt rum för 300 kronor, motsvarande klagandens kostnader för uppbörds-, taxerings- med flera resor, som tillhörde hans tjensteåligganden och icke varit särskildt anbefalda, på yrkande af kronans ombud, under åberopande af Kongl. kungörelsen den 24 September 1886 angående den vid samma års riksdag åtagna bevillning af fast egendom samt af inkomst, genom beslut den 26 September 1888 förordnat, att till klagandens af taxeringsnämnden till 3,500 kronor uppskattade inkomst af allmän tjenst skulle läggas förutnämnda 300 kronor och klaganden i följd deraf utgöra bevillning för en inkomst af tretusen åttahundra kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, uti utslag den 8 April innevarande år, ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 1 November 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

29.

Resolution på und. besvär af R. Rönström, i egenskap af disponent för Kockums jernverksmagasin, i fråga om jernverksmagasinets inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, R. Rönström, i egenskap af disponent för Kockums jernverksmagasin, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års bevillningsberedning för staden Malmö föreslagit, att nämnda handelsfirma skulle beskattas för tiotusen kronors inkomst af rörelse,

samt stadens taxeringsnämnd lemnat utan afseende klagandens hos nämnden framstälda yrkande om befrielse från utgörande af bevillning,

så och efter det Malmöhus läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, med företeende af intyg af två personer, som granskat Kockums jernverksmagasins räkenskaper, att rörelsen under år 1887 lemnat en förlust af 3,668 kronor 70 öre, fullföljt ofvanberörda yrkande, genom beslut den 19 September 1888 den öfverklagade beskattningsåtgärden fastställt,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 13 Mars innevarande år funnit, det klaganden i fråga om Kockums jernverksmagasins inkomst af rörelse ej åstadkommit sådan utredning, som emot hvad kronans ombud anfört kunde i beskattningsnämndernas sammanstämmande beslut verka ändring; Gifven Stockholms Slott den 1 November 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

30.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Sundsvalls Handelsbanks filialkontor i Östersund i fråga om klagandens beskattning år 1888 för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Sundsvalls Handelsbanks filialkontor i Östersund i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års bevillningsberedning för nämnda stad föreslagit, att bolaget skulle taxeras för 5,000 kronors inkomst af rörelse,

samt stadens taxeringsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att enär klagandens rörelse under år 1887 lemnat en förlust af

1,362 kronor 14 öre, klaganden måtte befrias från erläggande af inkomstbevillning, vid det förhållande, att af bankens revisionsberättelse för år 1887 framginge, det afskrifningar blifvit vid afdelningskontoret gjorda, samt att hänsyn borde tagas dertill, att hufvudkontoret hade indirekt fördel af afdelningskontoret såsom dess »kommissionär för kunder och inkasseringar», godkänt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det Jemtlands läns pröfningsnämnd, der klaganden fullföljt sitt hos taxeringsnämnden framstälda yrkande, under erinran att hufvudkontorets vinst af årets rörelse blifvit till fulla beloppet taxerad i staden Sundsvall, genom beslut den 22 September 1888 lemnat berörda yrkande utan afseende,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, uti utslag den 13 Mars innevarande år sig utlåtit, att som med afseende å hvad taxeringsnämnden till stöd för öfverklagade beskattningsåtgärden anfört och då, enligt den utaf klaganden åberopade berättelse rörande verkstäld granskning af Sundsvalls Handelsbanks räkenskaper och förvaltning under år 1887, bland utgifterna vid filialkontoret i Östersund förekomme »utskylder och diverse utgifter» till belopp af 2,358 kronor 49 öre, men enligt 10 § mom. 3 a) i gällande bevillningsstadga vid beräkning af beskattningsbar inkomst afdrag icke finge ske för utskylder, klaganden ej kunde anses hafva åstadkommit erforderlig utredning för bedömande, om och i hvad mån inkomsten af rörelsen vid filialkontoret i Östersund kunde hafva blifvit af beskattningsmyndigheterna för högt beräknad, funne Kammarrätten ej skäl att, emot kronoombudets bestridande, i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 8 November 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som klaganden genom den numera förebragta utredningen må anses hafva ådagalagt, att af den i revisionsberättelsen bland utgifterna vid filialkontoret förekommande posten »utskylder och diverse utgifter kronor 2,358:49» ett belopp af sammanlagdt 2,278 kronor 86 öre utgöres af sådana utgifter för bankrörelsen*, för hvilka vid

* Ifrågavarande utgifter hade utgått för ljus, ved, tidningar, annonser, trycksaker och skrifmateriel, postporto, brandstodsafgift, rättegångskostnader, protester och telegram.

beräkning af beskattningsbar inkomst afdrag må ega rum; alltså och då från inkomsten vid nämnda filialkontor, enligt revisionsberättelsen utgörande 10,983 kronor 85 öre, må afräknas, förutom nyssnämnda belopp å 2,278 kronor 86 öre, jemväl de i samma berättelse upptagna poster »aflöningar» 7,175 kronor och »hyra för året» 812 kronor 50 öre, mot hvilka posters rigtighet anmärkning icke blifvit framställd, eller sammanlagdt 10,266 kronor 36 öre, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af Kammarrättens utslag, till sjuhundrasjutton kronor nedsätta det belopp, hvarför klaganden har att för år 1888 erlägga bevillning för inkomst af rörelse vid filialkontoret i Östersund. Hvilket etc.

31.

Kongl. Maj:ts nådiga Bref till Dess Befallningshafvande i Vestmanlands län ang. länsmannen C. A. Nygrens und. besvär i fråga om ersättning för närvaro såsom kronoombud vid taxeringsförrättning.

OSCAR etc. Hos OSS har länsmannen i Kungsörs fögderis första distrikt Carl August Nygren i underdånighet anfört besvär deröfver, att,

sedan kronofogden i Kungsörs fögderi M. Selling, hvilken den 5 sistlidne Juli skolat i egenskap af kronoombud närvara vid Skinnskattebergs härads taxeringsnämnds sammanträde å Bergshammars gästgifvaregård Jönsarbo, med anledning deraf att den 4 i samma månad en större eldsvåda utbrutit i staden Köping, der Selling vore bosatt, af Eder erhållit befallning att derstädes qvarstadna dels för att i egenskap af brandchef leda släckningsarbetet, dels för att tillse, att Åkerbo häradsrätts arkiv och hos i staden bosatte tjenstemän förvarade handlingar icke till följd af eldsvådan blefve förstörda eller skingrade, samt klaganden af Eder beordrats att i kronofogdens ställe tjenstgöra såsom kronoombud vid taxeringsnämndens sammanträde,

så hafven I, efter det klaganden hos Eder sökt att utbekomma skjutskostnadsersättning och traktamente enligt afgifven räkning med 18 kronor 60 öre för sin närvaro vid omförmälda sammanträde, genom resolution den 3 Augusti inne-

varande år förklarat, att, enär klaganden varit förordnad att i kronofogdes ställe fungera som kronoombud vid taxeringsnämnds sammanträde samt kronofogde för sådan förrättning icke åtnjöte någon ersättning, I funnen skäl icke vara för handen att af allmänna medel utanordna fordrade beloppet.

Sedan ej mindre I den 27 sistlidne September än äfven Vårt Statskontor afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, hafve VI låtit handlingarne i detta mål OSS föredragas; och som kronofogden i Kungsörs fögderi, hvilken det, jemlikt § 11 i nådiga instruktionen för kronofogdarne den 10 November 1855 och § 41 i nådiga förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 September 1883, ålegat att såsom kronoombud närvara vid Skinnskattebergs härads taxeringsnämnds ofvannämnda sammanträde, varit förhindrad att inställa sig vid detta sammanträde, samt klaganden, som, enligt hvad handlingarne utvisa, blifvit behörigen förordnad att i nämnde kronofogdes ställe der närvara, sålunda verkstält en extra förrättning i statens ärende, som enligt gällande instruktion för länsmännen icke tillhört hans tjenst, hafve VI funnit godt att, med ändring af Eder resolution, förklara klaganden berättigad att för ifrågavarande förrättning, hvilken egt rum inom hans tjenstgöringsdistrikt, utbekomma kostnadsersättning i enlighet med grunderna i nådiga kungörelsen den 11 Februari 1881 angående kostnadsersättning till militäre, landtstats- och ecklesiastike tjenstemän för en del resor inom tjenstgöringsdistrikten; och vilje VI härmed i nåder anbefalla Eder att, efter granskning af den af klaganden ingifna räkningen, hvilken härmed till Eder öfverlemnas, utbetala det honom sålunda tillkommande ersättningsbelopp af det å sjunde hufvudtiteln uppförda anslag till kostnader för allmänna bevillningens uttaxering. Stockholms Slott den 16 November 1889.

32.

Resolution på und. besvär af handlanden N. E. Eldh i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden N. E. Eldh i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Jemtlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, som inom Hellesjö socken blifvit år 1888 taxerad för inkomst af kapital till belopp af 1,000 kronor och af rörelse till samma belopp, yrkat att varda från all taxering inom socknen befriad, genom beslut den 22 September 1888 förordnat, att klaganden såsom mantalsskrifven i Brunflo socken skulle för sin till ett tusen kronor antagna inkomst af kapital beskattas derstädes, och att, då klagandens inkomst af rörelse i Hellesjö socken vore för lågt beräknad, densamma skulle höjas från 1,000 kronor till två tusen kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 11 Februari innevarande år sig utlåtit, att, enär besvären icke, på sätt § 62 gällande bevillningsförordning föreskrefve, blifvit till Kongl. Maj:ts Befallningshafvande ingifna eller insända utan omedelbart till Kammarrätten ingifvits, kunde desamma icke mot nyss åberopade lagrums innehåll hos Kammarrätten komma under pröfning; Gifven Stockholms Slott den 16 November 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

33.

Resolution på und. besvär af Anundsjö sockens kommunalstämma i fråga om Moelfvens flottningsbolags inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Anundsjö sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat Moelfvens flottningsbolag för 7,600 kronors inkomst af flottningsrörelse, af hvilket belopp ansetts härflyta från flottning i Bergsjöån 900 kronor, i Ängsjöån 600 kronor, i Degersjö- och Pengsjöån 700 kronor, i Solbergsån 500 kronor, i Åbosjöån 1,000 kronor, i Hädanbergsån 700 kronor, i Ottersjöån 700 kronor, i Södra Anundsjöån 1,500 kronor och i Norra Anundsjöån 1,000 kronor,

samt Vesternorrlands läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat att varda befriadt från berörda taxering, genom beslut den 21 September 1888, enär inom pröfningsnämnden upplystes, att bolaget icke egde någon inkomst från utom detsamma stående personer, med bifall till bolagets omförmälda yrkande, befriat bolaget från erläggande af den bolaget för inkomst af ofvannämnda farleder påförda bevillning,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 16 April innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 16 November 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

34.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Örebro i fråga om Örebro nya rederiaktiebolags inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Örebro i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning i nämnda stad för år 1888 föreslagit, att Örebro nya rederiaktiebolag skulle beskattas för 18,000 kronors inkomst af rörelse,

samt stadens taxeringsnämnd för samma år, hvarest bolaget, under åberopande af styrkt afskrift utaf vinst- och förlustkontot i bolagets räkenskaper för år 1887, yrkat att varda beskattadt allenast för det i berörda konto såsom bolagets nettovinst upptagna belopp, 9,420 kronor 56 öre, ansett, att till den sålunda uppgifna vinsten borde, vid taxering af bolagets inkomst, läggas dels 2,259 kronor 80 öre, som afskrifvits å bokförda värdet af bolagets fastigheter, och dels 7,330 kronor 32 öre, afskrifningar å värdet af bolagets ångbåtar och pråmar, och förty till 19,010 kronor höjt uppskattningen af bolagets inkomst,

så och efter det Örebro läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att dess beskattningsbara inkomst måtte bestämmas

i enlighet med bolagets uppgift hos taxeringsnämnden till 9,420 kronor 56 öre eller, om detta yrkande icke kunde bifallas, att från det af taxeringsnämnden såsom beskattningsbart ansedda beloppet, 19,010 kronor, måtte afdragas åtminstone ofvanberörda i räkenskaperna afskrifna 7,330 kronor 32 öre, som motsvarade fyra procent å det bokförda värdet af bolagets ångbåtar och pråmar, genom beslut, fattadt vid sammanträde den 27 och 28 September 1888, enär upplysning ej meddelats om värdet af de föremål, hvarå afskrifning egt rum, eller huruvida beloppet af bolagets utskylder till stat och kommun blifvit afdraget, fastställt taxeringsnämndens beskattningsåtgärd,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, i utslag den 28 Maj innevarande år sig utlåtit, att, enär med de i bevillningsstadgan angifna grunder för beräknande af beskattningsbar inkomst öfverensstämde, att vid taxeringen för år 1888 af Örebro nya rederiaktiebolags inkomst från bruttovinsten för föregående året, hvars förhållande skulle tjena till grund för taxeringen, gjordes skäligt afdrag för den minskning i värde, som under året bolagets fartyg genom slitning undergått, samt erinran ej förekommit mot storleken af det belopp, 7,330 kronor 32 öre, motsvarande fyra procent å fartygens bokförda värde, hvartill berörda afdrag af bolaget beräknats, men det deremot numera blifvit upplyst, att i bolagets räkenskaper för år 1887 bland utgifterna afförts utskylder till stat och kommun med 1,706 kronor 56 öre och att till följd deraf ett motsvarande belopp af inkomsten orätt undandragits taxering, funne Kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att skilnaden mellan sistberörda två belopp, eller i jemnadt tal 5,624 kronor, förklarades skola afräknas från det af pröfningsnämnden såsom beskattningsbart ansedda inkomstbeloppet, 19,010 kronor, till följd hvaraf bolaget hade att för år 1888 erlägga bevillning för inkomst af trettontusen trehundraåttiosex kronor;

deruti klagandena i underdånighet sökt ändring under yrkande att Kongl. Maj:t, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, måtte fastställa det af pröfningsnämnden i målet meddelade beslut; Gifven Stockholms Slott den 22 November 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

35.

Resolution på und. besvär af Herrljunga sockens kommunalstämma i fråga om extra ordinarie postexpeditörerne J. P. Helmers och J. W. Lindbergs inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Herrljunga sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att, sedan 1888 års taxeringsnämnd för nämnda socken beskattat extra ordinarie postexpeditörerne J. P. Helmer och J. W. Lindberg hvardera för 800 kronors inkomst af allmän tjenst, samt Elfsborgs läns pröfningsnämnd, hvarest Helmer och Lindberg yrkat, att, enär af berörda inkomstbelopp 350 kronor utgjorde traktamente för tjenstgöring utom stationsort, derför bevillning jemlikt föreskrift i gällande bevillningsstadga icke borde erläggas, de måtte varda taxerade en hvar endast för inkomst af återstående beloppet eller fyrahundrafemtio kronor, genom beslut den 21 September 1888 bifallit berörda yrkande, så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 7 Juni innevarande år ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 22 November 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

36.

Resolution på und. besvär af landskamereraren T. Fernqvist i fråga om Ramnäs bruks aktiebolags och Larsbo-Norns aktiebolags beskattning år 1888 för inkomst af rörelse vid Ramnäs valsverk.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren T. Fernqvist, å tjenstens vägnar, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Ramnäs socken år 1888 beskattat Larsbo-Norns aktiebolag för 7,782 kronors vinst af rörelse vid Ramnäs valsverk,

samt Vestmanlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 18 September 1888 dels på yrkande af Larsbo-Norns aktiebolag undanröjt berörda taxeringsåtgärd, dels ock, på yrkande af klaganden såsom kronans ombud hos nämnden, under antagande att omförmälda bolag och Ramnäs bruks aktiebolag, som egde hvar sin hälft i Ramnäs valsverk, i afseende å den af dem i valsverket utöfvade rörelse tillsammans utgjorde ett bolag, förklarat, att bolagen skulle under benämning »valsverksbolaget i Ramnäs», beskattas för Ramnäs valsverks vinst, hvilken under år 1887 enligt meddelad uppgift utgjort 15,564 kronor, sedan likväl derifrån afdragits 3,750 kronor, efter fem procent å fastighetsvärdet, 75,000 kronor, beräknad hyra, eller alltså för 11,814 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der berörda begge bolag gemensamt sig besvärat, medelst utslag den 12 Mars innevarande år sig utlåtit, att emedan bolagen, hvilka till hälften hvardera egde Ramnäs valsverk, icke, så vidt utredt vore, på sätt pröfningsnämnden antagit, med hvarandra ingått bolag eller eljest för gemensam räkning drifvit rörelse vid valsverket, utan detta allenast utgjorde en för dem gemensam verkstad, som af dem omvexlande begagnades på det sätt, att, sedan de hvar för sig i egna masugnar tillverkat tackjern och i så kallade smältsmedjor förädlat tackjernet till smältstycken, de i valsverket ytterligare förädlade en hvar sina smältstycken till stångjern; ty och som bolagen således icke vore gemensamt skattskyldige för inkomst af ifrågavarande vid Ramnäs valsverk utöfvade verksamhet, samt vid det förhållande att, enligt bolagens uppgift, som icke blifvit bestridd, hvartdera bolagets rörelse i sin helhet under år 1887 gått med förlust, bolagen icke heller hvar för sig kunde anses hafva haft någon år 1888 beskattningsbar inkomst genom förädling i nämnda valsverk af smältstycken till stångjern; alltså funne Kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af den öfverklagade, af pröfningsnämnden vidtagna beskattningsåtgärden, befria bolagen från skyldigheten att för år 1888, gemensamt eller hvar för sig, gälda bevillning för inkomst af rörelse vid valsverket; Gifven Stockholms Slott den 6 December 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som den vid Ramnäs valsverk idkade rörelse på grund af hvad i målet förekommit måste anses hafva varit af den sjelfständiga beskaffenhet, att den deraf härflytande inkomsten bör, oberoende af delegarnes öfriga verksamhet, särskildt beskattas; alltså och då vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten af valsverket från den för år 1887 uppgifna behållningen, 15,564 kronor, bör dragas ett hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra å valsverkets taxeringsvärde, 75,000 kronor, finner Kongl. Maj:t skäligt, med ändring af Kammarrättens utslag, förordna, att Ramnäs valsverks egare skola för år 1888 erlägga bevillning för en till elfvatusen åttahundrafjorton kronor beräknad inkomst af valsverket. Hvilket etc.

37.

Resolution på und. besvär af slagtaren J. M. Persson i fråga om klagandens beskattning år 1887 i staden Halmstad för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, slagtaren Johan Magnus Persson i Steninge i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden i staden Halmstad år 1887 beskattat klaganden för femhundra kronors inkomst af handel med köttvaror å stadens torg,

samt Hallands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att han, som samma år taxerats för 800 kronors inkomst af rörelse i Steninge socken, måtte varda från taxeringen i Halmstad befriad, genom beslut, fattadt vid sammanträde den 23 och 24 September 1887, ansett den rörelse, klaganden drefve i Halmstad, icke ega rum i så afsevärd omfattning, att klaganden bort derstädes för inkomst af densamma taxeras och förty befriat klaganden från erläggande af inkomstbevillning i Halmstad samt förordnat, att i stället i Steninge socken skulle påföras klaganden bevillning med 10 kronor eller för inkomst af 1,300 kronor, deraf 300 kronor vore från bevillning fria,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest stadsfullmägtige i Halmstad häröfver sig besvärat, i utslag den 3 December 1888 förklarat sig på grund af hvad i målet förekommit, finna den handel med köttvaror, klaganden år 1887 idkat i Halmstad, vara af beskaffenhet, att klaganden bort, enligt 12 § mom. d) bevillningsförordningen, för inkomst af samma handel taxeras derstädes, till följd hvaraf Kammarrätten, med ändring af öfverklagade beslutet, faststält taxeringsnämndens i Halmstad beslut rörande klagandens ifrågavarande inkomsttaxering i Halmstad, hvaremot Kammarrätten förordnat, att vid klagandens taxering i Steninge till belopp af åttahundra kronor skulle förblifva; Gifven Stockholms Slott den 6 December 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

38.

Resolution på und. besvär af Lidingö sockens kommunalstämma i fråga om Stockholms stads beskattning år 1888 för inkomst af rörelse vid lägenheten Fjäderholmen.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lidingö sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för berörda socken år 1888 taxerat Stockholms stad för 4,000 kronors inkomst af rörelse vid lägenheten Fjäderholmen i samma socken,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest Stockholms stads ombudsman, vice häradshöfdingen Carl Schönmeyr, å stadens vägnar, yrkat, att då lägenheten Fjäderholmen vore uteslutande använd för stadens renhållningsverks behof af upplagsplats för latrin samt af tunnbinderi- och reparationsverkstad, taxeringen måtte upphäfvas, genom beslut den 21 September 1888, enär vid Fjäderholmen läge upplagda prämar med latrin och gatuorenlighet samt försäljning deraf egde rum i så stor omfattning, att allt, som komme att levereras under då instundande vinter, redan vore borttingadt, förty och då priserna derå blifvit höjda, samt staden derjemte i den å Fjäderholmen anlagda

tunnbinderi- och reparationsverkstad drefve rörelse, ogillat yrkandet och fastställt taxeringsnämndens uppskattning,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der Stockholms stads ombudsman, å stadens vägnar, sig besvärat, medelst utslag den 18 Mars innevarande år, enär Stockholms stad icke kunde anses hafva erhållit beskattningsbar inkomst af stadens renhållningsverks upplag och af den uteslutande för stadens eget behof afsedda verkstaden å Fjäderholmen, funnit skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria staden från utgörande af bevillning för inkomst af rörelse derstädes; Gifven Stockholms Slott den 6 December 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

39.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Södertelje i fråga om torparen Carl Erik Johanssons i Kärr beskattning år 1888 i nämnda stad för inkomst af rörelse derstädes.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Södertelje i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för sagda stad taxerat torparen Carl Erik Johansson i Kärr för 500 kronors inkomst af rörelse,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest Carl Erik Johansson yrkat, att, enär han, som vore boende inom Thuringe socken och der blifvit för inkomst af slagterirörelse beskattad, i Södertelje ej utöfvat annan verksamhet, än att han, på sätt företedda intyg utvisade, högst en gång i hvarje vecka å stadens torg sålt kött efter af honom slagtade kreatur, ofvanberörda i Södertelje vidtagna beskattningsåtgärd måtte undanrödjas, genom beslut den 22 September 1888, med anledning af hvad upplyst blifvit om ifrågavarande rörelses obetydliga omfång, bifallit Carl Erik Johanssons nämnda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, medelst utslag den 29 sistlidne April ej funnit

skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 20 December 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

40.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Arboga i fråga om ångbåtsbefälhafvaren F. M. Rörströms inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Arboga i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan ångbåtsbefälhafvaren Frans Mauritz Rörström år 1888 blifvit för inkomst af enskild tjenstebefattning taxerad så väl i Stockholm, der han på grund af sitt vistande för året mantalsskrifvits, som ock i Arboga, der han till följd af sin anställning å der hemmahörande ångfartyget »Arboga» jemväl förts i mantal för samma år, dervid hans inkomst beräknats i Stockholm till tvåtusen och i Arboga till 2,100 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der Rörström öfver berörda taxeringsåtgärder sig besvärat, genom utslag den 8 Maj innevarande år sig utlåtit, att som Rörström, hvilken sedan hösten år 1886 haft sitt bo och hemvist i Stockholm och i anledning häraf blifvit derstädes för år 1888 lika som för föregående år mantalsskrifven, vid sådant förhållande icke bort, på sätt som skett, i följd af sin anställning såsom befälhafvare å i Arboga hemmahörande ångfartyget »Arboga» å sistnämnda ort föras i mantal för år 1888; alltså och då skattskyldig, jemlikt § 12 i gällande bevillningsförordning, skulle för inkomst af enskild tjenst taxeras i mantalsskrifningsorten, funne Kammarrätten skäligt att, med upphäfvande af den i Arboga vidtagna beskattningsåtgärden, fastställa den Rörström i Stockholm för samma år åsatta taxering; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

41.

Resolution på und. besvär af Gefle—Dala Jernvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1887

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Gefle—Dala jernvägsaktiebolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan bevillningsberedningen för staden Gefle föreslagit, att bevillning skulle för år 1887 i nämnda stad påföras klaganden för 254,064 kronors inkomst af rörelse,

samt stadens taxeringsnämnd, som med stöd af ett utaf klaganden företedt utdrag af klagandens vinst- och förlustkonto för år 1886 ansett klagandens hela beskattningsbara inkomst utgöra 577,660 kronor 87 öre, bestämt, att klaganden skulle i Gefle stad taxeras för 42,52 procent af detta belopp med tillägg af 18,132 kronor 55 öre, obehörigen afdragna utskylder, eller för tillhopa 263,753 kronor 95 öre,

så och efter det klaganden hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat att få åtnjuta afdrag för hvad som efter ofvannämnda beräkningsgrund såsom utgift i Gefle belöpte dels å 103,739 kronor 89 öre, hvilket belopp, enligt beslut vid ordinarie bolagsstämma den 10 Juni 1886, blifvit afsatt till den för tjenstemän hos klaganden bildade pensionsfond, dels ock å 3,000 kronor, under år 1886 af klaganden lemnadt bidrag till nämnda tjenstemäns enke- och pupillkassa, samt klagandens taxering i Gefle sålunda nedsättas till 218,368 kronor 15 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 September 1887, enär gällande bevillningsstadga vid beskattning af inkomst af arbete medgåfve afdrag endast för sådana afgifter till pensions-, enke- och pupill- eller annan understödskassa, som tjensteman såsom sådan åläge utgöra, lemnat besvären utan afseende äfvensom i sammanhang dermed, på yrkande af kronans ombud, beslutat, att klaganden skulle vid öfriga stationer inom länet efter deras af klaganden angifna värde med hänsyn till såväl ankomna som afgångna passagerare och varor ytterligare taxeras för hvad å dessa stationer belöpte af ofvanberörda

af pröfningsnämnden icke godkända afdrag samt klagandens beskattningsbara inkomst vid nedannämnda stationer sålunda ökas med följande belopp, nemligen vid Valbo station efter 0,76 procent 811 kronor 22 öre, vid Margretehills station efter 1,54 procent 1.643 kronor 50 öre, vid Sandvikens station efter 4,61 procent 4,920 kronor 71 öre, vid Kungsgårdens station efter 1,99 procent 2,124 kronor 12 öre, vid Storviks station efter 8,81 procent 9,403 kronor 79 öre samt vid Robertsholms och Källvikens stationer efter 2,49 procent 2,657 kronor 82 öre,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden fullföljt talan mot pröfningsnämndens beslut, genom utslag den 8 sistlidne Mars sig utlåtit, att enär den omständighet, att klaganden på grund af bolagsstämmas beslut till den för tjenstemän hos klaganden bildade pensionsfond, i stället för årliga bidrag, på en gång af 1886 års vinst afsatt ett belopp af 103,739 kronor 89 öre, icke kunde lända klaganden till befrielse från taxering för nämnda inkomstbelopp, men klaganden deremot egde att vid beräkning af sin beskattningsbara inkomst njuta afdrag för det årliga bidrag, hvilket klaganden, enligt hvad utdrag af klagandens räkenskaper visade, år 1886 med 3,000 kronor lemnat den med ofvanberörda pensionsfond förenade enke- och pupillkassa, funne Kammarrätten besvären icke kunna i vidare mån bifallas, än att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, klaganden befriades från erläggande af bevillning för den del af sistberörda belopp, som inom Gefleborgs län till beskattning upptagits, eller för i jemnadt tal ett tusen åttahundraåttiotvå kronor; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

42.

Resolution på und. besvär af Återförsäkringsaktiebolaget Union i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Återförsäkringsaktiebolaget Union i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Göteborgs stads vederbörande taxeringsnämnd år 1888 taxerat klaganden för femtusen kronors inkomst af rörelse,

men Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat upphäfvande af omförmälda taxering, genom beslut den 26 September 1888 bifallit berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest landskamreraren V. Billmanson, å tjenstens vägnar, häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 Maj 1889 sig utlåtit, att enär klaganden utöfvat sin rörelse allenast under en del af året 1888 samt vid sådant förhållande klagandens det året beskattningsbara inkomst af rörelse, jemlikt § 10 mom. 2 a) i gällande bevillningsförordning, skolat upptagas med det belopp, hvartill densamma enligt de upplysningar, taxeringsmännen kunnat förskaffa sig, skäligen kunde anses komma att under nämnda år uppgå; alltså och då klaganden icke åstadkommit någon utredning rörande den inkomst, klagandens rörelse under år 1888 kunde hafva lemnat, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens beskattningsåtgärd; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

43.

Resolution på Lessebo bolags und. besvär i fråga om klagandens beskattning år 1888 för inkomst af rörelse inom Alsheda socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lessebo bolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för Alsheda socken beskattat klaganden för tvåtusen sjuhundrasjuttio kronors inkomst af rörelse,

samt Jönköpings läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, under åberopande af ett utaf två personer under edsförpligtelse meddeladt intyg derom, att enligt räkenskapen klaganden år 1887 haft förlust, uppgående vid Klefva nickelverk till 17,590

kronor 10 öre och å hela bruksrörelsen till 20,452 kronor 18 öre, yrkat, att klaganden måtte befrias från bevillning för inkomst af rörelse, genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 September 1888, enär enligt till bevillningsberedningen aflemnad uppgift klaganden under år 1887 af mejeri- samt qvarn- och sågverksrörelse vid Ädelfors och Kibbe haft inkomst till belopp af 2,770 kronor, lemnat ofvanberörda yrkande utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 22 Mars innevarande år ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1889.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i detta Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

44.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Oskarshamns enskilda bank i fråga om bankens beskattning år 1888 för inkomst af rörelse vid dess afdelningskontor i staden Kalmar.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Oskarshamns enskilda bank i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning i staden Kalmar på grund af uppgift från bankens afdelningskontor derstädes föreslagit, att banken för inkomst af rörelse vid kontoret skulle år 1888 taxeras till belopp af 15,520 kronor,

samt taxeringsnämnden, som ansett, att till bankens hufvudkontor i Oskarshamn från afdelningskontoret, enligt nyss nämnda uppgift, år 1887 erlagd 5 procent ränta, 20,763 kronor 88 öre, å förstäckt rörelsekapital vore att anse såsom afdelningskontorets vinst för nämnda år, höjt beräkningen af afdelningskontorets år 1888 beskattningsbara inkomst till 26,284 kronor,

så och efter det Kalmar läns pröfningsnämnd, der klaganden yrkat, att, då till grund för taxeringen borde läggas klagandens jemväl till bevillningsberedningen lemnade uppgift.

utvisande, att bruttoinkomsten af bankens rörelse i sin helhet under år 1887 uppgått till 379,062 kronor 46 öre, deraf å afdelningskontoret i Kalmar belöpte 93,873 kronor 64 öre och att efter afdrag af 372,033 kronor 35 öre bankens hela nettovinst utgjorde allenast 7,029 kronor 11 öre, taxeringen måtte nedsättas till det belopp, klaganden uppgifvit utgöra behållningen af rörelsen vid afdelningskontoret eller 3,750 kronor 39 öre, genom beslut den 18 September 1888, enär bankens nettovinst vid afdelningskontoret i Kalmar enligt kontorets uppgift uppgått till 13,410 kronor 94 öre samt härtill borde i beskattningshänseende läggas icke blott bankens utgifter för skatter och afskrifning af inventarier med tillhopa 2,109 kronor 97 öre, utan ock den ränta å rörelsekapitalet, som godtgjorts hufvudkontoret, eller 20,763 kronor 88 öre, ogillat yrkandet och faststält taxeringsnämndens uppskattning,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 1 Mars 1889 sig utlåtit, att, enär enligt den af klaganden aflemnade uppgift till taxering afdrag från den under räkenskapsåret 1887 uppkomna vinst, 379,062 kronor 46 öre, skett för utskylder till belopp af 8,815 kronor 68 öre och för afskrifningar dels för inventarier, dels för fordringar i konkurser till belopp af 104,880 kronor, tillhopa 113,695 kronor 68 öre, men afdrag för utskylder icke, mot § 10 mom. 3 bevillningsförordningen, finge ega rum, och utredning saknades, om och i hvad mån afdrag för afskrifningarne finge efter mom. 4 af bevillningsförordningens nyss åberopade § medgifvas, kunde banken icke anses vara berättigad att från 1887 års vinst afdraga, på sätt som skett, 372,033 kronor 35 öre utan allenast 258,337 kronor 67 öre; till följd hvaraf och då bankens hela nettovinst för år 1887 således borde beräknas till 120,724 kronor 79 öre, samt bruttovinsten vid afdelningskontoret i Kalmar enligt bankens egen uppgift utgjorde 93,873 kronor 64 öre, Kammarrätten funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma bankens år 1888 beskattningsbara inkomst af rörelse vid afdelningskontoret i Kalmar i enlighet med vederbörande kronoombuds hemställan till tjugoniotusen åttahundranittiosju kronor; Gifven Stockholms Slott den 24 Januari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit hand-

lingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

45.

Resolution på und. besvär af Borgs sockens kommunalstämma i fråga om staden Norrköpings beskattning år 1888 i nämnda socken för inkomst af stadens vattenledning derstädes.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Borgs sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års bevillningsberedning för socknen föreslagit, att bevillning skulle i Borgs socken påföras staden Norrköping för en till 9,201 kronor beräknad inkomst af stadens vattenledning,

samt nämnda års taxeringsnämnd för Memmings härad, med stöd af föreskrifterna i § 11 mom. 2 b) i gällande bevillningsförordning, ej fästat afseende å stadens yrkande om befrielse från berörda taxering,

så och efter det Östergötlands läns pröfningsnämnd, hvarest staden yrkat, att ifrågavarande beskattningsåtgärd måtte upphäfvas, enär staden, ehuru den inom Borgs socken egde byggnader för vattenledningsvattnets uppumpning och rening, icke kunde anses derstädes idka rörelse, samt i allt fall under år 1887 utgifterna för vattenledningen öfverstigit inkomsterna af densamma, medelst beslut den 25 September 1888 omförmälda yrkande bifallit,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, uti utslag den 5 Juni 1889 sig utlåtit, att, enär klaganden icke visat, att staden Norrköpings inkomster af ifrågavarande vattenledning öfverstigit omkostnaderna för densammas underhåll och drift med tillägg af ränta å det för vattenledningens anläggning upptagna lån samt ett hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å de byggnader, som för vattenledningen användes, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 24 Januari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit hand-

lingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

46.

Resolution på und. besvär af dels bruksegaren C. Th. Söderhjelm och jägmästaren G. O. F. Söderhjelm, dels ock Ofvansjö sockens kommunalstämma i fråga om klagandens Söderhjelms inkomstbeskattning för år 1888 m. m.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ej mindre bruksegaren C. Theodor Söderhjelm, för egen del och såsom befullmägtigadt ombud för jägmästaren G. O. F. Söderhjelm, än äfven Ofvansjö sockens kommunalstämma, hvar för sig, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för Ofvansjö socken dels åsatt klagandena C. Theodor Söderhjelm och G. O. F. Söderhjelm gemensamt tillhöriga Bro hytta och Hosjö hammare taxeringsvärden med aderton tusen kronor å den förra och två tusen kronor å den senare fastigheten dels ock taxerat klagandena Söderhjelm gemensamt för 4,018 kronors inkomst af tackjernstillverkning inom förenämnda socken,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klagandena Söderhjelm yrkat, att, enär de enligt köpebref den 26 September 1884 inköpt Bro hytta och Hosjö hammare för tillhopa 10,500 kronor, dessa fastigheters sammanlagda taxeringsvärde måtte till sistnämnda belopp nedsättas, samt att, enär klagandena Söderhjelm under år 1888 ej idkat tackjernstillverkning inom Ofvansjö socken, de måtte varda från taxering för inkomst af sådan tillverkning befriade, genom beslut den 24 September 1888, enär taxeringsvärdet å Bro hytta och Hosjö hammare år 1887, då allmän uppskattning af fast egendom för ny treårsperiod egt rum, bestämts till tjugu tusen kronor, samt sedan dess sådana förhållanden, hvilka i § 2 af den för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktion närmare omförmäldes såsom påkallande förändrad taxering, icke uppgifvits hafva inträffat, förklarat någon nedsättning af ofvanberörda taxeringsvärde icke mot stadgandet i § 3 mom. 3 af gällande bevillningsstadga kunna medgifvas, äfvensom då, enligt till taxeringsmyndigheterna

lemnad uppgift från vederbörande bergmästare under år 1887 vid Bro hytta tillverkats 26,790 centner tackjern, derför klagandena Söderhjelm tillförene icke erlagt bevillning, och någon anmärkning icke af dem framstälts mot den beräknade inkomsten af 15 öre för hvarje centner tackjern, lemnat yrkandet i fråga om taxeringen för inkomst af tackjernstillverkning utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klagandena Söderhjelm sig besvärat, genom utslag den 29 April 1889 ej funnit skäl hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut rörande de Bro hytta och Hosjö hammare för år 1888 åsatta taxeringsvärden, hvaremot och då ostridigt vore, att bemälde klagande icke under år 1888 idkat tackjernstillverkning inom Ofvansjö socken samt vid sådant förhållande pröfningsnämnden icke mot föreskriften i § 10 mom. 1 af bevillningsstadgan egt att, på sätt som skett, för samma år beskatta klagandena för inkomst af dylik rörelse, sistberörda taxeringsåtgärd af Kammarrätten undanröjdes och klagandena Söderhjelm befriades från utgörande af dem derigenom påförd bevillning 40 kronor 18 öre;

deruti klagandena sökt ändring, C. Theodor Söderhjelm och G. O. F. Söderhjelm med yrkande, dels att taxeringsvärdet å Bro hytta och Hosjö hammare måtte nedsättas till sammanlagdt 10,500 kronor, dels att bemälde klagande måtte berättigas att jemte bevillningsafgift återfå jemväl öfriga afgifter, som de på grund af den öfverklagade taxeringsåtgärden måst erlägga, samt Ofvansjö sockens kommunalstämma med anhållan, att pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte varda faststäldt; Gifven Stockholms Slott den 24 Januari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

47.

Resolution på und. besvär af slagtaren Carl Olsson i Öfverbyn i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, slagtaren Carl Olsson i Öfverbyn i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan klaganden blifvit för år 1887 beskattad dels inom Högbo socken, enligt beslut af taxeringsnämnden derstädes, för 1,000 kronors inkomst af slagterirörelse, och dels i staden Gefle, enligt beslut af dess taxeringsnämnd, för dylik inkomst till belopp af 1,500 kronor,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att för inkomst af den utaf honom utöfvade slagterirörelse bevillning måtte honom påföras allenast inom en af ofvannämnda båda kommuner och att beloppet af inkomsten måtte beräknas till allenast 525 kronor, genom beslut den 28 September 1887 undanröjt ofvanberörda, af taxeringsnämnden för Gefle vidtagna beskattningsåtgärd men faststält taxeringen i Högbo,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest stadsfullmägtige i Gefle häröfver sig besvärat, i utslag den 30 Oktober 1888 sig utlåtit, att enär, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst antagas finge, att klaganden utöfvat köttförsäljning i Gefle stad i så afsevärd omfattning, att, jemlikt § 12 mom. d) i gällande bevillningsförordning, klaganden bort för inkomst deraf i nämnda stad taxeras, samt anledning icke förekommit till antagande, att berörda inkomst varit mindre än taxeringsnämnden i Gefle beräknat, eller 1,500 kronor, funne Kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, såvidt derigenom klaganden befriats från skyldighet att för inkomst af rörelse i Gefle erlägga bevillning, förklara, det skulle vid den af taxeringsnämnden derstädes vidtagna beskattningsåtgärd förblifva; Gifven Stockholms Slott den 24 Januari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som anledning icke förekommit till antagande, att klagandens behållna inkomst af ifrågavarande rörelse i dess helhet öfverstigit det af taxeringsnämnden i Gefle uppskattade belopp ett tusen femhundra kronor, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af Kammarrättens utslag, till nyssnämnda belopp nedsätta beräkningen af klagandens omförmälda inkomst äfvensom förklara, att af samma inkomst ett belopp af ett tusen kronor skall beskattas i Gefle och ett belopp af femhundra kronor inom Högbo socken, dervid likväl klaganden inom nämnda socken, hvarest han varit mantalsskrifven ifrågavarande år, enligt § 11 i bevillningsförord-

ningen skall åtnjuta bevillningsfritt afdrag från det uppskattade inkomstbeloppet med fyrahundrafemtio kronor. Hvilket etc.

48.

Resolution på und. besvär af kontraktsprosten J. Ferlin i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kontraktsprosten J. Ferlin i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års bevillningsberedning för Fergelanda socken föreslagit, att klaganden, hvilken i egenskap af kontraktsprost åtnjöte i lön 2,591 kronor 31 öre, i vederlag 77 kronor 2 öre och i tiondeanslag såsom kontraktsprost så kallade prostetunnor till värde af 331 kronor 67 öre, skulle, sedan afdrag för resor gjorts med 200 kronor, beskattas för 2,800 kronors inkomst af allmän tjenst,

samt socknens taxeringsnämnd nedsatt klagandens beskattningsbara inkomst till 2,470 kronor,

så och efter det Elfsborgs läns pröfningsnämnd, på yrkande af vederbörande kronoombud, genom beslut den 21 September 1888, enär afdrag för presterskapets så kallade prostetunnor numera icke finge ifrågakomma, höjt beräkningen af klagandens inkomst af allmän tjenst från 2,470 kronor till tvåtusen åtta hundra kronor,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 3 Juni 1889 funnit klaganden ej hafva anfört skäl, som i pröfningsnämndens beslut kunde verka ändring; Gifven Stockholms Slott den 24 Januari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

49.

Resolution på und. besvär af Sånga sockens kommunalstämma i fråga om Stockholms stads beskattning år 1888 för inkomst af stenhuggerirörelse inom socknen.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sånga sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för berörda socken år 1888 taxerat Stockholms stad för 10,000 kronors inkomst af stenhuggerirörelse vid lägenheten Stenhamra i samma socken,

samt stadens ombudsman vice häradshöfdingen Carl Schönmeyr, å stadens vägnar, hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, då ifrågavarande rörelse endast bedrefves för stadens eget behof af huggen granitsten, deraf försäljning icke egde rum, och staden icke haft vinst af rörelsen, taxeringen måtte upphäfvas,

så och efter det pröfningsnämnden — inom hvilken anförts, att vid det förhållande att Stockholms stad genom aftal med husegarne, hvilka gatuunderhållet egentligen ålåge, åtagit sig bestyret dermed mot erhållande af fastighetsskatt från husegarne, staden kunde anses hafva indirekt vinst af ifrågavarande rörelse, samt att en kommun, som företoge sig att i annan kommun drifva industriel rörelse, icke borde frikallas från den beskattning, som skulle utgått af enskild innehafvare af samma rörelse; samt att obilligt vore, att, sedan genom ifrågavarande företag en stor mängd dervid sysselsatta arbetare med sina familjer blifvit inom Sånga socken mantalsskrifna, af hvilka antagligen en del komme att i fattigvårdshänseende ligga kommunen till last, kommunen skulle gå i mistning af något som helst bidrag dertill från staden — genom beslut den 21 September 1888 under åberopande af 11 § mom. 2 b) i gällande bevillningsförordning förklarat, att den Stockholms stad för ifrågavarande stenhuggerirörelse påförda beskattningsbara inkomst förhöjdes till 20,000 kronor,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der Schönmeyr, i sin förenämnda egenskap, sig besvärat, i utslag den 18 Mars 1889 sig utlåtit, att enär Stockholms stad af ifrågavarande stenhuggeri för anskaffande af gatusten till stadens eget behof icke kunde anses haft beskattningsbar inkomst, blefve med ändring af pröfningsnämndens beslut staden från utgörande af bevillning

för inkomst af stenhuggerirörelse i Sånga socken befriad; Gifven Stockholms Slott den 24 Januari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

50.

Resolution på und. besvär af Vesterbottens enskilda bank i fråga om klagandens beskattning år 1888 för inkomst af rörelse vid dess afdelningskontor i staden Piteå.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vesterbottens enskilda bank i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för staden Piteå taxerat klaganden för tjugu tusen kronors inkomst af rörelse vid klagandens afdelningskontor derstädes,

samt Norrbottens läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, under åberopande af afdelningskontorets vinst- och förlusträkning för år 1887, enligt hvilken rörelsen vid afdelningskontoret under sistnämnda år skulle lemnat förlust till belopp af 25,376 kronor 96 öre, yrkat upphäfvande af omförmälda taxeringsåtgärd, genom beslut den 24 September 1888, enär berörda förlust, som vore beroende på utredning och utdelning i flera konkurser, sålunda ännu icke vore känd och antagligen blefve ganska ringa, samt enligt gällande instruktion för taxeringsmyndigheterna, förluster, af hvilka kapitalet drabbats under året näst före det, hvarför bevillning påfördes, skulle afräknas från kapitalförmögenheten och ej från vinsten, med ogillande af klagandens yrkande, faststält taxeringsnämndens beskattningsåtgärd,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, uti utslag den 4 Juni 1889 funnit den af klaganden förebragta utredning i fråga om klagandens inkomst af rörelsen vid afdelningskontoret i Piteå icke vara af beskaffenhet att kunna verka ändring i öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms Slott den 31 Januari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit hand-

lingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

51.

Resolution på und. besvär af Sillhöfda sockens kommunalstämma i fråga om Karlskrona—Vexiö jernvägsaktiebolags beskattning för år 1888 inom nämnda socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sillhöfda sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan styrelsen för Karlskrona—Vexiö jernvägsaktiebolag till 1888 års vederbörande bevillningsberedningar aflemnat utdrag af bolagets räkenskaper för år 1887, utvisande, att bolagets inkomst under sistnämnda år uppgått till 456,329 kronor 10 öre, hvarifrån borde vid bolagets taxering afdragas drift- och underhållskostnader, uppgående till 209,167 kronor 55 öre, ränta å det bolaget beviljade statslån, hvilken ränta utgjorde 103,842 kronor 58 öre, samt ett till underhållsfonden afsatt belopp af 70,000 kronor, så att bolagets beskattningsbara inkomst uppgått till 73,318 kronor 97 öre, hvaraf å de inom Blekinge län belägna stationer belöpte vissa angifna belopp, deribland å Holmsjö station i Sillhöfda socken 3,652 kronor 28 öre,

men bolaget af vederbörande taxeringsnämnder blifvit för år 1888 taxeradt för inkomst af rörelse vid de inom Blekinge län belägna stationer till sammanlagdt 153,584 kronor, af hvilket belopp 22,731 kronor upptaxerats inom Sillhöfda socken,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att bolagets beskattningsbara inkomst af rörelse vid samtliga stationer inom länet måtte beräknas i öfverensstämmelse med ofvanberörda till bevillningsberedningarne aflemnade uppgifter, genom beslut den 21 September 1888, enär i sagda uppgifter afdrag obehörigen skett med 103,842 kronor 58 öre för ränta å det för jernvägsanläggningen erhållna statslån, faststält beräkningen af bolagets inkomst af rörelse inom länet till 150,493 kronor, som efter den af bolaget för hvarje station uppgifna nettovinst skulle emellan de olika kommunerna inom länet fördelas, dervid beskattningsbara inkomsten inom Sillhöfda socken bestämdes till 11,782 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, i utslag den 18 Mars 1889 i öfverklagade delar sig utlåtit, att enär sådant afdrag, som i § 10 mom. 4 b) gällande bevillningsförordning omförmäldes för ränta å lånt rörelsekapital, finge, på sätt bolaget yrkat, medgifvas för den af bolaget år 1887 erlagda ränta å bolaget beviljadt statslån, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma det belopp, för hvilket bolaget hade att för år 1888 utgöra inkomstbevillning inom Blekinge län, till fyratiosextusen sexhundrafemtio kronor, deraf inom Sillhöfda socken tretusen sexhundrafemtiotvå kronor;

deruti klaganden, under förmenande att uti det vid beräkning af bolagets beskattningsbara inkomst såsom ränta å erhållet statslån till afdrag medgifna belopp af 103,842 kronor 58 öre skulle ingå förutom ränta jemväl amortering, sökt ändring med yrkande att vid bolagets beskattning inom Sillhöfda socken afdrag måtte medgifvas endast för ränta men icke för amortering; Gifven Stockholms Slott den 31 Januari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag, så vidt detsamma blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

52.

Resolution på und. besvär af Stockholms kolimportbolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms kolimportbolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholms stad för år 1888 taxerat klaganden för 15,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, enär enligt ett af två personer utfärdadt intyg klagandens räkenskaper för tiden från den 1 Maj 1887 till den 1 Maj 1888 utvisade, att med afdrag af, bland annat, 3,984 kronor 26 öre, hvilka i räkenskaperna godtskrifvits klagandebolagets delegare såsom aflöningar och räntor å tillskjutna kapital, klagandens

behållning å rörelsen under sagda tid ej uppgått till mera än 9 kronor 65 öre, beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst måtte till sistnämnda belopp nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 Oktober 1888, enär det åberopade intyget icke lemnade nöjaktig utredning om beloppet af den inkomst, för hvilken efter i bevillningsförordningen medgifna afdrag klaganden vore skyldig erlägga bevillning, samt med hänsyn till rörelsens omfattning och de för kolaffärer under närmast föregående vinter gynsamma konjunkturer äfvensom vid jemförelse med den taxering, som åsatts andra skattskyldige, hvilka idkade kolaffärer i enahanda omfattning, inkomsten af klagandens rörelse antagligen icke blifvit för högt beräknad till taxerade beloppet, i målets ej fullt utredda skick taxeringen faststält,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden fullföljt sin talan, genom utslag den 28 Juni 1889 sig utlåtit, att som klaganden under år 1887 utöfvat sin rörelse allenast från den 1 Maj samt vid sådant förhållande klagandens år 1888 beskattningsbara inkomst af rörelse jemlikt § 10 mom 2 a) i gällande bevillningsförordning skolat, på sätt som skett, upptagas med det belopp, hvartill inkomsten enligt de upplysningar, taxeringsnämnden kunnat förskaffa sig, skäligen kunde anses komma att under år 1888 uppgå; alltså och då klaganden icke åstadkommit någon utredning angående den inkomst, klagandens rörelse under sistnämnda år kunde hafva lemnat, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 31 Januari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner, med afseende å den i målet numera förebragta utredning, i enlighet med kronoombudets hemställan godt att, med ändring af Kammarrättens utslag, till fyratusen sjuttioen kronor nedsätta beräkningen af det belopp, för hvilket klaganden har att för år 1888 erlägga inkomstbevillning. Hvilket etc.

53.

Resolution på und. besvär af professoren A. G. Noreen i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, professoren i nordiska språk vid Upsala universitet A. G. Noreen i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan universitetets drätselnämnd den 18 Oktober 1887 beslutit, att klaganden, hvilken, efter att hafva från början af samma år på förordnande bestridt professuren i nämnda språk mot godtgörelse af 2,000 kronor för år eller 500 kronor i qvartalet, den 16 September omförmälda år blifvit utnämnd till professor i sagda ämne, men i följd af förefintligt hinder icke kunnat under det året komma i åtnjutande af den med berörda professur förenade aflöning, hvilken utgjordes af 4,500 kronor i lön och 1,500 kronor i tjenstgöringspenningar, skulle för fjerde qvartalet af år 1887 få uppbära den för då obesatta professuren i mineralogi och geologi i stat anslagna lön med 1,125 kronor,

samt Upsala stads taxeringsnämnd år 1888, efter afdrag af till akademiens pensionskassa utgående afgift, 63 kronor 10 öre, taxerat klaganden för, bland annat, hvarom nu icke är fråga, ett jemnadt belopp af sextusen femhundrasextiotvå kronors inkomst af allmän tjenst,

så och efter det Upsala läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, under påstående att hans beskattning för inkomst af allmän tjenst år 1888 utöfver de för professuren i nordiska språk belöpande 6,000 kronor vore stridande mot § 10 mom. 2 litt. c) i gällande bevillningsförordning, yrkat, att beräkningen af hans inkomst af allmän tjenst måtte nedsättas till sistnämnda belopp, genom beslut den 20 September 1888, enär den af klaganden under senare delen af år 1887 erhållna ökade inkomst, hvilken ej varit för samma år beskattad, såsom icke tillhörande hans ordinarie tjenst borde för år 1888 beskattas, ogillat berörda yrkande och faststält taxeringen,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 27 Maj 1889 funnit skäl icke hafva förekommit, ledande till ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms Slott den 31 Januari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

54.

Resolution på und. besvär af Skönviks aktiebolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1887 m. m.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Skönviks aktiebolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan dels 1887 års taxeringsnämnd för Indals-Lidens socken förordnat, att klagandens nedannämnda hemman för år 1886 åsatta taxeringsvärden skulle för år 1887 höjas sålunda: för hemmanet Fjäll från 15,000 kronor till 20,000 kronor, för hemmanet Norrnäs från 30,000 kronor till 50,000 kronor, för hemmanet Neoksjön från 30,000 kronor till 40,000 kronor, för hemmanet Paljacka från 12,000 kronor till 15,000 kronor, för hemmanet Anderberget från 7,000 kronor till 10,000 kronor, för hemmanet Skälsjön från 40,000 kronor till 75,000 kronor, och för hemmanet Rigåsen från 25,000 kronor till 40,000 kronor, och dels vederbörande taxeringsnämnder beräknat klagandens beskattningsbara inkomst af rörelse år 1887 inom Sköns socken till 594,000 kronor, inom Timrå socken till 90,000 kronor, inom Holms socken till 29,000 kronor, inom Indals-Lidens socken til 14,800 kronor och inom Sättna socken till 1,000 kronor eller till sammanlagdt 728,800 kronor,

samt klaganden hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, dels att taxeringsvärdena å ofvanomförmälda hemman, hvilka, enligt klagandens förmenande, i förhållande till deras skattetal, storlek, beskaffenhet och afkastning blifvit, vid jemförelse med öfriga egendomar i trakten, för såväl år 1886 som år 1887 för högt uppskattade, måtte nedsättas med minst 20 procent under 1886 års taxeringsvärden, dels ock att, då klagandens behållna vinst för år 1886 uppgått till allenast 576,048 kronor 7 öre, detta belopp måtte läggas till grund för klagandens beskattning inom länet för år 1887, med afdrag af, bland annat, 428,340 kronor, utgörande den beräknade minimibehållningen

af de sågtimmer, som afverkats å klagandens genom fastighetsbevillning särskildt beskattade egna och arrenderade skogar,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 29 och 30 September 1887, beträffande klagandens yrkande om nedsättning i hemmanens taxeringsvärden, berörda yrkande endast i så måtto bifallit, att pröfningsnämnden medgifvit, att ifrågavarande hemman finge bibehållas vid de taxeringsvärden, som för år 1886 varit dem åsatta, och i fråga om klagandens beskattning för inkomst af rörelse fastställt inkomsten till ett den uppgifna och styrkta nettovinsten motsvarande belopp af femhundrasjuttiosextusen kronor, men på den grund att uti 10 § 4 mom. a) af bevillningsförordningen funnes bestämdt, hvilket afdrag vid beräkningen af inkomst af arbete finge uti ifrågavarande hänseende ega rum, och något afdrag derutöfver icke funne stöd i sagda förordning, ogillat yrkandet om afdrag för timmer, som afverkats å klagandens egna och arrenderade skogar, samt förordnat, att af sistnämnda belopp i inkomstlängderna skulle upptagas för Sköns socken fyrahundrasextioniotusen kronor, för Timrå socken sjuttiotusen trehundra kronor, för Indals-Lidens socken tolftusen sjuhundra kronor, för Holms socken tjugutretusen kronor och för Sättna socken ett tusen kronor,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 10 April 1889 ej funnit skäl att i fråga om taxeringen år 1887 af klagandens fastigheter inom Indals-Lidens socken göra ändring i pröfningsnämndens beslut samt, hvad anginge klagandens beskattning för inkomst af rörelse nämnda år, sig utlåtit, att enär, enligt hvad upplyst blifvit, klaganden vid uppgifvandet af vinsten utaf rörelsen år 1886 såsom amortering af klagandens skogar under namn af stubbören afdragit 66,802 kronor 7 öre samt klaganden ej visat sig vara berättigad att utöfver nämnda belopp åtnjuta afdrag för timmer, afverkadt å klagandens egna eller arrenderade skogar, funne Kammarrätten ej skäl att göra ändring i det slut, hvari pröfningsnämnden i denna del af målet stannat; Gifven Stockholms Slott den 31 Januari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

55.

Resolution på und. besvär af Odarslöfs och Igelösa socknars kommunalstämma ifråga om taxeringsorten för den till Flyinge kungsgård hörande utjorden Räften.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Odarslöfs och Igelösa socknars kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd för Odarslöfs socken uti socknens vederbörande taxeringslängd upptagit den till Flyinge kungsgård i Södra Sandby socken hörande utjorden Räften med åsatt taxeringsvärde af 60,000 kronor,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, hvarest hofstallmästaren Carl Platen, i egenskap af chef för Flyinge stuteri, yrkat, att enär utjorden Räften vore rätteligen inom Södra Sandby socken taxerad tillsammans med Flyinge kungsgård, dervid båda dessa fastigheter tillsammans uppskattats till värde af 253,000 kronor, utjorden måtte afföras ur Odarslöfs sockens taxeringslängd, genom beslut den 23 September 1887, utan att å berörda yrkande fästa afseende, förordnat, att taxeringsvärdet å Flyinge kungsgård skulle minskas med 60,000 kronor och att det utjorden Räften i Odarslöfs socken åsatta värde skulle bibehållas,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der Södra Sandby sockens kommunalstämma samt hofstallmästaren Platen, i sin ofvanberörda egenskap, häröfver sig besvärat, i utslag den 1 Maj 1888 sig utlåtit, att emedan ifrågavarande utjord, enligt hvad nådiga brefvet till Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarkollegium den 28 Mars 1884 utvisade, i kommunalt afseende tillhörde Södra Sandby socken, funne Kammarrätten, jemlikt 6 § bevillningsförordningen, jemförd med 22 § samma förordning, skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens för Södra Sandby socken åtgärd att i taxeringslängd för denna socken upptaga lägenheten tillika med Flyinge kungsgård till gemensamt taxeringsvärde af tvåhundrafemtiotre tusen kronor samt förordna, att lägenheten deremot skulle ur Odarslöfs sockens taxeringslängd afföras; Gifven Stockholms Slott den 7 Februari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan ej mindre Kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kammarkollegium afgifvit in-

fordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner skäl ej vara anfördt, ledande till ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

56.

Resolution på und. besvär af landskamereraren N. Larsson i fråga om Mo och Domsjö aktiebolags beskattning för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren N. Larsson, å tjenstens vägnar, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Mo och Domsjö aktiebolag för år 1887 taxerats dels af Själevads sockens taxeringsnämnd för 70,000 kronors inkomst af rörelse och dels af Mo sockens taxeringsnämnd för inkomst af rörelse till belopp af 53,550 kronor, deraf ansetts belöpa å Mo bruk och såg 52,750 kronor och å Mo tullqvarn 800 kronor,

samt bolaget hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att enär, enligt företedt utdrag af bolagets räkenskaper för år 1886, bolagets nettovinst samma år utgjort 158,327 kronor 33 öre, men från detta belopp borde afgå vinst genom afverkning af skog dels å bolagets egna hemman till belopp af 34,500 kronor 75 öre, dels å de till bolaget under full nyttjande- och besittningsrätt upplåtna kronoöfverloppsmarker till belopp af 77,107 kronor 54 öre och dels å af bolaget arrenderade skogar till belopp af 11,746 kronor 26 öre, eller tillhopa 123,354 kronor 55 öre, samt efter nämnda afdrag till beskattning återstode allenast förädlingsvinst 34,239 kronor 74 öre, vinst å saltvaror och smiden m. m. vid Mo 432 kronor 39 öre och vinst å qvarndriften vid Mo 300 kronor 65 öre, beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst i dess helhet måtte nedsättas till 34,972 kronor 78 öre, som borde sålunda fördelas, att bolaget för inkomst af rörelse taxerades inom Själevads socken till belopp af 20,000 kronor och inom Mo socken till belopp af 14,972 kronor 78 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 September 1887, enär uti § 10 mom. 4 a) bevillningsförordningen funnes stadgadt, hvilket afdrag vid beräkningen af inkomst utaf arbete finge uti ifrågavarande hänseende ega rum och något afdrag derutöfver saknade stöd i bevillningsförordningen, ogillat bo-

lagets yrkande om afdrag och faststält beräkningen af bolagets hela beskattningsbara inkomst i enlighet med den af räkenskaperna utvisade nettovinsten till 158,327 kronor 33 öre, deraf skulle till beskattning upptagas inom Själevads socken 90,000 kronor och inom Mo socken 68,327 kronor 33 öre,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, i utslag den 15 April 1889 sig utlåtit, att enär, enligt hvad upplyst och ostridigt vore, nettovinsten af bolagets rörelse för år 1886 uppgått till 158,327 kronor 33 öre, men genom den af bolaget i målet lemnade utredning måste anses ådagalagdt, att af denna vinst uppkommit genom afverkning af skog dels å bolagets egna hemman 34,500 kronor 75 öre, dels å de till bolaget under full nyttjande- och besittningsrätt upplåtna kronoöfverloppsmarker 77,107 kronor 54 öre samt dels å af bolaget arrenderade skogar 10,246 kronor 26 öre, men för dessa belopp, tillhopa utgörande 121,854 kronor 55 öre, bolaget icke vore inkomstbevillning underkastadt, funne Kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, skäligt nedsätta bolagets för år 1887 beskattningsbara inkomst af sågverksrörelse till 35,740 kronor 74 öre, i följd hvaraf och då bolaget derutöfver haft inkomst af saltvaror, smiden med mera vid Mo till belopp af 432 kronor 39 öre samt af qvarndriften vid Mo till belopp af 300 kronor 65 öre, bolagets hela beskattningsbara inkomst bestämdes till trettiosextusen fyrahundrasjuttiotvå kronor 78 öre, deraf tjugutusen trehundrasexton kronor i Själevads socken och sextontusen etthundrafemtiosex kronor 65 öre i Mo socken; Gifven Stockholms Slott den 7 Februari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

57.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Ulricehamn i fråga om apotekaren K. J. A. Kullgrens inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Ulricehamn i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för Ulricehamns stad beskattat apotekaren K. J. A. Kullgren, hvilken vore boende och mantalsskrifven i Ulricehamn, för 2,500 kronors inkomst af rörelse,

samt Elfsborgs läns pröfningsnämnd, hvarest Kullgren, hvilken såsom innehafvare af apoteket i Mölndal blifvit af taxeringsnämnden i Fässbergs socken för ifrågavarande år taxerad för enahanda inkomstbelopp, yrkat befrielse från utgörande af inkomstbevillning i Ulricehamn, genom beslut den 21 September 1888 berörda yrkande bifallit,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klagandena sig besvärat, genom utslag den 7 Juni 1889 funnit skäl icke hafva förekommit, föranledande till ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 14 Februari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

58.

Resolution på und. besvär af enkan Louise Heurlin i fråga om taxeringsvärdet för år 1888 å en klaganden tillhörig fastighet i Stockholm.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, enkan Louise Heurlin i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm för år 1888 åsatt fastigheten N:is 7 och 8 i qvarteret Bacchus uti Nikolai församling i Stockholm taxeringsvärde af åttiotusen kronor,

samt Stockholms stads pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att som hon å exekutiv auktion inropat nämnda fastighet för 60,000 kronor, taxeringsvärdet måtte nedsättas till sistnämnda belopp, genom beslut den 5 Oktober 1888, enär fastigheten blifvit taxerad i enlighet med det år 1887 vid den då verkstälda allmänna uppskattning af fast egendom åsatta värde, samt klaganden icke styrkt, att efter den tiden något sådant förhållande inträffat, som kunde gifva laglig anledning till jemkning i det åsatta taxeringsvärdet, fastställt samma värde,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 6 September 1889, med afseende å stadgandet i 3 § 3 mom. bevillningsförordningen ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 14 Februari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

59.

Resolution på und. besvär af J. A. Zander m. fl. i fråga om taxering såsom fast egendom af klagandenas å annan persons mark belägna byggnader.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, J. A. Zander, A. E. Starkenberg, A. P. Strand, F. Rolf, C. G. Moberg, C. G. Öijer, A. L. Westerberg, C. G. Bergström, J. Jakobsson, P. E. Wall, C. J. Mörk, C. J. Eng, W. Sundin, A. F. Carlsson, C. W. Carlberg, A. F. Herrman, P. O. Malmstedt, A. J. Wohlin, S. Melin och C. J. Qvarnström i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för Motala socken taxerat såsom fast egendom klagandenas å annan persons mark belägna åbyggnader,

samt Östergötlands läns pröfningsnämnd, hvarest klagandena i berörda taxeringsåtgärd sökt ändring under yrkande, att omförmälda åbyggnader måtte såsom lös egendom betraktas, genom beslut den 25 September 1888, enär, enligt bevillningsstadgans föreskrifter, dylika åbyggnader som de ifrågavarande måste taxeras såsom fast egendom, lemnat klagandenas ofvannämnda yrkande utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 23 September 1889 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 28 Februari 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

60.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Gefle i fråga om utländska lifförsäkringsbolaget »New-Yorks» inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Gefle i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan utländska lifförsäkringsbolaget »New-York», som år 1888 bedrifvit affärsverksamhet i Gefle med flere städer, blifvit för berörda år beskattadt af Gefle stads taxeringsnämnd för fyrahundratio kronors inkomst af rörelse,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget genom sin syssloman för Sverige O. A:son Hagander yrkat upphäfvande af denna taxeringsåtgärd på den grund, att bolaget vore i Stockholms stad, der bolagets hufvudkontor för dess rörelse inom Sverige vore beläget, för ifrågavarande år beskattadt för hela inkomsten af samma rörelse, genom beslut den 24 September 1888, enär bolaget ansågs i Gefle drifva rörelse i den omfattning, att bolaget borde, enligt stadgandet i 12 § mom. c) af gällande bevillningsstadga, i nämnda stad taxeras, förklarat afseende icke kunna fästas å bolagets berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget genom sin förbemälde syssloman sig besvärat, genom utslag den 1 Oktober 1889 i öfverklagade delar sig utlåtit, att som bolagets syssloman för Sverige vore bosatt i Stockholm och der hade hufvudkontor, samt bolaget blifvit i Stockholm beskattadt för hela inkomsten af sin här i riket drifna rörelse, förty och då hvad handlingarne innehölle ej föranledde till antagande, att den försäkringsrörelse, som å andra orter i riket utöfvats genom af sysslomannen antagna ombud, bedrifvits på så sjelfständigt sätt, att för inkomsten deraf bolaget skolat på dessa orter särskildt beskattas, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria bolaget från skyldighet att för år 1888 i Gefle erlägga bevillning för inkomst; Gifven Stockholms Slott den 10 April 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af Kammarrättens utslag i hvad det innefattar befrielse för bolaget från taxering för inkomst i Gefle, fastställa pröfningsnämndens beslut rörande bolagets taxering i nämnda stad. Hvilket etc.

61.

Resolution på und. besvär af handlanden Kjel Nilsson i Backen i fråga om klagandens beskattning år 1888 för inkomst af rörelse inom Hotagens socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Kjel Nilsson i Backen i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Hotagens sockens taxeringsnämnd för år 1888 taxerat klaganden för trehundra kronors inkomst af rörelse inom Hotagens socken,

samt Jemtlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, med förmälan att han inom Hotagens socken icke bedrifvit annan rörelse, än att han under allenast tre månader af året försålt proviant åt timmerafverkare, derå vinsten varit ringa, samt att klaganden blifvit inom Föllinge socken, der hans rörelse hufvudsakligen bedrefves, beskattad för hela sin inkomst, yrkat, att taxeringen inom Hotagens socken måtte varda upphäfd, genom beslut den 22 September 1888, enär dessa uppgifter inom pröfningsnämnden vitsordades, befriat klaganden från den honom inom Hotagens socken påförda inkomstbevillning,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Hotagens sockens kommunalstämma sig besvärat, genom utslag den 23 Augusti 1889 funnit af klaganden i förklaringen hos Kammarrätten framstäld invändning, att Hotagens socken, såsom icke utgörande egen kommun, saknade behörighet att i målet föra talan, ej förtjena afseende samt beträffande sjelfva målet sig utlåtit, att enär klaganden, hvilken ostridigt åtminstone under några månader af år 1888 drifvit handelsrörelse inom Hotagens socken, i fråga om beskaffenheten och omfattningen af samma handelsrörelse icke förebragt någon utredning,

hvaremot öfrige i målet förekommande omständigheter gåfve vid handen, att taxeringsnämndens för Hotagens socken åtgärd att taxera klaganden för trehundra kronors inkomst af ifrågavarande handelsrörelse varit befogad, alltså funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens uppskattningsåtgärd; Gifven Stockholms Slott den 24 April 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

62.

Resolution på und. besvär af bagaren Carl Johan Hansson i fråga om taxeringsvärdet år 1888 å klaganden tillhöriga fasta egendomen N:is 2 och 5 i qvart. Glasbruket Nedre i Stockholms stad.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bagaren Carl Johan Hansson i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnd för år 1888 åsatt klaganden tillhöriga fasta egendomen N:is 2 och 5 i qvarteret Glasbruket Nedre ett taxeringsvärde af etthundrasextiotusen kronor,

samt stadens pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, enär i förhållande till hyresafkastningen af klagandens omförmälda fastighet taxeringsvärdet å den samma vore för högt, samma värde måtte bestämmas till högst 120,000 kronor, genom beslut den 12 Oktober 1888, enär ifrågavarande fastighet blifvit taxerad i enlighet med det år 1887, vid den då verkstälda allmänna uppskattning af fast egendom, berörda fastighet åsatta värde samt klaganden icke styrkt, att efter den tiden något sådant förhållande inträffat, som kunde gifva laglig anledning till jemkning i det åsatta taxeringsvärdet, med afslag å klagandens yrkande, faststält ofvanomförmälda taxeringsåtgärd,

så och efter det klaganden sig hos Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt besvärat med yrkande, att taxeringen å fastigheten måtte nedsättas under det af klaganden förut yrkade

beloppet af den grund, att klaganden af Stockholms stads byggnadsnämnd enligt beslut af den 27 Juni 1888 ålagts rifva ena gafveln af huset och utrymma ena hälften deraf,

har Kammarrätten genom utslag den 29 Oktober 1889 i öfverklagade delar ansett skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda till ändring i pröfningsnämndens beslut i hvad det afsåge taxeringsvärdet för år 1888 å omförmälda fastighet; Gifven Stockholms Slott den 24 April 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande och deruti anfört, att Kammarrätten väl ansett, att, på sätt klaganden påstått, värdet af hans ifrågavarande fastighet blifvit under loppet af år 1888 genom rifning af en del utaf fastigheten märkligen förminskadt, men att denna omständighet synts Kammarrätten icke kunna föranleda till ändring af taxeringsvärdet för nämnda år utan böra tagas i betraktande först vid fastighetstaxeringen för år 1889, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

63.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Skara i fråga om kyrkobyggmästaren L. E. Petersons inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Skara i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan kyrkobyggmästaren L. E. Peterson, som för år 1888 varit mantalsskrifven inom Friggeråkers socken och derstädes fått sig påförd bevillning för inkomst af enskild tjenst, samma år taxerats jemväl i staden Skara för en till 2,300 kronor beräknad inkomst,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Peterson häröfver sig besvärat, i utslag den 24 September 1889 sig utlåtit, att som upplyst vore, att med båda de ifrågavarande taxeringsåtgärderna afsetts den löneinkomst, Peterson åtnjutit i sin egenskap af chef för byggnadsarbetet i Skara domkyrka, men bevillning för denna inkomst skolat, enligt 12 § bevillningsförordningen, påföras Peterson allenast i hans mantalsskrifnings-

ort; alltså och då Peterson varit för år 1888 mantalsskrifven i Friggeråkers socken men icke i staden Skara, funne Kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af den utaf taxeringsnämnden för Skara vidtagna, af Skaraborgs läns pröfningsnämnd ej ändrade taxeringsåtgärden, förklara Peterson berättigad att på anmälan kostnadsfritt ur kronans kassa återbekomma den bevillning, som på grund af berörda åtgärd blifvit honom påförd och af honom erlagd; Gifven Stockholms Slott den 9 Maj 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

64.

Resolution på und. besvär af engelska försäkringsbolaget »The Liverpool & London & Globe Insurance Company» i fråga om klagandens beskattning år 1888 för inkomst af rörelse i Stockholm.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, engelska försäkringsbolaget »The Liverpool & London & Globe Insurance Company» i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan till vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm för år 1888 inlemnats uppgift derom, att klagandens underagent i hufvudstaden under år 1887 för klagandens räkning dels afslutat och prolongerat brandförsäkringar med ett sammanlagdt premiebelopp af 11,502 kronor 85 öre, dels prolongerat lifförsäkringar med ett premiebelopp af tillhopa 9,979 kronor 95 öre, men deremot utbetalat i reassuranspremier 6,571 kronor 76 öre, i brandskadeersättning 9,280 kronor och i anledning af dödsfall 30,780 kronor, så att klaganden å sin rörelse i Stockholm under år 1887 haft en förlust af sammanlagdt 25,148 kronor 96 öre,

men taxeringsnämnden taxerat klaganden för 3,437 kronors inkomst af rörelse, motsvarande sexton procent af det uppgifna bruttopremiebeloppet 21,482 kronor 80 öre,

samt Stockholms stads pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat att varda från all taxering för inkomst i Stockholm be-

friad, enär klaganden borde för all sin rörelse i Sverige beskattas i Göteborg, der klagandens syssloman för Sverige vore boende, och i allt fall klagandens rörelse i Stockholm under år 1887 gått med förlust, genom beslut den 5 Oktober 1888, enär klaganden genom särskild underagent i Stockholm ostridigt utöfvade rörelse i afsevärd omfattning och sålunda borde för inkomst af rörelse i hufvudstaden taxeras, men klaganden underlåtit att lemna närmare utredning vare sig om resultatet af rörelsen i dess helhet i Sverige år 1887 eller om beloppet af den inkomst, hvarför klaganden blifvit i Göteborg taxerad, i målets sålunda ej fullt utredda skick faststält öfverklagade taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 21 Oktober 1889 ej funnit skäl att i anledning af hvad klaganden i besvären hos Kammarrätten anfört och upplyst göra annan ändring i pröfningsnämndens beslut, än att, då vid beräkning af klagandens beskattningsbara inkomst i Stockholm från premieintägten för år 1887, utgörande sammanlagdt 21,482 kronor 80 öre, afdrag borde ega rum för hvad klaganden i återförsäkringspremier under sistnämnda år ostridigt utbetalat, eller 6,571 kronor 76 öre, det belopp, för hvilket klaganden hade att i Stockholm utgöra inkomstbevillning, blefve, på sätt kronoombudet medgifvit, bestämdt till sexton procent af skilnaden mellan nyssnämnda två belopp, 14,911 kronor 4 öre, eller till jemnadt tal tvåtusen trehundraåttiosex kronor; Gifven Stockholms Slott den 9 Maj 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

65.

Resolution på und. besvär af landskamereraren N. Larsson, å tjenstens vägnar, i fråga om Svartviks aktiebolags beskattning år 1888 för inkomst af rörelse inom Njurunda socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren N. Larsson, å tjenstens vägnar, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års bevillningsberedning för Njurunda socken — med ledning af en utaf Svartviks aktiebolag till bevillningsberedningen lemnad uppgift, enligt hvilken vinsten af bolagets rörelse år 1887, efter afdrag af bland annat 234,129 kronor 75 öre minskadt värde å bolagets skogar genom å dessa under samma år för rörelsen vid Svartvik afverkadt sågtimmer, uppginge till 224,948 kronor 28 öre — föreslagit, att bolaget skulle för sistnämnda belopp taxeras,

men taxeringsnämnden för socknen, utan afseende å nyssnämnda afdrag, bestämt beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst till fyrahundrafemtioåttatusen sjuttioåtta kronor,

så och efter det Vesternorrlands läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget, med företeende af utdrag ur bolagets räkenskaper för år 1887, utvisande, att i desamma afdragits stubbören för 313,075 stycken träd efter 25 öre för hvarje med tillhopa 78,268 kronor 75 öre, yrkat nedsättning i taxeringen till det af bevillningsberedningen föreslagna belopp, genom beslut den 21 September 1888, enär uti 10 § 4 mom. a) i gällande bevillningsförordning bestämdes, hvilket afdrag vid beräkningen af inkomst utaf arbete finge uti ifrågavarande hänseende ega rum, och något afdrag derutöfver icke funne stöd i bevillningsförordningen, samt bolaget i allt fall drifvit sin rörelse i så stor utsträckning och under sådana omständigheter, att den, jemförd med andra bolags inom orten rörelse, i verkligheten otvifvelaktigt lemnat bolaget en inkomst af 536,000 kronor, fastställt bolagets taxering till sistnämnda belopp, motsvarande i jemnt tal det belopp, hvartill taxeringsnämnden uppskattat inkomsten, med tillägg af de enligt räkenskaperna redan afdragna stubbören,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, i utslag den 19 Juli 1889 sig utlåtit, att enär bolaget finge anses vara berättigadt att åtnjuta afdrag för det genom timmerafverkning minskade värdet å bolagets skogar till det belopp, bolaget, efter beräkning af 25 öre för hvarje träd, under namn af stubbören i 1887 års räkenskaper affört eller 78,268 kronor 75 öre, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens uppskattning af bolagets inkomst; Gifven Stockholms Slott den 9 Maj 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

66.

Resolution på und. besvär af Skönviks aktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Skönviks aktiebolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1888 beräknat klagandens beskattningsbara inkomst inom Sköns socken till 406,000 kronor, inom Timrå socken till 100,000 kronor, inom Holms socken till 35,000 kronor, deraf 5,000 kronor för Glimåns flottningsbolag, inom Indals-Lidens socken till 15,000 kronor och inom Sättna socken till 1,000 kronor eller sammanlagdt till 557,000 kronor,

samt klaganden hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att då klagandens behållna vinst af sågverksrörelse med mera år 1887 uppgått till 438,309 kronor 83 öre, men härifrån borde afräknas värdet af 470,197 stycken sågtimmer, som afverkats å klagandens genom fastighetsbevillning särskildt beskattade egna och arrenderade skogar, hvilket värde lågt beräknadt utgjorde 1 krona för hvarje sågtimmer, eller tillhopa 470,197 kronor, och således öfverstege vinsten, klaganden måtte varda befriad från utgörande af inkomstbevillning,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 21 September 1888, enär uti § 10 mom. 4 a) af bevillningsstadgan funnes bestämdt hvilket afdrag vid beräkningen af inkomst af arbete finge uti ifrågavarande hänseende ega rum och något afdrag derutöfver icke funne stöd af bevillningsstadgan, samt klaganden i allt fall drifvit sin rörelse i så stor omfattning och under sådana omständigheter, att rörelsen, jemförd med andra bolags rörelse, enligt pröfningsnämndens öfvertygelse i verkligheten medfört den af klaganden uppgifna vinst, 438,000 kronor i jemnt tal räknadt, fastält klagandens beskattningsbara inkomst till fyrahundratrettioåttatusen kronor samt förordnat, att af sistnämnda belopp skulle i inkomstlängderna upptagas för

Sköns socken trehundratusen kronor, för Timrå socken etthundratusen kronor, för Holms socken tjugufyratusen kronor, för Indals-Lidens socken trettontusen kronor och för Sättna socken ett tusen kronor,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 6 September 1889 sig utlåtit, att som klaganden icke blifvit taxerad för högre inkomst än den, klagandens räkenskaper för år 1887 angåfve såsom klagandens behållna vinst, samt upplyst vore, att i klagandens räkenskaper, innan vinsten utförts till belopp af 438,309 kronor 83 öre, såsom amortering å värdet af klagandens skogar under benämningen stubbören afförts ett belopp af 62,238 kronor 53 öre; alltså och då klaganden ej visat sig vara berättigad att utöfver sistnämnda belopp åtnjuta ytterligare afdrag för timmer, afverkadt å klagandens egna eller arrenderade skogar, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 9 Maj 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

67.

(Transsumt.)

Resolution på und. besvär af grosshandlaren P. J. Westergren i fråga om klagandens med fleres beskattning år 1887 för ofria tomter i Gefle.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Per Johan Westergren, för egen del och i uppgifven egenskap af ombud för nedannämnde innehafvare af så kallade ofria tomter i Gefle stad, nemligen A. Pettersson, A. Westin, L. Olsson —. —. —. i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd för staden Gefle vid sammanträden den 16 Juni och den 21 Juli nämnda år beslutat, dels att fastighetsbevillning för ifrågavarande ofria tomter skulle påföras Gefle stad, dels ock, med anledning af åtskilliga å stadsbokhållarekontoret inhemtade upplysningar om stadens inkomster af dessa tomter, att desamma skulle taxeras efter ett medelvärde af fem öre för qvadratfoten,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest stadsfullmägtige i Gefle yrkat, att staden måtte befrias från beskattning för nämnda tomter och att bevillning för desamma i stället måtte påföras vederbörande tomtinnehafvare, genom beslut den 30 September 1887 bifallit berörda yrkande,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der Westergren för egen del och såsom ombud för ofvanbemälde tomtinnehafvare häröfver anfört besvär, deruti yrkats af klagandena samfäldt, att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, taxeringsnämndens åtgärd att för ifrågavarande tomter beskatta Gefle stad måtte varda faststäld, samt särskildt af en del af klagandena, att, om detta påstående icke bifölles, de för deras innehafvande tomter bestämda taxeringsvärden måtte nedsättas till de belopp, till hvilka samma tomter under nästföregående taxeringsperiod varit uppskattade, genom utslag den 5 April 1889 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 23 Maj 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt Westergren fått inkomma med underdåniga påminnelser och drätselkammaren i Gefle med en ytterligare skrift, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som Westergren icke visat sig ega befogenhet att hos Kongl. Maj:t i målet fullfölja talan jemväl för sina medparter i Kammarrätten, finner Kongl. Maj:t de underdåniga besvären i hvad de angå dessa sistnämnde icke kunna till pröfning upptagas.

Beträffande Westergrens för egen del anförda underdåniga besvär finner Kongl. Maj:t ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

68.

Resolution på und. besvär af Bollnäs sockens kommunalstämma samt stadsfullmägtige i Hudiksvall och Gefle hvar för sig i fråga om Helsinglands enskilda banks beskattning år 1887 för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Bollnäs sockens kommunalstämma samt stadsfullmägtige i Hudiksvall och Gefle, hvar för sig, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Helsinglands enskilda bank hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att banken, som hade hufvudkontor i staden Söderhamn och afdelningskontor i städerna Hudiksvall och Gefle äfvensom i Bollnäs och Ljusdals socknar samt blifvit af vederbörande taxeringsnämnder taxerad för inkomst af rörelse år 1887 till följande belopp, nemligen i Söderhamn till 91,074 kronor, i Hudiksvall till 73,065 kronor, i Bollnäs till 6,000 kronor och i Ljusdal till 5,000 kronor, men deremot af taxeringsnämnden i Gefle icke upptagits till beskattning för inkomst, måtte, vid det förhållande att behållningen af bankens rörelse år 1886 i Hudiksvall uppgått till allenast 41,672 kronor 72 öre samt att rörelsen i Bollnäs och Ljusdal samma år gått med förlust, hvaremot rörelsen i Gefle lemnat en vinst af 673 kronor 34 öre, befrias från beskattning för inkomst af rörelse vid afdelningskontoren i Bollnäs och Ljusdal samt taxeras för inkomst af rörelse i Söderhamn till 91,072 kronor 37 öre, i Hudiksvall till 41,672 kronor 37 öre, och i Gefle till 673 kronor 34 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 September 1887 bestämt, det bankens hela beskattningsbara inkomst för år 1887 skulle beräknas till 201,103 kronor 71 öre samt fördelas med 66,678 kronor 3 öre å afdelningskontoret i Hudiksvall, 6,000 kronor å afdelningskontoret i Bollnäs, 5,000 kronor å afdelningskontoret i Ljusdal, 21,123 kronor 43 öre å afdelningskontoret i Gefle och med återstående 102,302 kronor 25 öre å hufvudkontoret i Söderhamn,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest banken häröfver sig besvärat, i utslag den 20 Mars 1889 sig utlåtit, att som vid beräkningen af bankens år 1887 beskattningsbara inkomst af rörelse afdrag från den af banken i besvären uppgifna inkomst år 1886 af rörelsen, 201,103 kronor, finge ske för de under samma år lidna förluster med i sådant hänseende af banken jemväl uppgifna och af kronans ombud hos pröfningsnämnden utan erinran lemnade belopp å tillhopa 62,887 kronor 43 öre samt den år 1887 beskattningsbara inkomsten således utgjort 138,216 kronor 28 öre; alltså och då annat förhållande ej vore utredt, än banken uppgifvit och ofvanbemälde kronoombud lemnat obestridt, eller att af nyssnämnda inkomst belöpte å hufvudkontoret i Söderhamn 95,920 kronor 39 öre, å afdelningskontoret i Hudiksvall 41,622 kronor 43 öre och å afdelnings-

kontoret i Gefle 673 kronor 46 öre, samt att beskattningsbar inkomst icke uppstått vid afdelningskontoren i Bollnäs och Ljusdal, blefve med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut banken befriad från densamma för ifrågavarande år påförd inkomstbevillning i sistnämnda båda orter samt taxerad till jemnade belopp i Söderhamn af nittiofemtusen niohundratjugu kronor, i Hudiksvall af fyrtioett tusen sexhundratjugutvå kronor och i Gefle af sexhundrasjuttiotre kronor; Gifven Stockholms Slott den 23 Maj 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

69.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Gefle i fråga om Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolags beskattning för inkomst af rörelse år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Gefle i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd för Gefle stad öfver Kopparbergs och Hofors sågverksaktiebolags år 1887 beskattningsbara inkomst af rörelse uppgjort följande beräkning i vinst å trävaror 120,684 kronor 1 öre, vinst å kol 80,642 kronor 63 öre, hemmansräntor 1,479 kronor 31 öre, utdelning i konkurser 1,510 kronor 87 öre, eller tillhopa 204,316 kronor 82 öre, hvarifrån borde afgå för förlust å spanmål 185 kronor 61 öre, för reparationer å byggnader 2,391 kronor 70 öre, afskrifna balanser 400 kronor, 5 procent af taxeringsvärdet å de för sågverksrörelsens bedrifvande erforderliga byggnader 16,428 kronor, eller sammanlagdt 19,405 kronor 31 öre, så att derefter återstode 184,911 kronor 51 öre, och taxerat bolaget i Gefle för en tredjedel häraf med 61,637 kronor jemte i Gefle erlagda, obehörigen afdragna utskylder 2,966 kronor, således tillhopa för 64,603 kronor,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat att varda från beskattning för inkomst af rörelse i Gefle helt och hållet befriadt, efter tagen del af en utaf bolaget företedd

afskrift af bolagets vinst- och förlustkonto för år 1886, genom beslut den 28 September 1887, enär nämnden icke hade tillgång vare sig till bolagets revisionsberättelse eller till afskrift af dess kapitalkonto samt skilnaden mellan det af bolaget till aktieegarne utdelade vinstbeloppet och den från vinst- och förlustkontot erhållna nettobehållningen vore af den betydelse, att bolaget tvifvelsutan varit i åtnjutande af andra för nämnden okända inkomster, lemnat bolagets yrkande utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolaget sig besvärat, i utslag den 15 Mars 1889 ej funnit skäl att i Gefleborgs läns pröfningsnämnds beslut göra annan ändring än att, enär af handlingarne framginge, att i bolagets i Gefle taxerade inkomst, 64,603 kronor, inginge beräknad vinst å kolning med $^1/_3$ af det belopp, 80,642 kronor 63 öre, hvartill bolagets hela vinst af kolning i räkenskaperna upptagits, eller med 26,880 kronor, men utredt vore, att den till bolagets rörelse hörande kolningsaffären icke till någon del bedrifvits i Gefle, utan uteslutande i Vika socken i Kopparbergs län, samt vinsten derå förty icke skolat i Gefle taxeras, beräkningen af bolagets i Gefle beskattningsbara inkomst minskades med 26,880 kronor och således bestämdes till trettiosjutusen sjuhundratjugutre kronor; i sammanhang hvarmed Kammarrätten, enär upplyst vore, att bolaget i Vika socken taxerats för allenast två tredjedelar af bolagets inkomst af hela dess rörelse, vinsten å kolning inberäknad, med tillämpning af 69 § i bevillningsstadgan, förordnat, att bolagets i Vika socken beskattningsbara inkomst, som af Kopparbergs läns pröfningsnämnd beräknats till 34,233 kronor, skulle ökas med en tredjedel af det belopp, hvartill, enligt den af sist nämnda pröfningsnämnd följda grund för uppskattning af inkomsten af hela rörelsen, vinsten särskildt å kolning uppgått, eller med 6,755 kronor, och sålunda fastställas till fyratiotusen niohundraåttioåtta kronor; Gifven Stockholms Slott den 23 Maj 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

70.

Resolution på und. besvär af Striberg—Grängens jernvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Striberg—Grängens jernvägsaktiebolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan klaganden af vederbörande taxeringsnämnder år 1888 taxerats för inkomst af Striberg—Grängens jernväg, som med ingången af år 1888 öppnats för allmän trafik, i Nora socken till 14,000 kronor, i Jernboås socken till 8,000 kronor och i Hjulsjö socken till 5,500 kronor,

samt Örebro läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, då behållningen af jernvägstrafiken under år 1887 endast uppgått till 15,348 kronor 68 öre och räntorna å klagandens skuld samma år utgjort 18,000 kronor, klaganden måtte, enär å rörelsen sålunda uppstått förlust, från all taxering för år 1888 befrias, genom beslut vid sammanträde den 27 och 28 September 1888 förklarat, att, då från omförmälda 15,348 kronor, som utgjorde inkomsten för två månader af år 1887, under hvilka jernvägen trafikerats, innan den öppnades för allmän trafik, allenast borde afgå 1,170 kronor, utgörande två månaders ränta efter 6 procent å det af klaganden upplånade kapital, beräknadt till 117,000 kronor, klagandens beskattningsbara inkomst bestämdes till 14,180 kronor, deraf hälften skulle taxeras i Nora socken med 7,100 kronor, en tredjedel i Jernboås socken med 4,720 kronor och en sjettedel i Hjulsjö socken med 2,360 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 16 December 1889 sig utlåtit, att som klaganden icke visat, att klagandens inkomst af rörelse under år 1888, hvilken årsinkomst, vid det förhållande att inkomst icke åtnjutits för hela föregående året, skulle enligt § 10 mom. 2 a) gällande bevillningsförordning läggas till grund för klagandens taxering samma år, understigit det belopp af 14,180 kronor, för hvilket pröfningsnämnden ansett klaganden böra utgöra bevillning, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 23 Maj 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit hand-

lingarne i detta mål Sig föredragas och finner med afseende å den i målet numera förebragta utredning*) godt att, med upphäfvande af Kammarrättens utslag, befria klaganden från den klaganden för år 1888 påförda inkomstbevillning. Hvilket etc.

71.

Resolution på und. besvär af Loos sockens kommunalstämma i fråga om Orsa socknemän år 1888 påförd inkomstbeskattning i Loos socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Loos sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Orsa socknemän hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Gefleborgs län yrkat, att den af 1888 års taxeringsnämnd för Loos socken i nämnda län vidtagna taxeringsåtgärd, till följd hvaraf socknemännen enligt dem den 3 Mars 1889 tillstäld debetsedel fått sig i Loos socken påförd, bland annat, bevillning för en till fyrtioåttatusen kronor uppskattad inkomst genom försäljning af timmer från den inom Loos socken belägna Orsa besparingsskog, måtte såsom olaglig undanrödjas,

samt Kongl. Maj:ts Befallningshafvande genom utslag den 27 April 1889, enär socknemännen ej ens uppgifvit, än mindre sökt förebringa utredning derom, att bevillningsafgift blifvit dem påförd till högre belopp, än som rätteligen bort utgå enligt den af beskattningsmyndigheterna verkstälda taxering, eller att sådan afgift obehörigen socknemännen debiterats, med stöd af bestämmelserna i 75 § mom. 1 af gällande bevillningsförordning, funnit besvären innefatta ett ämne, som ej tillhörde Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes pröfning,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Orsa socknemän sig besvärat, medelst utslag den 25 September 1889 icke funnit skäl att göra ändring i Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes utslag, men, beträffande socknemännens i besvären hos Kammarrätten förda talan om ogillande af ofvan berörda af taxeringsnämnden för Loos socken vidtagna taxeringsåtgärd sig utlåtit, att enär den derigenom beskattade inkomsten ej vore af beskaffenhet, att samma inkomst enligt gällande bevillnings-

---

*) Räntorna å det upplånade kapitalet öfverstego nettobehållningen af jernvägens trafik under år 1888.

förordning bort, på sätt som skett, blifva föremål för taxering, funne Kammarrätten skäligt att, med upphäfvande af meranämnda taxeringsåtgärd, befria socknemännen från den bevillning, som på grund af samma åtgärd blifvit dem påförd; Gifven Stockholms Slott den 23 Maj 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som Orsa socknemän, hvilka ega fastighet inom Loos socken, af sådan anledning måste anses såsom skattskyldige inom sistnämnda socken, af hvars taxeringsnämnd Orsa socknemän för ifrågavarande år påförts bevillning för inkomst af skogsafverkning å besparingsskogen, hvilken icke åsatts fastighetstaxeringsvärde; alltså och då socknemännen underlåtit att hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd öfverklaga taxeringsnämndens berörda, af pröfningsnämnden utan ändring lemnade taxeringsåtgärd, och socknemännens öfver samma åtgärd anförda besvär vid sådant förhållande ej, mot stadgandet i § 62 mom. 1 bevillningsförordningen, bort af Kammarrätten till pröfning upptagas, finner Kongl. Maj:t godt upphäfva Kammarrättens öfverklagade utslag, i hvad detsamma innefattar undanrödjande af omförmälda taxeringsåtgärd. Hvilket etc.

72.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Gefle i fråga om Gefleborgs enskilda banks inkomstbeskattnig i staden Gefle för år 1887.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Gefle i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Gefleborgs enskilda bank hos Gefleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att banken, som hade hufvudkontor i Gefle och afdelningskontor i Söderhamn och i Bollnäs socken samt blifvit af vederbörande taxeringsnämnder taxerad för inkomst af rörelse år 1887 till följande belopp, nemligen i Gefle till 114,050 kronor, i Söderhamn till 80,700 kronor och i Bollnäs till 6,000 kronor, måtte, vid det förhållande att 1886 års räkenskaper vid kontoret i Bollnäs utvisade en förlust af 16,135 kronor, befrias från taxering 1887 inom Bollnäs socken samt att, derest det af banken till

taxering i Gefle uppgifna belopp. 84.050 kronor, borde, på sätt taxeringsnämnden derstädes ansett, höjas med 30,000 kronor, hvilket belopp motsvarade ränta å det från hufvudkontoret i Gefle till afdelningskontoret i Söderhamn förskjutna rörelsekapital, hvarå ränta icke i bankens räkenskaper beräknats, nedsättning af det till taxering i Söderhamn af banken uppgifna och af taxeringsnämnden i Söderhamn i enlighet dermed taxerade belopp af 80.700 kronor jemväl borde ske med 30,000 kronor, hvarigenom bankens beskattningsbara inkomst i Söderhamn skulle blifva 50.700 kronor.

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 September 1887 förklarat, att, med ogillande af bankens åtgärd att från 1886 års nettobehållning afskrifva 30.014 kronor 96 öre för förlust å konkurser, bankens hela beskattningsbara inkomst bestämdes till 194,764 kronor 96 öre, samt att denna skulle fördelas med 6,000 kronor å afdelningskontoret i Bollnäs, 74.700 kronor å afdelningskontoret i Söderhamn och med återstoden 114,064 kronor 96 öre å hufvudkontoret i Gefle,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klagandena äfvensom stadsfullmägtige i Söderhamn och banken, hvar för sig, anfört besvär, genom utslag den 26 November 1888 sig utlåtit, att som banken egt att, på sätt som skett, tillgodoföra sig afdrag för ofvanomförmälda 30,014 kronor 96 öre för förlust å konkurser samt banken, enligt hvad upplyst blifvit, år 1887 icke haft beskattningsbar inkomst vid afdelningskontoret i Bollnäs, funne Kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bankens år 1887 beskattningsbara inkomst af hela bankrörelsen böra, i enlighet med bankens egen uppgift och kronoombudens medgifvande, beräknas till etthundrasextiofyratusen sjuhundrafemtio kronor; hvarjemte Kammarrätten förklarat, att efter den fördelningsgrund, bankens uppgift till taxering innehölle, banken skulle taxeras i Gefle stad för inkomst af rörelse vid hufvudkontoret till belopp af 84,050 kronor och i Söderhamns stad för inkomst af rörelse vid afdelningskontoret derstädes till belopp af 80,700 kronor;

deri klagandena i underdånighet sökt ändring med yrkande, att bankens taxering i Gefle måtte höjas med 30,000 kronor, hvilket belopp motsvarade ränta å det från hufvudkontoret i Gefle till afdelningskontoret i Söderhamn förskjutna rörelsekapital; Gifven Stockholms Slott den 6 Juni 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som i fråga om beräkningen af Gefleborgs enskilda banks beskattningsbara inkomst i Gefle, der bankens hufvudkontor är beläget, hufvudkontoret bör tillgodoföras ränta å det till afdelningskontoret i Söderhamn utlemnade förlag; alltså och då med afseende å hvad i målet förekommit det belopp af 30,000 kronor, klagandena yrkat skola i nämnda afseende hufvudkontoret tillgodoföras, icke kan anses för högt beräknadt, finner Kongl. Maj:t godt att på det sätt ändra Kammarrättens utslag, att beräkningen af den inkomst, hvarför banken har att för år 1887 i Gefle erlägga bevillning, höjes till etthundrafjortontusen femtio kronor, samt att i följd häraf bankens beskattning i Söderhamn minskas med ett mot förhöjningen i Gefle svarande belopp eller till femtiotusen sjuhundra kronor. Hvilket etc.

73.

Resolution på und. besvär af Dalelfvarnes—Torsång strömbyggnadsaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning inom Jerna socken år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Dalelfvarnes—
—Torsång strömbyggnadsaktiebolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan klaganden hos Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt yrkat, att som klaganden, hvars styrelse hade sitt säte i staden Falun samt derstädes år 1888 taxerats och erlagt bevillning för hela sin inkomst, jemväl blifvit för samma år inom Jerna socken beskattad för 8,000 kronors inkomst, klaganden, hvilken således för en del af sin inkomst blifvit på två ställen taxerad, måtte återfå, hvad för sistnämnda inkomstbelopp blifvit klaganden i bevillning och andra allmänna utskylder för mycket påfördt och af klaganden betaldt med tillhopa 115 kronor 37 öre,

så har Kammarrätten i utslag den 20 November 1889 i öfverklagade delar sig utlåtit, att som upplyst och ostridigt vore, att klaganden år 1888 taxerats för hela sin inkomst af rörelse, beräknad till 76,928 kronor, i staden Falun, der klagandens styrelse hade sitt säte, och för en del af samma inkomst, 8,000 kronor, jemväl inom Jerna socken, samt att klaganden

således nödgats att för sistnämnda inkomstbelopp erlägga bevillning på två ställen, men hvad i målet förekommit icke innefattade utredning derom, att klaganden icke inom Jerna socken drifvit rörelse af sådan beskaffenhet och omfattning, att klaganden ej bort för inkomst af densamma derstädes taxeras, hvadan antagas finge, att klaganden varit skattskyldig icke blott i staden Falun utan äfven inom Jerna socken, alltså funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af 1888 års beskattningsnämnders åtgärd i fråga om klagandens taxering i Falun, förklara klaganden skola derstädes erlägga bevillning för allenast så stor del af klagandens inkomst, som efter afdrag af de i Jerna socken beskattade åttatusen kronor återstode, eller för sextioåttatusen niohundratjuguåtta kronor, hvadan klaganden egde att af den i Falun erlagda inkomstbevillningen på anmälan kostnadsfritt återbekomma åttio kronor; Gifven Stockholms Slott den 6 Juni 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

74.

Resolution på und. besvär af landskamereraren P. G. E. Ploman, å tjenstens vägnar, i fråga om handlanden A. F. Dahlströms beskattning år 1889 för inkomst af enskild tjenstebefattning.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren P. G. E. Ploman, å tjenstens vägnar, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd för staden Eskilstuna beskattat handlanden A. F. Dahlström, utom för 4,000 kronors inkomst af rörelse, hvarom nu icke är fråga, för 1,600 kronors inkomst af hans befattning hos Eskilstuna utskänkningsbolag,

samt Södermanlands läns pröfningsnämnd, hvarest Dahlström, med förmälan att han den 1 Oktober 1889 komme att frånträda nämnda befattning och således under berörda år af den för densamma utgående aflöning icke finge uppbära mera än

1,200 kronor, yrkat, att taxeringen måtte till sistnämnda belopp nedsättas, genom beslut den 20 September 1889, enär Dahlström tillträdt ifrågavarande befattning den 1 Oktober, och han icke, såvidt visadt vore, för något af de flera föregående år, hvarunder han innehaft befattningen, taxerats för annan deraf härflytande inkomst, än den, som utginge för det med afseende å bolagets verksamhet löpande året från och med den 1 Oktober det ena året till den 1 Oktober det andra året, samt Dahlström följaktligen icke förr än år 1889 taxerats för den del af det då löpande årets aflöning, som utgått för tiden från och med den 1 Oktober 1888 till den 1 Januari 1889, förty Dahlströms talan i målet ogillat,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Dahlström sig besvärat, genom utslag den 19 Februari innevarande år sig utlåtit, att, då Dahlström af sin befattning hos Eskilstuna utskänkningsbolag, hvilken befattning upphörde med utgången af September månad 1889, under nämnda år ostridigt ej åtnjutit inkomst till högre belopp än 1,200 kronor, samt 1889 års beskattningsmyndigheter ej egt att taxera Dahlström för den inkomst af ifrågavarande befattning, som belöpte för tiden från den 1 Oktober 1888 till den 1 Januari 1889, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af öfverklagade taxeringsåtgärden, befria Dahlström från att år 1889 utgöra bevillning för högre inkomst af enskild tjenst än ett tusen tvåhundra kronor; Gifven Stockholms Slott den 20 Juni 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

75.

Resolution på und. besvär af Stockholm—Vesterås—Bergslagens trafikaktiebolag i fråga om klagandens beskattning för år 1888 för inkomst af rörelse inom Vestmanlands län.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholm—Vesterås—Bergslagens trafikaktiebolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1888 beräknat klagandens beskattningsbara inkomst af rörelse till följande belopp, nemligen vid stationen i Vesterås stad till 8,964 kronor, vid stationen i Köpings stad till 7,940 kronor, vid Kolbäcks station i Kolbäcks socken till 2,300 kronor, vid Munktorps station i Munktorps socken till 851 kronor, vid Ramnäs, Seglingsbergs och Nordanö stationer i Ramnäs socken till 3,562 kronor, vid Dingtuna station i Dingtuna socken till 1,187 kronor, vid Tillberga station i Hubbo socken till 1,452 kronor, vid Orresta station i Björksta socken till 612 kronor, vid Tortuna station i Tortuna socken till 425 kronor, vid Svanå station i Harakers socken till 1,067 kronor, vid Skultuna station i Skultuna socken till 920 kronor och vid Engelsbergs station i Vester Våla socken till 1,088 kronor,

samt landskamereraren Th. Fernqvist, i egenskap af kronoombud, hos Vestmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då i ett af klaganden till vederbörande bevillningsberedning aflemnadt räkenskapssammandrag, enligt hvilket klagandens beskattningsbara vinst angifvits till 50,000 kronor, från den behållna trafikinkomsten afdragits klagandens under räkenskapsåret influtna fordran hos Stockholm—Vesterås—Bergslagens jernvägsaktiebolag med 91,500 kronor och afskrifning å värdet af godsvagnar m. m. till obestyrkt belopp af 44,203 kronor 9 öre, men sådant afdrag icke bort ega rum, klagandens beskattning i stället måtte bestämmas med ledning af de uppgifter, som funnes meddelade uti en af trafikchefen Ernst Lindqvist öfver klagandens verksamhet år 1887 till dess styrelse afgifven berättelse,

och pröfningsnämnden vid sammanträde den 18 September 1888, efter tagen del af berörda berättelse, beslutit, att densamma skulle läggas till grund för klagandens beskattning, samt att, då klaganden, jemlikt § 10 mom. 4 b) i bevillningsstadgan, egt rätt att från den i berättelsen upptagna behållna trafikinkomsten, 674,068 kronor, afdraga dels utbetald ränta å jernvägsbolagets obligationslån med 216,925 kronor, dels utbetald ränta å klagandens obligationslån med 120,000 kronor, dels de till Norbergs—Sala—Tillberga och Klackbergsbolagen utbetalde trafikandelar med 126,133 kronor 2 öre, dels utbetalde diverse ränteliqvider med 11,947 kronor 75 öre, dels bidrag till tjenstepersonalens pensionskassa med 9,221 kronor 92 öre och dels kostnader för kompletteringsarbeten å banan med 9,365 kronor

47 öre, tillhopa 493,593 kronor, den beskattningsbara inkomsten, som sålunda utgjorde 180,475 kronor, skulle i rundt tal bestämmas till etthundraåttiotusen kronor att inom de särskilda kommunerna i länet, i hvilka klaganden utöfvade beskattningsbar verksamhet, fördelas efter den grund, som klaganden antagit vid fördelningen af den utaf klaganden uppgifna vinsten å 50,000 kronor samt med tillägg i hvarje kommun af klagandens utskylder, enligt hvilken sålunda bestämda grund klagandens beskattningsbara inkomst utgjorde i staden Vesterås trettiotretusen fyrahundrasjuttiosju kronor 32 öre, i staden Köping tiotusen nittioåtta kronor 54 öre, i Kolbäcks socken åttatusen femhundrasextiofem kronor 72 öre, i Munktorps socken tretusen etthundratjugufem kronor 72 öre, i Ramnäs socken trettontusen trettio kronor 81 öre, i Dingtuna socken fyratusen fyrahundrasjuttiosju kronor 4 öre, i Hubbo socken femtusen trehundratrettionio kronor 23 öre, i Björksta socken tvåtusen tvåhundrasjuttiotvå kronor 90 öre, i Tortuna socken ett tusen femhundraåttiosex kronor 32 öre, i Harakers socken fyratusen fyra kronor 98 öre, i Skultuna socken tretusen trehundrasjuttiosex kronor 4 öre och i Vester Våla socken fyratusen etthundrafem kronor 80 öre,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat under yrkande att klagandens beskattning inom länet måtte bestämmas efter en beräknad vinst å klagandens rörelse i dess helhet af 50,000 kronor, genom utslag den 15 Mars 1889 funnit skäl icke vara anfördt, som i pröfningsnämndens utslag kunde verka ändring; Gifven Stockholms Slott den 20 Juni 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

76.

Resolution på und. besvär af Heds sockens kommunalstämma rörande postiljonen C. A. Johanssons inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Heds sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan socknens taxeringsnämnd för år 1888 taxerat postiljonen C. A. Johansson för 1,019 kronors inkomst af allmän tjenst,

samt Vestmanlands läns pröfningsnämnd, hvarest Johansson yrkat befrielse från bevillning för 540 kronor af uppskattade inkomstbeloppet, hvilka 540 kronor utgjorde Johansson tillkommande traktamente under resor och bortovaro från hemmet i och för hans befattning, genom beslut den 18 Septemher 1888 berörda yrkande bifallit,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 9 Oktober 1889 på grund af stadgandena i § 10 mom. 4 punkt e) af gällande bevillningsförordning ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 20 Juni 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag.

77.

Resolution på und. besvär af landskamreraren N. Larsson i fråga om Mo och Domsjö aktiebolags inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskameraren N. Larsson, å tjenstens vägnar, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Mo och Domsjö aktiebolag för år 1888 taxerats af Själevads sockens taxeringsnämnd för 70,000 kronors inkomst af rörelse och af Mo sockens taxeringsnämnd för 50,270 kronors dylik inkomst,

samt bolaget hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd häröfver sig besvärat med yrkande, att som, enligt företedt utdrag af bolagets räkenskaper för år 1887, bolagets vinst samma år utgjort 162,690 kronor 67 öre, deraf 3,032 kronor 49 öre vore vinst å spanmål, saltvaror med mera vid Mo och återstående beloppet vinst å trävarurörelse, men härifrån borde afgå vinst genom afverkning af skog dels å bolagets egna och arrenderade

hemman till belopp af 32,693 kronor 66 öre och dels å de till bolaget under full nyttjande- och besittningsrätt upplåtna kronoöfverloppsmarker till belopp af 106,900 kronor 2 öre eller tillhopa 139,593 kronor 68 öre, beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst af rörelse i dess helhet måtte nedsättas till återstående 23,096 kronor 99 öre, hvaraf hälften borde taxeras inom Själevads socken och andra hälften inom Mo socken,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 21 September 1888, enär i § 10 mom. 4 litt. a) af gällande bevillningsförordning stadgades, hvilket afdrag vid beräkningen af inkomst af arbete finge uti ifrågavarande hänseende ega rum, och något afdrag derutöfver saknade stöd i bevillningsförordningen, samt bolagets rörelse i allt fall drifvits i så stor omfattning och under sådana omständigheter, att den, jemförd med andra bolags, måste antagas hafva lemnat den enligt räkenskaperna upptagna vinst, 162,690 kronor 67 öre, med ogillande af besvären faststält beräkningen af bolagets år 1888 beskattningsbara inkomst af rörelse till 162,690 kronor, deraf skulle till beskattning upptagas inom Själevads socken 100,000 kronor och inom Mo socken 62,690 kronor,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, på af bolaget fullföljda besvär, i utslag den 19 Juli 1889 sig utlåtit, att, enär på grund af hvad i målet blifvit upplyst bolaget måste anses berättigadt att från vinsten af bolagets rörelse år 1887, utgörande 162,690 kronor 67 öre, i beskattningshänseende njuta afdrag för dels 32,693 kronor 66 öre, motsvarande värde å timmer, afverkadt å bolagets egna och arrenderade hemman, dels ock 106,900 kronor 2 öre, motsvarande värde å timmer, afverkadt å de till bolaget under full nyttjande- och besittningsrätt upplåtna kronoöfverloppsmarker, således tillhopa för 139,593 kronor 68 öre, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, nedsätta beräkningen af bolagets år 1888 beskattningsbara inkomst af rörelse till jemnadt belopp af tjugutretusen nittiosju kronor, deraf enligt den af pröfningsnämnden bestämda fördelningsgrund skulle i Mo socken upptagas till beskattning, utöfver de i sistnämnda belopp ingående 3,032 kronor, vinst å spanmål, saltvaror med mera vid Mo, 7,498 kronor eller sammanlagdt tiotusen femhundratrettio kronor samt i Själevads socken återstående tolftusen femhundrasextiosju kronor;
Gifven Stockholms Slott den 3 Juli 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

78.

Resolution på und. besvär af dels landskamereraren J. Malmberg dels ock Stockholm—Västerås—Bergslagens trafikaktiebolag i fråga om bolagets beskattning år 1888 för inkomst af rörelse inom Upsala län.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren Johan Malmberg, å tjenstens vägnar, och Stockholm—Vesterås—Bergslagens trafikaktiebolag, hvar för sig, i underdånighet anfört öfver Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätts den 19 Juli 1889 meddelade utslag i fråga om bolagets beskattning år 1888 för inkomst af rörelse vid bolagets jernvägsstationer inom Upsala län; Gifven Stockholms Slott den 3 Juli 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat bland annat:

att 1888 års taxeringsnämnder inom nedan nämnda socknar af Upsala län, med ledning af de utaf bolaget lemnade uppgifter rörande dess inkomst af rörelse år 1887, enligt hvilka bolagets hela beskattningsbara inkomst uppginge till 50,000 kronor, förordnat, att bevillning skulle bolaget påföras för följande belopp, nemligen inom Stockholms Näs socken för 644 kronor, inom Bro socken för 581 kronor, inom Ytter Grans socken för 916 kronor, inom Husby Sjutolfts socken för 417 kronor, inom Villberga socken för 947 kronor, i staden Enköping för 3,300 kronor och inom Tillinge socken för 355 kronor;

att klaganden Malmberg hos Upsala läns pröfningsnämnd yrkat, att som bolaget i dess förenämnda uppgifter från 1887 års trafikinkomst afdragit dels 9,365 kronor 47 öre, kostnad för jernvägsbyggnadens komplettering, dels ock 44,203 kronor 9 öre, afskrifning å värdet på godsvagnar och öfriga inventarier, men enligt bevillningsförordningen afdrag icke finge ske för hvad

som användes till inventariers tillökning, samt berörda afskrifna belopp icke kunde anses hafva användts för banans vård och underhåll eller i öfrigt för något af de ändamål, hvarför enligt bevillningsförordningen afdrag borde ega rum, bolagets beskattningsbara inkomst måtte höjas med 53,568 kronor 56 öre att med den del, som belöpte å de inom Upsala län belägna stationer, fördelas efter den af taxeringsmyndigheterna angifna grund;

att pröfningsnämnden genom beslut den 20 September 1888, enär genom skedd värdering utrönts, att inventariernas värde minskats med 44,203 kronor 9 öre och detta belopp, som närmast vore att likställa med kostnader, nedlagda på egendomens vård och underhåll, författningsenligt borde vara fritt från beskattning, förklarat kronans ombuds yrkande, att denna post skulle upptagas bland den beskattningsbara inkomsten, icke kunna bifallas samt förordnat, att på de af kronoombudet anförda skäl bolaget skulle erlägga bevillning för den andra anmärkta posten 9,365 kronor 47 öre, hvilket belopp skulle i enlighet med den af kronoombudet föreslagna grund å de inom länet belägna stationer fördelas sålunda, att bolagets beskattningsbara inkomst höjdes inom Stockholms Näs socken till sjuhundrasextiosex kronor, inom Bro socken till sexhundranittio kronor, inom Ytter Grans socken till ett tusen åttioåtta kronor, inom Husby Sjutolfts socken till fyrahundranittiofem kronor, inom Villberga socken till ett tusen etthundratjugufyra kronor, i staden Enköping till tretusen niohundraaderton kronor och inom Tillinge socken till fyrahundratjugutvå kronor;

att klagandena hvar för sig hos Kammarrätten anfört besvär öfver pröfningsnämndens beslut med yrkande, *Malmberg* att bolagets hela beskattningsbara inkomst af rörelse under ifrågavarande år måtte höjas med ofvan omförmälda belopp 44,203 kronor 9 öre, att i hvad detsamma belöpte på bolagets jernvägsstationer inom Upsala län efter angifven grund dem emellan fördelas, och *bolaget* att dess beskattningsbara inkomst af rörelse vid nyssnämnda stationer måtte beräknas i enlighet med vederbörande taxeringsnämnders beslut;

att Kammarrätten genom öfverklagade utslaget den 19 Juli 1889 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

samt att klagandena i de underdåniga besvären fullföljt sina hos Kammarrätten framstälda yrkanden.

Detta med hvad mera handlingarne innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner de underdåniga besvären icke föranleda ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

79.

Resolution på und. besvär af Stockholm—Vesterås—Bergslagens trafikaktiebolag i fråga om bolagets beskattning för inkomst af rörelse år 1888 vid bolagets jernvägsstationer inom Stockholms län.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholm—Vesterås—Bergslagens trafikaktiebolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd för år 1888 beskattat bolaget för 1,479 kronors inkomst af rörelse vid Sundbybergs jernvägsstation i Bromma socken, 430 kronors inkomst af rörelse vid Spånga jernvägsstation i Spånga socken och 513 kronors inkomst af rörelse vid Jakobsbergs jernvägsstation i Järfälla socken,

så och efter det landskamereraren I. Törnebladh, å tjenstens vägnar, hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, då bolaget, som till bevillningsberedningen uppgifvit hela sin beskattningsbara inkomst år 1887 hafva uppgått till 50,000 kronor, dervid, efter hvad som inhemtades af en utaf bolagets trafikchef afgifven berättelse öfver bolagets verksamhet under samma år, från behållningen afräknat följande belopp, hvilka ej borde från beskattning undantagas, nemligen afbetald skuld till Stockholms stad 34,597 kronor 22 öre, inbetald kreditivskuld 23,500 kronor samt bidrag till bolagets pensions- samt enke- och pupillkassa 9,221 kronor 92 öre, eller tillhopa 67,319 kronor 14 öre, inkomsten måtte höjas vid Sundbybergs station med 1,991 kronor, vid Spånga station med 579 kronor och vid Jakobsbergs station med 691 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 21 September 1888, med godkännande af kronoombudets uppfattning, såvidt anginge beloppen å 34,597 kronor 22 öre och 23,500 kronor, förordnat, att bevillning skulle bolaget påföras för inkomst vid Sundbybergs station af tretusen etthundranittiosju kronor, vid Spånga station af niohundratrettio kronor och vid Jakobsbergs station af ett tusen etthundranio kronor,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, genom utslag den 15 Mars 1889 funnit skäl icke vara anfördt, som i pröfningsnämndens beslut kunde verka ändring; Gifven Stockholms Slott den 3 Juli 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner de underdåniga besvären icke föranleda ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

80.

Resolution på und. besvär af byggmästaren J. Edler i fråga om klagandens beskattning år 1888 inom Jokkmokks socken för inkomst af arbete derstädes.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, byggmästaren Joh. Edler i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för Jokkmokks socken genom beslut, som af Norrbottens läns pröfningsnämnd lemnats utan ändring, taxerat klaganden för 6,000 kronors inkomst, oaktadt klaganden för all sin inkomst år 1888 skulle hafva blifvit beskattad inom Lockne socken, der klaganden för samma år vore mantalsskrifven,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 11 Februari innevarande år, enär klaganden icke hos Norrbottens läns pröfningsnämnd sökt ändring i den af taxeringsnämnden för Jokkmokks socken vidtagna taxeringsåtgärden, samt vid sådant förhållande berörda taxeringsåtgärd, som af pröfningsnämnden lemnats utan ändring, jemlikt 62 § bevillningsförordningen, mot klaganden vunnit laga kraft*), förklarat, att hvad klaganden i förevarande besvär anfört för vinnande af befrielse från den honom inom Jokkmokks socken påförda bevillning icke kunde komma under vidare pröfning; Gifven Stockholms Slott den 25 Juli 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit hand-

*) Kammarrätten ansåg nemligen klaganden, hvilken såsom entreprenör uppfört en kyrka i Jokkmokks socken, hafva varit enligt 12 § litt. d) bevillningsförordningen skattskyldig inom nämnda socken för den inkomst, han kunde hafva beredt sig genom omförmälda byggnadsarbete.

lingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

81.

Resolution på und. besvär af fanjunkaren F. O. J. Bergschöld i fråga om klagandens beskattning år 1889 för inkomst af allmän tjenst.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, fanjunkaren F. O. J. Bergschöld i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd med staden Landskrona taxerat klaganden för 1,171 kronors inkomst af allmän tjenst,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat att varda beskattad för inkomst af allenast 316 kronor 49 öre, medelst beslut den 18 September 1889 icke i vidare mån fästat afseende å berörda yrkande, än att beräkningen af klagandens inkomst nedsattes till ett tusen sextiosex kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat under yrkande att det af pröfningsnämnden bestämda inkomstbelopp måtte nedsättas med 200 kronor, motsvarande den klaganden i penningar tillkommande beklädnadsersättning, i utslag den 11 Mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut, i hvad detsamma blifvit öfverklagadt, göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 25 Juli 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

82.

Resolution på und. besvär af grosshandelsbolaget under firma Carl Sirenius & C:o i fråga om Grödinge mejeri och ångqvarn åsatt taxeringsvärde för år 1889.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandelsbolaget under firma Carl Sirenius & C:o i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Grödinge sockens taxeringsnämnd för år 1889, i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag, åsatt Grödinge mejeri och ångqvarn, belägna å klaganden tillhöriga egendomen Nolinge, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet taxeringsvärde med 30,000 kronor,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, enär de till mejeriet och ångqvarnen hörande byggnader, hvilka år 1887 af klaganden öfvertagits från Grödinge dåmera upplösta mejeriaktiebolag, sedan Oktober 1888 användes endast för det å Nolinge egendom drifna jordbruk, berörda taxeringsåtgärd måtte upphäfvas, genom beslut vid sammanträde den 20 och 21 September 1889, enär ej uppgifvet än mindre styrkt vore, att omförmälda byggnader vore borttagna eller undergått sådana förändringar, som omnämndes i 2 § af instruktionen för taxeringsmyndigheterna, förklarat sig ej kunna vidtaga ändring i det värde, 30,000 kronor, som under föregående år af taxeringsperioden blifvit för ifrågavarande mejeri och ångqvarn fastställdt,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 7 Mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

deruti klaganden sökt ändring och dervid, med bifogande af dels ett utaf ordföranden i Grödinge sockens kommunalnämnd N. W. M. Stråle och garfverifabrikören F. W. Fock meddeladt intyg, af innehåll, bland annat, att en för mejerihandteringen nödig byggnad totalt nedrifvits och bortförts samt att de qvarstående byggnaderna ansetts värda högst 10,000 kronor, dels ock ett af vederbörande tjensteman i Stockholms läns brandstodsbolag den 31 Maj innevarande år utfärdadt bevis, att försäkringsvärdet för ofvanomförmälda hus nedsatts från 28,900 kronor till 12,200 kronor, yrkat, att öfverklagade utslaget måtte upphäfvas samt klaganden varda befriad från all bevillning för ifrågavarande hus eller, derest detta icke kunde bifallas, bevillning beräknas att utgå efter ett värde å byggnaderna af 10,000 eller 12,000 kronor; Gifven Stockholms Slott den 30 Juli 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner, med afseende å hvad i målet numera förekommit, godt att, med ändring af

Kammarrättens utslag, till tolftusen tvåhundra kronor nedsätta det belopp, för hvilket bevillning för ifrågavarande byggnader skall af klaganden för år 1889 erläggas. Hvilket etc.

83.

Resolution på und. besvär af ingeniören J. Steffenburgs sterbhusdelegare i fråga om klagandenas beskattning år 1888 för inkomst af qvarnrörelse i Gefle.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, delegarne i sterbhuset efter ingeniören Jakob Steffenburg i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för staden Gefle taxerat klagandena, hvilka arrenderade en staden tillhörig tullmjölqvarn, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, för 6,000 kronors inkomst af rörelse,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klagandena, under åberopande af ett utdrag af klagandenas räkenskaper för nämnda qvarn, enligt hvilket ifrågavarande rörelse år 1887 lemnat en förlust af 255 kronor 35 öre, yrkat befrielse från berörda taxering, genom beslut den 25 September 1888, sedan nämnden inhemtat, att det af klagandena företedda räkenskapsutdrag omfattade endast nio månader eller tiden från den 1 April till och med den 31 December 1887, samt af sådan anledning yrkande framstälts om höjande af det taxerade inkomstbeloppet, med ogillande af klagandenas yrkande, höjt deras taxering för inkomst af rörelse till 8,000 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klagandena sig besvärat och med företeende af utdrag af klagandenas räkenskaper öfver qvarnrörelsen år 1887 yrkat, att det beskattningsbara inkomstbeloppet måtte beräknas till 888 kronor 55 öre, uti utslag den 3 December 1889 sig utlåtit, att, ehuru, enligt vinst- och förlustkontot i 1887 års räkenskaper för ifrågavarande qvarn, klagandenas inkomst af rörelsen under nyssnämnda år utgjort allenast 888 kronor 55 öre, likväl och emedan i samma räkenskaper bland utgifterna för rörelsen afförts, bland annat, kostnaden för nybyggande af en damm med åtminstone 5,049 kronor 44 öre, utgörande skilnaden emellan två under

»dammbyggnaders konto» upptagna poster, nemligen i kredit »mälders konto» 5,727 kronor 41 öre samt i debet »reparationskonto» 677 kronor 97 öre, men för berörda 5,049 kronor 44 öre, som måste anses hafva användts till förbättring af den för rörelsens utöfvande begagnade fastigheten, afdrag vid taxering af inkomsten utaf rörelsen icke enligt bevillningsstadgan finge ega rum, ty och då, enligt uppgift af kronans ombud, i räkenskaperna vore bland utgifterna för rörelsen orätt afförda jemväl utskylder med 272 kronor 62 öre, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att beräkningen af klagandenas år 1888 i Gefle beskattningsbara inkomst af rörelse nedsattes till 6,210 kronor; Gifven Stockholms Slott den 14 Augusti 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som klagandena numera må anses hafva utredt, att den i öfverklagade utslaget omförmälda dammbyggnad varit att hänföra till sådana underhållsarbeten, för hvilka, vid beräkning af beskattningsbar inkomst af arbete, afdrag må, jemlikt § 10 mom. 4 c) bevillningsförordningen, åtnjutas, finner Kongl. Maj:t skäligt nedsätta beräkningen af klagandenas år 1888 i Gefle beskattningsbara inkomst af rörelse med det af Kammarrätten för omförmälda byggnadsarbete upptagna kostnadsbelopp, 5,049 kronor 44 öre, eller i jemnadt tal till ett tusen etthundrasextioen kronor. Hvilket etc.

84.

Resolution på und. besvär af grefve C. F. von Hermansson i fråga om klagandens beskattning år 1888 för inkomst af rörelse vid Svansbo såg.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grefve C. F. von Hermansson i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för Heds socken taxerat klaganden för fyratusen kronors inkomst af sågverksrörelse vid Svansbo såg,

samt Vestmanlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, enär det timmer, som försågades vid Svansbo, vore hemtadt från klagandens egna skattlagda hemmans skogar och

vid sådant förhållande inkomsten af sågverksrörelsen icke kunde vara föremål för beskattning, samt i allt fall sågverksrörelsen, på sätt af klaganden företedt styrkt utdrag af hans räkenskaper för år 1887 utvisade, icke lemnat vinst, klaganden måtte från utgörande af bevillning för inkomst af sågverksrörelse varda befriad, genom beslut den 18 September 1888, med ogillande af berörda yrkande, fastställt taxeringen,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden fullföljt sin talan, i utslag den 9 Oktober 1889 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 22 Augusti 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

85.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Gotlands enskilda bank i fråga om bankens inkomstbeskattning för år 1889.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Gotlands enskilda bank i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Visby stads taxeringsnämnd för år 1889 beskattat banken för 50,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden, under åberopande af dels berättelse öfver verkstäld granskning af bankens räkenskaper och förvaltning år 1888, enligt hvilken banken, som haft en bruttoinkomst af 181,205 kronor 40 öre samt utgifter 111,928 kronor 79 öre, deri inbegripna utskylder till belopp af 7,736 kronor 23 öre, afskrifvit å bankens tillgångar samt å fordringar i konkurser tillhopa 91,455 kronor 28 öre, hvadan berättelsen utvisade förlust af 22,178 kronor 67 öre, hvilken förlust jemte 50,000 kronor, som utdelats till bankens lottegare, betäckts af från föregående år afsatta vinstmedel, dels ock ett af Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes i länet ombud vid bankrevisionen meddeladt intyg, att de gjorda afskrifningarne icke voro godtyckligt beräknade utan grundade sig på verkliga förluster, hos Gotlands läns

pröfningsnämnd yrkat, att banken måtte befrias från utgörande af inkomstbevillning för ifrågavarande år,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 September 1889 förklarat skäl icke vara anförda, som kunde föranleda ändring i omförmälda beskattning,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 21 Februari 1890 sig utlåtit, att som klaganden icke förebragt någon utredning, som kunde tjena till ledning för bedömande, huruvida eller till hvilket belopp de enligt revisionsberättelsen för år 1888 gjorda afskrifningar borde betraktas såsom minskning i årets inkomst eller såsom kapitalförlust, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 5 September 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner med afseende å inhemtad upplysning angående beskaffenheten af de utaf banken verkstälda afskrifningarne skäligt, med ändring af Kammarrättens utslag, befria banken från utgörande af inkomstbevillning för år 1889. Hvilket etc.

86.

Resolution på und. besvär af Eskilstuna stadsfullmägtige i fråga om taxeringen år 1889 af ett staden tillhörigt jordområde inom Klosters socken jemte derå anlagd vattenledning m. m.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Eskilstuna stadsfullmägtige i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan ett från frälsehemmanen Hvilsta och Snapptorp i Klosters socken afsöndradt, Eskilstuna stad tillhörigt jordområde om 4 tunnland 8,4 kappland, jemte derå anlagd vattenledning med maskinhus, reservoar och filter, blifvit af Klosters sockens taxeringsnämnd för år 1889 upptaget uti taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, till ett värde af 101,000 kronor, för hvilket staden fått sig fastighetsbevillning påförd,

samt Södermanlands läns pröfningsnämnd, hvarest klagandena, under åberopande af § 4 mom. b) i gällande bevillningsförordning, yrkat, att staden måtte från utgörande af fastighetsbevillning för omförmälda fastighet varda befriad, genom beslut den 20 September 1889, enär ofvannämnda afsöndrade jordområde med derå uppförda verk och byggnader icke vore hänförligt till sådana allmänna platser, tomter och byggnader, som i åberopade lagrum omförmäldes, klagandenas yrkande ogillat,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 7 Maj innevarande år sig utlåtit, att, enär ifrågavarande egoområde med derå uppförda maskinhus jemte reservoar och filter användes till idkande af rörelse och vid sådant förhållande måste anses lemna en inkomst, som motsvarade fastighetens hyresvärde eller fem procent af ofvan omförmälda, utan erinran lemnade taxeringsvärde, funne Kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 26 September 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

87.

Resolution på und. besvär af Korndals aktiebolag i fråga om klagandens taxering för inkomst år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Korndals aktiebolag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan vid Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnds sammanträde den 27 September 1888 upplyst blifvit, att en klaganden tillhörig, till 150,000 kronor bevillningstaxerad fastighet vore af klaganden upplåten till bostad åt disponenten för klagandens fabriker grosshandlaren D. O. Francke, samt kronans ombud hos pröfningsnämnden med anledning deraf hemstält, huruvida sagde byggnad kunde anses hänförlig till sådan fastighet, som af klaganden begagnades till utöfvande af dess verksamhet, och huruvida icke klaganden, som vid beräkningen af sin inkomst fått tillgodonjuta hyresafdrag för denna byggnad

med 7,500 kronor eller fem procent å byggnadens taxeringsvärde, borde anses jemlikt § 10 mom. 4 a) i gällande bevillningsförordning oberättigad till dylikt afdrag, pröfningsnämnden genom beslut ofvan sagde dag, med bifall till kronoombudets hemställan, förordnat, att klaganden skulle beskattas för berörda 7,500 kronor, i följd hvaraf klaganden, som af Fässbergs sockens taxeringsnämnd taxerats för 22,518 kronors inkomst af rörelse, således skulle taxeras för tillhopa 30,018 kronors inkomst,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 3 Februari innevarande år sig utlåtit, att, enär vid beräknande af den inkomst, för hvilken bevillning borde af klaganden erläggas, klaganden, som, då annat förhållande ej blifvit uppgifvet, måste antagas hafva begagnat sin rätt att bland rörelsens omkostnader afdraga disponentens aflöning, deri inberäknadt hyresvärdet af ifrågavarande åt honom upplåtna fastighet, icke kunde vara berättigad att derutöfver, på grund af § 10 mom. 4 a) i gällande bevillningsförordning, njuta afdrag för fem för hundra af samma fastighets taxeringsvärde och såmedelst ännu en gång afdraga förut omförmälda hyresvärde, funne Kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 26 September 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och som den till klagandens fabriksanläggningar hörande, till bostad åt disponenten för fabrikerna upplåtna byggnaden måste anses hänförlig till så beskaffad fastighet, som klaganden till utöfvande af sin verksamhet såsom fabriksidkare begagnar, samt klaganden, som, enligt hvad numera blifvit ådagalagdt, icke i räkenskapen bland omkostnaderna för rörelsen gjort afdrag för hyresvärdet af ifrågavarande åt disponenten upplåtna fastighet, är berättigad att vid beräkningen af klagandens inkomst af rörelse åtnjuta afdrag enligt § 10 mom. 4 a) i gällande bevillningsförordning för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande beloppet af fem för hundra af taxeringsvärdet eller för ett belopp af 7,500 kronor, finner Kongl. Maj:t skäligt att, med ändring af Kammarrättens utslag, nedsätta beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst af rörelse till det af taxe-

ringsnämnden bestämda belopp, tjugutvåtusen femhundraaderton kronor. Hvilket etc.

88.

Resolution på und. besvär af landskamereraren C. M. Ström, kommunalstämmorna i Stora Tuna och Ockelbo socknar samt stadsfullmägtige i Gefle i fråga om Stora Kopparbergs bergslags inkomstbeskattning för år 1886.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren C. M. Ström, i egenskap af kronans ombud, kommunalstämmorna i Stora Tuna och Ockelbo socknar samt stadsfullmägtige i Gefle hvar för sig i underdånighet anfört öfver Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätts den 31 December 1888 meddelade utslag i fråga om Stora Kopparbergs bergslag för år 1886 påförd bevillning för inkomst af rörelse; Gifven Stockholms Slott den 10 Oktober 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och dervid inhemtat:

att, sedan bergslaget blifvit af vederbörande taxeringsnämnder för år 1886 taxeradt för inkomst af trävarurörelse, inom Kopparbergs län i Falu stad vid Tisksågen, i Stora Tuna socken vid Domnarfvets sågverk och i Sundborns socken vid Korså såg samt inom Gefleborgs län i, bland annat, Ockelbo socken vid Åbacka sågverk och i Gefle stad samt för inkomst af annan rörelse än nyssnämnda inom Kopparbergs län i, bland annat, Stora Tuna socken vid Domnarfvets jernverk, bergslaget öfver taxeringsnämndernas beslut i fråga om inkomsten af trävarurörelsen fört klagan hos pröfningsnämnden såväl i Kopparbergs län som ock i Gefleborgs län, under yrkande hos båda nämnderna, att, då bergslaget år 1885 icke haft behållen inkomst af trävarurörelsen, bergslaget måtte från taxering för inkomst af denna rörelse befrias;

att Gefleborgs läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 16 och 17 September 1886 lika med taxeringsnämnden i Gefle stad ansett, att, då från den af bergslaget

uppgifna bruttoinkomsten år 1885 af trävaru-
rörelsen .... kronor 648,821

afdrag finge ske endast för:

a) andel i räntor och allmänna omkostnader .... kronor 363,106
b) 5 procent på taxeringsvärdet, 372,000 kronor, för de till sågverksrörelsen begagnade fastigheter .... » 18,600
och
c) förluster vid Domnarfvets sågverk .... » 533 | 382,239

bergslagets vinst af trävarurörelsen 1885 utgjorde » 266,582;

att Kopparbergs läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 September 1886 ansett, att, enär från ofvannämnda bruttoinkomst .... kronor 648,821

afdrag i bergslagets räkenskaper skett för:

a) andel i räntor och allmänna omkostnader .... kronor 363,106
b) 3 procent ränta å taxeringsvärdet, 194,700 kronor, för jordbruksfastighet vid Domnarfvet, Tisksågen och Å-backa .... » 5,841
c) 5 procent ränta å taxeringsvärdet, 465,260 kronor, för annan fastighet .... » 23,263
d) förluster vid Domnarfvets sågverk .... » 533 | » 392,743

bergslagets vinst af trävarurörelsen 1885 uppginge till .... » 256,078,

hvarjemte samma pröfningsnämnd bestämt, att från detta belopp afdrag vid taxeringen finge ske för värdet af 319,472 från egna skogar afverkade timmerstockar, hvarje stock i värde beräknad till 50 öre, ... » 159,736

och sålunda beräknat inkomsten till .... » 96,342,

hvilken inkomst borde fördelas på hvartdera af sågverken inom såväl Kopparbergs som Gefleborgs län med belopp, som

motsvarade det skeppningsvirke, sågverket aflemnat, likväl med afdrag af sågverkets andel i bergslagets till 21,590 kronor uppgående förluster vid Kopparverket, Svartnäs och Lindesnäs och tillägg af den på sågverket belöpande andelen i obehörigen från bergslagets behållna inkomst afdragna utskylder till belopp af 30,000 kronor;

att, på grund af pröfningsnämndernas nyss omförmälda beräkningar i fråga om bergslagets hela beskattningsbara inkomst af trävarurörelse, Gefleborgs läns pröfningsnämnd ej mindre faststält taxeringsnämndens i Gefle stad beslut, hvarigenom bergslaget år 1886 blifvit i staden taxeradt för 100,223 kronor eller tredjedelen af det belopp, 266,582 kronor, som, på sätt ofvan förmäles, antagits vara 1885 års vinst af trävarurörelsen med tillägg af 11,362 kronor för obehörigen från behållna inkomsten afdragna utskylder i Gefle, än ock förklarat, att bergslagets yrkande om befrielse från taxeringen för, bland annat, inkomst af sågverksrörelse vid Åbacka sågverk i Ockelbo socken lemnades såsom obefogadt och obestyrkt utan afseende, till följd hvaraf taxeringen å denna ort till belopp af 14,600 kronor af pröfningsnämnden faststäldes, samt hela taxeringsbeloppet för inkomst af trävarurörelse i Gefleborgs län, deri jemväl inbegripen taxeringen inom Bollnäs socken, hvarom nu ej vore fråga, bestämdes till 124,823 kronor, äfvensom Kopparbergs läns pröfningsnämnd förordnat, att, efter afdrag från ofvanberörda för hela trävarurörelsen beräknade vinstbelopp, 96,342 kronor, af den vinst, 5,779 kronor, som belöpte på Åbacka sågverk, och för hvilka bergslaget borde taxeras i Gefleborgs län, samt med iakttagande i öfrigt af hvad pröfningsnämnden, på sätt ofvan förmäles, bestämt med afseende å dels afskrifning för förluster, dels obehörigen afdragna utskylder, bergslaget skulle för inkomst af trävarurörelsen vid dess inom länet belägna verk och inrättningar taxeras till ett sammanlagdt belopp af 94,424 kronor, deribland i Stora Tuna socken för inkomst af Domnarfvets såg till belopp af 78,862 kronor;

att, med tillägg af den inkomst, sistnämnda pröfningsnämnd beräknat för Åbacka bruk eller 5,779 kronor, hela inkomsten af sågverksrörelsen i Gefleborgs och Kopparbergs län sålunda af pröfningsnämnden beräknats till 100,203 kronor;

att, beträffande bergslagets inkomst af rörelse i öfrigt inom Kopparbergs län, samma läns pröfningsnämnd genom ofvan

omförmälda beslut ansett, att till grund för taxeringen härutinnan skulle läggas de af bergslaget hos pröfningsnämnden uppgifna belopp, likväl med tillägg för obehörigen afdragna kronoutskylder och med afdrag för afskrifna förluster, på sätt som i fråga om beräkningen af inkomsten för trävarurörelsen af pröfningsnämnden iakttagits, till följd hvaraf bergslagets taxering för inkomst af jerntillverkning inom länet bestämdes till ett sammanlagdt belopp af 84,604 kronor, deraf för inkomst vid Domnarfvets jernverk i Stora Tuna socken till belopp af 69,077 kronor;

att sålunda bergslagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst af såväl trävarurörelsen som jerntillverkningen inom länet skulle beräknas till 179,028 kronor;

att bergslaget hos Kammarrätten anfört besvär öfver ofvan omförmälda af Gefleborgs och Kopparbergs läns pröfningsnämnder meddelade beslut och dervid yrkat, att bergslagets hela beskattningsbara inkomst af trävarurörelse måtte, med ogillande af Gefleborgs läns pröfningsnämnds beräkning, bestämmas på sätt pröfningsnämnden i Kopparbergs län beräknat densamma, samt att, då, enligt Kongl. Maj:ts resolutioner den 18 September 1885 och den 13 Augusti 1886, bergslaget skulle taxeras för en tredjedel af vinsten å trävarurörelsen i Gefle, samt bergslaget för år 1886, i likhet med hvad flera föregående år egt rum, taxerats för 50,000 kronors inkomst i Stockholms stad, der bergslaget hade sitt hufvudkontor, från de af Kopparbergs läns pröfningsnämnd för bergslagets särskilda verk beräknade vinstbelopp måtte, på sätt jemväl i Kongl. Maj:ts ofvan omförmälda resolutioner medgifvits, afdragas hvad som på hvartdera verket belöpte af de i Gefle och Stockholm taxerade inkomstbeloppen samt, med tillämpning häraf, bergslagets taxering bestämmas inom Kopparbergs län för inkomst af trävarurörelse och jerntillverkning till 98,825 kronor, deribland i Stora Tuna socken för Domnarfvets jernverk fyratiosextusen tvåhundrasextiofem kronor och Domnarfvets sågverk 35,213 kronor samt inom Gefleborgs län för inkomst af trävarurörelse till 35,982 kronor, nemligen i Ockelbo socken för Åbacka sågverk 2,581 kronor och i Gefle stad 33,401 kronor;

att Kammarrätten genom ofvan omförmälda utslag den 31 December 1888 i öfverklagade delar sig utlåtit, att, emedan de inkomstbelopp, för hvilka bergslaget ifrågavarande år taxerats i Stockholm och Gefle, borde, med tillämpning af hvad tillförene

vid bergslagets inkomsttaxering egt rum, afdragas, på sätt bergslaget i besvären yrkat, inkomstbeloppet i Stockholm från inkomsten å samtliga bergslagets öfriga beskattningsorter inom Kopparbergs och Gefleborgs län och inkomstbeloppet i Gefle från inkomsten å andra orter, der bergslaget utöfvat trävarurörelse, samt i öfrigt vid beräkningen af bergslagets inkomst af rörelsen i sin helhet borde, såsom vid bergslagets förra taxeringar, iakttagas de grunder, hvilka pröfningsnämnden i Kopparbergs län, enligt hvad ofvan förmäles, antagit, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndernas såväl i Kopparbergs som i Gefleborgs län beslut, bestämma bergslagets beskattningsbara inkomst af rörelse år 1886 till 98,825 kronor inom Kopparbergs län och 35,982 kronor inom Gefleborgs län eller tillhopa 134,807 kronor att fördelas emellan de särskilda beskattningsorterna på sätt bergslaget i besvären yrkat;

samt att klagandena i de underdåniga besvären yrkat, *landskamereraren Ström*, att, enär enligt klagandens förmenande bergslaget i 1885 års till grund för öfverklagade taxeringen åberopade räkenskaper redan godtgjort egendomarne och belastat trävarutillverkningen med stubböresafgift samt i öfrigt förekomme, att från vinsten af sågverksrörelsen medgifvits afdrag med tre procent å värdet af en del jordbruksfastigheter till belopp af 5,841 kronor, oaktadt enligt bevillningsförordningen afdrag finge ske med fem procent endast för värdet af de byggnader, som erfordrades för rörelsens bedrifvande, hvartill jordbruksfastigheter i fråga om sågverksrörelse icke vore att hänföra, samt afdraget efter fem procent å annan fastighet utförts med 23,263 kronor i stället för med det af Gefleborgs läns pröfningsnämnd beräknade beloppet 18,600 kronor, den beskattningsbara inkomsten af trävarurörelsen måtte bestämmas till det af bemälde pröfningsnämnd upptagna belopp; *kommunalstämman i Stora Tuna socken*, att pröfningsnämndens i Kopparbergs län beslut i fråga om taxeringen af inkomst vid Domnarfvets såg- och jernverk måtte fastställas; *kommunalstämman i Ockelbo socken*, att den af taxeringsmyndigheterna inom Gefleborgs län bergslaget påförda inkomst af 14,600 kronor för rörelse vid Åbacka sågverk måtte fastställas; *samt stadsfullmägtige i Gefle*, att Gefleborgs läns pröfningsnämnds beslut i hvad det afsåge bergslagets vinst af trävarurörelse 1885 och bergslagets taxering 1886 i staden Gefle måtte godkännas.

Detta med hvad mera handlingarne innehålla har Kongl. Maj:t tagit i öfvervägande; och hvad angår de utaf bergslaget i afgifna förklaringar framstälda invändningar derom, att, enär dels Stora Tuna sockens kommunalstämma underlåtit att i enlighet med Kammarrättens för besvärens fullföljande meddelade föreskrift vid desamma foga bevis om tiden, då Kammarrättens utslag blifvit kommunalstämman delgifvet, dels ock, ehuru berörda utslag enligt intyg af drätselkammarens i Gefle ordförande blifvit drätselkammaren delgifvet den 9 Oktober 1889, stadsfullmägtiges i Gefle underdåniga besvär öfver Kammarrättens ifrågavarande utslag först den 14 påföljde December och således efter fatalietidens utgång till Kongl. Maj:t ingifvits, de af Stora Tuna sockens kommunalstämma och stadsfullmägtige i Gefle anförda besvär ej måtte till pröfning upptagas, så enär ett vid Stora Tuna sockens kommunalstämmas underdåniga besvär fogadt utdrag af protokoll vid ordinarie kommunalstämma med socknen den 30 December 1889, med afseende å sin lydelse jemte hvad i öfrigt i målet förekommit, måste anses innefatta bevis derom, att Kammarrättens ifrågavarande utslag då blifvit kommunalstämman delgifvet; ty och som af ett vid stadsfullmägtiges besvär fogadt utdrag af stadsfullmägtiges protokoll den 25 Oktober 1889 inhemtas, att stadsfullmägtige då undfått del af Kammarrättens utslag, samt såväl kommunalstämmans som stadsfullmägtiges besvär till Kongl. Maj:t ingifvits inom behörig tid, räknad från de uppgifna dagarne, finner Kongl. Maj:t de af bergslaget åberopade omständigheter ej utgöra hinder för besvärens upptagande till pröfning.

Vidkommande derefter sjelfva saken finner Kongl. Maj:t ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag, såvidt det afser bergslagets beskattning för inkomst af jernhandtering inom Stora Tuna socken; men, enär bergslaget underlåtit förebringa behörig utredning derom, att icke bergslaget, på sätt kronans ombud vid Gefleborgs läns pröfningsnämnd i sina underdåniga besvär erinrat, redan vid afslutande af sin räkenskap för år 1885, innan vinsten utförts, gjort afdrag för värdet af ifrågavarande, å bergslagets skogar afverkade 319,472 stycken timmer, och bergslaget vid sådant förhållande ej kan anses berättigadt att vid beräkningen af sin beskattningsbara inkomst af sågverksrörelse för år 1886 göra afdrag för ifrågavarande värde, hvilket af Kammarrätten upptagits till 159,736 kronor;

ty och som det afdrag, bergslaget vid beräkning af den beskattningsbara vinsten å sågverksrörelsen gjort med tre procent af taxeringsvärdet å bergslagets till sågverken hörande jordbruksfastigheter eller 5,841 kronor, så mycket mindre kan ega stöd i bevillningsförordningens föreskrifter, som bergslaget icke styrkt, att den del af dess inkomst, som skall anses genom ifrågavarande bevillning för jordbruksfastighet beskattad, uppgått till nämnda belopp, samt till grund för det i bevillningsförordningen medgifna afdrag från beskattningsbara inkomsten af 5 procent å taxeringsvärdet å för trävarurörelsen använda byggnader bör läggas taxeringsvärdet året näst före beskattningsåret, med iakttagande hvaraf det i förevarande hänseende medgifna afdrag utgör 18,600 kronor och ej, på sätt bergslaget förmenat, 23,263 kronor; alltså och då bergslagets beskattningsbara inkomst af sågverksrörelsen i dess helhet, hvilken inkomst af Kammarrätten antagits till 100,203 kronor, följaktligen med tillägg af ofvanberörda tre poster, tillhopa 170,240 kronor, uppgår till 270,443 kronor, men vid det förhållande att Stora Tuna sockens kommunalstämma icke öfverklagat Kopparbergs läns pröfningsnämnds beslut, hvarigenom den beskattningsbara inkomsten af Domnarfvets sågverk bestämts till 78,862 kronor, den på Stora Tuna socken belöpande inkomst, för hvilken bevillning skall utgöras, ej på kommunalstämmans besvär kan utöfver sistnämnda belopp förhöjas, finner Kongl. Maj:t godt, med ändring af Kammarrättens utslag, förordna, att bergslaget skall för år 1886 utgöra bevillning för inkomst af sågverksrörelse till belopp af i Gefle stad nittiotusen etthundrafyratioåtta kronor, i Ockelbo socken åttatusen tvåhundrafyra kronor och i Stora Tuna socken sjuttioåttatusen åttahundrasextiotvå kronor. Hvilket etc.

89.

Resolution på Stora Tuna sockens kommunalstämmas und. besvär i fråga om Stora Kopparbergs bergslags beskattning år 1887 för inkomst af rörelse inom nämnda socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stora Tuna sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan taxeringsnämnden i Stora Tuna socken bestämt Stora Kopparbergs bergslags för år 1887 beskattningsbara inkomst af rörelse vid Domnarfvets jernverk till 123,900 kronor och vid Domnarfvets sågverk till 60,000 kronor,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd, hvarest bergslaget yrkat, att nedsättning måtte ega rum i uppskattade vinsten af jernverket till 63,825 kronor och att bergslagets taxering för inkomst vid sågverket måtte upphäfvas, genom beslut vid sammanträde den 22, 23 och 24 September 1887, med ledning af en på tillgängliga räkenskapsutdrag verkstäld utredning, faststält bergslagets för år 1887 beskattningsbara inkomst af Domnarfvets jernverk till 139,919 kronor och af Domnarfvets sågverk till 74,469 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bergslaget besvärat sig, genom utslag den 31 December 1888 utlåtit sig i nu ifrågavarande del, att, enär bergslaget, vid det förhållande att inkomsten af dess jordbruksfastigheter, i likhet med hvad föregående år egt rum, jemväl år 1886 ingått i den beräknade inkomsten af bergslagets rörelse i sin helhet, vore berättigadt att tillgodonjuta afdrag af 3 procent å fastigheternas taxeringsvärden samt dels vid uppskattning af inkomsten af jerntillverkningen borde afdragas, såsom bergslaget hos Kammarrätten yrkat, de belopp, för hvilka bergslaget taxerats vid jerngrufvorna, dels afdrag borde ske från inkomsten af rörelsen vid bergslagets särskilda verk och inrättningar af det belopp, för hvilket bergslaget taxerats för rörelse vid hufvudkontoret i Stockholm, Kammarrätten pröfvade rättvist att, med ändring af pröfningsnämndens beslut och bifall till bergslagets yrkande, bestämma bergslagets år 1887 beskattningsbara inkomst af rörelse inom Stora Kopparbergs län till 191,379 kronor att fördelas å de särskilda beskattningsorterna, på sätt bergslaget hos Kammarrätten yrkat, nemligen å, bland andra, Stora Tuna socken för Domnarfvets jernverk med 81,719 kronor och för Domnarfvets sågverk med 64,150 kronor; Gifven Stockholms Slott den 10 Oktober 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas; och hvad angår den af bergslaget i afgifven förklaring framstälda invändning derom, att, enär klaganden underlåtit att i enlighet med Kammarrättens

för besvärens fullföljande meddelade föreskrift vid desamma foga bevis om tiden, då Kammarrättens utslag blifvit klaganden delgifvet, besvären ej måtte till pröfning upptagas, så enär ett af klaganden vid de underdåniga besvären fogadt utdrag af protokoll vid ordinarie kommunalstämma med Stora Tuna socken den 30 December 1889, med afseende å sin lydelse jemte hvad i öfrigt i målet förekommit, måste anses innefatta bevis derom, att Kammarrättens ifrågavarande utslag då blifvit kommunalstämman delgifvet; ty och då besvären till Kongl. Maj:t ingifvits inom behörig tid, räknad från nämnda dag, finner Kongl. Maj:t den af bergslaget åberopade omständighet ej utgöra hinder för besvärens upptagande till pröfning.

Vidkommande derefter sjelfva saken, så enär det afdrag, bergslaget vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten gjort med tre procent af taxeringsvärdet å bergslagets jordbruksfastigheter eller med 6,987 kronor vid Domnarfvets jernverk och 981 kronor vid sågverket, så mycket mindre kan ega stöd i bevillningsförordningens föreskrifter, som bergslaget icke styrkt, att den del af dess inkomst, som skall anses genom ifrågavarande bevillning för jordbruksfastighet beskattad, uppgått till nämnda belopp samt det af bergslaget vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten af jernverket jemväl gjorda afdrag af 1,320 kronor, motsvarande fem procent af taxeringsvärdet å annan fastighet vid de grufvor, hvilkas malm användes vid jernverket, måste anses vara taget i beräkning vid bestämmande af bergslagets särskildt beskattade inkomst af rörelse vid berörda grufvor; ty och då bergslaget, enligt hvad dess vinst- och förlustkonto utvisar, vid utförande af nettovinsten för år 1886, hvilket års förhållanden lagts till grund för nu ifrågavarande beskattning, afdragit utskylder, men sådant afdrag jemlikt § 10 mom. 3 a) bevillningsförordningen ej är vid bestämmande af beskattningsbar inkomst medgifvet, finner Kongl. Maj:t, med ändring af Kammarrättens utslag, skäligt förordna, att beräkningen af bergslagets beskattningsbara inkomst af rörelse vid Domnarfvet skall höjas för Domnarfvets jernverk med dels tre procent af taxeringsvärdet å de till jernverket hörande jordbruksfastigheter, 6,987 kronor, dels fem procent af taxeringsvärdet å annan fastighet vid grufvorna, 1,320 kronor, dels ock bergslagets af klaganden till beloppet styrkta utskylder för år 1886 vid jernverket, 2,539 kronor, eller tillhopa 10,846 kronor.

samt för Domnarfvets sågverk med dels tre procent af taxeringsvärdet å de till sågverket hörande jordbruksfastigheter, 981 kronor, dels ock beloppet af styrkta utskylder för år 1886, 1,777 kronor, eller tillhopa 2,758 kronor, samt att bergslaget i följd häraf skall för år 1887 inom Stora Tuna socken erlägga bevillning för Domnarfvets jernverk för en vinst af nittiotvåtusen femhundrasextiofem kronor och för sågverket för en vinst af sextiosextusen niohundraåtta kronor. Hvilket etc.

90.

Resolution på und. besvär af Elfkarleby sockens kommunalstämma i fråga om Stora Kopparbergs bergslags beskattning år 1887 för inkomst af rörelse vid Skutskärs sågverk inom nämnda socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Elfkarleby sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd för berörda socken i enlighet med bevillningsberedningens förslag och utan afseende å en till taxeringsnämnden ingifven skrift, deruti Stora Kopparbergs bergslag sökt visa, att trävarurörelsen vid Skutskärs sågverk icke lemnat någon år 1887 beskattningsbar inkomst, taxerat bergslaget samma år för inkomst af rörelse vid sågverket till belopp af 300,000 kronor,

samt bergslaget deröfver fört klagan hos pröfningsnämnden i Upsala län under yrkande att, då, vid taxeringsnämndens beräkning af bergslagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst af trävarurörelsen inom Elfkarleby socken, hvarken afdrag skett för tre procent af taxeringsvärdet å bergslagets jordbruksfastighet, för fem procent af taxeringsvärdet å annan bergslagets fastighet och för värdet af det inom kommuner i Stora Kopparbergs och Gefleborgs län af bergslaget afverkade sågtimmer, eller den af Kongl. Maj:t genom resolution den 18 September 1885 bestämda grund för inkomstbeloppets fördelning på särskilda kommuner vunnit tillämpning, bergslagets år 1887 beskattningsbara inkomst af rörelsen vid Skutskär måtte bestämmas med iakttagande af ofvan omförmälda afdrag och af Kongl. Maj:t bestämd vinstfördelning,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22 och 23 September 1887, med hänsyn till den bristfälliga utredningen och ofullständigheten af de meddelade upplysningarne, lemnat bergslagets klagan utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bergslaget sig besvärat, genom utslag den 31 December 1888, enär enligt bergslagets, af vederbörande kronoombud obestridda uppgift trävarutillverkningen vid Skutskärs sågverk år 1886 uppgått till elfvatusen sjuhundratrettiofyra standards, samt vinsten af hvarje standard finge beräknas till åtta kronor, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämt bergslagets år 1887 beskattningsbara inkomst inom Elfkarleby socken, i enlighet med kronoombudets hemställan, till nittiotretusen åttahundrasjuttiotvå kronor; Gifven Stockholms Slott den 10 Oktober 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

91.

Resolution på und. besvär af Stora Kopparbergs bergslag i fråga om klagandens beskattning år 1888 för inkomst af rörelse vid Skutskärs sågverk.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stora Kopparbergs bergslag i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan pröfningsnämnden i Upsala län, hvarest klaganden yrkat, att den år 1888 beskattningsbara inkomsten af Skutskärs sågverk, hvilken Elfkarleby sockens taxeringsnämnd i enlighet med bevillningsberedningens förslag beräknat till belopp af 301,988 kronor, måtte bestämmas till allenast 68,723 kronor, genom beslut den 20 September 1888, enär af tillgängliga från klaganden inkomna handlingar inhemtades, att under år 1887 vid sågverket försågats 570,590 sågtimmer, samt klaganden, som af hvarje försågad stock hade en behållen inkomst af 50 öre, således af rörelsen vid sågverket år 1887 haft inkomst till belopp af tvåhundraåttiofemtusen tvåhundranittiofem kronor,

bestämt klagandens år 1888 beskattningsbara inkomst till sistnämnda belopp,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, i utslag den 20 Juli 1889 funnit skäl ej vara anfördt, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms Slott den 10 Oktober 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner klaganden icke hafva förebragt sådan utredning i målet, som kan verka ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

92.

Resolution på kyrkoherden J. A. Löfgrens und. besvär i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1889.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden i Vestra Emterviks församling J. A. Löfgren i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd för Fryksdals nedre tingslag beskattat klaganden för tvåtusen fyrahundrafemtio kronors inkomst af allmän tjenst,

samt Vermlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, i enlighet med en af honom meddelad uppgift å hans årsinkomst, taxeringen måtte nedsättas till 2,260 kronor, genom beslut vid sammanträde den 20 och 21 September 1889, enär till berörda, af klaganden uppgifna inkomstbelopp jemväl borde läggas arrendet af stomhemmanet By i Östra Emterviks socken, hvilket arrende, då klaganden icke brukade hemmanet såsom boställe, inginge i hans kontanta löneförmåner, fastställt öfverklagade taxeringsåtgärden,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden sig besvärat, genom utslag den 23 April innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 24 Oktober 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

93.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden G. Helén i fråga om hans inkomstbeskattning för år 1889.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden i Ösmo församling G. Helén i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd för Ösmo socken taxerat klaganden för 2,746 kronors inkomst af allmän tjenst,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att till grund för hans beskattning måtte läggas den lön, han uppburit för ecklesiastikåret från och med den 1 Maj 1888 till och med den 30 April 1889 eller 1,987 kronor 8 öre efter afdrag af pensionsafgifter 104 kronor 30 öre, till vikarie utbetalade 703 kronor 58 öre, presternas i jordeboken upptagna utskylder 11 kronor 76 öre och kostnaden för tjensteresor 50 kronor eller tillsammans 869 kronor 64 öre, och att klagandens inkomst sålunda måtte taxeras till 1,117 kronor 44 öre, medelst beslut, fattadt vid sammanträde den 20 och 21 September 1889, enär till grund för klagandens beskattning borde läggas hans inkomst under det löpande ecklesiastikåret från och med den 1 Maj 1889 till och med den 30 April 1890 och klaganden, såsom sjelf tjenstgörande under detta år, åtnjöte full lön utan afdrag för utgifter till vikarier, förklarat sig sakna skäl vidtaga ändring i det af taxeringsnämnden antagna inkomstbeloppet, tvåtusen sjuhundrafyrtiosex kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 6 Maj innevarande år, enär klaganden icke visat, att hans år 1889 beskattningsbara inkomst af allmän tjenst, beräknad enligt grunderna i § 10 mom. 2 b) och d) af gällande bevillningsförordning, understigit tvåtusen sjuhundrafyrtiosex kronor, ej funnit skäl att i beskattningsmyndigheternas sammanstämmande beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 24 Oktober 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

94.

Resolution på und. besvär af Saugbrugsforeningen i Fredrikshald i fråga om klagandens taxering år 1889 för inkomst af rörelse inom Vårviks, Torskogs, Nössemarks och Ertemarks socknar.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Saugbrugsforeningen i Fredrikshald i Norge i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Elfsborgs läns pröfningsnämnd för år 1889 genom beslut den 20 September samma år förordnat, att, enär klaganden inom Vårviks, Torskogs, Nössemarks och Ertemarks socknar idkade rörelse medelst inköp af på rot stående skog äfvensom af timmer, klaganden skulle inom en hvar af dessa kommuner taxeras för femhundra kronors inkomst af omförmälda rörelse,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 15 April innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 24 Oktober 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

95.

Resolution på und. besvär af stadsfullmägtige i Hudiksvall i fråga om Hudiksvalls trävaruaktiebolags inkomstbeskattning för år 1888.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmägtige i Hudiksvall i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Hudiksvalls trävaruaktiebolag blifvit af 1888 års vederbörande taxeringsnämnder beskattadt för inkomst af rörelse

i städerna Hudiksvall och Söderhamn samt i Söderala, Helsingtuna, Forssa, Idenors och Delsbo socknar till sammanlagdt belopp af 269,386 kronor, deraf i Hudiksvall till belopp af 151,216 kronor,

samt Gefleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst måtte nedsättas till det af bolaget uppgifna belopp 155,133 kronor, att fördelas emellan de särskilda kommunerna på sätt pröfningsnämnden funne lämpligt bestämma, genom beslut den 26 September 1888, enär bolaget vid beräkningen af vinsten å sin rörelse under år 1887 afdragit värdet af de under samma år försågade, å bolagets skogar afverkade 511,720 stycken timmerstockar med 25 öre för hvarje stock eller tillhopa 127,930 kronor, men dylikt afdrag icke vore enligt stadgandet i § 10 mom. 3 d) bevillningsförordningen medgifvet, samt till den af bolaget uppgifna inkomsten jemväl borde läggas obehörigen fråndragna utskylder i Hudiksvall med 9,685 kronor, fastställt bolagets beskattningsbara inkomst till 292,748 kronor äfvensom förklarat, att denna inkomst borde, i likhet med hvad under föregående år egt rum, fördelas med ena hälften i Hudiksvall och med den andra hälften å de öfriga beskattningsorterna i förhållande till antalet af de å hvarje ort enligt bolagets uppgift försågade timmer, dock att Söderhamns stad och Helsingtuna socken skulle bekomma dubbel lott, efter hvilken fördelningsgrund skulle taxeras i Hudiksvall 151,216 kronor,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolaget anfört besvär, i utslag den 6 November 1889 sig utlåtit, att som vid beräkning af bolagets år 1888 beskattningsbara inkomst bolaget varit berättigadt till afdrag för värdet af träd, som afverkats å bolagets egna eller arrenderade skogar och blifvit genom bolagets rörelse förädlade, alltså och då anledning icke förekomme till antagande, att bolaget kommit i åtnjutande af afdrag för värdet af de 511,720 stycken sågtimmer, som bolaget enligt pröfningsnämndens beräkning hemtat från nämnda skogar, annorledes än derigenom att bolaget i sina räkenskaper tillgodofört »skogars konto» 25 öre för hvarje timmer, samt någon erinran ej blifvit framstäld mot det värde, hvartill timret sålunda af bolaget upptagits och hvilket värde understege det belopp, hvarför i andra dylika fall afdrag medgifvits, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröf-

ningsnämndens beslut, förklara, att till den af bolaget uppgifna vinsten icke bort, på sätt som skett, läggas värdet af 511,720 stycken sågtimmer med 127,930 kronor, i följd hvaraf bolagets år 1888 beskattningsbara inkomst af Kammarrätten nedsattes från 292,748 kronor till 164,818 kronor; och skulle af sistnämnda belopp, i enlighet med den af pröfningsnämnden stadgade fördelningsgrund, taxeras i Hudiksvall åttiosjutusen tvåhundrafemtiotvå kronor; Gifven Stockholms Slott den 14 November 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag i hvad det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

96.

Resolution på und. besvär af föreningen Betelseminariet i fråga om taxeringsvärdet för år 1889 å föreningens fasta egendom N:o $^{7}/_{18}$ i qvarteret Tallen i Stockholm.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, föreningen Betelseminariet i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1889 åsatt klaganden tillhöriga fasta egendomen N:o $^{7}/_{18}$ i qvarteret Tallen inom Östermalms församling taxeringsvärde af etthundratiotusen kronor,

samt stadens pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, då fastigheten, som vore att hänföra till byggnader, för hvilka enligt § 4 i gällande bevillningsförordning icke, så framt de icke lemnade egaren någon inkomst, fastighetsbevillning skulle erläggas, hufvudsakligen vore använd dels till läroanstalt för meddelande af kostnadsfri undervisning åt medlemmar af baptistförsamlingen, hvilka egnade sig åt lärarekallet, dels till bostad för läroanstaltens lärare och lärjungar, till följd hvaraf byggnaden icke i sin helhet kunnat uthyras och i hyra ej lemnade afkastning till större belopp än 1,460 kronor, taxeringsvärdet måtte i förhållande till hyresafkastningen nedsättas, genom beslut den 29 Oktober 1889, enär ifrågavarande skola

ej vore att anse såsom ett allmänt undervisningsverk och sjelfva föreningen icke heller såsom en barmhertighetsinrättning i den mening, som åsyftades i § 4 bevillningsförordningen, utan fastheller föreningen vore att betrakta såsom ett samfund, men sådana enligt bevillningsförordningen vore befriade från erläggande af bevillning allenast för dem tillhöriga kyrkor och bönehus, förklarat laglig anledning icke hafva förekommit att meddela ändring i det åsatta taxeringsvärdet,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden besvärat sig, genom utslag den 28 April innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 28 November 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

97.

Resolution på und. besvär af Degerfors sockens kommunalstämma i fråga om åtskilliga så kallade fyllnadsmarkers taxering inom Degerfors socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Degerfors sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1887 års taxeringsnämnd med Degerfors socken åsatt de fyllnadsmarker, som vid Umeå och Degerfors socknar öfvergången afvittring tilldelats nedannämnda inom Umeå socken belägna byar och hemman följande taxeringsvärden nemligen: Böle bys 15,000 kronor, Röbäcks bys 45,000 kronor, Vesterteg, Österteg och Öhns byars 40,000 kronor, Degernäs bys 13,000 kronor, landshöfdingebostället Vesterteg N:o 9 4,000 kronor, Baggböle bys 6,000 kronor och kårchefsbostället Böle 15,000 kronor,

samt Vesterbottens läns pröfningsnämnd, hvarest Böle, Röbäcks, Öster- och Vestertegs samt Öhns, Degernäs och Baggböle byamän äfvensom Säfvars sågverksaktiebolag, såsom arrendator af landshöfdingebostället i Vesterteg, sig häröfver besvärat under yrkande att, då ifrågavarande fyllnadsmarker, ehuru be-

lägna inom Degerfors socken, tilldelats förbemälde byamäns och arrendators inom Umeå socken belägna hemman och vore inbegripna i hemmanens skattetal och taxeringsvärde samt följaktligen ej vore att hänföra till i mantal satt jord, särskild skattlagd lägenhet eller jordafsöndring af beskaffenhet att enligt bevillningsstadgans föreskrifter skola taxeras der egendomen vore belägen, ifrågavarande fyllnadsmarker, såsom inbegripna i de inom Umeå socken belägna hemmanens taxeringsvärden, ej måtte utgöra föremål för beskattning inom Degerfors socken, genom beslut den 21 September 1887 föreskrifvit, att berörda fyllnadsmarker liksom de kårchefsbostället Böle tilldelade skulle uteslutas från taxation inom Degerfors socken,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 19 September 1888 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms Slott den 19 December 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan ej mindre Kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarkollegium afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

98.

Resolution på särskilda und. besvär af kommunalstämmorna i Hjulsjö och Jernboås socknar i fråga om jernvägsaktiebolaget Striberg—Grängens inkomstbeskattning för år 1889.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kommunalstämmorna i Hjulsjö och Jernboås socknar, hvar för sig, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan jernvägsaktiebolaget Striberg—Grängen blifvit af vederbörande taxeringsnämnder för år 1889 beskattadt för 9,000 kronors inkomst af rörelse inom Nora socken och för 4,400 kronors inkomst af rörelse inom hvardera af Hjulsjö och Jernboås socknar,

samt bolaget hos Örebro läns pröfningsnämnd, med förmälan, att nettobehållningen af jernvägens trafik under år 1888 uppgått till allenast 13,200 kronor 43 öre, men att räntorna å det af bolaget upplånade byggnadskapitalet utgjorde 18,000

kronor, hvadan någon vinst för bolaget ej uppstått, yrkat, att bolaget måtte från beskattning varda befriadt,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 26 och 27 September 1889, enär bolaget icke egde tillgodonjuta afdrag för räntan af omförmälda kapital, hvilket ej vore att betrakta såsom rörelsekapital, endast i så måtto bifallit bolagets yrkande, att bolagets beskattningsbara inkomst bestämdes till 13,200 kronor, hvilket belopp skulle fördelas med 4,400 kronor på enhvar af ofvannämnda tre socknar,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolaget sig besvärat, genom utslag den 5 Juni innevarande år sig utlåtit, att, enär bolaget vid beräkning af dess beskattningsbara inkomst varit jemlikt § 10 mom. 4 b) i gällande bevillningsförordning berättigadt att åtnjuta afdrag för ränta å lånt rörelsekapital, samt det belopp, 18,000 kronor, bolaget såsom ränta å det för jernvägsanläggningen upplånade kapital, 300,000 kronor, under år 1888 erlagt, måste anses varit till sådan ränta hänförligt; alltså och då bolaget, hvars inkomst af jernvägsrörelsen berörda år utgjort allenast 13,200 kronor 43 öre, vid sådant förhållande icke egt beskattningsbar inkomst af omförmälda rörelse, funne Kammarrätten skäligt befria bolaget från skyldigheten att för år 1889 erlägga inkomstbevillning; Gifven Stockholms Slott den 19 December 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

99.

Resolution på und. besvär af handlanden G. Enagrius i fråga om klagandens beskattning år 1889 för inkomst af rörelse inom Vester Fernebo socken.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden G. Enagrius i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Vester Fernebo sockens taxeringsnämnd år 1889 taxerat klaganden för 500 kronors inkomst af den handel,

klaganden idkade vid lägerplatsen Salbohed under tiden för Vestmanlands regementes möten,

så och efter det klaganden hos Vestmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär han i Sala stad vore taxerad år 1889 för 3,500 kronors inkomst af handelsrörelse och i detta belopp inginge inkomsten för handeln vid Salbohed, klaganden måtte befrias från taxering inom Vester Fernebo socken,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 24 September 1889 bifallit detta yrkande,

har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, hvarest Vester Fernebo sockens kommunalstämma häröfver anfört besvär, genom utslag den 28 April innevarande år sig utlåtit, att som på grund af hvad i målet förekommit det måste anses utredt, att den af klaganden vid lägerplatsen Salbohed inom Vester Fernebo socken under tiden från och med den 27 April 1889 till och med den 5 September samma år utöfvade handelsrörelse drifvits i så afsevärd omfattning, att klaganden borde för inkomsten af densamma inom Vester Fernebo socken taxeras, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, fastställa taxeringsnämndens i Vester Fernebo socken åtgärd att taxera klaganden år 1889 för femhundra kronors inkomst af ifrågavarande handelsrörelse; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

100.

Kongl. Maj:ts nådiga Bref till Dess Befallningshafvande i Kopparbergs län angående und. besvär af C. E. Hagberg i fråga om honom för år 1888 påförd fastighetsbevillning m. m.

OSCAR etc. Hos OSS har C. E. Hagberg i underdånighet anfört besvär deröfver, att,

sedan klaganden hos Eder sökt, att som fastighetsbevillning för honom tillhöriga jordbruksfastigheten Isaksbo med Hybble blifvit honom för år 1888 påförd dels inom Grytnäs socken

efter ett taxeringsvärde för fastigheten af 26,400 kronor och dels inom Folkärna socken efter ett taxeringsvärde för den del af samma fastighet, som dåmera ansetts tillhöra sistnämnda socken, af 20,900 kronor, samt till följd deraf kommunalutskylder och afgifter till presterskapet äfvensom inom Grytnäs socken vinterväghållningsafgift jemväl blifvit honom i förhållande till fastighetsbevillningen påförda, klaganden måtte erhålla rättelse i den oriktiga debiteringen,

så hafven I genom resolution den 18 Mars 1889, enär klaganden, som icke ens uppgifvit, mindre styrkt sig hafva, på sätt och i den ordning gällande bevillningsstadga innehölle, sökt eller vunnit ändring i de taxeringsåtgärder, hvarigenom bevillning för hans ifrågavarande fastighet blifvit honom för år 1888 påförd i den ordning och till de belopp, han sjelf uppgifvit, icke heller påstått annat förhållande, än att de honom enligt åberopade debetsedlarne till utgifvande åliggande kommunala afgifterna blifvit efter sådan bevillning i vederbörlig ordning debiterade, förty lemnat utan afseende klagandens i dessa hänseenden framstälda anmärkningar, äfvensom förklarat, att I icke, i den ordning frågan derom förekommit, kunden till pröfning upptaga klagandens obestyrkta anmärkningar beträffande de honom påförda afgifterna till presterskapet och för väghållningen, hvarför klaganden hänvisades att härutinnan särskildt i laga ordning utföra talan i fall af befogenhet.

Sedan ej mindre I efter vederbörandes hörande den 14 Oktober 1889 än äfven Vår och Rikets Kammarrätt häröfver afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, hafve VI låtit detta mål för OSS anmälas; och som I uti den vid öfverklagade resolutionen fogade besvärshänvisning föreskrifvit, att klaganden, i händelse han med resolutionens innehåll ej åtnöjdes, skulle deröfver inom föreskrifven tid anföra besvär hos OSS, men I bort, jemlikt § 75 mom. 2 i gällande bevillningsförordning, hänvisa klaganden att, derest han med beslutet ej åtnöjdes, deruti söka ändring i Kammarrätten, hafve VI funnit godt att, med undanrödjande af omförmälda besvärshänvisning, visa målet åter till Eder för meddelande af ny, laglikmätig besvärshänvisning. Hvilket VI, med öfverlemnande af handlingarne i målet, Eder till kännedom och underdånig efterrättelse samt för klagandens förständigande härigenom meddele. Stockholms Slott den 31 December 1890.

101.

Resolution på Billeberga sockens kommunalstämmas und. besvär i fråga om Landskrona—Eslöfs jernvägsaktiebolags beskattning år 1888 för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Billeberga sockens kommunalstämma i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan Landskrona—Eslöfs jernvägsaktiebolag till 1888 års vederbörande bevillningsberedningar inlemnat uppgift derom, att bolagets behållna inkomst för år 1887 enligt de afslutade räkenskaperna uppgått till 15,379 kronor 33 öre, deraf belöpte å Billeberga station inom Billeberga socken 949 kronor 52 öre,

men vederbörande taxeringsnämnder för år 1888 ansett, att den af bolaget uppgifna beskattningsbara inkomsten borde ökas med hvad bolaget under år 1887 erlagt i ränta å bolaget beviljadt statslån, samt förty taxerat bolaget för inkomst af rörelse till vissa förhöjda belopp, deribland i Billeberga socken till belopp af 4,654 kronor,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att bolagets beskattningsbara inkomst af rörelse inom vederbörande kommuner måtte beräknas i öfverensstämmelse med de af bolaget till bevillningsberedningarne aflemnade uppgifter, genom beslut den 18 September 1888 med afslag å bolagets yrkande faststält de af taxeringsnämnderna vidtagna beskattningsåtgärder,

så har Kongl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt, der bolaget fullföljt sin talan, genom utslag den 18 Mars 1889 sig utlåtit, att, enär sådant afdrag, som i § 10 mom. 4 b) af gällande bevillningsförordning omförmäldes, för ränta å lånt rörelsekapital finge, på sätt bolaget yrkat, medgifvas för den af bolaget år 1887 å bolaget beviljadt statslån erlagda ränta, uppgående till 33,578 kronor 74 öre, men deremot dylikt afdrag icke finge ega rum för den afbetalning å statslånet, som under samma år till belopp af 26,421 kronor 26 öre af bolaget verkstälts, funne Kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma bolagets år 1888 beskattningsbara inkomst af rörelse till fyrtioett tusen åttahundra kronor, af hvilken inkomst ett belopp af tvåtusen femhundraåttioen kronor beräknades för

Billeberga jernvägsstation; Gifven Stockholms Slott den 31 December 1890.

Kongl. Maj:t har, sedan Kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarne i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i Kammarrättens utslag. Hvilket etc.

SAK-REGISTER.

N:r.

SAMLING

AF

KONGL. RESOLUTIONER OCH BREF

RÖRANDE TILLÄMPNINGEN AF

BEVILLNINGSFÖRORDNINGEN

TREDJE HÄFTET

OMFATTANDE ÅREN 1891 OCH 1892

UTGIFVET AF

HJALMAR RETTIG

V. HÄRADSHÖFDING, AMANUENS I K. FINANSDEPARTEMENTET

STOCKHOLM

P. A. NORSTEDT & SÖNERS FÖRLAG

STAFNINGSSÄTTET ÄR FÖRLAGSFIRMANS.

STOCKHOLM 1893
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

Innehåll.

Sid.

Sid.

1.

Resolution på und. besvär af bokhållaren D. Frankel i fråga om klaganden för år 1889 påförd inkomstbevillning.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bokhållaren Daniel Frankel i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Vermlands län yrkat, att enär 1889 års taxeringsnämnd för staden Filipstad taxerat klaganden för inkomst af 600 kronor, därå klaganden vore berättigad till bevillningsfritt afdrag med 450 kronor, men i den för klaganden samma år utfärdade debetsedel bevillning påförts honom för uppskattad inkomst af 750 kronor med 450 kronors afdrag, berörda debetsedel måtte rättas eller, om rättelse icke före uppbördsstämman erhölles, klaganden förklaras berättigad återbekomma hvad han kunde komma att i bevillning för mycket erlägga, samt att kronouppbördskassören i Filipstad J. A. Broqvist måtte förpliktas ersätta klagandens kostnader i målet,

men Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom utslag den 22 februari 1890, enär klaganden för år 1889 icke påförts högre bevillning än som motsvarade hans af taxeringsnämnden antagna beskattningsbara inkomst för samma år, samt klaganden icke ens uppgifvit, att taxeringsnämndens beslut i hvad det rörde klagandens beskattning blifvit ändradt, lämnat hans yrkande utan afseende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 24 september 1890 ej funnit skäl att i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes utslag göra annan ändring, än att klaganden förklarades berättigad att på vederbörlig anmälan bekomma ny debetsedel, däri, i öfverensstämmelse med taxeringslängden, hans uppskattade inkomst upptoges till sexhundra kronor, det medgifna afdraget till trehundra kronor

och den beskattningsbara inkomsten till trehundra kronor med bevillning tre kronor; hvarjämte klagandens anspråk på ersättning för kostnaderna i målet af kammarrätten lämnats utan afseende; Gifven Stockholms slott den 6 februari 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

2.

Resolution på faktorn L. E. Röstlunds und. besvär i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, faktorn L. E. Röstlund i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att enär klaganden utöfver löneinkomst blifvit af taxeringsnämnden i staden Söderhamn år 1889 taxerad för inkomst af nittontusen trehundra kronor, utgörande nettobehållningen af klagandens vinst å 20,000 kronor från Kungl. danska klasslotteriet, men denna lotterivinst icke vore att hänföra till en klagandens årsinkomst, utan att anse såsom kapital, för ränta hvaraf klaganden borde taxeras, samt nettobehållningen af lotterivinsten utgjorde allenast 13,425 kronor, klaganden måtte, utöfver lönen 2,000 kronor, taxeras för ett belopp motsvarande tre procent å 13,425 kronor eller åtminstone ej för högre inkomstbelopp än 13,425 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1889 ogillat klagandens berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 6 oktober 1890 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 6 februari 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

3.

Resolution på und. besvär af Halmstad—Nässjö järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1888.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Halmstad—Nässjö järnvägsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att, sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1888 inom Tveta, Västra, Östbo och Västbo härader af Jönköpings län taxerat klaganden för inkomst af rörelse vid nedannämnda stationer till följande belopp, nämligen:

inom Tveta härad:

vid Nässjö station till	3,350	kr.
inom Västra härad:		
vid Hooks station till	2,282	»
» Malmbäcks station till	785	»
inom Östbo härad:		
vid Skillingaryds station till	5,718	»
» Vaggeryds station till	1,011	»
» Värnamo och Hörle stationer till	10,236	»
» Kärda station till	1,634	»
» Klefshults station till	3,388	»
inom Västbo härad:		
vid Forsheda station till	1,399	»
» Bredaryds station till	2,075	»
» Refteleds station till	2,870	»
» Smålandsstenars station till	3,904	»
» Landeryds station till	2,798	»

samt klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning uti taxeringen i hvad den afsåge klagandens inkomst af rörelse vid stationerna inom Östbo härad, enär vederbörande taxeringsnämnder inom detta härad icke, såsom öfriga taxeringsnämnder, till grund för klagandens beskattning lagt allenast den af klaganden uppgifna årsvinst för år 1887, 76,057 kronor, utan äfven det belopp, 50,000 kronor, som under rubrik »afskrifning å rullande materiel» afförts ur klagandens räkenskaper för samma år, ehuru klaganden på grund af bestämmelserna uti 7 och 10

§§ bevillningsförordningen ägde vid taxeringen åtnjuta afdrag för sistnämnda belopp,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1888, enär de af klaganden såsom skäl för ifrågavarande yrkande åberopade bestämmelser uti gällande bevillningsförordning icke kunde anses tillämpliga på förevarande fall, fastställt vederbörande taxeringsnämnders inom Östbo härad beslut rörande klagandens beskattning för inkomst af rörelse vid stationerna inom nämnda härad äfvensom förordnat, att vid öfriga stationer inom länet, vid hvilka klaganden taxerats allenast till de af klaganden uppgifna belopp, taxeringen skulle efter inberäkning till behörig del af ofvanberörda å rullande materielen afskrifna 50,000 kronor förhöjas, nämligen:

vid	Nässjö	station	från	3,350	kr.	till	5,552	kr.	
»	Hooks	»	»	2,282	»	»	3,782	»	
»	Malmbäcks	»	»	785	»	»	1,301	»	
»	Forsheda	»	»	1,399	»	»	2,319	»	
»	Bredaryds	»	»	2,075	»	»	3,439	»	
»	Refteleds	»	»	2,870	»	»	4,757	»	
»	Smålandsstenars	»	»	3,904	»	»	6,470	»	och
»	Landeryds	»	»	2,798	»	»	4,637	»	

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 28 februari 1890 funnit klaganden icke hafva förebragt utredning, som emot kronoombudets hos pröfningsnämnden bestridande kunde leda till ändring i öfverklagade taxeringsåtgärderna; Gifven Stockholms slott den 6 februari 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

4.

Resolution på und. besvär af häradsskrifvaren E. L. Forssell i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, häradsskrifvaren Ernst Leonard Forssell i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Frösö sockens taxeringsnämnd år 1889 taxerat klaganden för 2,300 kronors inkomst af kapital, 2,344 kronors inkomst af allmän tjänst och 2,200 kronors inkomst af enskild tjänst eller för en sammanräknad inkomst af 6,844 kronor,

samt Jämtlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 23 september 1889 förordnat, att klaganden skulle taxeras för 8,000 kronors inkomst, däraf ansetts härflyta 2,300 kronor af kapital, 2,400 kronor af enskild tjänst och 3,300 kronor af allmän tjänst,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 2 juni 1890 sig utlåtit, att, enär i den af klaganden vid besvären hos kammarrätten fogade uppgift å klagandens för år 1889 beskattningsbara inkomst, enligt hvilken uppgift denna inkomst uppgått till 6,844 kronor 27 öre, afdragits kostnaderna för klagandens resor i och för mantalsskrifnings-förrättningar, kronouppbörd och bevillningstaxeringar, äfvensom för hyra af kontorslokal samt för densammas uppvärmning, belysning och städning, hvilka kostnader ostridigt uppgått till sammanlagdt 650 kronor, men afdrag för omförmälda kostnader icke författningsenligt finge vid inkomstens beräknande äga rum; alltså och då i öfrigt anledning till anmärkning mot berörda uppgift icke förekommit, funne kammarrätten skäligt i så måtto ändra pröfningsnämndens öfverklagade beslut, att beloppet af klagandens för ifrågavarande år beskattningsbara inkomst bestämdes till i jämnadt tal sjutusen fyrahundranittiofyra kronor; Gifven Stockholms slott den 6 februari 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

5.

Resolution på und. besvär af Hjälmare kanalbolag i fråga om fastighetsbevillning för åtskilliga bolaget tillhöriga jordområden inom Västermo socken af Södermanlands län år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hjälmare kanalbolag i underdånighet anfört däröfver, att,

gemensamma nytta bildade allmänning eller så kallade besparingsskog, utgörande omkring 60,000 tunnland, måtte åsättas särskildt taxeringsvärde efter 30 kronor för hvarje tunnland med 1,800,000 kronor,

men pröfningsnämnden vid sammanträde den 27 och 28 september 1889, efter det ett inom pröfningsnämnden tillsatt särskildt utskott afgifvit yttrande i frågan, med hänsyn till 3 § 3 mom. bevillningsstadgan, jämförd med 2 § i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, och med afseende å svårigheten att under pröfningsnämndens sammanträde erhålla nöjaktig utredning om och i sådant fall i hvilken mån vid bestämmande af fastigheternas taxeringsvärden inom Särna socken hänsyn redan tagits till besparingsskogen, beslutat att icke vidtaga någon åtgärd med anledning af ofvanberörda yrkande, utan afbida hvad 1890 års beskattningsmyndigheter vid den allmänna uppskattning af fast egendom, som sistnämnda år skulle äga rum, komme att i saken åtgöra,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest landskamereraren Schmidt, i sin ofvanberörda egenskap, häröfver sig besvärat, i utslag den 13 juni 1890 sig utlåtit, att emedan enligt 1 § i gällande bevillningsförordning bevillning skulle utgöras för all inom riket belägen fast egendom, allenast med de undantag, som upptoges i 4 § af samma förordning och bland hvilka icke förekomme sockenallmänningar; ty och som klaganden icke haft något att erinra vare sig beträffande den areal af omkring 60,000 tunnland, hvartill ofvan omförmälda inom pröfningsnämnden tillsatta utskott ansett Särna sockenallmänning uppgå, eller i fråga om det värde af 30 kronor för hvarje tunnland, hvartill utskottet uppskattat allmänningen; alltså och då klaganden ej åstadkommit någon utredning till stöd för sitt påstående, att vid bestämmande af taxeringsvärdena å de särskilda jordbruksfastigheterna inom Särna socken hänsyn skulle tagits till värdet af ifrågavarande allmänningsskog, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, förordna, att för år 1889 bevillning skulle för Särna sockens allmänning såsom för jordbruksfastighet utgöras efter ett taxeringsvärde af en million åttahundratusen kronor; Gifven Stockholms slott den 25 mars 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit hand-

1.

Resolution på und. besvär af bokhållaren D. Frankel i fråga om klaganden för år 1889 påförd inkomstbevillning.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bokhållaren Daniel Frankel i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Vermlands län yrkat, att enär 1889 års taxeringsnämnd för staden Filipstad taxerat klaganden för inkomst af 600 kronor, därå klaganden vore berättigad till bevillningsfritt afdrag med 450 kronor, men i den för klaganden samma år utfärdade debetsedel bevillning påförts honom för uppskattad inkomst af 750 kronor med 450 kronors afdrag, berörda debetsedel måtte rättas eller, om rättelse icke före uppbördsstämman erhölles, klaganden förklaras berättigad återbekomma hvad han kunde komma att i bevillning för mycket erlägga, samt att kronouppbördskassören i Filipstad J. A. Broqvist måtte förpliktas ersätta klagandens kostnader i målet,

men Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom utslag den 22 februari 1890, enär klaganden för år 1889 icke påförts högre bevillning än som motsvarade hans af taxeringsnämnden antagna beskattningsbara inkomst för samma år, samt klaganden icke ens uppgifvit, att taxeringsnämndens beslut i hvad det rörde klagandens beskattning blifvit ändradt, lämnat hans yrkande utan afseende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 24 september 1890 ej funnit skäl att i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes utslag göra annan ändring, än att klaganden förklarades berättigad att på vederbörlig anmälan bekomma ny debetsedel, däri, i öfverensstämmelse med taxeringslängden, hans uppskattade inkomst upptoges till sexhundra kronor, det medgifna afdraget till trehundra kronor

besvärat, i utslag den 29 april 1890 sig utlåtit, att emedan enligt 1 § bevillningsförordningen bevillning skulle utgöras för all inom riket belägen fast egendom, allenast med de undantag, som upptoges i 4 § af samma förordning och bland hvilka icke förekomme sockenallmänningar; ty och som, med afseende å hvad upplyst blifvit i fråga om arealen af Orsa sockens inom socknen belägna allmänning samt den af jägmästaren Gyllenhammar verkställda värdering af de å allmänningen växande timmerträd af större dimensioner, skäligen antagas kunde, att verkliga värdet af samma allmänning icke understege 2,704,300 kronor, hvartill värdet ock af ofvan omförmälda, inom pröfningsnämnden tillsatta utskott uppskattats; alltså och då hos taxeringsnämnden för Orsa socken i anledning af redan där väckt fråga om särskild taxering af ifrågavarande skog bevillningsberedningens ordförande upplyst, att värdet af samma skog icke tagits i betraktande vid taxeringen af öfriga jordbruksfastigheter inom socknen, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, förordna, att för år 1889 bevillning skulle för Orsa sockens allmänning inom Orsa socken såsom för jordbruksfastighet af vederbörande utgöras efter taxeringsvärde af två millioner sjuhundrafyratusen trehundra kronor; Gifven Stockholms slott den 25 mars 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner klaganden ej hafva anfört skäl ledande till ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

10.

Resolution på und. besvär af Älfdalens sockens kommunalstämma i fråga om beskattning för år 1889 af socknens besparingsskog.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Älfdalens sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd för Älfdalens socken åsatt den inom socknen genom afsättande af skog till socknemännens gemensamma nytta bildade allmänning eller så kallade besparingsskog, utgörande 83,434,5 tunnland, särskildt taxeringsvärde med 6,051,700 kronor,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat upphäfvande af omförmälda taxeringsåtgärd, men landskamereraren Carl Schmidt, i egenskap af kronoombud, yrkat densammas fastställande med allenast den ändring, att skogens värde måtte, efter beräkning af 50 kronor för hvarje tunnland, bestämmas till 4,171,725 kronor, vid sammanträde den 27 och 28 september 1889, efter det ett inom pröfningsnämnden tillsatt särskildt utskott afgifvit yttrande i frågan, med hänsyn till 3 § 3 mom. bevillningsförordningen, jämförd med 2 § i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, och med afseende å svårigheten att under pröfningsnämndens sammanträde erhålla nöjaktig utredning, om och i sådant fall i hvilken mån, vid bestämmande af fastigheternas taxeringsvärden inom Älfdalens socken, hänsyn redan tagits till besparingsskogen, med upphäfvande af taxeringsnämndens uppskattningsåtgärd, beslutat att icke vidtaga någon åtgärd med anledning af landskamereraren Schmidts yrkande, utan afbida hvad 1890 års beskattningsmyndigheter vid den allmänna uppskattning af fast egendom, som sistnämnda år skulle äga rum, komme att i saken åtgöra,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest landskamereraren Schmidt, i sin ofvannämnda egenskap, sig besvärat, i utslag den 13 juni 1890 sig utlåtit, att, emedan enligt 1 § i gällande bevillningsförordning bevillning skulle utgöras för all inom riket belägen fast egendom allenast med de undantag, som upptoges i 4 § af samma förordning och bland hvilka icke förekomme sockenallmänningar; ty och som klaganden icke haft något att erinra beträffande det värde af 50 kronor för hvarje tunnland, hvartill ofvan omförmälda, inom pröfningsnämnden tillsatta utskott uppskattat ifrågavarande allmänning; alltså och då klaganden ej åstadkommit någon utredning till stöd för sitt påstående, att vid bestämmandet af taxeringsvärdena å de särskilda jordbruksfastigheterna inom Älfdalens socken hänsyn skulle tagits till värdet af allmänningsskogen, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, förordna, att för år 1889 bevillning skulle för Älfdalens sockens allmänning såsom för jordbruksfastighet utgöras efter ett taxeringsvärde af i jämnt tal fyra millioner etthundrasjuttioett tusen sjuhundra kronor; Gifven Stockholms slott den 25 mars 1891.

Kungl Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner klaganden ej hafva anfört skäl ledande till ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

11.

Resolution på und. besvär af Envikens sockens kommunalstämma i fråga om beskattning för år 1889 af socknens besparingsskog.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Envikens sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan landskamereraren Carl Schmidt, i egenskap af kronoombud, hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att den inom Envikens socken genom afsättande af skog till sockne-männens gemensamma nytta bildade allmänning eller så kallade besparingsskog, utgörande omkring 5,000 tunnland, måtte åsättas särskildt taxeringsvärde efter 30 kronor för hvarje tunnland med 150,000 kronor,

men pröfningsnämnden vid sammanträde den 27 och 28 september 1889, efter det ett inom nämnden tillsatt särskildt utskott afgifvit yttrande i frågan, med hänsyn till 3 § 3 mom. bevillningsstadgan, jämförd med 2 § i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, och med afseende å svårigheten att under pröfningsnämndens sammanträde erhålla nöjaktig utredning, om och i sådant fall i hvilken mån, vid bestämmande af fastigheternas värden inom Envikens socken, hänsyn redan tagits till besparingsskogen, beslutat att icke vidtaga någon åtgärd med anledning af ofvanberörda yrkande, utan afbida hvad 1890 års beskattningmyndigheter vid den allmänna uppskattning af fast egendom, som sistnämnda år skulle äga rum, komme att i saken åtgöra,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest landskamereraren Schmidt, i sin förenämnda egenskap, häröfver anfört besvär, i utslag den 29 maj 1890 sig utlåtit, att, emedan enligt 1 § i gällande bevillningsförordning bevillning skulle utgöras för all inom riket belägen fast egendom, allenast med de undantag, som upptoges i 4 § af samma förordning och bland

hvilka icke förekomme sockenallmänningar; ty och som klaganden icke haft något att erinra vare sig beträffande den areal af omkring 5,000 tunnland, hvartill ofvan omförmälda, inom pröfningsnämnden tillsatta utskott ansett Envikens sockenallmänning uppgå, eller i fråga om det värde af 30 kronor för hvarje tunnland, hvartill utskottet uppskattat allmänningen; alltså och då klaganden ej åstadkommit någon utredning till stöd för sitt påstående, att vid bestämmandet af taxeringsvärdena å de särskilda jordbruksfastigheterna inom Envikens socken hänsyn skulle tagits till värdet af ifrågavarande allmänningsskog, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, förordna, att för år 1889 bevillning skulle för Envikens sockens allmänning såsom för jordbruksfastighet utgöras efter ett taxeringsvärde af 150,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 25 mars 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och ehuru Envikens sockens besparingsskog rätteligen bort för år 1889 åsättas särskildt taxeringsvärde såsom jorbruksfastighet; likväl och som numera upplyst blifvit, att värdet å besparingsskogen tagits i beräkning vid bestämmande af taxeringsvärdena å de särskilda jordbruksfastigheterna inom socknen, samt kronans ombud hos pröfningsnämnden, med anledning däraf och då jordägarne inom socknen sålunda blifvit för besparingsskogen taxerade, frånträdt sitt hos bemälda nämnd framställda yrkande om åsättande af särskildt taxeringsvärde å besparingsskogen, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, låta bero vid pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

12.

Resolution på und. besvär af Östhammars stads invånare i fråga om lasarettsläkaren O. Michaëlssons inkomstbeskattning för år 1889 i nämnda stad och i Hammarby socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Östhammars stads invånare i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan kronans ombud, landskamreraren I. Törnebladh, hos Stockholms läns pröfningsnämnd anmält, att läkaren vid det i Hammarby socken belägna Lövenströmska lasarettet O. Michaëlsson, hvilken i början af år 1889 för att tillträda läkarebefattningen vid lasarettet flyttat från Östhammar till nämnda socken, blifvit för samma år så väl därstädes som i Östhammar beskattad för inkomst af allmän tjänst, beräknad i Hammarby socken till 3,500 kronor och i Östhammar till 3,000 kronor, samt att på vederbörandes framställning Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet förklarat Michaëlsson hafva för nämnda år rätteligen mantalsskrifvits i Östhammar,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 20 och den 21 september 1889, jämte det nämnden förordnat, att Michaëlsson skulle för inkomst af allmän tjänst, beräknad till 2,300 kronor, beskattas endast i Östhammar, däröfver klagan ej är vorden förd, tillika föreskrifvit, att Michaëlsson, som af pröfningsnämnden ansetts äga inkomst äfven af enskild praktik, skulle jämväl för samma inkomst, beräknad till 1,500 kronor, taxeras i Östhammar,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där Hammarby sockens kommunalstämma sig besvärat, i utslag den 1 oktober 1890 sig utlåtit, att enär den inkomst, Michaëlsson år 1889 beredt sig genom enskild praktik såsom läkare, skolat, jämlikt § 8 mom. 2 litt a) punkt 3 och § 12 litt. d) i gällande bevillningsförordning, taxeras å den ort, där berörda verksamhet utöfvats, samt upplyst och ostridigt vore, att Michaëlsson varit bosatt och utöfvat läkareyrket under januari månad 1889 i Östhammar och återstoden af samma år i Hammarby socken; alltså funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, i hvad det afsåge Michaëlssons taxering för hans till ett tusen femhundra kronor uppskattade inkomst af enskild praktik, att af berörda belopp skulle taxeras i Hammarby socken ett tusen trehundrasjuttiofem kronor och i Östhammar allenast återstående etthundratjugufem kronor, till följd hvaraf Michaëlsson, som vore i Östhammar taxerad jämväl för tvåtusen trehundra kronors inkomst af allmän tjänst, hade att erlägga bevillning i Hammarby med tretton kronor 75 öre och i Östhammar med tjugufyra kronor 25 öre; Gifven Stockholms slott den 10 april 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

13.

Resolution på und. besvär af handlanden Alexander Jonson i fråga om klagandens beskattning år 1889 inom Råneå socken för inkomst af rörelse därstädes.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Alexander Jonson i Luleå i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden, som för inkomst af handel med symaskiner blifvit af taxeringsnämnden för Råneå socken år 1889 taxerad till belopp af 2,000 kronor, hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att enär han inom socknen endast låtit upptaga beställning å symaskiner, han måtte från taxering inom socknen befrias,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1889 ansett klaganden hafva inom Råneå socken idkat gårdfarihandel samt till följd däraf ogillat yrkandet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 6 oktober 1890 sig utlåtit, att som pröfningsnämnden, på sätt af två hos nämnden förda protokoll rörande klagandens taxering inhämtades, beräknat, att klaganden, som medgifvit, att han, jämte det han idkat handel i Luleå stad, tillika genom reseombud inom Råneå socken försålt symaskiner, hvilka till köparne utlämnats i Råneå kyrkstad, af hela sin sålunda bedrifna rörelse haft ifrågavarande år beskattningsbar inkomst till belopp af 3,500 kronor, samt pröfningsnämnden på grund däraf fastställt klagandens taxering dels i Luleå till 1,500 kronor, hvilken taxering vunnit laga kraft, dels inom Råneå socken till 2,000 kronor; men klaganden hvarken medelst det vid besvären fogade intyg eller annorledes kunde anses hafva ådagalagt, att sistnämnda taxering blifvit för högt tilltagen, funne kammarrätten ej skäl att i densamma göra ändring; Gifven Stockholms slott den 10 april 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som den af klaganden år 1889 inom Råneå socken idkade försäljning af symaskiner icke, på grund af hvad i målet förekommit, kan anses hafva ägt rum i så afsevärd omfattning, att klaganden jämlikt § 12 d) i gällande bevillningsförordning bort för inkomsten däraf inom nämnda socken särskildt taxeras, finner Kungl. Maj:t, med upphäfvande af kammarrättens utslag, skäligt befria klaganden från den honom för nämnda år inom Råneå socken påförda bevillning för inkomst af rörelse. Hvilket etc.

14.

Resolution på und. besvär af inspektoren A. N. Synnerdahl i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, inspektoren A. N. Synnerdahl i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden, som af Ekeby sockens bevillningsberedning för år 1889 föreslagits till beskattning för 12,000 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest, hos socknens taxeringsnämnd yrkat, att då den föreslagna taxeringen antagligen afsåge den ersättning, klaganden betingat sig för återgång af ett mellan honom och andra personer, å ena, samt kammarjunkaren L. R. Rääf å Buhlsjö, å andra sidan, afslutadt köp af skog, men nämnda till 9,500 kronor uppgående ersättning, som först under åren 1890 och 1891 skulle till klaganden utbetalas, ej borde blifva föremål för taxering år 1889, klaganden måtte varda beskattad endast för den lön å 2,000 kronor jämte förmånen af fri bostad, beräknad till 250 kronor, som klaganden åtnjöte af Sommens trävarubolag, eller för sammanlagd löneinkomst af 2,250 kronor,

samt taxeringsnämnden, enär inkomsten af skogsaffären med kammarjunkaren Rääf måste anses hafva uppkommit under år 1889 eller ock under år 1888, ehuru självfva vinstsumman då icke inbetalts, klagandens framställning icke i vidsträcktare mån bifallit, än att nämnden, med afseende därå att ersättningsbeloppet löpte utan ränta och att klagandens inkomst af sågverks-

rörelse vid Sommen ej borde taxeras i Ekeby socken, bestämt klagandens inom samma socken beskattningsbara inkomst till 10,750 kronor,

så och efter det Östergötlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden fullföljt sitt ofvan omförmälda yrkande, genom beslut den 27 september 1889, på de af taxeringsnämnden anförda skäl och då inom pröfningsnämnden kändt vore, att klaganden erhållit förskrifningar å det ifrågakomna vinstbeloppet, icke funnit skäligt befria klaganden från beskattning för inkomst af rörelse, yrke eller eljest, hvarjämte pröfningsnämnden, vid det inom nämnden upplysta förhållande att klagandens löneinkomster icke blifvit af taxeringsnämnden vid klagandens beskattning tagna i beräkning, förordnat, att klaganden skulle beskattas för ytterligare 2,250 kronor eller för en sammanräknad inkomst af 13,000 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 3 december 1890 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra annan ändring än att, med afseende å hvad kronans ombud anfört och i öfrigt i målet förekommit, klagandens beskattningsbara inkomst nedsattes till 10,750 kronor, däraf 8,500 kronor af rörelse, yrke eller eljest samt 2,250 kronor af lön; Gifven Stockholms slott den 1 maj 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som handlingarna utvisa, att klagandens taxering för inkomst af rörelse, yrke eller eljest inom Ekeby socken afsett den ersättning, klaganden betingat sig för återgång af ett mellan klaganden jämte andra personer, å ena, samt kammarjunkaren Rääf, å andra sidan, afslutadt köp af skog; alltså och då jämväl upplyst är, att ersättningsbeloppet ej till större eller mindre del tillfallit klaganden under år 1889 utan skulle till honom utbetalas först under åren 1890 och 1891 samt vid sådant förhållande berörda ersättning ej bort tagas i beräkning vid klagandens taxering år 1889, finner Kungl. Maj:t, med ändring af kammarrättens utslag, skäl befria klaganden från att inom Ekeby socken för sistnämnda år utgöra bevillning för annan inkomst än klagandens till tvåtusen tvåhundrafemtio kronor uppgående löneförmåner. Hvilket etc.

15.

Resolution på und. besvär af styrelsen för enskilda banken i Vänersborg i fråga om bankens beskattning år 1889 för inkomst af rörelse vid dess afdelningskontor i staden Uddevalla.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för enskilda banken i Vänersborg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd för staden Uddevalla beskattat banken för åttatusen tvåhundra kronors inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i Uddevalla,

samt klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, under åberopande af bestyrkt utdrag utaf bankens bokslut för år 1888, enligt hvilket bankens vinst af rörelsen samma år vid nämnda afdelningskontor utgjort 2,607 kronor 68 öre, yrkat nedsättning i taxeringen till sistberörda belopp,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1889, enär det, i brist af närmare utredning rörande beskaffenheten af de afskrifningar, som vid omförmälda bokslut blifvit gjorda, icke kunde anses styrkt, att endast afdrag, som vid beskattning finge göras, ägt rum, eller att bankens i Uddevalla beskattningsbara inkomst understigit 8,200 kronor, afslagit berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 1 oktober 1890 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 1 maj 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

16.

Resolution på und. besvär af fabriksfirman Hylin & C:o i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1889 inom Kungsholms församling i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, fabriksfirman Hylin & C:o i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden i Kungsholms församling i Stockholm år 1889 taxerat klaganden för tretusen kronors inkomst af klagandens i nämnda församling bedrifna tillverkning af smördrittlar,

samt klaganden hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, då med klagandens tunnbinderirörelse inom Kungsholms församling afsåges att anskaffa tomkärl för den såpfabrikation, som klaganden i annan församling i Stockholm bedrefve och för hvilken klaganden särskildt taxerats, samt den tillverkning till afsalu af så kallade smördrittlar, som jämväl bedrifvits vid tunnbinderiet, allenast afsett att bereda klagandens arbetare sysselsättning under den tid, då klagandens behof af såpkärl för tillfället varit fylldt, och fabrikation af sådana kärl därför ej kunnat fortgå, klaganden måtte från taxeringen i Kungsholms församling varda befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 oktober 1889, enär, enligt hvad inom nämnden upplyst blifvit, klaganden under år 1888 utvidgat sin ifrågavarande rörelse så, att vid densamma, som förut bedrifvits med 16 arbetare, numera sysselsattes 25 arbetare samt i öfrigt klaganden icke i någon mån lämnat utredning om afkastningen af ifrågavarande fabriksrörelse, ogillat yrkandet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 9 september 1890 funnit skäl icke hafva förekommit att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 maj 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

17.

Resolution på und. besvär af N. O. Stenman och N. E. Wiklund i fråga om klagandenas beskattning år 1886 för inkomst af laxfiske vid Björn och Lilla Trutskär i Nederkalix socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nils Olof Stenman i Storön och Nils Erik Wiklund i Näsbyn i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1886 års taxeringsnämnd för Nederkalix socken taxerat klagandena till bevillning för 500 kronors inkomst af laxfiske vid Björn och Lilla Trutskär,

samt klagandena hos Norrbottens läns pröfningsnämnd, med förmälan att ifrågavarande fiske vore ett skattefiske, hvarför fastighetsbevillning erlades, yrkat att varda befriade från skyldigheten att särskildt erlägga bevillning för inkomsten af fisket,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1886 ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klagandena, under åberopande af dels utdrag af taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlades i Nederkalix socken för år 1886, utvisande, att såsom annan fastighet än jordbruksfastighet taxerats »Fjärdskärs laxfiske» samt »Repskärsören» och »Trutskär», dels ock ett för klagandena den 21 december 1872 utfärdadt fastebref å, bland annat, »laxfisket vid Fjärdskär, numera benämndt Björn», fullföljt sin hos pröfningsnämnden förda talan, i utslag den 19 april 1887 sig utlåtit, att som, enligt hvad Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Norrbottens län upplyst, väl fiskena vid Fjärdskär samt vid Repskärsören och Trutskär blifvit till skatte sålda, men däremot hvarken fisket vid Björn, som vore en från Fjärdskär skild holme, eller fisket vid Lilla Trutskär funnes i jordeboken upptaget, samt Kungl. Maj:t genom nådigt bref den 30 april 1881 i fråga om dispositionen af skärgårdsholmarna i Nederkalix socken förklarat, beträffande Björn, att denna holme skulle till lotsverket upplåtas med allmänheten förbehållen fri fiskerätt i tillgränsande vatten, och, beträffande Lilla Trutskär, att detta skulle för kronans räkning bibehållas såsom för allmänheten tillsvidare fritt tillgänglig fiskeplats, alltså och då följaktligen fastighetsbevillning icke erlades för

fiske vid Björn och Lilla Trutskär, funne kammarrätten med afseende å stadgandet i § 8 mom. 2 litt. d) i bevillningsstadgan ej skäl att i den öfverklagade beskattningsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 5 juni 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarkollegium afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som genom den i målet förebragta utredning måste anses ådagalagdt, att, på sätt klagandena uppgifvit, Fjärdskärs samt Repskärsörens och Trutskärs laxfisken bedrifvas, det förra vid holmen Björn samt det senare vid Repskäret och Lilla Trutskär, men nämnda fisken ostridigt äro skattefisken, för hvilka jämlikt § 5 bevillningsförordningen fastighetsbevillning erlägges, och det således icke lagligen kan åläggas klagandena att erlägga bevillning för inkomst af det fiske, som af dem idkas vid Björn och Lilla Trutskär, finner Kungl. Maj:t, med upphäfvande af kammarrättens utslag, skäligt befria klagandena från den dem för år 1886 påförda bevillning för inkomst af ifrågavarande fiske. Hvilket etc.

18.

Resolution på und. besvär af landskamereraren V. Billmanson, å tjänstens vägnar, i fråga om Göteborgs trädgårdsförenings inkomstbeskattning för år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren V. Billmanson, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i staden Göteborg för år 1889 taxerat Göteborgs trädgårdsförening för 18,838 kronors inkomst af rörelse på grund af en utaf föreningens styrelse till bevillningsberedningen lämnad uppgift, enligt hvilken föreningens inkomst af fröhandel under år 1888 uppgått till nämnda belopp,

samt föreningens styrelse hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat att varda från taxering för inkomst befriad, enär afkastningen utaf föreningens rörelse uteslutande användes till de i föreningens stadgar angifna allmännyttiga ändamål och någon utdelning till föreningens medlemmar icke

ägde rum samt i allt fall, därest afseende fästades å inkomsten af föreningens verksamhet i dess helhet och ej endast å dess inkomst af fröhandeln, samt hänsyn toges därtill, att föreningen vore berättigad att från behållna årsinkomsten afdraga fem procent af värdet å föreningens fastighet, någon beskattningsbar behållning icke återstode,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1889, enär föreningen ostridigt under år 1888 af sin fröhandel haft en inkomst af 18,838 kronor, samt föreningen, hvilken af nämnden ansåges berättigad att från bevillning för berörda belopp undantaga fem procent af taxeringsvärdet å det hus, i hvilket sagda handel drefves, eller 500 kronor, icke visat, att dess beskattningsbara inkomst i vidare mån, än nu nämndt blifvit, understigit det af taxeringsnämnden beräknade inkomstbeloppet, förklarat sig icke kunna bifalla styrelsens yrkande på annat sätt, än att det af taxeringsnämnden beräknade inkomstbeloppet nedsattes till 18,338 kronor, samt förty förordnat, att bevillning skulle af föreningen erläggas för sistnämnda belopp,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där föreningens styrelse sig besvärat, genom utslag den 26 november 1890 sig utlåtit, att, enär föreningen, enligt hvad som inhämtades af räkenskaper för förvaltningsåret den 1 juli 1887 till den 1 juli 1888, hvilket års förhållanden lagts till grund för föreningens taxering, oaktadt den af föreningen idkade fröhandel under berörda förvaltningsår lämnat vinst till belopp af 18,838 kronor, likväl af den utaf föreningen utöfvade verksamhet i dess helhet ej haft större behållning än 2,364 kronor 2 öre, hvartill dock borde läggas från ränteinkomsten afdragna skatter med belopp ej öfverstigande 2,279 kronor 70 öre; alltså och då förberörda af föreningen idkade fröhandel icke kunde anses såsom en själfständig och från föreningens verksamhet i öfrigt skild rörelse, utan samma handel måste betraktas allenast såsom en gren af föreningens verksamhet, hvadan inkomsten af berörda handel icke bort, på sätt som skett, taxeras annorledes än i sammanhang med inkomsten af föreningens öfriga verksamhet, men ostridigt vore, att behållna inkomsten af föreningens verksamhet i dess helhet icke ens uppginge till det belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å föreningen tillhörig, för dess rörelse använd fastighet, hvilket vid taxering af inkomsten skulle densamma

frånräknas, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria föreningen från taxering för inkomst år 1889; Gifven Stockholms slott den 5 juni 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

19.

Resolution på und. besvär af Stockholms bomullsspinneri- och väfveriaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms bomullsspinneri- och väfveriaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning i Stockholm år 1889 i öfverensstämmelse med klagandens uppgift beräknat, att klagandens samma år beskattningsbara inkomst af rörelse i Stockholm och i Kvillinge socken, där klaganden jämväl drefve fabriksrörelse — efter afdrag från 1888 års vinst, som belöpte sig till 60,787 kronor, af dels 10,900 kronor, motsvarande fem procent af taxeringsvärdet, 218,000 kronor, å fabriksfastigheten i Stockholm, dels 11,580 kronor eller 5 procent å taxeringsvärdet, 231,600 kronor, å fabriksfastigheten i Kvillinge socken, dels ock 36,784 kronor, motsvarande tio procent afskrifning å bokförda värdet af klaganden tillhöriga maskiner vid fabrikerna i Stockholm och i Kvillinge socken — utgjorde 1,523 kronor, samt föreslagit, att hälften häraf eller 761 kronor skulle taxeras i Stockholm,

men taxeringsnämnden för stadens sjunde taxeringsdistrikt dels förklarat, att, då, ehuruväl klagandens spinningsindustri drefves i ungefär lika stor omfattning i Kvillinge socken och i Stockholm, till fabriken i Stockholm vore förlagd industrien för förädling af garnet till väfnader, hvilken industri vore den ojämförligt mest vinstgifvande grenen af fabriksrörelsen, samt klaganden hade sitt kontor i Stockholm, där jämväl nästan alla klagandens affärer uppgjordes, klaganden borde i Stockholm utgöra bevillning för tre fjärdedelar af klagandens behållna

inkomst, dels ock förordnat, att, sedan af ofvannämnda belopp, 60,787 kronor, afräknats en fjärdedel eller 15,196 kronor 75 öre för taxeringen i Kvillinge socken samt från återstående tre fjärdedelar afdragits ej mindre fem procent af fabriksfastighetens i Stockholm taxeringsvärde med 10,900 kronor än äfven 24,484 kronor 80 öre, utgörande tio procent afskrifning å maskinernas vid fabriken i Stockholm bokförda värde, 244,848 kronor, klaganden skulle i Stockholm taxeras för jämnadt belopp af 10,205 kronors inkomst,

så och efter det stadens pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att pröfningsnämnden måtte, med ändring af taxeringsnämndens beslut, bestämma klagandens taxering i enlighet med bevillningsberedningens förslag, genom beslut den 1 november 1889, med gillande af de grunder, som af taxeringsnämnden vid taxeringen följts, densamma fastställt,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 22 december 1890 sig utlåtit, att, emedan den fabriksrörelse, klaganden utöfvat vid fabrik i Stockholm och vid fabrik i Kvillinge socken, måste anses såsom en enda gemensamt bedrifven rörelse, samt, vid beräkningen af klagandens år 1889 beskattningsbara inkomst af rörelsen, klaganden vore berättigad att från 1888 års vinst, utgörande 60,787 kronor, åtnjuta afdrag dels med fem för hundra af fabriksfastigheternas taxeringsvärde, sammanlagdt 449,000 kronor eller med 22,480 kronor, dels ock för slitning af fabrikernas maskiner, men sistnämnda afdrag icke skäligen finge sättas högre än det belopp, som enligt den af bolagets styrelse den 28 mars 1889 afgifna berättelse å fabrikernas maskiner år 1888 afskrifvits eller 30,151 kronor 98 öre; alltså funne kammarrätten klaganden böra, efter afdrag af tillhopa 52,631 kronor 98 öre, ifrågavarande år taxeras för inkomst af rörelse till jämnadt belopp af 8,155 kronor, däraf, med hänsyn till den olika omfattningen och beskaffenheten af klagandens rörelse i Stockholm och i Kvillinge socken, tre fjärdedelar borde taxeras i Stockholm och en fjärdedel i Kvillinge socken, i följd hvaraf, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, klagandens taxering i Stockholm nedsattes till jämnadt belopp af sextusen etthundrasexton kronor; hvarjämte och då klaganden i Kvillinge socken år 1889 taxerats allenast för 761 kronors inkomst, klagandens taxering därstädes samma år för inkomst af rörelse, jämlikt §

69 i gällande bevillningsförordning, förhöjdes till tvåtusen trettionio kronor; Gifven Stockholms slott den 5 juni 1881.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

20.

Resolution på und. besvär af Vadstena vin- och spirituosaaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vadstena vin-och spirituosaaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd för staden Vadstena taxerat klaganden för femtontusen kronors inkomst af rörelse,

samt Östergötlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, med företeende af vederbörande revisorers berättelser öfver klagandens räkenskaper och förvaltning under tiden från och med den 1 oktober 1887 till den 1 oktober 1888, yrkat upphäfvande af taxeringen, genom beslut den 27 september 1889, enär klaganden icke vore berättigad att, såsom klaganden antagit, från beskattning undantaga den stadgade brännvinsförsäljningsafgiften, samt klagandens beräknade inkomst vid jämförelse med andra dylika bolags inom länet icke kunde anses för hög, med ogillande af berörda yrkande, taxeringen fastställt,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 13 september 1890 funnit skäl ej hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 5 juni 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, samt klaganden fått med underdåniga påminnelser inkomma, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

21.

Resolution på und. besvär af Arbrå sockens kommunalstämma i fråga om trävaruhandlanden L. Normans inkomstbeskattning för år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Arbrå sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att.

sedan trävaruhandlanden L. Norman hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd för år 1889 fört klagan däröfver, att samma års taxeringsnämnd för Arbrå socken uppfört Norman i taxeringslängden för socknen såsom skattskyldig för en till 7,770 kronor beräknad inkomst af trävarurörelse, oaktadt Norman icke inom Arbrå socken på annat sätt idkade rörelse, än att han dels verkställde någon afverkning å därstädes belägna, honom tillhöriga hemmans skogar, dels uppköpte och från järnvägsstationer inom socknen afsände en del af det virke, som af honom försåldes inom Bollnäs socken, där han bodde, och hvarest den rörelse, som kunde för honom medföra beskattningsbar inkomst, uteslutande bedrefves,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1889 undanröjt omförmälda taxeringsåtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 14 oktober 1890 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 5 juni 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och anser väl Norman, hvilken, enligt hvad handlingarna i målet utvisa, i afsevärd omfattning inom Arbrå socken uppköpt trävaror och vid järnvägsstationer inom socknen levererat dem till köpare, hafva bort för den af honom sålunda inom socknen idkade rörelse därstädes särskildt taxeras; men, som tillförlitlig utredning saknas för bestämmande, huru stor del af den inom Bollnäs socken taxerade inkomsten af Normans trävarurörelse i dess helhet bort upptagas till beskattning inom Arbrå socken, finner Kungl. Maj:t ej skäl att göra ändring i det slut, hvaruti kammarrätten i målet stannat. Hvilket etc.

22.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Skaraborgs läns enskilda bank i fråga om bankens beskattning år 1889 för inkomst af rörelse vid dess afdelningskontor i staden Lidköping.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Skaraborgs läns enskilda bank i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning i staden Lidköping föreslagit, att banken skulle för år 1889 taxeras i enlighet med bankens för bevillningstaxering lämnade uppgift för en till 6,610 kronor beräknad inkomst af rörelse vid dess afdelningskontor därstädes,

samt taxeringsnämnden ansett, att, då till bankens uppgifna nettovinst å hela bankrörelsen år 1888 eller 40,604 kronor 74 öre borde läggas dels utskylder till belopp af 11,439 kronor 25 öre dels obehörigen afskrifna 130,679 kronor 94 öre, bankens hela inkomst år 1888 utgjort 182,723 kronor 93 öre samt till följd däraf bestämt, att banken i Lidköping skulle taxeras för tjuguniotusen sjuhundrasextiotre kronor 56 öre,

så och efter det Skaraborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att banken måtte, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, i Lidköping taxeras för en inkomst af allenast 6,610 kronor, genom beslut den 24 september 1889 förordnat, att banken skulle i Lidköping påföras bevillning för ej mindre 6,610 kronor, bankkontorets i Lidköping beräknade andel i vinsten af bankens hela rörelse, än äfven 1,863 kronor, hvarför kontoret borde svara för andel i förenämnda utskylder, eller tillsammans för 8,473 kronors inkomst,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest stadsfullmäktige i Lidköping sig besvärat, i utslag den 29 september 1890 lika med taxeringsnämnden funnit det belopp af 130,679 kronor 94 öre, hvilket, enligt hvad ostridigt vore, i bankens räkenskaper för år 1888 afskrifvits, böra enligt § 14 i instruktionen för taxeringsmyndigheterna anses såsom kapitalförlust och icke, på sätt pröfningsnämnden antagit, såsom minskning i årsinkomsten, till följd hvaraf kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställt taxeringsnämndens beräkning af

bankens år 1889 beskattningsbara inkomst af bankrörelse i Lidköping; Gifven Stockholms slott den 5 juni 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som utredning saknas om och i hvad mån afdrag för det i bankens räkenskaper för år 1888 afskrifna belopp, 130,679 kronor 94 öre, må enligt § 10 mom. 4 i bevillningsförordningen äga rum, finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i det slut, hvaruti kammarrätten i målet stannat. Hvilket etc.

23.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Skaraborgs läns enskilda bank i fråga om bankens beskattning år 1889 för inkomst af rörelse vid dess afdelningskontor i Mariestad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Skaraborgs läns enskilda bank i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning i staden Mariestad föreslagit, att banken skulle för år 1889 taxeras i enlighet med bankens för bevillningstaxering lämnade uppgift för en till 5,529 kronor beräknad inkomst af rörelse vid dess afdelningskontor därstädes,

samt taxeringsnämnden bestämt, att banken skulle ifrågavarande år lika med för år 1888 taxeras för 14,500 kronors inkomst af nyssnämnda rörelse,

så och efter det Skaraborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att den af banken för taxering lämnade, på bankens räkenskaper för år 1888 grundade uppgift, enligt hvilken bankens inkomst af hela dess rörelse år 1888 utgjort 40,604 kronor 74 öre och inkomsten vid afdelningskontoret i Mariestad 5,529 kronor 1 öre, måtte läggas till grund för taxeringen och banken således i Mariestad, i likhet med hvad bevillningsberedningen föreslagit, taxeras år 1889 för 5,529 kronors inkomst, genom beslut den 24 september 1889 fastställt det belopp, hvarefter banken borde utgöra bevillning för inkomst vid afdelningskontoret i Mariestad, till 7,088 kronor eller det af bevillnings-

beredningen beräknade beloppet, ökadt med kontorets andel i bankens utskylder år 1888, 11,439 kronor 25 öre, hvilka banken obehörigen från sin uppgifna vinst afdragit,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest stadsfullmäktige i Mariestad sig besvärat, i utslag den 29 september 1890 sig utlåtit, att, enär, enligt hvad den af bankens revisorer för år 1888 afgifna berättelse utvisade, bankens behållna inkomst år 1888, efter afdrag af två i räkenskaperna för samma år upptagna utgiftsposter, den ena å 130,679 kronor 94 öre för afskrifningar och den andra å 11,439 kronor 25 öre för utskylder, bestämts till 40,604 kronor 74 öre, men vid taxering afdrag för sistnämnda post icke finge mot 10 § bevillningsförordningen äga rum och afskrifningarna icke borde enligt 14 § instruktionen för taxeringsmyndigheterna anses såsom minskning i bankens årsinkomst, funne kammarrätten bankens hela beskattningsbara inkomst år 1888 böra beräknas till 182,723 kronor 93 öre; till följd hvaraf och med tillämpning af den grund för fördelningen mellan bankens särskilda kontor, som antagits ej mindre af banken än af taxeringsmyndigheterna, bankens ifrågavarande år beskattningsbara inkomst af bankrörelsen i Mariestad af kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämdes till tjugufyratusen niohundraen kronor 95 öre; Gifven Stockholms slott den 5 juni 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som utredning saknas om och i hvad mån afdrag för det i bankens räkenskaper för år 1888 afskrifna belopp, 130,679 kronor 94 öre, må enligt § 10 mom. 4 i bevillningsförordningen äga rum, finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i det slut, hvaruti kammarrätten i målet stannat. Hvilket etc.

24.

Resolution på fanjunkaren F. G. O. Linds und. besvär i fråga om klaganden för år 1889 påförd inkomstbevillning i staden Oskarshamn.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, fanjunkaren F. G. O. Lind i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Kalmar läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, som år 1889 taxerats af taxeringsnämnden i Målilla socken för 800 kronors inkomst af trävarurörelse och af taxeringsnämnden i Oskarshamns stad för 3,000 kronors inkomst af samma slags rörelse i Oskarshamn, yrkat att varda från taxeringen i Oskarshamn befriad, genom beslut den 17 september 1889, med afseende å erhållna upplysningar angående ifrågavarande rörelse, jämte det pröfningsnämnden höjt beräkningen af klagandens inkomst af rörelse inom Målilla socken till 1,500 kronor, tillika förordnat, att, då rörelsen egentligen bedrefves inom Målilla socken, där klaganden ock vore mantalsskrifven, klaganden skulle uteslutas ur taxeringslängden för Oskarshamn,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest stadsfullmäktige i Oskarshamn häröfver sig besvärat, genom utslag den 17 november 1890 sig utlåtit, att, enär, enligt hvad upplyst blifvit, klaganden utöfvat en gren af sin trävarurörelse i Oskarshamn af den beskaffenhet och omfattning, att den bort jämlikt § 12 mom. d) bevillningsförordningen därstädes särskildt taxeras,* funne kammarrätten skäligt att på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att för den af pröfningsnämnden såsom beskattningsbar fastställda inkomst af klagandens hela trävarurörelse ett tusen femhundra kronor, bevillning skulle klaganden påföras för ett belopp af sjuhundrafemtio kronor i Oskarshamn och för ett lika belopp i Målilla socken; Gifven Stockholms slott den 26 juni 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring, än att af klagandens till ett tusen femhundra kronor uppskattade inkomst af trävarurörelse två tredjedelar eller ett tusen kronor skola upptagas till beskattning i Målilla socken och en tredjedel eller femhundra kronor i staden Oskarshamn. Hvilket etc.

---

* Enligt vederbörande kronoombuds uppgift upplades klagandens till Oskarshamn forslade virke i nämnda stad, där detsamma justerades och hvarifrån utskeppning sedan ägde rum.

25.

Resolution på und. besvär af landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i fråga om taxering för år 1890 af en vinhandlanden E. A. Lundblad tillhörig, å Eskilstuna kungsladugårds område belägen byggnad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Södermanlands läns pröfningsnämnd för år 1890 yrkat, att ett vinhandlanden E. A. Lundblad i Eskilstuna tillhörigt boningshus eller villabyggnad, som Lundblad låtit uppföra å en till honom af arrendatorn utaf kronoegendomen Eskilstuna kungsladugård i Klosters socken på viss tid upplåten lägenhet, Linväfvartorp, måtte, då byggnaden icke vore för det å lägenheten drifna jordbruk eller dit hörande näring afsedd, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet upptagas i taxeringslängden för Klosters socken till ett byggnadens brandförsäkringsvärde motsvarande fastighetsvärde af 4,000 kronor, hvarför bevillning borde af handlanden Lundblad utgöras,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1890 berörda yrkande ogillat,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 4 mars innevarande år sig utlåtit, att, enär genom hvad i målet förekommit ej kunde anses utredt, att ifrågavarande å lägenheten Linväfvartorp uppförda boningshus ej vore afsedt för det å lägenheten drifna jordbruk eller dit hörande näring, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 26 juni 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

26.

Resolution på und. besvär af landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i fråga om taxering för år 1890 af en handlanden E. Andersson tillhörig, å Eskilstuna kungsladugårds område belägen byggnad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Södermanlands läns pröfningsnämnd för år 1890 yrkat, att en handlanden Emil Andersson i Eskilstuna tillhörig villabyggnad, som Andersson låtit uppföra å ett till honom af arrendatorn utaf kronoegendomen Eskilstuna kungsladugård i Klosters socken på viss tid upplåtet jordområde, måtte, jämlikt § 2 mom. c) i gällande bevillningsförordning, i taxeringslängden för Klosters socken upptagas till ett byggnadens brandförsäkringsvärde motsvarande fastighetsvärde af 2,200 kronor och bevillning därför handlanden Andersson påföras,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1890 ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 24 sistlidne februari ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 26 juni 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

27.

Resolution på und. besvär af Degerfors sockens kommunalstämma i fråga om utgörande af bevillning för kronohemmanet $^{27}/_{224}$ mtl Manjaur N:o 1.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Degerfors sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1889 års bevillningsberedning för nämnda socken föreslagit, att taxeringsvärde skulle åsättas kronohemmanet $^{27}/_{224}$ mtl Manjaur N:o 1 med 12,000 kronor och att fastighetsbevillning för samma hemman skulle påföras kronojägaren O. E. Norberg, som å hemmanet fått sig boställsjord upplåten,

samt socknens taxeringsnämnd, hos hvilken Norberg yrkat, att, enär han af hemmanet endast innehade en ringa del såsom bostadsboställe, Norberg måtte befrias från skyldigheten att för hemmanet erlägga bevillning, godkänt beredningens förslag på den grund, att hemmanet Manjaur, förutom den därifrån till kronopark afsatta skogsmark, hvilken icke ingått i hemmanets uppskattningsvärde, innehades af Norberg såsom boställsjord, och förändring i senast fastställda taxeringsvärde icke borde äga rum,

så och efter det Västerbottens läns pröfningsnämnd, hvarest Norberg fullföljt sitt ofvanberörda yrkande, efter det upplyst blifvit, att ifrågavarande kronohemman, jämlikt Kungl. brefvet den 30 januari 1873 till skogsstyrelsen, skulle för skogsväsendets räkning användas och till kronopark afsättas, samt att den del af hemmanet, som lämpligen kunde till inrättande af ett kronojägareboställe disponeras, finge i mån af behof för sådant ändamål af skogsstyrelsen upplåtas, genom beslut den 26 september 1889, med bifall till Norbergs omförmälda yrkande, förordnat, att hemmanet skulle afföras från taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlades, och upptagas i taxeringslängden öfver sådan staten med flera tillhörig fast egendom, för hvilken bevillning enligt 4 § i bevillningsförordningen icke borde utgöras,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 10 december 1890 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 juli 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. domänstyrelsen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

28.

Resolution på und. besvär af Halmstad—Nässjö järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens beskattning för inkomst af rörelse inom Jönköpings län år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Halmstad—Nässjö järnvägsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden till vederbörande bevillningsberedningar uppgifvit sin år 1889 beskattningsbara inkomst af rörelsen i sin helhet till 76,424 kronor 98 öre, och vederbörande taxeringsnämnder inom Jönköpings län vid taxeringen frångått denna beräkningsgrund med afseende å inkomsten af rörelse vid följande järnvägsstationer inom nämnda län, nämligen Malmbäck, Klefshult, Hörle, Värnamo och Kärda,

samt klaganden hos pröfningsnämnden i Jönköpings län fört klagan öfver taxeringen vid de fyra sistnämnda stationerna, därvid beskattningsbara inkomstbeloppet bestämts för Klefshult till 3,388 kronor, för Hörle och Värnamo till sammanlagdt 10,236 kronor och för Kärda till 1,634 kronor, samt yrkat nedsättning i beloppet för Klefshult till 1,207 kronor 65 öre, för Hörle och Värnamo tillsammans till 5,136 kronor 16 öre samt för Kärda till 962 kronor 55 öre i enlighet med klagandens förenämnda uppgift,

men pröfningsnämnden, med föranledande af ett utaf kronans ombud hos nämnden framställdt yrkande, att, då den af klaganden åberopade uppgiften vore ofullständig i så måtto, att däraf icke framginge, hvilka särskilda poster som afförts under rubriken »Trafik- och förvaltningskostnader», samt då sannolikt vore, att klaganden liksom år 1888 under berörda rubrik affört ett belopp af 50,000 kronor, den af klaganden beräknade nettovinsten af klagandens rörelse, 76,424 kronor 98 öre, måtte ökas med nämnda 50,000 kronor samt därefter fördelas på de särskilda stationerna efter beloppet af bruttoinkomsten vid hvardera af dem, genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1889, med bifall till kronoombudets yrkande, fastställt beräkningen af klagandens inkomst vid alla de särskilda stationerna inom länet till följande belopp, nämligen:

vid	Nässjö	station	till	5,236	kronor,	
»	Malmbäcks	»	»	1,249	»	
»	Hooks	»	»	2,786	»	
»	Vaggeryds	»	»	966	»	
»	Skillingaryds	»	»	5,131	»	
»	Klefshults	»	»	1,998	»	
»	Hörle	»	»	1,659	»	
»	Värnamo	»	»	6,837	»	
»	Kärda	»	»	1,592	»	
»	Forsheda	»	»	2,699	»	
»	Bredaryds	»	»	1,960	»	
»	Refteleds	»	»	4,367	»	
»	Smålands stenars	»	»	6,077	»	och
»	Landeryds	»	»	3,767	»	,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 24 november 1890 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 7 augusti 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner skäl icke vara anfördt ledande till ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

29.

Resolution på und. besvär af f. fabriksidkaren A. N. Seiersen i fråga om klagandens taxering för inkomst år 1890 i staden Malmö.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre fabriksidkaren Anton Nikolai Seiersen i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Malmöhus läns pröfningsnämnd för år 1890, som vid pröfning af de besvär, fabrikören A. J. Seiersen, såsom innehafvare af cigarr- och tobaksfabriken Unionen i Malmö, anfört i fråga om sin beskattning för inkomst af rörelse, inhämtat, att klaganden, hvilken vore bosatt i Köpenhamn, men svensk med-

borgare, åtnjöte tio procent ränta å det rörelsekapital, 180,000 kronor, han i förutnämnda fabrik insatt, genom beslut den 17 september 1890 förordnat, att klaganden skulle i Malmö taxeras för adertontusen kronors inkomst af kapital,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat,* i utslag den 9 mars innevarande år funnit klaganden ej hafva anfört skäl, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 14 augusti 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— — —

30.

Resolution på källarmästaren G. V. Johanssons und. besvär i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, källarmästaren Gustaf V. Johansson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden, som af taxeringsnämnden i staden Västerås år 1890 taxerats, utom för 6,000 kronors inkomst af rörelse, jämväl för den lotterivinst till belopp af tjugutusen kronor, som under beskattningsåret tillfallit klagandens hustru, hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att klaganden måtte förklaras skyldig att utgöra bevillning allenast för 5 procent ränta å nämnda 20,000 kronor eller för 1,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1890 berörda yrkande ogillat,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 11 mars innevarande år ej funnit skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 21 augusti 1891.

---

* Klaganden, som medgaf att han åtnjöte ifrågavarande räntebelopp, bestred likväl, att han därför vore skattskyldig i Sverige, enär han vore dansk medborgare. I sådant afseende företedde han en Kungl. resolution af d. 19 dec. 1890, hvarigenom han frikallats från de honom såsom svensk undersåte åliggande förpliktelser, under villkor att han blefve till annan makts undersåte upptagen.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

31.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden G. Lindeberg i fråga om klagandens taxering för inkomst år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden i Backaryds pastorat G. Lindeberg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Backaryds socken år 1890 taxerat klaganden för 1,300 kronors inkomst af allmän tjänst och trehundra kronors inkomst af kapital,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att, då hans inkomst af allmän tjänst efter afdrag utaf afgift till prästerskapets enke- och pupillkassa utgjorde allenast 1,137 kronor 30 öre och klaganden icke ägde inkomst af kapital, taxeringen för inkomst af allmän tjänst måtte nedsättas till sistnämnda belopp samt klaganden befrias från utgörande af bevillning för inkomst af kapital, genom beslut den 19 september 1890 ogillat klagandens yrkande samt tillika på framställning af kronans ombud, enär klaganden ej taxerats för afkomst af annexhemman i Malmöhus län, som klaganden uppbar med 850 kronor, höjt hans taxering för inkomst af allmän tjänst från 1,300 kronor till tvåtusen etthundrafemtio kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 25 februari innevarande år sig utlåtit, att enär den klaganden tillagda afkomst af annexhemman inom Malmöhus län måste anses likställd med annan inkomst och förmån af tjänst, hvarför enligt § 8 mom. 2 b) i gällande bevillningsförordning inkomstbevillning skulle erläggas, samt klaganden emot kronoombudets bestridande ej kunde anses hafva ådagalagt, vare sig att hans öfriga inkomst af kyrkoherdebeställningen understigit det af beskattningsnämnderna beräknade belopp, eller att klaganden ej haft beskattningsbar inkomst af kapital, funne kammarrätten ej skäl att

göra ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 28 augusti 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

32.

Resolution på und. besvär af Säfvars sockens kommunalstämma i fråga om Sandviks ångsågsaktiebolags taxering för inkomst år 1889 i Säfvars socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Säfvars sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd för Säfvars socken i enlighet med bevillningberedningens förslag beräknat den samma år beskattningsbara inkomsten af Sandviks ångsågsaktiebolags rörelse inom socknen till 22,990 kronor och bestämt att två tredjedelar häraf skulle inom socknen taxeras med 15,327 kronor,

samt Västerbottens läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att bolagets hela, ifrågavarande år beskattningsbara inkomst af rörelse måtte sättas till 46,142 kronor 30 öre samt däraf taxeras i Umeå stad 23,071 kronor 15 öre, i Umeå socken 19,581 kronor 75 öre och i Säfvars socken återstående 3,489 kronor 40 öre, genom beslut den 26 september 1889, jämte det pröfningsnämnden beräknat bolagets hela år 1889 beskattningsbara inkomst af rörelse till 55,192 kronor 82 öre, däröfver klagan icke blifvit förd, tillika förordnat, att bolaget för hälften af berörda inkomst skulle beskattas i Umeå stad och att återstående halfva beloppet skulle, efter af bolaget angifven beräkningsgrund, å Umeå och Säfvars socknar fördelas med fyratusen etthundrasjuttiofem kronor 10 öre å sistnämnda socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 4 februari innevarande år funnit klaganden icke hafva förebragt sådan utredning, som kunde leda till ändring i pröfningsnämndens beslut, i hvad det blifvit öfverklagadt; Gifven Stockholms slott den 28 augusti 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

33.

Resolution på und. besvär af kamereraren Fr. Granström, å tjänstens vägnar, i fråga om skyldighet för Hanna Cordelia Ouchterlony att erlägga bevillning för år 1889 för fasta egendomen N:o 14/33 i kvarteret Bäfvern i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden Fr. Granström, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan till följd af Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnds beslut Hanna Cordelia Ouchterlony år 1889 fått sig påförd fastighetsbevillning för fasta egendomen N:o 14/33 i kvarteret Bäfvern efter ett taxeringsvärde af 155,000 kronor,

samt stadens pröfningsnämnd, hvarest Hanna Cordelia Ouchterlony yrkat, att, enär omförmälda fastighet uteslutande användes för frälsningsarméens andaktsöfningar samt till ledning och organisering af frälsningsarméens mission i Sverige, fastigheten måtte, i likhet med andra kyrkor och bönehus, jämlikt stadgandet i § 4 mom. b) af bevillningsstadgan varda från fastighetsbevillnings erläggande befriad, helst de kollekter och inträdesafgifter, som af allmänheten uppbures vid sammankomsterna, uteslutande användes för lokalernas uppvärmning, belysning och städning samt till egendomens underhållande och förräntande af dess skuld, genom beslut den 1 november 1889, enär ifrågavarande egendom icke på grund af frälsningsarméens där utöfvade verksamhet vore att hänföra till vare sig kyrkor eller bönehus, samt den af Hanna Cordelia Ouchterlony åberopade bestämmelsen i bevillningsstadgan således icke vore å förevarande fall tillämplig, lämnat Hanna Cordelia Ouchterlonys framställning utan afseende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där Hanna Cordelia Ouchterlony häröfver sig besvärat, i utslag den 15 augusti 1890 sig utlåtit, att som ofvan omförmälda fastighet,

hvilken användes för frälsningsarméens andaktsöfningar, vore att hänföra till bönehus, samt de afgifter, hvilka af allmänheten uppbures för tillträde till nämnda andaktsöfningar, ej kunde betraktas såsom inkomst af fastigheten, funne kammarrätten, med stöd af § 4 mom. b) i gällande bevillningsförordning, skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, befria Hanna Cordelia Ouchterlony från den henne för ifrågavarande fastighet påförda bevillning; Gifven Stockholms slott den 4 september 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

34.

Resolution på und. besvär af Nätra sockens kommunalstämma i fråga om Forss aktiebolags taxering för inkomst år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nätra sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnder för Nätra socken och Göteborgs stad taxerat Forss aktiebolag för inkomst af rörelse eller yrke eller eljest: taxeringsnämnden för Nätra socken för bolagets hela vinst af dess rörelse enligt upprättadt bokslut för år 1888 eller femtiotvåtusen fyrahundra kronor och taxeringsnämnden i Göteborg, hvarest bolaget hade kontor och utöfvade en del af sin rörelse, för en fjärdedel af omförmälda belopp eller 13,089 kronor,

samt bolaget i anförda besvär yrkat: hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd, att, för undvikande af dubbelbeskattning, den andel af inkomsten, för hvilken bolaget i Göteborg påförts bevillning, måtte afdragas från det belopp, hvarför Nätra sockens taxeringsnämnd ansett bolaget böra därstädes taxeras, och hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, att, då bolaget, enligt hvad ofvan förmäles, blifvit för hela sin inkomst beskattadt i Nätra socken samt bolaget, på sätt taxeringsnämndens för Nätra socken protokoll innehölle, icke idkade rörelse i någon afsevärd

omfattning i Göteborg, bolaget måtte befrias från utgörande af bevillning där i staden,

så och efter det dels Västernorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 21 september 1889, då, enligt hvad den för bolaget fastställda bolagsordning utvisade, bolagets forum ej vore förlagdt till Göteborg, samt, enligt hvad Nätra sockens taxeringsnämnd anfört, bolaget veterligen icke i Göteborg idkade rörelse i någon afsevärd omfattning, funnit bolagets yrkande icke kunna bifallas, dels ock Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd genom beslut den 25 september 1889, enär bolaget hade kontor i Göteborg och dess disponent vore därstädes boende, vid hvilket förhållande bolaget borde i Göteborg skatta för en fjärdedel af sin inkomst, ändringssökandet ogillat,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, i utslag den 25 november 1890 sig utlåtit, att, som, enligt hvad bolaget uti de hos kammarrätten anförda besvären öfver bolagets taxering inom Nätra socken uppgifvit, den del af bolagets verksamhet, som anginge försäljningen af bolagets tillverkningar samt högsta tillsynen öfver bolagets alla angelägenheter, utöfvades från bolagets kontor i Göteborg, å hvilken ort bolagets disponent jämväl vore boende, samt vid sådant förhållande bolaget måste anses hafva under år 1889 i Göteborg bedrifvit rörelse af sådan hufvudsaklig beskaffenhet, att bolaget skolat, på sätt som skett, för inkomst däraf i nämnda stad taxeras, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade beskattningsåtgärderna göra annan ändring, än att, då ostridigt vore, att bolagets taxering i Nätra socken afsett hela inkomsten af bolagets under år 1889 bedrifna sågverks- och skeppningsrörelse, det i nämnda socken taxerade inkomstbeloppet, 52,400 kronor, nedsattes med de 13,089 kronor, hvartill bolagets inkomst af rörelse i Göteborg uppskattats, och förty bestämdes till 39,311 kronor; Gifven Stockholms slott den 18 september 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som, enligt hvad numera upplyst blifvit, under år 1889 försäljning af bolagets tillverkningar icke ägt rum å bolagets kontor i Göteborg, samt, med afseende å hvad sålunda och i öfrigt i målet förekommit, bolaget icke kan anses hafva under ifrågavarande år i Göteborg drifvit rörelse

på så självständigt sätt och i sådan omfattning, att bolaget för inkomst af densamma bort särskildt taxeras i Göteborg, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, undanrödja taxeringen i Göteborg samt fastställa bolagets taxering inom Nätra socken till det belopp, pröfningsnämnden i Västernorrlands län bestämt. Hvilket etc.

35.

Resolution på und. besvär af Västra Skräflinge sockens kommunalstämma i fråga om Malmö stads beskattning år 1889 för inkomst af stadens nya vattenverk inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Västra Skräflinge sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat staden Malmö för 10,000 kronors inkomst af stadens nya vattenverk vid Bulltofta inom samma socken,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, hvarest Malmö stads drätselkammare yrkat, att som behållna inkomsten af ifrågavarande vattenverk och stadens äldre vattenverk under år 1888 enligt de för båda verken gemensamma räkenskaperna uppgått till 2,205 kronor 89 öre och staden för inkomsten af nya vattenverket, däraf en stor del jämte hvad för rörelsens bedrifvande vore erforderligt funnes inom Malmö, hufvudsakligen borde därstädes beskattas, stadens taxering inom Västra Skräflinge socken för inkomst af nya vattenverket måtte nedsättas till tredjedelen af sistnämnda belopp, genom beslut den 17 september 1889 dels sänkt beräkningen af stadens inkomst utaf nya vattenverket till tvåtusen tvåhundrasex kronor dels förordnat, att hälften däraf skulle beskattas i Malmö och endast andra hälften i Västra Skräflinge socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 22 augusti 1890 funnit klaganden ej hafva anfört skäl, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 2 oktober 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

36.

Resolution på und. besvär af bolaget »Vieille Montagne» i fråga om klagandens beskattning för inkomst år 1889 af rörelse inom Lerbäcks och Hammars socknar af Örebro län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bolaget »Vieille Montagne» i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan i fråga om klagandens beskattning för år 1889 klagandens inkomst beräknats af Lerbäcks sockens taxeringsnämnd för vid Isåsens grufvor uppfordrade 255,578 centner zinkmalm efter 40 öre centnern och af Hammars sockens taxeringsnämnd för vid Åmmebergs grufvor uppfordrade 274,210 centner zinkmalm efter 11,6 öre för hvarje centner, samt med iakttagande af berörda beräkningsgrund klaganden taxerats inom Lerbäck's socken för 102,231 kronors inkomst och inom Hammars socken, där klaganden jämväl beskattats för inkomst af rostad malm och blymalm, för en sammanräknad vinst af 152,823 kronor,

samt Örebro läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden öfverklagat taxeringen i Lerbäcks socken under yrkande att inkomsten af de vid Isåsens grufvor uppbrutna 255,578 centner zinkmalm måtte, efter beräkning af allenast 11,6 öre för hvarje centner, upptagas till 29,658 kronor 72 öre och att från sistnämnda belopp måtte afdragas fem procent af taxeringsvärdet å de fastigheter, som till grufdriftens utöfvande begagnades, med 6,250 kronor, då klagandens beskattningsbara inkomst komme att belöpa sig till endast 23,408 kronor 72 öre, genom beslut vid sammanträde den 26 och 27 september 1889 dels i fråga om klagandens taxering inom Lerbäcks socken endast i så måtto fästat afseende å klagandens ändringssökande, att pröfningsnämnden medgifvit, att från den af taxeringsnämnden uppskattade inkomsten 102,231 kronor finge afräknas fem procent af ofvan berörda fastigheters till 125,000 kronor uppskattade värde med 6,250 kronor, hvadan klagandens beskattningsbara inkomst

i Lerbäcks socken skulle upptagas till nittiofemtusen niohundraåttioen kronor, dels ock, beträffande klagandens taxering inom Hammars socken för inkomst af bruten zinkmalm, med ändring af taxeringsnämndens beskattningsåtgärd förordnat, att för de vid Åmmeberg uppfordrade 274,210 centner zinkmalm skulle beräknas enahanda vinst, som af malmbrytningen inom Lerbäcks socken eller 40 öre för hvarje centner, i följd hvaraf pröfningsnämnden, som lämnat utan ändring taxeringsnämndens för Hammars socken uppskattning af klagandens inkomst af rostad malm och af blymalm, bestämt, att klaganden skulle inom samma socken utgöra bevillning för en sammanräknad inkomst af tvåhundratjuguniotusen niohundra kronor 31 öre,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, under yrkande att klagandens beskattningsbara inkomst för bruten zinkmalm inom Lerbäcks och Hammars socknar måtte enligt af klaganden till taxeringsmyndigheterna lämnad uppgift beräknas till 11,6 öre centnern samt att, därest berörda inkomst beräknades högre, inkomsten å den ur malmen vunna anrikade och rostade zinkmalmen samt blymalmen måtte i samma mån beräknas lägre, i utslag den 25 februari innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som i pröfningsnämndens beslut, i hvad detsamma blifvit öfverklagadt, kunde verka ändring; Gifven Stockholms slott den 2 oktober 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

37.

Resolution på und. besvär af föreningen Midgård angående taxering för år 1890 af klagandens inom Norderö socken af Jämtlands län belägna församlingshus.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, föreningen Midgård i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Jämtlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 23 september 1890 förordnat, att klagandens inom Norderö socken

belägna samlingshus, hvilket under benämning »Goodtemplarnes ordenshus i Vestanede» med ett taxeringsvärde af femhundra kronor upptagits uti taxeringslängden öfver sådan fast egendom inom socknen, för hvilken bevillning icke erlades, skulle öfverflyttas till taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlades,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 14 april innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 oktober 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

38.

Resolution på und. besvär af Kramfors aktiebolag i fråga om klaganden för år 1889 påförd fastighetsbevillning för kronoöfverloppsmarker inom Ramsele m. fl. socknar.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kramfors aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1889 till erläggande af bevillning för jordbruksfastighet uppfört dels klaganden för två kronoöfverloppsmarker inom Ramsele socken, värderade till 10,000 kronor, dels ock Lo och Kramfors sågverksägare för tretton kronoöfverloppsmarker inom Bodums socken, uppskattade till ett värde af 125,000 kronor, för fyra kronoöfverloppsmarker inom Fjällsjö socken, uppskattade till ett värde af 55,300 kronor, och för sex kronoöfverloppsmarker inom Tåsjö socken, värderade till 28,000 kronor,

samt klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär ifrågavarande kronan tillhöriga skogsområden, som förut varit upplåtna till Lo och Kramfors sågverksägare, hvilkas rätt öfvergått å klaganden, enligt ett den 8 juni 1888 mellan Kungl. Maj:t och kronan, å ena, samt klaganden, å andra sidan, ingånget kontrakt blifvit mot viss tioårig afverkningsrätt

till Kungl. Maj:t och kronan öfverlåtna, taxeringsnämndernas åtgärder måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut, fattadt vid sammanträde den 20 och 21 september 1889, sedan af berörda kontrakt inhämtats, att skogsområdena skulle till Kungl. Maj:t och kronan afträdas först vid den betingade afverkningstidens slut eller den 1 juli 1898, intill hvilken tid klaganden jämväl skulle till Kungl. Maj:t och kronan erlägga den områdena åsatta skogsränta, och då klaganden, som således fortfarande vore innehafvare af ifrågavarande skogsområden, rätteligen blifvit på grund af 2 § a) i gällande bevillningsförordning uppförd till fastighetsbevillning för desamma, afslagit klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 4 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 oktober 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

39.

Resolution på und. besvär af länsmannen C. F. Carlström i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, länsmannen i Älfdalens distrikt Carl Fredrik Carlström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Älfdalens socken år 1890 taxerat klaganden för 1,400 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 24, 25 och 26 september 1890 höjt beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst till 1,992 kronor, däraf 1,742 kronor ansetts utgöra klagandens inkomst af allmän tjänst och 250 kronor hans inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 11 mars innevarande år

ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 oktober 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring än att, enär klaganden jämlikt § 10 mom. 4 f) i bevillningsförordningen är berättigad att i beskattningshänseende njuta afdrag för det belopp, 15 kronor, klaganden haft att utgöra till länsmännens inom Kopparbergs län enskilda pensionskassa, beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst för år 1890 nedsättes till ett tusen niohundrasjuttiosju kronor, däraf ett tusen sjuhundratjugusju kronor af allmän tjänst och tvåhundrafemtio kronor af rörelse eller yrke eller eljest. Hvilket etc.

40.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Ulricehamn i fråga om Enskilda bankens i Vänersborg beskattning för år 1889 för inkomst af rörelse vid afdelningskontoret i Ulricehamn.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Ulricehamn i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Enskilda banken i Vänersborg blifvit af vederbörande taxeringsnämnder för år 1889 beskattad för 33,603 kronors inkomst af rörelse vid hufvudkontoret i Vänersborg och för fem tusen kronors inkomst af rörelse vid afdelningskontoret i staden Ulricehamn,

samt bankens styrelse hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd, med företeende af bestyrkt utdrag af bankens generalbokslut för år 1888, utvisande beloppet af hela den under året uppkomna vinst, fördelad mellan bankens hufvudkontor och särskilda afdelningskontor, enligt hvilken handling rörelsen vid afdelningskontoret i Ulricehamn under år 1888 icke lämnat någon vinst, utan gått med förlust, yrkat, att banken måtte från beskattning i Ulricehamn varda befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1889 fastställt taxeringsnämndens i Ulricehamn beskattningsåtgärd och i sammanhang därmed förordnat, att den inkomst, hvarför be-

villning borde i Vänersborg af banken erläggas, skulle minskas med ett belopp motsvarande den i Ulricehamn taxerade inkomsten, eller från 33,603 kronor till tjuguåttatusen sexhundratre kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bankens styrelse och stadsfullmäktige i Vänersborg, hvar för sig, häröfver sig besvärat, i utslag den 1 oktober 1890 sig utlåtit, att, enär pröfningsnämnden, som fastställt beräkningen af bankens hela, år 1889 beskattningsbara inkomst i enlighet med bankstyrelsens uppgift angående beloppet af den för banken under år 1888 uppkomna vinst, i fråga om bankens taxering vid hufvudkontoret i Vänersborg och afdelningskontoret i Ulricehamn icke anfört någon omständighet, som skäligen bort föranleda till ett frångående af den utaf bankstyrelsen verkställda fördelning af vinsten mellan de särskilda kontoren, enligt hvilken fördelning icke någon del af vinsten belöpte å afdelningskontoret i Ulricehamn, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, befria banken från att för år 1889 i Ulricehamn utgöra bevillning för inkomst och att höja beloppet af den inkomst, hvarför bevillning skulle för ifrågavarande år i Vänersborg erläggas, från 28,603 kronor till 33,603 kronor; Gifven Stockholms slott den 23 oktober 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som i brist af nöjaktig utredning angående beskaffenheten af de i bankens bokslut för år 1888 gjorda afskrifningar till belopp af 159,673 kronor 1 öre det ej blifvit styrkt, att därvid endast i bevillningsförordningen medgifna afdrag ägt rum, samt vid sådant förhållande det ej kan anses ådagalagdt, att bankens i Ulricehamn beskattningsbara inkomst understigit det af pröfningsnämnden beräknade beloppet femtusen kronor, finner Kungl. Maj:t skäligt, att, med ändring af kammarrättens utslag, förklara banken skola för år 1889 utgöra bevillning för en till femtusen kronor beräknad inkomst af rörelse vid dess afdelningskontor i Ulricehamn. Hvilket etc.

41.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Varberg i fråga om Hallands enskilda banks taxering år 1889 för inkomst af rörelse vid dess afdelningskontor i Varberg.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Varberg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd för nämnda stad beskattat Hallands enskilda bank för 10,000 kronors inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i Varberg,

samt Hallands läns pröfningsnämnd, hvarest styrelsen för nämnda bank, under åberopande af en till bevillningsberedningen för Varberg inlämnad, af Kungl. Maj:ts befallningshafvandes i länet ombud hos banken till riktigheten bestyrkt uppgift rörande inkomsten af bankens rörelse vid ofvannämnda afdelningskontor, enligt hvilken samma rörelse icke lämnat någon vinst utan förlust, yrkat, att banken måtte befrias från utgörande af inkomstbevillning i Varberg, genom beslut den 27 september 1889, enär anledning ej funnes antaga, att icke de af bankstyrelsen företedda räkenskaperna vore med verkliga förhållandet öfverensstämmande, samt dessa räkenskaper utvisade, att bankens rörelse vid afdelningskontoret i Varberg drifvits med förlust, befriat banken från utgörande af bevillning i nämnda stad,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 3 november 1890 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 oktober 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som behållningen af rörelsen vid Hallands enskilda banks afdelningskontor i Varberg bör, med ledning af den vid kontoret erhållna bruttoinkomst, beräknas i förhållande till den brutto- och nettoinkomst, som, enligt hvad upplyst blifvit, rörelsen vid bankens hufvud- och afdelningskontor i sin helhet under år 1888 lämnat, finner Kungl. Maj:t, med ändring af kammarrättens utslag, skäligt förklara, att bevillning skall för år 1889 af banken utgöras i Varberg efter ett

inkomstbelopp af sextusen sexhundratjugunio kronor; banken öppet lämnadt att där visas kan, att banken genom den skedda taxeringen blifvit för någon del af sin inkomst dubbelt beskattad, i laga ordning söka restitution af hvad banken kan hafva för mycket betalt. Hvilket etc.

42.

Resolution på und. besvär af Ekby sockens kommunalstämma i fråga om handlanden C. E. Hedströms i Helsingborg beskattning år 1890 för arrendeinkomst af honom tillhöriga, inom Ekby socken belägna stenkolsgrufvor.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ekby sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan handlanden C. E. Hedström i Helsingborg, som år 1890 beskattats för arrendeinkomst af honom tillhöriga, inom Ekby socken och Luggude härad belägna stenkolsgrufvor så väl i nämnda socken efter ett belopp af 10,000 kronor som i staden Helsingborg efter ett belopp af 3,929 kronor, hos Malmöhus läns pröfningsnämnd anhållit, att pröfningsnämnden måtte bestämma, hvarest berörda inkomst borde beskattas, samt tillika yrkat, att inkomsten måtte sättas till lägre belopp än det, hvartill densamma i Ekby socken upptagits,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 16 september 1890 förordnat, att det Hedström för ifrågavarande inkomst påförda bevillningsbelopp skulle ur stadens taxeringslängd afföras och Hedström i Ekby socken beskattas efter ett belopp af 10,678 kronor, hvartill inkomsten under år 1889 uppgått,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest stadsfullmäktige i Helsingborg sig besvärat, genom utslag den 27 april 1891, jämlikt § 8 mom. 2 d) samt sista punkten af § 12 i gällande bevillningsförordning funnit skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens öfverklagade beslut, att bevillning skulle till det af pröfningsnämnden bestämda inkomstbeloppet, tiotusen sexhundrasjuttioåtta kronor, Hedström i staden Helsingborg och icke i Ekby socken påföras; Gifven Stockholms slott den 30 oktober 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

43.

Kungl. Maj:ts nådiga bref till Dess och rikets kammarrätt ang. und. besvär af komministern i Hvarfs pastorat L. P. Wennerholm i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1889 inom Skara stad.

Oscar etc. Hos Oss har komministern i Hvarfs pastorat L. P. Wennerholm i underdånighet anfört besvär däröfver, att,

sedan uti en till Vår befallningshafvande i Skaraborgs län ingifven och därifrån till Eder insänd skrift klaganden, jämte förmälan att han, som för år 1889 blifvit mantalsskrifven i Hvarfs socken och därstädes beskattats för 1,000 kronors inkomst af kapital och 515 kronors inkomst af allmän tjänst, blifvit af samma års taxeringsmyndigheter för staden Skara, i hvilken stads mantalslängd för nämnda år klaganden jämväl upptagits, taxerad för 1,000 kronors inkomst af kapital och 1,500 kronors inkomst af allmän tjänst, tillika anhållit att återfå de krono- med flera utskylder, han på grund af taxeringen inom staden Skara nödgats erlägga,

så hafven I genom utslag den 24 april innevarande år Eder utlåtit, att, enär klaganden, hvilken, enligt hvad upplyst blifvit, alltsedan år 1879 åtnjutit tjänstledighet för sjuklighet och ålderdomssvaghet samt under tjänstledigheten alltjämt haft sitt bo och hemvist å honom tillhöriga, å Skara stads område belägna lägenheten Brobacka, författningsenligt blifvit för år 1889 mantalsskrifven i nämnda stad, men icke bort upptagas i samma års mantalslängd för Hvarfs socken; förty och då klaganden följaktligen jämlikt § 12 i gällande bevillningsförordning bort, på sätt som skett, år 1889 för inkomst af kapital och allmän tjänst taxeras i Skara, funnen I klagandens framställning om återfående af den bevillning för dylik inkomst, han för år 1889 i Skara erlagt, icke kunna bifallas.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 1 innevarande månad afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål oss föredragas; och som klaganden, hvilken dels innehar och själf brukar honom såsom komminister på lön anslaget boställe inom Hvarfs socken, dels ock äger fastighet å Skara stads område, samt alltså, jämlikt § 3 mom. 1 i nådiga förordningen angående mantals- och skattskrifningarnas förrättande den 20 juli 1861, ägt själf bestämma och anmäla, på hvilketdera stället han borde i mantal föras, rätteligen blifvit för år 1889 mantalsskrifven inom Hvarfs socken, där han uppgifvit sig till mantalsskrifning; alltså och då klaganden följaktligen, jämlikt § 12 i bevillningsförduingen, bort, på sätt som skett, för inkomst af kapital och allmän tjänst taxeras i Hvarfs socken, men ej i Skara, hafve Vi, med undanrödjande af Edert utslag, funnit godt visa målet åter till Eder, som ägen att klagandens yrkande om restitution af i Skara erlagda utskylder till ny laglikmätig behandling företaga.

De till målet hörande handlingar varda härjämte öfverlämnade; Stockholms slott den 30 oktober 1891.

44.

Resolution på landskamereraren E. Plomans und. besvär i fråga om taxeringen för år 1890 af grosshandlaren L. L. Liberg tillhöriga Kälbyviks skattlagda katsefiske.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden, såsom kronans ombud hos Södermanlands läns pröfningsnämnd för år 1890, hos nämnden yrkat, att, med undanrödjande af nämnda års taxeringsnämnds för Fors' socken beslut, hvarigenom grosshandlaren L. L. Liberg tillhöriga Kälbyviks skattlagda katsefiske förklarats hafva efter sjön Hjälmarens sänkning förlorat sitt värde såsom fiske och till följd däraf icke böra, såsom bevillningsberedningen föreslagit, åsättas taxeringsvärde af 3,000 kronor såsom annan än jordbruksfastighet, utan ur socknens taxeringslängd för fast egendom uteslutas, katsefisket måtte åsättas taxeringsvärde med 500 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1890 klagandens yrkande ogillat,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig häröfver besvärat, i utslag den 9 mars innevarande år funnit skäl icke vara anfördt, som kunde föranleda till ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 6 november 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och ehuru jämlikt § 5 b) i gällande bevillningsförordning, jämförd med § 2 sista stycket i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, särskildt värde skolat i taxeringslängden utsättas å ifrågavarande fiske; likväl och som handlingarna i målet ej gifva anledning antaga, att värdet å fisket uppgår till 100 kronor, finner Kungl. Maj:t ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

45.

Resolution på und. besvär af Fjällsjö sockens kommunalstämma i fråga om fastighetsbevillnings utgörande år 1890 inom nämnda socken af ägarne till $17^{11}/_{12}$ mtl Näset inom Bodums socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Fjällsjö sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att hemmansägarne E. Sundqvist, A. P. Næsström och E. Palmqvist, hvilka såsom ägare af tillhopa $17^{11}/_{12}$ mantal Näset inom Bodums socken, med hvilka hemmansdelar vore förenade andelar i Smedsby ödeshemman och Smedsböle ökeskatt om tillhopa $1^{2}/_{3}$ seland skatt tillhörande Fjällsjö socken, blifvit påförda fastighetsbevillning endast inom Bodums socken, måtte inom Fjällsjö socken påföras fastighetsbevillning för deras andelar i Smedsby och Smedsböle i förhållande efter hvars och ens skattetal för sammanlagdt minst 5,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1890, enär ifrågavarande fastighetsandelar funnes i jordeboken upptagna under Bodums socken, samma yrkande afslagit,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 13 april innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 13 november 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

46.

Resolution på und. besvär af Malmöhus läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott i fråga om Malmö spritförsäljningsaktiebolags inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Malmöhus läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Malmö stad för år 1890 uppskattat Malmö spritförsäljningsaktiebolag för inkomst af rörelse till belopp af etthundrasjuttiofemtusen femhundrafyrtioåtta kronor,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till 60,547 kronor 57 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1890 lämnat samma yrkande utan afseende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 20 juli innevarande år sig utlåtit, att, som klaganden enligt 62 § bevillningsförordningen icke vore berättigad att i målet föra talan, funne kammarrätten besvären icke kunna af kammarrätten till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 13 november 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

47.

Resolution på und. besvär af goodtemplarlogen Endräktscirkeln i fråga om beskattning för år 1890 af klagandens ordenshus i Låsböle i Jämtlands län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, goodtemplarlogen Endräktscirkeln i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Jämtlands läns pröfningsnämnd på yrkande af kronans ombud genom beslut den 23 september 1890 förordnat, att klagandens ordenshus i Låsböle i Hallens socken, hvilket af taxeringsnämnden för samma socken blifvit åsatt ett taxeringsvärde af tvåtusen kronor samt upptaget uti den längd öfver fast egendom, för hvilken bevillning enligt § 4 i bevillningsförordningen icke erlägges, skulle med samma belopp öfverflyttas till taxeringslängden öfver sådan fastighet, därför bevillning utgöres,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 11 maj innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 13 november 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

48.

Resolution på und. besvär af dels Per Hansson i Storbyn och Anders Nilsson i Nyhed, dels ock Färila sockens kommunalstämma i fråga om förstbemälde klagandenas beskattning år 1889 för inkomst af rörelse inom Färila och Los socknar.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, dels hemmansägarne Per Hansson i Storbyn och Anders Nilsson i Nyhed dels ock Färila sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd för Färila och Los socknar taxerat inom Färila socken: klaganden Per Hansson för åttatusen femhundra kronors inkomst af skogsrörelse och klaganden Anders Nilsson för sjutusen femhundra kronors inkomst af dylik rörelse samt inom Los socken: klagandena Per Hansson och Anders Nilsson gemensamt för femtontusen kronors inkomst af trävarurörelse inom Hamra kapellag,

samt Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, efter det samtlige klagandena öfver berörda taxeringsåtgärder fört klagan, därvid yrkats, af Färila sockens kommunalstämma, att Per Hansson och Anders Nilsson måtte för all sin inkomst af rörelse taxeras inom Färila socken, inom hvilken de vore mantalsskrifna och deras rörelse hufvudsakligen bedrifvits, och att berörda inkomst måtte i öfverensstämmelse med bevillningsberedningens för Färila socken förslag beräknas för Per Hansson till 16,000 kronor och för Anders Nilsson till 15,000 kronor, samt af Per Hansson och Anders Nilsson, att de måtte beskattas för inkomst af rörelse allenast i mantalsskrifningsorten Färila, Per Hansson till belopp af 9,500 kronor och Anders Nilsson till belopp af 9,000 kronor, genom beslut den 24 september 1889, enär Per Hansson och Anders Nilsson icke drefve någon rörelse på mera själfständigt sätt i Los socken, ogillat åtgärden att därstädes beskatta dem för inkomst af rörelse och förklarat dem böra inom Färila socken taxeras, Per Hansson för 16,000 kronors inkomst af rörelse och Anders Nilsson för 15,000 kronors inkomst likaledes af rörelse,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Los sockens kommunalstämma sig besvärat, genom utslag den 20 februari innevarande år sig utlåtit, att som den af Per Hansson och Anders Nilsson inom Los socken utöfvade verksamhet, ostridigt bestående däruti, att Per Hansson och Anders Nilsson, hvilka förvärfvat afverkningsrätt till en del af Orsa sockens inom Hamra kapellag i Los socken belägna besparingsskog, låtit från nämnda skog afverka och därefter till inom kapellaget belägna vattendrag nedforsla samt därstädes till köpare aflämna 31,828 stycken sågtimmer, måste anses hafva varit af sådan beskaffenhet, att Per Hansson och Anders Nilsson för inkomst däraf, jämlikt § 12 litt. c) uti Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 september 1883, bort inom Los socken beskattas, funne kammarrätten skäligt att,

med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, fastställa taxeringsnämndens beträffande Per Hanssons och Anders Nilssons beskattning för inkomst af rörelse inom Färila och Los socknar vidtagna beskattningsåtgärder; Gifven Stockholms slott den 11 december 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

49.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Allmänna Brandförsäkringsverket för byggnader å landet i fråga om brandförsäkringsverkets inkomstbeskattning för år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Allmänna Brandförsäkringsverket för byggnader å landet i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan, i anledning af vederbörande bevillningsberednings förslag att brandförsäkringsverket, vid det förhållande att detsamma icke enligt bevillningsförordningen vore frikalladt från utgörande af inkomstbevillning, måtte för år 1889 taxeras för inkomst af sin rörelse och att, då senaste revisionsberättelse för verket utvisade, att verkets inkomster för år 1888 öfverstigit dess utgifter med 250,463 kronor 85 öre, inkomstbeloppet måtte bestämmas till motsvarande belopp med afdrag af den till 7,200 kronor beräknade behållningen af verkets fastighet, eller i jämnadt tal till 243,264 kronor, taxeringsnämnden för Stockholms stads första taxeringsdistrikt taxerat brandförsäkringsverket i enlighet med berörda förslag,

samt stadens pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att brandförsäkringsverket måtte varda från taxeringen befriadt, genom beslut den 8 oktober 1889, enär ostridigt vore, att brandförsäkringsverket icke funnes bland de i § 11 bevillningsstadgan uppräknade penningeinstitutioner, hvilka vore från utgörande af inkomstbevillning frikallade, samt brandförsäkringsverkets behållning för år 1888 enligt den af verket självt meddelade uppgift om dess verksamhet under nämnda år uppgått till 250,463

kronor 85 öre, förty och då brandförsäkringsverket ej påstått, att behållningen af verket tillhörig fastighet bort högre beräknas än som skett, ogillat yrkandet och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 8 december 1890 sig utlåtit, att, som brandförsäkringsverkets år 1889 beskattningsbara inkomst icke finge beräknas högre än till det belopp, hvarmed den del af verkets fond, som enligt § 8 af Kungl. Maj:ts den 8 juni 1883 för verket utfärdade reglemente kunde komma delägarne till godo, hade, efter afdrag af den i samma fond ingående behållningen af verkets fastighet, under år 1888 ökats, samt den af verkets revisorer aflåtna berättelse för år 1888 utvisade, att nyss nämnda fond under året ökats med 83,547 kronor 63 öre och att behållningen af verkets fastighet utgjort 2,165 kronor 51 öre, funne kammarrätten skäligt sålunda ändra pröfningsnämndens beslut, att verkets år 1889 beskattningsbara inkomst, i enlighet med hvad kronans ombud jämväl hemställt, bestämdes till 81,382 kronor; Gifven Stockholms slott den 18 december 1891.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som hvad i målet förekommit ej gifver anledning antaga, att det belopp, hvartill brandförsäkringsverkets fond, jämväl efter den ökning, fonden under år 1888 vunnit, vid samma års utgång uppgått, öfverstigit hvad som erfordrats för verkets tryggande gent emot utelöpande risker, finner Kungl. Maj:t, med upphäfvande af kammarrättens utslag, skäligt befria brandförsäkringsverket från skyldigheten att för år 1889 utgöra bevillning för inkomst af rörelse. Hvilket etc.

50.

Resolution på und. besvär af ombudsmannen och fiskalen hos domänstyrelsen H. Hildebrand, å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar, rörande taxering af åtskilliga inom Hallens och Marby socknar af Jämtlands län belägna kronoparker.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ombudsmannen och fiskalen hos Kungl. domänstyrelsen H. Hildebrand,

å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Sunne och Hallens pastorater i Jämtlands län uti taxeringslängden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges, upptagit såsom »jordbruksfastighet» de inom Hallens socken belägna kronoparkerna Högdalen till 3,000 kronor och Trappnäs till 6,000 kronor samt den i Marby socken belägna kronoparken Fjällhalsen till 4,000 kronor,

men länets pröfningsnämnd genom beslut den 23 september 1890 förordnat, att nämnda kronoparker skulle, med bibehållande af åsatta taxeringsvärdena, i samma längd öfverflyttas till kolumnen »annan fastighet»,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Hallens och Marby socknars kommunalstämmor sig besvärat, genom utslag den 11 augusti 1891, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, fastställt den af taxeringsnämnden vidtagna taxeringsåtgärd; Gifven Stockholms slott den 29 januari 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

51.

Resolution på und. besvär af apotekaren P. O. Windahl i fråga om klagandens beskattning för inkomst af rörelse år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, apotekaren P. O. Windahl i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för staden Karlshamn taxerat klaganden för 7,500 kronors inkomst af apoteksrörelse,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, med förmälan att apoteksrörelsen lämnade en årsinkomst af 10,000 kronor, yrkat, att, enär klaganden vid taxering för inkomst af denna rörelse vore enligt bevillningsförordningen berättigad att åtnjuta afdrag ej allenast för 1,300 kronor, motsvarande hyra för apotekslokal, utan ock för 2,700 kronor, som utgjorde årsafgift till apotekaresocietetens amorteringsfond och vore att

anse såsom arrendeafgift, taxeringen måtte nedsättas till 6,000 kronor, genom beslut den 19 september 1890 beviljat den yrkade nedsättningen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där landskamereraren A. Holmquist, i egenskap af kronans ombud hos Blekinge läns pröfningsnämnd, sig besvärat, genom utslag den 13 april 1891 sig utlåtit, att, enär den af klaganden till amorteringsfonden för inlösen af de så kallade säljbara apoteksprivilegierna erlagda årsafgift icke vore att hänföra till sådana omkostnader för apoteksrörelsen, för hvilka vid inkomstberäkning afdrag finge ske enligt 10 § 4 mom. bevillningsförordningen, funne kammarrätten skäligt att, med bifall till landskamereraren Holmquists yrkande och ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa klagandens beskattningsbara inkomst till det belopp, taxeringsnämnden beräknat; Gifven Stockholms slott den 29 januari 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. medicinalstyrelsen, efter inhämtande af yttrande från styrelsen för amorteringsfonden för apoteksprivilegier, afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

52.

Resolution på und. besvär af kammarskrifvaren I. Neuendorff i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kammarskrifvaren vid Kungl. flottans station i Karlskrona Isaac Neuendorff i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat klaganden, förutom för 100 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, hvarom nu ej är fråga, för fyratusen åtta kronors inkomst af allmän tjänst,

samt klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär i sistberörda belopp inginge af klaganden uppburen ersättning för behållna afskrifningsprocenter, som tillkommit klaganden å uppbörd såsom förvaltare å kronans fartyg under

sjöexpedition med 1,928 kronor, oaktadt sådan ersättning enligt klagandens förmenande borde på grund af § 10 mom. 4 litt. e) i gällande bevillningsstadga från den beskattningsbara inkomsten afräknas, taxerade inkomstbeloppet måtte minskas med förenämnda 1,928 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1890 förklarat sig icke finna skäl bifalla klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 17 mars 1891 ej funnit skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 29 januari 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. marinförvaltningen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

53.

Resolution på und. besvär af Hille sockens kommunalstämma i fråga om Hans Smedhammar Södergrens inkomstbeskattning för år 1888.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hille sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1888 års taxeringsnämnd för staden Gäfle taxerat Hans Smedhammar Södergren från Hille socken för 800 kronors inkomst af slakterirörelse,

samt Smedhammar Södergren hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att han, som vore mantalsskrifven i nämnda socken och därstädes taxerad för 500 kronors inkomst af rörelse, måtte varda befriad från beskattning för inkomst af rörelse inom endera af nämnda kommuner, eller ock taxeringen i Gäfle varda nedsatt till 50 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1888 förordnat, att Smedhammar Södergren skulle frikallas från bevillnings utgörande i Gäfle samt taxeras för 800 kronors inkomst af rörelse inom Hille socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där stadsfullmäktige i Gäfle häröfver sig besvärat, i utslag den 23 maj 1890

sig utlåtit, att som, med afseende å hvad i målet förekommit, antagas finge, att Smedhammar Södergren under ifrågavarande år i Gäfle stad idkat köttförsäljning i så afsevärd omfattning, att han jämlikt 12 § mom. d) i gällande bevillningsförordning bort för inkomsten däraf i nämnda stad beskattas, men anledning icke förekommit till antagande, att Smedhammar Södergrens inkomst af arbete i sin helhet öfverstigit det af pröfningsnämnden bestämda belopp eller 800 kronor; alltså och då, i saknad af annan grund för fördelning af inkomsten till beskattning inom Gäfle stad och Hille socken, hälften af inkomsten finge anses hafva tillkommit honom inom hvardera kommunen, funne kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, skäligt förordna, att Smedhammar Södergren skulle i Gäfle utgöra bevillning för 400 kronors inkomst med 4 kronor, hvaremot vid det förhållande, att Smedhammar Södergrens inkomst inom Hille socken, där han för ifrågavarande år varit mantalsskrifven och således enligt 11 § bevillningsförordningen berättigad till bevillningsfritt afdrag för visst belopp af inkomsten, icke ens uppgått till detta belopp, Smedhammar Södergren befriades från all bevillning för inkomst af rörelse inom Hille socken; Gifven Stockholms slott den 12 februari 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

54.

Resolution på und. besvär af hemmansägaren Erik Hansson i fråga om taxeringen af en å klaganden tillhöriga hemmanet Smedsgården N:o 1 uppförd byggnad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, hemmansägaren Erik Hansson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Forssa tingslag, jämte det taxeringsnämnden, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, bestämt taxeringsvärdet å klaganden tillhöriga hemmanet Smedsgården N:o 1 såsom jordbruksfastighet till 10,800 kronor, tillika åsatt en å hemmanet uppförd byggnad, såsom

icke afsedd för jordbruket, taxeringsvärde såsom annan fastighet än jordbruksfastighet med sextusen kronor,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat upphäfvande af sist omförmälda taxeringsåtgärd, men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1890, enär ifrågavarande byggnad icke vore för jordbruket eller dithörande näring afsedd eller erforderlig, utan plägade uthyras, ogillat yrkandet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 17 juli 1891 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 12 februari 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

55.

Resolution på und. besvär af Hässjö sockens kommunalstämma rörande handelsbolagets under firma Joh. Wikner & C:i beskattning år 1888 för inkomst af rörelse inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hässjö sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1888 uppskattat handelsbolagets under firma Joh. Wikner & C:ni inkomst till följande belopp, nämligen: inom Hässjö socken till 150,000 kronor, motsvarande vinst vid försäljning under åren 1887 och 1888 af så väl bolagets ångsåg och lastageplats med därtill hörande lager och inventarier i Söråker som äfven därunder lydande skogar och lägenheter, inom Bjerträ socken till 31,300 kronor, utgörande inkomst af rörelse vid Sandö ångsåg, och i Hernösands stad till 17,400 kronor såsom inkomst af därstädes utöfvad rörelse,

samt bolaget hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att inkomsten inom Hässjö socken måtte upptagas endast till det af socknens bevillningsberedning föreslagna be-

lopp eller 5,000 kronor, motsvarande vinst på utskeppning af kvarliggande sågadt lager vid Söråkers ångsåg,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1888 dels bestämt bolagets samma år beskattningsbara inkomst af rörelse i sin helhet å samtliga ofvan nämnda taxeringsorter till ett belopp af 165,000 kronor, däraf 150,000 kronor vid Söråkers ångsåg, dels ock förordnat, att af inkomsten vid nämnda ångsåg skulle upptagas inom Hässjö socken 100,000 kronor och inom Hernösands stad 50,000 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget och stadsfullmäktige i Hernösand, hvar för sig, anfört besvär, genom utslag den 31 december 1890 i öfverklagade delar sig utlåtit, att, emedan den köpeskilling, bolaget bekommit genom försäljning af berörda ångsåg jämte tillhörigheter, hvilken ångsåg tillika med dithörande fastigheter bolaget ostridigt ägt under flera år, icke vore till större eller mindre del att anse såsom beskattningsbar inkomst, samt det ej ens ifrågasatts, att bolaget af rörelse ifrågavarande år vid samma ångsåg haft större behållen inkomst än bolaget uppgifvit eller 5,000 kronor, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut i denna del, förklara bolaget skyldigt att för år 1888 utgöra bevillning allenast för en till femtusen kronor uppskattad inkomst af rörelse vid Söråkers ångsåg, af hvilket belopp två tredjedelar eller tretusen trehundratrettiotre kronor skulle taxeras inom Hässjö socken och en tredjedel eller ett tusen sexhundrasextiosju kronor inom Hernösands stad;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande att pröfningsnämndens beslut i fråga om bolagets beskattning inom Hässjö socken måtte fastställas; Gifven Stockholms slott den 12 februari 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

56.

Resolution på und. besvär af Orsa sockens kommunalstämma i fråga om taxeringen för år 1889 af den inom Hamra kapellag i Los socken belägna del af Orsa sockenallmänning eller s. k. besparingsskog.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Orsa sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Los socken år 1889 i öfverensstämmelse med bevillningsberedningens förslag åsatt den inom Hamra kapellag af Los socken belägna delen af Orsa sockens s. k. besparingsskog särskildt taxeringsvärde, tre millioner kronor, såsom jordbruksfastighet,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då berörda allmänning icke vore någon självständig fastighet, utan ett bihang till skatte- och andra jordbruksfastigheter inom Orsa socken samt värdet af förmånerna af den inom Hamra belägna delen af skogen blifvit tagen i beräkning vid bestämmandet af taxeringsvärdet å jordbruksfastigheterna inom Orsa socken, taxeringen måtte upphäfvas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1889 berörda yrkande bifallit,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Los sockens kommunalstämma häröfver anfört besvär, i utslag den 17 november 1890 sig utlåtit, att, emedan enligt 1 § i gällande bevillningsförordning bevillning skulle utgöras för all inom riket belägen fast egendom allenast med de undantag, som upptoges i 4 § af samma förordning, och bland hvilka icke förekomme sockenallmänningar; ty och som jämlikt 6 § i berörda förordning fast egendom skulle taxeras i den ort, där den vore belägen, samt klaganden icke haft något att erinra mot det belopp, hvartill vederbörande bevillningsberedning och taxeringsnämnden för Los socken uppskattat den del af Orsa sockenallmänning, som vore belägen inom Hamra kapellag af Los socken; alltså funne kammarrätten, utan afseende å klagandens uppgift, att, vid bestämmandet af taxeringsvärdet å de särskilda jordbruksfastigheterna inom Orsa socken, hänsyn tagits till värdet af nu ifrågavarande del af allmänningen, skäligt att, med

ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, förordna, att för år 1889 bevillning skulle för berörda, inom Hamra kapellag i Los socken belägna del af allmänningen såsom för jordbruksfastighet utgöras efter ett taxeringsvärde af tre millioner kronor; Gifven Stockholms slott den 19 februari 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

57.

Resolution på und. besvär af hemmansägaren Jonas Olsson i Strand i fråga om taxeringen för år 1890 af klaganden tillhöriga hemmanen Ingsta N:o 2 och Hamre N:o 2.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, hemmansägaren Jonas Olsson i Strand i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Norrala socken år 1890 åsatt klaganden tillhöriga hemmanen Ingsta N:o 2 om 4 öresland och Hamre N:o 2 om 1 öres- och 12 penningeland taxeringsvärde med sammanlagdt trettontusen kronor, däraf niotusen femhundra kronor belöpte å hemmanet Ingsta N:o 2 och tretusen femhundra kronor å hemmanet Hamre N:o 2,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då klaganden enligt köpebref af den 2 januari 1889 för ifrågavarande fastigheter betalt tillhopa 10,000 kronor, taxeringsvärdet måtte till detta belopp nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1890, enär berörda köpeskilling icke obetydligt understege verkliga värdet af fastigheterna, som, jämte lägenheterna Strand N:o 1, Utanhed N:o 1 och Åsberget N:o 2 å staden Söderhamns område, utgjorde landtegendomen Strand och i anseende till jordens godhet och belägenhet ansåges fullt ut äga det af taxeringsnämnden därå satta värde, ogillat klagandens yrkande och fastställt taxeringsnämndens uppskattning,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 8 september 1891 ej

funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 februari 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

58.

Resolution på und. besvär af länsbokhållaren O. V. Landén ang. taxeringen för år 1890 af provinsialläkarebostaden inom Bergs socken af Jämtlands län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, länsbokhållaren Otto V. Landén, i egenskap af kronans ombud hos Jämtlands läns pröfningsnämnd, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan den inom Bergs socken belägna provinsialläkarebostaden af socknens taxeringsnämnd år 1890 blifvit med ett åsatt taxeringsvärde af 8,000 kronor upptagen i taxeringslängden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning icke erlades,

samt Jämtlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 23 september nämnda år förordnat, att provinsialläkarebostaden skulle, med bibehållande af nämnda taxeringsvärde, öfverflyttas till taxeringslängden öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlades,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där Bergs sockens kommunalstämma sig besvärat, genom utslag den 25 maj 1891, enär ifrågavarande byggnad icke, så vidt visadt blifvit, lämnade Bergs socken någon inkomst, jämlikt 4 § bevillningsförordningen, med ändring af pröfningsnämndens fastställt taxeringsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 26 februari 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

59.

Resolution på und. besvär af ingeniören W. D. Makinson i fråga om taxeringsvärdet för år 1890 å klaganden tillhörig fast egendom inom Kärda socken af Jönköpings län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ingeniören W. D. Makinson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Kärda med flera socknar, i öfverensstämmelse med vederbörande bevillningsberednings förslag, åsatt klaganden tillhöriga 3 mantal frälsesäteri Herrestad N:o 1 med kvarn och såg i nämnda socken taxeringsvärde med etthundranittiofemtusen fyrahundra kronor, däraf etthundraåttiotusen niohundra kronor å jordbruksfastigheten, tolftusen kronor å kvarnen och tvåtusen femhundra kronor å sågen,

samt klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdet måtte höjas å jordbruksfastigheten till 201,000 kronor och å kvarnen till 15,000 kronor, så att, med bibehållande af taxeringsnämndens värde å sågen 2,500 kronor, värdet å egendomen i dess helhet komme att uppgå till 218,500 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1890, efter det inom nämnden uttalats den mening, att det åsatta taxeringsvärdet, med afseende på det sätt, hvarpå egendomen varit skött, samt den jämförelsevis obetydliga afkastning, densamma därföre kunde lämna, kunde anses snarare för högt än för lågt, på grund af hvad sålunda blifvit upplyst afslagit klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, genom utslag den 10 mars 1891 sig utlåtit, att, som hvad i målet förekommit icke innefattade tillräcklig grund för antagande, att ifrågavarande egendoms verkliga värde vore högre än beskattningsnämnderna sammanstämmande beräknat, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 4 mars 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden därefter fått med underdåniga påminnelser inkomma, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

60.

Resolution på und. besvär af Stora Kopparbergs bergslags aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1889 för inkomst af rörelse vid Skutskärs sågverk.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stora Kopparbergs bergslags aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden uti en till 1889 års bevillningsberedning för Älfkarleby socken ingifven skrift, med bifogande af utdrag af klagandens räkenskaper för år 1888, enligt hvilket bruttoinkomsten af klagandens rörelse vid det inom nämnda socken belägna Skutskärs sågverk uppginge till 749,008 kronor 65 öre, gjort framställning därom, att, efter afräknande från samma inkomst af vissa uti skriften uppgifna belopp, för hvilka klaganden ansåge sig berättigad till afdrag jämlikt § 10 mom. 4 i gällande bevillningsförordning, klagandens beskattningsbara inkomst måtte upptagas till 182,661 kronor 4 öre,

men bevillningsberedningen föreslagit och taxeringsnämnden för Älfkarleby socken bestämt, att klaganden, som antagits hafva haft en behållen inkomst af 18 kronor för hvarje af de 22,971,453 standards trävaror, som enligt räkenskapsutdraget blifvit från Skutskärs sågverk försålda, skulle utgöra bevillning för fyrahundratrettontusen fyrahundrasjuttioåtta kronors inkomst,

så och efter det Upsala läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat nedsättning i taxeringen till 174,617 kronor, genom beslut den 24 september 1889, enär enligt klagandens egen uppgift trävarutillverkningen vid Skutskär för år 1888 uppgått till 22,971,453 standards, samt till följd af de synnerligen gynnsamma konjunkturerna för trävarumarknaden klaganden kunde anses hafva haft en vinst af 18 kronor för hvarje standard tillverkadt virke, lämnat sistberörda yrkande utan afseende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 4 februari 1891 funnit klaganden icke hafva i fråga om sin beskattningsbara inkomst åstadkommit sådan utredning, som i beskattningsnämndernas sammanstämmande beslut kunde verka ändring; Gifven Stockholms slott den 17 mars 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden

fått med underdåniga påminnelser inkomma, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

61.

Resolution på und. besvär af bolaget Vieille Montagne i fråga om klagandens beskattning år 1890 för inkomst af grufdrift inom Hammars och Lerbäcks socknar.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bolaget Vieille Montagne i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden af 1890 års vederbörande taxeringsnämnder beskattats för inkomst af den vid klagandens zinkgrufvor inom Hammars och Lerbäcks socknar idkade grufdrift på följande sätt, nämligen inom Hammars socken för 15 kronors inkomst för ton af 11,360 ton uppbruten zinkmalm, för 7 kronor 5 öres inkomst för ton af 20,004 ton ur malmen vunnet rostadt blende samt för 70 kronor 50 öres inkomst för ton af 337 ton ur malmen frånskild blyglans eller, efter afdrag af fem procent å taxeringsvärdet af klagandens för grufdriften använda byggnader, för tillhopa tvåhundranittiotvåtusen sexhundranittio kronors inkomst, samt inom Lerbäcks socken för 15 kronors inkomst för ton af 9,601 ton bruten zinkmalm eller efter sådant afdrag, som ofvan nämnts, för etthundratrettiosjutusen sjuhundrasextiofem kronors inkomst,

samt klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd — med förmälan att klagandens inkomst af rostadt blende och blyglans vore rätt beräknad — yrkat att för inkomst af zinkmalmens uppbrytande taxeras efter beräkning antingen af allenast 4 kronor 76 öres inkomst af hvarje ton utaf den af taxeringsnämnderna vid beskattningen beräknade malmkvantitet eller af 15 kronors inkomst af hvarje ton utaf den mängd utskeppningsbar malm, — 5,738 ton för Hammars socken och 6,573 ton för Lerbäcks socken — som efter malmens skrädning och anrikning i vaskverken erhölles ur den af taxeringsnämnderna beräknade malmkvantitet,

men pröfningsnämnden genom beslut, fattadt vid sammanträde den 22 och 23 september 1890, enär klaganden vägrat

angifva grunderna för beräkningen af den på klagandens grufdrift i Sverige belöpande andel af vinsten å klagandens hela rörelse inom olika länder samt med hänsyn till de sedan näst-föregående år mycket stegrade zinkprisen, den öfverklagade taxeringsåtgärden fastställt,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 8 maj 1891 funnit skäl icke hafva förekommit, som mot kronoombudets bestridande kunde till ändring i de öfverklagade taxeringsåtgärderna föranleda; Gifven Stockholms slott den 28 mars 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

62.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Helsinglands enskilda bank i fråga om bankens beskattning år 1889 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Helsinglands enskilda bank i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan bankens år 1889 beskattningsbara inkomst af rörelse af vederbörande taxeringsnämnder beräknats, vid hufvudkontoret i Söderhamn till 98,200 kronor, vid afdelningskontoret i Hudiksvall till 83,437 kronor, vid afdelningskontoret i Gäfle till 10,680 kronor, vid afdelningskontoret i Bollnäs till 10,000 kronor och vid afdelningskontoret i Ljusdal till 5,000 kronor,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd — med förmälan att bankens rörelse under år 1888 vid afdelningskontoren i Bollnäs och Ljusdal gått med förlust och att vinsten å rörelsen vid de öfriga kontoren utgjort, vid hufvudkontoret i Söderhamn, efter afdrag för förlusten å rörelsen vid kontoren i Bollnäs och Ljusdal, 85,755 kronor 76 öre, vid kontoret i Hudiksvall 46,090 kronor 58 öre och vid kontoret i Gäfle 9,565 kronor 68 öre — yrkat, att banken måtte befrias från beskattning för inkomst inom Bollnäs och Ljusdals socknar och att banken inom öfriga ofvannämnda kommuner måtte beskattas för berörda, af

klaganden för hvarje kontor uppgifna vinstbelopp, dock med tillägg, beträffande taxeringen i Söderhamn och Hudiksvall, för utskylder, som afförts i räkenskaperna vid hufvudkontoret i Söderhamn med 12,457 kronor 49 öre och i räkenskaperna vid kontoret i Hudiksvall med 4,094 kronor 54 öre,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1889 väl, enär, enligt hvad bankens räkenskaper utvisade, afdelningskontoren i Bollnäs och Ljusdal icke under år 1888 lämnat någon beskattningsbar vinst, undanröjt ofvanberörda, af taxeringsnämnderna för dessa kommuner vidtagna taxeringsåtgärder, men däremot dels, under antagande att de af banken i Gäfle under år 1888 utbetalda utskylder i räkenskaperna afförts bland utgifterna och att således det af klaganden såsom i Gäfle beskattningsbart uppgifna inkomstbeloppet, 9,565 kronor 68 öre, borde med ett utskylderna motsvarande belopp ökas, icke bifallit klagandens yrkande om nedsättning af det i Gäfle taxerade inkomstbeloppet, 10,680 kronor, dels ock bestämt, att ett belopp af 99,755 kronor 84 öre, som i bankens räkenskaper afskrifvits för förluster å fordringar m. m., skulle, såsom varande i sin helhet hänförligt till kapitalförlust, inräknas i den beskattningsbara inkomsten genom att läggas till den af klaganden medgifna inkomsten i Söderhamn, 98,213 kronor 25 öre, och i Hudiksvall, 50,185 kronor 12 öre, samt till det af taxeringsnämnden i Gäfle därstädes beskattade inkomstbeloppet 10,680 kronor, sålunda att, med tillämpning af proportionerlig fördelning mellan sistnämnda tre beskattningsorter af det afskrifna beloppet, bankens år 1889 beskattningsbara inkomst bestämdes till 159,801 kronor i Söderhamn, till 81,655 kronor i Hudiksvall och till 17,377 kronor i Gäfle, eller tillsammans till 258,833 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 15 maj 1891 sig utlåtit, att, enär klaganden genom företedda utdrag af bankens räkenskaper för afdelningskontoret i Gäfle ådagalagt, att i det af klaganden såsom bankens i Gäfle beskattningsbara inkomst uppgifna beloppet, 9,565 kronor 68 öre, inginge de i Gäfle för rörelsen erlagda utskylder, samt, beträffande frågan om eller i hvilken mån ofvanberörda, i bankens räkenskaper afskrifna belopp, 99,755 kronor 84 öre, borde, på sätt pröfningsnämnden gjort, inräknas i bankens beskattningsbara inkomst, klaganden finge anses berättigad att

af samma belopp från beskattning fritaga dels 49,755 kronor 84 öre, utgörande, enligt hvad klaganden hos kammarrätten visat, summan af bankens afskrifna förluster å fordringar, dels ock 13,100 kronor, som motsvarade fem procent af taxeringsvärdena å bankens för rörelsen använda fastigheter i Söderhamn och Hudiksvall, hvaremot frihet från beskattning ej finge äga rum för vare sig de för nämnda fastigheter i räkenskaperna ytterligare afförda 6,900 kronor eller de för »värdenedsättning å Röste egendom» afskrifna 30,000 kronor; funne kammarrätten skäligt att på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut i fråga om bankens taxering i Söderhamn, Hudiksvall och Gäfle, att bankens år 1889 beskattningsbara inkomst af rörelse vid kontoren i dessa städer bestämdes till de af klaganden i sådant afseende uppgifna, här ofvan omförmälda belopp, med tillägg för hvarje kontor af hvad i dess räkenskaper afskrifvits af nyssberörda två poster å tillhopa 36,900 kronor, till följd hvaraf banken för år 1889 hade att erlägga bevillning i Söderhamn för etthundratjuguett tusen fyrahundrasex kronor, i Hudiksvall för sextioett tusen femhundranitton kronor och i Gäfle för elfvatusen niohundratrettionio kronor eller för tillsammans etthundranittiofyratusen åttahundrasextiofyra kronor; Gifven Stockholms slott den 20 april 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

63.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Kristianstads enskilda bank i fråga om bankens beskattning år 1890 för inkomst af rörelse i staden Karlskrona.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Kristianstads enskilda bank i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat banken för trettiosextusen tvåhundranittioåtta kronors inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i Karlskrona,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat nedsättning i taxeringen till 25,234 kronor 37 öre, genom beslut den 19 september 1890, enär bankens hela bruttoinkomst för år 1889 upptagits i revisionsberättelsen till 540,235 kronor 39 öre, men i den uppgift, som af klaganden aflämnats till 1890 års bevillningsberedning i Karlskrona, till 932,967 kronor 29 öre, utan att upplysning meddelats huru detta sistnämnda belopp beräknats, samt af 1889 års generalbalans öfver rörelsen vid afdelningskontoret i Karlskrona inhämtades, att inlåningen vid kontoret för året uppgått till ett belopp af omkring 2,000,000 kronor, däraf otvifvelaktigt en väsentlig del användts i bankens rörelse å andra orter, utan att kontoret till ökande af dess bruttoinkomst godtskrifvits någon ränta å det sålunda lämnade förlaget, förty med hänsyn jämväl därtill, att en annan bankinrättning i Karlskrona, hvars rörelse ansåges vara af mindre omfattning än den af klaganden i samma stad utöfvade, efter aflämnad uppgift år 1890 taxerats för en inkomst af öfver 57,000 kronor, förklarat klagandens yrkande ej kunna bifallas,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 7 april 1891 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 april 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

64.

Resolution på und. besvär af biskopen J. Andersson i fråga om klagandens beskattning år 1890 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, biskopen i Växjö stift Johan Andersson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Hofmantorps och Hemmesjö pastorat samt Växjö landsförsamling, i öfverensstämmelse med vederbörande bevillningsberednings förslag, taxerat klaganden för inkomst af allmän tjänst till belopp af 15,975 kronor,

samt hos Kronobergs läns pröfningsnämnd dels klaganden yrkat, att, enär i inkomstbeloppet inginge beräknad afkomst af hemmanen $^1/_2$ mantal N:o 1 Fylleryd Storegården och $^1/_4$ mantal N:o 2 Fylleryd Lillegården i Gårdsby församling samt $^1/_2$ mantal N:o 2 Hemmesjö Södregården, $^1/_2$ mantal N:o 3 Hemmesjö Månsagården, $^1/_2$ mantal N:o 4 Hemmesjö Sjögården, $^1/_2$ mantal N:o 5 Hemmesjö Olsagården, $^3/_4$ mantal N:o 1 Hemmesjötorp och $^1/_4$ mantal N:o 6 Risinge Kronogården med torpet Ljungadal, samtliga i Hemmesjö socken, men enligt Kungl. brefvet den 13 december 1872 angående lönereglering för biskopen i Växjö stift jämte åtskilliga äldre Kungl. bref och resolutioner berörda hemman vore biskopen i nämnda stift på lön anslagna, i följd hvaraf, jämlikt bevillningsförordningen § 2 lit. b) och § 4 lit. a), klaganden, såsom innehafvare af samma hemman, vore pliktig att för dem erlägga fastighetsbevillning, men befriad från skyldighet att tillika erlägga bevillning för sin inkomst af hemmanen, det taxerade inkomstbeloppet måtte minskas med 10,215 kronor 57 öre, hvartill klagandens inkomst af omförmälda hemman af taxeringsnämnden beräknats, och fastställas i enlighet med klagandens uppgift till bevillningsberedningen, till 5,759 kronor 43 öre, dels ock vederbörande kronoombud anfört, att, enär ofvanberörda Kungl. bref af den 13 december 1872, hvarigenom de af klagandena åberopade äldre stadgandena måste anses upphäfda, bestämde, att biskopen skulle åtnjuta afkomsten af ifrågavarande löningshemman och att dessa samtliga skulle vara i författningsenlig ordning utarrenderade, samt förty hemmanen icke kunde anses vara biskopen på lön anslagna, afkomsten af hemmanen vore att hänföra till sådan inkomst och förmån af tjänst, hvarför enligt bevillningsförordningen § 8 mom. 2 lit. b) inkomstbevillning skulle erläggas, samt i anledning häraf hemställt, att taxeringsnämndens åtgärd måtte fastställas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1890, med bifall till denna kronoombudets hemställan, taxeringsåtgärden fastställt,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, genom utslag den 1 oktober 1891 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut, så vidt därigenom ogillats klagandens yrkande om befrielse från inkomstbevillning för afkomsten af ifrågavarande hemman, samt i öfrigt sig utlåtit, att som klaganden genom ett hos kammarrätten företedt,

af konsistorienotarien Gust. Sundberg utgifvet intyg visat, att beloppet af klagandens berörda inkomst, som af taxeringsmyndigheterna för ifrågavarande år beräknats till 10,215 kronor 57 öre, enligt arrendekontrakten utgjort allenast 6,942 kronor 79 öre i penningar och 64 famnar ved, hvaraf värdet skäligen kunde, på sätt kronans ombud föreslagit, upptagas till 500 kronor; alltså och då klagandens inkomst af biskopsämbetet i öfrigt ostridigt utgjort 5,759 kronor 43 öre, funne kammarrätten skäligt i så måtto ändra pröfningsnämndens beslut, att beräkningen af klagandens år 1890 beskattningsbara inkomst af allmän tjänst nedsattes från 15,975 kronor till 13,202 kronor; till följd hvaraf klaganden, hvilken af taxeringsmyndigheterna beskattats, utom för inkomsten af sitt ämbete, för 1,505 kronors inkomst af kapital, utan att klagan däröfver blifvit förd, hade att för år 1890 utgöra bevillning för en sammanräknad inkomst af 14,707 kronor; Gifven Stockholms slott den 20 april 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som af hvad i målet förekommit måste anses utredt, att hemmanen $^1/_2$ mantal N:o 1 Fylleryd Storegården, $^1/_4$ mantal N:o 2 Fylleryd Lillegården, $^1/_2$ mantal N:o 2 Hemmesjö Södregården, $^1/_2$ mantal N:o 3 Hemmesjö Månsagården, $^1/_2$ mantal N:o 4 Hemmesjö Sjögården, $^1/_2$ mantal N:o 5 Hemmesjö Olsagården, $^3/_4$ mantal N:o 1 Hemmesjötorp och $^1/_4$ mantal N:o 6 Risinge Kronogården med torpet Ljungadal blifvit biskopen i Växjö stift på lön anslagna, samt äro för klagandens räkning utarrenderade, med förbindelse för vederbörande arrendatorer att ansvara för den klaganden eljest åliggande skyldighet att för hemmanen utgöra fastighetsbevillning; alltså och då vid sådant förhållande klaganden icke bör för inkomsten af dessa hemman taxeras, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, befria klaganden från erläggande af bevillning för nämnda inkomst samt förty nedsätta beräkningen af klagandens år 1890 beskattningsbara inkomst af allmän tjänst till femtusen sjuhundrafemtionio kronor. Hvilket etc.

65.

Resolution på und. besvär af Åhus sockens kommunalstämma i fråga om handelsbolaget Carl Ohlsson & C:is inkomstbeskattning år 1890 i nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Åhus sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan handelsbolaget Carl Ohlsson & Comp., som af 1890 års taxeringsnämnd för Åhus socken beskattats för en till 1,000 kronor beräknad inkomst af rörelse, hos pröfningsnämnden för Kristianstads län yrkat, att, då bolaget icke i Åhus idkade någon försäljning, bolaget måtte befrias från skyldighet att där erlägga bevillning,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1890, efter vunnen upplysning att bolaget i Åhus drefve affär med stenkol och kli, den öfverklagade taxeringen fastställt,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där bolaget sig besvärat, i utslag den 23 mars 1891, med afseende å hvad i målet förekommit och kronans ombud hos pröfningsnämnden upplyst,* funnit den rörelse, bolaget under år 1890 i Åhus utöfvat, ej hafva varit af sådan beskaffenhet, att bolaget, som för inkomsten af sin rörelse blifvit taxeradt i Kristianstad jämlikt § 12 mom. c) i bevillningsförordningen den 14 september 1883, skolat för inkomst, som kunde hafva härflutit af bolagets rörelse i Åhus, därstädes taxeras, samt i följd däraf undanröjt den öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 20 april 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

* Bolaget, som ej anmält sig till idkande af handelsrörelse i Åhus, hade allenast utlämnat varor från sina magasin därstädes.

66.

Resolution på und. besvär af chefsämbetet vid Jönköpings regemente i fråga om regementets beskattning år 1890 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, chefsämbetet vid Kungl. Jönköpings regemente, å regementets vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Tofteryds med flera socknar i anledning däraf, att regementet droge åtskillig inkomst genom uthyrande å mötesplatsen Skillingaryd af platser till skjutbanor, menagerier, ölstånd, handelsbodar med mera, samt att denna inkomst icke inginge till statskassan, utan användes till åtskilliga regementets behof, taxerat regementet för 1,200 kronors inkomst af rörelse, därå bevillningsfritt afdrag icke finge åtnjutas,

samt Jönköpings läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden, under förmälan att ifrågavarande inkomst väl icke inginge direkt till statsverket, men likväl användes för kronans räkning och sålunda icke vore af beskaffenhet att kunna taxeras, yrkat upphäfvande af taxeringen, genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1890 i taxeringen meddelat allenast den ändring, att densamma nedsatts till åttahundra kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 25 mars 1891 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 april 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. arméförvaltningen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

67.

Resolution på und. besvär af Färnebo sockens kommunalstämma i fråga om Bergslagernas järnvägsaktiebolags inkomstbeskattning för år 1890 inom socknen.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Färnebo sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Färnebo och Brattfors socknar i enlighet med bevillningsberedningens förslag bestämt, att Bergslagernas järnvägsaktiebolag skulle inom förstnämnda socken taxeras för en till 1,000 kronor beräknad inkomst vid Daglösens station,

samt bolaget hos Vermlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär bolagets räkenskaper för år 1889 utvisade, att bolagets inkomster icke lämnat tillgång till betalning af ränta å bolagets lånta rörelsekapital och att bolaget icke haft någon behållen inkomst af sin järnvägsrörelse i dess helhet, samt vid sådant förhållande och då järnvägen vore att betrakta såsom en enhet, någon vinst icke heller kunde komma till beräknande för en eller annan särskild station, bolaget måtte varda från inkomstbeskattning befriadt,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1890 förordnat, att ifrågavarande till beskattning upptagna inkomstbelopp skulle från Färnebo sockens taxeringslängd afföras,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där Färnebo sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, i utslag den 3 juli 1891 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 maj 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som, enligt det af Bergslagernas järnvägsaktiebolag till bevillningsberedningen ingifna utdrag af bolagets räkenskaper för år 1889, bolagets inkomst samma år uppgått till 3,391,366 kronor 86 öre samt dess utgifter under året, afbetalning å ränta på bolagets obligationslån oberäknad, till 1,522,433 kronor 54 öre, utvisande ett öfverskott af 1,868,933 kronor 32 öre; alltså och då bolaget, hvilket vid be-

räkningen af dess beskattningsbara inkomst för år 1890 icke äger räkna sig till godo afdrag för räntor, som förfallit till betalning före år 1889, icke förebragt erforderlig utredning i fråga om beloppet af den ränta, bolaget haft att för sistnämnda år utgöra å sitt obligationslån, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa taxeringsnämndens åtgärd att för år 1890 taxera bolaget för ett tusen kronors inkomst af rörelse vid Daglösens station. Hvilket etc.

68.

Resolution på und. besvär af hemmansägaren Erik Olsson i Hamre i fråga om taxering för år 1890 af ett å klagandens hemman Hamre N:o 6 i Forssa socken uppfördt boningshus.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, hemmansägaren Erik Olsson i Hamre i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Forssa socken taxerat ett å klagandens hemman Hamre N:o 6 uppfördt boningshus, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet, till värde af sextusen kronor,

samt Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat upphäfvande af taxeringsåtgärden, genom beslut den 23 september 1890, enär ifrågavarande byggnad icke vore för jordbruket eller dit hörande näring afsedd eller erforderlig, utan plägade uthyras, afslagit yrkandet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 6 november nästlidet år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 maj 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

69.

Resolution på und. besvär af jägmästaren G. O. F. Söderhjelm i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, jägmästaren Gustaf Otto Fabian Söderhjelm i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Säfvar socken beskattat klaganden för 4,000 kronors inkomst af allmän tjänst, hvaraf 1,625 kronor ansetts utgöra lön, 375 kronor tjänstgöringspenningar och 2,000 kronor sportler för, bland annat, utstämpling å Baggböle sågverks privilegiiskog,

samt klaganden hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att då de utstämplingsafgifter, klaganden åtnjutit, vore att anse allenast såsom resekostnadsersättning och klaganden ej uppburit några sportler, klaganden måtte befrias från taxering för ofvan omförmälda 2,000 kronor, äfvensom att från öfriga inkomsten afdrag måtte honom beviljas dels för pensionsafgift med 63 kronor dels ock för hvad af klagandens tjänstgöringspenningar utgått till vikarie eller 62 kronor 50 öre,

men pröfningsnämnden efter det kronans ombud därstädes hemställt, att klaganden, som, enligt officiel uppgift under år 1889 haft en inkomst af 4,318 kronor 78 öre för utsyningsförrättningar, måtte påföras bevillning för berörda belopp jämte lön och tjänstgöringspenningar, dock med afdrag för pensionsafgift och nödiga resepenningar för utsyningsförrättningarna, genom beslut den 22 september 1890 förordnat, att, efter afdrag från klagandens sammanräknade inkomster af pensionsafgift 63 kronor och resepenningar 500 kronor, bevillning skulle klaganden påföras för femtusen sjuhundrafemtio kronor med femtiosju kronor 50 öre,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 24 november 1891 funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 27 maj 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

räkningen af dess beskattningsbara inkomst för år 1890 icke äger räkna sig till godo afdrag för räntor, som förfallit till betalning före år 1889, icke förebragt erforderlig utredning i fråga om beloppet af den ränta, bolaget haft att för sistnämnda år utgöra å sitt obligationslån, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa taxeringsnämndens åtgärd att för år 1890 taxera bolaget för ett tusen kronors inkomst af rörelse vid Daglösens station. Hvilket etc.

68.

Resolution på und. besvär af hemmansägaren Erik Olsson i Hamre i fråga om taxering för år 1890 af ett å klagandens hemman Hamre N:o 6 i Forssa socken uppfördt boningshus.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, hemmansägaren Erik Olsson i Hamre i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Forssa socken taxerat ett å klagandens hemman Hamre N:o 6 uppfördt boningshus, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet, till värde af sextusen kronor,

samt Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat upphäfvande af taxeringsåtgärden, genom beslut den 23 september 1890, enär ifrågavarande byggnad icke vore för jordbruket eller dit hörande näring afsedd eller erforderlig, utan plägade uthyras, afslagit yrkandet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 6 november nästlidet år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 maj 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

69.

Resolution på und. besvär af jägmästaren G. O. F. Söderhjelm i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, jägmästaren Gustaf Otto Fabian Söderhjelm i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Säfvar socken beskattat klaganden för 4,000 kronors inkomst af allmän tjänst, hvaraf 1,625 kronor ansetts utgöra lön, 375 kronor tjänstgöringspenningar och 2,000 kronor sportler för, bland annat, utstämpling å Baggböle sågverks privilegiiskog,

samt klaganden hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att då de utstämplingsafgifter, klaganden åtnjutit, vore att anse allenast såsom resekostnadsersättning och klaganden ej uppburit några sportler, klaganden måtte befrias från taxering för ofvan omförmälda 2,000 kronor, äfvensom att från öfriga inkomsten afdrag måtte honom beviljas dels för pensionsafgift med 63 kronor dels ock för hvad af klagandens tjänstgöringspenningar utgått till vikarie eller 62 kronor 50 öre,

men pröfningsnämnden efter det kronans ombud därstädes hemställt, att klaganden, som, enligt officiel uppgift under år 1889 haft en inkomst af 4,318 kronor 78 öre för utsyningsförrättningar, måtte påföras bevillning för berörda belopp jämte lön och tjänstgöringspenningar, dock med afdrag för pensionsafgift och nödiga resepenningar för utsyningsförrättningarna, genom beslut den 22 september 1890 förordnat, att, efter afdrag från klagandens sammanräknade inkomster af pensionsafgift 63 kronor och resepenningar 500 kronor, bevillning skulle klaganden påföras för femtusen sjuhundrafemtio kronor med femtiosju kronor 50 öre,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 24 november 1891 funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 27 maj 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

70.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Helsingborg rörande Helsingborgs allmänna bageriförenings beskattning år 1890 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Helsingborg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för nämnda stad beskattat Helsingborgs allmänna bageriförening för 2,500 kronors inkomst af rörelse,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, hvarest föreningen yrkat att varda befriad från utgörande af inkomstbevillning, genom beslut den 17 september 1890 å berörda framställning endast i så måtte fästat afseende, att taxeringen nedsattes till 1,500 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där föreningen sig besvärat, genom utslag den 12 maj 1891 sig utlåtit, att som, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst i fråga om Helsingborgs allmänna bageriförenings ändamål och verksamhet*, föreningen ej kunde anses hafva under år 1890 i Helsingborgs stad utöfvat rörelse af sådan beskaffenhet att beskattningsbar inkomst däraf för föreningen uppkommit, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria föreningen från skyldighet att för inkomst af rörelse år 1890 i Helsingborgs stad erlägga bevillning; Gifven Stockholms slott den 27 maj 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

* Enligt stadgarna för Helsingborgs allmänna bageriförening har föreningen till ändamål att skaffa sina medlemmar godt och billigt bröd. Medlem, som erlägger i inträde viss afgift, erhåller bröd till det af föreningens styrelse fastställda pris endast för sig, sin familj och nödigt tjänstefolk. Uttager föreningsmedlem mera bröd eller afyttrar bröd till någon utom föreningen stående, anses han från föreningen skild och har förverkat inträdesafgiften m. m. Det öfverskott, som vid slutet af ett år kan hafva uppkommit å rörelsen, fördelas hvarje år mellan samtliga det årets medlemmar i förhållande till deras brödförbrukning samma år, sedan afdrag skett för omkostnader samt den andel af nettobehållningen, som afsättes till reservfond, hvilken andel ej må understiga 10 %.

71.

Resolution på sergeanten M. E. Melanders und. besvär i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, sergeanten vid Kungl. Uplands regemente M. E. Melander i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning år 1890 föreslagit, att klaganden skulle i Bälinge socken taxeras för 652 kronors inkomst af aflöning såsom sergeant, 300 kronors inkomst af arfvode såsom ordförande hos socknens kommunalnämnd och fattigvårdsstyrelse samt 125 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

samt taxeringsnämnden för Bälinge socken, hvarest klaganden yrkat, att vid taxeringen måtte afdragas dels kostnad för vissa tjänsteresor* med 75 kronor och dels från arfvodet såsom ordförande i kommunalnämnden och fattigvårdsstyrelsen 200 kronor, hvilka beräknades åtgå för uppdragets skötande, bestämt klagandens taxering till sammanlagdt niohundratjugusju kronor, däraf 652 kronor af sergeantsbeställningen, 150 kronor af förenämnda kommunala uppdrag och 125 kronor af rörelse, yrke eller eljest,

så och efter det Upsala läns pröfningsnämnd, där klaganden fullföljt sitt hos taxeringsnämnden framställda yrkande, genom beslut den 24 september 1890, enär de ifrågavarande tjänsteresorna icke vore af den beskaffenhet, att bevillningsfrihet för dem ägde rum, samt det belopp af 150 kronor, hvarför klaganden af taxeringsnämnden erhållit skattefrihet, till fullo motsvarade de med skötandet af klagandens kommunala uppdrag förenade kostnader, ogillat yrkandet och fastställt taxeringsnämndens uppskattning af klagandens inkomster,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig häröfver besvärat, i utslag den 13 maj 1891 funnit klaganden ej hafva anfört skäl, som i pröfningsnämndens öfverklagade beslut kunde verka ändring; Gifven Stockholms slott den 27 maj 1892.

---

* Dessa tjänsteresor afsågo munderings- och gevärsvisitationer.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

72.

Resolution på und. besvär af Korsnäs sågverksaktiebolag och stadsfullmäktige i Gäfle, hvar för sig, i fråga om nämnda bolags inkomstbeskattning för år 1888.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Korsnäs sågverksaktiebolag och stadsfullmäktige i Gäfle, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att, sedan

dels 1888 års taxeringsnämnd för Kopparbergs socken, vid bolagets taxering, från 1887 års vinst af rörelsen, uppgående till 239,131 kronor 5 öre enligt räkenskaperna, men med tillägg af däruti afförda utskylder 21,829 kronor 8 öre rätteligen utgörande 260,960 kronor 13 öre, afdragit ett belopp, motsvarande fem procent ränta å värdet, 917,300 kronor, å bolagets samtliga för rörelsen använda byggnader, eller 45,865 kronor, tillika med följande belopp, nämligen utdelning å aktier 37,810 kronor och under år 1887 restitutionsvis återbekomna utskylder 8,571 kronor 59 öre, således tillhopa 92,246 kronor 59 öre samt förty beräknat bolagets hela beskattningsbara inkomst af rörelse till 168,713 kronor 54 öre, däraf hälften eller 84,356 kronor 77 öre skulle beskattas inom Kopparbergs socken,

samt bolaget hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att från vinstbeloppet 260,960 kronor 13 öre måtte afdragas, förutom de af taxeringsnämnden i sådant hänseende medgifna belopp, tillhopa 92,246 kronor 59 öre, dels 23,741 kronor 91 öre, utgörande af bolaget före år 1887 restitutionsvis återbekomna utskylder, och dels 74,563 kronor såsom stubböresafgift för 298,252 stycken sågtimmer afverkade från egna eller arrenderade skogar, samt att till följd däraf bolagets beskattningsbara inkomst måtte beräknas till endast 70,408 kronor 63 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 20 och 21 september 1888, med ogillande af ofvanberörda yr-

kande, fastställt beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst till 168,713 kronor samt föreskrifvit, att däraf skulle inom Kopparbergs socken beskattas hela vinsten å kol, 16,309 kronor, och hälften af återstående 152,404 kronor, eller tillhopa 92,511 kronor,

dels ock taxeringsnämnden för staden Gäfle taxerat bolaget samma år för 131,570 kronors inkomst af sågverksrörelse,

samt bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att bolagets hela beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till ofvannämnda belopp 70,408 kronor 63 öre, däri inginge all bolagets vinst så väl af ångarne »Korsnäs» i Gäfle som af proviantförsäljning vid skogsstationerna med mera, till följd hvaraf från sistnämnda belopp borde afdragas de inkomstbelopp, för hvilka bolaget till äfventyrs under andra rubriker eller inom andra kommuner kunde blifva taxeradt, samt att endast hälften af återstående inkomstbeloppet måtte taxeras i Gäfle,

men pröfningsnämnden — efter det inom densamma utsedda komiterade, som fått i uppdrag att öfver bolagets yrkanden sig yttra, uttalat den åsikt, att skäl icke förelåge att i annat afseende ändra den af taxeringsnämnden verkställda beräkningen och fördelningen af bolagets vinst, än att, då till beskattning i Gäfle tillgodoförts, förutom vinst å hyfleriet därstädes 22,242 kronor 46 öre, två tredjedelar af hela återstående vinsten för år 1887 med 100,515 kronor 3 öre, därifrån borde afdragas icke allenast, på sätt taxeringsnämnden ansett, fem procent ränta å värdet af bolagets fastigheter i Gäfle, hvilket värde utgjorde 117,300 kronor, utan två tredjedelar af räntan å sammanlagda värdet å fastigheterna i Korsnäs och Gäfle, utgörande, enligt bolagets uppgift, 917,300 kronor — genom beslut den 25 september 1888, med godkännande af hvad komiterade anfört, förordnat, att till grund för bolagets beskattning i Gäfle för ifrågavarande år väl skulle läggas följande med taxeringsnämndens beslut öfverensstämmande vinstberäkning, nämligen: vinst å hyfleriet i Gäfle, hvilken till hela sitt belopp borde därstädes beskattas .... kr. 22,242: 46,

vinst å plank och bräder	kr.	127,343: 82	
» å förädlade varor	»	9,128: 01	
» i Korsnäs	»	14,300: 71	
eller tillsammans	kr.	150,772: 54,	

men att därifrån skulle afgå fem procent å taxeringsvärdet af de för sågverksrörelsens bedrifvande erforderliga byggnader .... kr. 45,865: —,
då till fördelning återstode ett belopp af .... › 104,907: 54,
hvaraf $^{2}/_{3}$ skulle påföras bolaget i Gäfle med .. kr. 69,938: 36,
med anledning hvaraf och då härtill komme i Gäfle erlagda utskylder .... › 14,444: —,
bolaget skulle i Gäfle taxeras för .... › 106,624: 82,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest uti anförda besvär bolaget fullföljt sina ofvan omförmälda hos pröfningsnämnderna framställda yrkanden samt stadsfullmäktige i Gäfle yrkat fastställelse af stadens taxeringsnämnds beslut, hvarigenom bolaget medgifvits afdrag af fem procent å taxeringsvärdet för allenast de byggnader, hvilka för bolagets rörelse användes i Gäfle, i utslag den 12 augusti 1890 sig utlåtit, att emedan bolaget, som, enligt hvad upplyst vore, vid afslutandet af dess räkenskaper för år 1887, innan vinsten utförts, afdragit värdet af 298,252 stycken under året å egna eller arrenderade skogar afverkade timmer med 306,560 kronor 20 öre, vid sådant förhållande icke kunde anses berättigadt att vid beräkning af bolagets beskattningsbara inkomst få tillgodonjuta ytterligare afdrag med 25 öre för hvarje under året försågadt timmer, som erhållits från egna eller arrenderade skogar, samt vid taxering af bolagets inkomst af rörelse under år 1888, som skulle upptagas med det belopp, hvartill inkomsten under näst föregående året uppgått, bolaget icke heller ägde från uppgifna vinsten under år 1887, enligt samma års vinst- och förlustkonto, 239,131 kronor 5 öre, tillgodonjuta afdrag för de till bolaget restituerade utskylder för år 1884, hvilka till belopp af 23,741 kronor 91 öre, på sätt bolaget uppgifvit, uppförts i bolagets räkenskaper för år 1886; ty och som vid bolagets taxering borde till nyssnämnda vinst läggas i bolagets räkenskaper för år 1887 bland omkostnaderna afförda utskylder 21,829 kronor 8 öre, men från den sålunda uppkommande inkomsten 260,960 kronor 13 öre afdrag borde äga rum för dels de uti samma inkomst ingående restituerade utskylder för år 1885 till belopp af 8,571 kronor 59 öre, dels den uti bolagets vinst jämväl inräknade, i Gäfle särskildt taxerade inkomsten af ångarne »Korsnäs» 3,425 kronor 49 öre, dels i uppgifna vinsten ingående utdelning å aktier med

35,810 kronor, till hvilket belopp samma utdelning enligt åberopade vinst- och förlustkontot för år 1887 rätteligen uppgått, dels ock för ett belopp af 45,865 kronor, motsvarande fem procent af taxeringsvärdet, 917,300 kronor, å samtliga bolagets för rörelsens bedrifvande använda fastigheter; alltså funne kammarrätten skäligt bestämma bolagets år 1888 beskattningsbara inkomst af dess trävarurörelse till 167,288 kronor 5 öre; samt att, hvad anginge frågan, huru nyssnämnda inkomstbelopp vid bolagets taxering borde fördelas mellan ofvannämnda kommuner, inom hvilka bolagets rörelse utöfvats, kammarrätten funne skäligt bestämma, att bolaget i Gäfle skulle taxeras för inkomsten af hyfleriet därstädes, hvilken inkomst ostridigt utgjort 22,242 kronor 46 öre, med tillägg af beloppet för obehörigen från vinsten afdragna utskylder 14,444 kronor; att i Kopparbergs socken bolaget skulle beskattas för det belopp, 16,308 kronor 97 öre, hvartill inkomsten af den uteslutande vid Korsnäs bedrifna kolningsrörelsen uppgått, med tillägg af det belopp, som inom Kopparbergs socken obehörigen från vinsten afdragits för utskylder, eller 7,385 kronor 8 öre, samt att återstående inkomsten, 106,907 kronor 54 öre, skulle med hänsyn till rörelsens omfång och beskaffenhet fördelas med hälften eller 53,453 kronor 77 öre å staden Gäfle och med återstående 53,453 kronor 77 öre å Kopparbergs socken, i följd hvaraf bolaget, med ändring af pröfningsnämndernas ofvanberörda beslut, förklarades skyldigt att för år 1888 utgöra bevillning för inkomst till jämnadt belopp af 90,140 kronor i Gäfle och 77,148 kronor i Kopparbergs socken;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring, bolaget dels med fullföljande af sitt yrkande om afdrag från beskattningsbara inkomstbeloppet af 74,563 kronor såsom stubböresafgift och dels med ytterligare hemställan, att bolagets vinst genom utdelning å aktier, hvilken vinst af kammarrätten beräknats till endast 35,810 kronor, måtte upptagas till dess rätta belopp 37,810 kronor och bolagets beskattningsbara inkomst följaktligen nedsättas med 2,000 kronor, äfvensom att, enär bolaget för sin rörelse drabbats af beskattning jämväl i Orsa, Ore, Mora och Transtrands socknar för en inkomst af 1,800 kronor, sistnämnda taxering måtte ogillas eller i annat fall beloppet afdragas från de inkomster, för hvilka bolaget taxerats i Kopparbergs socken och Gäfle stad, samt stadsfullmäktige i Gäfle med yrkande att vid bestämmande af bolagets beskattningsbara in-

komst i Gäfle afdrag måtte beviljas bolaget med fem procent å taxeringsvärdet för allenast de till 117,300 kronor uppskattade byggnader, som för bolagets rörelse användes i Gäfle, äfvensom att fördelningen af den bolagets beskattningsbara inkomst, som återstode efter afdrag af ej mindre bolagets inkomst af hyfleriet i Gäfle, 22,242 kronor 46 öre, än äfven beloppet för obehörigen från vinsten afdragna utskylder 14,444 kronor, för hvilka summor bolaget ostridigt skulle taxeras i Gäfle, måtte sålunda bestämmas, att bolaget förklarades skyldigt att utgöra bevillning i Gäfle för två tredjedelar af omförmälda återstående beskattningsbara inkomst; Gifven Stockholms slott den 3 juni 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt bolaget fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som tillförlitlig utredning saknas, huru stor del af den bolaget jämte andra skattskyldige inom Orsa, Ore, Mora och Transtrands socknar af Kopparbergs län gemensamt påförda bevillning för inkomst af rörelse belöper å bolaget, finner Kungl. Maj:t ej skäl bifalla bolagets yrkande om afdrag för samma bevillning; finnande Kungl. Maj:t, hvad angår klagandenas yrkanden i öfrigt, ej skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring än att, då den i bolagets uppgifna vinst för år 1887 ingående posten »utdelning å aktier», därför afdrag vid bolagets beskattning medgifvits, rätteligen utgjort 37,810 kronor i stället för af kammarrätten beräknade 35,810 kronor, bolagets beskattningsbara inkomst af trävarurörelse för år 1888 bestämmes till etthundrasextiofemtusen tvåhundraåttioåtta kronor 5 öre; däraf i enlighet med den af kammarrätten bestämda fördelning mellan Gäfle stad och Kopparbergs socken, bolaget skall utgöra bevillning till jämnadt belopp af åttioniotusen etthundrafyrtio kronor å den förra och sjuttiosextusen etthundrafyrtioåtta kronor å den senare orten. Hvilket etc.

73.

Resolution på und. besvär af Korsnäs sågverksaktiebolag i fråga om klagandens taxering år 1889 för inkomst af rörelse i staden Gäfle.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Korsnäs sågverksaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Gäfle stads taxeringsnämnd för år 1889, med ledning af berättelse öfver revision af klagandens räkenskaper och förvaltning för år 1888, dels vid beräknande af hela inkomsten utaf den trävarurörelse, som af klaganden bedrefves i Kopparbergs socken af Kopparbergs län och i staden Gäfle, till denna inkomst hänfört, förutom bokförd vinst

å plank och bräders konto	305,398	kr.	33	öre,
å förädlade varors konto	8,025	»	89	» samt
å hyflerierna i Gäfle och Korsnäs	53,043	»	40	» ,

jämväl »afsättning till fond för försäkring mot skogseld», 144,520 kronor 8 öre, men från summan af dessa poster medgifvit afdrag för bokförd förlust till belopp af 3,380 kronor 39 öre och således uppskattat klagandens hela behållna inkomst af ifrågavarande rörelse till 507,607 kronor 31 öre, dels ock bestämt, att för hälften af detta belopp med tillägg af klagandens i Gäfle erlagda utskylder 8,495 kronor 3 öre, men efter afdrag för 5,700 kronor, utgörande fem procent å taxeringsvärdet, 114,000 kronor, å klagandens byggnader i Gäfle, eller för ett jämnadt belopp af 256,590 kronor klaganden skulle utgöra bevillning i Gäfle,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, under åberopande af utdrag af klagandens räkenskaper för år 1888 och med förmälan att klaganden i räkenskaperna debiterat rörelsen »stubböresafgifter» för de å klagandens egna och »arrenderade» skogar afverkade och i rörelsen använda träden med 1 krona 62 öre för hvarje träd; att, då värdet i medeltal af träden å rot, hvilket värde vore hänförligt till afkastning af fast egendom och således icke borde genom inkomstbevillning beskattas, till och med öfverstege stubböresafgiftens belopp, klaganden vore berättigad att från beskattning genom inkomstbevillning fritaga hela sistberörda afgift; och att, då ofvan omförmälda post å 144,520 kronor 8 öre utgjorde en del af stubböresafgiften,

samma post således icke bort inräknas i klagandens beskattningsbara inkomst, yrkat, att hela nämnda inkomst måtte bestämmas, med iakttagande bland annat däraf, att till inkomsten icke hänfördes posten å 144,520 kronor 8 öre, till 345,686 kronor 38 öre, samt att klaganden, som inom Kopparbergs socken beskattats för inkomst, beräknad till hälften af detta belopp, måtte för den andra hälften eller 172,843 kronor 19 öre förklaras skattskyldig i Gäfle,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1889 — efter det ett inom nämnden för detta ärendes beredande tillsatt utskott hemställt, att, enär klaganden ej lämnat fullt belysande räkenskapsutdrag och ej anfört sådana skäl, att de kunde af utskottet godkännas, samt beräkningen af stubbören, 1 krona 62 öre för afverkad stock, måste anses oskäligt hög och ej af beskaffenhet att kunna af utskottet godkännas, skattefrihet ej måtte beviljas klaganden för den gjorda »afskrifningen till fond af försäkring mot eldfara», och ej heller i öfrigt annan ändring medgifvas i taxeringsnämndens beskattningsåtgärd än att, med anledning af pröfningsnämndens beslut att godkänna Gäfle stads yrkande i afseende på ofria tomters taxering, det bevillningsfria afdraget af fem procent å värdet af klagandens i Gäfle belägna fastighet blefve bestämdt efter ett värde af 117,300 kronor i stället för 114,000 kronor — bifallit denna utskottets hemställan och sålunda bestämt klagandens år 1889 i Gäfle beskattningsbara inkomst till 256,430 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 27 februari 1891 sig utlåtit. att, ehuru, med afseende å den utredning, klaganden förebragt i fråga om dels kostnaden för utdrifning och framforsling till flottled af timmer, afverkade å klagandens egna och arrenderade skogar, och dels det pris, klaganden betalt för timmer, som klaganden inköpt att till klaganden levereras vid flottled, det finge antagas, att det belopp af 1 krona 62 öre för hvarje å klagandens egna och arrenderade skogar afverkadt och i rörelsen användt träd, som klaganden under benämning stubbören debiterat rörelsen, icke öfverstege det verkliga värdet i medeltal af träden å rot, för hvilket värde, såsom hänförligt till afkastning af fast egendom, klaganden icke borde beskattas genom inkomstbevillning, och att följaktligen icke någon del af stubböresafgiften bort, på sätt genom den öfverklagade taxe-

ringen skett i fråga om den del af samma afgift, som med 144,520 kronor 8 öre af klaganden afsatts till »fond för försäkring mot eldfara af egna och arrenderade skogar», hänföras till klagandens beskattningsbara inkomst af rörelse; likväl och som, enligt hvad kronans ombud hos taxeringsnämnden i sin öfver besvären afgifna förklaring anfört, åtskilliga andra poster, som i klagandens räkenskaper, hvilka varit för ombudet tillgängliga, debiterats rörelsen, afsåge utgifter af beskaffenhet, att de bort påföras fastigheternas konton, såsom ränta å kapital, upplånadt för fastigheternas förvärfvande, samt kostnad för fastigheternas förvaltning; alltså och då utredning saknades, i hvilken mån detta bokföringssätt inverkat till minskning af klagandens vinst å rörelsen enligt bokslutet, funne kammarrätten ej skäl att nedsätta det belopp, hvartill klagandens år 1889 i Gäfle beskattningsbara inkomst blifvit af pröfningsnämnden bestämd; Gifven Stockholms slott den 3 juni 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden fått med underdåniga påminnelser inkomma, låtit handlingarna detta mål sig föredragas; och som från den till 507,607 kronor 31 öre uppskattade behållna inkomsten af klagandens hela, i staden Gäfle och Kopparbergs socken gemensamt bedrifna rörelse, af hvilken inkomst hälften bör taxeras i Gäfle, medgifvits afdrag allenast för det hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å klagandens i Gäfle belägna för rörelsen använda fastigheter, men afdrag bort ske jämväl för hyresvärdet å klaganden tillhöriga dylika fastigheter i Kopparbergs socken, eller för fastigheterna i Gäfle och i Kopparbergs socken tillhopa 50,865 kronor, finner Kungl. Maj:t, som anser besvären ej i öfrigt böra föranleda ändring i kammarrättens utslag, beräkningen af klagandens hela behållna inkomst böra nedsättas till 456,742 kronor 31 öre, däraf hälften efter tillägg af i Gäfle erlagda utskylder, 8,495 kronor 3 öre, eller i rundt tal tvåhundratrettiosextusen åttahundrasextiosex kronor, skall taxeras i Gäfle. Hvilket etc.

74.

Resolution på und. besvär af Sköns och Timrå socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i fråga om Skönviks aktiebolags inkomstbeskattning för år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sköns och Timrå socknars kommunalstämmor, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1889 beräknat Skönviks aktiebolags beskattningsbara inkomst inom Sköns socken till 538,700 kronor, inom Timrå socken till 266,000 kronor, inom Holms socken till 30,000 kronor, inom Indals-Lidens socken till 15,000 kronor och inom Sättna socken till 1,000 kronor, eller till sammanlagdt 850,700 kronor,

samt Västernorrlands läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat bland annat, hvarom nu ej är fråga, att, då bolagets behållna vinst af sågverksrörelse och skeppning m. m. under år 1888 uppgått till 863,767 kronor 60 öre, men från detta belopp borde afdragas värdet af 443,290 stycken sågtimmer, afverkade å bolagets egna och arrenderade skogar, för hvilka fastighetsbevillning erlades, hvilket värde lågt beräknadt utgjorde en krona för hvarje sågtimmer eller 443,290 kronor, bolagets beskattningsbara inkomst för år 1889 måtte bestämmas till 420,477 kronor 60 öre, genom beslut den 21 september 1889, enär i § 10 mom. 4 a) af gällande bevillningsförordning funnes föreskrifvet, hvilket afdrag vid beräkningen af inkomst utaf arbete finge uti ifrågavarande hänseende äga rum, och något afdrag därutöfver saknade stöd i nämnda förordning samt med fäst afseende därjämte å de särdeles gynnsamma förhållanden, under hvilka bolaget drefve sin rörelse, bestämt bolagets beskattningsbara inkomst för år 1889 till åttahundrasextiotretusen kronor, med föreskrift tillika beträffande fördelningen af nämnda belopp mellan de särskilda kommunerna, att, med bibehållande af de inom Indals-Lidens, Holms och Sättna socknar af vederbörande taxeringsnämnder bestämda belopp, af återstående 817,000 kronor femhundrafyrtiofemtusen kronor skulle taxeras inom Sköns och tvåhundrasjuttiotvåtusen kronor inom Timrå socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där bolaget sig besvärat, genom utslag den 10 februari 1891 i öfverklagade delar sig utlåtit, att, emedan värdet af de träd, som bolaget afverkat å egna och »arrenderade» skogar samt i rörelsen användt, måste anses vara att hänföra till sådan afkastning af fast egendom, som vore genom fastighetsbevillning beskattad, och berörda värde följaktligen icke bort, vid taxering af bolagets inkomst af rörelsen, däri inräknas, ty och som upplyst vore, att bolaget låtit under år 1888 å egna och »arrenderade» skogar afverka 443,290 träd, som sedermera i rörelsen användts, samt i målet icke förekommit anledning till antagande, att värdet af dessa träd understigit hvad bolaget uppgifvit eller en krona i medeltal för hvarje träd, i följd hvaraf vid bolagets taxering för inkomst af rörelsen afdrag för trädens värde bort ske med 443,290 kronor, men, enligt hvad dåmera blifvit utredt, genom pröfningsnämndens åtgärd att beräkna bolagets år 1889 beskattningsbara inkomst af rörelsen i dess helhet till 863,000 kronor, sådant afdrag väl kommit bolaget till godo, men icke med mera än dels 61,454 kronor 61 öre, hvilket belopp i räkenskaperna öfver rörelsen af bolaget afförts under benämning stubbören och icke ingått i det af bolaget hos pröfningsnämnden uppgifna och af nämnden till grund för taxeringen lagda inkomstbeloppet 863,767 kronor 60 öre, och dels det härifrån af pröfningsnämnden vid taxeringen afdragna beloppet 767 kronor 60 öre eller med tillhopa 62,222 kronor 21 öre; alltså och då bolaget följaktligen finge anses berättigadt att med skillnaden emellan sistnämnda belopp och ofvanberörda 443,290 kronor eller 381,067 kronor 79 öre åtnjuta ytterligare afdrag af ifrågavarande beskaffenhet från den af pröfningsnämnden beräknade inkomsten, funne kammarrätten skäligt att, med bifall till bolagets yrkande och med ändring af pröfningsnämndens beslut i denna del, nedsätta uppskattningen af denna inkomst till 481,932 kronor, hvarjämte kammarrätten meddelat föreskrift angående fördelning af nämnda belopp mellan de särskilda kommunerna; Gifven Stockholms slott den 3 juni 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som bolaget ej blifvit taxeradt för högre inkomst än den bolagets räkenskaper för år 1888 angifva såsom bolagets behållna vinst, samt upplyst är,

att i bolagets räkenskaper, innan vinsten utförts, såsom amortering å värdet af bolagets skogar under benämningen stubbören från inkomsten afförts ett belopp af 61,454 kronor 61 öre; alltså och då bolaget ej visat sig vara berättigadt att utöfver nämnda belopp åtnjuta ytterligare afdrag för timmer, afverkadt å bolagets egna eller arrenderade skogar, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt, fastställa det slut, hvari pröfningsnämnden i målet stannat. Hvilket etc.

75.

Resolution på und. besvär af Njurunda sockens kommunalstämma i fråga om Svartviks aktiebolags beskattning år 1889 för inkomst af sågverksrörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Njurunda sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för nämnda socken år 1889 taxerat Svartviks aktiebolag för 747,207 kronors inkomst af sågverksrörelse,

samt Västernorrlands läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att vid beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst måtte afdragas värdet af 420,469 från bolagets skogar afverkade sågtimmer à 75 öre stycket med 315,351 kronor 75 öre, och bolaget således i enlighet med dess för bevillningstaxering lämnade uppgift om behållningen af bolagets rörelse år 1888 taxeras för allenast 431,856 kronors inkomst, genom beslut den 21 september 1889, enär 10 § 4 mom. a) af bevillningsförordningen stadgade, hvilket afdrag vid beräkningen af inkomst af arbete finge uti ifrågavarande afseende äga rum, och något afdrag därutöfver saknade stöd i nämnda förordning äfvensom med afseende å de gynnsamma förhållanden, under hvilka bolaget drefve sin rörelse, ogillat yrkandet om nedsättning i taxeringen samt, då inom nämnden dels upplystes och vitsordades, att bolaget redan vid bruttoinkomstens bestämmande gjort afdrag i sina räkenskaper för ifrågavarande träd efter 25 öre stycket med 105,117 kronor 25 öre, hvilket belopp såsom obehörigen afdraget äfven ansågs böra tagas i beräkning vid bolagets be-

skattning, dels anmärktes, att det afdrag, bolaget på grund af ofvanberörda stadgande i bevillningsförordningen fått åtnjuta, beräknats efter ett taxeringsvärde af 506,600 kronor, i stället för såsom det rätteligen utgjorde 495,000 kronor, och således upptagits med 580 kronor för mycket, tillika förordnat, i enlighet med yrkande af kronans ombud, att med förhöjning af nämnda två belopp bolagets beskattningsbara inkomst för år 1889 skulle fastställas till i jämnt tal 852,900 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där bolaget sig besvärat, genom utslag den 24 november 1890 sig utlåtit, att som i den af pröfningsnämnden beräknade vinst af bolagets sågverksrörelse ostridigt inginge värdet af 420,469 till försågning använda träd, som hämtats från bolagets skogar, men värdet af dessa träd måste anses vara att hänföra till sådan afkastning af fast egendom, som vore genom fastighetsbevillning beskattad och följaktligen icke bort inräknas i bolagets beskattningsbara inkomst; alltså och då det för hvarje dylikt träd å rot beräknade värdet af en krona finge anses skäligt, pröfvade kammarrätten rättvist att, med bifall till besvären, sålunda ändra pröfningsnämndens beslut, att från det af pröfningsnämnden beräknade inkomstbeloppet, 852,900 kronor, skulle afdragas värdet af nyssnämnda antal träd, eller 420,469 kronor, till följd hvaraf bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst af sågverksrörelse bestämdes till 432,431 kronor; Gifven Stockholms slott den 3 juni 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som upplyst är, att i bolagets räkenskaper för år 1888, innan vinsten utförts, såsom amortering å värdet af bolagets skogar under benämningen stubbören från inkomsten afförts ett belopp af 105,117 kronor 25 öre, motsvarande 25 öre för hvarje af de å bolagets egna och arrenderade skogar afverkade 420,469 stycken sågtimmer, men bolaget ej visat sig vara berättigadt att utöfver nämnda belopp i berörda hänseende åtnjuta ytterligare afdrag, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, bestämma bolagets beskattningsbara inkomst af trävarurörelse 1889 till jämnadt belopp af sjuhundrafyrtiosjutusen sjuhundraåttiotvå kronor. Hvilket etc.

76.

Resolution på und. besvär af sågverksägaren Lewis Miller i fråga om klagandens taxering år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, sågverksägaren Lewis Miller i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Undersåkers pastorat dels förordnat, att taxeringsvärdet å en klaganden tillhörig i Öfverocke by af Mörsils socken belägen såg skulle höjas från det af bevillningsberedningen föreslagna belopp, 40,000 kronor, till femtiotusen kronor, dels, i öfverensstämmelse med bevillningsberedningens förslag, uppskattat klaganden tillhöriga hemmanet $^2/_3$ mantal Mo N:o 1 i Undersåkers socken till värde af 80,000 kronor, dels ock beskattat klaganden inom sistnämnda socken för tiotusen kronors inkomst af sågverksrörelse vid hemmanet Mo och för tjugufemtusen kronors dylik inkomst vid klaganden jämväl tillhöriga hemmanet Svensta,

samt klaganden hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat ej mindre nedsättning af taxeringsvärdet å förenämnda i Öfverocke by belägna såg till 40,000 kronor och af taxeringsvärdet å hemmanet $^2/_3$ mantal Mo N:o 1 till 20,000 kronor, än äfven att, enär klaganden vid hemmanen Mo och Svensta icke försågat annat virke än det, som tagits från dessa hemmans skogar, klagandens taxering för inkomst af sågverksrörelse vid Mo och Svensta måtte ur inkomsttaxeringslängden för Undersåkers socken afföras,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1890 lämnat utan afseende klagandens yrkande om nedsättning af taxeringsvärdet å den honom tillhöriga såg i Öfverocke by och om befrielse från bevillning för inkomst af sågverksrörelse vid hemmanen Mo och Svensta samt endast till fyrtiofemtusen kronor nedsatt taxeringsvärdet å hemmanet $^2/_3$ mantal Mo N:o 1,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 18 november sistlidet år, icke funnit skäl att i öfverklagade beslutet göra ändring; Gifven Stockholms slott den 1 juli 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit hand-

lingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

77.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Västerås i fråga om ingeniören A. W. Ingelsons inkomsttaxering för år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Västerås i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan ingeniören Aug. W. Ingelson för år 1889 blifvit i staden Västerås taxerad för 5,500 kronors inkomst, motsvarande Ingelsons årslön för anställning hos Västerås mekaniska verkstadsaktiebolag,

samt Ingelson hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anhållit, bland annat, hvarom nu ej är fråga, att, enär han med utgången af mars månad år 1889 lämnat nämnda anställning och begifvit sig till annan ort samt till följd däraf ej kommit i åtnjutande af större del af den betingade årslönen än en fjärdedel med 1,375 kronor, Ingelson måtte förklaras berättigad att återbekomma den bevillning, som han på grund af omförmälda taxering måst utgifva till högre belopp än vederbort,

så har kammarrätten genom utslag den 23 september 1891, på anförda skäl samt under åberopande af § 79 i gällande bevillningsförordning, förklarat Ingelson berättigad att af den utaf honom på grund af berörda taxering erlagda bevillning, 55 kronor, återbekomma så stor del, som belöpte å skillnaden mellan den taxerade och den åtnjutna inkomsten, hvilken skillnad utgjorde fyratusen etthundratjugufem kronor med fyrtioen kronor 25 öre; Gifven Stockholms slott den 8 juli 1892.

Kungl Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som drätselkammaren, hvilken icke i sådan egenskap är behörig att öfverklaga kammarrättens utslag, icke visat sig äga stadsfullmäktiges uppdrag att i målet föra talan, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

78.

Resolution på kammarskrifvaren C. G. F. Ulffs und. besvär i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kammarskrifvaren vid Kungl. flottans station i Stockholm Carl Gustaf Fredrik Ulff i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnd för år 1890 i enlighet med bevillningsberedningens förslag taxerat klaganden för tretusen femhundrasjuttiotvå kronors inkomst, däraf 1,200 kronor af kapital och 2,372 kronor af allmän tjänst,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, då uti sistnämnda belopp inginge uppbördsprocent med 946 kronor, som klaganden uppburit vid flottans station i Karlskrona såsom förvaltare under sjökommenderingar å fregatten Vanadis och korvetten Freja, men så beskaffad inkomst tillförene ansetts ej vara beskattningsbar, klagandens inkomst af allmän tjänst måtte beräknas till hvad densamma utan afseende å nämnda uppbördsprocent utgjorde, eller 1,426 kronor 42 öre, och taxeringen i dess helhet förty nedsättas till 2,626 kronor 42 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 13 oktober 1890, enär ifrågavarande uppbördsprocent icke kunde anses vara en sådan, för särskild kostnad i tjänsten anvisad ersättning, därför enligt § 10 mom. 4 e) i gällande bevillningsförordning bevillning icke borde utgå, den öfverklagade taxeringsåtgärden fastställt,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig häröfver besvärat, i utslag den 5 oktober 1891 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 8 juli 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

79.

Resolution på und. besvär af ombudsmannen och fiskalen hos domänstyrelsen H. Hildebrand, å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar, i fråga om taxering af den till kronopark afsatta, från frälsehemmanet Backen N:o 1 afsöndrade Backens fyllnadsjord i Jämtlands län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ombudsmannen och fiskalen hos Kungl. domänstyrelsen H. Hildebrand, å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Jämtlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 23 september 1890 förordnat, att den till kronopark afsatta, från frälsehemmanet Backen N:o 1 afsöndrade Backens fyllnadsjord, hvilken af 1890 års taxeringsnämnd för Sunne och Hallens pastorater blifvit uti taxeringslängden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges, upptagen såsom »jordbruksfastighet» till värde af 2,000 kronor, skulle, med bibehållande af värdet, i samma längd öfverflyttas till kolumnen »annan fastighet»,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Norderö kommun sig besvärat, i utslag den 26 oktober 1891, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, fastställt den af taxeringsnämnden vidtagna taxeringsåtgärd; Gifven Stockholms slott den 8 juli 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

80.

Resolution på und. besvär af firman Carlsten och Genberg i fråga om klagandens beskattning år 1890 för inkomst af rörelse i Örebro.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, firman Carlsten och Genberg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för staden Örebro förordnat, att klaganden, hvilken enligt inom nämnden meddelade upplysningar innehade flera magasin i Örebro i och för upplag af mjöl, därifrån bedrefve en högst betydlig mjölförsäljning och för sådant ändamål hade anställd en särskild magasinsförvaltare, skulle för inkomst af sin sålunda utöfvade mjölhandel, som fortgått från januari månad 1890, uppskattas till ett, efter jämförelse med annan likartad affärs taxering, skäligen ansedt belopp af 9,000 kronor,

samt klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd, med förmälan, att klaganden vid den af klaganden arrenderade Karlslunds valskvarn i Längbro socken men icke i Örebro hade kontor och endast vid nämnda kvarn drefve spannmåls- och mjölaffär, hvaremot de af klaganden i Örebro förhyrda magasinen vore afsedda allenast för upplag af spannmål och mjöl, yrkat att varda från berörda taxering befriad,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22 och den 23 september 1890 endast i så måtto bifallit nämnda yrkande, att pröfningsnämnden, jämte det nämnden höjt klagandens taxering i Längbro socken från 1,000 kronor till 5,000 kronor, nedsatt taxeringen i Örebro till tvåtusen kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 4 november 1891 ej funnit skäl att i det öfverklagade beslutet göra ändring; Gifven Stockholms slott den 28 juli 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

81.

Resolution på und. besvär af Dalälfvarnes—Torsång strömbyggnadsaktiebolag och stadsfullmäktige i Falun, hvar för sig, i fråga om nämnda bolags inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Dalälfvarnes—Torsång strömbyggnadsaktiebolag och stadsfullmäktige i Falun, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan bolaget blifvit för år 1890 af nedannämnda kommuners taxeringsnämnder beskattadt för inkomst, beräknad: i Falun till 100,358 kronor, motsvarande bolagets hela för nämnda år beskattningsbara inkomst af rörelse, i Nås socken till 1,000 kronor, i Järna socken till 1,938 kronor, i Äppelbo socken till 1,200 kronor, i Älfdalens socken till 15,000 kronor och i Siljansnäs socken till 5,000 kronor,

samt bolaget hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att bolaget måtte för hela sin inkomst beskattas i staden Falun, där bolagets styrelse hade sitt säte och dess rörelse i dess helhet utöfvades,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24, 25 och 26 september 1890, under åberopande af § 16 mom. 1 bevillningsförordningen samt då bolagets rörelse inom förut nämnda socknar varit af den beskaffenhet, att däraf härflytande inkomst bort inom nämnda kommuner taxeras, i bolagets taxering vidtagit allenast den ändring, att den i Falun beskattade vinsten nedsatts med de i Siljansnäs, Älfdalens, Nås, Järna och Äppelbo socknar taxerade beloppen, tillhopa 24,138 kronor, eller från 100,358 kronor till sjuttiosextusen tvåhundratjugu kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena, hvar för sig, anfört besvär med yrkande, att hela den af bolagets rörelse härflytande vinst måtte taxeras i Falun, i utslag den 16 november 1891 funnit klagandena ej hafva anfört skäl, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 9 september 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

82.

Resolution på und. besvär af Orsa sockens kommunalstämma i fråga om taxeringen för år 1890 af den inom Hamra kapellag i Los socken belägna del af Orsa sockens besparingsskog.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Orsa sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Los socken, i öfverensstämmelse med vederbörande bevillningsberednings förslag, taxerat den inom Hamra kapellag af Los socken belägna del af Orsa sockens besparingsskog till 3,000,000 kronor,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, med förmälan att berörda allmänningsskog icke vore någon själfständig fastighet utan ett bihang till Orsa socknemäns inom Orsa socken belägna jordbruksfastigheter, yrkat, att nämnda taxeringsåtgärd måtte varda undanröjd,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1890 samma yrkande bifallit,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Los sockens kommunalstämma häröfver anfört besvär, i utslag den 18 december 1891 sig utlåtit, att, emedan enligt 1 § bevillningsförordningen bevillning skulle utgöras för all inom riket belägen fast egendom allenast med de i 4 § af samma förordning upptagna undantag, bland hvilka icke förekomme sockenallmänningar; ty och som jämlikt 6 § i berörda förordning fast egendom skulle taxeras i den ort, där den vore belägen, samt klaganden icke i någon mån styrkt, att värdet å den del af Orsa sockenallmänning, som vore belägen inom Hamra kapellag af Los socken, blifvit af vederbörande bevillningsberedning och taxeringsnämnd för högt beräknadt; alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, förordna, att för år 1890 bevillning skulle för berörda inom Hamra kapellag i Los socken belägna del af allmänningen såsom för jordbruksfastighet utgöras efter ett värde af tre millioner kronor; Gifven Stockholms slott den 9 september 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

83.

Resolution på und. besvär af underlöjtnanten Th. Sundholm i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, underlöjtnanten vid Kungl. Blekinge bataljon Th. Sundholm i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan landskamereraren A. Holmquist, i egenskap af kronans ombud vid 1891 års pröfningsnämnd för Blekinge län, hos nämnden yrkat, att, enär samma års taxeringsnämnd för staden Karlskrona, hvilken taxerat klaganden för 1,536 kronors inkomst af allmän tjänst, vid uppskattningen af klagandens inkomst obehörigen afräknat 306 kronor, som klaganden uppburit i dagaflöning under tjänstgöring å ofvannämnda bataljons mötesplats, beräkningen af klagandens inkomst måtte höjas till 1,842 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1891 ej funnit skäl sagda yrkande bifalla,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest landskamereraren Holmquist, i sin ofvanberörda egenskap, häröfver sig besvärat, i utslag den 23 februari 1892 sig utlåtit, att som den dagaflöning, klaganden i sin egenskap af underlöjtnant vid Blekinge bataljon tillgodonjutit, vore att anse icke såsom anvisad till bestridande af några med hans berörda tjänst förenade särskilda kostnader, utan såsom en klaganden i och för tjänsten tillkommande aflöningsförmån, vid hvilket förhållande åtgärden att vid taxering af klagandens inkomst utaf arbete från inkomsten afdraga 306 kronor, som klaganden uppburit i dagaflöning under tjänstgöring å bataljonens mötesplats, icke ägde stöd i § 10 mom. 4 litt. c) af gällande bevillningsförordning; alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att den inkomst, för hvilken klaganden taxerats år 1891, skulle, med tillägg af omförmälda 306 kronor, höjas till ett tusen åttahundrafyrtiotvå kronor, därför klaganden hade att utgöra bevillning med aderton kronor 42 öre; Gifven Stockholms slott den 9 september 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. arméförvaltningen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

84.

Resolution på und. besvär af Svartviks aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1890 för inkomst af rörelse inom Njurunda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Svartviks aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Njurunda socken i enlighet med bevillningsberedningens förslag taxerat klaganden för en till 893,419 kronor beräknad inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att som klaganden borde vara berättigad att i beskattningshänseende njuta afdrag för värdet af 333,595 stycken sågtimmer, som afverkats å klagandens egna och arrenderade skogar samt i klagandens rörelse användts, efter en krona för hvarje timmer, klaganden, hvilken i sina räkenskaper för år 1889, innan vinsten utförts, afdragit allenast 25 öre för hvarje timmer, måtte erhålla ytterligare afdrag med 75 öre för hvarje timmer eller med tillhopa 250,196 kronor 25 öre och klagandens taxering alltså nedsättas till 643,223 kronor 5 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1890, enär af ett vid klagandens besvär hos pröfningsnämnden fogadt, af två trovärdiga personer utfärdadt intyg, inhämtades, att klaganden i sina böcker själf beräknat stubböresafgiften till 25 öre för hvarje sågtimmer, samt detta belopp följaktligen måste anses motsvara verkliga värdet, lämnat klagandens yrkande utan afseende och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, genom utslag den 10 december 1891 sig utlåtit, att som klaganden icke kunde anses hafva förebragt sådan utredning att, emot hvad kronans ombud hos pröfningsnämnden anfört, finge antagas, det klagandens år 1890 beskattningsbara inkomst af rörelse i Njurunda socken understigit det af beskattningsnämnderna sammanstämmande i sådant hänseende beräknade belopp åttahundranittiotretusen fyrahundranitton kronor, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 september 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

85.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om rederiets för skeppet Norden beskattning år 1890 för inkomst af nämnda fartyg.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan skeppet »Nordens» rederi, hvilket för år 1890 taxerats för åttahundra kronors inkomst af fartyget i Mjällby socken, hvarest fartygets hufvudredare, Sven Hörberg, vore mantalsskrifven, samma år jämväl taxerats för inkomst af Karlshamns stads taxeringsnämnd, som uppskattat inkomsten till 4,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest fartygets bemälde hufvudredare sig besvärat, genom utslag den 18 mars innevarande år sig utlåtit, att som Hörberg, hvilken, enligt hvad upplyst och ostridigt vore, år 1890 varit skeppet »Nordens» hufvudredare, för nämnda år varit mantalsskrifven i Mjällby socken, men icke i staden Karlshamn, samt jämlikt 12 § mom. e) bevillningsförordningen fartygets ägare fördenskull skolat för inkomst af fartyget beskattas i Mjällby socken och icke i Karlshamn, blefve den beskattningsåtgärd, på grund hvaraf skeppet »Nordens» rederi i Karlshamn för ifrågavarande år påförts bevillning, af kammarrätten undanröjd samt Hörberg, i sin egenskap af skeppets hufvudredare, förklarad berättigad att berörda bevillning kostnadsfritt återfå;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring under yrkande att det belopp, hvarför rederiet taxerats till bevillning i Mjällby socken, måtte höjas till 4,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 23 september 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

86.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Malmö i fråga om taxering år 1890 af Malmö stads i Västra Skräflinge socken belägna nya vattenverk m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Malmö i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Västra Skräflinge socken dels bestämt det taxeringsvärde å Malmö stads i Västra Skräflinge socken belägna nya vattenverk, för hvilket staden hade att utgöra fastighetsbevillning, såsom för annan fastighet än jordbruksfastighet, till tvåhundratusen kronor, dels ock taxerat staden för 10,000 kronors inkomst af den genom vattenverket bedrifna rörelse,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning af taxeringsvärdet till 100,000 kronor, till hvilket belopp vattenverket nästföregående år varit taxeradt, och att staden, hvilken af omförmälda vattenverk jämte det staden tillhöriga i Malmö belägna äldre vattenverket år 1889 haft en behållen inkomst uppgående, enligt företedt räkenskapsutdrag, till sammanlagdt 1,007 kronor 12 öre, måtte, därest för denna inkomst skulle utgöras bevillning, beskattas för hälften af detta belopp i Malmö och i Västra Skräflinge socken allenast för återstående halfva beloppet,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 16 september 1890 lämnat oförändradt det å verket af taxeringsnämnden satta taxeringsvärdet äfvensom bibehållit uppskattningen af stadens inkomst af verket och allenast förordnat, att denna inkomst, 10,000 kronor, skulle till hälften beskattas i Västra Skräflinge socken och till hälften i Malmö stad,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena och Västra Skräflinge sockens kommunalstämma, hvar för sig, anfört besvär öfver pröfningsnämndens ofvan omförmälda beslut, klagandena med fullföljande af sina hos pröfningsnämnden framställda påståenden, samt kommunalstämman med yrkande att Malmö stads inom Västra Skräflinge socken beskattningsbara inkomst af ifrågavarande vattenverk måtte bestämmas till 10,000 kronor, i utslag den 20 oktober 1891 sig

utlåtit, att, emedan, hvad först anginge Malmö stads beskattning genom fastighetsbevillning för stadens vattenverk inom Skräflinge socken, sådan bevillning skulle, jämlikt § 4 b) af gällande bevillningsförordning, jämförd med instruktionen för taxeringsmyndigheterna, af staden utgöras för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som motsvarade den behållna inkomsten af fastigheten kapitaliserad efter fem procent; ty och som enligt det af klagandena åberopade utdraget af stadens vattenverks räkenskaper för år 1889 bruttoinkomsten af stadens båda vattenverk uppgått till 76,807 kronor 78 öre, därå vid beräkning af behållna inkomsten afdrag väl finge äga rum för de i räkenskapen såsom löner och arfvoden, kostnader för underhåll och drift samt diverse utgifter upptagna belopp å tillhopa 20,454 kronor 22 öre, men däremot icke för det i samma räkenskaper jämväl såsom utgift uppförda belopp, 55,346 kronor 44 öre, utgörande ränta och afbetalning å upplånadt kapital, som användts till bestridande af anläggnings- och utvidgningskostnader för vattenverken; alltså och då följaktligen den behållna inkomsten af båda vattenverken måste beräknas till 56,353 kronor 56 öre, men detta belopp, kapitaliseradt efter fem procent, öfverstege summan af de utaf pröfningsnämnden för båda vattenverken fastställda taxeringsvärdena 255,000 kronor, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut i denna del af målet göra ändring; samt att, enär, vidkommande stadens beskattning för ifrågavarande vattenverk genom inkomstbevillning, från det belopp 56,353 kronor 56 öre, som här ofvan upptagits såsom behållen inkomst af båda vattenverken, afdrag finge, vid bestämmande af den beskattningsbara inkomsten, göras allenast för det genom fastighetsbevillning beskattade beloppet af fem procent utaf taxeringsvärdet, 255,000 kronor, eller för 12,750 kronor; ty och då således beskattningsbar inkomst af vattenverken måste anses hafva uppstått till så stort belopp, att den del däraf, som borde i Västra Skräflinge socken beskattas, icke kunde sättas lägre än socknen hos kammarrätten yrkat och taxeringsnämnden för socknen bestämt, eller till 10,000 kronor, samt anledning saknades till antagande, att den inom staden beskattningsbara inkomsten af vattenverken understigit det af pröfningsnämnden i sådant afseende bestämda belopp, 5,000 kronor, funne kammarrätten, med ogillande af klagandenas yrkande om nedsättning i taxeringen, skäligt att, i anledning af

Västra Skräflinge sockens besvär och i enlighet med dess yrkande, i så måtto ändra pröfningsnämndens beslut i fråga om stadens taxering inom samma socken för inkomst, att den därstädes beskattningsbara inkomsten af kammarrätten bestämdes till tiotusen kronor; Gifven Stockholms slott den 30 september 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner klagandena hvarken i fråga om verkliga värdet å ifrågavarande, inom Västra Skräflinge socken belägna byggnader eller beträffande beloppet af den inkomst af vattenverket, för hvilken bevillning bör erläggas, hafva förebragt sådan utredning, som kan föranleda ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

87.

Resolution på kaptenen G. G. Feuks und. besvär i fråga om klagandens beskattning år 1891 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kaptenen och regementskvartermästaren vid Kungl. Blekinge bataljon G. G. Feuk i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan hos 1891 års pröfningsnämnd för Blekinge län landskamereraren A. Holmquist, i egenskap af kronoombud, yrkat, att, enär samma års taxeringsnämnd för staden Karlskrona, hvilken taxerat klaganden för 4,118 kronors inkomst af allmän tjänst, vid uppskattningen af klagandens inkomst obehörigen afräknat 195 kronor, som klaganden uppburit i dagaflöning under tjänstgöring å bataljonens mötesplats, beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst måtte höjas till 4,313 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1891 ej funnit skäl sagda yrkande bifalla,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där landskamereraren Holmquist sig besvärat, genom utslag den 1 mars innevarande år sig utlåtit, att som den dagaflöning, klaganden i sin egenskap af kapten och regementskvartermästare vid Blekinge bataljon tillgodonjutit, vore att anse icke såsom anvisad till bestridande af några med klagandens berörda tjänster förenade

särskilda kostnader, utan såsom en klaganden i och för tjänsterna tillkommande aflöningsförmån, vid hvilket förhållande åtgärden att vid taxering af klagandens inkomst af arbete från inkomsten afdraga 195 kronor, som klaganden uppburit i dagaflöning under tjänstgöring å bataljonens mötesplats, icke ägde stöd i § 10 mom. 4 litt. e) af gällande bevillningsförordning; alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att den inkomst, för hvilken klaganden taxerats år 1891, skulle, med tillägg af omförmälda 195 kronor, höjas till fyratusen trehundratretton kronor; Gifven Stockholms slott den 28 oktober 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes börande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

88.

Resolution på und. besvär af e. o. postexpeditören A. W. Cronsioe i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, extra ordinarie postexpeditören Axel Wilhelm Cronsioe i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för staden Malmö år 1891, i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag, förordnat, att klaganden, som enligt officiell uppgift från inspektören i södra järnvägspostdistriktet i beskattningsbara löneförmåner från postverket år 1890 uppburit 450 kronor, skulle, då klaganden dessutom ägde annan inkomst, utgöra bevillning för en till 450 kronor beräknad inkomst af allmän tjänst, utan afdrag,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär de klaganden, utöfver förenämnda belopp, tillkommande extra inkomster utgjordes af traktamenten såsom resepostexpeditör, hvilka jämlikt § 10 mom. 4 e) i gällande bevillningsförordning vore från taxering undantagna, och alltså icke heller borde tagas i beräkning vid uppskattning af klagandens årsinkomster för bestämmande af bevillningsfritt afdrag enligt § 11 bevillningsförordningen, taxeringen måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1891 lämnat berörda yrkande utan afseende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 29 mars innevarande år ej funnit skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 11 november 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som vid bestämmande af skattskyldig tjänstemans sammanräknade årsinkomster enligt § 11 i bevillningsförordningen afseende icke bör fästas å sådant af den skattskyldige uppburet traktamente, hvarför enligt samma förordnings § 10 mom. 4 e) afdrag må vid taxering af inkomsten af tjänsten äga rum; alltså och då af handlingarna i målet framgår, att klagandens inkomst af hans tjänst, då sådant traktamente, hvarom nyss är nämndt, icke däri inräknas, jämte klagandens öfriga inkomster tillsammans icke uppgå till 1,200 kronor samt vid sådant förhållande klaganden jämlikt § 11 i bevillningsförordningen äger åtnjuta frihet från bevillning för hela det taxerade inkomstbeloppet, 450 kronor, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, undanrödja den öfverklagade beskattningsåtgärden. Hvilket etc.

89.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om Västra Blekinge järnvägars taxering år 1891 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1891 bestämt den beskattningsbara inkomsten af Västra Blekinge järnvägar till följande belopp, nämligen i Asarums socken 42 kronor, i Mörrums socken 4,600 kronor, i Jämshögs socken 7,150 kronor, i Gammalstorps socken 3,200 kronor, i Karlshamns stad 6,350 kronor och i Sölvesborgs stad 1,762 kronor,

samt trafikchefen Per Svanbeck hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, då behållna inkomsten af järnvägarna år 1890 enligt de till ledning vid taxeringarna lämnade uppgifter utgjorde tillhopa endast 12,417 kronor 90 öre, däraf belöpte å Mörrums socken 1,190 kronor 93 öre, å Jämshögs socken 2,256 kronor 66 öre och å Gammalstorps socken 846 kronor 97 öre, de å dessa orter taxerade inkomstbeloppen måtte i öfverensstämmelse härmed nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1891, enär till den uppgifna nettobehållningen 12,417 kronor 90 öre borde läggas bland utgifterna afförda kontributioner 546 kronor 97 öre och annuiteten 38,095 kronor å järnvägarnes andel 750,000 kronor i Karlshamns stads obligationslån, af hvilken andel användts 700,000 kronor till likviderande af köpeskillingen för järnvägarna och återstående 50,000 kronor till järnvägarnas komplettering, fastställt järnvägarnas taxering för inkomst af rörelse inom länet till 51,060 kronor, däraf efter bruttoinkomsten vid de särskilda stationerna med tillägg af därå belöpande andelar af inkomsterna för posttransport, räntor och diverse skulle beskattas: inom Asarums socken 187 kronor, inom Mörrums socken 5,194 kronor, inom Jämshögs socken 9,656 kronor, inom Gammalstorps socken 3,675 kronor, inom Karlshamns stad 24,701 kronor och inom Sölvesborgs stad 7,647 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest styrelsen för Västra Blekinge järnvägar sig besvärat, genom utslag den 8 mars innevarande år sig utlåtit, att som vid beräkningen af den år 1891 beskattningsbara inkomsten af ifrågavarande järnvägar afdrag, med stöd af § 10 mom. 3 c) och mom. 4 b) och c) i gällande bevillningsförordning, finge ske för år 1890 erlagd ränta och provision, 30,095 kronor, å det för järnvägarna upptagna obligationslån, stort 750,000 kronor, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma samma inkomst till det af järnvägarnas styrelse hos kammarrätten yrkade belopp 20,965 kronor, däraf, enligt den af pröfningsnämnden antagna fördelningsgrund, skulle taxeras i Asarums socken sjuttiosju kronor, i Mörrums socken tvåtusen etthundratrettiotvå kronor, i Jämshögs socken tretusen niohundrasextiofem kronor, i Gammalstorps socken ett tusen femhundranio kronor, i Karlshamns stad tiotusen etthundrafyrtiotvå kronor

och i Sölvesborgs stad tretusen etthundrafyrtio kronor; Gifven Stockholms slott den 11 november 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

90.

Resolution på und. besvär af Jörns sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet å Holmfors och Klintfors sågverk i ersättning för mistad stockfångst tilldelad skogsmark.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Jörns sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Jörns socken dels, efter det bevillningsberedningen föreslagit, att taxeringsvärdet å Holmfors sågverk i ersättning för mistade stockfångstprivilegier tilldelad skogsmark skulle höjas från 33,200 kronor till 100,000 kronor, bestämt taxeringsvärdet å samma skogsmark till 125,000 kronor, och dels, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, från 27,500 kronor till 70,000 kronor höjt taxeringsvärdet å den skogsmark, som tilldelats Klintfors sågverk i ersättning för mistade stockfångstprivilegier,

samt handelsbolaget under firma Swartling & C:i, såsom ägare af nämnda sågverk, hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdena å omförmälda skogsmarker icke måtte sättas högre än under nästföregående taxeringsperiod eller för båda dessa skogsområden till sammanlagdt 60,700 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1890 förklarat bolaget icke hafva anfört skäl, som kunde föranleda till ändring uti beskattningsåtgärderna och förty fastställt desamma,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där nämnda bolag häröfver sig besvärat, dels genom utslag den 15 december 1891 sig utlåtit, att, enär, jämlikt § 1 uti den för taxeringsmyndigheterna gällande instruktion, vid förändring i fast egendoms senast fastställda taxeringsvärde de särskilda skäl, hvilka därtill föranledt, borde i taxeringshandlingarna eller veder-

börande nämnds protokoll antecknas, men några skäl, på sätt sålunda föreskrefves, icke funnes anförda för förhöjning år 1890 uti det å ifrågavarande, till Holmfors sågverk upplåtna skogsområde senast satta taxeringsvärde, blefve, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut och med bifall till bolagets därom framställda yrkande, taxeringsvärdet å berörda skogsområde nedsatt till sextiofemtusen kronor, och dels genom utslag den 18 december 1891 af enahanda skäl, som i förenämnda utslag anförts, förordnat att, likaledes med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, taxeringsvärdet å den Klintfors sågverk i ersättning för mistad stockfångst tilldelade skogsmark skulle jämväl för år 1890 vid tjugusjutusen femhundra kronor bibehållas; Gifven Stockholms slott den 11 november 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande på grund af nådiga remisser afgifvit särskilda underdåniga utlåtanden, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

91.

Resolution på und. besvär af landskamereraren H. Amnéus, å tjänstens vägnar, i fråga om kyrkoherden A. O. Sylvéns inkomstbeskattning för år 1889 inom Gökhems socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren H. Amnéus, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1889 års taxeringsnämnd för Gökhems socken genom beslut, som af Skaraborgs läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, taxerat kyrkoherden i Gökhems pastorat A. O. Sylvén för tretusen kronors inkomst af allmän tjänst och för uttagande af de på berörda taxeringsåtgärd grundade utskylder m. m., 40 kronor 2 öre, den 13 maj 1891 hos Sylvén verkställts utmätning, därvid i mät tagits en chiffonier, värderad till 30 kronor, och en soffa, värderad till 20 kronor,

samt Sylvén hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Skaraborgs län yrkat, att som han, hvilken den 1 maj 1889 lämnat sin tjänst såsom kyrkoherde i Ods församling och tillträdt kyrko-

herdebeställningen i Gökhems pastorat, för år 1889 varit mantalsskrifven i Ods socken och där blifvit ifrågavarande år beskattad för sin lön såsom kyrkoherde i Od, samt skattskyldighet för 1889 års kyrkoherdelön i Gökhems pastorat rätteligen ålåge icke Sylvén utan domkapitlet i Skara stift, omförmälda utmätning måtte upphäfvas och Sylvén befrias från erläggande af ifrågavarande utskylder,

men Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 19 augusti 1891, enär Sylvén blifvit utnämnd till kyrkoherde i Gökhems pastorat den 29 augusti 1888 och den 1 maj 1889 tillträdt kyrkoherdebeställningen därstädes, samt Sylvén och icke domkapitlet vid sådant förhållande, jämlikt Kungl. resolutionen för Skara stift den 11 februari 1732, upplifvad genom Kungl. brefvet den 18 november 1881 till Kungl. statskontoret angående besvär i fråga om den kyrkoherdebeställningen i Örebro anslagna kronotionde, bort svara för 1889 års kontributioner vid kyrkoherdebeställningen i Gökhem; förty och då Sylvén, hvilken ock blifvit af vederbörande så väl bevillningsberedning som taxeringsnämnd för ifrågavarande år upptagen till beskattning för inkomst af kyrkoherdebeställningen i Gökhem, icke i laga ordning öfverklagat nämnda taxeringsmyndigheters åtgärd att för år 1889 uppföra honom till beskattning därstädes, samt med hänsyn därtill, att Sylvén icke haft något att erinra mot den handlings förbindande kraft till betalning, som legat till grund för öfverklagade åtgärden, Sylvén måste anses hafva haft för afsikt allenast att få frågan om sin skattskyldighet afgjord, förklarat Sylvén icke hafva anfört skäl ledande till upphäfvande af öfverklagade utmätningsåtgärden, Sylvén öppet lämnadt att efter befogenhet söka återvinna hvad han inom Ods socken kunde visa sig hafva för år 1889 i utskylder obehörigen utgifvit,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Sylvén häröfver sig besvärat, genom utslag den 10 maj innevarande år, jämte förklarande att frågan om Sylvéns betalningsskyldighet för honom påförda landstingsmedel och bidrag till skjutsentreprenaderna utgjorde ett ämne, hvarmed det icke tillkomme kammarrätten att taga befattning, sig utlåtit att, som Sylvén, jämlikt 12 § i gällande bevillningsförordning, skolat för sin inkomst af allmän tjänst taxeras å sin mantalsskrifningsort, samt upplyst vore, att Sylvén för år 1889 varit mantalsskrifven icke i Gök-

hems socken utan å annan ort, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af Kungl. Maj:ts befallningshafvandes resolution, i hvad den afsåge Sylvéns skyldighet att gälda honom för år 1889 i Gökhems socken påförd inkomstbevillning, 30 kronor, upphäfva den Sylvén i samma socken för år 1889 åsatta inkomsttaxering och förklara, att den hos Sylvén den 13 maj 1891 verkställda utmätning, för så vidt densamma afsett uttagande hos Sylvén af berörda bevillningsbelopp jämte debetsedelslösen 12 öre, förfallit; Gifven Stockholms slott den 10 december 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som Sylvén, hvilken den 29 augusti 1888 blifvit utnämnd till kyrkoherde i Gökhems pastorat och den 1 maj 1889 tillträdt kyrkoherdebeställningen därstädes, jämlikt § 3 mom. 1 i Kungl. förordningen angående mantalsskrifningarnas förrättande den 20 juli 1861, bort för år 1889 i Gökhem mantalsskrifvas; alltså och då vid sådant förhållande Sylvén på grund af bestämmelsen i § 12 sista punkten af gällande bevillningsförordning rätteligen blifvit till bevillning för inkomst af allmän tjänst nämnda år i Gökhem taxerad; förty och då Sylvén, som icke hos pröfningsnämnden öfverklagat taxeringsnämndens beslut, hvilket icke heller af pröfningsnämnden ändrats, icke emot föreskriften i § 62 mom. 1 af Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 september 1883 vidare ägt att föra talan mot pröfningsnämndens beslut, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med undanrödjande af kammarrättens utslag, i hvad det afser den Sylvén för år 1889 i Gökhems socken påförda inkomstbevillning, förklara Sylvéns i fråga om berörda bevillning i kammarrätten anförda besvär icke hafva bort till pröfning upptagas. Hvilket etc.

92.

Resolution på und. besvär af Mellersta Blekinge järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Mellersta Blekinge järnvägsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden till vederbörande bevillningsberedningar för år 1891 aflämnat uppgifter därom, att klaganden under år 1890 uppburit i trafikinkomster, hyresmedel och räntemedel tillhopa 187,289 kronor 33 öre, men däremot utbetalt för järnvägens drift och underhåll 108,273 kronor 19 öre och i »underhållskostnader från banafdelningen» 19,023 kronor 31 öre, samt att sålunda den återstående behållningen med afdrag af 48,777 kronor 18 öre, som utgjorde ränta å klagandens till 1,101,175 kronor uppgående statslån, uppginge till 11,215 kronor 65 öre, däraf belöpte å Gullberna och Rosenholms stationer inom Lösens socken 187 kronor 89 öre, å Nettraby och Skärfva stationer inom Nettraby socken 430 kronor 52 öre, å Johannishus station inom Hjortsberga socken 347 kronor 69 öre, å Lefvalunda hållplats inom Edestads socken 31 kronor 49 öre, å stationer inom Ronneby socken 4,040 kronor 84 öre, å Hoby och Kullåkra stationer inom Bräkne-Hoby socken 727 kronor 97 öre, å Mersenums station inom Åryds socken 161 kronor 84 öre, å Trensums station inom Hellaryds socken 146 kronor 69 öre, å stationer i staden Karlskrona 3,170 kronor 3 öre och å Karlshamns station 1,970 kronor 69 öre,

samt *dels* vederbörande taxeringsnämnder för år 1891 i nedannämnda socknar uppskattat klagandens inkomst till följande belopp, nämligen i Lösens socken till 188 kronor, i Nettraby socken till 430 kronor, i Hjortsberga socken till 350 kronor, i Ronneby socken till 4,040 kronor, i Bräkne-Hoby socken till 10,000 kronor, i Åryds socken till 800 kronor och i Hellaryds socken till 700 kronor, *dels* samma års taxeringsnämnd för Karlskrona stad med stöd af revisionsberättelsen öfver klagandens verksamhet år 1890 ansett, att till klagandens till taxering uppgifna inkomst af rörelsen i dess helhet borde läggas ej mindre ofvanberörda ränta å klagandens statslån 48,777 kronor 18 öre, hvilken ränta ej blifvit likviderad, än äfven förutnämnda 19,023

kronor 31 öre, hvilket sistnämnda belopp af klaganden användts till komplettering af järnvägen, och förty med tillämpning af den utaf klaganden angifna grund för vinstens fördelning bestämt, att klaganden skulle i Karlskrona taxeras för 22,332 kronor, *dels ock* samma års taxeringsnämnd för staden Karlshamn taxerat klaganden för 1,971 kronors inkomst,

så och efter det klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, dels att, då uti klagandens till ledning för taxeringen lämnade uppgift afdrag af förbiseende icke fordrats för de till ett belopp af 5,943 kronor 63 öre uppgående räntorna å klagandens vexellån och reverslån, nämnda belopp måtte afdragas från klagandens uppskattade inkomst i dess helhet, dels att taxeringsnämndens i Karlskrona åtgärd att taxera klaganden jämväl för den å klagandens statslån upplupna ränta, med hvars gäldande anstånd genom Kungl. Maj:ts resolution den 14 februari 1887 medgifvits klaganden, måtte undanrödjas, dels ock att klagandens taxering inom Bräkne-Hoby, Åryds och Hellaryds socknar måtte nedsättas till de af klaganden för nämnda socknar uppgifna inkomstbelopp, med afdrag därifrån af därå belöpande andelar af berörda räntebelopp 5,943 kronor 63 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1891, enär till den af klaganden uppgifna nettobehållningen 11,215 kronor 65 öre borde läggas dels ej utbetald ränta å klagandens statslån 48,777 kronor 18 öre och dels af trafikmedlen för järnvägens fullbordande använda 19,023 kronor 31 öre, hvaremot borde afräknas utbetalda, men ej förut uppgifna räntor 5,943 kronor 63 öre, fastställt klagandens taxering för inkomst af rörelse inom länet till sjuttiotretusen sjuttiotre kronor, däraf, efter bruttoinkomsten vid de särskilda stationerna med tillägg af därå belöpande andelar af inkomsterna för posttransport, räntor och hyror, skulle beskattas: inom Lösens socken ett tusen trehundratretton kronor, inom Nettraby socken tretusen elfva kronor, inom Hjortsberga socken tvåtusen fyrahundratrettiotre kronor, inom Edestads socken tvåhundranitton kronor, inom Ronneby socken tjugutvåtusen åttahundrafyrtiosju kronor, inom Bräkne-Hoby socken femtusen etthundratrettiofyra kronor, inom Åryds socken ett tusen etthundratrettiotvå kronor, inom Hellaryds socken ett tusen tjugufem kronor, inom Karlskrona stad tjugutvåtusen etthundrasjuttioen kronor och inom Karlshamns stad trettontusen sjuhundraåttioåtta kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, med yrkande af sådan ändring i pröfningsnämndens beslut, att från den beskattningsbara inkomsten måtte afräknas jämväl räntan å statslånet 48,777 kronor 18 öre, uti utslag den 5 april innevarande år ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut, så vidt det blifvit öfverklagadt; Gifven Stockholms slott den 10 december 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

93.

Resolution på und. besvär af vice konsuln N. Persson i Helsingborg i fråga om klagandens beskattning i Stockholm år 1890 för inkomst af rörelse därstädes.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vice konsuln N. Persson i Helsingborg i underdånighet anfört däröfver, att, sedan Stockholms stads pröfningsnämnd, efter vunnen upplysning, att klaganden genom ett filialkontor, som förestodes af firman O. S. S. Ballé & C:o, i Stockholm drefve handel med foderkakor i den vidsträckta omfattning, att vinsten däraf kunde antagas uppgå till 15,000 kronor, genom beslut den 28 oktober 1890 förordnat, att bevillning skulle klaganden i Stockholm påföras för femtontusen kronors inkomst af rörelse,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden yrkat dels upphäfvande af nämnda taxeringsåtgärd, dels ock, därest densamma fastställdes, att klagandens i Helsingborg år 1890 till 35,000 kronor taxerade inkomst af rörelse måtte minskas med det belopp, som blefve i Stockholm taxeradt, genom utslag den 2 februari innevarande år ej funnit skäl att i Stockholms stads pröfningsnämnds öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 10 december 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden därefter fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

94.

Resolution på und. besvär af Ludvigsbergs verkstads aktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ludvigsbergs verkstads aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm för år 1890 taxerat klagandens inkomst af rörelse till 54,209 kronor,

samt hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkanden framställts dels af klaganden, att, då nämnda taxering grundade sig därå, att taxeringsnämnden till det af klaganden såsom beskattningsbar inkomst uppgifna beloppet 44,758 kronor 3 öre lagt en i klagandens räkenskaper öfver rörelsen bland utgifter afförd post »egendomen Ludvigsberg» å 9,450 kronor 58 öre, men klaganden vore berättigad till afdrag för nämnda utgiftspost, taxeringen måtte nedsättas till 44,758 kronor 3 öre, dels ock af vederbörande kronoombud, att, som klaganden tillgodoräknat sig afdrag af fem procent å de för rörelsen begagnade fastigheternas taxeringsvärde samt vid sådant förhållande icke kunde anses berättigad till ytterligare afdrag för beräknad hyra och afskrifningar å samma fastigheter, klagandens taxering måtte så bestämmas, att till den af klaganden uppgifna vinsten, 44,758 kronor 3 öre, lades, utom förenämnda utgiftspost »egendomen Ludvigsberg», 9,450 kronor 58 öre, dels en likartad i räkenskaperna upptagen post »egendomen Ludvigsbergs underhållskonto», 2,365 kronor 24 öre, dels ock ett belopp af 5,338 kronor 45 öre, motsvarande under år 1889 gjord afskrifning å egendomens bokförda fastighetsvärde,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 13 oktober 1890, med bifall till kronoombudets yrkanden, höjt klagandens taxering för inkomst till 61,912 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 7 april innevarande år sig utlåtit, att, emedan af ett utaf klaganden hos kammarrätten företedt, af E. Halling och G. E. Boström utgifvet intyg, jämfördt med berättelsen öfver revision af klagandens räkenskaper för år 1889 samt af »egendomen Ludvigsbergs konto» i klagandens räken-

skaper för nämnda år, inhämtades, beträffande de två poster å tillhopa 7,703 kronor 69 öre, som pröfningsnämnden tillagt det af taxeringsnämnden såsom beskattningsbar inkomst upptagna belopp, att posten »egendomen Ludvigsbergs underhållskonto», 2,365 kronor 24 öre, motsvarande, enligt klagandens af kronans ombud icke bestridda uppgift, klagandens utgifter för reparationer, icke mer än en gång afförts i klagandens räkenskaper, och att posten 5,338 kronor 45 öre, motsvarande afskrifning å det bokförda värdet af klagandens fastigheter, inginge i den i klagandens vinst- och förlustkonto bland utgifter för rörelsen afförda posten å 9,450 kronor 58 öre, hvarmed redan taxeringsnämnden höjt den af klaganden till 44,758 kronor 3 öre uppgifna beskattningsbara inkomsten, och således af pröfningsnämnden beskattats två gånger, samt, vidkommande återstoden af sistberörda utgiftspost å 9,450 kronor 58 öre, eller 4,112 kronor 13 öre, att detta belopp motsvarade, icke på sätt pröfningsnämnden antagit, beräknad hyra för fastigheterna, utan följande utgifter, i den mån de tillsammans öfverstege klagandens inkomst af uthyrda delar af fastigheterna, nämligen dels fastighetsskatt, dels ränta å klagandens i fastigheterna intecknade skuld och dels vattenafgifter med flera smärre utgifter för fastigheterna; ty och som vid nu anförda förhållanden pröfningsnämndens åtgärd att höja det af taxeringsnämnden såsom klagandens beskattningsbara inkomst ansedda belopp, 54,209 kronor, måste anses obehörig, samt — vidkommande frågan, om och i hvilken mån vid bestämmande af klagandens beskattningsbara inkomst från sistberörda belopp afdrag ytterligare borde äga rum för utgiftsposten å 9,450 kronor 58 öre — sådant afdrag väl borde klaganden tillgodokomma icke allenast för fastighetsskatten, hvilken inginge i det belopp, som klaganden vid lämnande af uppgift å sin inkomst för beskattning, särskildt tillagt för afförda utskylder, utan äfven för vattenafgifter och öfriga smärre utgifter för fastigheterna, men däremot icke för vare sig de belopp, tillhopa 3,464 kronor 97 öre, hvilka klaganden enligt sina räkenskaper utbetalt i ränta å intecknad gäld, hvilken icke visats hafva uppkommit för anskaffande af rörelsekapital, eller den i klagandens räkenskaper med 5,338 kronor 45 öre verkställda afskrifning å värdet af klagandens fastigheter; funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, på det sätt bifalla klagandens i besvären förda talan,

att klagandens år 1890 beskattningsbara inkomst bestämdes till i jämnadt tal femtiotretusen femhundrasextioen kronor;

deruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande att klagandens år 1890 beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till 44,578 kronor; Gifven Stockholms slott den 10 december 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

95.

Resolution på und. besvär af läroverksadjunkten K. E. Glas i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, läroverksadjunkten Karl Erik Glas i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1891 års taxeringsnämnd för staden Umeå taxerat klaganden, utom för inkomst af kapital samt af allmän och enskild tjänst, hvarom nu ej är fråga, för 10,000 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

samt klaganden hos Västerbottens läns pröfningsnämnd — med förmälan att ifrågavarande 10,000 kronor utgjorde den del af kvarlåtenskapen efter aflidne rådmannen C. O. Scharin, som, efter det Scharin i lifstiden genom testamente förfogat öfver kvarlåtenskapen, så att därigenom klagandens hustru beröfvats den arfsrätt till en del af samma kvarlåtenskap, hvartill hon på grund af släktskap med Scharin varit berättigad, på grund af förlikning utgifvits till klaganden, mot det att han godkände testamentet, samt att klaganden nödgats till juridiskt biträde och andra kostnader för utbekommande af ifrågavarande belopp utbetala 1,500 kronor — yrkat, att klaganden måtte befrias från skyldigheten att erlägga bevillning för berörda 10,000 kronor, hvilka vore att anse, icke såsom inkomst af kapital eller arbete, utan såsom arf, eller därest detta yrkande ej bifölles, att ifrågavarande belopp måtte minskas med omförmälda kostnader 1,500 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1891, enär det beskattade beloppet vore att hänföra hvarken till arf eller gåfva, allenast i så måtto bifallit klagandens yrkande, att beloppet nedsattes med 1,500 kronor till 8,500 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 25 maj innevarande år icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 10 december 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som ifrågavarande medel, hvilka, utgörande en del af kvarlåtenskapen efter aflidne rådmannen Scharin, klagandens hustru såsom laglig arfvinge efter bemälde Scharin erhållit efter förlikning mellan, å ena sidan, klaganden och, å andra sidan, en person till hvilkens förmån Scharin i lifstiden gjort testamente, icke äro att anse såsom inkomst af kapital eller arbete, finner Kungl. Maj:t, med upphäfvande af kammarrättens utslag, skäligt befria klaganden från erläggande af den honom för år 1891 påförda bevillning för inkomst af rörelse eller yrke eller eljest. Hvilket etc.

96.

Resolution på und. besvär af Färila sockens kommunalstämma i fråga om taxering i Färila socken af åtskilliga till hemman inom Ljusdals socken hörande vall- eller fäbodeskogar.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Färila sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för berörda socken genom beslut den 16 juni 1890 förklarat, att, enär fast egendom borde taxeras inom den ort, där egendomen vore belägen, fastighetsbevillning, i enlighet med bevillningsberedningens förslag, skulle inom socknen erläggas af hemmansägarne inom södra fjärdingen af Ljusdals socken, hvilka vid skogsafvittring fått sig tilldelade andelar i vall- eller fäbodeskogarna Slåttköl, Brännköl, Hagbovallen, Vikarskogen samt Öster- och Väster-Kölsjö, belägna inom Färila socken,

samt Ljusne—Voxna aktiebolag, Marma sågverksaktiebolag, Erik Olsson i Storhaga, Margareta Persdotter i Stafsätter, fanjunkaren O. O. Grundell med flera ägare af berörda hemmansdelar i Ljusdals socken hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då ifrågavarande skogsmarker, hvilka väl omslötes af Färila sockens skogsmark, men icke inräknats i denna sockens ägovidd, dels från urgamla tider tillhört de i Ljusdals socken belägna hemmanen inom södra fjärdingens skifteslag och varit från Färila sockens område skilda långt före afvittringen, till följd hvaraf de icke kunde anses utgöra fastigheter inom Färila socken, dels blifvit taxerade inom Ljusdals socken såsom inbegripna i hemmanens taxeringsvärden, taxeringen inom Färila socken af skogsmarkerna måtte undanrödjas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1890 bifallit samma yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 8 februari innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 december 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

97.

Resolution på und. besvär af Johannes Johansson i Bro m. fl. i fråga om taxering år 1891 af lägenheter, som af klagandena innehades.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Johannes Johansson i Bro, Lars Johan Emanuelsson i Gunnarsjö Kullen, Anders Gustaf Andersson i Flohult Östergården, Johan Bernt Samuelsson i Flohult Östergården, Lars Johan Nilsson i Närå, Johannes Magnusson i Holm, Johannes Larsson i Sjögared och Lars Johan Kristiansson i Sjögared i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1891 års taxeringsnämnd för Kongsäters och Istorps pastorat åsatt nedannämnda, af klagandena innehafda lägenheter

följande taxeringsvärden, nämligen: Johannes Johanssons lägenhet Bro femhundra kronor, Lars Johan Emanuelssons lägenhet Gunnarsjö Kullen femhundra kronor, Anders Gustaf Anderssons lägenhet Flohult Östergården femhundra kronor, Johan Bernt Samuelssons lägenhet Flohult Östergården trehundra kronor, Lars Johan Nilssons lägenhet Närå femhundra kronor, Johannes Magnussons lägenhet Holm femhundra kronor, Johannes Larssons lägenhet Sjögared fyrahundra kronor och Lars Johan Kristianssons lägenhet Sjögared femhundra kronor,

samt klagandena hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att som klagandena för lägenheterna erlade skatt eller utgjorde dagsverken till vederbörande jordägare, taxeringsåtgärderna måtte varda undanröjda,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1891 förklarat de af klagandena till stöd för berörda yrkande uppgifna skäl icke vara af beskaffenhet att föranleda till ändring i taxeringsnämndens beslut,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena sig besvärat, i utslag den 24 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 31 december 1892.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner ej skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring, än att, då numera må anses upplyst, att åbyggnaderna å de lägenheter, som innehafvas af klagandena Lars Johan Nilsson, Johannes Magnusson, Johannes Larsson och Lars Johan Kristiansson, icke äro bemälde klagande tillhöriga, samme klagande befrias från utgörande af den dem för år 1891 påförda fastighetsbevillning. Hvilket etc.

SAK-REGISTER.

Tryckfel.

Pag.	27	2:dra	raden	uppifrån	står	1881	skall	vara	1891
»	105	12:te	»	nedifrån	»	c)	»	»	e)

SAMLING

AF

KUNGL. RESOLUTIONER OCH BREF

RÖRANDE TILLÄMPNINGEN AF

BEVILLNINGSFÖRORDNINGEN

FJÄRDE HÄFTET

OMFATTANDE ÅREN 1893 OCH 1894

MED GEMENSAMT REGISTER TILL HÄFTENA I—IV

UTGIFVET AF

HJALMAR RETTIG
V. HÄRADSHÖFDING, AMANUENS I K. FINANSDEPARTEMENTET

STOCKHOLM
P. A. NORSTEDT & SÖNERS FÖRLAG

STAFNINGSSÄTTET ÄR FÖRLAGSFIRMANS.

STOCKHOLM 1896
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

För att underlätta begagnandet af prejudikatsamlingen, hvilken numera omfattar en tioårsperiod eller tiden 1885—1894, har utgifvaren, i enlighet med därom uttryckt önskan, med registret till förevarande häfte sammanfört registren till förut utgifna tre häften. De i registret befintliga romerska siffrorna beteckna de resp. häften, till hvilka hänvisas, och öfriga siffror afse prejudikatens nummer i häftena.

Stockholm i mars 1896.

Utgifvaren.

Innehåll.

1.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Hernösand i fråga om Mo och Domsjö aktiebolags inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Hernösand i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan år 1890 dels taxeringsnämnden för Själevads socken med ledning af utdrag utaf Mo och Domsjö aktiebolags räkenskaper för år 1889 beräknat bolagets år 1890 beskattningsbara inkomst af rörelse i dess helhet till 149,966 kronor och förordnat, att bolaget, som hade sin styrelse i Själevads socken och därstädes idkade rörelse vid ett sågverk och ett hyfleri samt vid Domsjö lastageplats, skulle inom nämnda socken utgöra bevillning för 100,000 kronor af hela inkomsten, dels taxeringsnämnden för Mo socken, hvarest bolaget jämväl idkade rörelse vid ett sågverk, beskattat bolaget för 49,966 kronors inkomst af denna rörelse, dels ock taxeringsnämnden för staden Hernösand upptagit bolaget såsom skattskyldigt i denna stad för inkomst af 78,000 kronor, motsvarande, i jämnadt tal, en tredjedel af det belopp, hvartill bolagets hela beskattningsbara inkomst, efter beräkning af 20 kronor för hvarje standard skeppade trävaror, af denna taxeringsnämnd uppskattats,

samt bolaget hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär bolaget icke vore i Hernösand skattskyldigt för inkomst, bolaget måtte varda från taxering för inkomst i Hernösand befriadt eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att i allt fall sådan ändring i bolagets taxering måtte ske, att bolagets beskattningsbara inkomst i dess helhet icke beräknades till högre belopp än 149,966 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1890 väl befriat bolaget från taxering för inkomst i Hernösand, men tillika, enär från det af bolaget såsom dess be-

skattningsbara inkomst uppgifna belopp afdrag blifvit gjordt för bolagets behållning af de sågtimmer, som afverkats å bolagets egna och arrenderade skogar, men någon beräkningsgrund för detta afdrag icke blifvit uppgifven, samt förty bolagets beskattningsbara inkomst för året borde, i likhet med hvad af taxeringsnämnden i Hernösand bestämts, fastställas till 20 kronor för hvarje standard trävaror, som af bolaget under år 1889 utskeppats, eller i jämnadt tal till 234,000 kronor, hvilken inkomst med hänsyn till de särdeles gynnsamma förhållanden, under hvilka bolaget bedrefve sin verksamhet, icke kunde anses vara för hög, förordnat, att bolaget skulle utgöra bevillning för sistnämnda belopp, 234,000 kronor, samt att af detta belopp 156,000 kronor skulle upptagas i taxeringslängden för Själevads socken och 78,000 kronor i taxeringslängden för Mo socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest dels bolaget, dels ock klagandena anfört besvär med yrkande, bolaget, att beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst för år 1890 måtte nedsättas till 149,966 kronor med fördelning mellan Själevads och Mo socknar i enlighet med socknarnes taxeringsnämnders beslut, samt klagandena, att den af staden Hernösands taxeringsnämnd vidtagna beskattningsåtgärd måtte fastställas, i utslag den 19 februari 1892 sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i anledning af klagandenas besvär göra ändring i pröfningsnämndens beslut, men att, enär upplyst och ostridigt vore, att bolagets behållna inkomst år 1889 utgjort 359,074 kronor 13 öre, och genom den af bolaget i målet lämnade utredning det måste anses ådagalagdt, att i nämnda belopp inginge med 209,107 kronor 71 öre vinst, som för bolaget uppkommit genom afverkning af skog dels å bolagets egna hemman, dels å de till bolaget under full nyttjande- och besittningsrätt upplåtna kronoöfverloppsmarker och dels å mark, hvartill bolaget innehaft afverkningsrätt; samt för denna vinst, som måste anses hänförlig till afkastning af fast egendom, som vore beskattad genom fastighetsbevillning, bolaget ej vore pliktigt att utgöra inkomstbevillning, kammarrätten i anledning af bolagets besvär funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, såvidt detsamma af bolaget öfverklagats, fastställa taxeringsnämndernas för Själevads och Mo socknar beslut och således bestämma bolagets år 1890 beskattningsbara inkomst i sin helhet till etthundrafyrtioniotusen niohundrasextiosex kronor,

hvaraf skulle upptagas i taxeringslängden för Själevads socken etthundratusen kronor samt i taxeringslängden för Mo socken fyrtioniotusen niohundrasextiosex kronor;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring med fullföljande af sina hos kammarrätten framställda påståenden samt med yrkande tillika, att, därest bolagets beskattningsbara inkomst bestämdes i enlighet med kammarrättens beräkning, en tredjedel af det godkända inkomstbeloppet måtte beskattas i Hernösand; Gifven Stockholms slott den 27 januari 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

2.

Kungl. Maj:ts nåd. bref till Dess Befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län ang. und. besvär af sjökaptenen O. A. Jakobsson i fråga om verkställd utmätning för uttagande af klaganden för år 1889 i staden Göteborg påförd inkomstbevillning jämte andra utskylder.

Oscar etc. Hos Oss har sjökaptenen O. A. Jakobsson i underdånighet anfört besvär däröfver, att,

sedan för gäldande af klaganden enligt debetsedel för år 1889 i staden Göteborg påförd inkomstbevillning jämte andra utskylder med tillhopa 34 kronor 58 öre länsmannen C. W. Dahl, enligt order af kronofogden O. Warmark, den 17 juni 1890 hos klaganden verkställt utmätning, därvid skrifvits i mät klagandens en sextondedel i barkskeppet »Amalia»,

samt klaganden, med förmälan bland annat, att klagandens bostad och mantalsskrifningsort vore och varit Ström i Torps socken på Oroust, där han äfven vore beskattad för inkomst af arbete och för jordbruksfastighet, hos Eder yrkat, att utmätningen måtte upphäfvas och klaganden befrias från det kraf, som för densamma låge till grund,

så hafven I genom utslag den 1 december 1890 Eder utlåtit, att, som klaganden, såvidt upplyst blifvit, icke i enlighet

med föreskrifterna i gällande bevillningsstadga hos Vår och rikets kammarrätt sökt ändring i de beskattningsåtgärder, hvarigenom ifrågavarande i Göteborg beräknade utskylder klaganden påförts, och ändring vunnit, samt I förr, än sådant skett, voren förhindrade att förordna om den öfverklagade utmätningens upphäfvande, funnen I besvären icke kunna bifallas.

Sedan ej mindre I efter vederbörandes hörande den 14 april 1892 än äfven kammarrätten häröfver afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas; och som I uti den vid öfverklagade utslaget fogade besvärshänvisning föreskrifvit, att klaganden, i händelse han med utslaget vore missnöjd, skulle däröfver inom viss föreskrifven tid anföra besvär hos Oss, men I bort, jämlikt § 1 mom. 7 i nådiga instruktionen för kammarrätten den 14 November 1879 och § 75 mom. 2 i gällande bevillningsförordning, hänvisa klaganden att, därest han med beslutet icke åtnöjdes, däruti söka ändring hos kammarrätten, hafve Vi funnit godt att, med undanrödjande af omförmälda besvärshänvisning, visa målet åter till Eder för meddelande af ny laglikmätig besvärshänvisning.

Hvilket Vi, med öfverlämnande af handlingarna i målet, Eder till kännedom och underdånig efterrättelse samt för klagandens förständigande härigenom meddele. Stockholms slott den 27 januari 1893.

(Transsumt.)

3.

Resolution på und. besvär af kronofogden J. Karlsson och häradsskrifvaren F. W. Lundevall rörande anmärkning vid Vestmanlands läns landsbok för år 1889.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kronofogden John Karlsson och häradsskrifvaren F. W. Lundevall i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts revisionsafdelnings första kontor, efter granskning af Vestmanlands läns landsbok för år 1889 och kronoräkenskaperna för Bergslags fögderi, i framställd anmärkning yrkat, att, då nedan uppräknade skattskyldige inom Norbergs socken, hvilka fått sig påförd bevillning

för inkomst understigande för en hvar 1,200 kronor, fått åtnjuta bevillningsfritt afdrag till högre belopp än 450 kronor, men den uti 16 § i gällande instruktion för taxeringsmyndigheterna meddelade föreskrift, att, där bevillningsberedning föresloge eller taxerings- eller pröfningsnämnd beslutade tillämpning af den i § 11 mom. 1 af bevillningsförordningen stadgade bestämmelse om ökning af det belopp, för hvilket bevillning icke ägde rum eller som finge från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, redogörelse om orsaken därtill skulle i taxeringslängden eller beskattningsmyndigheternas protokoll meddelas, icke blifvit i förevarande fall iakttagen, samt vid sådant förhållande allenast 450 kronor skolat vara fria från bevillningsafgift, den bevillning, som genom den obehöriga förhöjningen i afdraget sålunda blifvit för ringa redovisad, eller 50 kronor 20 öre, måtte till betalning fastställas i enlighet med följande uträkning:

Den skattskyldiges		Enligt taxeringslängden				Bevillning, som bort påföras efter afdrag af 450 kronor.		För ringa debiterad bevillning, som anmärkes.	
Namn m. m.	Bostad.	uppskattad inkomst.	medgifvet afdrag.	uträknad bevillning.					
Stalldrängen Carl Danielsson	Fliken.	570	500	—	70	1	20	—	50
Snickaren C. W. Lundberg	»	630	500	1	30	1	80	—	50
Metallarbetaren Joh. Aug. Wallin	Hinsebo.	758	550	2	08	3	08	1	—
Georg Andersson	»	652	500	1	52	2	02	—	50
And. Ax. Beckman . . .	»	709	550	1	59	2	59	1	—
— — — — — —	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rättaren J. Karlsson . .	W. Djupkärra.	750	500	2	50	3	—	—	50
Skogvaktaren Karl Olof And. Östman	»	730	500	2	30	2	80	—	50
						Summa kronor		50	20;

så har kammarrätten genom utslag den 25 februari 1892 sig utlåtit, att, som anmärkningen vore rätteligen grundad, blefve med gillande af densamma anmärkta, till siffran utan erinran lämnade beloppen, tillhopa 50 kronor 20 öre, fastställda till betalning; och skulle det åligga klagandena såsom redogörare att

ansvara för ådömda medlen endast i händelse reservationskraf icke blifvit i behörig tid och ordning hos de skattskyldige anställda; Gifven Stockholms slott den 10 februari 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som den bevillning, hvilken påförts de i revisionens ifrågavarande anmärkning afsedda personer, är för en hvar af dem öfverensstämmande med hvad taxeringsnämnden därom beslutit samt klagan öfver berörda, af pröfningsnämnden utan ändring lämnade beslut ej, såvidt visadt blifvit, i laga ordning förts, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, ogilla den af revisionen framställda anmärkning. Hvilket etc.

4.

Resolution på und. besvär af Brattfors aktiebolag i fråga om klagandens taxering år 1890 för inkomst af rörelse dels inom Nedre Ulleruds socken af Vermlands län och dels i staden Göteborg.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Brattfors aktiebolag i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 22 februari 1892 meddelade utslag i fråga om klagandens taxering år 1890 för inkomst af rörelse dels inom Nedre Ulleruds socken af Vermlands län dels ock i staden Göteborg, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 10 februari 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att Nedre Ulleruds sockens taxeringsnämnd år 1890 taxerat klaganden, som vid det inom socknen belägna Dejefors bruk ägde trämassefabrik, sågverk och snickerifabrik, för inkomst af rörelse till belopp af 42,850 kronor, därvid inkomst af trämassetillverkning beräknats för 1,800 tons efter 10 kronor för ton till 18,000 kronor;

att, sedan klaganden hos Vermlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär tillverkningen af trämassa ej uppginge till mer

än 1,300 tons och vinsten af denna tillverkning ej kunde beräknas högre än till 5 kronor för ton samt klaganden, som betalte 6 procent årlig ränta å lånt rörelsekapital af 340,000 kronor, vid taxeringen beviljats afdrag allenast för 5 procent årlig ränta å lånt rörelsekapital af 200,000 kronor, taxeringen måtte nedsättas till ett belopp af 20,400 kronor, pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1890 ansett beräkningen af klagandens inkomst af trämassetillverkningen böra nedsättas med 2,500 kronor, men ogillat klagandens yrkande om högre ränteafdrag för lånt rörelsekapital, än det taxeringsnämnden bestämt, samt till följd däraf fastställt inkomsten af klagandens rörelse vid Dejefors till 40,350 kronor;

att klaganden, som förhyrde en tomt inom Kristine församling i staden Göteborg för upplag af trävaror, därstädes taxerats för 10,000 kronors inkomst af rörelse;

att klaganden hos pröfningsnämnden i Göteborgs och Bohus län häröfver fört klagan och därvid anfört, bland annat, att klaganden för hela vinsten af sin trävarurörelse, som bestode i träförädling och icke i handel, taxerats i Nedre Ulleruds socken, samt att på upplagsplatsen i Göteborg endast vid Dejefors förädlade och genom agenter försålda trävaror vårdades, till dess de blefve till köpare öfverlämnade, till följd hvaraf klaganden yrkade befrielse från taxering i Göteborg;

att sistnämnda pröfningsnämnd genom beslut den 25 september 1890, enär klaganden enligt eget medgifvande för sina trävaror hade upplagsplats i Göteborg, hvarifrån varorna försåldes genom klagandens agenter, ansett klaganden böra i Göteborg taxeras för inkomsten af de varor, som därifrån försåldes, samt till följd däraf och då klaganden icke visat, att berörda inkomst understege det belopp, som taxeringsnämnden i Göteborg beräknat, fastställt ifrågavarande taxering;

att klaganden i särskilda hos kammarrätten anförda besvär öfver hvartdera af ofvanomförmälda, af vederbörande pröfningsnämnder fattade beslut, yrkat, att klagandens af pröfningsnämnden i Vermlands län fastställda inkomsttaxering inom Nedre Ulleruds socken måtte på de af klaganden hos samma pröfningsnämnd anförda skäl nedsättas med 19,400 kronor samt att, då klaganden icke utöfvat handel med trävaror i Göteborg, klaganden måtte från taxering därstädes befrias, eller, därest klaganden måste därstädes taxeras för inkomst, att beloppet däraf

måtte afdragas från det i Nedre Ulleruds socken taxerade inkomstbeloppet;

samt att kammarrätten genom ofvanomförmälda utslag icke funnit skäl att i öfverklagade taxeringarna göra annan ändring än att, enär inkomsten af klagandens rörelse i Göteborg ostridigt härflutit af försäljning af trävaror från klagandens vid Dejefors inom Nedre Ulleruds socken belägna träförädlingsverk, för inkomst hvaraf klaganden ock taxerats i Nedre Ulleruds socken, samt tillika vore upplyst, att vid sistnämnda taxering räntan å klagandens i rörelsen vid Dejefors använda, lånta rörelsekapital utgjort sex procent och icke fem procent, såsom taxeringsnämnden i Vermlands län antagit, det belopp 40,350 kronor, hvartill pröfningsnämnden i Vermlands län bestämt klagandens beskattningsbara inkomst af träförädlingsrörelsen vid Dejefors, nedsattes med dels 10,000 kronor, som taxerats i Göteborg, dels ock med 2,000 kronor, motsvarande nyssnämnda ränteskilnad, eller tillhopa med 12,000 kronor, till följd hvaraf klagandens år 1890 beskattningsbara inkomst af ifrågavarande rörelse bestämdes till tjuguåttatusen trehundrafemtio kronor i Nedre Ulleruds socken och tiotusen kronor i Göteborg;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring under fullföljd af sina hos kammarrätten framställda yrkanden.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

5.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Hernösand i fråga om Hernösands ångsågsaktiebolags inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Hernösand i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Vesternorrlands läns pröfningsnämnd, hvarest Hernösands ångsågsaktiebolag yrkat nedsättning i 1890 års taxeringsnämnders för Hernösands stad och för Säbrå socken beräkning af bolagets inkomst af rörelse, genom beslut den 30 september

1890 med fastställande af bolagets beskattningsbara inkomst till 106,200 kronor, däröfver klagan icke blifvit förd, bestämt, att bolaget skulle utgöra bevillning för två tredjedelar af samma belopp eller för 70,800 kronors inkomst i Hernösand och för allenast en tredjedel eller för 35,400 kronors inkomst i Säbrå socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Säbrå sockens kommunalstämma sig besvärat, genom utslag den 11 maj 1892 sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å hvad beträffande bolagets rörelse inom Hernösands stad och Säbrå socken blifvit upplyst, funne skäligt med ändring af pröfningsnämndens beslut, såvidt det blifvit öfverklagadt, föreskrifva, att bolaget skulle för år 1890 utgöra bevillning i Säbrå socken för två tredjedelar af dess till etthundrasextusen tvåhundra kronor uppskattade inkomst af rörelse, eller för sjutiotusen åttahundra kronors inkomst, och i Hernösands stad för återstående tredjedelen eller för en inkomst af trettiofemtusen fyrahundra kronor; Gifven Stockholms slott den 10 februari 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

6.

Resolution på und. besvär af generalkonsuln E. Uddenberg i fråga om taxeringsvärdet för år 1891 å klagandens fasta egendom N:o 11 i kvarteret Putten i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, generalkonsuln Ernst Uddenberg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholms stad år 1891 åsatt klaganden tillhöriga fasta egendomen N:o 11 i kvarteret Putten i nämnda stad taxeringsvärde med tvåhundratrettioettusen kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd anhållit, att som nämnda fasta egendom under åren 1890 och 1891 varit under nybyggnad och till följd däraf i hyror ej afkastat mera

än 1,875 kronor under år 1890 och 3,412 kronor 50 öre under de tre första kvartalen af år 1891, fastighetens taxeringsvärde måtte bibehållas vid det af 1890 års beskattningsmyndigheter bestämda belopp 120,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 oktober 1891, enär ifrågavarande fasta egendom efter den nya åbyggnadens fullbordande blifvit hos Stockholms stads brandförsäkringskontor försäkrad för 231,000 kronor samt detta värde i jämförelse med värdet å närbelägna liknande fastigheter icke kunde anses öfverstiga fastighetens verkliga värde, med ogillande af klagandens yrkande om nedsättning i fastighetens taxeringsvärde, fastställt det af taxeringsnämnden därom meddelade beslut,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, genom utslag den 21 september 1892 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 24 mars 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

7.

Resolution på und. besvär af ingeniören H. Gerlach i fråga om klagandens beskattning år 1890 i staden Varberg för inkomst af rörelse därstädes.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ingeniören Hugo Gerlach i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för staden Varberg till tjugu tusen kronor uppskattat klagandens inkomst af stenhuggerirörelse, utöfvad dels i nämnda stad och dels å andra orter, samt med afseende därå, att klaganden hade sitt kontor i Varberg och därifrån medelst en kontorspersonal af minst tre personer administrerade rörelsen å de öfriga orterna, bestämt, att klaganden skulle i Varberg erlägga bevillning för hela inkomsten,

samt klaganden hos Hallands läns pröfningsnämnd, med förmälan, att han under ifrågavarande år i Varberg idkat sten-

huggerirörelse allenast i ringa omfattning och för anskaffande af sten till egna byggnader, samt att han för inkomst af den stenhuggerirörelse, han utöfvade på andra orter, nämligen dels inom Brandstorps socken af Skaraborgs län och dels inom Döderhults socken af Kalmar län, vore i dessa socknar beskattad, yrkat att varda befriad från beskattningen i Varberg,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträden den 23 och 24 september 1890, enär den beskattningsbara inkomsten af klagandens stenhuggeriverksamhet i sin helhet under nästföregående år beräknades hafva uppgått till ett belopp af minst 40,000 kronor, samt klaganden, med afseende å lämnade upplysningar om hans verksamhet särskildt i Varberg, hvarest affärens hufvudkontor vore beläget, ansåges böra, såsom jämväl skett, i Varberg beskattas för 20,000 kronor af berörda 40,000 kronor, med ogillande af klagandens yrkande fastställt det slut, hvari taxeringsnämnden i fråga om klagandens beskattning i Varberg stannat,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, genom utslag den 29 april 1892 sig utlåtit, att, enär klaganden, hvilken måste anses skattskyldig för inkomst af rörelse icke allenast i Brandstorps och Döderhults socknar utan äfven i staden Varberg, icke förebragt sådan utredning, som kunde tjena kammarrätten till erforderlig ledning för bedömande, om eller i hvilken mån klagandens i Varberg beskattningsbara inkomst bort upptagas till lägre belopp än det af pröfningsnämnden beräknade, kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 24 mars 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

än 1,875 kronor under år 1890 och 3,412 kronor 50 öre under de tre första kvartalen af år 1891, fastighetens taxeringsvärde måtte bibehållas vid det af 1890 års beskattningsmyndigheter bestämda belopp 120,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 oktober 1891, enär ifrågavarande fasta egendom efter den nya åbyggnadens fullbordande blifvit hos Stockholms stads brandförsäkringskontor försäkrad för 231,000 kronor samt detta värde i jämförelse med värdet å närbelägna liknande fastigheter icke kunde anses öfverstiga fastighetens verkliga värde, med ogillande af klagandens yrkande om nedsättning i fastighetens taxeringsvärde, fastställt det af taxeringsnämnden därom meddelade beslut,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, genom utslag den 21 september 1892 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 24 mars 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

7.

Resolution på und. besvär af ingeniören H. Gerlach i fråga om klagandens beskattning år 1890 i staden Varberg för inkomst af rörelse därstädes.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ingeniören Hugo Gerlach i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för staden Varberg till tjugu tusen kronor uppskattat klagandens inkomst af stenhuggerirörelse, utöfvad dels i nämnda stad och dels å andra orter, samt med afseende därå, att klaganden hade sitt kontor i Varberg och därifrån medelst en kontorspersonal af minst tre personer administrerade rörelsen å de öfriga orterna, bestämt, att klaganden skulle i Varberg erlägga bevillning för hela inkomsten,

samt klaganden hos Hallands läns pröfningsnämnd, med förmälan, att han under ifrågavarande år i Varberg idkat sten-

huggerirörelse allenast i ringa omfattning och för anskaffande af sten till egna byggnader, samt att han för inkomst af den stenhuggerirörelse, han utöfvade på andra orter, nämligen dels inom Brandstorps socken af Skaraborgs län och dels inom Döderhults socken af Kalmar län, vore i dessa socknar beskattad, yrkat att varda befriad från beskattningen i Varberg,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträden den 23 och 24 september 1890, enär den beskattningsbara inkomsten af klagandens stenhuggeriverksamhet i sin helhet under nästföregående år beräknades hafva uppgått till ett belopp af minst 40,000 kronor, samt klaganden, med afseende å lämnade upplysningar om hans verksamhet särskildt i Varberg, hvarest affärens hufvudkontor vore beläget, ansåges böra, såsom jämväl skett, i Varberg beskattas för 20,000 kronor af berörda 40,000 kronor, med ogillande af klagandens yrkande fastställt det slut, hvari taxeringsnämnden i fråga om klagandens beskattning i Varberg stannat,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, genom utslag den 29 april 1892 sig utlåtit, att, enär klaganden, hvilken måste anses skattskyldig för inkomst af rörelse icke allenast i Brandstorps och Döderhults socknar utan äfven i staden Varberg, icke förebragt sådan utredning, som kunde tjena kammarrätten till erforderlig ledning för bedömande, om eller i hvilken mån klagandens i Varberg beskattningsbara inkomst bort upptagas till lägre belopp än det af pröfningsnämnden beräknade, kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 24 mars 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

8.

Resolution på und. besvär af lokomotivföraren H. Österling m. fl. rörande klagandenas inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, lokomotivförarne H. Österling, J. Bergqvist, S. Forsman och P. Holmberg samt lokomotiveldarne F. Källsson, A. Wahlgren, S. Hultmark, O. Svensson och G. Svärd i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Karlskrona stads taxeringsnämnd för år 1891 taxerat klagandena för inkomst af enskild tjenst till följande belopp, nämligen: Österling till ettusen åttahundrasextioen kronor, Bergqvist till ettusen åttahundranitton kronor, Forsman till ett tusen sjuhundrasextiofem kronor, Holmberg till ettusen åttahundratrettiosex kronor, Källsson till ettusen etthundrafemtio kronor, Wahlgren till ettusen etthundrasjuttiotvå kronor, Hultmark till åttahundraåttiofem kronor, Svensson till ettusen tio kronor och Svärd till niohundraåttioåtta kronor,

samt klagandena hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att från uppskattade inkomstbeloppen måtte på grund af bestämmelserna i § 10 mom. 4 e) och f) gällande bevillningsförordning afräknas de i samma belopp ingående, af klagandena under benämning milpenningar uppburna medel, hvilka vore att betrakta såsom ersättning för den tillökning i lefnadskostnader, som för klagandena uppkomme genom deras tjänstgöring utom boningsorten,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1891 med hänsyn till Kungl. Maj:ts i en likartad fråga den 3 februari 1888 meddelade beslut icke funnit skäl att till berörda yrkande lämna bifall,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klagandena sig besvärat, genom utslag den 4 maj 1892 icke funnit skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärderna göra ändring; Gifven Stockholms slott den 24 Mars 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, samt klagandena därefter fått med underdåniga påminnelser inkomma, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

9.

Resolution på und. besvär af häradshöfdingen O. F. Kiellman i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, häradshöfdingen i Halmstads, Tönnersjö och Höks härads domsaga Otto Fredrik Kiellman i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för staden Halmstad beräknat klagandens beskattningsbara inkomst af tjänst till 9,500 kronor, däraf upptagits 8,284 kronor såsom inkomst af allmän tjänst och 1,216 kronor såsom inkomst af enskild tjänst,

samt klaganden hos Hallands läns pröfningsnämnd under uppgift att bruttoinkomsten af klagandens ämbete, däri inräknade 1,216 kronor 4 öre provision för försåldt stämpelpapper utgjort 13,322 kronor 86 öre, yrkat, att från sistnämnda belopp måtte få afdragas dels pensionsafgift, kostnad för biträden och utskrift samt uppburen dagaflöning för förrättning å annat ställe än klagandens bostad med tillhopa 3,498 kronor 97 öre, dels ock resekostnad till lagtima och urtima ting samt extra förrättningar, för hvilka ersättning enligt resereglementet ej utgått, 160 kronor 30 öre, öfrig tingsgästningskostnad 384 kronor 17 öre, kostnad för skrifmaterialier 235 kronor 50 öre samt hyra för expeditionslokal 200 kronor, tillhopa 979 kronor 97 öre, och att alltså klaganden måtte varda taxerad för inkomst af tjänst till belopp af endast 8,843 kronor 92 öre,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1890, enär klaganden icke kunde anses lagligen berättigad att tillgodonjuta afdrag för sistnämnda till 979 kronor 97 öre uppgående kostnader, samt vid sådant förhållande klaganden vid beräkningen af hans beskattningsbara inkomst af allmän tjänst borde åtnjuta afdrag med allenast 3,498 kronor 97 öre, bestämt klagandens år 1890 beskattningsbara inkomst af tjänst till niotusen åttahundratjugutre kronor, däraf åttatusen sexhundrasju kronor af allmän tjänst och ettusen tvåhundrasexton kronor af enskild tjänst; i följd hvaraf klaganden, hvilken dessutom af pröfningsnämnden beskattats för 210 kronors inkomst af kapital, hade att erlägga

bevillning för en sammanlagd inkomst af tiotusen trettiotre kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 30 maj 1892 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 24 mars 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

10.

Resolution på und. besvär af Ångermanelfvens flottningsbolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning i Ströms socken för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ångermanelfvens flottningsbolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för Ströms socken i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag, genom beslut, däri Jämtlands läns pröfningsnämnd ej gjort ändring, taxerat klaganden för tretusen kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, *

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 18 augusti 1892 sig utlåtit, att som klaganden icke åstadkommit sådan utredning, att på grund däraf kunde, emot hvad taxeringsmyndigheterna antagit samt kronans ombud hos kammarrätten uppgifvit, anses ådagalagdt, att klaganden icke ifrågavarande år inom Ströms socken drifvit sådan rörelse, att klaganden för inkomst däraf varit i Ströms socken skattskyldig; alltså och då klaganden icke i den ordning, 51 och 62 §§ i gällande bevillningsförordning bestämde, sökt ändring i taxeringen, funne kammarrätten klagandens därstädes förda talan om upphäfvande af samma taxe-

* Bolagets styrelse har sitt säte i Torsåkers socken af Vesternorrlands län. Enligt anteckning i handelsregistret har bolaget till ändamål att åt Ångermanelfvens flottningsförening på vissa vilkor upplåta i elfven och dess större tillflöden befintliga flottningsbyggnader.

ring icke kunna komma under vidare pröfning; Gifven Stockholms slott den 7 april 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

11.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Oskarshamn i fråga om handlanden I. Engdahls i Målilla beskattning år 1890 i Oskarshamn för inkomst af rörelse därstädes.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Oskarshamn i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1890 års taxeringsnämnd för staden Oskarshamn beskattat handlanden Irenes Engdahl i Målilla * för 3,000 kronors inkomst af rörelse,

samt Kalmar läns pröfningsnämnd, hvarest Engdahl yrkat upphäfvande af berörda taxering, genom beslut den 17 september 1890, på grund af vunna upplysningar rörande beskaffenheten och omfånget af den virkesaffär, för inkomst hvaraf Engdahl blifvit beskattad, icke gjort annan ändring i taxeringsåtgärden, än att inkomstbeloppet nedsattes till 2,500 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Engdahl sig besvärat, genom utslag den 22 december 1891 sig utlåtit, att som genom ett af Engdahl hos kammarrätten åberopadt, af stationsinspektoren C. Johansson med flere utfärdadt intyg, hvars riktighet af kronans ombud och af klaganden lämnats obestridd, samt hvad i öfrigt i målet förekommit, måste anses utredt, att den virkesaffär, för inkomst hvaraf Engdahl i Oskarshamn taxerats, allenast bestått däri, att, sedan Engdahl från sitt hemvist i Målilla försålt virke, Engdahl låtit å Nässjö—Oskarshamns järnväg infrakta virket till Oskarshamn och detsamma därstädes för utförsel till utrikes ort från järnvägsvagn inlasta å fartyg; alltså och då Engdahl icke kunde anses häri-

---

* Engdahl var i Målilla taxerad för inkomst af virkeshandel.

genom hafva i Oskarshamn idkat sådan rörelse, att Engdahl för inkomst däraf bort i Oskarshamn beskattas, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, den Engdahl i Oskarshamn ågångna taxering af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 21 april 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

12.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Borås i fråga om handlanden Hj. Hagbergs inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Borås i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1891 års taxeringsnämnd för staden Borås taxerat handlanden Hjalmar Hagberg, utom för 609 kronors inkomst af enskild tjänst, hvarom nu icke är fråga, jämväl för sextusen kronors inkomst af kapital och för 15,000 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, eller för tillhopa 21,609 kronor,

samt Hagberg hos Elfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat, dels att beräkningen af hans beskattningsbara inkomst af kapital måtte nedsättas till 3,914 kronor 31 öre, dels ock att han måtte varda befriad från taxering för inkomst af rörelse,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1891, efter inhämtade upplysningar, icke funnit skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där Hagberg sig besvärat, genom utslag den 30 mars 1892 sig utlåtit, att som, enligt hvad i målet måste anses upplyst, den inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, för hvilken Hagberg år 1891 blifvit till ett belopp af 15,000 kronor taxerad, utgjorts dels af en till 10,000 kronor uppgående, på Hagbergs andel belöpande vinst för år 1890 af den handelsrörelse, han sistnämnda år tillsammans med annan person idkat under firma Svensson & Hagberg, dels af ett, vid Hagbergs utträde ur berörda firma vid

1891 års början, honom af andre delägaren tillerkändt belopp å 5,000 kronor, som dock först den 1 februari 1892 skulle till Hagberg utbetalas; alltså och då ifrågavarande 15,000 kronor icke bort tagas i beräkning vid Hagbergs beskattning år 1891, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Hagberg från att för sistnämnda år utgöra bevillning för inkomst af rörelse eller yrke eller eljest; hvaremot och då Hagberg mot kronoombudets bestridande icke gittat visa, att hans inkomst af kapital blifvit af beskattningsmyndigheterna för högt beräknad, pröfningsnämndens beslut, så vidt det Hagbergs taxering för dylik inkomst rörde, blefve af kammarrätten fastställdt;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring under yrkande, att, med rättelse af kammarrättens utslag, Hagberg måtte förklaras skyldig att jämväl för ofvan omförmälda under år 1890 uppkomna, men då icke beskattade vinstandel erlägga bevillning antingen med det belopp sagda obeskattade vinstandel rätteligen utgjort, eller 14,710 kronor 13 öre eller ock med det af taxerings- och pröfningsnämnder bestämda beloppet, 10,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 21 april 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, i hvad detsamma blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

13.

Resolution på und. besvär af Gäfle bryggeriaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1891 i staden Piteå för inkomst af rörelse därstädes.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Gäfle bryggeriaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden i staden Piteå år 1891 taxerat klaganden för 5,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, då klaganden, hvars rörelse i Piteå bestode i försäljning

från så kallad tappkällare af klagandens i Gäfle tillverkade maltdrycker, enligt klagandens räkenskaper för år 1890 icke af rörelsen i Piteå haft någon beskattningsbar vinst samt klaganden blifvit år 1891 för hela inkomsten af sin rörelse taxerad i Gäfle, taxeringen i Piteå måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1891 allenast medgifvit, att taxeringen i Piteå skulle nedsättas till fyratusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 13 september 1892 funnit klaganden icke hafva i målet förebragt sådan utredning, som emot bestridande af kronans ombud kunde leda till ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 5 maj 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden därefter fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

14.

Resolution på und. besvär af agenten S. S. Philipson i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, agenten Sophus Sem Philipson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Stockholm år 1891 beskattat klaganden för tvåtusen femhundra kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd med förmälan att han, som vore dansk undersåte och erlagt den i § 6 af Kungl. förordningen angående bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter den 5 oktober 1889 stadgade bevillningsafgift, icke egde rättighet att här i riket idka handel, yrkat upphäfvande af berörda taxeringsåtgärd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 13 oktober 1891, enär klaganden, som upplystes vara mantalsskrifven i Stock-

holm, icke styrkt något förhållande, ledande till ändring i taxeringen, densamma fastställt,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 22 november 1892 funnit skäl ej vara anfördt, ledande till ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 5 maj 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

15.

Resolution på und. besvär af Sillhöfda sockens kommunalstämma i fråga om handelsbolagets under firma Gustaf Ernberg & C:o taxering år 1891 för inkomst af rörelse inom Sillhöfda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sillhöfda sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1891 års taxeringsnämnd för Sillhöfda socken taxerat handelsbolaget under firma Gustaf Ernberg & C:o i Karlskrona för 3,000 kronors inkomst af rörelse inom Sillhöfda socken,

samt bolaget hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat att varda från berörda taxering befriadt,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1891 afslagit bolagets yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, i utslag den 13 maj 1892 sig utlåtit att, enär, med afseende å hvad upplyst blifvit angående den af bolaget inom Sillhöfda socken utöfvade rörelse,* densamma icke kunde anses hafva varit af sådan beskaffenhet, att bolaget jämlikt 12 § i gällande bevillningsförordning skolat för inkomst af samma rörelse inom Sillhöfda socken taxeras, blefve den öfverklagade

---

* Firman hade å sitt jordområde vid Holmsjö station upplag af virke och torfströ, som efter från Karlskrona ingångna rekvisitioner försändes till andra orter.

taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 13 maj 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

16.

Resolution på und. besvär af By sockens kommunalstämma i fråga om Horndals järnverksaktiebolags beskattning år 1891 inom By socken för inkomst af rörelse därstädes.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, By sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1891 års taxeringsnämnd för By socken taxerat Horndals järnverksaktiebolag för 54,203 kronors inkomst af rörelse,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd, efter vunnen upplysning, att sagda bolag, hvars styrelse hade sitt säte i Stockholm, ifrågavarande år där beskattats för 27,993 kronors inkomst af rörelse, genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 23 september 1891 förordnat, att beräkningen af bolagets inkomst i By socken skulle nedsättas till 26.210 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 25 oktober 1892 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 2 juni 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, enligt hvad numera upplyst blifvit, bolagets styrelse har sitt säte i By socken, där jämväl Horndals järnverk är beläget, och bolagets verksamhet i Stockholm inskränker sig därtill, att försäljning och utskeppning af de vid järnverket tillverkade effekter därifrån äger rum, pröfvar Kungl. Maj:t, med ändring af kammarrättens utslag, skäligt att, i enlighet med hvad i likartade fall förut ägt rum, förklara, att af bolagets till 54,203 kronor uppskattade inkomst bevillning skall för år 1891 erläggas för två tredje-

delar eller i jämnadt tal trettiosextusen etthundratrettiofem kronor inom By socken och för återstoden eller adertontusen sextioåtta kronor i Stockholm. Hvilket etc.

17.

Resolution på und. besvär af landskamereraren P. Zetterstedt, å tjänstens vägnar, i fråga om bankdirektören L. Tjernelds m. fl:s taxering år 1891 för vinst genom försäljning af aktier.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren P. Zetterstedt, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Vermlands läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1891 förordnat, att bankdirektören L. Tjerneld, skogsingeniören M. Geijer, bruksidkaren E. Holmberg och aflidne apotekaren L. Kaijsers sterbhusdelägare, hvilka samtliga till följd däraf, att Uddeholms aktiebolag år 1891 begagnat sig af bolaget genom kontrakt den 5 september 1889 tillerkänd rätt att lösa till sig aktierna i Stjerns aktiebolag, lydande å 1,000 kronor, till pris af 2,000 kronor samt 5 procent ränta därå från början af det år, då inlösen skedde, gjort vinst å sina aktier i Stjerns aktiebolag, Tjerneld till belopp af 10,000 kronor, Geijer till belopp af 2,000 kronor, Holmberg till belopp af 3,000 kronor och Kaijsers sterbhusdelägare till belopp af 2,000 kronor, men icke blifvit af vederbörande taxeringsnämnd för denna inkomst taxerade, skulle hvar för sitt nyssnämnda inkomstbelopp i staden Karlstad taxeras,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Tjerneld och hans medparter anfört besvär, genom utslag den 26 september 1892 sig utlåtit, att enär de belopp, Tjerneld och hans medparter genom försäljning af aktier i Stjerns aktiebolag bekommit utöfver hvad de hvar för sig i samma bolag vid dess bildande år 1888 insatt, icke vore att hänföra till beskattningsbar inkomst, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Tjerneld och hans medparter från ifrågavarande inkomsttaxering; Gifven Stockholms slott den 2 juni 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— —

18.

Resolution på und. besvär af expeditionssekreteraren G. Björklund, såsom utredningsman i sterbhuset efter aflidne registratorn J. Söderholm, i fråga om sterbhusets beskattning år 1891 för inkomst af kapital.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, expeditionssekreteraren Gustaf Björklund, såsom utredningsman i sterbhuset efter aflidne registratorn Johan Söderholm, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholms stad för år 1891 taxerat sterbhuset för sextontusen kronors inkomst af kapital,

samt Björklund i sin ofvan uppgifna egenskap hos stadens pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen under uppgift, att, enligt den efter Söderholm upprättade bouppteckning, boets behållning väl uppgått till 471,282 kronor 31 öre, men att däraf dels i enlighet med ett utaf Söderholm i lifstiden gjordt testamentariskt förordnande till säkerhet för en lifränta deponerats 40,192 kronor 11 öre, dels ock till vederbörande arfvingar utdelats den 31 januari 1891 211,410 kronor 76 öre och den 26 maj samma år, utom aktier, kontant 136,875 kronor 54 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 16 oktober 1891, enär, så vidt visadt blifvit, vederbörligt arfskifte efter Söderholm då ännu icke förrättats samt vid sådant förhållande sterbhuset borde skatta för boets tillgångar och med hänsyn till desammas storlek taxeringen ej vore för hög, det framställda yrkandet ogillat,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Björklund i sin förenämnda egenskap sig besvärat, genom utslag den 15 november 1892 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 9 juni 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

19.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om ombudsmannen hos Örebro läns brandstodsbolag Lars Anderssons inkomstbeskattning för år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Örebro i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan ombudsmannen hos Örebro läns brandstodsbolag Lars Andersson blifvit för år 1890 så väl i staden Örebro som i Axbergs socken beskattad för sin inkomst af tjänst, därvid berörda inkomst uppskattats af taxeringsnämnden för Örebro till 4,410 kronor och af taxeringsnämnden för Axbergs socken till 4,414 kronor,

samt Andersson hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär han, som idkade jordbruk inom Axbergs socken, låtit sig därstädes för berörda år mantalsskrifvas, den inom staden Örebro vidtagna taxeringsåtgärden måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22 och 23 september 1890, enär Andersson hyrde bostad och hade sin hufvudsakliga verksamhet i Örebro, hvarest han jämväl blifvit för år 1890 mantalsskrifven, samt Andersson fördenskull skolat, på sätt som skett, i Örebro taxeras för sin inkomst, med afslag å Anderssons berörda yrkande och fastställande af taxeringen i Örebro i stället undanröjt taxeringen inom Axbergs socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Axbergs sockens kommunalstämma anfört besvär, genom utslag den 20 september 1892 sig utlåtit, att emedan upplyst vore, att Andersson ägde fasta egendomen Norsebäck om 1/4 mantal i Axbergs socken och under ifrågavarande år genom så kallad »tredjedelsbrukare» skött jordbruket å egendomen samt därvid själf disponerat manbyggnaden å egendomen och varit någon del af året

jämte sin familj därstädes boende; ty och som vid sådant förhållande Andersson, oaktadt han större delen af året vistats i staden Örebro, där han jämväl haft bostad, enligt grunderna för 3 § 1 mom. Kungl. förordningen angående mantals- och skattskrifningarnas förrättande den 20 juli 1861, ägt att, på sätt som skett, låta sig för år 1890 mantalsskrifvas i Axbergs socken, i följd hvaraf åtgärden att för samma år mantalsskrifva Andersson i Örebro måste anses obehörig; alltså och då inkomst af tjänst skulle enligt 12 § bevillningsförordningen taxeras i den skattskyldiges mantalsskrifningsort, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, undanrödja ofvanberörda af taxeringsnämnden för Örebro vidtagna och af pröfningsnämnden fastställda taxeringsåtgärd samt förordna, att Andersson skulle för år 1890, i enlighet med taxeringsnämndens för Axbergs socken beslut, utgöra bevillning därstädes för fyratusen fyrahundrafjorton kronors inkomst; Gifven Stockholms slott den 9 juni 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

20.

Resolution på und. besvär af Bjerträ sockens kommunalstämma i fråga om kyrkoherden F. N. Nordbergs inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Bjerträ sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan kyrkoherden N. F. Nordberg, hvilken, efter att hafva varit anställd såsom komminister i Gudmundrå församling och för år 1891 därstädes mantalsskrifvits, den 1 maj nämnda år tillträdt kyrkoherdebeställningen i Bjerträ pastorat, blifvit för inkomst af tjänst taxerad så väl af 1891 års taxeringsnämnd för Gudmundrå socken som af samma års taxeringsnämnd för Bjerträ socken, därvid inkomsten beräknats i Gudmundrå socken till 1,500 kronor och i Bjerträ socken till 3,500 kronor,

samt Nordberg hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär hans lön i Gudmundrå socken under de fyra första månaderna af år 1891 ej uppgått till mer än 500 kronor samt hans löneinkomster såsom kyrkoherde under återstoden af året ej kunde beräknas högre än till 2,333 kronor 34 öre, men från det sammanräknade inkomstbeloppet 2,833 kronor 34 öre borde afräknas afgifter till prästerskapets samt stiftets änke- och pupillkassor, tillhopa utgörande 95 kronor, beräkningen af hans inkomst i dess helhet måtte nedsättas till 2,738 kronor 34 öre,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1891 så till vida bifallit Nordbergs yrkande, att beräkningen af hans inkomst i dess helhet nedsatts till 2,750 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden anfört besvär så väl öfver nyssnämnda nedsättning i beräkningen af Nordbergs inkomst som däröfver, att pröfningsnämnden genom ifrågavarande beslut tillika undanröjt ofvanberörda inom Bjerträ socken vidtagna beskattningsåtgärd och förordnat, att Nordberg skulle för hela sin inkomst taxeras inom Gudmundrå socken, i utslag den 1 november 1892 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att kammarrätten af anförda skäl höjt beloppet af den inkomst, för hvilken Nordberg hade att för år 1891 inom Gudmundrå socken erlägga bevillning till tretusen etthundra kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att den af kammarrätten bestämda bevillning för inkomst måtte Nordberg påföras inom Bjerträ och ej inom Gudmundrå socken; Gifven Stockholms slott den 9 juni 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som Nordberg, hvilken i augusti månad 1890 blifvit utnämnd till kyrkoherde i Bjerträ pastorat och den 1 maj 1891 tillträdt kyrkoherdebeställningen därstädes, jämlikt § 3 mom. 1 i Kungl. förordningen angående mantals- och skattskrifningarnas förrättande den 20 juli 1861, bort för år 1891 i Bjerträ mantalsskrifvas, alltså och då vid sådant förhållande Nordberg på grund af bestämmelsen i § 12 sista punkten af gällande bevillningsförordning rätteligen blifvit till bevillning för inkomst af allmän tjänst sistnämnda år i

Bjerträ taxerad, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt, förordna, att bevillning för Nordbergs af kammarrätten till tretusen etthundra kronor beräknade inkomst af allmän tjänst skall Nordberg för år 1891 påföras inom Bjerträ socken. Hvilket etc.

21.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden P. W. Wahlstedt rörande klagandens beskattning för inkomst år 1892 af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden P. W. Wahlstedt i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för Undersviks socken taxerat klaganden för tvåtusen sjuhundratjugusju kronors inkomst af allmän tjänst,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär i det taxerade inkomstbeloppet inginge 692 kronor, som klaganden uppburit i arrende från stomhemmanet Särsta i Torsåkers socken, men bevillning för berörda arrendeinkomst ej borde af klaganden utgöras, klagandens beskattningsbara inkomst måtte nedsättas till 2,035 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1892 förklarat, att vid klagandens yrkande så mycket mindre kunde fästas afseende, som Kungl. Maj:t genom resolution den 24 oktober 1887 förklarat ifrågavarande, klaganden såsom lönetillskott tillagda afkomst af stomhemmanet Särsta vara likställd med annan inkomst och förmån af tjänst, hvarför enligt § 8 mom. 2 b) i gällande bevillningsförordning bevillning skulle utgöras,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden fullföljt sin talan, i utslag den 24 februari innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 juni 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

22.

Resolution på und. besvär af Nacka sockens kommunalstämma i fråga om grosshandlaren A. Brincks, såsom innehafvare af firman G. Sommelius & C:i, beskattning år 1891 inom Nacka socken för inkomst af rörelse därstädes.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Nacka sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan grosshandlaren Alfred Brinck, såsom innehafvare af firman G. Sommelius & C:i, år 1891 af vederbörande taxeringsnämnder beskattats i Stockholm för 54,000 kronors inkomst af rörelse och i Nacka socken för 40,000 kronors dylik inkomst,

samt Brinck hos Stockholms stads och Stockholms läns pröfningsnämnder, med åberopande af ett utaf expeditionssekreteraren F. W. Gahn och grosshandlaren Aug. Möller utfärdadt intyg af innehåll, att enligt Brincks räkenskaper öfver hans affär under år 1890 Brincks beskattningsbara inkomst af kapital och arbete uppginge till 71,190 kronor 87 öre, yrkat nedsättning i taxeringen,

men dels Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 16 oktober 1891, enär Brinck icke med det åberopade intyget behörigen styrkt någon omständighet, som kunde föranleda nedsättning i taxeringen i Stockholm, densamma fastställt, och dels Stockholms läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 17 och 18 september 1891 förklarat sig icke finna skäl till ändring i den vid taxering af Brincks inkomst gjorda fördelning, enligt hvilken 40,000 kronor ansetts böra i Nacka socken beskattas,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där Brinck fullföljt sin talan, genom utslag den 11 november 1892 sig utlåtit, att, som det icke blifvit i målet ifrågasatt, att Brincks inkomst under år 1890 i sin helhet öfverstigit det belopp, 71,190 kronor 87 öre, hvartill inkomsten i ofvanberörda intyg uppgifvits hafva enligt Brincks räkenskaper för nämnda år uppgått, alltså och då följaktligen Brincks år 1891 beskattningsbara inkomst i sin helhet icke borde beräknas högre än till 71,190 kronor, men Brinck genom pröfningsnämndernas öfverklagade beslut taxerats för tillhopa 94,000 kronors inkomst,

blefve samma beslut af kammarrätten på det sätt ändrade, att Brinck förklarades skola inom hvardera af ifrågavarande två kommuner, Stockholms stad, där han hade sitt kontor, och Nacka socken, där hans fabrik vore belägen, erlägga bevillning för hälften af 71,190 kronor, eller för trettiofemtusen femhundra nittiofem kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att vinsten af rörelsen vid oljefabriken i Nacka socken måtte i sin helhet därstädes beskattas samt att vid fördelning mellan Stockholms stad och Nacka kommun till beskattning af Brincks till 71,190 kronor 87 öre beräknade inkomst måtte tillämpas den af taxeringsmyndigheterna följda beräkningsgrund; Gifven Stockholms slott den 30 juni 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

23.

Resolution på und. besvär af »sällskapet G. F. B. i Gustafs socken», äfven benämndt »Gustafs sockens folkbank», i fråga om klagandens beskattning år 1891 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, »sällskapet G. F. B. i Gustafs socken», äfven benämndt »Gustafs sockens folkbank», i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Torsångs, Gustafs och Silfbergs socknars taxeringsnämnd för år 1891 taxerat delägarne i »Gustafs sockens folkbank» för ettusen kronors inkomst af penningrörelse,

samt klaganden hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd, med förmälan att klagandens verksamhet vore likartad med den rörelse, som utöfvades af en sparbank, och följaktligen af den art, att klaganden enligt bevillningsförordningen icke vore för inkomst skattskyldig, yrkat, att taxeringen i fråga måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 23 september 1891, enär mot det taxerade beloppet

icke förekommit anmärkning och af den utaf klaganden företedda utredningen ingalunda framginge, att klaganden vore att hänföra till någon af de kategorier, som jämlikt § 11 mom. 2 bevillningsstadgan vore från utgörande af inkomstbevillning frikallade, * ogillat yrkandet och fastställt taxeringsnämndens uppskattningsåtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, genom utslag den 11 november 1892 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 juli 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

24.

Resolution på und. besvär af landskamereraren P. Zetterstedt, å tjänstens vägnar, och stadsfullmäktige i Filipstad, hvar för sig, i fråga om rådmannen P. O. Jacobsons och änkan H. Hasselblads beskattning år 1891 för vinst genom försäljning af aktier.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren P. Zetterstedt, å tjänstens vägnar, och stadsfullmäktige i Filipstad, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Vermlands läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1891 förordnat, att rådmannen P. O. Jacobson och änkan Helena Hasselblad, hvilka till följd däraf, att Uddeholms bolag år 1891 begagnat sig af

* Enligt reglementet för »en gemensam penningeanstalt inom Gustafs socken» är sällskapet grundadt på oinskränkt antal lotter, minst 500, hvarje lott à 10 kronor. För hvarje lott erlägges viss mindre afgift årligen, så länge sällskapet äger bestånd. Å de tecknade lotterna utfärdas motböcker. Sällskapet får icke upplösas inom fem år från viss tid eller några insatta medel därifrån affordras annat än vid dödsfall eller afflyttning från orten. Delägare är ovillkorligen berättigad erhålla lån, så vida kassans tillgångar det medgifva, minst 10 kronor, med omsättningsrätt på högst sex månader samt emot ränta, som bestämmes af styrelsen och erlägges förskottsvis. Låntagare kan mot revers erhålla det belopp, han såsom delägare på sin lott i kassan insatt, med därå beräknad ränta. Önskar delägare större lånebelopp, ställe låntagaren sådan säkerhet, styrelsen för godt finner.

bolaget genom kontrakt den 5 september 1889 tillerkänd rätt att lösa till sig aktierna i Stjerns aktiebolag, lydande å 1,000 kronor, till pris af 2,000 kronor samt fem procent ränta därå från början af det år, då inlösen skedde, gjort vinst å sina aktier i Stjerns aktiebolag, Jacobson till belopp af 2,000 kronor och änkan Hasselblad till belopp af 5,000 kronor, men icke blifvit af vederbörande taxeringsnämnd för denna inkomst taxerade, skulle hvar för sitt nyssnämnda vinstbelopp i Filipstad taxeras,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där Jacobson och änkan Hasselblad sig besvärat, genom utslag den 13 oktober 1892 sig utlåtit, att, enär det belopp, Jacobson och änkan Hasselblad genom försäljning af aktier i Stjerns aktiebolag bekommit utöfver hvad de hvar för sig i samma bolag insatt, icke vore att hänföra till beskattningsbar inkomst, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Jacobson och änkan Hasselblad från ifrågavarande inkomsttaxering; Gifven Stockholms slott den 14 juli 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

———

25.

Resolution på und. besvär af förre förvaltaren G. A. Nordén i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre förvaltaren G. A. Nordén i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års bevillningsberedning för Rödeby socken föreslagit, att klaganden skulle taxeras, utom för 2,134 kronors inkomst af enskild tjänst, hvarom nu ej är fråga, jämväl för 3,500 kronors inkomst af kapital, motsvarande ränta efter fyra procent om året under sju månader å 150,000 kronor,

samt taxeringsnämnden för Rödeby socken taxerat klaganden, utom för ofvanberörda inkomst af tjänst, för en honom under år 1892 tillfallen lotterivinst å etthundrafemtiotusen kronor,

så och efter det klaganden hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat att varda i enlighet med bevillningsberedningens förslag beskattad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1892 ej funnit skäl bifalla berörda yrkande utan fastställt öfverklagade taxeringsåtgärden,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 3 mars 1893 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 juli 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

26.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Filipstad i fråga om vice häradshöfdingen K. Arrhenius' inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Filipstad i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning föreslagit, att vice häradshöfdingen Karl Arrhenius måtte för år 1891 i staden Filipstad taxeras, utom för inkomst af tjänst, hvarom nu ej är fråga, jämväl för 3,000 kronors inkomst af rörelse,

samt Arrhenius hos 1891 års taxeringsnämnd för sagda stad, med förmälan att han, som år 1889 tecknat sig för tolf aktier i Stjerns aktiebolag, hvarje aktie lydande å 1,000 kronor, sedermera under år 1891 väl med Uddeholms aktiebolag träffat aftal om utbyte af dessa aktier mot aktier i sistnämnda bolag lydande å sammanlagdt 24,000 kronor, men att berörda byte till sin natur ej vore annat än en kapitalomflyttning och sålunda ej kunde vara föremål för beskattning, yrkat att från den föreslagna taxeringen för inkomst af rörelse varda befriad,

men taxeringsnämden lämnat sagda yrkande utan afseende och i stället bestämt beräkningen af sistberörda inkomst till 9,000 kronor,

så och efter det Vermlands läns pröfningsnämnd, hvarest Arrhenius fullföljt sitt hos taxeringsnämnden framställda yrkande, genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1891, enär Arrhenius för sina omförmälda aktier i Stjerns aktiebolag af Uddeholms aktiebolag utbekommit 24,000 kronor och således gjort en vinst af 12,000 kronor, förordnat, att denna vinst skulle såsom inkomst af rörelse beskattas med afdrag dock å beloppet af 2 års ränta därå efter sex procent om året,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Arrhenius sig häröfver besvärat, i utslag den 27 oktober 1892 sig utlåtit, att, enär det belopp, Arrhenius vid försäljning år 1891 af aktier i Stjerns aktiebolag bekommit utöfver hvad han vid omförmälda bolags bildande år 1889 i bolaget insatt, icke vore att anse såsom beskattningsbar inkomst, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Arrhenius från den honom år 1891 i Filipstad åsatta taxering för inkomst af berörda försäljning; Gifven Stockholms slott den 14 juli 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

27.

Resolution på und. besvär af Öström & Fischers fabriksaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1891 för inkomst af rörelse inom Forserums socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Öström & Fischers fabriksaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden, hvilken hade fabriksanläggning i Forserums socken samt kontor och lager i Göteborg, till ledning vid taxeringen af klagandens inkomst år 1891 uppgifvit, att nettobehållningen af klagandens hela rörelse år 1890 utgjorde 133,623 kronor 19 öre, därifrån dock vid beskattningen borde afräknas styrelsens tantième 6,681 kronor 16 öre, revisionsarfvode 600 kronor, fem procent af taxeringsvärdet å klagandens för rörelsen använda fastigheter 9,025 kronor samt »afskrifning å fabrikerna»

20,000 kronor, så att klagandens hela år 1891 beskattningsbara inkomst skulle utgöra 97,317 kronor 3 öre,

samt taxeringsnämnden i Forserums socken år 1891 taxerat klaganden för 97,317 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det Jönköpings läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, att taxeringen i Forserums socken måtte bestämmas till allenast 64,878 kronor, motsvarande $^{2}/_{3}$ af den af klaganden uppgifna hela beskattningsbara inkomsten af hans rörelse, genom beslut den 16 september 1891 väl bestämt, att klaganden vid beräkningen af den beskattningsbara inkomsten skulle åtnjuta afdrag för tantième och revisionsarfvode med 7,281 kronor 16 öre samt för fem procent af taxeringsvärdet å de för rörelsen använda fastigheter med 9,025 kronor, men tilllika förklarat, att yrkandet på afdrag med 20,000 kronor för afskrifning å fabrikens värde, såsom saknande stöd i gällande bevillningsförordning, icke kunde bifallas, och förty beräknat klagandens beskattningsbara inkomst till 133,623 kronor 19 öre med allenast 16,306 kronor 16 öres afdrag, eller till 117,317 kronor 3 öre, samt taxerat $^{2}/_{3}$ häraf eller 78,211 kronor i Forserums socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden fullföljt sin talan, genom utslag den 16 augusti 1892 sig utlåtit, att, ehuru klaganden finge anses berättigad att, i enlighet med sitt yrkande, vid beräkningen af sin år 1891 beskattningsbara inkomst af rörelse åtnjuta afdrag för slitning under år 1890 af maskiner och inventarier vid klagandens fabriksanläggning med 20,000 kronor; likväl och som klaganden, enligt hvad styrelsens berättelse för sistnämnda år utvisade, innan nettovinsten utförts, afdragit dels 26,386 kronor 8 öre för inköp af maskiner, för påbyggnad af ett magasin samt för underhåll af klagandens egendom, dels ock 7,162 kronor 58 öre för ny förvaltarebostad, men klaganden, som i beskattningsafseende fått afdraga båda sistnämnda belopp, tillhopa 33,548 kronor 66 öre, icke vore berättigad att åtnjuta afdrag för hvad som användts till fast egendoms förbättring och tillökning af inventarier, alltså och då vid sådant förhållande icke kunde anses ådagalagdt, om eller i hvad mån klagandens år 1891 beskattningsbara inkomst af rörelse blifvit af pröfningsnämnden för högt beräknad, funne kammarrätten ej skäl att i den öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 juli 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som genom den i målet numera förebragta utredning måste anses ådagalagdt, att de belopp, tillhopa 33,548 kronor 66 öre, som användts till inköp af maskiner, för påbyggnad af ett magasin, för underhåll af klagandens egendom och till ny förvaltarebyggnad, i klagandens räkenskaper för år 1890 ej afdragits, innan nettovinsten utförts, samt klaganden är berättigad att vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten åtnjuta afdrag med 20,000 kronor för slitning af maskiner och inventarier vid klagandens fabriksanläggning, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, bestämma klagandens år 1891 beskattningsbara inkomst af rörelse till 97,317 kronor, däraf två tredjedelar eller sextiofyratusen åttahundrasjuttioåtta kronor skola beskattas inom Forserums socken. Hvilket etc.

28.

Resolution på kaptenen vid Kalmar regemente A. E. Bergs und. besvär i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kaptenen vid Kalmar regemente Ax. Emil Berg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för staden Eksjö taxerat klaganden för tretusen femhundranittiofem kronors inkomst af allmän tjänst, af hvilket inkomstbelopp 540 kronor utgjorde klaganden, såsom befälhafvare för Aspelands kompaniområde, tillkommande dagaflöning,

samt klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, dels att, enär klaganden med vederbörligt tillstånd vore boende i den utom förenämnda kompaniområde belägna staden Eksjö samt vid sådant förhållande den ersättning, hvilken tillkomme klaganden såsom kompaniområdesbefälhafvare, jämlikt § 10 mom. 4 e) i gällande bevillningsförordning ej vore föremål för beskattning, klaganden måtte varda från taxering för ofvanberörda

540 kronor befriad, dels ock att från uppskattade inkomstbeloppet måtte afdragas kostnad för gjorda tjänsteresor med 200 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1892 förklarat sig icke kunna godkänna de skäl, klaganden anfört till stöd för sitt yrkande om befrielse från taxering för den med befattningen såsom kompaniområdesbefälhafvare förenade inkomst, samt förty och då klaganden ej heller styrkt, att de af honom företagna tjänsteresor, såsom särskildt anbefallda, varit af sådan beskaffenhet, att afdrag för desamma, jämlikt gällande bevillningsförordning, bort klaganden tillgodoföras, med afslag å klagandens yrkande, fastställt den af taxeringsnämnden vidtagna beskattningsåtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden fullföljt sin talan, i utslag den 10 februari innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som i pröfningsnämndens öfverklagade beslut kunde verka ändring; Gifven Stockholms slott den 21 juli 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

29.

Resolution på und. besvär af ingeniören H. Gerlach i fråga om klagandens beskattning år 1891 i staden Varberg för inkomst af stenhuggerirörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ingeniören Hugo Gerlach i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1891 års bevillningsberedning för staden Varberg föreslagit, att klaganden skulle taxeras för 20,000 kronors inkomst af stenhuggerirörelse,

samt stadens taxeringsnämnd för samma år, hvarest klaganden, under förmälan att han dåmera icke inom stadens område idkade dylik rörelse, yrkat befrielse från taxeringen, med ogillande af nämnda yrkande, beslutat, att, då klaganden i Varberg hade kontor, hvarest minst tre personer voro anställda, och

därifrån skötte sin å olika orter idkade stenhuggerirörelse, klagandens taxering skulle höjas till 50,000 kronor,

så och efter det klaganden hos Hallands läns pröfningsnämnd fullföljt sitt ofvanberörda yrkande,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1891, under förklarande, att inkomsten af klagandens stenhuggeriverksamhet i dess helhet borde beräknas till 50,000 kronor, vid sådant förhållande och då klaganden från Varberg, hvarest hans hufvudkontor vore beläget, förvaltade sin å skilda orter idkade stenhuggeriaffär, förordnat, att af berörda 50,000 kronor tjugu tusen kronor skulle upptagas till beskattning i Varberg,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, genom utslag den 30 december 1892 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 28 juli 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

30.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden C. G. Sandahl i fråga om klagandens taxering år 1892 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden i staden Norrtälje C. G. Sandahl i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års bevillningsberedning för nämnda stad föreslagit, att klaganden skulle taxeras för 3,367 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt stadens taxeringsnämnd beslutat att höja det af bevillningsberedningen föreslagna inkomstbeloppet med 536 kronor, motsvarande två tredjedelar af 1891 års arrende af hemmanen 1 mantal Gufsta och 1/2 mantal Hofgård i Estuna socken, af hvilka hemman arrendet vore såsom löneförbättring åt kyrkoherden i Norrtälje anslaget, och i följd däraf taxerat klaganden för en inkomst af tretusen niohundratre kronor,

så och efter det Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat att, med befrielse från taxering för nämnda arrendeafkomst, beskattas för allenast 3,367 kronors inkomst, genom beslut vid sammanträde den 22, den 23 och den 24 september 1892, enär ifrågavarande arrendeafkomst, vid det förhållande att klaganden icke brukade nämnda hemman såsom boställe, inginge i hans kontanta löneförmåner och således jämväl borde vid bestämmande af hans taxeringsbara inkomst inberäknas, fastställt den öfverklagade taxeringsåtgärden,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, genom utslag den 13 februari innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 25 augusti 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner ej skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

31.

Resolution på und. besvär af kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om Ludvigsbergs verkstads aktiebolags inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren i öfverståthållareämbetets afdelning för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan i fråga om Ludvigsbergs verkstads aktiebolags taxering för år 1891 vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm ansett, att såsom bolagets samma år beskattningsbara inkomst af rörelse borde upptagas, utom det af bolaget i sådant hänseende uppgifna belopp, 41,886 kronor 90 öre, följande två poster, hvilka bolaget i sina räkenskaper för år 1890 uppfört bland bolagets utgifter, nämligen afskrifning å bolagets fastighet, 5,943 kronor 81 öre, samt räntor å lån mot inteckning i fastigheten, 5,000 kronor, och förty bestämt, att bolaget skulle taxeras för ett jämnadt belopp af 52,831 kronors inkomst,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, då afdrag vid taxeringen borde göras så väl för den å bolagets fastig-

het verkställda afskrifning, hvilken motsvarade allenast två procent af fastighetens bokförda värde och vore att likställa med underhållskostnad för fastigheten, som ock för den ränteutgift, bolaget år 1890 fått vidkännas för de af bolaget mot hypotek af inteckningar i bolagets fasta egendom upptagna lån, hvilka lån användts för bolagets rörelse och sålunda vore att anse såsom lånt rörelsekapital, bolaget måtte varda taxeradt för allenast 41,887 kronors inkomst,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 20 oktober 1891 förklarat skäl icke vara anfördt, som kunde föranleda ändring i taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget sig besvärat, i utslag den 1 februari innevarande år sig utlåtit, att, som genom ett af bolaget vid besvären fogadt intyg af E. Hallin och E. G. Boström samt hvad i öfrigt i målet förekommit måste anses utredt, att, på sätt bolaget uppgifvit, de af bolaget mot säkerhet af inteckningar i bolagets fastighet upptagna lån utgjorde lånt rörelsekapital för bolaget; alltså och då bolaget vid sådant förhållande, jämlikt § 10 mom. 4 b) i gällande bevillningsförordning, vore berättigadt att vid beräkningen af dess år 1891 beskattningsbara inkomst åtnjuta afdrag för det belopp, bolaget år 1890 i räntor å dessa lån utgifvit, hvilket belopp, utgörande, efter hvad dåmera vore utredt, 4,212 kronor 91 öre, af beskattningsnämnderna beräknats till 5,000 kronor, funne kammarrätten skäligt i så måtto bifalla besvären, att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, beräkningen af den inkomst, för hvilken bolaget hade att för år 1891 utgöra bevillning, nedsattes med sistnämnda belopp eller till 47,831 kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att beloppet af bolagets beskattningsbara inkomst för år 1891 måtte ökas med ofvan omförmälda räntebelopp, 4,212 kronor 91 öre; Gifven Stockholms slott den 8 september 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som bestämmelserna i gällande bevillningsförordning icke föranleda därtill, att bolaget vid beräkningen af sin beskattningsbara inkomst äger åtnjuta afdrag för det belopp, 4,212 kronor 91 öre, hvilket bolaget under år 1890 erlagt i räntor å lån, som upptagits mot säkerhet af inteckningar i bolagets fastighet, finner Kungl. Maj:t skäligt

att, med ändring af kammarrättens utslag, bestämma bolagets år 1891 beskattningsbara inkomst till i jämnadt tal femtiotvåtusen fyrtiotre kronor. Hvilket etc.

32.

Resolution på vice häradshöfdingen Sw. Hjerténs und. besvär i fråga om klagandens taxering för inkomst i staden Sundsvall år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vice häradshöfdingen Sw. Hjertén i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden år 1892 taxerats dels af taxeringsnämnden för Selångers socken för 8,000 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, dels ock af taxeringsnämnden för staden Sundsvall för 5,000 kronors enahanda inkomst,

samt Vesternorrlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat upphäfvande af taxeringen i Sundsvall, genom beslut den 29 september 1892, jämte det pröfningsnämnden fastställt klagandens beskattningsbara inkomst i dess helhet till 8,000 kronor, tillika förordnat, att af berörda belopp skulle till beskattning upptagas tretusen kronor i Sundsvall, där den af klaganden utöfvade advokatverksamhet till hufvudsaklig del bedrefves och där klaganden förhyrde ett dyrbart, för allmänheten dagligen tillgängligt kontor, å hvilket två till tre ständiga biträden vore sysselsatta, samt återstående 5,000 kronor i Selångers socken, där klaganden vore för år 1892 mantalsskrifven och boende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig häröfver besvärat, i utslag den 7 februari innevarande år funnit skäl ej vara anfördt, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 6 oktober 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

33.

Resolution på und. besvär af arbetaren J. A. Nyström i fråga om klagandens beskattning år 1892 för inkomst af lotterivinst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, arbetaren J. A. Nyström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för staden Visby uppskattat klagandens sammanräknade inkomst till 38,800 kronor, däraf trettioåttatusen femhundra kronor utgjorde klagandens behållning af lotterivinst, som under året tillfallit klaganden jämte annan person,

samt klaganden i fråga om taxering för omförmälda lotterivinst hos Gotlands läns pröfningsnämnd yrkat, att allenast det belopp, som motsvarade fyra procent ränta å vinstbeloppet, räknadt från den dag, klaganden utbekommit detsamma, måtte såsom beskattningsbar inkomst beräknas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1892, enär lotterivinst under året tillfallit klaganden till belopp, som efter afdrag för kostnaderna utgjort 38,500 kronor, samt omförmälda vinst borde beskattas enligt § 8 mom. 2 d) af gällande bevillningsförordning, ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 7 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens ofvanberörda beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 6 oktober 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

34.

Resolution på und. besvär af firman John Lyon & C:o i Göteborg, i uppgifven egenskap af generalagent i Sverige för brandförsäkringsbolaget »The Imperial Insurance Company Limited» i London, i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1892 i staden Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, firman John Lyon & C:o i Göteborg, i uppgifven egenskap af generalagent i Sverige för brandförsäkringsbolaget »The Imperial Insurance Company Limited» i London, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 28 oktober 1892, enär bemälda bolag, som icke blifvit i Stockholm för inkomst taxeradt, enligt vunnen upplysning haft en bruttopremieinkomst under år 1891 af 16,188 kronor 93 öre, förordnat, att med beräkning af bolagets beskattningsbara vinst till sexton procent af nämnda belopp bolaget skulle i Stockholm utgöra bevillning för i jämnadt tal tvåtusen femhundranittio kronors inkomst,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden i sin ofvannämnda egenskap anfört besvär, i utslag den 7 mars innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 6 oktober 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

35.

Resolution på und. besvär af landskamereraren I. Törnebladh, å tjänstens vägnar, i fråga om hemmansägarne J. E. Carlssons i Gryta och P. Petterssons i Söderråda inkomstbeskattning för år 1892 i Vätö socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren I. Törnebladh, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för Vätö socken taxerat hemmansägarne Jan Erik Carlsson i Gryta inom Roslagsbro socken och Per Pettersson i Söderråda inom Söderby—Karls socken gemensamt för femhundra kronors inkomst af rörelse,

samt Carlsson och Pettersson, med förmälan att de enligt kontrakt den 8 februari 1892 inköpt rätt att under en tid af fem år afverka skogen å ett till hemmanet Öfverlöpe inom Vätö socken hörande skogsskifte, samt att taxeringen afsåge den inkomst, som Carlsson och Pettersson ansåges år 1892 bereda sig genom afverkning af skogen å berörda skifte, hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att ifrågavarande taxeringsåtgärd måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22, 23 och 24 september 1892, på grund af i nämnden meddelade upplysningar och då Carlsson och Pettersson ej förebragt sådan utredning, att däraf kunde slutas, att taxeringen vore för hög, ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Carlsson och Pettersson sig besvärat, i utslag den 17 mars 1893 sig utlåtit, att, som af handlingarnas i målet innehåll framginge. att de träd, som Carlsson och Pettersson på grund af ofvanberörda af dem förvärfvade afverkningsrätt låtit afverka å skogen till hemmanet Öfverlöpe, icke af Carlsson och Pettersson försågats eller eljest förädlats i vidare mån, än att en del af träden upphuggits till ved, samt den vinst, som genom ifrågavarande virkesförsäljning såsom timmer eller ved kunde hafva för Carlsson och Pettersson uppkommit, vore att hänföra till sådan afkastning af fast egendom, som vore genom fastighetsbevillning beskattad och följaktligen, jämlikt § 8 mom. 2 d) bevillningsförordningen, icke borde ytterligare beskattas genom inkomstbevillning; alltså blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, den öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 20 oktober 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa taxeringsmyndigheternas i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

36.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle rörande stadens beskattning år 1891 för inkomst af dess gasverk.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Gäfle i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1891 års taxeringsnämnd i Gäfle taxerat staden för tiotusen kronors inkomst af stadens gasverk,

samt stadens drätselkammare hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då gasverket, hvilket staden genom köp af enskilda personer öfvertagit den 18 september 1890, icke inbringade staden annan inkomst än den, som erhölles till följd af gasförbrukning i enskildes hus och genom försäljning af kol, koks och dylikt, och denna gasförbrukning och försäljning, som år 1890, då gasverket, ehuru detsamma under en del af året varit i enskilda personers ägo, drifvits under hufvudsakligen likartade förhållanden, inbragt omkring 47,000 kronor, under det att de med gasverkets bedrifvande under samma år förenade omkostnader utgjort ungefär 52,000 kronor, icke heller under år 1891 kunde antagas lämna en inkomst tillräcklig att betäcka kostnaderna för gasverkets bedrifvande, helst dessa år 1891 till följd af gasverkets ombyggnad och rörnätets utvidgning blefve större än föregående år, staden måtte befrias från taxering för inkomst af gasverket år 1891,

men pröfningsnämnden genom beslut den 17 september 1891, enär gasverkets bruttoinkomst år 1890 utgjort dels från Gäfle stad för dess förbrukning af gas samt levererad koks med mera omkring 23,000 kronor, dels ock från enskilda konsumenter för förbrukad gas samt för kol och koks med mera 47,000 kronor, under det att omkostnaderna för gasverket uppgått till omkring 52,000 kronor och således, om omkostnaderna fördelades på dessa bägge afdelningar af bruttoinkomsten, i allt fall 10,000 kronor ställde sig som ren behållning på den enskilda konsumtionen, ogillat yrkandet och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena anfört besvär, genom utslag den 27 september 1892 sig utlåtit, att, enär klagandena icke mot kronoombudens bestridande

visat, att Gäfle stads inkomst af gasverket år 1891 understigit det af beskattningsnämnderna beräknade belopp, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 oktober 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

37.

Resolution på und. besvär af J. A. Svan, A. G. Jonsson Örn m. fl. vid statens järnvägar anställde betjänte i fråga om klagandenas beskattning år 1889 för dem i tjänsten tillkommande beklädnadsförmåner.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, lokomotivföraren J. A. Svan, konduktörerna C. R. Johanson, C. J. Helander och A. F. Carlsson, lokomotiveldarne J. A. Stål, C. A. R. Friberg, C. G. Eklöf och F. A. Thalén, packmästarne W. E. Malmgren, C. W. Olofsson och E. Sjöholm, portvakten G. Forsberg, vagnssmörjarne J. A. Andersson och J. Brolin, stationskarlsförmännen L. G. Edström och E. G. Malmström, stationskarlarne E. Edmark, A. G. Jonsson Örn, C. A. Rosell, G. A. Lind, J. A. Ljungdahl, J. A. Angantyr, J. G. Svensson, J. W. Jakobsson, C. A. Wallin, I. F. Almgren, G. W. Lundstedt, C. E. Carlsson, A. Jansson, J. A. Thorsell, J. F. Edlund, C. A. Samuelsson, J. Edman och C. A. Renström samt banvakterna F. A. Andersson, C. F. Hammarström, J. M. Lundin och P. E. Berggren i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan kamereraren Fr. Granström i egenskap af kronans ombud hos Stockholms stads pröfningsnämnd för år 1889 yrkat, att, som samma års taxeringsnämnder för tredje, femte och sjette taxeringsdistrikten i Stockholm, i olikhet med taxeringsnämnderna för öfriga taxeringsdistrikt därstädes, vid taxering af nedannämnda klagandes jämte åtskilliga andra vid statens järnvägar anställde betjäntes inkomst af allmän tjänst från taxering uteslutit de af samma betjänte under året åtnjutna beklädnadsförmåner

nadspenningar och beklädnadsförmåner, rättelse härutinnan måtte ske, så att under taxeringen inbegrepes äfven beklädnadspenningarna och värdet af beklädnadsförmånerna samt i öfverensstämmelse härmed beräkningen af inkomsten höjdes för Svan från 1,767 kronor till 1,787 kronor, för Johanson från 1,089 kronor till 1,209 kronor, för Helander från 1,100 kronor till 1,219 kronor, för A. F. Carlsson från 1,139 kronor till 1,259 kronor, för Stål från 1,446 kronor till 1,466 kronor, för Friberg från 1,379 kronor till 1,399 kronor, för Eklöf från 1,181 kronor till 1,201 kronor, för Thalén från 1,100 kronor till 1,120 kronor, för Malmgren från 725 kronor till 821 kronor, för Olofsson från 839 kronor till 935 kronor, för Sjöholm från 924 kronor till 1,020 kronor, för Forsberg från 1,000 kronor till 1,120 kronor, för J. A. Andersson och hans hustru från 1,643 kronor till 1,739 kronor, för Brolin från 1,126 kronor till 1,222 kronor, för Edström från 879 kronor till 975 kronor, för Malmström från 929 kronor till 1,025 kronor, för Edmark från 864 kronor till 960 kronor, för Angantyr från 741 kronor till 837 kronor, för en hvar af Jakobsson, Wallin, Almgren, Edlund och Thorsell från 744 kronor till 840 kronor, för C. E. Carlsson från 744 kronor till 837 kronor, för Jansson från 864 kronor till 960 kronor samt för Hammarström från 729 kronor till 825 kronor, äfvensom för Rosell, Lind, Ljungdahl, Svensson, Lundstedt, Samuelsson, Edman, Renström, F. A. Andersson, Lundin och Berggren, hvilka af vederbörande taxeringsnämnder från taxering befriats, inkomsten bestämdes för enhvar af Rosell, Samuelsson och Renström till 755 kronor, för enhvar af Lind, Ljungdahl, Svensson, Lundstedt och Edman till 772 kronor, för Andersson till 703 kronor, för Lundin till 702 kronor och för Berggren till 705 kronor, från hvilka inkomstbelopp bevillningsfritt afdrag, enligt de af beskattningsmyndigheterna i Stockholm antagna grunder, sedermera borde ske,

samt pröfningsnämnden vid sammanträde den 5 november 1889 beslutat att låta vid den skedda taxeringen bero,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Granström i sin ofvannämnda egenskap sig häröfver besvärat, i utslag den 13 februari 1891, enär vid beräkningen af ifrågavarande vid statens järnvägar anställda personers år 1889 beskattningsbara inkomst afdrag icke, på sätt som skett, bort äga rum för dem tillkommande beklädnadspenningar och beklädnadsförmåner,

funnit skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, förklara, att bemälde klagande skulle, efter åtnjutande af bevillningsfritt afdrag i enlighet med de af beskattningsnämnderna för bestämmande af dylikt afdrag antagna grunder, för år 1889 erlägga bevillning för följande beskattningsbara inkomstbelopp med en procent därå, nämligen Svan för ettusen trehundraåttiosju kronor, Johanson för åttahundranio kronor, Helander för sjuhundranitton kronor, A. F. Carlsson för åttahundrafemtionio kronor, Stål för ettusen sextiosex kronor, Friberg för niohundranittionio kronor, Eklöf för åttahundraen kronor, Thalén för femhundratjugu kronor, Malmgren för tvåhundratjuguen kronor, Olofsson för trehundratrettiofem kronor, Sjöholm för trehundrasjuttio kronor, Forsberg för femhundratjugu kronor, J. A. Andersson för egen och sin hustrus del för ett tusen trehundratrettionio kronor, Brolin för åttahundratjugutvå kronor, Edström för trehundrasjuttiofem kronor, Malmström för fyrahundratjugufem kronor, Edmark för trehundrasextio kronor, Angantyr för etthundraåttiosju kronor, enhvar af Jakobsson, Wallin, Thorsell och Edlund för tvåhundrafyrtio kronor, Almgren för etthundranittio kronor, C. E. Carlsson för tvåhundratrettiosju kronor, Jansson för trehundratio kronor, Hammarström för etthundrasjuttiofem kronor, Rosell för etthundrafemtiofem kronor, enhvar af Lind, Ljungdahl, Svensson, Lundstedt och Edman för etthundrasjuttiotvå kronor, Samuelsson för etthundrafem kronor, Renström för etthundrafemtiofem kronor, F. A. Andersson för femtiotre kronor, Lundin för femtiotvå kronor och Berggren för etthundrafem kronor; Gifven Stockholms slott den 20 oktober 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. järnvägsstyrelsen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som kammarrättens utslag icke berör klaganden Örns rätt, finner Kungl. Maj:t de af Örn anförda underdåniga besvären icke till vidare yttrande föranleda.

Beträffande de af öfrige klagande anförda besvär finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

38.

Resolution på Jerfeds ångsågsaktiebolags und. besvär i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Jerfeds ångsågsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för Arnäs socken taxerat klaganden för en till 15,000 kronor beräknad inkomst af rörelse,

samt pröfningsnämnden för Vesternorrlands län genom beslut den 30 september 1892, på därom inom nämnden framställdt yrkande, bestämt, att klaganden skulle inom Arnäs socken beskattas för trettiosextusen kronors inkomst, hvilket skulle motsvara omkring 6 kronors vinst på hvarje af klaganden under år 1891 skeppad standard trävaror,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 1 mars innevarande år, funnit klaganden icke hafva angående sin år 1892 beskattningsbara inkomst af rörelse i Arnäs socken åstadkommit sådan utredning, som emot bestridande af kronans ombud kunde verka ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 27 oktober 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

39.

Resolution på und. besvär af ordföranden i Ytterby sockens kommunalnämnd Em. Andreasson, enligt uppgift å kommunalnämndens vägnar, i fråga om maskinisten N. E. Anderssons inkomstbeskattning år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ordföranden i Ytterby sockens kommunalnämnd Em. Andreasson, enligt upp-

gift å kommunalnämndens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan bemälda sockens taxeringsnämnd år 1891 taxerat maskinisten Niklas E. Andersson för 525 kronors inkomst af kapital,

samt Andersson hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, då han vore medborgare i Amerikas förenta stater, till stöd för hvilken uppgift Andersson företedde Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 23 december 1890 i fråga om Anderssons taxering år 1889 i Ytterby socken, Andersson måtte varda från taxeringen befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1891, enär nämnden icke vore förvissad därom, att Andersson, som upplystes vara för året mantalsskrifven inom Ytterby socken, blifvit löst från sina medborgerliga skyldigheter till svenska staten, afslagit Anderssons yrkande,

har kammarrätten, där Andersson fullföljt talan, i utslag den 10 oktober 1892 på anförda skäl, med ändring af pröfningsnämndens beslut, undanröjt öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 3 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden, hvilken icke i sin egenskap af ordförande i Ytterby sockens kommunalnämnd är behörig att i målet föra talan, ej visat sig hafva af Ytterby kommun erhållit uppdrag att hos Kungl. Maj:t söka ändring i kammarrättens utslag, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

40.

Resolution på und. besvär af Kungsgården—Mariebergs aktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kungsgården—Mariebergs aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos 1892 års bevillningsberedning för Bjerträ socken uppgifvit sin samma år beskattningsbara inkomst af rörelse utgöra 33,492 kronor 82 öre, men bevillningsberedningen ansett, att till nämnda belopp borde läggas 19,890 kronor 30 öre, hvilket belopp klaganden för amortering af köpeskillingen å de af klaganden på arrende och afverkningsrätt innehafda skogar afdragit från 1891 års vinst å rörelsen, och förty föreslagit, att klaganden skulle taxeras för i rundt tal femtiotretusen trehundraåttiotre kronors inkomst,

samt Bjerträ sockens taxeringsnämnd, hos hvilken klaganden yrkat, att, vid beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst, förenämnda belopp å 19,890 kronor 30 öre måtte få afdragas, fastställt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det klaganden hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat att blifva taxerad allenast för det af klaganden till bevillningsberedningen uppgifna belopp, 33,492 kronor 82 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1892, enär i § 10 mom. 4 a) af gällande bevillningsförordning funnes föreskrifvet, hvilka afdrag vid beräkningen af inkomst af arbete finge uti ifrågavarande hänseende äga rum, och något afdrag därutöfver saknade stöd i nämnda förordning, samt med jämväl fästadt afseende å de förhållanden, under hvilka klagandens rörelse bedrefves, ogillat klagandens yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, genom utslag den 15 februari innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som mot kronoombudets bestridande kunde leda till ändring i öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 3 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

41.

Resolution på und. besvär af Malmö yllefabriksaktiebolag i fråga om klagandens taxering år 1892 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Malmö yllefabriksaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden af 1892 års taxeringsnämnder för Malmö stad och för Lackalänga socken i enlighet med vederbörande bevillningsberedningars förslag taxerats för inkomst af rörelse, i Malmö till belopp af 136,042 kronor och i Lackalänga socken till belopp af 33,690 kronor,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att beräkningen af klagandens inkomst, hvilken, på sätt klaganden hos bevillningsberedningarna uppgifvit, år 1891 uppgått i sin helhet till 149,731 kronor 37 öre, däraf $^{31}/_{40}$-delar borde taxeras i Malmö och $^{9}/_{40}$-delar i Lackalänga socken, måtte i enlighet därmed i Malmö nedsättas till 116,041 kronor 81 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 16 september 1892, enär afdrag för ränta å intecknad skuld icke borde medgifvas, förordnat, att $^{31}/_{40}$-delar af räntan å klagandens intecknade skuld skulle med 18,290 kronor tilläggas det af klaganden till beskattning i Malmö uppgifna beloppet 116,042 kronor och $^{9}/_{40}$-delar af räntan eller 5,310 kronor tilläggas det i Lackalänga socken till beskattning uppgifna beloppet 33,690 kronor, samt att klaganden till följd häraf skulle utgöra bevillning i rundt tal för etthundratrettiofyratusen trehundra kronor i Malmö och trettioniotusen kronor i Lackalänga socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat med yrkande att varda beskattad i Malmö och i Lackalänga socken i enlighet med de af klaganden till vederbörande bevillningsberedningar lämnade uppgifter, i utslag den 29 mars innevarande år sig utlåtit, att som klaganden icke styrkt, att det räntebelopp af 23,600 kronor, som pröfningsnämnden vid beräkning af klagandens beskattningsbara inkomst tillagt det af klaganden till beskattning uppgifna inkomstbeloppet, varit att hänföra till ränta å lånt rörelsekapital, funne

kammarrätten ej skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 3 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

42.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle i fråga om Helsinglands enskilda banks beskattning för inkomst af rörelse i nämnda stad år 1890.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Gäfle i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1890 beskattat Helsinglands enskilda bank för inkomst af rörelse vid hufvudkontoret i Söderhamn för 80,025 kronor, vid afdelningskontoret i Hudiksvall för 98,244 kronor och vid afdelningskontoret i Gäfle för 19,647 kronor 2 öre,

samt banken, med förmälan att enligt bankens räkenskaper nettovinsten för år 1889 uppgått till allenast 148,587 kronor 98 öre, däraf belöpte å hufvudkontoret i Söderhamn 65,066 kronor 76 öre, å afdelningskontoret i Hudiksvall 65,066 kronor 76 öre och å afdelningskontoret i Gäfle 18,454 kronor 46 öre, beträffande taxeringen i Hudiksvall och Gäfle hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att banken, efter tillägg af afdragna utskylder i Hudiksvall 4,061 kronor 20 öre och i Gäfle 1,116 kronor 8 öre, måtte varda beskattad för inkomst i Hudiksvall af 69,127 kronor 76 öre och i Gäfle af 19,566 kronor 8 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1890, enär banken icke vore berättigad att från beskattning undandraga i bankens räkenskaper gjorda afskrifningar å osäkra fordringar till belopp af 66,337 kronor 71 öre, samt dessutom till det af banken uppgifna inkomstbeloppet 148,587 kronor 98 öre borde läggas däri ej inräknade utskylder om tillhopa 19,779 kronor 44 öre, bestämt, att bankens hela beskattningsbara inkomst skulle beräknas till 234,705 kronor 13 öre samt fördelas

på hufvudkontoret i Söderhamn med 104,792 kronor 34 öre, på afdelningskontoret i Hudiksvall med 101,232 kronor 61 öre och på afdelningskontoret i Gäfle med 28,680 kronor 18 öre,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest banken sig besvärat, genom utslag den 6 april 1892 sig utlåtit, att enär Helsinglands enskilda bank måste anses berättigad att vid beräkningen af bankens år 1890 beskattningsbara inkomst, hvilken skulle upptagas med det belopp, hvartill inkomsten år 1889 uppgått, åtnjuta afdrag för under sistnämnda år å rörelsen lidna förluster med det i bankens räkenskaper i sådant häuseende bokförda belopp, 66,337 kronor 71 öre, samt af bankens efter sådant afdrag återstående inkomst, 168,367 kronor 42 öre, enligt den af pröfningsnämnden för inkomstens fördelning mellan de särskilda bankkontoren antagna grund, belöpte på hufvudkontoret i Söderhamn 75,742 kronor 69 öre, på afdelningskontoret i Hudiksvall 72,182 kronor 96 öre och på afdelningskontoret i Gäfle 20,441 kronor 77 öre, men vid det förhållande att taxeringsnämndens i Söderhamn åtgärd att taxera banken för 80,025 kronors inkomst icke blifvit hos pröfningsnämnden af banken öfverklagad, besvären, i hvad de innefattade yrkande om nedsättning i taxeringen i Söderhamn under nämnda belopp, icke kunde mot innehållet af 62 § bevillningsförordningen komma under pröfning, funne kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, på det sätt bifalla besvären, att bankens beskattningsbara inkomst nedsattes till åttiotusen tjugufem kronor i Söderhamn, sjuttiotvåtusen etthundraåttiotvå kronor 96 öre i Hudiksvall och tjugutusen fyrahundrafyrtioen kronor 77 öre i Gäfle;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring med yrkande, att, med ändring af kammarrättens utslag, så vidt det afsåge bankens beskattning i Gäfle, pröfningsnämndens beslut i denna del måtte varda fastställdt; Gifven Stockholms slott den 10 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

43.

Resolution på und. besvär af innehafvaren af Jönköpings juridiska byrå, vice häradshöfdingen A. A. V. Cronholm i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, innehafvaren af Jönköpings juridiska byrå, vice häradshöfdingen Anders Axel Vigilius Cronholm i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan dels taxeringsnämnden för Hedvig Eleonora församling i Stockholm år 1892 taxerat klaganden för 8,000 kronors inkomst af kapital och för 20,000 kronors inkomst af advokatverksamhet, dels ock taxeringsnämnden för Jakobs församling jämväl i Stockholm samma år taxerat klaganden för fyrtiotusen kronors inkomst af dylik verksamhet,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd, med förmälan att klaganden vore bosatt och mantalsskrifven i Hedvig Eleonora församling men hade sin affärslokal i Jakobs församling, yrkat, att taxeringen inom sistnämnda församling måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 14 oktober 1892, jämte det klagandens taxering i Hedvig Eleonora församling för inkomst af kapital fastställdes, däröfver klagan icke är vorden förd, tillika, enär advokatverksamhet vore ett sådant yrke, som afsåges i 12 § mom. d) i gällande bevillningsförordning och hvars afkastning borde beskattas å den ort, där rörelsen bedrefves, förklarat, att klaganden skulle för sin inkomst af advokatverksamhet taxeras i Jakobs församling, med anledning hvaraf taxeringen i Hedvig Eleonora församling för inkomst af nämnda verksamhet upphäfdes, samt, beträffande taxeringsnämndens i Jakobs församling uppskattning af inkomsten utaf klagandens verksamhet, bestämt, att, då klaganden icke i någon mån styrkt, att inkomsten af hans rörelse understege det belopp, hvartill densamma blifvit inom Jakobs församling beräknad, taxeringen i sistberörda församling skulle lämnas till beloppet oförändrad,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 14 april innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfnings-

nämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 17 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

44.

Resolution på und. besvär af t. f. landskamreraren O. V. Landén, å tjänstens vägnar, i fråga om riksdagsmannen G. Erikssons i Mörviken inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, tillförordnade landskamreraren O. V. Landén, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för Åre socken taxerat riksdagsmannen Gunnar Eriksson i Mörviken för 600 kronors inkomst af kapital och 250 kronors inkomst af enskild tjänst eller pension eller för tillhopa åttahundrafemtio kronors inkomst och förordnat, att däraf 450 kronor, enligt 11 § i bevillningsförordningen, skulle vara från bevillning fria,

samt klaganden, i egenskap af kronoombud hos samma års pröfningsnämnd för Jämtlands län, yrkat, att, som Gunnar Eriksson förutom den taxerade inkomsten åtnjöte 1,200 kronor i arfvode såsom riksdagsman, rätt till bevillningsfritt afdrag å den taxerade inkomsten måtte Gunnar Eriksson frånkännas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1892 ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden sig besvärat, i utslag den 17 maj innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 17 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

45.

Resolution på und. besvär af ingeniören P. Östberg för Östberg & Lenhardtsons aktiebolag i fråga om bolagets taxering år 1892 för inkomst af rörelse i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ingeniören Petter Östberg för Östberg & Lenhardtsons aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i Stockholm år 1892 taxerat bolaget för sextusen kronors inkomst af rörelse, som bolaget drifvit under åtta månader af samma år,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, enär författningsenligt mantalslängden borde följas vid taxeringen och förty de personer och bolag, som icke vore eller borde vara upptagna i mantalslängden, ej heller borde taxeras för inkomst, men bolaget, för hvilket Kungl. Maj:t den 8 april 1892 fastställt ordning, som af delägarne den 2 maj samma år antagits, först genom öfverståthållareämbetets kungörelse af den 27 maj 1892 fått sin anmälan om bolaget till handelsregistret kungjord och således ännu icke lagligen funnits till den 31 mars 1892, då årets mantalslängd af vederbörande roteman underskrifvits och till öfverståthållareämbetet öfverlämnats, bolaget måtte varda befriadt från taxering för inkomst år 1892,

men pröfningsnämnden genom beslut den 4 oktober 1892, enär bolaget icke anfört skäl ledande till ändring i den öfverklagade taxeringen, fastställt densamma,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 8 maj innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 17 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

46.

Resolution på und. besvär af möbelhandlaren O. Andersson Ahlström i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, möbelhandlaren O. Andersson Ahlström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Göteborgs stads vederbörande taxeringsnämnd för år 1891 taxerat klaganden för tvåtusen femhundra kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden, under åberopande af dels utdrag af protokollet, hållet hos notarius publicus i Göteborg den 17 september 1891, enligt hvilket klaganden nämnda dag med ed betygat, att hans inkomst af kapital och arbete under år 1890 icke öfverstigit 1,000 kronor, dels ock ett af snickaren L. A. Hellström den 19 i nyssnämnda månad utgifvet intyg af innehåll, att klaganden under åren 1890 och 1891 drifvit sin rörelse i så ringa omfång, »att någon nämnvärd förtjänst däraf uppstått», och att klaganden genom misslyckade spekulationer gjort stora förluster, hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till 800 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1891, enär klaganden, ehuru han edligen betygat, att hans inkomst af kapital och arbete under år 1890 icke öfverstigit 1,000 kronor, icke angifvit, huru han beräknat sin inkomst, hvadan möjligt vore, att klaganden vid inkomstens beräknande gjort afdrag för belopp, hvilka icke finge från beskattning undantagas, samt klaganden med det af snickaren Hellström utfärdade intyget icke visat sig hafva skäl för sin talan, ogillat klagandens ändringssökande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 28 oktober 1892 funnit, det klaganden rörande beloppet af sin år 1891 beskattningsbara inkomst af rörelse ej åstadkommit sådan utredning, som i öfverklagade taxeringsåtgärden kunde verka ändring; Gifven Stockholms slott den 17 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit hand-

lingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

47.

Resolution på und. besvär af Turinge sockens kommunalstämma i fråga om intressenternas i bolaget under firma »Pappersbruket Nyqvarn» beskattning år 1892 inom Turinge socken för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Turinge sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat intressenterna i bolaget under firma »Pappersbruket Nyqvarn» för 40,000 kronors inkomst af rörelse vid bruket,

samt Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest en af nämndens ledamöter yrkat, att, enär en del af brukets rörelse måste anses drifven i Södertälje, där bruket hade kontor, någon andel af brukets vinst måtte därstädes taxeras, genom beslut vid sammanträde den 22, 23 och 24 september 1892, med bifall till berörda yrkande och i enlighet med den i liknande fall tillämpade fördelningsgrund, förordnat, att en femtedel af brukets beskattningsbara inkomst skulle taxeras i Södertälje och allenast fyra femtedelar i Turinge socken, samt i följd däraf, jämte det bruket taxerats i Södertälje för 8,000 kronors inkomst, nedsatt beräkningen af dess i Turinge socken beskattningsbara inkomst till trettiotvåtusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 29 mars innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde leda till ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 24 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

48.

Resolution på und. besvär af inspektoren A. Askeroth i fråga om klagandens beskattning år 1892 för inkomst genom lotterivinst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, inspektoren Axel Askeroth i underdånighet anfört däröfver, att.

sedan 1892 års taxeringsnämnd för Voxna socken taxerat klaganden, utom för 1,700 kronors inkomst af enskild tjänst, hvarom nu ej är fråga, jämväl för inkomst af rörelse eller yrke eller eljest till belopp af femtusen kronor, motsvarande vinst, som utfallit å en klagandens obligation i teaterlotteriet i Stockholm,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat att för sin berörda lotterivinst icke blifva taxerad till högre belopp än som motsvarade årliga räntan å vinstbeloppet,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1892 ogillat klagandens yrkande såsom obestyrkt eller icke grundadt på skäl, som emot kända förhållanden och föregående beskattningsmyndigheters åsikter borde verka ändring i taxeringsnämndens åtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 8 maj innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 24 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

49.

Resolution på und. besvär af kamereraren A. Svensson, såsom hufvudredare för Jönköpings förenade ångfartygsaktiebolag, i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren A. Svensson, såsom hufvudredare för Jönköpings förenade ångfartygsaktiebolag, i underdånighet anfört däröfver, att.

sedan vederbörande bevillningsberedning i staden Jönköping år 1891 föreslagit, att bolaget måtte taxeras för 8,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden i sin förenämnda egenskap hos stadens taxeringsnämnd yrkat, att bolaget måtte beskattas för en inkomst af allenast 1,373 kronor 93 öre, hvilket belopp enligt till bevillningsberedningen aflämnad uppgift utgjorde bolagets inkomst under år 1890, sedan bland annat kostnaden för en ny ångpanna för bolagets ångare Per Brahe afförts,

men taxeringsnämnden, som ansett, att kostnaden för nybyggnad af ångpannan ej finge från beskattningsbara inkomsten afdragas, ej vidtagit någon ändring i bevillningsberedningens förslag,

så och efter det Jönköpings läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden fullföljt sitt hos taxeringsnämnden framställda yrkande, genom beslut vid sammanträde den 17 september 1891 samma yrkande afslagit,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 21 november 1892 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 24 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som bolaget måste anses berättigadt att vid beräkning af sin beskattningsbara inkomst för år 1891 åtnjuta afdrag för kostnaden för insättande af ny ångpanna å den bolaget tillhöriga ångaren »Per Brahe», finner Kungl. Maj:t, med ändring af kammarrättens utslag, skäligt nedsätta beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst för ifrågavarande år till det af bolaget till bevillningsberedningen uppgifna belopp eller i rundt tal ettusen trehundrasjuttiotre kronor. Hvilket etc.

50.

Resolution på und. besvär af arbetsförmannen O. F. Ekvall i fråga om klagandens beskattning år 1892 för inkomst af lotterivinst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, arbetsförmannen O. F. Ekvall i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för staden Visby taxerat klaganden för trettiosextusen tvåhundrafyrtio kronors inkomst, af hvilket belopp 36,000 kronor utgjorde behållning af klaganden under nämnda år tillfallen vinst i danska klasslotteriet,

samt klaganden hos Gotlands läns pröfningsnämnd yrkat, att beloppet af hans inkomst af lotterivinst måtte fastställas till 800 kronor, utgörande fem procent ränta å 16,000 kronor, *

men pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1892, enär lotterivinst under år 1892 tillfallit klaganden till belopp, som efter afdrag af kostnaderna utgjort 36,000 kronor och berörda vinst enligt § 8 mom. 2 d) bevillningsförordningen borde beskattas, samt klaganden icke ens bestridt, att han dessutom haft inkomst af arbete till belopp af 240 kronor, med afslag å klagandens yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 6 mars innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 30 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

51.

Resolution på und. besvär af löjtnanten U. Lilliebjörn i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, löjtnanten vid Kungl. Vendes artilleriregemente Uno Lilliebjörn i underdånighet anfört däröfver, att,

* E. uppgifver sig hafva användt en del af lotterivinsten till inköp af fastighet och inventarier.

sedan 1892 års bevillningsberedning för staden Kristianstad på grund af inkomna officiella uppgifter, enligt hvilka klaganden åtnjöte, förutom aflöning vid sagda regemente, 1,886 kronor 4 öre, jämväl arfvode för tjänstgöring vid Kungl. krigsskolan å Karlberg med 1,000 kronor, föreslagit, att klaganden skulle taxeras för 2,886 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt stadens taxeringsnämnd, hvarest klaganden under åberopande af 10 § 4 mom. gällande bevillningsförordning yrkat att icke varda beskattad för berörda arfvode å 1,000 kronor, med bifall till detta yrkande taxerat klaganden för allenast 1,886 kronors inkomst,

så och efter det Kristianstads läns pröfningsnämnd, hvarest kronans ombud hemställt, huruvida icke klaganden borde för ifrågavarande arfvode erlägga bevillning, genom beslut den 16 september 1892 godkänt taxeringsnämndens beskattningsåtgärd,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där landskamereraren E. Andersson, å tjänstens vägnar, sig besvärat, genom utslag den 10 mars innevarande år sig utlåtit, att, som ifrågavarande arfvode af 1,000 kronor vore att anse, icke såsom anvisadt till bestridande af några med klagandens anställning vid krigsskolan å Karlberg förenade särskilda kostnader, för hvilka, enligt § 10 mom. 4 litt e) bevillningsförordningen, vid beräkning af inkomst utaf arbete afdrag finge ske, utan såsom en klaganden tillkommande löneförmån, för hvilken klaganden bort jämlikt åberopade förordning taxeras; alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, till två tusen åttahundraåttiosex kronor höja beräkningen af den inkomst, hvarför klaganden hade att för år 1892 i Kristianstad utgöra bevillning; Gifven Stockholms slott den 30 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. arméförvaltningen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

52.

Resolution på und. besvär af bolaget Vieille Montagne i fråga om klagandens taxering år 1891 för inkomst af grufdrift inom Lerbäcks och Hammars socknar.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bolaget Vieille Montagne i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden af 1891 års vederbörande taxeringsnämnder taxerats för inkomst af grufdrift vid klagandens zinkgrufvor inom Lerbäcks och Hammars socknar på följande sätt nämligen, af Lerbäcks och Halsbergs socknars taxeringsnämnd för 50 kronors inkomst af hvarje utaf 4,839 ton inom Lerbäcks socken bruten rik zinkmalm, för 4 kronor 80 öres inkomst af hvarje utaf 5,269 ton bruten sämre zinkmalm och för 127 kronor 5 öres inkomst af hvarje utaf 5 ton vid vaskning vunnen blymalm eller, efter afdrag af fem procent af klagandens för grufdriften använda byggnaders värde, för tillhopa tvåhundrasextioettusen sexhundratjugusex kronors inkomst, samt af Askersunds, Hammars och Snaflunda socknars taxeringsnämnd för 15 kronors inkomst af hvarje utaf 10,084 ton inom Hammars socken uppbruten zinkmalm, däraf 2,196 ton utgjorde rik malm och 7,888 ton fattig malm, för 67 kronor 16 öres inkomst af hvarje utaf 27 ton erhållen stuffblymalm, för 127 kronor 5 öres inkomst af hvarje utaf 481 ton vid anrikning vunnen blymalm och för 7 kronor 5 öres inkomst af hvarje utaf 21,363 ton rostadt blende eller, efter sådant afdrag, som ofvan nämnts, för 322,293 kronors inkomst,

samt klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat den ändring i taxeringen, att, i enlighet med vederbörande bevillningsberedningars, på klagandens uppgifter grundade förslag, klagandens inkomst af zinkmalm blefve beräknad för hvarje ton rik malm till 38 kronor 9 öre och för hvarje ton fattig malm till 4 kronor 8 öre samt klagandens taxering i följd däraf nedsatt i Lerbäcks socken till 203,993 kronor och i Hammars socken till 292,542 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1891, enär samma grunder för beräknande

af inkomsten utaf den uppbrutna zinkmalmen borde tillämpas i Lerbäcks och Hammars socknar, fastställt taxeringsnämndens i Lerbäcks socken beskattningsåtgärd och förordnat, att klagandens inkomst af uppbruten zinkmalm inom Hammars socken skulle så beräknas, att 2,196 ton bättre malm upptoges till 50 kronor per ton och 7,888 ton sämre malm till värde af 4 kronor 80 öre per ton, samt till följd däraf bestämt klagandens beskattningsbara inkomst af grufrörelsen inom Hammars socken till trehundraadertontusen sexhundranittiosex kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 23 november 1892 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 30 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

53.

Resolution på und. besvär af Kungs-Barkarö sockens kommunalnämnd i fråga om öfverjägmästaren O. E. H. Grahls taxering för inkomst år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kungs—Barkarö sockens kommunalnämnd i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan öfverjägmästaren Oscar Eugen Hjalmar Grahl, som för år 1891 mantalsskrifvits inom så väl Stockholms stad som Kungs-Barkarö socken, blifvit för berörda år inom båda dessa kommuner beskattad för 1,000 kronors inkomst af kapital och 2,500 kronors pension,

samt Grahl hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt yrkat att varda befriad från erläggande af bevillning inom endera af nämnda kommuner,

så har kammarrätten genom utslag den 18 oktober 1892, på anförda skäl, med upphäfvande af taxeringen i Kungs-Barkarö socken befriat Grahl från skyldighet att för år 1891 i nämnda

socken utgöra bevillning för inkomst; Gifven Stockholms slott den 30 november 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas, och som kommunalnämnden, hvilken icke i sådan egenskap är behörig att öfverklaga kammarrättens utslag, icke visat sig äga kommunalstämmans uppdrag att i målet föra talan, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

54.

Resolution på und. besvär af handelsbolaget under firma Falkman, Möller & C:o i fråga om klagandens beskattning år 1892 för inkomst af rörelse vid Stora Nyborg i Brännkyrka socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handelsbolaget under firma Falkman, Möller & C:o i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för Brännkyrka socken taxerat klaganden för 1,000 kronors inkomst af rörelse vid Stora Nyborg,

samt klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat befrielse från berörda taxering på den grund, att klaganden, som idkade sin rörelse i Stockholm, i Brännkyrka socken endast innehade och begagnade en därstädes uppförd fotogénkällare,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22, 23 och 24 september 1892, enär enligt i nämnden meddelade upplysningar, berörda källare utgjorde en väsentlig förutsättning för bedrifvande af klagandens rörelse och enligt jämväl vunnen upplysning försäljning ägde rum direkt från källaren samt vid sådant förhållande klaganden måste anses drifva en hufvudsaklig gren af sin rörelse inom Brännkyrka socken, ogillat klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 18 april innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 8 december 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden numera styrkt, att klaganden icke under år 1892 idkat rörelse inom Brännkyrka socken, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från den klaganden för ifrågavarande år påförda bevillning för inkomst af rörelse inom nämnda socken. Hvilket etc.

55.

Resolution på und. besvär af handelsbolaget under firma Falkman, Möller & C:o i fråga om klagandens beskattning år 1892 för inkomst af rörelse inom Nacka socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handelsbolaget under firma Falkman, Möller & C:o i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för Nacka socken taxerat klaganden för tjugutusen kronors inkomst af rörelse vid Alphyddan i Nacka socken,

samt klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat att från taxeringen varda befriad, på den grund att klaganden, som vid Alphyddan endast hade källare för lagring af eldfarliga oljor, därstädes icke drefve någon rörelse,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22, 23 och 24 september 1892, enär inom nämnden upplysts, att försäljning af eldfarliga oljor jämväl från källare vid Alphyddan ägde rum och att en hufvudsaklig gren af klagandens rörelse bedrefves i Nacka socken, ogillat yrkandet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 13 mars innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 8 december 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

56.

Resolution på und. besvär af länsbokhållaren C. Sandahl, å tjänstens vägnar, i fråga om friherre H. D. Hamiltons å Boskulla inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, länsbokhållaren Carl Sandahl, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1891 års taxeringsnämnd för Bo socken taxerat friherre H. D. Hamilton å Boskulla för fyratusen kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

samt friherre Hamilton, med företeende af ett utaf två personer utfärdadt intyg därom, att han ej ägde någon inkomst af kapital eller arbete utan af sin fader åtnjöte ett årligt underhåll till belopp af 4,000 kronor, hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, som berörda underhåll ej kunde vara föremål för beskattning, friherre Hamilton måtte varda från ifrågavarande taxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 28 och 29 september 1891, under åberopande af § 8 mom. 3 c) och § 10 mom. 2 i bevillningsförordningen den 14 september 1883, förklarat friherre Hamilton icke hafva anfört skäl, ledande till ändring i den af taxeringsnämnden vidtagna beskattningsåtgärd,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där friherre Hamilton sig häröfver besvärat, genom utslag den 8 november 1892 sig utlåtit, att, som det årsunderhåll, friherre Hamilton erhölle af sin fader, icke vore att hänföra till sådan inkomst, hvarför bevillning enligt §§ 7 och 8 i gällande bevillningsförordning skulle erläggas, funne kammarrätten skäligt att, med upphäfvande af beskattningsnämndernas beslut, befria friherre Hamilton från den honom år 1891 i Bo socken åsatta taxering för 4,000 kronors inkomst; Gifven Stockholms slott den 8 december 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner, med afseende å stadgandet i § 8 mom. 2 c) i förordningen angående bevillning

af fast egendom samt af inkomst den 14 september 1883, godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

57.

Resolution på und. besvär af Lugnviks nya ångsågsaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1892 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Lugnviks nya ångsågsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års bevillningsberedning för Bjerträ socken föreslagit, att klaganden, som år 1891 utskeppat 8,180 standards trävaror, skulle beräknas hafva haft en inkomst af fem kronor å hvarje skeppad standard och förty taxeras för fyrtiotusen niohundra kronors inkomst af rörelse,

samt socknens taxeringsnämnd fastställt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det klaganden, med åberopande af bestyrkt utdrag af revisionsberättelse öfver verkställd granskning af klagandens räkenskaper och förvaltning för år 1891, hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att klagandens beskattningsbara inkomst af rörelse måtte bestämmas till 12,897 kronor 62 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1892 beslutat att med hänsyn till andra likställda bolags beskattning ogilla klagandens berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 17 maj innevarande år icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 22 december 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

58.

Resolution på und. besvär af Stora Kopparbergs bergslags aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1891 för inkomst af rörelse inom Älfkarleby socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stora Kopparbergs bergslags aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1891 års taxeringsnämnd för Älfkarleby socken i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag beräknat klagandens beskattningsbara inkomst af rörelse vid Skutskärs sågverk till 420,000 kronor,

samt klaganden, under åberopande af ett till bevillningsberedningen ingifvet utdrag af räkenskaperna öfver klagandens hela rörelse år 1890, enligt hvilket bland klagandens utgifter afförts »räntor och allmänna omkostnader» med belopp, motsvarande ungefär 50,6188 procent af »bruttoinkomsten» å samtliga af klaganden försålda produkter, hvari inginge bruttoinkomst af försålda trävaror från Skutskärs sågverk med 555,807 kronor 29 öre, hos Upsala läns pröfningsnämnd yrkat, att sistnämnda belopp måtte läggas till grund för beräkningen af klagandens år 1891 i Älfkarleby socken beskattningsbara inkomst, och att, efter afdrag från samma belopp af dels 50,6188 procent däraf eller 281,342 kronor 89 öre, utgörande andel i räntor och allmänna omkostnader, och dels åtskilliga andra poster å tillhopa 49,211 kronor 84 öre, den beskattningsbara inkomsten måtte bestämmas till 225,252 kronor 56 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1891, enär det icke kunde inhämtas, att uti ofvanberörda belopp, 281,342 kronor 89 öre, icke inginge poster, för hvilka klaganden enligt bevillningsförordningen borde taxeras, samt det jämväl saknades upplysning därom, att räntor och allmänna omkostnader vid Skutskärs sågverk uppgått till det belopp, hvarmed afdrag därför beräknats, förklarat sig i ärendets outredda skick icke kunna göra ändring i taxeringsnämndens beslut,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 2 december 1892 ansett klaganden icke hafva i afseende å verkliga beloppet af

sin år 1891 i Älfkarleby socken beskattningsbara inkomst förebragt sådan utredning, som kunde föranleda till ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 30 december 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden fått med underdåniga påminnelser inkomma, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som i det af klaganden vid beräkning af klagandens hela beskattningsbara inkomst afdragna räntesaldo, enligt hvad klaganden i de underdåniga besvären uppgifvit, ingår ett belopp af 60,000 kronor, utgörande ränta å vid 1890 års slut oguldna köpeskillingsreverser för Skutskärs sågverk, men afdrag för ränta å medel, upplånta för förvärf af fastighet, ej är i bevillningsförordningen vid beräkning af inkomst af arbete medgifvet, samt klaganden, hvilken jämväl från bruttoinkomsten afräknat tre procent af taxeringsvärdet för jordbruksfastighet vid Skutskärs sågverk med tillydande med 1,071 kronor, icke ådagalagt, att den del af klagandens inkomst, som skulle anses genom ifrågavarande bevillning för jordbruksfastighet beskattad, uppgått till nämnda belopp; alltså och då klaganden genom den i målet förebragta utredning må anses hafva styrkt riktigheten såväl af klagandens inkomstberäkning i öfrigt som af grunden för inkomstens fördelning till beskattning å de särskilda orter, där klagandens rörelse idkas, finner Kungl. Maj:t skäligt att med ändring af kammarrättens utslag förordna, att beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst inom Älfkarleby socken för år 1891 skall nedsättas till det af klaganden uppgifna belopp 225,252 kronor 56 öre med tillägg af ofvan omförmälda två poster, sammanlagdt utgörande 61,071 kronor, eller tillhopa i jämnadt tal till tvåhundraåttiosextusen trehundratjugutre kronor. Hvilket etc.

59.

Resolution på und. besvär af rederiaktiebolaget Svea i fråga om klagandens beskattning år 1892 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, rederiaktiebolaget Svea i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Stockholms stads vederbörande bevillningsberedning för år 1892 uppgifvit att, på sätt jämväl framginge af den öfver klagandens verksamhet år 1891 af styrelsen afgifna berättelse, klagandens inkomst sistnämnda år uppgått till 83,830 kronor 3 öre, hvilket belopp vid klagandens taxering borde minskas med 75,592 kronor 3 öre eller 5 procent af det värde, 1,511,840 kronor 67 öre, hvartill samtliga klagandens ångbåtar vid 1891 års början bokförts, så att återstoden 8,238 kronor utgjorde klagandens år 1892 beskattningsbara inkomst,

samt vederbörande taxeringsnämnd i enlighet med bevillningsberedningens förslag till sistberörda inkomstbelopp lagt dels 1,645 kronor 21 öre, utgörande klagandens utskylder för år 1890, dels ock 30,000 kronor, hvilka klaganden enligt revisionsberättelse öfver klagandens verksamhet år 1891 användt till afbetalning å skuld, och i följd däraf taxerat klaganden för 39,883 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det klaganden, med förmälan att vid klagandens taxering afdrag icke skett för den genom slitning uppkomna värdeminskning af klagandens ångbåtar, hvilken minskning icke kunde anses understiga 5 procent å båtarnas bokförda värde vid 1891 års början, hos stadens pröfningsnämnd yrkat att komma i åtnjutande af nämnda afdrag och att beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst måtte nedsättas till 8,238 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 oktober 1892, enär det af klaganden påyrkade afdrag vid taxeringens åsättande redan blifvit beräknadt, med ogillande af yrkandet, fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 31 maj innevarande år sig utlåtit, att som klaganden icke visat, att klagandens år 1892 beskattningsbara inkomst understigit det belopp, hvartill inkom-

sten af beskattningsnämnderna sammanstämmande beräknats, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 30 december 1893.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som de 30,000 kronor, hvilka år 1891 blifvit använda till afbetalning å klagandens reversskuld och för hvilka klaganden enligt kammarrättens utslag förklarats skyldig att år 1892 utgöra bevillning, enligt handlingarnas föranledande utgöra en del af de 75,592 kronor 3 öre, hvilka vid klagandens taxering ansetts böra från 1891 års inkomster afdragas såsom ersättning för den minskning i värde, klagandens fartyg genom slitning samma år undergått; alltså och då vid sådant förhållande berörda 30,000 kronor icke bort blifva föremål för taxering, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, nedsätta beräkningen af klagandens år 1892 beskattningsbara inkomst till jämnadt belopp af niotusen åttahundraåttiotre kronor. Hvilket etc.

60.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall i fråga om Heffners aktiebolags beskattning år 1892 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Sundsvall i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1892 taxerat Heffners aktiebolag för inkomst af trävarurörelse inom Sköns socken till belopp af 63,100 kronor, hvilket belopp beräknats motsvara två tredjedelar af bolagets hela vinst af rörelsen under år 1891, samt i staden Sundsvall till belopp af 45,000 kronor, utgörande hälften af bolagets där till 90,000 kronor beräknade vinst för år 1891 af samma rörelse,

samt bolaget hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att som enligt företedt utdrag af bolagets räkenskaper med därå af två personer tecknadt intyg behållna vinsten af bolagets rörelse år 1891 utgjort 4,519 kronor 35 öre, men vid taxering borde dels tilläggas i räkenskaperna afförda utskylder 10,813

kronor 70 öre, dels ock afdragas 10,805 kronor, motsvarande fem procent å värdet af de bolagets fastigheter, som vore för rörelsen erforderliga, beräkningen af bolagets år 1892 beskattningsbara inkomst af rörelse måtte bestämmas till 4,528 kronor 5 öre, äfvensom att bolaget måtte för hälften af ifrågavarande inkomst taxeras inom hvardera af omförmälda kommuner,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1892, med hänsyn till bolagets stora skeppning och andra jämförliga bolags beskattning, bestämt bolagets beskattningsbara inkomst för år 1892 till 90,000 kronor samt förordnat, att, då bolagets rörelse hufvudsakligen bedrefves inom Sköns socken, bolaget skulle utgöra bevillning för två tredjedelar af berörda inkomst eller för 60,000 kronor inom nämnda socken och för återstoden eller 30,000 kronor i staden Sundsvall,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, i utslag den 5 maj 1893 sig utlåtit, att, enär med afseende å det i målet företedda utdrag af bolagets räkenskaper för år 1891 med därå tecknadt intyg jämte hvad i öfrigt i målet förekommit det finge antagas, att bolagets år 1892 beskattningsbara inkomst ej öfverstigit det belopp, 4,528 kronor 5 öre, hvartill samma inkomst af bolaget uppgifvits, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, till 4,528 kronor bestämma det inkomstbelopp, hvarför bolaget hade att för år 1892 utgöra bevillning, af hvilket belopp bolaget skulle för två tredjedelar eller 3,019 kronor utgöra bevillning inom Sköns socken och för återstoden, 1,509 kronor, i staden Sundsvall;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring med yrkande, att bolagets beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till 90,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 9 februari 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som bolaget, på sätt kronans ombud i sin till kammarrätten afgifna förklaring öfver bolagets därstädes anförda besvär erinrat, icke styrkt, huruvida och i sådant fall till hvilket belopp bolaget vid beräkning af vinsten af bolagets rörelse för år 1891, hvilket års förhållanden skola ligga till grund för nu ifrågavarande taxering, i räkenskapen gjort afdrag för värdet af träd, afverkade å bolagets egna och arrenderade skogar, samt bolaget följaktligen ej kan

anses hafva förebragt nöjaktig utredning angående sin beskattningsbara inkomst, finner Kungl. Maj:t skäligt på det sätt ändra kammarrättens utslag, så vidt det afser bolagets beskattning år 1892 i Sundsvall, att med beräkning af bolagets beskattningsbara inkomst af rörelse i dess helhet till 90,000 kronor det i Sundsvall beskattningsbara beloppet bestämmes till en tredjedel däraf eller trettiotusen kronor. Hvilket etc.

61.

Resolution på und. besvär af Sköldinge sockens kommunalstämma i fråga om grenadieren C. G. Hedins inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sköldinge sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för samma socken taxerat grenadieren C. G. Hedin för 100 kronors inkomst af allmän tjänst och 632 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest eller för tillsammans 732 kronors inkomst, hvaraf 450 kronor skulle vara från bevillning fria,

samt Hedin, med åberopande af intyg därom, att hans aflöning för arbete hos Kantorps grufaktiebolag under år 1891 uppgått till 607 kronor 4 öre jämte 25 kronor »i hyra», samt med förmälan, att han hade hustru och fem barn att försörja och under en längre tid af år 1892 genom sjukdom varit oförmögen till arbete, hos Södermanlands läns pröfningsnämnd yrkat att varda från den honom åsatta inkomsttaxeringen befriad,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1892 bifallit Hedins berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 29 maj 1893 sig utlåtit, att som Hedins inkomst af arbete, efter afdrag enligt bevillningsförordningen för omkostnader för arbetet, kunde antagas icke hafva uppgått till 700 kronor samt Hedin, med afseende å hvad i målet blifvit upplyst om Hedins sjukdom och talrika familj, finge jämlikt 11 § bevillningsförordningen för år 1892 vara befriad från erläggande af bevillning för inkomst, funne

kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 17 februari 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner skäl icke vara anförda, som kunna föranleda ändring i det slut, kammarrättens öfverklagade utslag innehåller. Hvilket etc.

62.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden J. Nylund i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden i Järbo pastorat Johan Nylund i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden i Järbo socken år 1892 taxerat klaganden för tvåtusen åttahundra kronors inkomst af allmän tjänst,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär i inkomstbeloppet beräknats 800 kronors inkomst af klaganden på lön anslagen boställsjord i Ofvansjö socken, det taxerade inkomstbeloppet måtte nedsättas till 2,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1892, enär icke ifrågavarande jord, som genom vederbörande länsstyrelses och domkapitels försorg utarrenderades, utan endast afkomsten däraf vore kyrkoherden i Järbo till löneförbättring anslagen, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden fullföljt sin talan, i utslag den 18 september 1893 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 8 mars 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

63.

Resolution på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om stadstjänaren K. J. Larssons inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan stadstjänaren Karl Johan Larsson af 1892 års vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm taxerats — förutom för 344 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, hvarom nu ej är fråga — för ettusen femhundrafyrtiosju kronors inkomst af allmän tjänst,

samt Larsson hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, då taxeringsnämnden vid bestämmande af hans sistnämnda inkomst inräknat icke blott den lön, Larsson, som den 18 september 1891 utnämnts till ordinarie stadstjänare, för år 1892 åtnjöte, utan äfven arfvoden å tillhopa 747 kronor 10 öre, som Larsson uppburit såsom extra stadstjänare under år 1891, nämligen dels den 2 april 1891 med 350 kronor för tjänstgöring från den 1 september 1890 till den 1 mars 1891, dels på våren 1891 med 14 kronor för tjänstgöring vid valförrättningar, dels den 10 juli 1891 med 223 kronor 66 öre för tjänstgöring från den 1 mars 1891 till den 26 juni samma år och dels den 4 november 1891 med 159 kronor 48 öre för tjänstgöring från den 26 juni 1891 till den 18 september samma år, men Larsson enligt sitt förmenande för dessa arfvoden blifvit beskattad redan under åren 1890 och 1891, Larssons taxering för år 1892 måtte nedsättas med 747 kronor 10 öre eller, om pröfningsnämnden ansåge ifrågavarande arfvoden icke förut hafva varit föremål för beskattning, att Larsson jämlikt § 10 mom. 2 c) i gällande bevillningsförordning måtte befrias från taxering åtminstone för förstnämnda tre arfvodesposter å tillhopa 587 kronor 66 öre, som Larsson uppburit så tidigt, att desamma kunnat af 1891 års taxeringsnämnd och pröfningsnämnd beräknas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 4 oktober 1892, enär Larssons taxering uti ifrågavarande hänseende grundade sig å officiel uppgift, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Larsson häröfver sig besvärat, genom utslag den 5 juni 1893 sig utlåtit, att, emedan genom hvad Larsson i målet uppgifvit och kronans ombud lämnat obestridt finge anses utredt, att utaf de arfvoden, hvilka Larsson uppburit på grund af förordnande såsom extra stadstjänare för tiden från den 1 september 1890 till den 18 september 1891, åtminstone ett belopp af tillhopa 587 kronor 66 öre icke tillfallit Larsson så sent under år 1891, att det ej kunnat af det årets taxerings- eller pröfningsnämnd beräknas, vid hvilket förhållande samma belopp icke bort emot § 10 mom. 2 c) bevillningsförordningen år 1892 till bevillning taxeras; alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta beräkningen af Larssons inkomst af allmän tjänst med nämnda belopp eller till 959 kronor; och skulle Larsson, hvars sammanräknade inkomst år 1892 sålunda utgjort 1,303 kronor, därför erlägga bevillning, efter åtnjutande, enligt vederbörande beskattningsnämnders i Stockholm beslut, af bevillningsfrihet för 400 kronor med 9 kronor 3 öre; Gifven Stockholms slott den 8 mars 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som ifrågavarande af Larsson på grund af förordnanden såsom extra stadstjänare under år 1891 uppburna arfvodesbelopp, tillhopa 747 kronor 10 öre, enligt de af Larsson lämnade upplysningar ej tillfallit honom så tidigt, att de kunnat vara upptagna å den uppgift om Larssons löneförmåner, som vederbörande myndighet jämlikt § 14 bevillningsförordningen haft att före den 15 mars nämnda år meddela till ledning vid 1891 års taxering, samt Larsson ej heller mot klagandens bestridande styrkt, att beloppen det oaktadt tagits i beräkning vid Larssons beskattning för år 1891, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

64.

Resolution på und. besvär af V. Klockare, J. E. Nordberg m. fl. i fråga om taxeringen år 1892 af klagandenas från 1/4 mantal Haapaniemi afsöndrade lägenheter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vilhelm Klockare, J. E. Nordberg, Henr. Petäjäniemi, Nils Palovara, Abraham Maurits Förare, Zakarias Kyrö, P. A. Nikimnaa, J. P. Förare, Henrika Rantio, K. A. Salomonsson Förare, Karl Fransson Förare, Axel Mauritz Förare, Isak Salomonsson Förare, Erik Roos, Erik Nilsson Ruono, Arvid Bäckström, J. P. Mustajärvi, August Niemi, Karl Heikkilä, J. F. Gustafsson, A. Felix Anno, Johan Johansson, Isak Sakari, Oskar Henriksson, Isak Hurujoki, Abraham Risto, Henrik Peuravaara, Erik Bäckström, Petter Wuola och P. A. Stenudd i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Neder Torneå socken åsatt klagandenas från 1/4 mantal Haapaniemi afsöndrade lägenheter värden såsom jordbruksfastighet,

samt klagandena hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att enär 1/4 mantal Haapaniemi, som tillhörde staden Haparanda, med afseende å värdet af nämnda lägenheter, för hvilka till staden utgjordes så kallad grundskatt, taxerats till 27,500 kronor, klagandena måtte befrias från att för dessa lägenheter erlägga fastighetsbevillning, samt, för den händelse lägenheterna likväl ansåges böra särskildt taxeras, att, då deras hufvudsakliga värde utgjordes af de å dem uppförda åbyggnader, lägenheterna måtte taxeras ej såsom jordbruksfastighet utan såsom annan fastighet,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1892 förklarat, att med den ifrågasatta förändringen, därest sådan erfordrades, borde anstå till år 1893, då allmän uppskattning af fastigheter komme att äga rum, och förty ogillat klagandenas yrkanden samt fastställt taxeringarna,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 10 maj 1893 icke funnit skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärderna göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 april 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klagandena därefter fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

65.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg i fråga om Brattfors aktiebolags inkomstbeskattning för år 1891 i nämnda stad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Göteborg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1891 års bevillningsberedning för staden Göteborg föreslagit, att Brattfors aktiebolag, som å Deijefors egendom inom Nedra Ulleruds socken af Vermlands län drefve rörelse genom förädling af trävaror m. m. och i Göteborg hade upplag af dylika varor, måtte i staden taxeras för 10,000 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos vederbörande taxeringsnämnd yrkat, att, enär bolaget i Göteborg endast hade brädgård för uppläggning af trävaror, som försåldes af bolagets agenter, men bolaget självt i nämnda stad icke drefve rörelse på ett mera självständigt sätt eller i afsevärd omfattning samt ej beredt sig någon behållen inkomst därstädes, bolaget måtte varda från taxering för inkomst af rörelse i Göteborg befriadt,

men taxeringsnämnden fastställt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget fullföljt sitt berörda hos taxeringsnämnden framställda yrkande, genom beslut den 30 september 1891, enär bolaget enligt eget medgifvande för sina trävaror i Göteborg hade upplagsplats, därifrån varor försåldes genom bolagets agenter. samt bolaget, hvilket vid sådant förhållande borde i Göteborg beskattas för den inkomst, bolaget hade af de varor, som därifrån försåldes, icke syntes hafva visat, att berörda inkomst understege det belopp, hvartill inkomsten af taxeringsnämnden beräknats, bolagets yrkande ogillat,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat samt tillika fört talan mot af Vermlands läns pröfningsnämnd i fråga om bolagets beskattning inom nämnda län meddeladt beslut, genom utslag den 28 april 1893 i öfverklagade delar sig utlåtit, att, enär med afseende å hvad i målet förekommit, bolaget ej kunde anses hafva i Göteborg drifvit rörelse af sådan beskaffenhet, att bolaget jämlikt § 12 mom. c) i gällande bevillningsförordning skolat för inkomst af rörelse i nämnda stad taxeras, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnds beslut, befria bolaget från taxeringen i Göteborg;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att den bolaget af taxeringsmyndigheterna påförda beskattning för inkomst af rörelse i staden Göteborg måtte varda fastställd; Gifven Stockholms slott den 20 april 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som den af bolaget i Göteborg utöfvade verksamhet på grund af hvad i målet förekommit måste anses hafva varit af den beskaffenhet, att däraf härflytande inkomst bör i Göteborg taxeras, men samma inkomst ej skäligen kan antagas hafva öfverstigit ett belopp af 5,000 kronor, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt, på det sätt bifalla de underdåniga besvären, att bolaget förklaras skola för år 1891 i Göteborg utgöra bevillning för en till femtusen kronor beräknad inkomst af rörelse. Hvilket etc.

66.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Arnell, å tjänstens vägnar, i fråga om Graningeverkens aktiebolags beskattning år 1892 för inkomst af rörelse inom Ytterlännäs socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Arnell, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för Ytterlännäs socken, med ledning af en utaf Graningeverkens aktiebolag till nämnden lämnad uppgift å vinsten af bolagets rörelse under nästföregående år, beräknat bolagets år 1892 inom Ytterlännäs socken beskattningsbara inkomst till 65,053 kronor,

samt Vesternorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 30 september 1892, med beräkning att bolaget, som bedrefve sin verksamhet under mycket gynnsamma förhållanden, haft en vinst af omkring 15 kronor å hvarje under år 1891 skeppad standard trävaror och 7 kronor å hvarje under samma år skeppad ton järn, höjt bolagets taxering för inkomst af rörelse inom Ytterlännäs socken till tvåhundratiotusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Graningeverkens aktiebolag häröfver sig besvärat, i utslag den 27 september 1893 sig utlåtit, att, som 1892 års taxeringsnämnds för Ytterlännäs socken uppskattning af bolagets inkomst af rörelse till 65,053 kronor grundats på en å bolagets berörda inkomst lämnad uppgift, hvilken, enligt åtecknadt intyg öfverensstämde med bolagets för år 1891 afslutade räkenskaper, hvaremot pröfningsnämndens åtgärd att höja beräkningen af bolagets ifrågavarande inkomst till 210,000 kronor föranledts icke såvidt anfördt blifvit, af något förhållande, som kunde förringa det vitsord, som af taxeringsnämnden tillagts bolagets räkenskaper, utan allenast af det antagande, att bolaget under år 1891 skulle haft vinst å trävarurörelsen till belopp, motsvarande omkring 15 kronor för hvarje standard skeppade trävaror och å järntillverkningen till belopp motsvarande 7 kronor för hvarje ton skeppadt järn; alltså och med afseende å innehållet i en utaf bolaget hos kammarrätten företedd afskrift af bolagets vinst- och förlustkonto för år 1891 med därå tecknadt intyg, funne kammarrätten skäligt att, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens beskattningsåtgärd; Gifven Stockholms slott den 27 april 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

67.

Resolution på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om aktiebolagets Stockholms bryggerier inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnder år 1892 i enlighet med bevillningsberedningarnes förslag taxerat aktiebolaget Stockholms bryggerier för inkomst af rörelse vid nedan nämnda, bolaget tillhöriga bryggerier till följande belopp, nämligen inom Adolf Fredriks församling för inkomst af Hamburgerbryggeriet till 91,670 kronor, inom samma församling för inkomst af Grönvalls bryggeri till 16,284 kronor, inom Maria församling för inkomst af Nürnbergs bryggeri till 99,076 kronor, inom samma församling för inkomst af Piehls bryggeri till 18,639 kronor och inom Katarina församling för inkomst af Neumüllers bryggeri till 49,121 kronor,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, bland annat, hvarom nu icke är fråga, dels att, då, på sätt framginge af bolagets styrelses och revisorers berättelse angående bolagets förvaltning under tiden från den 1 oktober 1890 till och med den 30 september 1891 samt en därtill fogad specifikation öfver bolagets så kallade generalomkostnader och räntentgifter, bolaget under nämnda tid i ränta å upplånadt rörelsekapital utbetalt 119,997 kronor 40 öre, bolaget vid beräkningen af dess samfälda beskattningsbara inkomst måtte berättigas åtnjuta afdrag för sagda belopp, dels ock att taxeringen för inkomst af Hamburgerbryggeriet måtte minskas med 24,351 kronor 34 öre, hvilket belopp, enligt hvad jämväl ett af arkitekterna C. A. Flodqvist och Kasper Salin utfärdadt intyg gåfve vid handen, åtgått för nödig reparation af ett till nämnda bryggeri hörande boningshus,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 28 oktober 1892 i fullföljda delar sig utlåtit, att, enär, hvad vid-

komme yrkandet om afdrag från taxeringarne för ränta å upplånadt kapital, inom nämnden blifvit upplyst, att af bolagets uppgifna ränteutgift, 119,997 kronor 40 öre, allenast 15,896 kronor 12 öre kunde anses vara ränta å lånt rörelsekapital och att återstoden vore ränta å lån, som bolaget för andra ändamål upptagit, funne pröfningsnämnden på grund däraf och med stöd af 10 § 4 mom. b) i gällande bevillningsförordning bolagets yrkande i denna del allenast sålunda böra bifallas, att bolagets taxering minskades med sistnämnda belopp 15,896 kronor 12 öre, hvilket skulle fördelas på de olika bryggeriernas taxering efter den grund, att från hvarje bryggeris taxering afdrag skedde i mån af samma bryggeris andel i bolagets samfälda vinst; samt att enär, hvad beträffade yrkandet om afdrag från Hamburgerbryggeriets taxering af 24,351 kronor 34 öre, motsvarande kostnaden för reparation af en därtill hörande byggnad, ifrågavarande byggnad, som vore afsedd till bostad för disponenten, icke vore att hänföra till de för bryggerirörelsen afsedda lägenheterna samt berörda kostnad åtminstone i väsentlig mån kunde anses utgöra en förbättring af byggnaden, ogillades detta yrkande; i anledning hvaraf pröfningsnämnden med tillämpning af dess i ofvan nämnda och öfriga delar af målet fattade beslut förordnat, att bolaget skulle taxeras för 75,438 kronors inkomst af Hamburgerbryggeriet, 11,455 kronors inkomst af Grönvalls bryggeri, 79,562 kronors inkomst af Nürnbergs bryggeri, 14,968 kronors inkomst af Piehls bryggeri och 36,341 kronors inkomst af Neumüllers bryggeri,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, i utslag den 10 maj 1893 yttrat, att, beträffande först bolagets yrkande att vid beräkningen af bolagets år 1892 beskattningsbara inkomst af rörelse afdrag måtte ske med tillhopa 119,997 kronor 40 öre, motsvarande af bolaget hafda ränteutgifter, så enär, på grund af hvad i målet förekommit, måste antagas, att det af bolaget mot säkerhet af förlagsinteckning och inteckningar i bolagets fasta egendom upptagna obligationslån till ursprungligt belopp af 1,800,000 kronor utgjorde lånt rörelsekapital för bolaget, vid hvilket förhållande bolaget jämlikt § 10 mom. 4 b) i bevillningsförordningen vore till dylikt afdrag för den af bolaget för nämnda lån utgifna årsränta, 79,200 kronor, berättigadt, men bolaget däremot icke

egde åtnjuta afdrag, vare sig för räntorna, 15,963 kronor 67 öre, å de af bolaget öfvertagna, i fastigheter, tillhörande dels Hamburgerbryggeriet dels Grönvalls bryggeri, intecknade amorteringslån eller, då bolaget, emot bestridande af kronans ombud, icke kunde anses hafva åstadkommit erforderlig utredning för bedömmande, huruvida bolagets öfriga ränteutgifter, uppgående till 24,833 kronor 73 öre, uteslutande eller till större eller mindre del afsett lånt rörelsekapital, för sistnämnda räntebelopp, funne kammarrätten skäligt i så måtto ändra pröfningsnämndens beslut i denna del, att bolaget förklarades berättigadt att, utöfver det af pröfningsnämnden i förevarande hänseende medgifna afdrag, 15,896 kronor 12 öre, åtnjuta ytterligare afdrag för 63,303 kronor 88 öre, hvilket belopp borde afräknas från den taxerade inkomsten af bolagets särskilda bryggerier enligt den af pröfningsnämnden bestämda grund; att, vidkommande härefter bolagets yrkande att vid beräkningen af bolagets år 1892 beskattningsbara inkomst af rörelse vid Hamburgerbryggeriet måtte få afdragas 24,351 kronor 34 öre, som bolaget utgifvit för byggnadsarbete därstädes, så enär den byggnad, samma arbete omfattat, måste anses begagnad för bolagets rörelse, samt arbetet, med afseende å innehållet i det af arkitekterna Flodqvist och Salin i målet afgifna intyg, finge antagas hafva afsett allenast byggnadens underhåll, funne kammarrätten jämlikt § 10 mom. 4 c) bevillningsförordningen skäligt att, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut i denna del, förklara bolaget till afdrag för nämnda utgift berättigadt; samt att kammarrätten alltså, med ändring af pröfningsnämndens beslut angående de belopp, för hvilka bolaget skulle år 1892 för inkomst af dess olika bryggerier taxeras, förordnade, att bolaget skulle för nämnda år utgöra bevillning för inkomst af rörelse vid Hamburgerbryggeriet till belopp af 31,026 kronor, vid Grönvalls bryggeri till belopp af 6,758 kronor, vid Nürnbergs bryggeri till belopp af 57,534 kronor, vid Piehls bryggeri till belopp af 9,495 kronor och vid Neumüllers bryggeri till belopp af 25,297 kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande att bolaget icke måtte medgifvas rätt till afdrag vare sig för den å obligationslånet utgifna årsränta, 79,200 kronor, eller för det belopp af 24,351 kronor 34 öre, som bolaget utgifvit för reparation af ett till Hamburgerbryggeriet hörande boningshus; Gifven Stockholms slott den 11 maj 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring än att, enär emot klagandens bestridande icke blifvit ådagalagdt, att det af bolaget mot säkerhet af inteckningar i bolagets fastigheter och förlagsinteckning upptagna amorteringslån å 1,800,000 kronor utgör lånt rörelsekapital samt vid sådant förhållande afdrag för räntan å samma lån 79,200 kronor, vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten ej enligt gällande bevillningsförordning må ega rum, det inkomstbelopp, hvarför bolaget har att för år 1892 erlägga bevillning, höjes med sistnämnda summa, 79,200 kronor, hvilket belopp bör tilläggas den uppskattade inkomsten af de särskilda bryggerierna enligt den af kammarrätten bestämda grund, i följd hvaraf bolaget skall för år 1892 utgöra bevillning för inkomst af rörelse vid Hamburgerbryggeriet till belopp af fyrtioniotusen niohundratolf kronor, vid Grönvalls bryggeri till belopp af tiotusen åttahundrasjuttiotvå kronor, vid Nürnbergs bryggeri till belopp af nittiotvåtusen femhundrafemtiosex kronor, vid Piehls bryggeri till belopp af femtontusen tvåhundrasjuttiofem kronor och vid Neumüllers bryggeri till belopp af fyrtiotusen sexhundranittiofem kronor. Hvilket etc.

68.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Bökelund, å tjänstens vägnar, i fråga om taxeringsvärdet för år 1892 å godsegaren C. Teurnells fasta egendom N:o 11 i staden Vesterviks vestra kvarter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren Axel Bökelund, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för staden Vestervik upptagit godsegaren Carl Teurnell tillhöriga fastigheten N:o 11 i stadens vestra kvarter till ett taxeringsvärde af 30,500 kronor, däraf 27,500 kronor beräknats för åbyggnaderna och 3,000 kronor för tomten,

samt Teurnell hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdet å ifrågavarande fastighet måtte bibehållas vid det belopp 25,000 kronor, som vid den år 1890 verkställda allmänna fastighetstaxering blifvit bestämdt,

men pröfningsnämnden genom beslut den 16 september 1892, med anledning af inom nämnden lämnad upplysning, att fastighetens åbyggnader vore brandförsäkrade för 27,500 kronor, lämnat berörda yrkande utan afseende,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där Teurnell häröfver sig besvärat, genom utslag den 17 augusti 1893 sig utlåtit, att som Teurnell styrkt, att brandförsäkringsvärdet å ifrågavarande fastighets åbyggnader år 1892 utgjort icke 27,500 kronor, såsom pröfningsnämnden antagit, utan 24,000 kronor, samt med tillägg af tomtens värde, ostridigt uppgående till 3,000 kronor, fastighetens verkliga värde finge antagas icke hafva öfverstigit 27,000 kronor, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af beskattningsnämndernas beslut, i så måtto bifalla Teurnells talan, att taxeringsvärdet år 1892 å Teurnells fastighet N:o 11 i staden Vesterviks vestra kvarter bestämdes till tjugusjutusen kronor; Gifven Stockholms slott den 18 maj 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

69.

Resolution på und. besvär af Torsångs sockens kommunalstämma i fråga om Dalälfvarnes flottningsförenings taxering år 1892 för inkomst af timmerförsäljning.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Torsångs sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Dalälfvarnes flottningsförening af 1892 års taxeringsnämnd för Torsångs socken uppskattats för 3,200 kronors inkomst af timmerförsäljning,

samt föreningen hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär det virke, föreningen inom nämnda socken afyttrat, utgjort alleuast omärkt, otydligt märkt eller icke i stadgad ordning till flottning anmäldt timmer, hvilket timmer, kalladt spilltimmer, blifvit i enlighet med gällande föreskrift försäldt å offentlig auktion till flottningskostnadens betäckande, samt vid sådant förhållande, och då vid en dylik auktion möjligen uppkommande öfverskott icke komme föreningen utan de särskilda virkesegarne till godo, någon inkomst af ifrågavarande försäljning icke kunnat för föreningen uppstå, ifrågavarande beskattningsåtgärd måtte varda upphäfd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22, 23 och 24 september 1892 förklarat skäl icke förefinnas att i berörda åtgärd göra ändring,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest föreningen häröfver sig besvärat, genom utslag den 28 februari 1893 sig utlåtit, att, enär föreningen uppgifvit samt vederbörande kronoombud lämnat obestridt, att den timmerförsäljning, för inkomst hvaraf föreningen taxerats i Torsångs socken, bestått allenast af försäljning utaf så kalladt spilltimmer, däraf någon vinst icke kunnat uppkomma för föreningen, som ägt att af inflytande försäljningsmedel godtgöra sig kostnaden för timrets flottande men ej att tillgodonjuta möjligen uppkommande öfverskott, samt förty antagas finge, att föreningen icke af timmerförsäljning i Torsångs socken åtnjutit någon år 1892 beskattningsbar inkomst, funne kammarrätten skäligt att, i öfverensstämmelse med kronoombudets hemställan, med ändring af beskattningsnämndernas beslut befria föreningen från utgörande år 1892 af inkomstbevillning i Torsångs socken; Gifven Stockholms slott den 18 maj 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

70.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg i fråga om handelsbolagets under firma Andersson & Lindberg, samt dess delägares, konsuln A. O. Anderssons och handlanden C. F. Lindbergs, inkomstbeskattning för år 1891.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Göteborg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan handelsbolaget under firma Andersson & Lindberg i nämnda stad af 1891 års vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm taxerats för 40,000 kronors inkomst af rörelse därstädes,

samt bolaget, med åberopande af ett utaf tre personer undertecknadt intyg angående beloppet af den nettovinst, som, enligt hvad bolagets handelsböcker utvisade, år 1890 af dess rörelse uppkommit, hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att beräkningen af bolagets ifrågavarande inkomst måtte nedsättas till 20,367 kronor 9 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 13 oktober 1891, enär bolaget icke förebragt så fullständig utredning angående afkastningen af bolagets i Stockholm bedrifna rörelse, att ändring i taxeringen borde däraf föranledas, samt med hänsyn till inom pröfningsnämnden meddelade upplysningar angående bolagets rörelse taxeringen antoges icke vara för hög, fastställt taxeringsnämndens därutinnan meddelade beslut,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där bolaget häröfver anfört besvär, genom utslag den 14 mars 1893 sig utlåtit, att, som af ett utaf bolaget hos kammarrätten företedt utdrag af bolagets räkenskaper för år 1890 framginge, att den inkomst, därför bolaget bort år 1891 i Stockholm taxeras, icke understigit det af pröfningsnämnden beräknade belopp 40,000 kronor, funne kammarrätten ej skäl att i anledning af bolagets besvär göra ändring i pröfningsnämndens beslut; men enär af hvad i målet förekommit finge anses upplyst, att den inkomst, därför bolaget skolat år 1891 i Stockholm taxeras, rätteligen uppgått till sammanlagdt 49,225 kronor 14 öre och att i den inkomst, därför bolaget, hvars rörelse förnämligast idkades i staden Göteborg, därstädes taxerats samma år, origtigt inbegripits 26,202 kronor 56 öre, utgörande ränta, som vid afdelningskontoret i Stockholm influtit å förlagskapital, lämnadt af

hufvudkontoret i Göteborg, funne kammarrätten skäligt, jämlikt 69 § i gällande bevillningsförordning, meddela den rättelse i bolagets taxering år 1891 i Stockholm och Göteborg, att bolaget förklarades skola erlägga bevillning i Stockholm för en inkomst af fyrtioniotusen tvåhundratjugufem kronor och att taxeringen i Göteborg, hvarest bolagets två delägare taxerats hvar för sig, nedsattes för ene delägaren konsuln Axel Olof Andersson från 39,522 kronor till trettiotusen fyrahundraåttio kronor och för andre delägaren handlanden Charles Felix Lindberg från 75,000 kronor till femtiosjutusen åttahundrafyrtio kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande om upphäfvande af kammarrättens utslag, så vidt därigenom ändring gjorts i taxeringsmyndigheternas i Göteborg beslut i fråga om konsuln Anderssons och handlanden Lindbergs beskattning; Gifven Stockholms slott den 18 maj 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

71.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Vadstena i fråga om Östergötlands enskilda banks taxering år 1892 för vissa inom Vadstena stads område belägna tomter och stadsjordslotter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Vadstena i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd i Vadstena taxerat Östergötlands enskilda bank för de inom stadens område belägna tomterna N:ris 100—108 samt stadsjordslotterna N:ris 26, 27 och 28 a),

samt banken hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då banken enligt köpebref den 21 juni 1892 till Kungl. Maj:t och kronan försålt berörda fastigheter med tillträdesrätt den 1 maj samma år, taxeringen måtte upphäfvas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1892, enär i målet blifvit styrkt, att statens till-

trädande af fastigheterna beräknats hafva skett den 1 maj 1892 och staten således under större delen af samma år varit ägare af desamma, bifallit bankens yrkande samt förordnat, att fastigheterna skulle öfverföras till taxeringslängden öfver sådan staten samt kommuner med flere tillhörig fast egendom, för hvilken bevillning icke erlägges,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 25 september 1893 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 25 maj 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

72.

Resolution på und. besvär af Motala sockens kommunalstämma i fråga om Göta kanalbolags beskattning år 1892 inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Motala sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för socknen dels åsatt Göta kanalbolag tillhöriga lägenheten Strömsbro jämte en magasinsbyggnad taxeringsvärde med tillhopa 7,700 kronor, dels ock taxerat bolaget för inkomst af rörelse till belopp af 14,111 kronor, däraf 4,611 kronor upptagits i enlighet med bolagets uppgift å dess inom socknen ifrågavarande år beskattningsbara inkomstbelopp och 9,500 kronor beräknats såsom inkomst dels af tomtören och dels af vatten- och dockafgifter,

samt bolaget hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att då enligt Kungl. Maj:ts den 11 april 1810 för bolaget utfärdade privilegium, kanalområdet, till hvilket ofvan nämnda fastigheter och tomter hörde, blifvit under evärdelig skattefrihet till bolaget upplåtet, samt bolagets inkomst af vatten- och dockafgifter vore inbegripen i det inkomstbelopp, 4,611 kronor, som bolaget uppgifvit till taxering inom Motala socken, bolaget måtte befrias från fastighetsbevillnings utgörande för lägenheten Ströms-

bro och magasinsbyggnaden samt bolagets beskattningsbara inkomst af rörelse bestämmas i enlighet med bolagets uppgift därå till 4,611 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1892 på grund af så väl § 4 mom. c) i gällande bevillningsförordning som ock hvad bolaget i ärendet andragit och styrkt, samt då anmärkning mot fördelningen till taxering af bolagets inkomster mellan de olika kanalstationerna ej skett, bifallit bolagets berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 6 november 1893 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 juni 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

73.

Resolution på und. besvär af Södra Finnskoga sockens kommunalstämma i fråga om handlanden M. Lies inkomstbeskattning för år 1892 m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Södra Finnskoga sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för Södra Finnskoga och Dalby med flere socknar, dels taxerat norske undersåten handlanden M. Lie för 35,000 kronors inkomst, hvilket belopp skulle utgöra Lies förtjänst på försäljning af egendom i Afundsåsen, dels ock förordnat, att länsmannen G. Nilsson i Letafors tillhöriga, från hemmanet Norra Branäs, 1 mantal N:o 1 i Dalby socken, afsöndrade lägenheten 25 öre 22 penningar skatt, Östra och Vestra Kindsjöberget, hvilken lägenhet af bevillningsberedningen upptagits i taxeringslängden för Södra Finnskoga socken till värde af 5,000 kronor, skulle, såsom rätteligen hörande till Dalby socken, inom hvilken densamma jämväl upptagits till taxering, afföras ur taxeringslängden för Södra Finnskoga socken,

äfvensom upptagit norske undersåtarne Nilsen och Matiesen tillhöriga, från hemmanet ²/₃ mantal N:o 1 Slättne i Dalby socken afsöndrade lägenheten 32 öre 16 penningar skatt Örbäcksskogen i taxeringslängden för Dalby socken såsom jordbruksfastighet till värde af 3,600 kronor,

samt hos Värmlands läns pröfningsnämnd ej mindre Lie anhållit om befrielse från berörda honom påförda taxering, än äfven klaganden under förmenande, att omförmälda lägenheter dåmera tillhörde Södra Finnskoga socken, yrkat, att lägenheterna måtte varda i taxeringslängderna öfverflyttade från Dalby socken till Södra Finnskoga socken,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1892, beträffande Lies beskattning förordnat, att, då taxerade beloppet vore att anse såsom kapital, Lie skulle taxeras allenast för räntan å detsamma, beräknad efter fem procent, eller för ettusen sjuhundrafemtio kronors inkomst af kapital samt hvad anginge klagandens yrkande i fråga om taxeringsorten för ofvannämnda lägenheter, enär pågående gränsreglering mellan Södra Finnskoga och Dalby socknar ännu icke blifvit afslutad, samma yrkande ogillat,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 15 september 1893 icke funnit skäl att i öfverklagade besluten göra ändring; Gifven Stockholms slott den 29 juni 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

74.

Resolution på und. besvär af Karlstads landsförsamlings kommunalstämma i fråga om kaptenen K. Eklundhs beskattning för inkomst af kvarnrörelse år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Karlstads landsförsamlings kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för nämnda församlig taxerat kaptenen Knut Eklundh, utom för annan inkomst, hvarom nu icke är fråga, för tiotusen kronors inkomst af kvarnrörelse,

samt Eklundh hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att, enär han, enligt ett af Georg Tisell och N. von Kauffmann den 14 september 1892 utfärdadt intyg, ej drefve någon kvarnrörelse, utan alltsedan den 1 november 1891 hade sina å egendomen Alster belägna kvarnar utarrenderade, Eklundh måtte varda från ofvanberörda taxering för inkomst af kvarnrörelse befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 23 och 24 september 1892 förklarat, det Eklundh borde beskattas för inkomst af kvarnrörelse samt förty och då klagan ej förts öfver uppskattade inkomstbeloppets storlek, med ogillande af Eklundhs yrkande, fastställt öfverklagade taxeringsåtgärden,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Eklundh häröfver sig besvärat, genom utslag den 24 mars 1893 i öfverklagade delen sig utlåtit, att, enär Eklundh enligt företedt intyg under ifrågavarande år ej bedrifvit någon kvarnrörelse utan haft honom tillhöriga, å Alsters egendom belägna kvarnar utarrenderade, samt det af Eklundh åtnjutna arrende för samma kvarnar icke vore att hänföra till sådan af kapital eller arbete härflytande inkomst, hvarför, jämlikt § 8 i gällande bevillningsförordning, bevillning skulle erläggas, blefve, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, i hvad anginge Eklundhs taxering för inkomst af kvarnrörelse, Eklundh från utgörande af bevillning för dylik inkomst befriad; Gifven Stockholms slott den 29 juni 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och då Eklundh icke medelst det af honom i målet åberopade intyg kan anses hafva emot kronoombudets bestridande ådagalagt, att hans ifrågavarande, å egendomen Alster belägna kvarnar varit under år 1892 till annan person utarrenderade, samt annan utredning ej heller blifvit i sådant hänseende af Eklundh förebragt, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag så vidt det blifvit öfverklagadt, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

75.

Resolution på und. besvär af Vedby sockens kommunalstämma i fråga om Bocks kvarnbolag Forssmöllans beskattning år 1892 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Vedby sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års vederbörande bevillningsberedning föreslagit, att Bocks kvarnbolag Forssmöllan skulle taxeras i Vedby socken för 10,000 kronors inkomst af rörelse,

samt socknens taxeringsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att, då inkomsten af bolagets rörelse, som icke begynnts år 1892 utan drifvits i många år, borde jämlikt § 10 mom. 2 a) bevillningsförordningen vid taxering år 1892 upptagas med det belopp, hvartill inkomsten under år 1891 uppgått, men bolagets rörelse sistnämnda år gått med förlust, bolaget måtte befrias från den föreslagna inkomsttaxeringen, med förklarande att nämnden ansåge ofvan anförda, af bolaget åberopade lagrum icke utgöra hinder att påföra bolaget bevillning för den inkomst, bolaget under det löpande året åtnjöte, taxerat bolaget för 7,600 kronors inkomst,

så och efter det bolaget hos Kristianstads läns pröfningsnämnd fullföljt sitt hos taxeringsnämnden framställda yrkande samt tillika anfört, att, enär bolagets rörelse icke heller under år 1892 komme att lämna någon vinst, bolaget, äfven om resultatet af 1892 års rörelse lades till grund för beräkningen af bolagets inkomst, borde från taxering befrias,

men pröfningsnämnden genom beslut den 16 september 1892 allenast så till vida bifallit bolagets berörda yrkande, att det belopp, hvarefter bolagets inkomstbevillning för rörelse borde beräknas, nedsattes till 4,000 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 3 augusti 1893 sig utlåtit, att som vid taxering af bolagets inkomst af rörelse år 1892 inkomsten, jämlikt § 10 mom. 2 a) i gällande bevillningsförordning, skolat upptagas med det belopp, hvartill densamma under nästföregående året 1891 uppgått, samt bolagets uppgift,

att kvarnrörelsen vid Forssmöllan, på sätt ett af räkenskapsföraren därstädes F. Schiern och revisorn M. Nilsson afgifvet intyg jämväl innehölle, år 1891 gått med förlust, af vederbörande kronoombud lämnats obestridd, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, befria bolaget från utgörande af bevillning år 1892 för inkomst af rörelsen vid Forssmöllans kvarn; Gifven Stockholms slott den 6 juli 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

76.

Resolution på und. besvär af landskamereraren I. Törnebladh, å tjänstens vägnar, och Stockholms stads kyrkogårdsnämnd, hvar för sig, i fråga om taxering år 1893 af Stockholms stad tillhörande lägenheterna Sandsborg och Stockholms södra begrafningsplats N:ris 1 och 2 i Brännkyrka socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren I. Törnebladh, å tjänstens vägnar, och Stockholms stads kyrkogårdsnämnd, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Brännkyrka socken bestämt, att bevillning skulle erläggas för de i samma socken belägna, Stockholms stad tillhöriga lägenheterna Sandsborg och Stockholms södra begrafningsplats N:ris 1 och 2 efter dem såsom jordbruksfastigheter åsatta värden, nämligen å den förra lägenheten 7,000 kronor och å den senare 46,000 kronor,

samt kyrkogårdsnämnden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, då ifrågavarande lägenheter vore anordnade till begrafningsplats för Stockholm och ej lämnade staden någon annan inkomst än den, som kunde uppstå därigenom, att lägenheten Sandsborg vore upplåten till bostad åt de vid begrafningsplatsen anställda arbetare, frihet från bevillning måtte, jämlikt

§ 4 mom. b) bevillningsförordningen, för lägenheterna medgifvas och desamma förty upptagas i taxeringslängden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning icke erlades, samt värdet för båda lägenheterna, hvilka utgjorde delar af en och samma fastighet och rätteligen borde såsom en enda sådan anses, icke bestämmas högre än till 50,000 kronor eller det belopp, hvarför fastigheten blifvit den 12 mars 1890 af Stockholms stad inköpt,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, 26, 27 och 28 september 1893, enär pröfningsnämnden ansåge bestämmelserna i § 4 mom. b) i bevillningsförordningen icke kunna vinna den tillämpning, att stad skulle åtnjuta skattefrihet för inom annan kommun förvärfvade områden, som användes för stadens behof, förklarat sig ej kunna lämna bifall till yrkandet om lägenheternas öfverförande till längden öfver fastigheter, för hvilka bevillning icke erlades, utan endast vid det styrkta förhållandet, att köpeskillingen för ifrågavarande lägenheter utgjort 50,000 kronor, medgifvit, att, med bibehållande af taxeringsvärdet 7,000 kronor å lägenheten Sandsborg, taxeringsvärdet å Stockholms södra begrafningsplats N:ris 1 och 2 nedsattes till 43,000 kronor, med iakttagande däraf att båda beloppen upptoges i vederbörande taxeringslängds kolumn för jordbruksfastighet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest kyrkogårdsnämnden häröfver sig besvärat, i utslag den 27 december 1893 sig utlåtit, att, beträffande först taxeringen af lägenheten Sandsborg, kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut härutinnan göra annan ändring, än att, då lägenheten, efter hvad i målet vore utredt, icke kunde anses utgöra jordbruksfastighet, kammarrätten förordnade, att lägenheten skulle taxeras såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till det af beskattningsnämnderna därå satta värde, sjutusen kronor, samt att, vidkommande taxeringen af öfriga fastigheten, enär densamma vore anordnad till begrafningsplats för Stockholm, vid hvilket förhållande, jämlikt § 4 mom. b) i bevillningsförordningen, fastighetsbevillning ej borde för densamma utgöras, kammarrätten funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut i denna del, förordna, det berörda fastighet, benämnd Stockholms södra begrafningsplats N:ris 1 och 2, skulle med det å fastigheten satta värde, fyrtiotretusen kronor,

öfverföras till taxeringslängden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning ej erlades, samt där upptagas såsom annan fastighet än jordbruksfastighet;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring med yrkande, landskamereraren Törnebladh att ifrågavarande begrafningsplats måtte förklaras böra upptagas i 1893 års taxeringslängder såsom bevillning underkastad jordbruksfastighet, samt kyrkogårdsnämnden att lägenheten Sandsborg måtte öfverföras till taxeringslängden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning ej erlades; Gifven Stockholms slott den 6 juli 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

77.

Resolution på und. besvär af Ofvansjö sockens kommunalstämma ifråga om Storviks sulfitaktiebolags inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ofvansjö sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Storviks sulfitaktiebolag, som inom Ofvansjö socken idkade fabriksrörelse för tillverkning af sulfitmassa, till ledning för bolagets taxering år 1892 aflemnat utdrag af bolagets räkenskaper, enligt hvilket utdrag bolagets rörelse år 1891 lämnat en behållen vinst af 35,652 kronor 61 öre, men vederbörande taxeringsnämnd i enlighet med bevillningsberedningens förslag uppskattat bolagets inkomst till ett belopp af 81,800 kronor,

samt bolaget under åberopande af omförmälda räkenskapsutdrag, hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då bolaget vore berättigadt att från det belopp, hvartill nettovinsten under år 1891 uppgått, ökadt med i räkenskaperna afförda utskylder för samma år 3,578 kronor 52 öre, vid taxering afdraga fem procent af taxeringsvärdet, 459,000 kronor, af de för bolagets rörelse använda fastigheter, eller 22,950 kronor, beloppet af bolagets beskattningsbara inkomst måtte till allenast 16,281 kronor 13 öre bestämmas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1892, enär bevillningsberedning och taxeringsnämnd icke ansett den af bolaget lämnade uppgiften tillfyllestgörande för bedömande af den beskattningsbara inkomsten och på begäran om ytterligare upplysningar af vederbörande härå erhållits ett bestämdt afslag, förty och då bolaget icke heller i sina besvär till pröfningsnämnden funnit för godt låta desamma åtföljas af vidare utredning än som stått föregående taxeringsmyndigheter till buds, lämnat besvären utan afseende,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där bolaget häröfver sig besvärat, i utslag den 25 augusti 1893 sig utlåtit, att kammarrätten med afseende å ett af länsmannen Erik Wikström å det hos beskattningsmyndigheterna af bolaget företedda utdrag af dess räkenskaper för år 1891 tecknadt, hos kammarrätten åberopadt intyg funne vitsord lagligen böra samma räkenskaper tillerkännas, och att, enär bolaget, på sätt bolaget yrkat; vore berättigadt att vid taxeringen af bolagets inkomst utaf rörelse afdraga ett belopp af 22,950 kronor, motsvarande fem procent å taxeringsvärdet af de för bolagets rörelse använda fastigheter, men bolaget däremot, innan nettovinsten af bolagets rörelse till siffran utförts, obehörigen i räkenskaperna afskrifvit, jämte utskylder 3,578 kronor 52 öre, följande belopp, nämligen för slitning af bolagets fabriksbyggnader 4,359 kronor 75 öre, för slitning å en af bolaget anlagd järnväg 2,632 kronor 24 öre samt å bokförda värdet af bolagets arbetarebostäder 1,350 kronor, alltså och då till bolagets uppgifna nettovinst 35,652 kronor 61 öre, minskad med ofvan nämnda 22,950 kronor, följaktligen borde läggas ett belopp af 11,920 kronor 51 öre, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, till tjugufyratusen sexhundratjugutre kronor 12 öre bestämma beloppet af den inkomst, därför bolaget hade att år 1892 utgöra bevillning; Gifven Stockholms slott den 13 juli 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

78.

Resolution på und. besvär af Indals älfs flottningskompani i fråga om klagandens beskattning år 1892 för inkomst af flottleder inom vissa socknar af Jämtlands län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Indals älfs flottningskompani i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnder i nedan omförmälda socknar taxerat klaganden på följande sätt, nämligen: i Ragunda socken för tvåtusen kronors inkomst af Ammeråns och 2,500 kronors inkomst af Halåns reglerade flottled, i Stuguns socken för sjutusen kronors inkomst af flottled och bogserbåtar, i Lits socken för 15,000 kronors inkomst af ränta å strömbyggnader, i Föllinge socken för 4,000 kronors inkomst af flottning i Sandviks- och Löfsjön samt Grafvarevågen och i Hammerdals socken för 2,500 kronors inkomst af strömbyggnader,

samt klaganden — med förmälan att intressenterna i Indals älfs flottningskompani, hvilka sammanskjutit penningar för anläggning af flottleder uti Indalsälfven och några dess tillflöden inom nämnda socknar, väl genom ett Kungl. Maj:ts befallningshafvandes i Jämtlands län utslag berättigats att af de flottande virkesägarne, af hvilka åtskilliga deltagit i nämnda sammanskott, uppbära afgifter, som vore afsedda dels till amortering af det sammanskjutna anläggningskapitalet, dels ock till godtgörande af den med anläggningen förenade risk samt af sex procent årlig ränta å anläggningskapitalet, men att denna ränta, som hvarje intressent för sin del såsom inkomst upptoge uti den öfver hans å annan ort bedrifna hufvudrörelse förda räkenskap, sålunda inginge i de särskilda intressenternas å de respektive orterna för deras hufvudrörelse beskattade inkomstbelopp, samt att, hvad beträffade den i Stuguns socken åsatta taxeringen för inkomst af bogserbåtar, kostnaden för dessas anskaffande och drift inginge i den allmänna kostnaden för flottgodsets framforslande, hvadan lika litet å denna gren af flottningsrörelsen som af rörelsen i sin helhet för klaganden uppstode någon vinst — hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att berörda taxeringsåtgärder måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1892 fastställt taxeringsnämndernas beslut,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 22 november 1893 sig utlåtit, att kammarrätten i fråga om klagandens taxering i Stuguns socken och för inkomst af Ammeråns flottled i Ragunda socken ej funne skäl att i beskattningsnämndernas beslut göra ändring; och att, beträffande målet i öfrigt, kammarrätten, med afseende å hvad kronans ombud hos pröfningsnämnden hos kammarrätten anfört samt i öfrigt i målet förekommit, funne skäligt nedsätta taxeringen af klagandens inkomst i Hammerdals socken till sjuhundrafemtiofyra kronor, af Halåns flottled i Ragunda socken till fyrahundrasextiofyra kronor samt inom Lits och Föllinge socknar till sammanlagdt ettusen niohundrasextiofem kronor, däraf i enlighet med det af pröfningsnämnden antagna förhållande mellan de i dessa socknar beskattningsbara inkomstbeloppen femton nittondelar eller ettusen femhundrafemtioen kronor skulle taxeras i Lits socken och fyra nittondelar eller fyrahundrafjorton kronor i Föllinge socken;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring under fortsatt yrkande att varda helt och hållet befriad från bevillning för inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 13 juli 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

79.

Resolution på und. besvär af Hjo—Stenstorps järnvägsaktiebolag i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hjo—Stenstorps järnvägsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Hjo stad år 1892 taxerat bolaget för, bland annat, 3,000 kronors inkomst af trafik vid Hjo station,

samt hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd yrkats dels af bolaget, att, då enligt hvad den angående bolagets verksamhet år 1891 afgifna revisionsberättelse utvisade, någon vinst af järnvägsrörelsen nämnda år icke uppkommit, taxeringen måtte upphäfvas, dels ock af länsbokhållaren H. N. Lundin, i egenskap af kronans ombud, att, enär af företedda handlingar framginge, att af bolagets behållning för sistnämnda år 55,833 kronor 26 öre, ett belopp, utgörande sammanlagdt 21,614 kronor 33 öre, användts till afskrifningar å bokförda värdet af diverse inventarier, bostadshusen vid Hjo och Stenstorps stationer, rullande materielen samt järnvägsbyggnaden, men det icke, så vidt visadt vore, blifvit behörigen utrönt, att värdet af bolagets ifrågavarande tillhörigheter minskats med sistnämnda belopp, samt beloppet icke kunde anses hafva blifvit användt för banans vård och underhåll eller i öfrigt till någon af de utgifter, för hvilka jämlikt bevillningsförordningen afdrag finge äga rum, samma belopp 21,614 kronor 33 öre måtte beräknas såsom bolagets beskattningsbara inkomst för år 1892 och å bolagets samtliga järnvägsstationer till taxering fördelas efter den bruttoinkomst, enhvar station under år 1891 lämnat,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 16 september 1892, jämte det yttrande meddelats i icke fullföljd del af målet, tillika med bifall till bolagets ofvan omförmälda anhållan samt utan afseende å Lundins berörda yrkande, befriat bolaget från utgörande af bevillning för inkomst vid så väl Hjo station som bolagets öfriga stationer,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Lundin, i sin ofvan omförmälda egenskap, sig besvärat, genom utslag den 9 oktober 1893 sig utlåtit, att emedan den af bolagets styrelse till bolagsstämman afgifna berättelse öfver bolagets verksamhet under år 1891, jämförd med hvad bolaget i målet anfört, gåfve vid handen, att bland bolagets utgifter under nämnda år upptagits, jämte ifrågavarande afskrifningar, dessutom kostnad för nyanskaffning och anbringande af järnvägsbyggnaden tillhörande materiel i stället för förbrukad sådan, samt att vid berörda afskrifningar tagits hänsyn därtill, att järnvägens tillgångar skulle blifvit från början bokförda till för höga belopp; ty och som med afseende å hvad sålunda och i öfrigt i målet förekommit det ej kunde anses utredt, i hvilken mån ifrågavarande afskrifningar motsvarade hvad för år 1891

belöpte af den genom slitning föranledda värdeförminskning å bolagets egendom, samt vid sådant förhållande bolaget ej kunde vid beräkning af bolagets inkomst för år 1892 tillerkännas afdrag för de afskrifna beloppen; alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, så vidt detsamma öfverklagats, förklara bolaget pliktigt att för ett jämnadt belopp af tjuguettusen sexhundrafjorton kronor såsom bolagets år 1892 beskattningsbara inkomst af järnvägsrörelse erlägga bevillning, i följd hvaraf sådan skulle enligt af Lundin angifna grunder bolaget i nedannämnda orter påföras för följande i afjämnadt tal utförda belopp, nämligen: inom Hjo stad för femtusen niohundrafyrtiotvå kronor, inom Mofalla socken, där Mofalla station vore belägen, för femhundratvå kronor, inom Korsberga socken, där Styrshults och Korsberga stationer vore belägna, för ettusen trehundrafyrtiotvå kronor, inom Frideneds socken, där Blixtorps och Frideneds stationer vore belägna, för åttahundratrettioen kronor, inom Edåsa socken, där Vretens station vore belägen, för ettusen tvåhundranio kronor, inom Ljunghems socken, där Svensbro station vore belägen, för tvåhundrafemtiosju kronor, inom Dala socken, där Dala station vore belägen, för tvåhundranittiotvå kronor, inom Stenstorps socken, där Stenstorps station vore belägen, för ettusen niohundrafyrtiotre kronor, inom Hömbs socken, där Kaflås station vore belägen, för fyrahundrasjuttiofyra kronor, inom Acklinga socken, där Ekedalens och Acklinga stationer vore belägna, för tvåtusen fyrahundraåttioåtta kronor samt inom Agnetorps socken, där Tidaholms station vore belägen, för sextusen trehundratrettiofyra kronor; Gifven Stockholms slott den 17 augusti 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

80.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle i fråga om Upsala—Margretehills järnvägsaktiebolags beskattning år 1892 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Gäfle i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för Gäfle, med ledning af den utaf utsedde revisorer afgifna berättelse öfver Upsala—Margretehills järnvägsaktiebolags förvaltning år 1891, beräknat bolagets hela inkomst af rörelse sistnämnda år hafva utgjort 339,760 kronor 62 öre, däruti inbegripits 99,623 kronor 52 öre, hvilka bolaget afskrifvit å bokförda värdena af dess järnväg, byggnader och rullande materiel, äfvensom 23,700 kronor 46 öre, hvilka afskrifvits å bokförda kapitalrabatter för det af bolaget upptagna obligationslån, samt tillika bestämt, att i Gäfle skulle taxeras 18,29 procent af förstnämnda belopp eller 62,142 kronor 10 öre, med tillägg af afdragna, i Gäfle erlagda utskylder 2,553 kronor 77 öre eller tillhopa i jämnadt tal 64,690 kronor,

samt Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget, enär vid beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst afdrag borde göras för berörda afskrifna belopp, förty och på i öfrigt anförda skäl yrkat att varda i Gäfle beskattadt högst för en till 39,595 kronor 40 öre bestämd inkomst, genom beslut den 28 september 1892 bifallit bolagets yrkande beträffande afdrag vid taxeringen för ofvannämnda af bolaget afskrifna belopp och förty nedsatt bolagets taxering i Gäfle till 42,140 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 22 november 1893 funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 17 augusti 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som bolaget icke före-

bragt någon utredning, på grund hvaraf tillförlitligen bedömas kan, om och i hvad mån det å värdet af bolagets järnväg, byggnader och materiel afskrifna belopp, 99,623 kronor 52 öre, motsvarar den värdeminskning, bolagets ifrågavarande tillhörigheter genom slitning kunna hafva år 1891 undergått, samt bolaget vid sådant förhållande icke kan anses berättigadt att vid taxering af bolagets inkomst för år 1892 åtnjuta afdrag för berörda belopp, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag och då bolagets hela beskattningsbara inkomst af rörelse uppgått till 316,060 kronor 16 öre, höja bolagets taxering i Gäfle för sistnämnda år till sextiotusen trehundrasextioen kronor sjutton öre. Hvilket etc.

81.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Skånska brandförsäkringsinrättningen i fråga om brandförsäkringsinrättningens beskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Skånska brandförsäkringsinrättningen i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för staden Lund förordnat, att brandförsäkringsinrättningen, hvilken af sin vinst för år 1892 till vissa försäkringstagare utdelat tillhopa 147,075 kronor 82 öre, skulle utgöra bevillning för etthundrafyrtiosjutusen sjuttiosex kronors inkomst af rörelse,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat upphäfvande af berörda taxeringsåtgärd, genom beslut den 23 september 1893 densamma fastställt,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 2 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 31 augusti 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit hand-

lingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

82.

Resolution på und. besvär af landskamereraren C. M. Ström, å tjänstens vägnar, i fråga om ångfartygsaktiebolaget Gäfles inkomstbeskattning för år 1892 i staden Gäfle.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren C. M. Ström, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för staden Gäfle uppskattat inkomsten af de ångfartygsaktiebolaget Gäfle tillhöriga ångfartygen »Thetis», »Saga», »Vesta» och »Ares» tillika med influtna räntor och afförda utskylder till 51,624 kronor 31 öre, däraf 23,000 kronor ansetts utgöra inkomsten af sistnämnda ångfartyg, samt efter afdrag från omförmälda 51,624 kronor 31 öre af 40,584 kronor 8 öre, af hvilket belopp 2,320 kronor 88 öre utgjort styrelsearfvode och 38,263 kronor 20 öre »afsättning till bolagets reparationsfond», taxerat bolaget för 11,040 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat befrielse från utgörande af bevillning för inkomst på den grund att inkomsten af ångfartyget »Ares» år 1891 utgjort endast 15,903 kronor 91 öre och afdrag för slitning af bolagets ångfartyg borde bolaget medgifvas icke såsom taxeringsnämnden gjort med allenast 38,263 kronor 20 öre utan med 42,981 kronor 74 öre, däraf 36,850 kronor motsvarade 5 procent af bokförda värdet å ångfartygen »Thetis», »Saga» och »Vesta», 737,000 kronor, hvilket belopp tillika utgjorde nämnda fartygs inköpspris, och 6,131 kronor 74 öre två tredjedelar af 5 procent utaf den summa 183,952 kronor 39 öre, för hvilken ångfartyget »Ares» i början af maj månad 1891 af bolaget inköpts,

men pröfningsnämnden enligt beslut den 27 september 1892, enär afdrag af 5 procent å ångfartygens värden för deras slitning icke ansåges berättigadt, då motsvarande afskrifning å

samma värden icke verkställts i bolagets räkenskaper, icke i vidsträcktare mån bifallit bolagets yrkande än att, med godkännande af bolagets beräkning af inkomsten utaf ångfartyget »Ares», taxerade inkomstbeloppet nedsatts från 11,040 kronor till 3,940 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där bolaget häröfver sig besvärat, i utslag den 12 december 1893 sig utlåtit, att som vid beräkning af bolagets beskattningsbara inkomst, afdrag på grund af § 10 mom. 4 c) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 september 1883 för den minskning i värde, som bolagets ångfartyg genom slitning undergått med det af bolaget i sådant afseende på sätt ofvan blifvit nämndt, beräknade belopp 42,981 kronor 74 öre, ägde stöd af hvad tillförene i fråga om ångfartygsbolags taxering medgifvits, samt med iakttagande häraf å bolagets rörelse år 1891 icke uppstått beskattningsbar vinst, funne kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, skäligt befria ångfartygsaktiebolaget »Gäfle» från skyldighet att för år 1892 i Gäfle erlägga bevillning för inkomst;

däruti klaganden sökt ändring under yrkande att bolaget måtte förpliktas att för år 1892 erlägga bevillning för en till 3,940 kronor uppskattad inkomst; Gifven Stockholms slott den 31 augusti 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

83.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren R. Thalin i fråga om klagandens taxering år 1892 för inkomst af de honom tillhöriga ångfartygen »Serla», »Thalis» och »Agge».

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Rob. Thalin i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års bevillningsberedning för staden Gäfle föreslagit, att klaganden skulle taxeras för 15,000 kronors in-

komst af de honom tillhöriga ångfartygen »Serla», »Thalis» och »Agge»,

samt stadens taxeringsnämnd — hos hvilken klaganden yrkat, att, enär, enligt hvad åberopadt utdrag af de öfver klagandens rederirörelse år 1891 förda räkenskaper utvisade, klaganden under nämnda år å ångfartyget »Thalis'» seglation haft en förlust af 3,710 kronor 45 öre, hvaremot ångfartyget »Serla» lämnat en vinst af 6,706 kronor 25 öre, och klaganden, hvilken i november 1891 inköpt ångfartyget »Agge», under år 1891 icke af nämnda ångfartyg haft någon vinst och ej heller i följd af de dryga reparationskostnader, som våren 1892 å detta fartyg nedlagts, äfvensom rådande dåliga fraktkonjunkturer komme att under år 1892 däraf få någon behållning, samt vid taxeringen af klagandens inkomst af rederirörelse afdrag borde ske för ångfartygens slitningskostnad med fem procent af fartygens inköpspris, hvilket afdrag, då sagda pris utgjort för »Serla» 94,000 kronor och för »Thalis» 89,400 kronor, belöpte sig till 9,170 kronor, klaganden måtte varda från ifrågavarande taxering befriad — dels till den uppgifna vinsten å »Serla» lagt 945 kronor 50 öre, utgörande i klagandens räkenskaper afförda utskylder för år 1891, dels ock beräknat vinsten å »Agge» enligt § 10 mom. 2 a) i bevillningsförordningen till 3,000 kronor, och förty, efter afdrag från den sålunda uppkomna summan, 10,651 kronor 75 öre, af den uppgifna förlusten å »Thalis», 3,710 kronor 45 öre, taxerat klaganden för i jämnadt tal 6,940 kronors inkomst af rederirörelse,

så och efter det Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden fullföljt sitt ofvanberörda yrkande, genom beslut den 27 september 1892, enär taxeringsnämndens beräkningsgrund vore lagligen grundad samt afdrag för ångfartygens slitningskostnad, vid det förhållande att sådant afdrag icke upptagits i de angående ångfartygen förda räkenskaper, icke ansåges böra ifrågakomma, ogillat klagandens yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 18 september 1893 sig utlåtit, att, som ej visadt blifvit, att klaganden icke redan före afslutandet af räkenskaperna öfver rederirörelsen gjort afdrag för den minskning i värde, som klagandens ångfartyg genom slitning undergått, samt tillförlitlig utredning ej heller i öfrigt blifvit förebragt rörande beloppet af klagandens

år 1892 beskattningsbara inkomst af ångfartygen, alltså funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 31 augusti 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som genom det af klaganden vid de underdåniga besvären fogade intyg numera må anses ådagalagdt, att afdrag för fartygens värdeminskning genom slitning icke skett redan i klagandens räkenskaper för år 1891, samt det belopp, hvartill slitningskostnaden af klaganden beräknats, eller 9,170 kronor, icke kan anses för högt; alltså och då vid sådant förhållande afdrag för slitningskostnaden bör af klaganden med nämnda belopp få tillgodonjutas, samt med iakttagande häraf klaganden för år 1892 icke ägt beskattningsbar inkomst af sina ifrågavarande fartyg, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från den honom för sistnämnda år påförda bevillning för inkomst af fartygen. Hvilket etc.

84.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om landtbrukaren C. A. Lagergrens beskattning för inkomst af allmän tjänst år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren Axel Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Blekinge läns pröfningsnämnd på yrkande af klaganden genom beslut den 21 september 1893 förordnat, att landtbrukaren Carl August Lagergren å Johannesberg, som, enligt en från regementskommissarien vid Kungl. Blekinge bataljon till 1893 års bevillningsberedning för Rödeby socken inkommen uppgift, såsom afdelningsområdesbefälhafvare uppbure ett arfvode af 450 kronor, skulle inom samma socken utgöra bevillning för en till nämnda belopp uppskattad inkomst af allmän tjänst utan rätt för Lagergren, som ägde jord-

bruksfastighet, taxerad till 38,000 kronor, att å den uppskattade inkomsten åtnjuta bevillningsfritt afdrag,

samt Lagergren, under uppgift att han till annan person, hvilken utfört en del af de Lagergren såsom afdelningsområdesbefälhafvare åliggande göromål, afstått hälften af ifrågavarande arfvode, hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär med yrkande att varda taxerad allenast för 225 kronors inkomst af allmän tjänst,

så har kammarrätten genom utslag den 9 mars innevarande år sig utlåtit, att som jämlikt § 7 samt § 10 mom. 4 f) bevillningsförordningen Lagergren icke kunde anses pliktig att utgöra bevillning för större del af ifrågavarande af honom såsom afdelningsområdesbefälhafvare uppburna aflöningsbelopp, 450 kronor, än som för honom återstått såsom behållen inkomst, sedan afdrag skett för det belopp, 225 kronor, hvarmed Lagergren ostridigt aflönat annan person, som i Lagergrens ställe utfört en del af de med hans berörda befattning förenade göromål, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, till 225 kronor nedsätta beräkningen af Lagergrens år 1893 beskattningsbara inkomst af allmän tjänst; Gifven Stockholms slott den 28 september 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner skäligt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

85.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Falkenberg i fråga om staden för år 1892 i Skrea socken påförd bevillning för inkomst af laxfiske.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Falkenberg i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 27 oktober 1893 meddelade utslag i fråga om staden för år 1892 i Skrea socken påförd

bevillning för inkomst af laxfiske; Gifven Stockholms slott den 28 september 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1892 års taxeringsnämnd för Skrea socken genom beslut, som af Hallands läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, påfört Falkenbergs stad bevillning för tretusen femhundra kronors inkomst af Falkenbergs laxfiske, hvilket i jordeboken upptagits såsom kronoegendom under enskild disposition och blifvit till staden under perpetuellt arrende upplåtet;

att sedan klagandena under åberopande af 75 § 1 mom. i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 14 september 1883 hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Hallands län fört klagan öfver nämnda beskattningsåtgärd, Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom resolution den 13 februari 1893, enär klagandena icke ens påstått, att ifrågavarande inkomstbeskattning ej blifvit påförd i enlighet med vederbörande taxeringsnämnds beslut, samt det icke tillkomme Kungl. Maj:ts befallningshafvande att till pröfning upptaga besvär i taxeringsfrågor, förklarat den förda klagan ej förtjäna afseende;

att kammarrätten, hvarest klagandena fullföljt talan mot Kungl. Maj:ts befallningshafvandes resolution och yrkat undanrödjande af omförmälda beskattningsåtgärd, genom öfverklagade utslaget icke funnit skäl att i Kungl. Maj:ts befallningshafvandes resolution göra ändring, samt i öfrigt sig utlåtit, att enär inkomsten af ifrågavarande fiske, hvilket ej vore underkastadt fastighetsbevillning, måste anses hänförlig till inkomst af rörelse, samt staden, som följaktligen vore pliktig att därför utgöra bevillning, ej ådagalagt något förhållande, på grund hvaraf sådan bevillning icke bort utgöras inom Skrea socken, där fisket blifvit i jordeboken upptaget, funne kammarrätten skäligt lämna besvären, jämväl i hvad de afsåge själfva beskattningsåtgärden, utan afseende;

samt att klagandena i underdånighet fullföljt sitt hos kammarrätten framställda yrkande.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

86.

Resolution på und. besvär af Ljusne-Voxna aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1892 för inkomst af rörelse inom Söderala socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ljusne—Voxna aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års bevillningsberedning för Söderala socken, där bolaget vid Ljusne drefve såg- och järnverks samt annan rörelse, föreslagit bolaget till taxering för sammanlagdt 287,863 kronors inkomst, däraf beräknats härflyta af järntillverkning vid det så kallade Söder-Ljusne bruk 39,000 kronor, af enahanda tillverkning vid det så kallade Norr-Ljusne bruk 57,440 kronor, af kvarnrörelse 450 kronor, af rederirörelse 6,760 kronor, af fiske 5,000 kronor och af sågverksrörelse, efter en antagen vinst af 6 kronor 73 öre å en hvar af under år 1891 skeppade 26,629 standards trävaror, 179,213 kronor,

samt årets taxeringsnämnd för socknen, under antagande att bolagets vinst å hvarje under år 1891 skeppad standard trävaror utgjort 10 kronor, höjt beräkningen af bolagets inkomst af sågverksrörelse till 266,290 kronor och i öfrigt godkänt beredningens förslag, i följd hvaraf bolaget taxerats för sammanlagdt 374,940 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det bolaget — under åberopande af den berättelse rörande bolagets verksamhet år 1891, som efter dåmera verkställd granskning af bolagets räkenskaper för samma år och öfriga handlingar afgifvits af bolagets revisorer äfvensom af dels två till riktigheten bestyrkta utdrag af berörda räkenskaper, dels ock ett af bemälde revisorer afgifvet intyg — hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att då, enligt hvad revisionsberättelsen utvisade, bolagets behållna inkomst af rörelse år 1891 uppgått till 369,971 kronor 58 öre, men däri inginge med belopp af 351,583 kronor 22 öre den vid Voxna landtegendom inom Voxna socken särskildt bokförda behållningen af bolagets egna skogar, hvilken inkomst emellertid redan vore genom fastighetsbevillning taxerad och följaktligen icke borde ytterligare beskattas, samt härtill komme, att bolaget vore berättigadt att

vid taxering för inkomst af rörelse afdraga ett belopp motsvarande 5 procent å taxeringsvärdet af bolagets samtliga fastigheter, 4,063,500 kronor, bolaget, hvilket sålunda icke haft någon år 1892 beskattningsbar inkomst, måtte från inkomsttaxering befrias eller ock, därest ofvan angifna behållning å bolagets egna skogar ansåges böra, på sätt som skett, taxeras, att beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst i hvarje fall måtte nedsättas med 203,175 kronor, till hvilket belopp ofvan omförmälda afdrag för 5 procent å taxeringsvärdet af bolagets fastigheter uppginge, och bevillning följaktligen påföras bolaget för en till allenast 166,796 kronor 58 öre uppskattad inkomst,

men pröfningsnämnden — efter det ett inom nämnden tillsatt utskott i afgifvet utlåtande hemställt, att, då bolagets yrkande på skattefrihet för den uppgifna behållningen af bolagets skogar saknade stöd i gällande bevillningsförordning, samt det icke heller kunde medgifvas bolaget, som icke förebragt någon utredning rörande taxeringsvärdet å de för bedrifvandet af bolagets olika rörelsegrenar använda fastigheter, att vid ifrågavarande taxering afdraga 5 procent å värdet af bolagets samtliga fastigheter, bolagets yrkanden måtte, med hänsyn jämväl därtill att upplysning saknades, om och i hvad mån afdrag skett för bolaget påförda utskylder, i brist af fullständig utredning lämnas utan afseende — genom beslut den 26 september 1892 bifallit utskottets berörda hemställan och förty fastställt taxeringsnämndens beslut,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 15 november 1893 sig utlåtit, att, emedan på grund af den utaf bolagets revisorer afgifna berättelse rörande bolagets verksamhet år 1891 jämte hvad samma revisorer i målet intygat finge anses utredt, att bolaget, hvilket berörda år å afverkning af egna skogar haft vinst, som under rubrik: Voxna bruk och timmerhandel bokförts till belopp af 351,583 kronor 22 öre, däremot å den gren af bolagets sågverksrörelse, som afsett förädling af s. k. köptimmer, lidit förlust, som belöpt sig till 148,809 kronor 30 öre, samt bolagets behållna inkomst af sågverksrörelse följaktligen finge anses icke hafva öfverstigit skillnaden mellan ofvan nämnda båda belopp eller 202,773 kronor 92 öre, men bolaget, hvilket, enligt hvad upplyst vore, vid Ljusne ägde sågverk, taxeringsvärderadt till 480,500 kronor, vore berättigadt att vid taxeringen af bolagets

ifrågavarande inkomst afdraga ett belopp, motsvarande 5 procent af nyssnämnda värde eller 24,025 kronor, ty och som af anteckningar i vederbörande taxeringslängd framginge, att vid den bolaget åsatta taxering för inkomst af järntillverkning — hvilken inkomst, enligt bolagets egna uppgifter och i öfverensstämmelse tillika med den i ofvan omförmälda revisionsberättelse lämnade utredning jämte hvad de i målet åberopade räkenskapsutdragen utvisade, utgjort vid Söder-Ljusne bruk 59,867 kronor och vid Norr-Ljusne bruk 98,603 kronor eller sammanlagdt 158,470 kronor — afdrag skett med tillhopa 62,022 kronor för 5 procent af det till 1,240,458 kronor beräknade taxeringsvärdet å bolagets järnverk med tillhörande anläggningar, samt bolaget icke förebragt utredning, i hvad mån det bolaget sålunda medgifna afdrag kunde hafva understigit hvad i sådant hänseende vore enligt lag medgifvet eller huruvida den till grund för bolagets taxering i öfrigt lagda vinstberäkning varit oriktig, alltså och då till bolagets år 1892 beskattningsbara inkomst af rörelse, utgörande af sågverksrörelse, enligt här ofvan iakttagna beräkning, 178,749 kronor, af järntillverkning 96,440 kronor samt i öfrigt 12,210 kronor eller sammanlagdt 287,399 kronor, borde läggas beloppet af obehörigen i räkenskapen afförda utskylder 35,495 kronor, funne kammarrätten skäligt i så måtto bifalla bolagets i målet förda talan, att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, det inkomstbelopp, därför bolaget hade att år 1892 utgöra bevillning, bestämdes till allenast trehundratjugutvåtusen åttahundranittiofyra kronor; Gifven Stockholms slott den 5 oktober 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner de underdåniga besvären icke föranleda ändring i kammarrättens utslag.

Hvilket etc.

87.

Resolution på und. besvär af agenten A. E. Unman i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å klagandens fastighet N:ris 17 och 18 i kvarteret Torkan i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, agenten Axel Edw. Unman i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Johannis församling i Stockholm år 1893 åsatt klaganden tillhöriga fastigheten N:ris 17 och 18 i kvarteret Torkan taxeringsvärde af 250,000 kronor,

samt klaganden hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdet måtte nedsättas till 200,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 september 1893 väl ansett, att, i betraktande af egendomens läge och beskaffenhet samt vid jämförelse med uppskattningen af andra närbelägna och likartade fastigheter, fastighetens taxeringsvärde vore för högt beräknadt, men likväl ansett anledning icke förekomma att upptaga egendomens taxeringsvärde lägre än det pris, hvartill egendomen senast försålts, och till följd däraf bestämt egendomens taxeringsvärde till tvåhundratjugusextusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 5 mars innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 12 oktober 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

88.

Resolution på fabriksidkaren A. Sandwalls und. besvär i fråga om klagandens beskattning inom Fristads socken för inkomst af ölförsäljning å Fristadshed år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, fabriksidkaren Alfred Sandwall i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Vedens härad, i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag, taxerat klaganden inom Fristads socken för tretusen kronors inkomst af ölförsäljning å Fristadshed,

samt klaganden, under åberopande af ett till riktigheten styrkt utdrag af klagandens räkenskaper öfver hans marketenterirörelse å Fristadshed år 1893, hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd yrkat att, då rörelsen icke lämnat någon behållen inkomst, varda från ifrågavarande taxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22 och 23 september 1893 med hänsyn till inom nämnden meddelade upplysningar rörande beskaffenheten och omfånget af klagandens rörelse ogillat yrkandet och fastställt taxeringsnämndens beslut,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 28 februari innevarande år funnit klaganden icke hafva angående den år 1893 beskattningsbara inkomsten af ifrågavarande rörelse åstadkommit sådan utredning, som kunde verka ändring i beskattningsnämndernas sammanstämmande beslut; Gifven Stockholms slott den 19 oktober 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

89.

Resolution på und. besvär af landtbrukaren C. Fr. Wasenius i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å klaganden tillhöriga jordbruksfastigheter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landtbrukaren C. Fr. Wasenius i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning år 1893 föreslagit, att nedannämnda, klaganden tillhöriga hemman inom Bettna socken skulle åsättas taxeringsvärden såsom jordbruksfastigheter med följande belopp, nämligen 1/4 mantal Löta N:o 1 13,300

kronor, 1/4 mantal Löta N:o 2 11,200 kronor och 1/2 mantal Löta N:o 4 22,400 kronor,

samt klaganden, med företeende af en uppgift å ifrågavarande hemmans areal äfvensom öfver en skedd värdering af de olika ägoslagen, enligt hvilken värdena utgjorde: å Löta N:o 1 7,856 kronor 94 öre, å Löta N:o 2 8,737 kronor 98 öre och å Löta N:o 4 15,697 kronor 77 öre, hos taxeringsnämnden för Oppunda härad yrkat, att hemmanens taxeringsvärden måtte bestämmas i öfverensstämmelse med berörda värdering,

men taxeringsnämnden taxerat Löta N:o 1 till elfvatusen åttahundra kronor, Löta N:o 2 till tiotusen kronor och Löta N:o 4 till tjugutusen kronor,

så och efter det klaganden, under åberopande af förenämnda värdering och ett af kommissionslandtmätaren Raguel Essén den 30 juni 1893 afgifvet intyg, att de vid värderingen följda arealuppgifter, hvad totalsummorna beträffade, öfverensstämde med Essén förevisade skifteshandlingar, hos Södermanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdena å ifrågavarande hemman måtte, med tillämpning af samma beräkningsgrunder, som följts vid taxering af andra, i närheten belägna jordbruksfastigheter, nedsättas å Löta N:o 1 till 7,900 kronor, å Löta N:o 2 till 8,800 kronor och å Löta N:o 4 till 15,700 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1893, enär med hänsyn till hemmanens läge nära invid järnvägsstation och de tillhörande ägornas goda beskaffenhet de af taxeringsnämnden bestämda värden ansåges icke hafva blifvit för högt beräknade, samma yrkande ogillat,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 21 mars innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 oktober 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

90.

Resolution på und. besvär af Stockholms stads drätselnämnd i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å vissa Stockholms stad tillhöriga, inom Brännkyrka socken belägna fastigheter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms stads drätselnämnd i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Brännkyrka socken år 1893 uppfört Stockholms stad till bevillning för, bland annat, lägenheten Årstaholmar efter värde af 10,000 kronor såsom jordbruksfastighet och 30,000 kronor såsom annan fastighet samt för det vid Skanstull belägna s. k. Tullhuset efter 15,000 kronors värde såsom annan fastighet än jordbruksfastighet,

samt klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, då jämlikt 4 § bevillningsförordningen stad vore pliktig erlägga fastighetsbevillning för densamma tillhöriga byggnader allenast för så vidt de lämnade någon inkomst och, i sådant fall, endast för så stor del af taxeringsvärdet, som motsvarade inkomstbeloppet, Stockholms stad måtte befrias från erläggande af bevillning för det s. k. Tullhuset, hvilket uteslutande användes till bostad åt de vid stadens vattenledning anställda arbetare och följaktligen icke lämnade staden någon inkomst, äfvensom, vid det förhållande att stadens årliga hyresinkomst af lägenheten Årstaholmar utgjorde 1,200 kronor, förklaras pliktig erlägga fastighetsbevillning för nämnda lägenhet allenast efter ett till 24,000 kronor nedsatt värde,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträden den 25, 26, 27 och 28 september 1893, enär, äfven om någon direkt inkomst icke inflöte af det s. k. Tullhuset, denna fastighet dock måste anses lämna hyresafkastning på det sätt, att de åt stadens arbetare där upplåtna bostäder inginge bland arbetarnes löneförmåner och således föranledde till nedsättande af arbetarnes kontanta aflöning samt i allt fall bestämmelserna i 4 § bevillningsförordningen icke borde vinna den tillämpning, att stad skulle åtnjuta skattefrihet för de inom annan kommun förvärfvade fastigheter eller delar däraf, som användes för stadens behof, förty, då tillika blifvit upplyst, att de ifråga-

varande fastigheter åsatta värden icke kunde anses för höga, ogillat ofvan berörda yrkanden,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 21 februari innevarande år ej funnit skäl att göra ändring i öfverklagade taxeringsåtgärden, så vidt därigenom bestämts, att fastighetsbevillning skulle af Stockholms stad utgöras för det s. k. Tullhuset vid Skanstull efter ett därå såsom annan fastighet än jordbruksfastighet satt värde af femtontusen kronor och för lägenheten Årstaholmar efter ett därå såsom jordbruksfastighet satt värde af tiotusen kronor, men vidkommande klagandens ifrågavarande yrkanden i öfrigt, med afseende å hvad upplyst blifvit rörande den hyresinkomst, staden ägde af lägenheten Årstaholmar, så vidt densamma ansetts hänförlig till annan fastighet än jordbruksfastighet, funnit skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, det fastighetsbevillning skulle för berörda lägenhet för år 1893 påföras Stockholms stad efter å lägenheten såsom annan fastighet än jordbruksfastighet satt värde af tjugufyratusen kronor; Gifven Stockholms slott den 25 oktober 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

91.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Falköping i fråga om bryggeriaktiebolaget Victorias inkomstbeskattning år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Falköping i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1892 års taxeringsnämnd för Hjälstads socken genom beslut, hvilket af Skaraborgs läns pröfningsnämnd lämnats utan ändring, taxerat bryggeriaktiebolaget Victoria för ettusen kronors inkomst af ölförsäljning inom nämnda socken,

samt bolaget hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt yrkat, att, enär bolaget, som drefve sin verksamhet i staden Falköping och där jämväl för hela sin inkomst beskattats, icke inom Hjälstads socken idkat någon rörelse af beskaffenhet att böra därstädes taxeras, ifrågavarande taxeringsåtgärd måtte upphäfvas och bolaget befrias från erläggande af de med anledning af densamma bolaget påförda afgifter,

så har kammarrätten genom utslag den 15 november 1893 sig utlåtit, att, enär, emot hvad kronans ombud hos taxeringsnämnden för Hjälstads socken anfört, ej blifvit ådagalagdt, att bolaget icke år 1892 inom nämnda socken drifvit rörelse af sådan beskaffenhet, att bolaget bort för inkomst däraf, på sätt som skett, taxeras, funne kammarrätten bolagets ofvanberörda yrkande icke förtjäna afseende, men som, på grund af hvad i målet förekommit, finge anses upplyst, att bolaget blifvit ifrågavarande år för hela sin inkomst af rörelse beskattadt i Falköping, där samma inkomst beräknats utgöra 6,000 kronor, alltså och då vid sådant förhållande sistnämnda belopp borde, jämlikt 69 § bevillningsförordningen, minskas med det belopp, 1,000 kronor, för hvilket bolaget hade att för år 1892 utgöra bevillning i Hjälstads socken, funne kammarrätten skäligt förordna, att bevillning skulle för samma år i Falköping påföras bolaget för allenast femtusen kronors inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 25 oktober 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

92.

Resolution på und. besvär af Döderhults sockens kommunalstämma i fråga om Emsfors pappersfabriksaktiebolags beskattning inom nämnda socken för år 1892.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Döderhults sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att

sedan inkomsten af den rörelse, som af Emsfors pappersfabriks aktiebolag bedrefves vid Emsfors i Döderhults socken och vid Skrufshult i Mönsterås socken, af vederbörande taxeringsnämnder för år 1892 uppskattats inom Döderhults socken till belopp af 16,223 kronor och inom Mönsterås socken till belopp af 400 kronor,

samt bolaget — under åberopande af revisionsberättelse öfver bolagets räkenskaper för år 1891 samt ett af landstingsmannen P. O. Lundell utfärdadt intyg af innehåll, bland annat, att bolagets nettovinst, i revisionsberättelsen upptagen till 7,111 kronor 14 öre, med tillägg af afdragna utskylder, 1,588 kronor 88 öre, utgjorde 8,700 kronor 2 öre, hvaraf dock, enär däri inginge 882 kronor, utdelning å bolaget tillhöriga aktier i Kalmar enskilda bank, därför bevillning icke skulle af bolaget utgöras, till beskattning återstode ett belopp af 7,818 kronor 2 öre; att sedan en bolaget tillhörig obligation å 1,000 £ sterling, som öfvertagits vid inköp af bolagets fabriker men bokförts till allenast 9,000 kronor, under år 1891 blifvit inlöst med 18,111 kronor 89 öre, skillnaden emellan detta och obligationens bokförda belopp eller 9,111 kronor 89 öre icke upptagits såsom vinst utan afskrifvits å det belopp, hvartill bolagets aktier i Kalmar enskilda bank bokförts; att vid beräkning af bolagets vinst från dess inkomster afdragits ett belopp af 2,750 kronor, motsvarande fem och en half procent ränta å en i Emsfors intecknad skuld till Skånes enskilda bank å 50,000 kronor; samt att taxeringsvärdet å bolagets fastigheter utgjorde 216,800 kronor, därå hyresvärdet, motsvarande fem för hundra, borde afräknas från bolagets inkomst — hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, att bolaget måtte varda från taxering för inkomst år 1892 helt och hållet befriadt,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 16 september 1892, enär ofvan omförmälda 9,111 kronor 89 öre vore att anse såsom en tillökning i bolagets kapitaltillgångar och ej kunde hänföras till bolagets vinst af dess rörelse samt bolaget vid beräkning af dess inkomst ägde tillgodonjuta afdrag för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af fastigheternas förenämnda taxeringsvärde, bifallit bolagets berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest ej mindre klaganden än äfven Mönsterås sockens kommunalstämma

hvar för sig häröfver anfört besvär, i utslag den 13 sistlidne februari sig utlåtit, att, enär vid beräkning af bolagets år 1892 beskattningsbara inkomst af dess rörelse borde till den i bolagets räkenskaper för år 1891 bokförda nettovinsten 7,111 kronor 14 öre läggas icke allenast, på sätt bolaget medgifvit, utskylder 1,588 kronor 88 öre utan äfven ränta å skuld mot inteckning i bolaget tillhörig fastighet 2,750 kronor och afskrifning å den vid 1891 års slut befintliga behållning af bolagets tillverkningar 5,127 kronor 38 öre, för hvilka poster, i räkenskaperna afdragna, innan nettovinsten utförts, afdrag ej finge, enligt de i bevillningsförordningen den 14 september 1883 § 10 angifna grunder för inkomsternas beräknande, af bolaget tillgodonjutas, men från den sålunda uppkommande sammanlagda vinst 16,577 kronor 40 öre borde afräknas dels 882 kronor, hvilka utgjort utdelning å bolaget tillhöriga aktier i en bankinrättning dels ock fem för hundra af taxeringsvärdet 216,500 kronor å de bolagets fastigheter, som användes till utöfvande af bolagets rörelse med 10,825 kronor, funne kammarrätten, som i likhet med pröfningsnämnden ansåge bolaget icke vara pliktigt att utgöra inkomstbevillning för de 9,111 kronor 89 öre, hvarmed en bolaget tillhörig obligation år 1891 inlösts utöfver densammas bokförda värde, skäligt i så måtto ändra pröfningsnämndens beslut, att bolaget förklarades skola år 1892 utgöra bevillning för 4,870 kronors inkomst af rörelse, däraf, med afseende å den omfattning, hvari rörelsen bedrifvits inom en hvar af Döderhults och Mönsterås kommuner, inom Döderhults kommun för fyratusen sexhundrasjuttio kronor och inom Mönsterås kommun för tvåhundra kronor; Gifven Stockholms slott den 9 november 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

93.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Arnell, å tjänstens vägnar, i fråga om taxeringsvärdet år 1893 å Håkan Svensson tillhöriga hemmanet $1^2/_3$ seland N:o 1 Storborgaren i Anundsjö socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren Axel Arnell, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Anundsjö socken år 1893 åsatt Håkan Svensson tillhöriga hemmanet $1^2/_3$ seland N:o 1 Storborgaren taxeringsvärde af 5,000 kronor,

samt Vesternorrlands läns pröfningsnämnd, på yrkande af kronans ombud, genom beslut den 30 september 1893 höjt taxeringsvärdet till åttatusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Håkan Svensson häröfver anfört besvär, genom utslag den 12 februari innevarande år sig utlåtit, att, enär såsom skäl för pröfningsnämndens beslut att från det af taxeringsnämnden bestämda belopp 5,000 kronor till 8,000 kronor höja taxeringsvärdet år 1893 å ifrågavarande fastighet, hvilken, enligt hvad i kammarrätten förvarad taxeringslängd utvisade, år 1892 varit uppskattad till 2,700 kronor, i pröfningsnämndens protokoll icke anförts annan omständighet än att bevillningsberedningens ordförande framställt yrkande om taxeringsvärdets höjande till 8,000 kronor, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens uppskattningsåtgärd och i enlighet med klagandens yrkande, fastställa taxeringsnämndens beträffande fastighetens taxeringsvärde fattade beslut; Gifven Stockholms slott den 16 november 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

94.

Resolution på und. besvär af häradshöfdingen C. D. Uppström i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, häradshöfdingen i Ångermanlands södra domsaga Carl David Uppström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för staden Hernösand taxerat klaganden för inkomst till belopp af 10,500 kronor, däraf 9,500 kronor af allmän tjänst och 1,000 kronor af enskild tjänst,

samt klaganden hos Vesternorrlands läns pröfningsnämnd uppgifvit sin sammanlagda inkomst, däri inberäknadt arfvode för enskildt uppdrag 1,000 kronor, till 12,435 kronor 16 öre samt yrkat, att, efter afdrag från sistnämnda belopp af tillhopa 2,922 kronor 83 öre, som skulle utgöra kostnaden för domsagans förvaltning och pensionsafgifter, taxeringen måtte nedsättas till 9,512 kronor 33 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1893, enär inom nämnden blifvit upplyst, att klaganden till kanslilokal, hvilken bland förvaltningskostnaden upptagits till 300 kronor, använde sin enskilda bostad, endast i så måtto bifallit klagandens yrkande, att klagandens beskattningsbara inkomst fastställdes till 8,812 kronor af allmän tjänst och 1,000 kronor af enskild tjänst eller till sammanlagdt niotusen åttahundratolf kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 april innevarande år sig utlåtit, att som vid beräkning af klagandens beskattningsbara inkomst af hans ämbete afdrag af kostnad för kanslilokal ej lagligen finge äga rum, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 16 november 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

95.

Resolution på und. besvär af vice häradshöfdingen J. O. Kugelberg i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å klagandens fastighet N:o 14 Torgkvarteret i Jönköpings stad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vice häradshöfdingen J. O. Kugelberg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden tillhöriga egendomen N:o 14 Torgkvarteret i Jönköpings stad blifvit år 1893 af vederbörande taxeringsnämnd åsatt taxeringsvärde af 50,000 kronor, däraf 9,000 kronor för tomten och 41,000 kronor för därå uppförda byggnader,

samt klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att, då fastigheten vore brandförsäkrad för 35,000 kronor och hyrorna för densamma, utgörande, med beräknande af hyra jämväl för klagandens egen bostad, 3,180 kronor, icke sedan flera år undergått någon förändring, taxeringsvärdet måtte nedsättas till samma belopp som det för 1892 gällande, eller 44,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1893 ogillat yrkandet och fastställt taxeringsnämndens uppskattning,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 19 mars innevarande år sig utlåtit, att, som för taxeringsmyndigheternas åtgärd att höja taxeringsvärdet å ifrågavarande fastighet utöfver det densamma för år 1892 åsatta taxeringsvärde icke i taxeringshandlingarna antecknats annan grund än hyresafkastningen, men, vid det utredda förhållande att hyrorna för de uti fastigheten uthyrda lägenheter uppginge till allenast 2,430 kronor och då hyresvärdet å den af klaganden själf i fastigheten bebodda lägenhet, enligt hvad magistraten upplyst, borde uppskattas till 900 kronor, hyresafkastningen icke bort föranleda bestämmande af högre taxeringsvärde än det belopp, hvarå fastighetens berörda hyresvärde 3,330 kronor utgjorde sju procent eller 47,571 kronor, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att taxeringsvärdet å fastig-

heten i dess helhet för år 1893 bestämdes till fyrtiosjutusen femhundra kronor, hvaraf niotusen kronor skulle utgöra tomtens och trettioåttatusen femhundra kronor byggnadernas taxeringsvärde;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring under fortsatt yrkande, att egendomens taxeringsvärde ej måtte bestämmas högre än till 44,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 23 november 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i anledning af klagandens besvär göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

96.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren C. W. Stenbeck i fråga om taxering af en byggnad å klaganden tillhöriga lägenheten Kullsand.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren C. W. Stenbeck i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för staden Gäfle år 1893 åsatt den å stadens mark belägna, klaganden tillhöriga lägenheten Kullsand taxeringsvärde af 8,200 kronor såsom jordbruksfastighet samt en åbyggnad därå särskildt taxeringsvärde af femtontusen kronor,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då åbyggnaden vore afsedd för jordbruksfastighetens behof, den särskilda taxeringen af samma byggnad måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1893, enär till jordbruksfastigheten, som vore utarrenderad, funnes särskild åbyggnad för arrendatorn samt ifrågavarande byggnad icke användes för jordbruket, ogillat berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 23 april innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 7 december 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

97.

Resolution på und. besvär af fabriksidkaren P. Naumburg i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, fabriksidkaren Petter Naumburg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnd år 1893 taxerat klaganden för femtontusen fyrahundra kronors inkomst, däraf 3,000 kronor beräknats härflyta af kapital och 12,400 kronor af rörelse,

samt klaganden, under åberopande af dels ett af notarius publicus Sven Wessberg utfärdadt bevis därom, att en af klaganden förd hufvudbok för år 1892, hvilken blifvit Wessberg förevisad, upptoge å vinst- och förlustkontot en förlust för året af 4,371 kronor 73 öre, dels ock ett af två personer utgifvet intyg af innehåll, att klagandens bokslut för år 1892 utvisade en till sistnämnda belopp uppgående förlust samt att klaganden under året icke haft annan inkomst än den, som funnes i hans böcker upptagen och följaktligen vore i bokslutet inbegripen, hos stadens pröfningsnämnd yrkat att varda från ifrågavarande taxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1893, enär klaganden icke med åberopade intygen lämnat nöjaktig utredning om afkastningen af sin rörelse, hvilken afkastning, med afseende å hvad i nämnden upplystes angående rörelsens omfång, icke syntes för högt beräknad, samt klaganden ej heller förebragt något skäl, ledande till ändring i klagandens taxering för inkomst af kapital, med afslag å besvären fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, enligt utslag den 30 maj innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som emot bestri-

dande af kronans ombud kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 7 december 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

98.

Resolution på und. besvär af öfversten A. Reuterskiöld i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, öfversten och chefen för Kungl. Vestmanlands regemente A. Reuterskiöld i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Vestmanlands läns pröfningsnämnd på yrkande af kronans ombud genom beslut vid sammanträde den 29 och 30 september 1893 förordnat, att till klagandens, af vederbörande taxeringsnämnd uppskattade inkomst af allmän tjänst skulle läggas dels 255 kronor, af klaganden under år 1892 uppburen dagaflöning, dels ock ett belopp af 525 kronor, som obehörigen afdragits för hyra af tjänstelokal och för klagandens tjänsteresor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 23 maj innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 7 december 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

99.

Resolution på und. besvär af landskamereraren C. M. Ström, å tjänstens vägnar, och stadsfullmäktige i Gäfle, hvar för sig, i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags beskattning år 1891 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren C. M. Ström, å tjänstens vägnar, samt stadsfullmäktige i Gäfle, hvar för sig, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 1 november 1893 meddelade utslag i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags beskattning år 1891 för inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 7 december 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att, sedan 1891 års taxeringsnämnd för Kopparbergs socken — med ledning af en utaf omförmälda bolag till taxeringsnämnden lämnad uppgift, enligt hvilken, efter afdrag af, bland annat, den i Gäfle särskildt beskattade, till 12,206 kronor 6 öre uppgående vinsten af bolaget tillhöriga ångarne »Korsnäs», hela den år 1891 beskattningsbara inkomsten af bolagets inom nämnda socken samt i Gäfle och inom Valbo socken af Gäfleborgs län bedrifna rörelse uppginge till 174,350 kronor 31 öre — bestämt, att hälften af sistnämnda belopp, eller i jämnadt tal 87,175 kronor, skulle taxeras i Kopparbergs socken, samt vederbörande kronoombud hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär i nyssnämnda belopp 174,350 kronor vore inberäknad jämväl vinst å bolagets under år 1891 bedrifna koltillverkning och proviantförsäljning, men bolagets berörda verksamhet idkades uteslutande inom Kopparbergs socken, det belopp, 64,983 kronor 54 öre, hvartill vinsten å samma verksamhet år 1891 uppgått, följaktligen måtte allenast inom nämnda socken beskattas, så har pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 23 september 1891 bifallit berörda yrkande och förty förordnat, att af uppgifna beskattningsbara inkomsten i Kopparbergs socken skulle tagas till

beskattning ofvanomförmälda 64,983 kronor 54 öre äfvensom hälften utaf återstående delen af förenämnda belopp 174,350 kronor eller i jämnadt tal sammanlagdt 119,667 kronor;

att ifrågavarande års taxeringsnämnd för staden Gäfle — under antagande att, sedan från den enligt bolagets vinst- och förlustkonto behållna inkomsten af bolagets rörelse år 1891, utgörande 273,406 kronor 34 öre, afräknats vinst af utdelning å aktier 41,350 kronor, restituerade utskylder 3,362 kronor 27 öre samt ofvannämnda vinst å rederirörelse 12,206 kronor 6 öre eller tillhopa 56,918 kronor 33 öre, tredjedelen af återstående 216,488 kronor 1 öre eller 72,162 kronor 67 öre borde, med tillägg af 1890 års i räkenskapen för år 1891 afförda utskylder 22,990 kronor 73 öre, men med afdrag däremot af 200 kronor, motsvarande fem procent å taxeringsvärdet af bolagets brädgårdskontor i Gäfle 4,000 kronor, tagas till beskattning i Gäfle — bestämt bolagets beskattningsbara inkomst till jämnadt belopp af 94,950 kronor;

att bolaget, som därjämte af taxeringsnämnden för Valbo socken taxerats för en till 75,000 kronor beräknad inkomst af rörelse inom nämnda socken, öfver ifrågavarande båda taxeringsåtgärder anfört besvär hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, därvid bolaget — med förmälan att, då, på sätt medgifvet vore, från nettovinsten å bolagets rörelse år 1891, hvilken vinst med tillägg af i räkenskapen afskrifna 1890 års utskylder 33,822 kronor 30 öre äfvensom räntor å intecknad gäld 13,824 kronor 47 öre uppginge till sammanlagdt 321,053 kronor 11 öre, vid taxering afräknades *dels* 75,960 kronor, utgörande fem procent å taxeringsvärdet af bolagets samtliga för rörelsens utöfvande använda fastigheter 1,519,200 kronor, däraf belöpte å Kopparbergs socken 900,000 kronor, å Gäfle stad 119,200 kronor samt å Valbo socken 500,000 kronor, *dels* vinsten af utdelning å aktier 41,350 kronor, *dels* för år 1887 restituerade utskylder 3,362 kronor 27 öre, *dels ock* den, på sätt ofvan blifvit nämndt, i Gäfle särskildt beskattade vinsten af ångarne »Korsnäs» 12,206 kronor 6 öre, bolagets hela år 1891 beskattningsbara inkomst utgjorde 188,174 kronor 78 öre — yrkat, att hälften däraf skulle enligt förut iakttagen fördelningsgrund taxeras inom Gäfleborgs län till den vidare fördelning mellan Gäfle stad och Valbo socken, som kunde finnas af förhållandena påkallad;

att sistbemälda pröfningsnämnd, efter det ett inom densamma tillsatt utskott i ärendet afgifvit utlåtande, genom beslut den 17 september 1891, med godkännande af berörda utlåtande, bifallit bolagets yrkande och förordnat, att hälften af bolagets uppgifna hela beskattningsbara inkomst af rörelse 188,174 kronor 78 öre, eller i jämnadt tal »94,080» kronor, skulle till två tredjedelar taxeras i Gäfle samt till återstående tredjedelen i Valbo socken och bevillning följaktligen påföras bolaget i Gäfle för 62,720 kronor samt i Valbo socken för 31,360 kronor;

att såväl bolaget som klagandena hos kammarrätten, hvar för sig, anfört besvär öfver pröfningsnämndernas omförmälda beslut, därvid yrkats af *bolaget*, att oberoende af fördelningen till taxering å de särskilda beskattningsorterna beloppet af bolagets hela år 1891 inom Kopparbergs och Valbo socknar samt i staden Gäfle beskattningsbara inkomst af rörelse måtte bestämmas till allenast 188,174 kronor 78 öre, af *stadsfullmäktige*, att, sedan från bolagets nettovinst år 1891, utgörande med tillägg af 13,824 kronor 47 öre, ränta å intecknad gäld, 287,230 kronor 81 öre, afdragits dels, med ofvan angifna belopp, vinst å utdelning af aktier, restituerade utskylder samt vinst å ångarne »Korsnäs», dels ock 8,172 kronor 13 öre, utgörande vinst å bolagets vid Bomhusudden i Valbo socken bedrifna hyfleriörelse, hvilken vinst borde inom nämnda socken beskattas, eller tillhopa 65,090 kronor 46 öre, hälften af återstående 222,140 kronor 35 öre måtte, med tillägg af ofvan omförmälda utskyldsbelopp 22,990 kronor 73 öre, taxeras i Gäfle med afdrag likväl af 200 kronor, motsvarande fem procent af taxeringsvärdet, 4,000 kronor, å de för rörelsens bedrifvande i Gäfle använda fastigheter eller ock att bolaget måtte i Gäfle taxeras åtminstone för den af taxeringsnämnden därstädes uppskattade inkomst 94,953 kronor 40 öre med tillägg af 4,608 kronor, motsvarande en tredjedel af ofvan angifna räntebelopp, samt af *klaganden Ström*, att det hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra å taxeringsvärdet af de för bolagets rörelse använda fastigheter, som bolaget jämlikt § 10 mom. 4 litt. a) i bevillningsförordningen vore berättigadt att vid taxering för inkomst af rörelsen afdraga, måtte beräknas allenast å taxeringsvärdet af sådana bolagets fastigheter, som varit för

rörelsens utöfvande omedelbart använda* och förty sådant afdrag medgifvas med allenast 51,230 kronor;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget ej i anledning af de utaf stadsfullmäktige och klaganden Ström anförda besvär gjort ändring i Gäfleborgs läns pröfningsnämnds beslut samt, vidkommande bolagets besvär, sig utlåtit, att, emedan bolagets hela år 1891 beskattningsbara inkomst af rörelse — inkomsten af kolning och proviantförsäljning, ostridigt utgörande 64,983 kronor 54 öre, däri inberäknad — icke kunde anses öfverstiga 188,174 kronor 78 öre, men bolaget taxerats i Kopparbergs socken för 119,667 kronor, i Gäfle stad för 94,080 kronor och i Valbo socken för 31,360 kronor eller för tillhopa 245,107 kronor, och bolaget följaktligen blifvit för en och samma del af sin inkomst taxeradt såväl inom Kopparbergs som inom Gäfleborgs län; alltså och då bolagets inkomst af kolning och proviantförsäljning, hvilka rörelsegrenar bedrefves allenast inom Kopparbergs socken, vid sådant förhållande borde allenast i sistnämnda socken tagas till beskattning samt däreffer återstående inkomstbeloppet 123,191 kronor 24 öre taxeras till hälften i Kopparbergs socken, till två sjettedelar i Gäfle stad och till en sjettedel i Valbo socken, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndernas beslut, förordna, det bolaget skulle för år 1891 taxeras i Kopparbergs socken för etthundratjugusextusen femhundrasjuttionio kronor, i Gäfle stad för fyrtioettusen sextiofyra kronor samt i Valbo socken för återstående tjugutusen femhundratrettiotvå kronor;

samt att klagandena i de underdåniga besvären fullföljt hvar sina hos kammarrätten framställda yrkanden.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

* och sålunda ej, på sätt som skett, inräknas värdet å arbetarebostäder med tillbehör.

100.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Södermanlands enskilda bank i fråga om bankens beskattning år 1893 för inkomst af rörelse vid dess hufvudkontor i Nyköping.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Södermanlands enskilda bank i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan banken af 1893 års taxeringsnämnd för Nyköpings stad blifvit, i enlighet med en af banken till vederbörande bevillningsberedning lämnad uppgift å inkomsten af bankens rörelse vid hufvudkontoret i Nyköping under år 1892, taxerad för 52,372 kronors inkomst,

samt landskamereraren P. G. E. Ploman, å tjänstens vägnar, hos Södermanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär vid berörda taxering afdrag från bruttoinkomsten skett för ett belopp af 26,840 kronor 11 öre, som i bankens räkenskaper för år 1892 afskrifvits å det bokförda värdet af banken tillhöriga svenska statens och allmänna hypoteksbankens obligationer, men giltigt skäl för åtgärden att bevilja banken sådant afdrag icke förefunnes, bankens inkomst af rörelse i Nyköping måtte beräknas till 79,212 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 23 september 1893, enär ifrågavarande värdenedsättning ägt rum efter anmodan af bankinspektören och denne tillika meddelat föreskrift därom, att det belopp, hvarmed obligationernas värde nedsatts, skulle å bankens årsvinst afskrifvas, förklarat sig ej finna skäl att i taxeringsnämndens beslut göra ändring,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Ploman häröfver sig besvärat, i utslag den 30 maj innevarande år sig utlåtit, att som den omständighet, att ifrågavarande obligationer, hvilka till större delen utgjort grundfondshypotek för banken och hvilkas verkliga värde icke, så vidt uppgifvet vore, under år 1892 lidit någon minskning, på grund af vederbörande bankinspektörs anmärkning bokförts till lägre värde vid årets slut än vid dess början och skillnaden afskrifvits å

årets vinst, icke kunde medföra rätt för banken att vid taxering för inkomst få åtnjuta afdrag från årsvinsten för det sålunda afskrifna beloppet, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förklara banken skyldig att för år 1893 i Nyköpings stad utgöra bevillning för sjuttioniotusen tvåhundratolf kronors inkomst;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande att pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas; Gifven Stockholms slott den 14 december 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

101.

Resolution på und. besvär af landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i fråga om ryttmästaren grefve C. Lewenhaupts inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren E. Ploman, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Södermanlands läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 23 september 1893 på yrkande af klaganden förordnat, att ryttmästaren grefve Claes Lewenhaupt, hvilken af samma års taxeringsnämnd för Östra Vingåkers socken taxerats för 2,850 kronors inkomst af kapital och 3,000 kronors inkomst af rörelse, skulle därutöfver beskattas för 4,770 kronors inkomst af ett fideikommisset Claestorp, af hvilket grefve Lewenhaupt vore innehafvare, tillhörigt fideikommisskapital å 106,445 kronor 29 öre, hvarå grefve Lewenhaupt ägde uppbära räntan,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest grefve Lewenhaupt häröfver sig besvärat, i utslag den 18 juli innevarande år sig utlåtit, att som grefve Lewenhaupt i sin egenskap af innehafvare utaf Claestorps fideikommiss ostridigt hade att å

kapital, upplånadt mot inteckning i denna egendom,* gälda ränta, uppgående till minst lika stort belopp årligen som den ränteinkomst, grefve Lewenhaupt i sin ofvanberörda egenskap årligen ägde uppbära å det ifrågavarande fideikommisskapitalet, samt vid sådant förhållande grefve Lewenhaupt jämlikt § 10 mom. 4 i gällande bevillningsförordning icke skolat för inkomst af fideikommisskapitalet taxeras, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria grefve Lewenhaupt från taxering för annan inkomst än den af taxeringsnämnden beräknade, tvåtusen åttahundrafemtio kronor af kapital och tretusen kronor af rörelse; Gifven Stockholms slott den 20 december 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

102.

Resolution på und. besvär af Reijmersholms nya spritförädlingsaktiebolag och Stockholms stads drätselnämnds första afdelning, hvar för sig, i fråga om bemälda bolags beskattning år 1892 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Reijmersholms nya spritförädlingsaktiebolag och Stockholms stads drätselnämnds första afdelning, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan bemälda bolag af vederbörande taxeringsnämnder i Brännkyrka socken och Stockholms stad för år 1892 taxerats i Brännkyrka för 321,524 kronors inkomst af rörelse och i Stockholm för 167,084 kronors dylik inkomst, hvilket sistnämnda belopp motsvarade hälften af bolagets vinst för år 1891, 332,724 kronor 34 öre, med tillägg af 1890 års utskylder i Stockholm 721 kronor 78 öre,

---

* Fideikommisset häftade, enligt uppgift, för intecknade lån å tillhopa 157,000 kr., däraf 100,000 kr. voro upplånade af ifrågavarande fideikommisskapital, hvilket skulle uppkommit genom en af sjösänkningsföretag föranledd expropriation af egendomen tillhörande vattenverk.

samt bolaget hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat. att enär bolaget drefve sin hufvudsakliga rörelse inom Brännkyrka socken, där bolagets fabrik och hufvudkontor vore belägna, samt bolaget i Stockholm endast hade ett expeditionskontor, som hufvudsakligen vore afsedt för upptagande af order och verkställande af likvider för affärer, som beslutits och utförts vid hufvudkontoret, bolagets taxering i Stockholm för år 1892 måtte, i likhet med flera föregående år, bestämmas till allenast 10,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 4 oktober 1892, enär bolaget icke ens påstått, att vinsten af bolagets rörelse blifvit för högt upptagen, och anledning icke förefunnes till ändring i den af taxeringsmyndigheterna inom Stockholm följda grund för vinstens fördelning mellan Stockholms och Brännkyrka kommuner, med afslag å bolagets yrkande fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, i utslag den 20 februari innevarande år sig utlåtit, att som med afseende å hvad i målet blifvit upplyst i fråga om beskaffenheten och omfånget af bolagets rörelse i Brännkyrka socken, hvarest bolagets fabrik och hufvudkontor vore belägna samt bolagets styrelse hade sitt säte, och inom Stockholms stad, där bolaget hade ett s. k. expeditionskontor dels för upptagande af order å bolagets tillverkningar och mottagande af likvider för försålda varor, dels ock för utöfvande af en utaf Stockholms utskänkningsaktiebolag å bolaget öfverlåten rättighet till minuthandel med spirituosa, skäligen kunde antagas, att af bolagets hela vinst å dess rörelse borde år 1892 taxeras i Brännkyrka socken fyra femtedelar och i Stockholm en femtedel; alltså och då bolagets hela år 1892 beskattningsbara vinst å dess rörelse finge anses icke hafva understigit 333,446 kronor 12 öre, hvartill densamma af Stockholms stads pröfningsnämnd beräknats, funne kammarrätten skäligt att på det sätt ändra 1892 års beskattningsnämnders beslut i fråga om bolagets taxering för inkomst inom Brännkyrka socken och Stockholms stad, att bolaget förklarades skola för nämnda år erlägga inkomstbevillning inom Brännkyrka socken för 266,757 kronor och i Stockholm för 66,689 kronor;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring, bolaget under vidhållande af sina förut i målet framställda påståenden

samt drätselnämnden med yrkande, att Stockholms stads pröfningsnämnds beslut måtte fastställas eller ock förordnande meddelas om annan skälig fördelning af bolagets beskattningsbara inkomst, dock så att åtminstone icke mindre delen däraf taxerades inom Stockholms stad; Gifven Stockholms slott den 20 december 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som skäl icke blifvit anförda, som kunna föranleda till frångående af den grund, efter hvilken bolagets inkomst föregående år blifvit för beskattning fördelad mellan Brännkyrka socken och Stockholms stad, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, förordna, att af bolagets beskattningsbara vinst för år 1892, utgörande 333,446 kronor, ett belopp af trehundratjuguettusen femhundratjugufyra kronor skall, i enlighet med taxeringsnämndens inom Brännkyrka socken beslut, beskattas i nämnda socken och återstoden eller elfvatusen niohundratjugutvå kronor i Stockholm. Hvilket etc.

103.

Resolution på und. besvär af förre korporalen C. W. Nyström i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å en till klaganden upplåten lägenhet Carlslund i Halla socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre korporalen C. W. Nyström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Halla socken åsatt en å kronoskattehemmanet Ekebys område befintlig lägenhet, benämnd Carlslund, hvilken vore upplåten åt klaganden till besittning på hans, hans hustrus och deras barns lifstid, taxeringsvärde såsom annan fastighet än jordbruksfastighet af tvåtusen tvåhundra kronor,

samt klaganden hos Södermanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att som samma lägenhet ej vore i laga ordning från stamhemmanet afsöndrad, berörda taxeringsåtgärd måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21, 22 och 23 september 1893, enär enligt hvad inom nämnden blifvit upplyst lägenheten ifråga blifvit på viss tid till klaganden upplåten och å densamma uppförda byggnader vore brandförsäkrade för 2,260 kronor, afslagit klagandens berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 1 maj innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 december 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

104.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Virsbo aktiebolag i fråga om taxeringsvärdena år 1893 å vissa bolaget tillhöriga jordbruksfastigheter inom Ramnäs socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Virsbo aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Ramnäs socken uppskattat nedannämnda, bolaget tillhöriga jordbruksfastigheter, nämligen $^{1}/_{4}$ mantal N:o 1 Virsbo, $^{1}/_{2}$ mantal N:o 1, $^{1}/_{2}$ mantal N:o 2, 1 mantal N:o 3 och $^{1}/_{32}$ mantal N:o 4, allt Gammelby, 1 mantal N:o 1 Nordanö samt $^{1}/_{8}$ mantal N:o 1 Näs till värde af tillhopa 404,300 kronor,

samt landskamereraren Th. Fernqvist, i egenskap af kronans ombud, hos Vestmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då omförmälda fastigheters taxeringsvärden, hvilka år 1892 utgjort sammanlagdt 734,000 kronor, år 1893 nedsatts med 329,700 kronor, medan värdena å öfriga inom Ramnäs socken belägna hemman samtidigt blifvit höjda med omkring 19,000 kronor, utan att för berörda nedsättning förelåge annat skäl, än att ifrågavarande fastigheter vid exekutiv försäljning år 1892 betingat en köpeskilling af allenast 404,300 kronor, men

denna köpeskilling så mycket mindre kunde läggas till grund för fastighetstaxeringen, som egendomskomplexen sålts i ett enda utrop, fastigheterna måtte bibehållas vid de värden, som varit dem år 1892 åsatta, eller, därest detta yrkande ej kunde bifallas, taxeringsvärdena bestämmas till sammanlagdt femhundratjugutusen kronor, till hvilket belopp fastigheterna före den exekutiva auktionen saluvärderats,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 29 och 30 september 1893 med bifall till det senare af kronoombudet framställda yrkandet förordnat, att följande taxeringsvärden skulle fastigheterna åsättas, nämligen $^1/_4$ mantal N:o 1 Virsbo sjuttiofemtusen etthundra kronor, $^1/_2$ mantal N:o 1 Gammelby sjuttioettusen sexhundra kronor, $^1/_2$ mantal N:o 2 Gammelby sjuttioettusen sexhundra kronor, 1 mantal N:o 3 Gammelby etthundrafyrtiotretusen etthundra kronor, $^1/_{32}$ mantal N:o 4 Gammelby fyratusen tvåhundra kronor, 1 mantal N:o 1 Nordanö etthundratrettontusen trehundra kronor samt $^1/_8$ mantal N:o 1 Näs fyrtioettusen etthundra kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 15 maj innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 31 december 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag.

105.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om handlanden C. A. Jönssons i Värnamo beskattning år 1893 för inkomst af rörelse inom Hellaryds socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Hellaryds socken taxerat handlanden C. A. Jönsson i Värnamo för ettusen kronors inkomst af rörelse vid skjutsstationen Trensum i samma socken.

samt Jönsson uti en till Blekinge läns pröfningsnämnd ställd, till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet ingifven skrift yrkat upphäfvande af berörda taxeringsåtgärd,

men pröfningsnämnden, som, vid det förhållande att omförmälda skrift först efter besvärstidens utgång till Kungl. Maj:ts befallningshafvande inkommit, enligt beslut den 21 september 1893 funnit Jönssons i skriften innefattade yrkande icke kunna upptagas till pröfning, lämnat taxeringsåtgärden utan ändring.

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Jönsson häröfver sig besvärat, i utslag den 1 juni innevarande år sig utlåtit, att beträffande först hvad kronans ombud erinrat därom, att Jönsson, ehuru han vore inom Hellaryds socken skattskyldig för honom tillhörig, därstädes belägen fast egendom, icke inom den tid, 62 § gällande bevillningsförordning bestämde, hos pröfningsnämnden öfverklagat nu ifrågavarande taxeringsåtgärd, i anseende hvartill kronans ombud yrkat, att hvad Jönsson för vinnande af ändring i samma taxeringsåtgärd hos kammarrätten anfört icke måtte upptagas till pröfning, så enär besvären afsåge frågan om Jönssons skattskyldighet i annat hänseende än nyss vore nämndt, funne kammarrätten berörda af kronans ombud åberopade omständighet icke utgöra hinder för besvärens pröfning, därvid, enär det blifvit upplyst, att med den öfverklagade taxeringsåtgärden afsetts att beskatta inkomst af maltdrycksförsäljning, som Jönsson ansetts idka vid Trensums skjutsstation, men hvad i målet förekommit föranledde till antagande, att sådan försäljning icke af Jönsson utöfvats under år 1893, samt Jönsson följaktligen icke varit samma år i Hellaryds socken skattskyldig för inkomst af rörelse, den öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjdes; Gifven Stockholms slott den 31 december 1894.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som Jönsson, hvilken ostridigt är pliktig utgöra fastighetsbevillning för honom tillhörig inom Hellaryds socken belägen fast egendom, följaktligen är att anse som skattskyldig inom nämnda socken, af hvars taxeringsnämnd bevillning för inkomst af rörelse blifvit Jöns-

son för år 1893 påförd, alltså och då Jönsson först efter besvärstidens utgång hos Blekinge läns pröfningsnämnd öfverklagat taxeringsnämndens berörda, af pröfningsnämnden utan ändring lämnade taxeringsåtgärd och Jönssons öfver samma åtgärd anförda besvär vid sådant förhållande ej, emot stadgandet i § 62 mom. 1 bevillningsförordningen, bort af kammarrätten till pröfning upptagas, finner Kungl. Maj:t skäligt upphäfva kammarrättens öfverklagade utslag. Hvilket etc.

SAK-REGISTER

omfattande häftena I—IV.

N:r.

Fråga huruvida I. som var i L. stad taxerad för inkomst af rörelse, skulle i R. socken taxeras för inkomst af genom reseombud därstädes idkad handel (gårdfarihandel) . . . . III. 13.

En person, mantalsskrifven och beskattad i K. socken och som, enligt egen uppgift, i staden Ö. allenast å *marknader* och *torgdagar* försålde skoarbeten, har, med afseende å denna rörelses omfattning, därför taxerats till bevillning i staden. . . . . I. 82.

Landtslaktare, som i stad idkat köttförsäljning (torghandel), har därför beskattats i staden . . . I. 124. II. 2, 14, 22, 37, 47. III. 53.
[Jämför dock II. 39.] .

En i Söderhamn mantals- och skattskrifven ångfartygsbefälhafvare har för af honom i Stockholm (på Skeppsbron) idkad handel med trävaror beskattats i Stockholm . . . . I. 93.

H., som bodde i S. socken, hade för utöfvande af *advokatverksamhet* kontor i S. stad. Fråga om H. finge, på sätt han yrkat, taxeras allenast å mantalsskrifningsorten . . . . IV. 32.
[Jämför IV. 43.]

Fråga om en person skulle för inkomst, som han åtnjutit såsom chef för *byggnadsarbete* i S. stads *kyrka*, taxeras i staden eller i mantalsskrifningsorten, F. socken. . . . . II. 63.

En *läkare*, mantalsskrifven i staden E., utöfvade läkareverksamhet både där och i staden T. Fråga om verksamheten på sistnämnda ställe borde därstädes särskildt taxeras . . . . II. 18.

En *läkare*, för år 1889 mantalsskrifven i Ö. stad, flyttade i början af samma år till H. socken. Fråga om hans taxering berörda år för inkomst af å dessa orter utöfvad enskild praktik. . . . III. 12.

En person, som innehade privilegium på *apotek* i G. socken men var mantalsskrifven å annan ort, har beskattats för inkomst af *arrende för apoteket* å förstnämnda ställe . . . . I. 79.

En *apotekare*, som innehade apotek i F. socken men var boende och mantalsskrifven i U. stad samt å båda dessa orter taxerats till bevillning för enahanda inkomstbelopp, har befriats från inkomstbevillnings utgörande i staden . . . . II. 57.

En *officer*, som mantalsskrifvits och för inkomst af allmän tjänst taxerats såväl i staden S., där han hade sin tjänstgöringsort, som ock i F. socken, där han arrenderade fastighet, har, såsom rätteligen mantalsskrifven i staden, befriats från taxeringen i socknen. II. 13.

En kyrkoherde, som för år 1885 mantalsskrifvits i staden K., blef därefter (i dec. 1884) utnämnd till kyrkoherde i staden N., med tillträdesrätt den 1 maj 1885, och fördes jämväl där i mantal för samma år. Fråga om hans beskattningsort för år 1885. . . . I. 54.

Komministern i G. församling, som för år 1891 därstädes mantalsskrifvits, blef i aug. 1890 utnämnd till kyrkoherde i B. pastorat, hvilken beställning han tillträdde den 1 maj 1891. Fråga om hans beskattningsort för år 1891. . . . . IV. 20.

Tjänstledige komministern i H. pastorat W., hvilken blifvit mantalsskrifven såväl i H. socken, där han innehade och brukade sitt

N:r.

Besvär, anförda hos Kammarrätten af järnvägsbolag öfver påförd *inkomstbevillning* i en kommun, hafva ansetts ej böra upptagas till pröfning, enär bolaget, som *ägde fastighet* inom kommunen och således vore att anse såsom där *skattskyldigt*, underlåtit att hos pröfningsnämnd öfverklaga taxeringsåtgärden . . I. 47.

Besvär, af S. hos Kammarrätten anförda öfver påförd bevillning för *inkomst af tackjärnstillverkning* vid en honom tillhörig, inom O. kommun belägen masugn, hafva ansetts ej böra upptagas till pröfning, enär S., som, mantalsskrifven i V. socken, varit pliktig att utgöra *fastighetsbevillning* för berörda *masugn* och således vore att anse såsom skattskyldig inom O. kommun, underlåtit att hos pröfningsnämnd öfverklaga taxeringsåtgärden . II. 4.
[Jämför I. 6. IV. 105.]

F., som, mantals- och skattskrifven i S. socken, inom M. socken *mot betalning verkställt afverkning och forsling af timmer*, har för inkomst däraf inom sistnämnda socken taxerats till bevillning. Fråga huruvida F., som hos pröfningsnämnd ej anfört besvär, ägt hos Kammarrätten öfver taxeringsåtgärden föra talan. I. 40

L., beskattad inom F. socken, taxerades jämväl i H. stad för inkomst af *rörelse, bestående däri, att inom socknen för L:s räkning försågadt virke, som därifrån forslats* med järnväg *till staden, därstädes genom L:s försorg aflastats för att af köpare öfvertagas.* Fråga huruvida L., som hos pröfningsnämnd ej anfört besvär, ägt hos Kammarrätten öfver taxeringsåtgärden föra talan . . . . I. 72

En för år 1886 i staden G. mantals- och skattskrifven handlande har för inkomst af *bagerirörelse, utöfvad under en del af året inom Ö. socken*, taxerats inom socknen. Då sistnämnda beskattningsåtgärd ej af den beskattade öfverklagats hos pröfningsnämnd, hafva af honom hos Kammarrätten anförda besvär ej upptagits till pröfning . . . . I. 99.

En läkare, för år 1887 mantals- och skattskrifven i staden S., taxerades för s. å. i staden V. för inkomst af *läkareyrke, som han där utöfvade en del af året.* Då sistnämnda taxeringsåtgärd ej af den beskattade öfverklagats hos pröfningsnämnd, hafva af honom i Kammarrätten anförda besvär ej upptagits till pröfning . . . . I. 104.

Fråga huruvida byggmästaren E., som af taxeringsnämnd för I. socken, där han ej varit mantalsskrifven, taxerats för inkomst, som han haft såsom entreprenör för uppförande af en kyrka i socknen, finge hos Kammarrätten föra talan öfver beskattningsåtgärden, oaktadt han ej hos pröfningsnämnden öfverklagat densamma . . . . II. 80.

Kyrkoherden i O. församling var för år 1889 därstädes mantalsskrifven men hade den 29 augusti 1888 utnämnts till kyrkoherde i G. pastorat, hvilken beställning han tillträdt den 1 maj 1889. Då han *bort* för 1889 mantalskrifvas i G. socken, har Kungl. Maj:t

SAMLING

AF

KUNGL. RESOLUTIONER OCH BREF

RÖRANDE TILLÄMPNINGEN AF

BEVILLNINGSFÖRORDNINGEN

FEMTE HÄFTET

OMFATTANDE ÅREN 1895 OCH 1896

UTGIFVET AF

HJALMAR RETTIG
T. F. KANSLISEKRETERARE I K. FINANSDEPARTEMENTET
V. HÄRADSHÖFDING

STOCKHOLM
P. A. NORSTEDT & SÖNERS FÖRLAG

STAFNINGSSÄTTET ÄR FÖRLAGSFIRMANS.

STOCKHOLM 1898
KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER.

Innehåll.

Sid.

1.

Resolution på und. besvär af Djurröds sockens kommunalstämma och P. Jönsson m. fl. i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å O. Nilsson och H. Lindgren tillhöriga jordbruksfastigheter i nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Djurröds sockens kommunalstämma äfvensom Per Jönsson och Jöns Jönsson i Håkanköp, Bengt Jönsson och Nils Jakobsson i Åkeboda, Anders Olsson i Djurröd, Jöns Hörström i Slätthult, Per Olsson i Långaröd, Nils Olsson i Knutstorp och Nils Nilsson i Horsaröd i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Djurröds socken åsatt Ola Nilsson tillhöriga hemmanen $^{3}/_{16}$ mantal N:o 3 Knutstorp och $^{5}/_{96}$ mantal N:o 2 Helgestad taxeringsvärden af 11,000 kronor för det förra och 2,000 kronor för det senare hemmanet äfvensom Hans Lindgren tillhöriga hemmanet $^{1}/_{8}$ mantal N:o 1 Håkanköp taxeringsvärde af 4,000 kronor,

samt Kristianstads läns pröfningsnämnd, på yrkande af hemmanens ägare, genom särskilda beslut den 19 september 1893 nedsatt taxeringsvärdet å $^{3}/_{16}$ mantal N:o 3 Knutstorp till nio tusen kronor, å $^{5}/_{96}$ mantal N:o 2 Helgestad till ett tusen sjuhundra kronor och å $^{1}/_{8}$ mantal N:o 1 Håkanköp till tre tusen femhundra kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest ofvannämnde Per Jönsson, Jöns Jönsson, Bengt Jönsson, Nils Jakobsson, Anders Olsson, Jöns Hörström, Per Olsson, Nils Olsson och Nils Nilsson äfvensom N. Ljunggren och J. Tell i Djurröd samt Nils Olsson i Stenshult häröfver anfört besvär, genom utslag den 18 maj 1894 sig utlåtit, att, som den af de sålunda hos kammarrätten klagande åberopade omständighet, att de innehade fast egendom inom Djurröds socken, icke mot stadgandena i 62 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egen-

dom samt af inkomst den 3 juni 1892 kunde för dem medföra befogenhet att emot pröfningsnämndens beslut, som rörde andra personer tillhöriga fastigheter inom socknen, fullfölja talan, funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 18 januari 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som Djurröds sockens kommunalstämma icke inom den i § 62 bevillningsförordningen stadgade tid hos kammarrätten öfverklagat Kristianstads läns pröfningsnämnds beslut i fråga om taxeringsvärdena å ifrågavarande fastigheter och samma beslut sålunda mot bemälde klagande vunnit laga kraft, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna till nådig pröfning upptagas.

Vidkommande de af öfriga klagande anförda besvär finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

2.

Resolution på und. besvär af sergeanten E. A. Ahlin i fråga om klagandens beskattning år 1893 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, sergeanten vid Kungl. Västmanlands regemente E. A. Ahlin i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Västmanlands läns pröfningsnämnd, på yrkande af kronans ombud, genom beslut vid sammanträde den 29 och 30 september 1893 förordnat, att till klagandens af vederbörande taxeringsnämnd uppskattade inkomst af allmän tjänst skulle läggas sextioen kronor, af klaganden under år 1892 uppburen dagaflöning,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 16 maj 1894 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 18 januari 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit hand-

lingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

3.

Resolution på und. besvär af Riseberga sockens kommunalstämma i fråga om Kungl. Norra Skånska infanteriregementets beskattning år 1893 för inkomst inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Riseberga sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för nämnda socken taxerat Kungl. Norra Skånska infanteriregementet för 10,000 kronors inkomst af marketenterirörelse å mötesplatsen Ljungbyhed,

samt chefsämbetet vid nämnda regemente hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat, att, då regementet ej drefve någon dylik rörelse, taxeringen måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1893 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där chefsämbetet häröfver sig besvärat, genom utslag den 1 december 1893 sig utlåtit, att, som upplyst vore, att med det genom ifrågavarande taxeringsåtgärd beskattade inkomstbelopp afsetts en del af den ersättning, som enligt särskilda kontrakt mellan chefsämbetet, å ena, samt marketentarne P. Bengtsson i Kvidinge och G. Larsson i Riseberga, å andra sidan, det ålåge de sistnämnda att utgifva för rättigheten att under tiden för regementets vapenöfningar år 1893 och de fyra följande åren begagna regementet tillhöriga, å mötesplatsen Ljungbyhed belägna byggnader för idkande af marketenterirörelse, men denna ersättning, såsom varande hänförlig till afkastning af fast egendom, måste anses beskattad genom den för berörda byggnader regementet påförda fastighetsbevillning, hvadan densamma icke skulle beskattas jämväl genom inkomstbevillning, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, den öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 18 januari 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Arméförvaltningen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

4.

Resolution på und. besvär af Kramfors aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1892 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kramfors aktiebolag i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 30 april 1894 meddelade utslag i fråga om klagandens taxering år 1892 för inkomst af rörelse inom Västernorrlands län och i staden Göteborg; Gifven Stockholms slott den 18 januari 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat,

att, efter det klaganden — under åberopande af företedt utdrag ur klagandens hufvudbok för år 1891, enligt hvilket behållna inkomsten å klagandens rörelse samma år utgjort 183,477 kronor 69 öre, och med förmälan tillika att, sedan nämnda belopp ökats med 1891 års utskylder, 18,712 kronor 63 öre, och från det sålunda uppkomna beloppet, 202,190 kronor 32 öre, dragits 21,675 kronor, motsvarande fem procent å taxeringsvärdet af de för klagandens rörelse använda fastigheter, klagandens år 1892 beskattningsbara inkomst uppgått till 180,515 kronor 32 öre — hos 1892 års vederbörande bevillningsberedningar för Gudmundrå socken och staden Göteborg anmält sistnämnda belopp till beskattning, under hemställan tillika, att fyra femtedelar däraf, eller 144,412 kronor 25 öre, måtte taxeras inom Gudmundrå socken och återstoden, 36,103 kronor 7 öre, i Göteborg, där klaganden dåmera hade fast kontor, klaganden föreslagits till taxering för följande inkomstbelopp å nedannämnda orter, nämligen i Gudmundrå socken 266,429 kronor, i Göteborg 36,103 kronor 7 öre samt i Styrnäs socken 10,000 kronor;

att taxeringsnämnden för Göteborgs stads tredje taxeringsdistrikt fastställt därvarande bevillningsberednings förslag, hvaremot *dels* taxeringsnämnden för Gudmundrå socken, enär klaganden, som icke lämnat tillräcklig upplysning om verkliga beloppet af klagandens vinst å 1891 års rörelse, enligt hvad tillgänglig skeppningslista utvisade, år 1891 skeppat tillhopa 19,820 standards trävaror samt klaganden tillika, enligt hvad för nämnden vore kändt, hade timmerfångst på billigare villkor än andra trävaruexportörer inom taxeringsdistriktet, bestämt beloppet af klagandens inkomst till 237,840 kronor, för hvilket belopp i dess helhet klaganden, som hufvudsakligen drefve sin rörelse inom Gudmundrå socken, skulle där taxeras, *dels och* taxeringsnämnden för Boteå pastorat på grund af den betydliga timmerfångst, som af klaganden hämtades från de åt Lo sågverk inom Styrnäs socken anslagna privilegiiskogar, höjt klagandens taxering inom sistnämnda socken till 50,000 kronor;

att Västernorrlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat, ej mindre att klagandens hela beskattningsbara inkomst måtte beräknas till det af klaganden uppgifna belopp 180,515 kronor 32 öre, än äfven att, då en femtedel däraf borde, på sätt af vederbörande taxeringsnämnd i Göteborg jämväl iakttagits, i nämnda stad beskattas, allenast återstående fyra femtedelar eller 144,412 kronor 25 öre måtte tagas till beskattning inom Västernorrlands län till sådan fördelning mellan Gudmundrå och Styrnäs socknar, att inom sistnämnda socken taxerades 10,000 kronor och inom Gudmundrå socken 134,412 kronor 25 öre, genom beslut vid sammanträde den 30 september 1892 sig utlåtit, att, som all utredning saknades angående den skogsvinst, klaganden beräknat för å egna och arrenderade skogar afverkadt timmer, funne pröfningsnämnden, med hänsyn tillika till andra likställda bolags beskattning, ej skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärderna göra ändring;

att Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat befrielse från taxeringen i Göteborg, genom beslut vid sammanträde den 28 september 1892, enär klaganden jämlikt § 12 mom. d) i bevillningsförordningen skulle i Göteborg beskattas, med fastställande af klagandens hela rörelseinkomst till det af klaganden påyrkade belopp, 180,515 kronor 32 öre, och i enlighet med i likartade fall tillämpad princip påfört

klaganden bevillning för en fjärdedel af samma belopp eller 45,129 kronor;

att kammarrätten, hvarest klaganden i anförda besvär yrkat, att klagandens hela år 1892 beskattningsbara inkomst måtte förklaras utgöra 180,515 kronor 32 öre till sådan fördelning mellan Gudmundrå och Styrnäs socknar samt Göteborgs stad, som kunde pröfvas skälig, genom öfverklagade utslaget funnit klaganden icke hafva medelst utdrag af sina räkenskaper eller annorledes tillförlitligen ådagalagt, att eller i hvad mån klagandens år 1892 beskattningsbara inkomst, beräknad enligt de i gällande bevillningsförordning stadgade grunder, understigit det af Västernorrlands läns pröfningsnämnd fastställda belopp, 287,840 kronor, i följd hvaraf, och då med afseende å i målet förekomna omständigheter nämnda belopp syntes böra emellan ifrågavarande kommuner fördelas till beskattning sålunda, att en fjärdedel taxerades i Göteborg samt återstoden i Gudmundrå och Styrnäs socknar till fördelning mellan sistberörda båda beskattningsorter enligt den af nyssbemälda pröfningsnämnd i sådant afseende följda grund, kammarrätten, med tillämpning jemväl af 69 § i bevillningsförordningen, förordnat, att bevillning skulle för år 1892 påföras klaganden, inom Gudmundrå socken för etthundrasjuttioåttatusen trehundraåttio kronor, inom Styrnäs socken för trettiosjutusen femhundra kronor och i Göteborg för sjuttioett tusen niohundrasextio kronor; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att den beskattningsbara inkomsten måtte beräknas till 180,515 kronor 32 öre till fördelning med fem åttondedelar på Gudmundrå socken, en åttondedel på Styrnäs socken och en fjärdedel på staden Göteborg, eller, därest klaganden skulle finnas icke böra åtnjuta skattefrihet för vissa af klaganden i räkenskapen verkställda afskrifningar till sammanlagdt belopp af 47,441 kronor 45 öre, att det beskattningsbara beloppet ej måtte bestämmas högre än till det af klaganden uppgifna med tillägg af den del af omförmälda afskrifningsbelopp, därför skattefrihet funnes ej böra åtnjutas.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

5.

Resolution på und. besvär af Skönviks aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1892 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Skönviks aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1892 bestämt klagandens beskattningsbara inkomst af rörelse inom Sköns socken till fyrahundratjugusextusen kronor, inom Timrå socken till tvåhundratrettontusen kronor, inom Holms socken till fyrtiotusen kronor, inom Indals—Lidens socken till tjugutusen kronor och inom Sättna socken till ett tusen kronor, eller till sammanlagdt sjuhundratusen kronor,

samt klaganden, under åberopande af ett intyg därom, att enligt klagandens räkenskaper för år 1891 den behållna vinsten af klagandens rörelse utgjort 312,870 kronor 65 öre, hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att beräkningen af klagandens hela inkomst af rörelse inom länet måtte nedsättas till sistnämnda belopp med afdrag af fem procent utaf taxeringsvärdet å klagandens samtliga fastigheter,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1892, med afseende å storleken af klagandens export af trävaror under år 1891, uppgående till 30,009 standards, äfvensom å de synnerligen gynnsamma förhållanden, under hvilka klaganden drefve sin verksamhet, afslagit klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat under fullföljd af sina hos pröfningsnämnden framställda påståenden samt med yrkande tillika, att sammanlagda beloppet af de inkomster, hvartill klaganden ansåges böra taxeras inom Sköns och Timrå socknar, måtte mellan dessa socknar lika fördelas, i utslag den 5 december 1893 sig utlåtit, att, som klaganden hvarken medelst utdrag af sina räkenskaper eller annorledes visat, att klagandens år 1892 beskattningsbara inkomst af klagandens rörelse understigit det belopp, hvartill inkomsten af beskattningsnämnderna beräknats, samt i fråga om den del af klagandens inkomst, som taxerats inom Sköns och Timrå socknar, icke blifvit ådagalagdt, att

annan fördelning emellan dessa socknar än den af beskattningsnämnderna bestämda bort äga rum, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däruti klaganden, med företeende af utdrag af klagandens räkenskaper för år 1892, enligt hvilket vinsten af klagandens rörelse samma år utgjort 591,108 kronor 66 öre, i underdånighet sökt ändring med yrkande, att sistnämnda belopp jämte det belopp, hvartill klagandens under året utbetalda utskylder uppgått, eller 35,065 kronor 72 öre, måtte efter afdrag af fem procent af taxeringsvärdet å klagandens samtliga fastigheter bestämmas vara klagandens beskattningsbara inkomst af rörelse år 1892, hvarjämte klaganden fullföljt sitt hos kammarrätten framställda yrkande i fråga om fördelningen mellan Sköns och Timrå socknar af klagandens i sagda socknar beskattningsbara inkomst; Gifven Stockholms slott den 25 januari 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

6.

Resolution på und. besvär af hemmansägaren C. A. Pettersson i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å klaganden tillhöriga hemmanet 11/32 mtl Säfsjö-Kistegården i Jönköpings län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, hemmansägaren C. A. Pettersson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Norra Sandsjö med flera socknar, i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag, åsatt klaganden tillhöriga hemmanet 11/32 mantal Säfsjö-Kistegården i Norra Ljunga socken taxeringsvärde såsom jordbruksfastighet af 30,000 kronor,

samt klaganden hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdet måtte nedsättas till 20,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1893, enär af taxeringslängden öfver fast egendom inom Norra Ljunga socken äfvensom andra officiella handlingar inhämtades, att ej

mindre än trettioåtta särskilda lägenheter vore från klagandens ifrågavarande hemman afsöndrade, samt inom nämnden upplysning vunnits därom, att för tjugutre af omförmälda lägenheter till stamhemmanet erlades en årlig afgäld af 635 kronor 37 öre, att med afseende å storleken af öfriga femton lägenheter afgälden från dessa lägenheter skäligen kunde antagas uppgå till minst 364 kronor 63 öre, att med hänsyn till hemmanets förmånliga belägenhet intill Säfsjö stationssamhälle inkomsten af hemmanet kunde uppskattas till minst 750 kronor och att å hemmanet funnes värdefull skog, förty och då hemmanet sålunda lämnade en årlig afkastning af, lågt beräknadt, 1,750 kronor och kunde, efter en räntefot af fem för hundra, anses motsvara ett kapitalvärde af trettiofem tusen kronor, med ogillande af klagandens yrkande, fastställt hemmanets taxeringsvärde till sistnämnda belopp,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, med fortsatt yrkande, att taxeringsvärdet måtte nedsättas till 20,000 kronor, genom utslag den 11 april 1894 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 25 januari 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

7.

Resolution på und. besvär af öfversten och chefen för Kungl. Värmlands regemente E. A. Winroth i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å tre regementet tillhöriga byggnader.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, öfversten och chefen för Kungl. Värmlands regemente Ernst August Winroth i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Grums härad åsatt tre regementet tillhöriga, å Trossnäs mötesplats i Nors socken befintliga samt för marketenteri- och handelsrörelse afsedda byggnader, hvilka enligt i nämnden meddelade upplysningar läm-

nade i årlig hyresafkastning 3,365 kronor, motsvarande efter nämndens beräkning ett kapitalvärde af 67,300 kronor, ett på grund häraf, efter afdrag för byggnadernas underhåll af fem procent å beloppet, till sextiotretusen niohundra kronor bestämdt taxeringsvärde,

samt klaganden hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då två tredjedelar af byggnadernas årliga behållna hyresafkastning tillflöte regementets enskilda pensionskassa, hvilken vore från inkomstbevillning frikallad, byggnadernas värde skulle beräknas allenast efter återstående tredjedelen af hyresbeloppet, utgörande 787 kronor 3 öre, och förty taxeringsvärdet nedsättas till 15,700 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, 26 och 27 september 1893, enär byggnaderna icke kunde hänföras till sådana, som enligt bevillningsförordningen vore från fastighetsbevillning fria, med ogillande af berörda yrkande fastställt taxeringsnämndens uppskattning,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 1 augusti 1894 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 25 januari 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

8.

Resolution på und. besvär af Säby sockens kommunalstämma i fråga om Tranås väfveriaktiebolags inkomstbeskattning år 1893 inom socknen.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Säby sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Säby socken och Tranås köping uppskattat Tranås väfveriaktiebolags inkomst af rörelse till 4,701 kronor och tillika förordnat, att bolaget skulle för hela beloppet beskattas i Säby socken,

samt Tranås köpings kommunalstämma hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolagets rörelse idkades ej blott i Säby socken, der bolagets fabrik vore belägen, utan äfven i Tranås köping, inom hvilken bolaget för uppköp af råmaterialier och försäljning af sina varor hade kontor samt bolagets tillverkningar jämväl delvis förädlades, den beräknade inkomsten måtte för beskattning lika fördelas mellan Tranås köping och Säby socken,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1893, enär en lika fördelning till beskattning af bolagets inkomst inom ifrågavarande två kommuner stode i öfverensstämmelse med 1892 års pröfningsnämnds i ämnet fattade beslut, bestämt, att bolaget skulle för sin omförmälda inkomst påföras bevillning efter tvåtusen trehundrafemtio kronor inom hvardera af Tranås köping och Säby kommun,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat med yrkande, att bolagets hela inkomst måtte beskattas inom Säby socken, i utslag den 27 april 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 1 februari 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

9.

Resolution på und. besvär af Aktiebolaget Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby i fråga om klagandens beskattning år 1893 för inkomst af rörelse i staden Karlskrona.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Aktiebolaget Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års bevillningsberedning med staden Karlskrona, hos hvilken klaganden uppgifvit sin nämnda år beskattningsbara inkomst af rörelse i staden till 46,322 kronor 50 öre,

föreslagit, att klaganden skulle beskattas för dylik inkomst till belopp af 46,322 kronor,

men stadens taxeringsnämnd beräknat inkomsten till 73,000 kronor,

så och efter det Blekinge läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden yrkat nedsättning i taxeringen till 46,322 kronor, genom beslut den 22 september 1893, enär till den uppgifna inkomsten, 46,322 kronor 50 öre, borde läggas dels af klaganden från inkomsten afdraget hyresvärde 3,650 kronor för Lyckeby bryggeri, hvilket enligt uppgift i en till pröfningsnämnden från klaganden inkommen besvärsskrift i annat ärende icke begagnades till utöfvande af klagandens verksamhet, utan uthyrdes, dels ock 730 kronor 25 öre, som afskrifvits å värdet af en klaganden tillhörig restaurationslokal å mötesplatsen Bredåkra, och utredning ej lämnats, huruvida af klaganden afförda osäkra fordringar, 4,153 kronor 91 öre, motsvarades af verkligen lidna förluster, samt jämväl med hänsyn till den i klagandens räkenskaper upptagna betydliga kostnaden för underhåll af fastigheter, maskiner och inventarier, 11,130 kronor 78 öre, de för afskrifningar å maskinernas bokförda värden af närmare 13 procent och å inventariernas värden af omkring 10 procent af klaganden gjorda afdrag borde nedsättas till i medeltal 8 procent å maskiners och inventariers sammanlagda värden, 190,182 kronor 44 öre, eller från 22,130 kronor till 15,214 kronor 60 öre med 6,915 kronor 40 öre, äfvensom antagas kunde, att afdrag skett för tillökning af inventarier särskildt bland de i räkenskaperna till 10,218 kronor 64 öre upptagna »stallkostnaderna» med åtminstone 3,000 kronor, endast i så måtto bifallit klagandens yrkande, att taxeringen nedsattes från 73,000 kronor till 64,772 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat med fullföljande af sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande, i utslag den 17 september 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 februari 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring än att, enär det må anses utredt, dels att den klaganden tillfallna inkomst genom

uthyrning af en boställsbyggnad vid bryggeriet i Lyckeby, 750 kronor, inräknats i den af klaganden uppgifna vinsten å bryggerirörelsen, dels ock att den af klaganden bland osäkra fordringar afförda fordran af G. Rydeberg å 10 kronor motsvarats af liden förlust, klagandens år 1893 beskattningsbara inkomst af rörelse i staden Karlskrona efter afdrag af nämnda två poster, tillhopa 760 kronor, bestämmes till sextiofyratusen tolf kronor. Hvilket etc.

10.

Resolution på und. besvär af Ljusne-Voxna aktiebolag i fråga om taxeringsvärdet år 1893 å åtskilliga klaganden tillhöriga fastigheter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ljusne-Voxna aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan dels 1893 års taxeringsnämnd för Söderala socken åsatt en klaganden tillhörig, för verkställande direktören uppförd bostadsbyggnad vid Ljusne sågverk såsom annan fastighet än jordbruksfastighet taxeringsvärde med sjuttiotusen kronor, dels ock taxeringsnämnden för Voxna socken samma år taxerat nedannämnda klaganden tillhöriga jordbruksfastigheter till följande värden, nämligen hvart och ett af hemmanen N:is 1 och 2 i Hvintjärn, N:is 1 och 3 i Norra Svensbo samt N:is 1, 2 och 3 i Södra Svensbo, hvart för sig om 2 öresland, till 2,400 kronor, hvart och ett af hemmanen N:o 2 i Norra Svensbo samt N:is 1, 2 och 3 i Mattsmyra, hvart för sig om 2 öresland 8 penningland, till 2,800 kronor, hvartdera af hemmanen N:is 1 och 2 i Södra Blommaberg, hvartdera om 2 öresland 9 penningland, jämväl till 2,800 kronor, hvartdera af hemmanen N:is 1 och 2 i Strandkilarne, hvartdera om 2 öresland 19 penningland, till 3,300 kronor, hvart och ett af hemmanen N:is 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 och 9 i Lobonäs, hvart för sig om 2 öresland 3 penningland, till 2,500 kronor, hvartdera af hemmanen N:is 2 och 3 i Gropabo, hvartdera om 2 öresland 4 penningland, till 2,600 kronor, hvartdera af hemmanen N:is 1 och 3 i Nybo, hvartdera om 2 öresland, till 2,400 kronor samt hvartdera af hemmanen

N:is 1 och 2 i Stugslott, hvartdera om 2 öresland 8 penningland, till 2,800 kronor,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat undanrödjande af åtgärden att åsätta ofvan omförmälda bostadsbyggnad särskildt taxeringsvärde,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1893 ej mindre ogillat berörda yrkande, såsom saknande stöd af lag, än äfven, enär de af taxeringsnämnden å ofvannämnda jordbruksfastigheter satta värden vore alltför låga i jämförelse med taxeringsvärdena å jordbruksfastigheterna i angränsande socknar, äfven om man toge i beräkning, att jorden delvis vore frostländ, höjt taxeringsvärdena å ifrågavarande fastigheter till följande belopp, som af vederbörande bevillningsberedning föreslagits, nämligen å hvart och ett af hemmanen N:is 1 och 2 i Hvintjärn, N:is 1 och 3 i Norra Svensbo, N:is 1, 2 och 3 i Södra Svensbo, N:is 2 och 3 i Gropabo samt N:is 1 och 3 i Nybo till tretusen kronor, å hvart och ett af hemmanen N:o 2 i Norra Svensbo, N:is 1, 2 och 3 i Mattsmyra. N:is 1 och 2 i Södra Blommaberg samt N:is 1 och 2 i Stugslott till tretusen femhundra kronor, å hvartdera af hemmanen N:is 1 och 2 i Strandkilarne till fyratusen etthundra kronor samt å hvart och ett af hemmanen N:is 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 och 9 i Lobonäs till tretusen etthundra kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 17 september 1894 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 8 mars 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

11.

Resolution på und. besvär af bokhållaren J. A. Johanson i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bokhållaren Johan Alfred Johanson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Örebro län yrkat, att, då klaganden, som år 1893 blifvit i staden Örebro taxerad för 1,200 kronors inkomst af enskild tjänst, icke fått åtnjuta afdrag enligt 11 § bevillningsförordningen, Kungl. Maj:ts befallningshafvande måtte förordna, att 300 kronor af taxerade beloppet skulle vara fria från bevillning,

men Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom utslag den 28 mars 1894, enär upplyst blifvit, att dels klaganden taxerats för 1,200 kronors inkomst af enskild tjänst, dels handelsfirman Hilda Nyberg, som innehades af klagandens hustru, samma år i Örebro påförts bevillning för 1,800 kronors inkomst af rörelse, samt däraf framginge, att klagandens sammanräknade årsinkomster, däri inbegripna äfven hustruns, uppginge till 3,000 kronor, förty under åberopande af 11 § bevillningsförordningen förklarat klagandens yrkande icke förtjäna afseende,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 21 maj 1894 sig utlåtit, att, som Kungl. Maj:ts befallningshafvande icke varit behörig att pröfva klagandens i målet förda talan, funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 15 mars 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

12.

Resolution på und. besvär af landskamreraren H. Amnéus och t. f. landskamreraren H. N. Lundin i fråga om framställd anmärkning mot Skaraborgs läns landsbok för år 1892 och landtränteriets specialräkning.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren H. Amnéus och tillförordnade landskamreraren H. N. Lundin i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts revisionsafdelnings första kontor efter granskning af Skaraborgs läns lands-

bok för år 1892 och landtränterispecialräkningen i framställd anmärkning yrkat, att, enär till nedan omförmälde bevillningsberedningsordförande för inställelse vid taxeringsnämnds sammanträden utbetalts ersättning, nämligen enligt anordning den 29 juli 1892 till landtbrukaren Aug. Olsson i Södra Fogelås 15 kronor, enligt anordning den 31 augusti 1892 till länsmannen E. W. Fischer 9 kronor, till löjtnanten W. Renström 16 kronor 80 öre och till kyrkoherden C. G. Sandzén 18 kronor 60 öre, enligt anordning den 30 september 1892 till riksdagsmannen Johan Jonsson i Fröstorp 17 kronor 40 öre och till godsägaren A. Ewert på Sjötorp 9 kronor, enligt anordning den 1 oktober 1892 till R. Ahlenius i Töreboda 6 kronor, enligt anordning den 15 i samma månad till godsägaren L. A. R. Sandels 16 kronor 80 öre, enligt anordning den 29 i samma månad till godsägaren C. G. Fogelin på Hintzegården 17 kronor 40 öre samt enligt anordning den 31 december 1892 till godsägaren W. Dickson 10 kronor 50 öre, men ifrågavarande bevillningsberedningsordförande, enligt hvad taxeringsnämndernas protokoll utvisade, jämväl varit ledamöter i de taxeringsnämnder, för inställelse vid hvilka ersättningen utbetalts, och i sistberörda egenskap varit skyldiga att utan ersättning inställa sig vid vederbörande taxeringsnämnds sammanträde, obehörigen utanordnade 136 kronor 50 öre måtte fastställas till betalning,

så har kammarrätten i utslag den 27 september 1894 sig utlåtit, att, som ostridigt vore, att enhvar af ofvanbemälda personer varit ledamot i den taxeringsnämnd, för inställelse hvari ersättning till honom utanordnats, men ledamot i taxeringsnämnd för sin inställelse vid nämndens sammanträde ej ägde åtnjuta särskild ersättning, funne kammarrätten skäligt att, med gillande af anmärkningen, fastställa anmärkta, till siffran utan erinran lämnade beloppet, etthundratrettiosex kronor 50 öre till betalning af klagandena sålunda, att Amnéus, som undertecknat anordningarna den 29 oktober och den 31 december 1892, skulle ansvara för tjugusju kronor 90 öre och Lundin, på hvilkens föredragning de öfriga medlen utanordnats, skulle ansvara för etthundraåtta kronor 60 öre, klagandena öppet lämnadt att sitt hos vederbörande efter befogenhet återsöka; Gifven Stockholms slott den 15 mars 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlin-

garna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

13.

Resolution på und. besvär af Älfkarleby sockens kommunalstämma i fråga om restitution af utskylder, som för åren 1890 och 1891 påförts numera aflidne byggmästaren J. P. Åström inom Älfkarleby socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Älfkarleby sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan aflidne byggmästaren J. P. Åströms sterbhusdelägare i en hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Gäfleborgs län gjord ansökning yrkat, bland annat, att, som bemälde Åström för åren 1890 och 1891 taxerats för inkomst så väl i Älfkarleby socken af Uppsala län som i staden Gäfle, nämligen år 1890 i Älfkarleby socken för 2,000 kronors inkomst af kapital och i Gäfle för 1,000 kronors inkomst af kapital och 1,000 kronors inkomst af rörelse samt år 1891 i Älfkarleby socken för 2,000 kronors inkomst af kapital och i Gäfle för 500 kronors inkomst af kapital och 1,000 kronors inkomst af rörelse, men Åström från och med april månad 1889 varit bosatt i Gäfle och icke haft någon inkomst i Älfkarleby socken, sterbhusdelägarne måtte genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes åtgärd återbekomma de krono- och kommunalutskylder, sterbhusdelägarne för ifrågavarande år nödgats för mycket utgifva,

samt Kungl. Maj:ts befallningshafvande genom utslag den 27 augusti 1892, dels, enär utredt blifvit, att byggmästaren Åström inflyttat till Gäfle under april månad 1889 och varit där boende till sin under år 1891 timade död, i följd hvaraf han rätteligen bort för år 1890 i Gäfle mantalsskrifvas, förklarat ansökningen, så vidt därmed afsåges återbekommande af för sistnämnda år i Gäfle erlagda mantalspenningar, tillhopa sextio öre, ej böra vinna bifall samt föreskrifvit, att utslaget i denna del skulle underställas Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts pröfning, dels ock, hvad ansökningen i öfrigt anginge inom Gäfle stad påförda

belopp, funnit densamma, såsom afseende restitution af bevillning och däraf beroende utskylder samt sjukvårdsafgift, innefatta ett ämne, hvilket det icke tillkomme Kungl. Maj:ts befallningshafvande att till pröfning upptaga, hvarjämte Kungl. Maj:ts befallningshafvande föreskrifvit, att handlingarna jämväl i denna del skulle till kammarrätten öfverlämnas för den vidare åtgärd, hvartill ansökningen kunde anses böra föranleda,

så har kammarrätten genom utslag den 11 december 1893 — jämte det kammarrätten bland annat förklarat, att frågan om restitution af de i Gäfle stad af Åström erlagda mantalspenningar för år 1890 af angifvet skäl icke komme att till pröfning upptagas — tillika beträffande taxeringarna åren 1890 och 1891 sig utlåtit, att kammarrätten funne Åström hafva blifvit i Gäfle stad, där Åström, enligt hvad upplyst vore, åren 1890 och 1891 varit boende och bedrifvit rörelse, rätteligen taxerad för inkomst af så väl rörelse som kapital; men att, enär Åström, hvilken, såsom förut vore nämndt, i början af år 1889 från Älfkarleby socken inflyttat till Gäfle och därstädes fortfarande varit bosatt åren 1890 och 1891, icke bort, på sätt som skett, under dessa år kvarstå mantalsskrifven i Älfkarleby socken och i följd däraf ej heller skolat någotdera af samma år i nämnda socken taxeras för inkomst af kapital, blefve taxeringsåtgärderna i Älfkarleby socken för åren 1890 och 1891 undanröjda, i följd hvaraf sterbhusdelägarne berättigades att ur kronans kassa kostnadsfritt återbekomma den Åström för nämnda år i Älfkarleby socken påförda bevillning; hvarjämte sterbhusdelägarne hänvisades att hos vederbörande anmäla sig till återbekommande af öfriga med föranledande af de undanröjda taxeringsåtgärderna Åström påförda och erlagda afgifter;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att restitution af de krono- och kommunalutskylder, som sterbhusdelägarne för åren 1890 och 1891 erlagt i Älfkarleby socken, icke måtte sterbhusdelägarne medgifvas; Gifven Stockholms slott den 15 mars 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

— — —

14.

Resolution på und. besvär af kyrkoherden H. J. Brolander i fråga om dels taxeringsvärdet å kyrkoherdebostället $^1/_3$ mantal N:o 1 Gammalstorp och dels klagandens beskattning för inkomst af allmän tjänst år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kyrkoherden H. J. Brolander i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Gammalstorps socken år 1893 åsatt kyrkoherdebostället $^1/_3$ mantal N:o 1 Gammalstorp taxeringsvärde såsom jordbruksfastighet med 29,000 kronor och den till bostället hörande utjorden N:o 10 Gammalstorp taxeringsvärde, jämväl såsom jordbruksfastighet, med ett tusen kronor äfvensom taxerat klaganden för 2,574 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkats, af klaganden, att taxeringsvärdet å bostället, utjorden oberäknad, måtte bestämmas till 22,000 kronor, och af Gammalstorps sockens kommunalstämma, att taxeringsvärdet å bostället tillsammans med utjorden måtte höjas till 40,000 kronor äfvensom klagandens inkomsttaxering höjas med, bland annat, 347 kronor 83 öre uppburen så kallad helgonskyld,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1893 bestämt taxeringsvärdet å bostället till trettioett tusen kronor och å utjorden till 1,000 kronor samt förordnat, att inkomsttaxeringen skulle höjas med 347 kronor 83 öre eller till jämnadt belopp af tvåtusen niohundratjugutvå kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat under fullföljd af sitt förut i målet framställda påstående beträffande taxeringsvärdet å bostället samt med yrkande tillika, att klagandens inkomsttaxering måtte nedsättas till 2,574 kronor, genom utslag den 22 augusti 1894 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 22 mars 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

15.

Resolution på und. besvär af Mörkö sockens kommunalstämma i fråga om friherrinnan Florence Bondes beskattning år 1892 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Mörkö sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1892 taxerat friherrinnan Florence Bonde i Brännkyrka socken för 7,000 kronors inkomst af rörelse vid Liljeholmens kalkbruk, i Mörkö socken för 19,000 kronors inkomst af rörelse vid Oaxens kalkbruk och i Stockholms stad, hvarest friherrinnan Bonde idkade försäljning af kalkbrukens produkter, för 25,000 kronors inkomst af rörelse,

samt friherrinnan Bonde — under åberopande af utdrag ur sina räkenskaper för år 1891, enligt hvilka Oaxens kalkbruk lämnat en vinst af 17,021 kronor 94 öre och Liljeholmens kalkbruk en vinst af 13,398 kronor 36 öre, eller bägge kalkbruken tillsammans en vinst af 30,420 kronor 30 öre, däri vore inberäknad jämväl vinsten af den i Stockholm idkade försäljningen af brukens produkter — yrkat ej mindre hos Södermanlands läns pröfningsnämnd sådan nedsättning i taxeringen i Mörkö socken, att hon icke blefve å de tre orter, där hon beskattades, taxerad för ett sammanlagdt högre belopp, än som enligt räkenskaperna utgjorde hennes verkliga inkomst med tillägg af utskylder, hvilkas på Oaxens kalkbruk belöpande summa uppgått till 2,003 kronor 5 öre, än äfven hos Stockholms stads pröfningsnämnd, att taxeringen i Stockholm så bestämdes, att det därstädes taxerade inkomstbeloppet jämte de i Mörkö och Brännkyrka socknar beskattade inkomstbeloppen icke öfverstege den inkomst räkenskaperna utvisade,

så och efter det *dels* Södermanlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 22 september 1892, enär friherrinnan Bonde i sammanhang med ifrågavarande kalkbruksrörelse, enligt hvad hos nämnden upplystes, icke i Stockholm utöfvade annan verksamhet, än att hon läte å kontor därstädes den hufvudsakliga räkenskapsföringen verkställas och en del rekvisitioner upptagas på inköp af kalk från Oaxen, förklarat, att vinsten af

bruksrörelsen vid Oaxen borde i dess helhet uti Mörkö socken taxeras och förty ogillat friherrinnan Bondes yrkande om nedsättning i taxeringen därstädes, *dels ock* Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 15 oktober 1892, enär friherrinnan Bondes vinst å hela ifrågavarande rörelse enligt åberopade räkenskapsutdrag, såsom hon jämväl uppgifvit, utgjort 30,420 kronor 30 öre samt den andel däraf, eller 7,000 kronor, som enligt företedt taxeringsbevis för rörelsen vid Liljeholmen beskattats i Brännkyrka socken, ej syntes hafva blifvit för högt beräknad, men med den för pröfningsnämnden tillgängliga utredning fördelning mellan Stockholms stad och Mörkö socken af den taxeringsbara vinsten af Oaxens kalkbruk ej ansåges kunna verkställas, allenast i så måtto bifallit friherrinnan Bondes yrkande om ändring i taxeringen i Stockholms stad, att, med afdrag från hennes enligt pröfningsnämndens antagande till 30,420 kronor 30 öre uppgående hela vinst å rörelsen af det i Brännkyrka socken taxerade beloppet 7,000 kronor, friherrinnan Bondes taxering i Stockholm nedsattes till jämnt belopp af 23,420 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest friherrinnan Bonde sig besvärat, i utslag den 27 november 1893 sig utlåtit, att, som upplyst och ostridigt vore, att friherrinnan Bondes år 1892 beskattningsbara inkomst af rörelse i Brännkyrka och Mörkö socknar samt Stockholms stad uppgått till ett sammanlagdt belopp af 33,627 kronor 61 öre, däraf härflutit från försäljning af Liljeholmens kalkbruks produkter 14,602 kronor 62 öre samt från försäljning af Oaxens kalkbruks produkter 19,024 kronor 99 öre, samt, på grund af hvad i målet förekommit, finge antagas, att af hela ifrågavarande inkomst bort i Stockholm taxeras en tredjedel, samt att återstoden bort efter förhållandet mellan nyssnämnda försäljningssummor fördelas mellan Brännkyrka och Mörkö socknar; alltså och med tillämpning af 69 § bevillningsförordningen funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra taxeringsmyndigheternas för samtliga tre orter beslut, att den inkomst, för hvilken friherrinnan Bonde hade att för år 1892 utgöra bevillning, bestämdes i jämnadt tal för Brännkyrka socken till niotusen sjuhundratrettiofem kronor, för Mörkö socken till tolftusen sexhundraåttiotre kronor och för Stockholms stad till elfvatusen tvåhundranio kronor;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring under yrkande. att vid fördelningen mellan omförmälda orter af friherrinnan Bondes år 1892 beskattningsbara inkomst 19,000 kronor måtte taxeras i Mörkö socken; Gifven Stockholms slott den 4 april 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

16.

Resolution på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om Stockholms gasverks beskattning år 1893 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers. å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1893 beskattat Stockholms gasverk för 703,854 kronors inkomst af rörelse,

samt styrelsen öfver gasverket hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, bland annat, hvarom ej vidare är fråga. att gasverket vid beräkningen af dess ifrågavarande inkomst måtte få åtnjuta afdrag för minskning af värdet å all gasverket tillhörig egendom utom tomter och boningshus med fem procent af samma värde,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 oktober 1893. enär, äfven om gasverket borde åtnjuta afskrifning å värdet af sådana inventarier, som vore underkastade slitning, i allt fall icke sådan utredning blifvit förebragt, att däraf framginge, efter hvilken grund sådan afskrifning borde beräknas, ansett berörda yrkande med afseende å det skick, hvari ärendet förelåge, icke kunna bifallas och förty fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest styrelsen öfver gasverket uti anförda besvär yrkat, att gasverket

måtte förklaras berättigadt att vid ifrågavarande beskattning tillgodonjuta afdrag enligt ofvan angifna beräkningsgrund för slitning af dess maskiner och öfriga lösa egendom med 208,891 kronor och att taxeringen förty måtte nedsättas till 494,963 kronor, genom utslag den 9 oktober 1894 sig utlåtit, att, som gasverket måste anses berättigadt att vid taxering af dess inkomst af rörelse åtnjuta afdrag för minskning af värdet å dess maskiner och öfriga för rörelsens drifvande erforderliga lösa egendom, samt anledning ej förekomme därtill, att det belopp, styrelsen i sådant afseende uppgifvit, eller 208,891 kronor, motsvarande fem procent af värdet å nämnda egendom, vore för högt beräknadt, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, bestämma gasverkets år 1893 beskattningsbara inkomst till fyrahundranittiofyratusen niohundrasextiotre kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att gasverkets år 1893 beskattningsbara inkomst måtte fastställas till 703,854 kronor; Gifven Stockholms slott den 10 maj 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

17.

Resolution på und. besvär af bageriidkaren K. A. E. Friberg i fråga om taxeringsvärdet år 1893 å klaganden tillhöriga fastigheten N:ris 1 och 2 i kvarteret Västergötland inom Maria Magdalena församling i Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bageriidkaren Karl August Eugen Friberg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnd år 1893 åsatt klaganden tillhöriga fastigheten N:ris 1 och 2 i kvarteret Västergötland inom Maria Magdalena församling taxeringsvärde af trehundratusen kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdet måtte nedsättas till ett hyresafkastningen, kapitaliserad efter sju för hundra, motsvarande belopp af 215,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 3 oktober 1893, enär inom nämnden blifvit upplyst, att klaganden inköpt fastigheten för 285,000 kronor och sedermera genom å densamma nedlagda kostnader betydligt ökat dess värde, samt fastigheten vid sådant förhållande icke syntes för högt värderad till 300,000 kronor, med afslag å berörda yrkande, fastställt taxeringsåtgärden,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 20 september 1894 ansett klaganden icke hafva i fråga om verkliga värdet af ofvannämnda fastighet åstadkommit sådan utredning, som mot kronoombudets bestridande kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 10 maj 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

18.

Resolution på und. besvär af kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om bagaren J. M. Lindholms beskattning år 1893 för inkomst af, bland annat, enskild tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnd år 1893 taxerat bagaren Johan Melcher Lindholm för 9,000 kronors inkomst af rörelse och 500 kronors inkomst af enskild tjänst eller för en sammanräknad inkomst af 9,500 kronor.

samt Lindholm hos stadens pröfningsnämnd, under uppgift att hans år 1893 beskattningsbara inkomst af rörelse ej upp-

ginge till högre belopp än 6,000 kronor, samt att han nämnda år åtnjöte i inkomst utöfver berörda belopp allenast 200 kronor i arfvode såsom revisor hos aktiebolaget Stora bryggeriet och 500 kronor i egenskap af direktör för Liljeholmens impregneringsfabriks aktiebolag, yrkat, att hans taxering måtte nedsättas till 6,700 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 oktober 1893, enär upplyst blifvit, att utöfver det belopp af 200 kronor, som Lindholm uppgifvit såsom inkomst från aktiebolaget Stora bryggeriet, Lindholm från bolaget uppburit dels den 30 juni 1892 ett belopp af 10,000 kronor i styrelseledamotsarfvode för åren 1889, 1890 och 1891, dels den 31 mars 1893 ytterligare 4,500 kronor, dylikt arfvode för år 1892, af hvilket senare belopp dock 3,000 kronor blifvit inberäknade i Lindholms taxering samma år, förty och då Lindholms uppgift angående vinsten af hans rörelse icke, med afseende å hvad som förekommit, kunde anses förtjäna den tillit, att anledning förefunnes till nedsättning i den till 9,000 kronor beräknade inkomsten af rörelsen, med ogillande af yrkandet, höjt Lindholms taxering till tjugoett tusen tvåhundra kronor, däraf niotusen kronor beräknats härflyta af rörelse och tolftusen tvåhundra kronor af enskild tjänst,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Lindholm häröfver sig besvärat, genom utslag den 12 september 1894 sig utlåtit, att beträffande Lindholms taxering för inkomst af rörelse kammarrätten funne skäl icke hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut, men att, enär, vidkommande Lindholms taxering för inkomst af enskild tjänst, det Lindholm såsom ledamot under åren 1889, 1890 och 1891 i styrelsen för aktiebolaget Stora bryggeriet tillfallna arfvode icke bort, på sätt som skett, år 1893 taxeras, samt vid beräkningen af Lindholms ifrågavarande inkomst förty icke bort upptagas andra belopp än ofvannämnda arfvode från Liljeholmens impregneringsaktiebolag, 500 kronor, och revisorsarfvode från aktiebolaget Stora bryggeriet, 200 kronor, samt 1,500 kronor, motsvarande den del af det Lindholm såsom ledamot i i sistnämnda bolags styrelse år 1892 tillkommande arfvode, som återstode efter afdrag af 3,000 kronor af samma arfvode, hvilka ostridigt taxerats år 1892, alltså blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut i denna del, Lindholms taxering för inkomst af enskild tjänst nedsatt till 2,200 kronor, i följd hvaraf

Lindholm hade att för år 1893 utgöra bevillning för en sammanlagd inkomst af 11.200 kronor.

däruti klaganden sökt den ändring, att Lindholms taxering för inkomst af enskild tjänst måtte i enlighet med pröfningsnämndens beslut fastställas till 12.200 kronor: Gifven Stockholms slott den 10 maj 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som det belopp, 10.000 kronor, Lindholm den 30 juni 1892 uppburit såsom arfvode i egenskap af ledamot i styrelsen för aktiebolaget Stora bryggeriet under åren 1889, 1890 och 1891, ej kunnat vara upptaget i den uppgift, bolaget jämlikt § 16 mom. 1 bevillningsförordningen haft att inom april månads utgång meddela till ledning vid 1892 års taxering, samt Lindholm ej ens uppgifvit, att ifrågavarande arfvode det oaktadt tagits i beräkning vid bestämmande af Lindholms beskattningsbara inkomst för sistnämnda år, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

19.

Resolution på und. besvär af hemmansägarne Nils Olsson och Jonas Jönsson i Tormestorp i fråga om 1893 års taxeringsvärden å Hofdala fideikommissegendom med tillhörande hemman och torp.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, hemmansägarne Nils Olsson och Jonas Jönsson i Tormestorp, enligt uppgift å Brönnestads sockens själfägande hemmansägares vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Brönnestads med flera socknar åsatt Hofdala fideikommissegendom med tillhörande hemman och torplägenhet i nämnda socken, hvilka fastigheter innehades af kammarjunkaren Th. Ehrenborgs sterbhusdelägare, taxeringsvärden med tillhopa 742.400 kronor,

samt Kristianstads läns pröfningsnämnd, hvarest änkefru Ulla Ehrenborg och friherre F. Barnekow, den sistnämnde i egenskap af förmyndare för Christian Ehrenborg, yrkat nedsättning af fastigheternas taxeringsvärden, genom beslut den 19 september 1893 fastställt samma värden till sammanlagdt belopp af sexhundrafemtiotusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klagandena häröfver sig besvärat under yrkande, att ifrågakomna fastigheters taxeringsvärden måtte höjas till förstnämnda belopp eller ock de uppskattade värdena å samtliga själfägande åbors hemman nedsättas med 22 procent, genom utslag den 28 juni 1894 sig utlåtit, att, som Nils Olsson och Jonas Jönsson, hvilka förmält sig fullfölja talan allenast å Brönnestads sockens själfägande hemmansägares vägnar, icke i sådant afseende visat bemyndigande samt ej heller i öfrigt ådagalagt något förhållande, på grund hvaraf antagas finge, att de vore behöriga att i målet föra talan, funne kammarrätten besvären icke kunna till pröfning upptagas; Gifven Stockholms slott den 17 maj 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att å de underdåniga besvären fästa afseende. Hvilket etc.

20.

Resolution på und. besvär af styrelsen för Förnyade ångfartygsaktiebolaget Svenska Lloyd i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, styrelsen för Förnyade ångfartygsaktiebolaget Svenska Lloyd i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Göteborgs stads vederbörande taxeringsnämnd för år 1893 uppskattat bolagets inkomst af rörelse till etthundraåttiotretusen sexhundrafemtioen kronor,

samt klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, då under år 1892 af bolagets reservfond användts ett belopp af 22,000 kronor till utrustning af bolagets ångare »Hispania» och reservfondens samtliga medel redan under

föregående år taxerats, beräkningen af bolagets inkomst måtte nedsättas med ett belopp, motsvarande hvad ur reservfonden för omförmälda ändamål blifvit användt, eller således till 161,651 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1893, enär obestyrkt vore, att bolaget under år 1892 för utrustningen af dess ångare »Hispania» utgifvit 22,000 kronor, samt i allt fall bolaget mot stadgandet i § 10 mom. 3 d) af gällande bevillningsförordning icke kunnat berättigas att, om så hade skett, från inkomsten af rörelsen nämnda år i beskattningshänseende beräkna afdrag för utgift af ifrågavarande slag, ogillat bolagets yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 9 oktober 1894 icke funnit skäl att i öfverklagade taxeringen göra ändring: Gifven Stockholms slott den 31 maj 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

21.

Resolution på und. besvär af Karlshamn—Vislanda järnvägsaktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1893 för inkomst af rörelse inom Västra Torsås, Skatelöfs och Vislanda socknar.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Karlshamn—Vislanda järnvägsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1893 taxerat klaganden för inkomst af rörelse inom Västra Torsås socken till belopp af 17,000 kronor, inom Skatelöfs socken till belopp af 2,500 kronor och inom Vislanda socken till belopp af 2,400 kronor,

samt klaganden hos Kronobergs läns pröfningsnämnd, under åberopande af en tablå öfver klagandens rörelse år 1892, enligt hvilken klagandens hela behållna inkomst sistnämnda år utgjort allenast 32,958 kronor 26 öre, däraf belöpte å statio

nerna inom Västra Torsås socken 7,122 kronor 58 öre, å stationerna i Skatelöfs socken 1,049 kronor 20 öre och å stationen i Vislanda socken 1,013 kronor 18 öre, yrkat, att taxeringen i dessa kommuner måtte i öfverensstämmelse därmed nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1893 endast på det sätt bifallit berörda yrkande, att klagandens beskattningsbara inkomst, i enlighet med en af kronans ombud verkställd utredning, beräknats inom Västra Torsås socken till 10,148 kronor, inom Skatelöfs socken till 1,494 kronor och inom Vislanda socken till 1,443 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 8 oktober 1894 sig utlåtit, att, som antagas finge, att det belopp, 14,000 kronor, hvarmed, enligt den af klaganden hos kammarrätten åberopade redogörelsen för klagandens verksamhet under år 1892, klagandens obligationsskuld, hvilken den 1 januari nämnda år uppgått till 1,135,000 kronor men den 31 påföljande december till endast 1,121,000 kronor, under året sålunda genom afbetalning förminskats, i klagandens uppgift öfver årsrörelsen afförts bland utgifterna, samt med tillägg af nämnda belopp, för hvilket klaganden vid taxering för inkomst af rörelsen icke vore berättigad att åtnjuta afdrag, klagandens år 1893 beskattningsbara inkomst utgjort 46,958 kronor 26 öre, däraf enligt den af pröfningsnämnden antagna grund för fördelningen af klagandens inkomst mellan de stationer, vid hvilka klagandens rörelse bedrefves, å ifrågavarande socknar belöpte de af pröfningsnämnden bestämda belopp, funne kammarrätten icke skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 31 maj 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner med afseende å den i målet numera förebragta utredning* skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, nedsätta beräkningen af klagandens ifrågavarande inkomst till niotusen etthundraåttiofyra kronor, däraf skola belöpa å Västra Torsås socken sjutusen etthundratjugutvå kronor, å Skatelöfs socken ettusen fyrtionio kronor och å Vislanda socken ettusen tretton kronor. Hvilket etc.

* Det visades, att amorteringsbeloppet innefattades i den uppgifna nettovinsten.

22.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om kaptenen friherre C. Gyllenstiernas inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat kaptenen vid Kungl. flottan friherre Carl Gyllenstierna för 2,267 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 22 september 1893 på yrkande af klaganden höjt taxeringen af friherre Gyllenstiernas berörda inkomst med af friherre Gyllenstierna under sjökommendering år 1892 uppburna 966 kronor, däraf 495 kronor utgjort så kallad sjöaflöning och återstoden, 471 kronor, så kallade dietpenningar,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest friherre Gyllenstierna häröfver sig besvärat, enligt utslag den 14 juni 1894 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring än att, enär de af friherre Gyllenstierna uppburna dietpenningar, 471 kronor, måste anses hafva varit anvisade till bestridande af de med friherre Gyllenstiernas sjökommendering förenade särskilda kostnader, samt afdrag för dem följaktligen, jämlikt § 10 mom. 4 e) i gällande bevillningsförordning, bort vid taxeringen af friherre Gyllenstiernas inkomst medgifvas, beräkningen af samma inkomst af kammarrätten nedsattes från 3,233 kronor till tvåtusen sjuhundrasextiotvå kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas; Gifven Stockholms slott den 31 maj 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. marinförvaltningen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, samt klaganden fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

23.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Arnell, å tjänstens vägnar, i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å vissa hemman inom Säters by i Indals socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren Axel Arnell, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Indals med flera socknar åsatt nedannämnda andelar af hemmanet Säter följande taxeringsvärden, nämligen Erik Dahlstens $4^7/_8$ mål sjutusen femhundra kronor, Nils P. Dahlstens $4^7/_8$ mål sjutusen femhundra kronor, Nils Henrik Strömbergs $9^3/_4$ mål fjortontusen kronor, Erik Petter Simonssons $4^3/_4$ mål sextusen kronor, Sam Petter Larssons $4^3/_4$ mål sextusen kronor, Jon Olof Sundqvists $9^3/_4$ mål femtontusen kronor och Joh. Nikl. Westlings $4^7/_8$ mål åttatusen kronor,

samt Erik Dahlsten jämte öfriga förenämnda hemmansägare i Säter hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att deras ifrågavarande hemmansdelar måtte åsättas samma taxeringsvärden, som för år 1892 varit bestämda, nämligen Erik Dahlstens och Nils P. Dahlstens 5,000 kronor hvardera, Strömbergs 9,000 kronor, Erik Petter Simonssons 5,000 kronor, Sam Petter Larssons 4,000 kronor, Sundqvists 9,000 kronor och Westlings 5,000 kronor,

men pröfningsnämnden enligt beslut den 28 september 1893 icke funnit skäl att bifalla berörda yrkanden,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest nämnda hemmansägare fullföljt sina hos pröfningsnämnden framställda yrkanden, i utslag den 16 oktober 1894 sig utlåtit, att, enär, jämlikt § 1 uti den för taxeringsmyndigheterna gällande instruktion, vid förändring i fast egendoms senast fastställda taxeringsvärde de särskilda skäl, hvilka därtill föranledt, borde i taxeringshandlingarna eller vederbörande nämnds protokoll antecknas, men några skäl, på sätt sålunda föreskrefves, icke funnes anförda för förhöjning år 1893 af de ifrågavarande fastigheter senast åsatta taxeringsvärden, blefve, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut och med bifall till därom

framställda yrkanden, taxeringsvärdena å ifrågavarande hemmansdelar i Säter nedsatta till följande belopp, nämligen å Erik Dahlstens $4^{7}/_{8}$ mål till 5,000 kronor, å Nils P. Dahlstens $4^{7}/_{8}$ mål likaledes till 5,000 kronor, å Strömbergs $9^{3}/_{4}$ mål till 9,000 kronor, å Erik Petter Simonssons $4^{3}/_{4}$ mål till 5,000 kronor, å Sam Petter Larssons $4^{3}/_{4}$ mål till 4,000 kronor, å Sundqvists $9^{3}/_{4}$ mål till 9,000 kronor och å Westlings $4^{7}/_{8}$ mål till 5,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 7 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

24.

Resolution på und. besvär af Aktiebolaget Österby bruk i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å hemmanen 2 mantal Pålsmora N:is 1 och 2 samt 1 mantal Östmora N:o 1 i Valö socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Aktiebolaget Österby bruk i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års vederbörande bevillningsberedning föreslagit, att nedannämnda, klaganden tillhöriga fastigheter inom Valö socken skulle åsättas följande taxeringsvärden, nämligen 2 mantal frälse Pålsmora N:is 1 och 2 tillhopa 54,000 kronor samt 1 mantal frälse Östmora N:o 1 25,400 kronor,

samt taxeringsnämnden för Valö med flera socknar — jämte det nämnden uppskattat ifrågavarande fastigheter i enlighet med bevillningsberedningens förslag — tillika åsatt en inom Valö socken belägen, klaganden tillhörig skogstrakt, hvilken nämnden veterligen icke vore tilldelad något visst af klagandens hemman och i allt fall dittills undgått beskattning, värde såsom jordbruksfastighet af 150,000 kronor,

men klaganden, med förmälan att ifrågavarande skogstrakt icke utgjorde någon särskild fastighet, som borde för sig beskattas, utan af ålder tillhörde vissa klagandens hemman, hvilka redan vore till sitt fulla värde uppskattade, hos Stockholms

läns pröfningsnämnd yrkat undanrödjande af den rörande skogstrakten vidtagna taxeringsåtgärd,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, 26, 27 och 28 september 1893, enär, enligt hvad i nämnden vitsordats, ifrågavarande skogstrakt rätteligen inginge bland ägorna till hemmanen 2 mantal Pålsmora N:is 1 och 2 samt 1 mantal Östmora N:o 1, men däremot icke vid uppskattningen af dessa hemman tagits i beräkning, alltså och på grund af de upplysningar, som i nämnden lämnats angående berörda hemmans areal och beskaffenhet, upphäft den skogstrakten åsatta taxering och i stället förordnat, att hemmanens taxeringsvärden skulle höjas, värdet å 2 mantal Pålsmora N:is 1 och 2 till etthundraåttatusen kronor och värdet å 1 mantal Östmora N:o 1 till femtiotusen åttahundra kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest ej mindre klaganden än äfven Valö sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, klaganden med yrkande, att taxeringsnämndens uppskattning af omförmälda hemman måtte fastställas, genom utslag den 2 oktober 1894, jämte det de af kommunalstämman anförda besvär lämnats utan afseende, i nu öfverklagade delar sig utlåtit, att, enär klaganden icke förebragt sådan utredning, att på grund däraf kunde tillförlitligen bedömas, om och i hvad mån de af pröfningsnämnden å hemmanen 1 mantal Östmora N:o 1 och 2 mantal Pålsmora N:is 1 och 2 satta värden öfverstege nämnda hemmans verkliga värden, funne kammarrätten klagandens besvär icke kunna föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 7 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

25.

Resolution på und. besvär af landskamreraren C. M. Ström, å tjänstens vägnar, i fråga om styrmannen Ol. Hansson Lindbergs inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren C. M. Ström, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för staden Gäfle taxerat styrmannen Ol. Hansson Lindberg för 2,410 kronors inkomst, däraf ansetts härflyta 1,260 kronor af kapital och 1,150 kronor af rörelse eller yrke,

samt Lindberg hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att hans inkomst af rörelse eller yrke måtte beräknas till endast 400 kronor och taxeringen i följd däraf nedsättas till 1,660 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1893 allenast i så måtto bifallit Lindbergs yrkande, att beräkningen af hans inkomst af rörelse eller yrke nedsattes till 540 kronor, hvarigenom Lindbergs hela beskattningsbara inkomst kommit att utgöra 1,800 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Lindberg häröfver anfört besvär, genom utslag den 26 november 1894 sig utlåtit, att, med afseende å innehållet af ett utaf Lindberg hos kammarrätten åberopadt intyg och hvad kronans ombud anfört, kammarrätten funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta beräkningen af Lindbergs inkomst af rörelse eller yrke till 400 kronor; i följd hvaraf Lindbergs sammanräknade inkomst af kapital och arbete komme att utgöra ett tusen sexhundrasextio kronor, däraf, jämlikt § 11 i gällande bevillningsförordning, 300 kronor skulle vara från bevillning fria; Gifven Stockholms slott den 7 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som numera blifvit upplyst, att Lindberg, utom den af kammarrätten till 1,660 kronor beräknade inkomsten af kapital och arbete, däröfver klagan icke förts, tillika under år 1893 ägt fastighet i staden Gäfle,

taxerad till 3,500 kronor; alltså och då jämlikt § 17 i gällande instruktion för taxeringsmyndigheterna behållna afkomsten af berörda fastighet skall, beräknad till fem procent af taxeringsvärdet, tagas i betraktande vid bestämmandet af Lindbergs sammanräknade årsinkomster, hvilka vid sådant förhållande icke understigit 1,800 kronor, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, förklara Lindberg skola utan något afdrag erlägga bevillning för först berörda inkomst af 1,660 kronor. Hvilket etc.

26.

Resolution på und. besvär af Ljusne—Voxna aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1893 för inkomst af grufdrift vid Nordstjärnegrufvan och Jacobsgrufvan i Västanfors socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ljusne—Voxna aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden till 1893 års bevillningsberedning för Västanfors socken uppgifvit, att klaganden, som idkade grufdrift vid de inom socknen belägna grufvorna Nordstjärnegrufvan och Jacobsgrufvan samt år 1892 brutit 20,616 deciton malm vid den förra och 13,828 deciton malm vid den senare, icke af denna grufdrift haft någon vinst till följd däraf, att brytningskostnaden för hvarje deciton malm utgjort 85,5 öre vid Nordstjärnegrufvan och 1 krona 2 öre vid Jacobsgrufvan,

men bevillningsberedningen, efter beräkning att berörda grufdrift lämnat klaganden en vinst af 15 öre för hvarje vid Nordstjärnegrufvan bruten deciton malm och 10 öre för hvarje vid Jacobsgrufvan bruten deciton malm, föreslagit, att klaganden skulle taxeras för tre tusen nittiotvå kronors inkomst af grufdrift vid Nordstjärnegrufvan och ett tusen trehundraåttiotre kronors enahanda inkomst vid Jacobsgrufvan,

samt taxeringsnämnden för Gamla Norbergs bergslags härad, af skäl att klaganden icke uppgifvit, huruvida i den beräknade brytningskostnaden äfven inginge kostnad för nybyggnader m. m. vid grufvorna, fastställt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det Västmanlands läns pröfningsnämnd, där grufförvaltaren Wilh. Wåhlström å klagandens vägnar yrkat, att, då enligt ett åberopadt, utaf två personer utfärdadt intyg någon kostnad för nybyggnad icke inginge i brytningskostnaderna, klaganden måtte varda från ifrågavarande beskattning befriad, genom beslut vid sammanträde den 29 och 30 september 1893 ogillat berörda yrkande och faststält taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 12 september 1894 funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 7 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

27.

Resolution på und. besvär af landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å ett riksdagsmannen Nils Jönsson tillhörigt ångbränneri å hemmanet N:o 3 Gammalstorp.

Kungl Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren A Holmquist, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Gammalstorps med flere socknar åsatt ett riksdagsmannen Nils Jönsson tillhörigt ångbränneri å hemmanet Gammalstorp N:o 3 taxeringsvärde af åttatusen kronor äfvensom uppskattat Nils Jönssons inkomst af bränvinstillverkning vid bränneriet till 1,730 kronor,

samt Nils Jönsson hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att fastighetstaxeringen måtte nedsättas till 2,500 kronor, för hvilket belopp bränneribyggnaden vore brandförsäkrad, eller ock, derest detta yrkande icke kunde bifallas, att vid beräkningen af Nils Jönssons ifrågavarande inkomst skäligt afdrag för bränneriets hyresvärde måtte Nils Jönsson beviljas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1893, med ogillande af Nils Jönssons berörda yrkande, fastställt de öfverklagade taxeringsåtgärderna,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Nils Jönsson häröfver anfört besvär, genom utslag den 20 juni 1894 sig utlåtit, att, som, enligt hos kammarrätten förvarade handlingar, taxeringsvärdet å ifrågavarande Nils Jönsson tillhöriga ångbränneri under år 1892 utgjort allenast 3,000 kronor samt hvarken i taxeringshandlingarna eller beskattningsnämndernas protokoll blifvit, på sätt i § 1 uti den för taxeringsmyndigheterna gällande instruktion föreskrefves, antecknade några särskilda skäl för ändring af det sålunda å fastigheten senast fastställda taxeringsvärde, funne kammarrätten, med ändring af beskattningsnämndernas beslut, skäligt i så måtto bifalla besvären, att taxeringsvärdet å ifrågavarande ångbränneri jämväl för år 1893 bestämdes till 3,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 7 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, så vidt det afser taxeringsvärdet å ifrågavarande ångbränneri, fastställa pröfningsnämndens härutinnan meddelade beslut samt tillika förklara Nils Jönsson, hvilken ej, så vidt i målet blifvit ådagalagdt, vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten för år 1893 af rörelsen vid nämnda bränneri fått tillgodonjuta ett hyresvärdet motsvarande afdrag af fem procent å bränneriets taxeringsvärde, berättigad att tillgodonjuta sådant afdrag med 400 kronor, i följd hvaraf Nils Jönsson har att för år 1893 utgöra bevillning för en till ettusen trehundratrettio kronor beräknad inkomst af nämnda rörelse. Hvilket etc.

28.

Resolution på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om trädgårdsmästaren C. A. Mellströms beskattning i Stockholm år 1893 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Nikolai församling i Stockholm taxerat trädgårdsmästaren C. A. Mellström från Hammarby för 500 kronors inkomst af handel med trädgårdsalster å Kornhamnstorg i Stockholm äfvensom förordnat, att Mellström skulle därför utgöra bevillning utan åtnjutande af bevillningsfritt afdrag,

samt Mellström hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, enär han, som å egendomen Hammarby inom Nacka socken arrenderade jord och utöfvade trädgårdsmästareyrket, själf odlat de af honom i Stockholm försålda trädgårdsalster och vore för hela afkastningen af arrendet beskattad i Nacka socken, Mellström måtte varda från taxeringen i Stockholm befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1893, enär Mellström icke styrkt något förhållande, ledande till ändring i taxeringen, afslagit berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Mellström häröfver sig besvärat, genom utslag den 21 september 1894 sig utlåtit, att, som i målet finge anses ostridigt, att Mellströms ifrågavarande verksamhet afsett försäljning allenast af trädgårdsalster, odlade af honom själf å arrenderad jord, tillhörande egendomen Hammarby, samt följaktligen den af nämnda verksamhet härflytande vinst, såsom utgörande afkastning af fast egendom, ej borde genom inkomstbevillning beskattas, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, undanrödja öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 7 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

29.

Resolution på und. besvär af kamreraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om trädgårdsmästaren A. Gustafssons från Hammarby beskattning år 1893 i Stockholms stad för inkomst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamreraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 24 oktober 1893, efter vunnen upplysning därom, att trädgårdsmästaren August Gustafsson från Hammarby i Nacka socken dagligen å Kornhamnstorg i Stockholm idkade handel med trädgårdsalster, samt att inkomsten däraf icke kunde anses understiga 500 kronor, taxerat Gustafsson för 500 kronors inkomst och förordnat, att Gustafsson, såsom å annan ort mantalsskrifven, skulle erlägga bevillning för detta inkomstbelopp utan afdrag,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Gustafsson häröfver anfört besvär, i utslag den 31 oktober 1894 sig utlåtit, att, som enligt Gustafssons uppgift, hvilken lämnats af kronans ombud obestridd, Gustafsson icke på annat sätt i Stockholm idkat rörelse än genom att därstädes å torgplats försälja alstren af det jordbruk, Gustafsson idkade inom Nacka socken, men den genom berörda försäljning för Gustafsson uppkomna inkomst måste anses inbegripen i den genom fastighetsbevillning för den af Gustafsson brukade jorden beskattade inkomsten af jordbruket och således icke borde emot § 8 mom. 2 d) bevillningsförordningen ytterligare beskattas genom inkomstbevillning, blefve den öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 7 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

30.

Resolution på und. besvär af torparen Erik Olof Olsson i Hålsjö i fråga om klagandens beskattning år 1893 inom Forsa socken för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, torparen Erik Olof Olsson i Hålsjö i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt ingifven skrift yrkat, att, enär han, hvilken varit för år 1893 mantalsskrifven i Norrbo socken, samma år därstädes taxerats för hela sin till 2,000 kronor uppgående inkomst af trävarurörelse, som han jämte annan person i Forsa socken idkat, men klaganden år 1893 blifvit jämväl i sistomförmälda socken beskattad för tvåtusen femhundra kronors inkomst af nämnda rörelse, sistberörda taxeringsåtgärd måtte undanrödjas samt klaganden förklaras berättigad att kostnadsfritt återbekomma de utskylder, han på grund af samma taxering kunde nödgas erlägga,

så har kammarrätten genom utslag den 4 december 1894 sig utlåtit, att, som det icke genom hvad i ärendet förekommit kunde anses ådagalagdt, att klaganden ej varit år 1893 i Forsa socken skattskyldig för sådan inkomst, som med öfverklagade taxeringsåtgärden afsetts, funne kammarrätten klagandens yrkande om befrielse från taxering för inkomst i samma socken icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 14 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag; klaganden dock obetaget att, därest han kan visa sig hafva blifvit för nu ifrågavarande inkomst beskattad jämväl i Norrbo socken, i beskattningsåtgärden å den senare orten söka rättelse efter befogenhet. Hvilket etc.

31.

Resolution på und. besvär af Väster-Våla sockens kommunalstämma i fråga om Fagersta bruks aktiebolags beskattning år 1893 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Väster-Våla sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning föreslagit, att Fagersta bruks aktiebolag skulle för år 1893 i Väster-Våla socken taxeras för en till 3,800 kronor beräknad inkomst utaf afverkning och försäljning af skog inom nämnda socken,

men taxeringsnämnden för Gamla Norbergs bergslags härad, enär bolagets inkomst af berörda verksamhet borde beskattas å den ort, där bolagets styrelse hade sitt säte och dess rörelse hufvudsakligen bedrefves *, hvartill komme att vinsten af afverkningen då ännu icke kunde anses känd, befriat bolaget från ifrågavarande taxering i Väster-Våla socken,

så och efter det klaganden hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat fastställelse af bevillningsberedningens förslag,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 29 och den 30 september 1893, då upplyst vore, att ifrågavarande timmer fraktats till Västanfors och där förädlats vid bolagets egna inom Västanfors socken beskattade sågar, afslagit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 26 september 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

---

* eller Västanfors socken.

32.

Resolution på und. besvär af handelsbolaget under firma A. Markstedt et söner i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å den till Lejonströms sågverk hörande privilegiiskog inom Arvidsjaurs socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handelsbolaget under firma A. Markstedt et söner i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Arvidsjaurs socken i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag åsatt den till Lejonströms sågverk, till hvilket klaganden vore ägare, hörande privilegiiskog inom Arvidsjaurs socken taxeringsvärde med sextiofemtusen kronor,

samt klaganden hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning af samma värde till 29,800 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1893, enär vid jämförelse med öfriga privilegiiskogar, kronoparker och enskildas skogsområden inom taxeringsdistriktet befunnes, att Lejonströms privilegiiskog icke åsatts för högt värde, fastställt öfverklagade taxeringsåtgärden,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 17 oktober 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 21 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

33.

Resolution på und. besvär af Rätans sockens kommunalstämma i fråga om »Bergs pastorats skogsfonds» beskattning år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Rätans sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan genom Kungl. brefvet den 14 december 1888 blifvit förordnadt, att medel, influtna genom försäljning af skogsalster från komministersbostället i Rätans till Bergs pastorat hörande annexförsamling 1/2 mantal N:o 1 Rätansbyn, skulle afsättas till en fond, som skulle förvaltas af domkapitlet i Hernösand och användas för angifna ändamål,

samt Jämtlands läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1893 inom Rätans socken taxerat berörda fond, som af nämnden kallats »skogsfonden från komministersbostället i Rätans socken», men rätteligen benämndes »Bergs pastorats skogsfond», för inkomst till belopp af 8,100 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest domkapitlet häröfver anfört besvär, i utslag den 23 augusti 1894 sig utlåtit, att, som ifrågavarande inkomst, hvilken utgjorde afkastning af fast egendom, ej borde genom inkomstbevillning beskattas, alltså blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, »Bergs pastorats skogsfond» befriad från skyldighet att för år 1893 i Rätans socken utgöra inkomstbevillning; Gifven Stockholms slott den 21 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

34.

Resolution på und. besvär af landskamereraren V. Billmanson, å tjänstens vägnar, i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å vissa professoren O. Pettersson tillhöriga jordbruksfastigheter inom Brastads socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren V. Billmanson, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning föreslagit, att nedannämnda inom Brastads socken belägna, professoren Otto Petters-

son tillhöriga fastigheter skulle år 1893 i likhet med nästföregående år åsättas följande taxeringsvärden, nämligen 2 mantal Holma fyrtiosextusen kronor, 5/8 mantal Holmeröd elfvatusen kronor, 3/4 mantal Näs niotusen kronor, 1 mantal Torp nittontusen kronor och 1/2 mantal Östergård niotusen kronor, eller samtliga fastigheterna tillhopa nittiofyratusen kronor,

samt socknens taxeringsnämnd fastställt berörda förslag till taxeringsvärden å hemmanen Holmeröd, Näs och Östergård, men taxerat hemmanet Holma till 50,000 kronor och hemmanet Torp till 21,000 kronor och sålunda bestämt fastigheternas taxeringsvärden till sammanlagdt 100,000 kronor,

så och efter det Pettersson, med förmälan att han å exekutiv auktion den 16 september 1892 inköpt ifrågavarande fastigheter för allenast 69,000 kronor, hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringsvärdena å samtliga fastigheterna måtte nedsättas till sammanlagdt 85,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1893, med hänsyn till vunna upplysningar angående fastigheternas läge och deras dåmera förbättrade beskaffenhet, afslagit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Pettersson häröfver sig besvärat, i utslag den 16 november 1894 sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å den af Pettersson för ifrågavarande fastigheter erlagda köpeskilling samt hvad i öfrigt i målet förekommit, funne skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, fastställa de af bevillningsberedningen för fastigheterna föreslagna taxeringsvärden; Gifven Stockholms slott den 5 juli 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

35.

Resolution på und. besvär af Riseberga sockens kommunalstämma i fråga om landtbrukaren Bengt Johnssons i Välluf beskattning år 1893 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Riseberga sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för socknen taxerat landtbrukaren Bengt Johnsson i Vällnf för 2,000 kronors inkomst genom leverans af proviant till Norra Skånska infanteriregementets stamtrupp och beväringsmanskap å regementets mötesplats Ljungbyhed i nämnda socken,

samt Bengt Johnsson, med förmälan att han vore bosatt och för ifrågavarande år mantalsskrifven icke i Riseberga utan i Vällufs socken inom Malmöhus län och därstädes rätteligen taxerad för ifrågavarande inkomst, hvilken antagligen icke komme att uppgå till högre belopp än 93 kronor 50 öre, hos Kristianstads läns pröfningsnämnd yrkat upphäfvande af taxeringen i Riseberga,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 18 september 1893 bifallit Bengt Johnssons berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 24 oktober 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 12 juli 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

36.

Resolution på und. besvär af kaptenen B. von Geijer i egenskap af förmyndare för kammarjunkaren Carl von Geijer i fråga om den sistnämndes inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kaptenen B. von Geijer i egenskap af förmyndare för kammarjunkaren Carl von Geijer i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Malmöhus län ingifven och af nämnda myndighet till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt för pröfning öfverlämnad skrift yrkat, att, enär kammarjunkaren von Geijer blifvit för år 1893 mantalsskrifven och taxerad för inkomst af lön såsom intendent vid Skånska dragonregementet så väl i Saxtorps socken som i Landskrona stad, sådan åtgärd måtte vidtagas, att skatt för ifrågavarande löneinkomst icke måtte behöfva erläggas å mera än ettdera af nämnda ställen, samt att klaganden måtte förklaras berättigad återbekomma hvad han till följd af den dubbla taxeringen kunde få i skatt för sin bemälde myndling för mycket erlägga,

så har kammarrätten genom utslag den 27 september 1894, ehuru kammarjunkaren von Geijer icke bort år 1893 mantalsskrifvas och taxeras till bevillning för ofvanberörda inkomst både i Landskrona stad och i Saxtorps socken, likväl, enär klaganden icke förebragt någon utredning, som kunde tjäna till ledning för bedömande, hvilkendera orten vore hans bemälde myndlings rätta mantalsskrifnings- och beskattningsort, funnit ofvan omförmälda yrkande icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 12 juli 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

37.

Resolution på und. besvär af Sunds aktiebolag i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å åtskilliga klaganden tillhöriga jordbruksfastigheter inom Ljustorps socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sunds aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd för år 1893 uppskattat nedannämnda, klaganden tillhöriga jordbruksfastigheter i Ljustorps socken till följande taxeringsvärden, nämligen: 29½ mål Lagfors N:ris 1 och 2 med därtill hörande 4½ mål Lagfors N:o 3 till 60,000 kronor, 9 mål Lagfors N:o 3 till 10,000 kronor, 27 mål Laxsjön N:o 1 till 24,000 kronor och 7½ mål Löfberg N:o 1 till 6,000 kronor, samt dessutom åsatt de hemmanen underlydande torp särskilda taxeringsvärden och såsom skattskyldiga för torpen upptagit deras innehafvare,

samt Västernorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 28 september 1893, jämte det nämnden på yrkande af torpinnehafvarne och sedan det blifvit upplyst, att dessa innehade torpen endast tillsvidare och kunde från besittningen af dem när som helst skiljas, upphäft åtgärden att bestämma särskilda taxeringsvärden för torpen, tillika förordnat, att den beskattning, som af taxeringsnämnden åsatts ifrågavarande torp, skulle i stället påföras innehafvarne af de stamhemman, hvarifrån torpen blifvit afsöndrade, i följd hvaraf taxeringsvärdena blifvit höjda å 29½ mål Lagfors N:ris 1 och 2 med tillhörande 4½ mål Lagfors N:o 3 till åttiotusen kronor, å 9 mål Lagfors N:o 3 till trettontusen tvåhundra kronor, å 27 mål Laxsjön N:o 1 till tjugusextusen femhundra kronor och å 7½ mål Löfberg N:o 1 till tiotusen sjuhundra kronor,

så har Kungl Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 19 december 1894 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 12 juli 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

38.

Resolution på und. besvär af landskamereraren J. Malmberg, å tjänstens vägnar, i fråga om folkskoleläraren E. G. Vensells i Vallby beskattning år 1893 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren Johan Malmberg, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Vallby med flere socknar taxerat folkskoleläraren E. G. Vensell i Vallby, utom för 75 kronors inkomst af kapital och 636 kronors inkomst af rörelse, hvarom nu ej vore fråga, för fyrahundrasextiosju kronors inkomst af allmän tjänst, eller för tillhopa ettusen etthundrasjuttioåtta kronors inkomst, af hvilket belopp 300 kronor skulle vara fria från bevillning,

samt klaganden, i egenskap af kronans ombud, hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat, att, då, enligt en af skolrådet i Vallby socken aflämnad uppgift, Vensell förutom husrum, vedbrand och kofoder, hade en kontant årlig lön af 700 kronor, Vensells taxering för inkomst af allmän tjänst måtte höjas till sistnämnda belopp, äfvensom att, då Vensell innehade boställe, taxeradt till 7,000 kronor, han å sin inkomsttaxering, hvilken sålunda komme att uppgå till sammanlagdt 1,411 kronor, icke måtte åtnjuta bevillningsfritt afdrag,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1893 bifallit kronoombudets yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Vensell häröfver anfört besvär, i utslag den 18 december 1894 sig utlåtit, att, som, efter hvad skolrådet i Vallby församling vitsordat, den Vensell, i egenskap af folkskolelärare, tillkommande lön, 700 kronor, utginge till honom med allenast 466 kronor 67 öre i penningar, hvaremot återstoden 233 kronor 33 öre beräknades komma Vensell till godo genom afkastningen af ett till honom upplåtet boställe, för hvilket fastighetsbevillning af Vensell utgjordes, samt vid sådant förhållande allenast förberörda penningebelopp, 466 kronor 67 öre, borde vid taxering uppskattas såsom Vensells inkomst af hans omförmälda skollärarebefattning, alltså funne kammarrätten skäligt att, med

upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, fastställa taxeringsnämndens uppskattning af Vensells inkomst; Gifven Stockholms slott den 25 juli 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

39.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Arnell, å tjänstens vägnar, i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å åtskilliga Skönviks aktiebolag tillhöriga fastigheter i Sköns, Timrå och Holms socknar.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren Axel Arnell, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1893 åsatt nedannämnda Skönviks aktiebolag tillhöriga fastigheter följande taxeringsvärden, nämligen Skönviks ångsåg och lastageplats i Sköns socken sjuhundrafemtiotusen kronor, Östrands ångsåg, hyfleri och lastageplats i Timrå socken fyrahundratusen kronor och hemmanet Östbyn N:o 2 om $6^{3}/_{8}$ mål i Holms socken niotusen kronor,

samt bolaget hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, hvarom nu ej är fråga, att ofvan omförmälda fastigheter måtte uppskattas till enahanda värden, som varit dem för år 1892 åsatta, eller Skönviks ångsåg och lastageplats till 500,000 kronor, Östrands ångsåg och lastageplats till 265,000 kronor och hemmanet Östbyn N:o 2 till 6,000 kronor,

men pröfningsnämnden enligt beslut den 29 september 1893 funnit skäligt fastställa taxeringsnämndernas åtgärder,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget fullföljt sina ofvanberörda hos pröfningsnämnden framställda yrkanden, genom utslag den 27 november 1894 i öfverklagad del sig utlåtit, att, som hvarken i beskattningsnämndernas protokoll eller i taxeringshandlingarna funnes antecknade de sär-

skilda skäl, som bort föranleda åtgärden att, på sätt som skett, förändra de år 1892 för Sköns sågverk och lastageplats, Östrands sågverk och lastageplats samt hemmanet Östbyn N:o 2 fastställda taxeringsvärden, alltså funne kammarrätten, med stöd af § 1 i den för taxeringsmyndigheterna gällande instruktion, skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att värdena å ifrågavarande fastigheter skulle återföras till de år 1892 gällande värden och samma fastigheter följaktligen jämväl för år 1893 taxeras, Sköns sågverk och lastageplats till 500,000 kronor, Östrands sågverk och lastageplats till 265,000 kronor samt hemmanet Östbyn N:o 2 till 6,000 kronor; Gifven Stockholms slott den 9 augusti 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, i hvad det blifvit öfverklagadt, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut.

Hvilket etc.

40.

Resolution på und. besvär af Degerfors sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å de inom nämnda socken belägna kronoparker och kronoöfverloppsmarker.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Degerfors sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan socknens taxeringsnämnd för år 1893 åsatt inom socknen belägna kronoparker och kronoöfverloppsmarker taxeringsvärde med tillhopa 1,661,500 kronor,

samt ombudsmannen och fiskalen hos Kungl. domänstyrelsen H. Hildebrand, efter styrelsens uppdrag, hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, som af en i domänstyrelsen upprättad jämförande värdetabell framginge, att ofvan berörda uppskattning ställde sig vida högre än uppskattningen af enskild mark inom socknen, men sistnämnda mark i allmänhet hade bättre läge och vore bördigare än kronans jord, hvartill komme, att samma mark vore delvis uppodlad och bebyggd, kronans

ofvanberörda jordbruksfastigheter inom socknen måtte taxeras 30 procent lägre än enskild mark, och taxeringsvärdet i enlighet härmed bestämmas till allenast 452,234 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1893 så till vida ändrat taxeringsnämndens uppskattning, att det värde, hvartill skogsbeståndet å de enskildes jordbruksfastigheter skattats, eller 16 kronor 10 öre för en hektar duglig skogsmark, lagts till grund jämväl för taxeringen af kronans jordbruksfastigheter inom socknen, i följd hvaraf sammanlagda taxeringsvärdet å dessa sistnämnda fastigheter komme att uppgå till endast sexhundrafemtiofyratusen niohundra kronor,

har Kungl. Maj:t och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 20 november 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 9 augusti 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

41.

Resolution på und. besvär af Los sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å Hamra kronopark inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Los sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande revirförvaltare, jägmästaren Karl Fredenberg, efter Kungl. domänstyrelsens uppdrag hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att det af Los sockens taxeringsnämnd för år 1893 Hamra kronopark om 28,067.91 hektar produktiv skogsmark åsatta taxeringsvärde af 4,000,000 kronor måtte nedsättas till 1,684,100 kronor, motsvarande 60 kronor för hvarje hektar produktiv skogsmark,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1893, med värdets beräknande till omkring 70 kronor för hektar,

nedsatt taxeringsvärdet till jämnadt belopp af två millioner kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 17 oktober 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 9 augusti 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

42.

Resolution på und. besvär af ordföranden i Kvistofta sockens kommunalstämma och kommunalnämnd O. Olsson i fråga om rätta beskattningsorten för en Glumslöfs kyrka tillhörig äng, Öfre Glumslöf N:o 18.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ordföranden i Kvistofta sockens kommunalstämma och kommunalnämnd Ola Olsson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan en Glumslöfs kyrka tillhörig, men inom Kvistofta sockens område belägen äng, Öfre Glumslöf N:o 18, blifvit år 1893 i taxeringslängd öfver fast egendom, för hvilken bevillning erlägges, upptagen såväl inom Kvistofta socken med taxeringsvärde af 7,200 kronor som inom Glumslöfs socken med taxeringsvärde af 7,500 kronor,

samt Malmöhus läns pröfningsnämnd genom beslut den 22 september 1893 förordnat, att ifrågavarande äng skulle ur taxeringslängden för Kvistofta socken afföras,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Kvistofta sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, genom utslag den 3 oktober 1894 sig utlåtit, att, som Kvistofta sockens kommunalstämma icke ens påstått, än mindre visat, att ifrågavarande äng, hvilken så väl i kyrkligt och kommunalt afseende som enligt jordeboken tillhört Glumslöfs socken och Rönnebergs härad, blifvit därifrån lagligen skild samt i stället tillagd Kvistofta socken och Luggude härad, funne kammarrätten ej skäl

att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 16 augusti 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. Maj:ts och rikets kammarkollegium afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden ej visat sig hafva af Kvistofta sockens kommunalstämma erhållit uppdrag att hos Kungl. Maj:t söka ändring i kammarrättens utslag, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

43.

Resolution på und. besvär af Ofvanåkers sockens kommunalstämma i fråga om järnhandlaren R. Wennerströms inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ofvanåkers sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Ofvanåkers socken taxerat järnhandlaren Reinhold Wennerström, utom för 900 kronors inkomst af kapital, för 22,500 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, af hvilken inkomst 1,500 kronor beräknats utgöra Wennerströms vinst å handelsrörelse och 21,000 kronor ett Wennerström genom testamente af en i England afliden anförvandt tillfallet belopp,

så och efter det Wennerström hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att såsom Wennerströms beskattningsbara inkomst måtte beräknas, jämte ofvannämnda vinst å handelsrörelsen, allenast den ränta, Wennerström uppbure å det honom genom testamente tillfallna belopp, hvilket efter afdrag af kostnaden för medlens utfående rätteligen utgjort 19,800 kronor,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1893 allenast så till vida bifallit Wennerströms yrkande, att hans till 22,500 kronor uppskattade inkomst af annat än kapital nedsattes med 1,200 kronor, som beräknades såsom omkostnader för de genom testamente bekomna medlens utfående,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Wennerström häröfver sig besvärat, genom utslag den 24 oktober 1894

sig utlåtit, att, som de medel, hvilka Wennerström, på sätt ofvan vore nämndt, genom testamente bekommit, icke vore att hänföra till inkomst, därför bevillning borde erläggas, alltså funne kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Wennerström från taxering för samma inkomst, till följd hvaraf Wennerström, hvars inkomst af handelsrörelse uppgått till 1,500 kronor och af kapital till 900 kronor, hade att för år 1893 i Ofvanåkers socken utgöra inkomstbevillning för tvåtusen fyrahundra kronors inkomst;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring under yrkande, att pröfningsnämndens taxeringsåtgärd måtte fastställas; Gifven Stockholms slott den 16 augusti 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

44.

Resolution på und. besvär af handelsbolaget under firma A. Markstedt et söner i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å dels klagandens sågverk Lejonström tilldelade privilegiiområden i Norsjö och Malå socknar, dels ock vissa andra, klaganden tillhöriga fastigheter.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handelsbolaget under firma A. Markstedt et söner i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1893 dels uppskattat de klagandens sågverk Lejonström tillagda privilegiiområden inom Malå socken till värde af etthundratusen kronor och inom Norsjö socken till värde af åttioniotusen femhundra kronor och dels åsatt nedannämnda klaganden tillhöriga hemman följande taxeringsvärden, nämligen i Norsjö socken belägna $^{7}/_{64}$ mantal Rönnliden N:o 1 sjutusen kronor samt i Burträsks socken belägna $^{1}/_{4}$ mantal Boliden N:o 1 sextusen trehundra kronor, $^{1}/_{8}$ mantal Bergliden N:o 1 åttatusen kronor och $^{3}/_{16}$ mantal Sittuträsk N:o 1 sextusen kronor,

samt klaganden hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat, *dels* att, som klagandens ofvan omförmälda privilegiiområden vore beräknade att årligen lämna, områdena i Malå socken 1,692 sågtimmerträd och områdena i Norsjö socken jämte vissa områden inom Skellefteå socken 2,000 såg- och byggnadstimmerträd samt värdet af hvarje träd från de förra områdena vore högst två kronor och från de senare områdena högst en krona femtio öre, områdenas taxeringsvärden, hvilka borde antagas utgöra tjugu gånger den årliga afkastningen, måtte nedsättas till 67,680 kronor för områdena i Malå socken och 60,000 kronor för områdena i Norsjö socken, och *dels* att klagandens ofvanberörda hemman måtte åsättas taxeringsvärden, som stode i riktigt förhållande till närgränsande, lika goda hemmans taxeringsvärden,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1893 förklarat, att i fråga om värdet å privilegiiområden i Malå socken klagandens yrkande allenast så till vida bifölles, att, med afseende på hvad klaganden anfört, taxeringsvärdet å dessa områden nedsattes till åttiofemtusen kronor, att beträffande värdet å privilegiiområdena i Norsjö socken klagandens yrkande ogillades, enär det af klaganden beräknade pris på timmer från dessa områden ansåges skäligen lågt, att med afseende å den ofullständiga utredning, klaganden åstadkommit rörande uppskattningen af $^{7}/_{64}$ mantal Rönnliden N:o 1, klagandens yrkande i fråga om detta hemman ogillades, samt att, då i fråga om värdena å klagandens öfriga, ofvan uppräknade hemman all utredning saknades, klagandens yrkande beträffande dessa hemman lämnades utan afseende,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 3 december 1894 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 augusti 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

45.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Karlshamn i fråga om Strömma bomullsspinneriaktiebolags beskattning år 1893 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Karlshamn i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för nämnda stad taxerat Strömma bomullsspinneriaktiebolag för inkomst till belopp af 23,802 kronor, motsvarande en tredjedel af bolagets hela år 1893 beskattningsbara inkomst af rörelse,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd med föranledande af besvär, som af bolaget anförts, genom beslut den 21 september 1893 nedsatt taxeringen till 17,852 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest drätselkammaren i Karlshamn å stadens vägnar häröfver sig besvärat, i utslag den 2 november 1894 sig utlåtit, att, enär drätselkammaren hvarken på grund af lag eller det för drätselkammaren den 12 februari 1886 fastställda reglemente ägde att i målet för staden fullfölja talan, alltså blefve besvären ej till pröfning upptagna; Gifven Stockholms slott den 29 augusti 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— —

46.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Hudiksvall i fråga om mästerlotsen C. G. Lundenbergs beskattning år 1893 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Hudiksvall i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan stadens taxeringsnämnd för år 1893 taxerat mästerlotsen Carl Gustaf Lundenberg för 2,342 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt Lundenberg hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid beräkningen af Lundenbergs beskattningsbara inkomst af hans lotstjänst från Lundenbergs löneförmåner bort afräknas dels 185 kronor för underhåll af lotsbåt, dels ock 315 kronor för kost och aflöning till tjänstebiträde, men Lundenberg vid taxeringsnämndens uppskattning af ifrågavarande inkomst icke fått tillgodonjuta berörda afdrag, taxeringen måtte nedsättas med tillhopa 500 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 27 september 1893 bifallit detta yrkande och bestämt Lundenbergs beskattningsbara inkomst till allenast 1,842 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 23 oktober 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, då vid beräkningen af Lundenbergs år 1893 beskattningsbara inkomst af allmän tjänst icke bort afräknas Lundenbergs kostnad för underhåll af lotsbåt, hvilken kostnad ansetts uppgå till 185 kronor, Lundenbergs ifrågavarande taxering bestämdes till tvåtusen tjugusju kronor; Gifven Stockholms slott den 29 augusti 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten, efter vederbörandes hörande, afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

47.

Resolution på und. besvär af Svartviks aktiebolag och Ytter-Hogdals sockens kommunalstämma hvar för sig, i fråga om bolagets inkomstbeskattning för år 1893 inom Ytter-Hogdals socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Svartviks aktiebolag och Ytter-Hogdals sockens kommunalstämma, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Ytter-Hogdals socken taxerat nämnda bolag för inkomst till belopp af 106,000 kronor, däraf beräknats härflyta 100,000 kronor af en under år 1892 skedd försäljning af rätt till afverkning å en inom socknen belägen skogstrakt och sextusen kronor af flottning i Hoaån,

samt bolaget hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då bolaget icke genom berörda försäljning, hvilken uppgjorts å bolagets kontor vid Sandarne genom bolagets därvarande förvaltning, kunde anses hafva drifvit sådan rörelse inom Ytter-Hogdals socken, som i § 12 mom. c i gällande bevillningsförordning afsåges, och den vinst, som af försäljningen för bolaget uppstått, dessutom blifvit å andra orter beskattad i sammanhang med bolagets vid kontoret i Sandarne bokförda vinst af all bolagets rörelse under år 1892, samt flottningen i Hoaån, vid det förhållande att bolaget icke godtgjort sig annat än kostnaden för virkets framflottning, endast i så måtto kunde anses hafva tillfört bolaget någon vinst, som bolaget tillgodofört sig ränta å oguldeu återstod af det i strömbyggnaderna i nämnda vattendrag nedlagda kapital, men jämväl berörda räntevinst, hvilken år 1893 utgjort 2,902 kronor, blifvit annorstädes beskattad, taxeringen inom Ytter-Hogdals socken måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1893, enär icke styrkt blifvit, att vinsten af ofvan omförmälda skogsförsäljning, som icke kunde hänföras till den af bolaget efter Ljusnans floddal bedrifna skogsrörelse eller af flottningsrörelsen i Hoaån, hvilken ansåges uppgå till det belopp, taxeringsnämnden upptagit, blifvit å annan ort beskattad, förty, med ogillande af bolagets yrkande, fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, i utslag den 9 oktober 1894 sig utlåtit, att, enär bolaget genom försäljning af rätten att afverka skog inom Ytter-Hogdals socken icke kunde anses hafva inom nämnda socken drifvit rörelse af sådan beskaffenhet, att bolaget för den vinst, som däraf kunde hafva uppkommit, bort jämlikt § 12 mom. c i gällande bevillningsförordning därstädes utgöra bevillning, alltså blefve den bolaget i Ytter-Hogdals socken år 1893 åsatta taxering för dylik vinst af kammarrätten undanröjd, samt vidkommande besvären, i hvad de afsåge taxeringen för inkomst af flottning i vattendrag inom Ytter-Hogdals socken, att, emedan

bolaget för den räntevinst, flottningen tillfört detsamma, borde inom nämnda socken taxeras, samt berörda vinst, vid det förhållande att flottning i Hoaån ostridigt ägt rum, jämväl under år 1892 skolat jämlikt § 10 mom. 2 lit. a) i gällande bevillningsförordning vid taxering år 1893 upptagas med det belopp, hvartill densamma år 1892 uppgått, men bolaget icke visat, om eller i hvad mån bolagets räntevinst sistnämnda år understigit det af taxeringsmyndigheterna antagna belopp, sextusen kronor, alltså funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut i denna del af målet göra ändring;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring, bolaget med yrkande att den bolaget ågångna taxering för inkomst af rörelse i Ytter-Hogdals socken måtte ogillas eller åtminstone nedsättas till det belopp, 513 kronor 40 öre, bolaget under år 1892 i afgäld uppburit af andra virkesägare för flottning i Hoaån, samt Ytter-Hogdals sockens kommunalstämma med anhållan att bolaget måtte taxeras för inkomst inom socknen i enlighet med pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 29 augusti 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

48.

Resolution på und. besvär af Ytter-Hogdals sockens kommunalstämma i fråga om grosshandlaren L. Normans i Hamre beskattning år 1893 inom Ytter-Hogdals socken för vinst af skogsförsäljning.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ytter-Hogdals sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för socknen taxerat grosshandlaren Lars Norman i Hamre för vinst af skogsförsäljning till belopp af 25,000 kronor,

samt Norman hos Jämtlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som han, hvilken för år 1893 vore mantalsskrifven och för all sin inkomst beskattad inom Bollnäs socken, ej bort för omförmälda vinst, som härflöte från köp och försäljning af afverkningsrätt till skog inom Kyrkogrändens skifteslag, beskattas inom Ytter-Hogdals socken, den honom därstädes åsatta taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1893, enär upplyst blifvit, att Norman på försäljning af skogar inom Ytter-Hogdals socken haft ifrågavarande vinst, för hvilken han icke visat sig vara å annan ort beskattad, fastställt taxeringsåtgärden,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Norman häröfver sig besvärat, i utslag den 27 september 1894 sig utlåtit, att, enär, med afseende på hvad i målet blifvit upplyst rörande arten af ifrågavarande skogsförsäljning samt Normans verksamhet i öfrigt under år 1893, inkomsten af nämnda försäljning syntes icke hafva bort beskattas i Ytter-Hogdals socken, där Norman ej varit för samma år mantalsskrifven, funne kammarrätten, jämlikt § 12 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, undanrödja den i Ytter-Hogdals socken vidtagna beskattningsåtgärden;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, den af taxeringsnämnden vidtagna taxeringsåtgärd måtte fastställas; Gifven Stockholms slott den 29 augusti 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att på klagandens besvär göra ändring i kammarrättens utslag.

Hvilket etc.

49.

Resolution på und. besvär af boktryckaren O. Eklund och medicine doktorn K. Malmsten i fråga om val af taxeringsnämnd inom Stockholms stads tredje taxeringsdistrikt år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, boktryckaren Oskar Eklund och medicine doktorn Karl Malmsten i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vid sammanträde den 7 sistlidne juni inför magistraten i Stockholm för förrättande af val utaf ledamöter och suppleanter i innevarande års taxeringsnämnd inom tredje taxeringsdistriktet, omfattande Jakobs och Johannis församlingar jämte Skepps- och Kastellholmarna, öfverenskommelse träffats mellan valmännen, att ledamöter och suppleanter skulle utses på en och samma gång, att suppleanter skulle väljas till ett antal af sex och att ordningen mellan suppleanterna skulle bestämmas efter röstantalet och, i händelse af lika sådant, efter den ordning, hvari de å valsedlarna blifvit upptagna,

samt valet, som skett medelst tryckta sedlar, upptagande namn å så väl ledamöterna som suppleanterna, utfallit så, *att* enhvar af bokhandlaren C. J. Looström, fabrikörerna P. A. Sjögren och L. M. Eriksson jämte kamereraren C. H. Granholm fått alla de afgifna rösterna till ledamot, eller 6,173, *att* 3,163 röster till ledamot tillfallit enhvar af redaktören P. W. Kôersner, klaganden Malmsten, redaktören J. A. Bergström, klaganden Eklund, rotemannen K. G. Sandstedt, vattenfabrikören N. J. Karlsson, förste läraren C. A. Thun och folkskoleläraren Anton Wassberg, *att* 3,163 röster till suppleant tillfallit enhvar af typografen J. E. Graf, redaktören J. Byström, fabrikören C. F. Sporrong, brefbäraren A. A. Westin, skräddaren S. V. Blom och folkskoleläraren Aug. Ahlén, *samt att* därförutom 3,010 röster erhållits af enhvar af handlandena C. A. H. Petersson och C. A. Holmberg, bokförläggaren A. V. Carlsson, järnkramhandlaren A. W. Sifvert, bokhandlaren Ernst Nordin, apotekaren Axel Murray, majoren L. J. Schubert och kasernbefälhafvaren C. A. Andersson, allt till ledamot, samt kammarherren C. Rosenblad, snickaremästaren J. R. Almgren, snickaren Clas Bohlin, svärdfejaren C. A. Ek, folkskoleläraren K. J. Ahlberg och

handlanden Aug. Lindström, allt till suppleant i nu nämnd ordning,

så och efter det magistraten vid ifrågavarande valtillfälle, med godkännande af samtliga aflämnade valsedlar, tillkännagifvit, att de personer, som sålunda erhållit 6,173 och 3,163 röster, blifvit utsedda till ledamöter och suppleanter,

har öfverståthållareämbetet, hvarest E. Lorentz och J. H. Alm häröfver sig besvärat, genom utslag den 4 sistlidne juli sig utlåtit, att, som till suppleant utsedde skräddaren S. V. Blom icke inom tredje taxeringsdistriktet under år 1894 utgjort fastighets- eller inkomstbevillning och Blom sålunda, jämlikt § 39 gällande bevillningsförordning, ej vore valbar till det distriktets taxeringsnämnd; ty och då vid sådant förhållande, på grund af föreskriften i § 15 valordningen för Stockholms stad därom, att röstsedel skulle, för att kunna blifva gällande, innehålla namn å valbara personer, alla de vid valet aflämnade röstsedlar, å hvilka Bloms namn funnes upptaget och hvilka representerade 3,163 röster, icke kunde godkännas, funne öfverståthållareembetet skäligt förklara, med ändring af det slut, hvartill magistraten härutinnan kommit, samt utan afseende å de i öfrigt mot valet framställda anmärkningarna, de personer, hvilka erhållit 3,010 röster, vara, jämte bokhandlaren C. J. Looström, fabrikörerna P. A. Sjögren och L. M. Eriksson jämte kamereraren C. H. Granholm, valda till ledamöter och suppleanter i tredje taxeringsdistriktets taxeringsnämnd för innevarande år, nämligen till ledamöter, förutom nyssnämnda fyra personer, handlandena C. A. H. Petersson och C. A. Holmberg, bokförläggaren A. V. Carlsson, järnkramhandlaren A. W. Sifvert, bokhandlaren Ernst Nordin, apotekaren Axel Murray, majoren L. J. Schubert och kasernbefälhafvaren C. A. Andersson samt till suppleanter, att inträda i följande ordning, kammarherren C. Rosenblad, snickaremästaren J. R. Almgren, snickaren Clas Bohlin, svärdfejaren C. A. Ek, folkskoleläraren K. J. Ahlberg och handlanden Aug. Lindström; Gifven Stockholms slott den 30 augusti 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan öfverståthållareämbetet efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner de anförda besvären icke föranleda ändring i öfverståthållareämbetets utslag. Hvilket etc.

50.

Resolution på und. besvär af Luleå ångbåtsaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Luleå ångbåtsaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för staden Luleå taxerat klaganden för 51,760 kronors inkomst,

samt klaganden hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden, hvilken år 1892 drifvit rederirörelse med ångfartygen S. G. Hermelin och Njord, sistnämnda år haft behållen inkomst af allenast 35,334 kronor 19 öre, taxeringen måtte varda bestämd till 36,000 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1893 nedsatt beräkningen af klagandens inkomst till berörda belopp, trettiosextusen kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Luleå stadsfullmäktige häröfver sig besvärat, i utslag den 9 november 1894 sig utlåtit, att, enär i målet vore utredt, att klaganden vid beräkning af sin behållna inkomst år 1892 gjort afdrag för ett belopp af 16,428 kronor 31 öre, som blifvit afsatt dels för framtida utrustning af klagandens fartyg och dels i ändamål att motsvara fartygens värdeförminskning under året, ty och som klaganden väl ägt rätt att afdraga ett fartygens värdeförminskning under året motsvarande belopp för att kunna användas till nybyggnad af fartyg eller delar däraf i stället för förbrukad sådan egendom, men ej förebragt någon utredning till ledning för bestämmande af det belopp, hvartill omförmälda värdeförminskning borde skattas, samt klaganden ej ägde att njuta afdrag för den del af ofvannämnda afsatta medel, som kunde hafva varit afsedd till sådana reparationer, hvilka ej vore att hänföra till nybyggnad af nyss omförmälda beskaffenhet, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att klaganden skulle för år 1893 i staden Luleå erlägga bevillning för inkomst af rörelse till belopp af 51,760 kronor; Gifven Stockholms slott den 6 september 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som med de i gällande bevillningsförordning angifna grunder för beskattningsbara inkomsters beräkning öfverensstämmer, att vid beskattning af klagandens inkomst från bruttoinkomsten afräknas skälig ersättning för slitning af klagandens fartyg, samt, med afseende å hvad i målet numera blifvit upplyst angående värdet å berörda fartyg och fartygens ålder, det belopp af 16,428 kronor 31 öre, som af klaganden blifvit afsatt för framtida utrustning af klagandens fartyg och i ändamål att motsvara fartygens värdeförminskning under år 1892, icke kan anses öfverstiga den slitningsersättning, klaganden i nyssberörda hänseende äger räkna sig till godo, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

51.

Resolution på und. besvär af godsägaren P. E. Lindahl i fråga om taxeringsvärdet för år 1894 å klaganden tillhöriga Åboö kvarn.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, godsegaren P. E. Lindahl i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års bevillningsberedning för Ripsa socken föreslagit, att taxeringsvärde af 25,000 kronor skulle, i likhet med hvad nästföregående år ägt rum, åsättas klaganden tillhöriga Åboö kvarn,

samt klaganden hos taxeringsnämnden för socknen yrkat, att, som kvarnen vore afsedd allenast för det å klagandens egendom Åboö drifna jordbruk, särskildt taxeringsvärde icke måtte kvarnen åsättas,

men taxeringsnämnden vidtagit allenast den ändring i bevillningsberedningens förslag, att taxeringsvärdet bestämdes till 10,000 kronor,

så och efter det Södermanlands läns pröfningsnämnd, hvarest klaganden fullföljt berörda yrkande, genom beslut den 20 september 1894, enär, jämlikt 5 § mom. b) bevillningsförordningen

och 1 § mom. 5) i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, särskildt taxeringsvärde borde ifrågavarande kvarn åsättas, förty och då af 1893 års taxeringslängd för Ripsa socken inhämtades, att kvarnen samma år taxerats till ett brandförsäkringsvärdet motsvarande belopp af 25,000 kronor, samt brandförsäkringsvärdet därefter icke blifvit nedsatt, förklarat hvad klaganden i ärendet andragit icke vara af beskaffenhet att föranleda nedsättning i det kvarnen sistnämnda år åsatta värde och i följd häraf bestämt, att kvarnen för år 1894 skulle bibehållas vid ett taxeringsvärde af tjugufem tusen kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 20 februari innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 6 september 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

52.

Resolution på und. besvär af Valbo sockens kommunalstämma i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags beskattning år 1892 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Valbo sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1892 taxerat Korsnäs sågverksaktiebolag för inkomst af rörelse inom staden Gäfle till belopp af 79,080 kronor och inom Valbo socken till belopp af 75,000 kronor,

samt bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att bolagets hela vinst af trävarurörelse för år 1892 måtte beräknas till 111,434 kronor 7 öre och att då, efter hvad i annat mål i fråga om bolagets taxering för föregående år bestämts, hälften af bolagets vinst å trävarurörelse borde taxeras i Kopparbergs socken af Kopparbergs län, allenast hälften af förberörda 111,434

kronor 7 öre måtte mellan Gäfle stad och Valbo socken till taxering fördelas, på sätt kunde pröfvas skäligt,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1892 beräknat bolagets hela beskattningsbara inkomst af trävarurörelse till 121,229 kronor 81 öre, däraf enligt förr tillämpade grunder hälften belöpte å Kopparbergs socken med 60,614 kronor 90 öre, och förordnat, att af återstående beloppet skulle med hänsyn till rörelsens omfång och beskaffenhet hälften beskattas i staden Gäfle och hälften i Valbo socken eller på hvartdera stället 30,307 kronor 45 öre samt förty, efter tillägg till sistnämnda belopp af förut afdragna utskylder, för Gäfle 4,523 kronor 59 öre och för Valbo socken 4,204 kronor 71 öre, bestämt bolagets ifrågavarande beskattningsbara inkomst »i runda tal» för Gäfle till trettiofyratusen åttahundra trettio kronor och för Valbo socken till trettiofyratusen femhundra tio kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där stadsfullmäktige i Gäfle sig besvärat under yrkande, att bolagets taxering i Gäfle måtte bestämmas till 72,550 kronor, i utslag den 18 september 1894 sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut, så vidt därigenom det belopp af bolagets år 1892 beskattningsbara inkomst af trävarurörelse, som antagits böra vid taxering fördelas mellan kommuner i Gäfleborgs län, bestämts till 60,614 kronor 90 öre, men att, enär med afseende å hvad i målet förekommit i fråga om beskaffenheten och omfånget af bemälda bolags trävarurörelse inom de kommuner af Gäfleborgs län, där inkomsten af samma rörelse utgjort föremål för taxering, antagas finge, att af förberörda inkomstbelopp, 60,614 kronor 90 öre, borde till taxering upptagas i staden Gäfle två tredjedelar med 40,409 kronor 93 öre och i Valbo socken en tredjedel med 20,204 kronor 97 öre, pröfningsnämndens beslut blefve af kammarrätten på det sätt ändradt, att, efter tillägg till dessa belopp af afdragna utskylder, bolagets ifrågavarande beskattningsbara inkomst år 1892 bestämdes att utgöra i Gäfle 44,934 kronor och i Valbo socken 24,410 kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande om sådan rättelse i kammarrättens utslag, att bolagets beskattningsbara inkomst för år 1892 upptoges med 34,830 kronor i Gäfle stad och med 34,510 kronor i Valbo socken; Gifven Stockholms slott den 4 oktober 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med ändring af kammarrättens utslag i hvad det blifvit öfverklagadt, fastställa pröfningsnämndens beslut i fråga om bolagets beskattning för inkomst af rörelse år 1892 i Gäfle stad och Valbo socken. Hvilket etc.

53.

Resolution på und. besvär af landskamereraren V. Billmanson, å tjänstens vägnar, i fråga om änkan Josefina Larssons inkomstbeskattning i staden Göteborg för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren V. Billmanson, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Göteborgs stads vederbörande taxeringsnämnd för år 1893 taxerat änkan Josefina Larsson för 7,000 kronors inkomst af den rörelse, hon genom uthyrning af möblerade rum skulle drifva i huset N:o 36 vid Sillgatan i 7:de roten af nämnda stad,

samt änkan Larsson, under åberopande af ett mellan henne och hustru Augusta Nordenberg den 5 september 1892 upprättadt hyreskontrakt, hvarigenom änkan Larsson på ett års tid från den 1 oktober samma år mot en hyressumma af 4,000 kronor till hustru Nordenberg uthyrt ofvanberörda fastighet, hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som änkan Larsson icke hade annan inkomst än hyresafkastning af fastighet, hvilken vore beskattad genom fastighetsbevillning, änkan Larsson måtte varda från inkomsttaxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 29 september 1893, enär det mellan änkan Larsson och hustru Nordenberg påstådda hyresaftalet inom nämnden antoges, såsom obestyrkt, sakna verklighet, afslagit änkan Larssons yrkande och, med hänsyn till beskaffenheten och omfånget af rörelsen i fråga, förordnat, att, med ändring af taxeringsnämndens beslut, bevillning skulle änkan Larsson påföras för 8,000 kronors inkomst af rörelse,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest änkan Larsson häröfver sig besvärat, i utslag den 23 oktober 1894 sig utlåtit, att, som änkan Larsson, enligt ofvanberörda i bestyrkt afskrift företedda hyreskontrakt, till hustru Nordenberg på ett års tid från den 1 oktober 1892 uthyrt hela sin fastighet N:o 36 i 7:de roten af staden Göteborg och vid sådant förhållande måste antagas, intill dess annat blifvit ådagalagdt, att den rörelse, bestående i uthyrning af möblerade rum, som under nämnda tid utöfvats i berörda fastighet, icke idkats af änkan Larsson eller för hennes räkning, hvadan änkan Larsson icke vore för inkomst af samma rörelse skattskyldig, funne kammarrätten skäligt att, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, befria änkan Larsson från den ifrågavarande inkomsttaxeringen; Gifven Stockholms slott den 4 oktober 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som, enligt hvad numera upplyst och ostridigt är, änkan Larsson genom kontrakt af den 5 september 1892 för en tid af ett år, räknadt från den 1 oktober samma år, till hustru Nordenberg mot en årlig hyra af 3,200 kronor uthyrt möbler till sju rum uti ifrågavarande fastighet jämte sängkläder och gardiner med skyldighet för hustru Nordenberg att bekosta underhållet af sagda lösegendom, hvilket kontrakt varit gällande under hela år 1893, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, så vidt änkan Larsson därigenom befriats från inkomsttaxering för sistnämnda år, till tretusen tvåhundra kronor fastställa beräkningen af änkan Larssons jämlikt § 8 mom. 2 i bevillningsförordningen under år 1893 beskattningsbara inkomst. Hvilket etc.

54.

Resolution på und. besvär af Stockholms stads drätselnämnds första afdelning och Järfälla sockens kommunalstämma, hvar för sig, i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å åtskilliga Stockholms stad tillhöriga fastigheter inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms stads drätselnämnds första afdelning och Järfälla sockens kommunalstämma, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Järfälla socken år 1893 åsatt följande Stockholms stad tillhöriga fastigheter i socknen nedannämnda taxeringsvärden, nämligen såsom jordbruksfastighet 2 mantal Löfsta N:is 1—4 110,000 kronor och såsom annan fastighet Riddersvik 30,000 kronor, ett s. k. reningshus 45,000 kronor, arbetarebostäder femtioåttatusen femhundra kronor, pudrettfabrik 6,000 kronor samt Löfsta kvarn åttatusen kronor,

samt Stockholms stads drätselnämnds första afdelning hos Stockholms läns pröfningsnämnd, under åberopande af 4 § i gällande bevillningsförordning, yrkat, att, enär jordbruksfastigheterna Riddersvik och Löfsta med undantag af den del däraf, som begagnades af stadens renhållningsverk, vore från den 14 mars 1893 utarrenderade mot en årlig arrendesumma af 4,368 kronor och de å den från arrendet undantagna marken uppförda arbetarebostäder vore hyresfritt upplåtna åt renhållningsverkets personal med undantag endast af fiskarestuga och sågstuga, som vore uthyrda för ett sammanlagdt belopp af närmare 400 kronor, samt reningshuset och pudrettfabriken icke lämnade staden någon inkomst, Stockholms stad måtte befrias från erläggande af bevillning för reningshuset och pudrettfabriken samt bevillning för Riddersvik och Löfsta med kvarn och arbetarebostäder påföras staden allenast i förhållande till den inkomst staden däraf åtnjöte,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, 26, 27 och 28 september 1893 endast i så måtto ändrat fastighetstaxeringen, att å 2 mantal Löfsta N:is 1—4 och Riddersvik sattes gemensamt taxeringsvärde såsom jordbruksfastighet af ett hundra fyrtiotusen kronor och att å de därstädes till arbetarebostäder, reningshus och pudrettfabrik använda byggnader jämväl

sattes gemensamt taxeringsvärde med 109,500 kronor såsom annan fastighet än jordbruksfastighet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest drätselnämndens första afdelning häröfver sig besvärat, enligt utslag den 2 april 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, med afseende å innehållet i 4 § bevillningsförordningen den 3 juni 1892, Stockholms stad befriades från erläggande af fastighetsbevillning för ofvan omförmälda reningshus och pudrettfabrik, af hvilka fastigheter staden, enligt hvad ostridigt vore, icke haft inkomst, i följd hvaraf nämnda byggnader med de å dem af taxeringsnämnden satta värden, 45,000 kronor å den förra och »8,000» kronor å den senare, skulle öfverföras till längden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning icke erlades, samt af ifrågavarande till jordbruksfastighet icke hänförliga fasta egendom allenast ofvannämnda arbetarebostäder med ett taxeringsvärde af femtioåtta tusen femhundra kronor skulle bibehållas i längden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning erlades;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring, drätselnämndens första afdelning under vidhållande af sitt hos pröfningsnämnden framställda påstående, att bevillning för Riddersvik och Löfsta med kvarn och arbetarebostäder borde utgå i förhållande till den inkomst, staden däraf åtnjöte, samt Järfälla sockens kommunalstämma med yrkande, att pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas; Gifven Stockholms slott den 4 oktober 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordrade underdåniga utlåtanden, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring, än att jämväl Löfsta kvarn med ett taxeringsvärde af 8,000 kronor skall såsom annan fastighet än jordbruksfastighet upptagas i längden öfver sådan fast egendom, för hvilken bevillning erlägges. Hvilket etc.

55.

Resolution på und. besvär af kamereraren W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om aktiebolagets Stockholms bryggerier inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnder år 1893 taxerat aktiebolaget Stockholms bryggerier för inkomst af rörelse vid nedannämnda bolaget tillhöriga bryggerier till följande belopp, nämligen inom Adolf Fredriks församling för inkomst af Hamburgerbryggeriet till belopp af 76,489 kronor, inom Maria församling för inkomst af Nürnbergs bryggeri till belopp af 55,406 kronor och inom Katarina församling för inkomst af Neumüllers bryggeri till belopp af 29,815 kronor, eller alltså för en sammanräknad inkomst af 161,710 kronor,

samt bolaget hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att vid taxeringen måtte från sistnämnda belopp afdragas dels 33,563 kronor 21 öre, som bolaget under förvaltningsåret från den 1 oktober 1891 till och med den 30 september 1892 utgifvit i »allmänna omkostnader och gemensamma aflöningar», dels ock 76,485 kronor, till hvilket belopp räntan å ett af bolaget för erhållande af rörelsekapital upptaget obligationslån å 1,800,000 kronor under omförmälda förvaltningsår uppgått,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 oktober 1893, enär, enligt hvad revisionsberättelsen öfver bolagets verksamhet under berörda förvaltningsår utvisade och inom nämnden blifvit upplyst, ifrågavarande obligationslån blifvit för rörelsens bedrifvande fortfarande behöfligt allenast i följd däraf att de medel, som influtit genom utfärdandet af nya aktier i bolaget, icke nedlagts i rörelsen, utan användts till inköp af aktier i andra företag, samt bolaget vid sådant förhållande icke kunde anses berättigadt att för räntan å lånet åtnjuta afdrag från taxeringen, endast på det sätt bifallit bolagets yrkande, att afdrag beviljades för ofvannämnda förvaltningskostnader, på grund hvaraf och då berörda afdrag borde fördelas å de olika bryggeriernas taxering i förhållande till de särskilda taxeringsbeloppen, bolagets in-

komst uppskattats för Hamburgerbryggeriet till sextiotusen sexhundra fjorton kronor, för Nürnbergs bryggeri till fyratiotretusen niohundra sex kronor och för Neumüllers bryggeri till tjugutretusen sexhundra tjugusju kronor eller till sammanlagdt ett hundratjuguåtta tusen ett hundra fyratiosju kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, i utslag den 18 december 1894 sig utlåtit, att, som, på grund af hvad i målet blifvit upplyst angående omständigheterna vid upptagandet af ifrågavarande obligationslån och om lånets användning, måste antagas, att detsamma afsett att bereda bolaget erforderligt rörelsekapital, samt bolaget vid sådant förhållande, jämlikt § 10 mom. 4 b) bevillningsförordningen, vore berättigadt att vid beräkningen af bolagets år 1893 beskattningsbara inkomst af rörelse åtnjuta afdrag för den af bolaget för berörda lån utgifna årsränta, 76,485 kronor, alltså och då nämnda belopp borde afräknas från den taxerade inkomsten af bolagets särskilda bryggerier enligt den af pröfningsnämnden angifna grund, funne kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, skäligt förordna, att bolaget skulle för år 1893 utgöra bevillning för inkomst af rörelse inom Adolf Fredriks församling till belopp af 24,436 kronor, inom Maria församling till belopp af 17,701 kronor och inom Katarina församling till belopp af 9,525 kronor eller sålunda för en sammanräknad inkomst af 51,662 kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att afdrag från den beskattningsbara inkomsten ej måtte medgifvas för den af bolaget erlagda ränta å ofvan omförmälda obligationslån; Gifven Stockholms slott den 4 oktober 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som mot klagandens bestridande icke blifvit ådagalagdt, att det af bolaget mot säkerhet af inteckningar i bolagets fastigheter och förlagsinteckning upptagna amorteringslån å 1,800,000 kronor utgör lånt rörelsekapital samt vid sådant förhållande afdrag för räntan å samma lån, 76,485 kronor, vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten ej enligt gällande bevillningsförordning må äga rum, finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

56.

Resolution på und. besvär af Hjälmare kanalbolag i fråga om klagandens inkomsttaxering för år 1893 i Setterbo socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hjälmare kanalbolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Setterbo socken taxerat klaganden, utom för den af klaganden uppgifna inkomst 13,175 kronor, för ytterligare sjuhundra fyratiosex kronor 17 öre, af klaganden såsom ägare till hemmanen Hellby och Lilla Vallby uppburen indelningsersättning för år 1893,

samt klaganden hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär sistnämnda belopp utgjorde den i länets stat för år 1893 beräknade kontanta lösen för den spannmålsersättning, som, efter det ofvanberörda båda hemman måst i anledning af Hjälmare kanals ombyggnad afstå jord till angränsande egendomar i vederlag för dessa frånskiftad mark, genom Kungl. bref den 2 oktober 1822 blifvit förstnämnda hemman i gengäld anslagen, och ifrågavarande lösen, hvilken rätteligen vore att anse såsom en klaganden tillfluten arrendeinkomst, vid sådant förhållande icke borde, på sätt som skett, genom inkomstbevillning beskattas, taxeringen måtte i öfverklagade delen upphäfvas och klaganden beskattas allenast efter en till 13,175 kronor beräknad inkomst,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 29 och 30 september 1893, enär antagas måste, att vid taxering af hemmanen Hellby och Lilla Vallby hänsyn tagits till nämnda hemmans nuvarande areal och att den samma hemman, på sätt ofvan vore omförmäldt, frångångna mark följaktligen icke vid hemmanens uppskattning tagits i beräkning, ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 december 1894 sig utlåtit, att, som ifrågavarande, klaganden såsom ägare af hemmanen Hellby och Lilla Vallby tillhörande indelningsersättning måste anses vara af beskaffenhet att böra genom inkomstbevillning beskattas, funne kammarrätten skäligt fastställa öfverklagade taxeringsåtgärden; Gifven Stockholms slott den 4 oktober 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

57.

Resolution på und. besvär af ombudsmannen och fiskalen hos domänstyrelsen H. Hildebrand i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å kronoparker och kronoöfverloppsmarker inom Lycksele socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ombudsmannen och fiskalen hos Kungl. domänstyrelsen H. Hildebrand enligt uppdrag af nämnda styrelse i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Lycksele socken år 1893 i enlighet med bevillningsberedningens förslag åsatt inom socknen belägna kronoparker och kronoöfverloppsmarker taxeringsvärde såsom jordbruksfastigheter af tillhopa 3,286,700 kronor,

samt klaganden hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat bland annat, att, som af en i domänstyrelsen upprättad jämförande värdetabell framginge, att det sålunda åsatta värdet ställde sig vida högre än värdena å enskildes hemman och lägenheter inom socknen, samt marken till berörda hemman och lägenheter i allmänhet hade bättre läge och vore bördigare än kronans jord, hvartill komme, att berörda mark tillika vore delvis uppodlad och bebyggd, kronans ifrågavarande jordbruksfastigheter måtte taxeras 30 procent lägre än enskilde tillhöriga jordbruksfastigheter inom socknen och sammanlagda taxeringsvärdet å kronan tillhörig mark inom socknen följaktligen bestämmas till 1,964,248 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1893, med bifall till ett inom nämnden framställdt yrkande, att, då skogsbeståndet å enskildes hemman och lägenheter i de allra flesta fall vore sämre än å kronans mark, den senare åtmin-

stone icke måtte värderas lägre än de förra, allenast i så måtto ändrat taxeringsnämndens uppskattning, att värdet å en hektar duglig mark kronojord sattes lika med värdet å samma ytvidd enskild jord eller till 19 kronor 28 öre, i följd hvaraf sammanlagda taxeringsvärdet å ifrågavarande kronoegendomar komme att utgöra två millioner sexhundrasjuttio tusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden fullföljt sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande, i utslag den 20 november 1894 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring under yrkande om nedsättning af ifrågavarande taxeringsvärde med minst 25 procent eller till 14 kronor 46 öre å en hektar duglig mark, då kronoegendomarnas sammanlagda värde komme att utgöra 2,002,500 kronor; Gifven Stockholms slott den 4 oktober 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

58.

Resolution på und. besvär af handlanden O. Peterson i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1893 i Gårdeby socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Oscar Peterson i Norrköping i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Gårdeby socken taxerat klaganden för ettusen femhundra kronors inkomst af rörelse vid Spolstads ångsåg,

samt klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som det timmer, hvilket försågades å berörda såg, till största delen vore hämtadt från klaganden tillhöriga hemmans skogar samt legosågning vid sågen ej i nämnvärd omfattning ägde rum, klaganden måtte varda från omförmälda taxering befriad,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1893, enär klagandens uppgifter inom nämnden vitsordades samt bevillning för ifrågavarande rörelse vid sådant förhållande författningsenligt icke bort klaganden påföras, bifallit klagandens talan,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Gårdeby sockens kommunalstämma häröfver anfört besvär, uti utslag den 26 oktober 1894 sig utlåtit, att, enär ostridigt vore, att vid ofvannämnda klaganden tillhöriga såg försågats, dels mot betalning timmer, som därstädes för andra personers räkning till försågning mottagits, dels ock för afsalu timmer från klaganden tillhörig skogsmark; alltså och då klaganden icke bestridt, att hans ifrågavarande inkomst af sågverksrörelse, efter afdrag af det genom fastighetsbevillning beskattade värdet af sistnämnda sågtimmer, uppgått till 1,500 kronor, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, den af taxeringsnämnden klaganden åsatta taxeringen af kammarrätten fastställd; Gifven Stockholms slott den 4 oktober 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

59.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Söderhamn i fråga om C. J. Jakobson med flere, såsom delegare i Söderhamns industrilotteri, för år 1893 påförd inkomstbevillning.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Söderhamn i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för nämnda stad taxerat guldsmeden C. J. Jakobson, körsnären A. Olsson och målaren E. Rosén, såsom delägare i Söderhamns industrilotteri, för 30,000 kronors inkomst af rörelse,

samt Jakobson, Olsson och Rosén hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat att varda befriade från taxering för inkomst af nämnda lotteri, eller, om detta icke kunde bifallas, att taxeringen måtte nedsättas till högst 2,700 kronor,

men pröfningsnämnden enligt beslut den 27 september 1893, enär de af Jakobson, Olsson och Rosén till stöd för deras klagan företedda räkenskapsutdrag vore ofullständiga samt allt för stora belopp afdragits för omkostnader, icke i vidsträcktare mån bifallit deras yrkande, än att taxeringen nedsatts till 15,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Jakobson, Olsson och Rosén häröfver sig besvärat, i utslag den 17 oktober 1894 sig utlåtit, att, som af hvad kronans ombud hos taxeringsnämnden i målet anfört framginge, att ifrågavarande lotteri genom dragning afslutats under någon af de första månaderna af år 1892 och således Jakobsons, Olssons och Roséns inkomst af lotteriet kunnat af det årets taxerings- eller pröfningsnämnd beräknas, alltså och då Jakobson, Olsson och Rosén följaktligen jämlikt § 10 mom. 1 och mom. 2 i bevillningsförordningen icke varit år 1893 för sin ifrågavarande inkomst skattskyldige, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut, den öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 18 oktober 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

60.

Resolution på und. besvär af Grinneröds sockens kommunalstämma i fråga om godsägaren G. Odqvists beskattning år 1891 för inkomst af rörelse inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Grinneröds sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan dels 1891 års taxeringsnämnd för Breareds socken taxerat godsägaren Gustaf Odqvist, hvilken vore inom nämnda socken mantalsskrifven, för, bland annat, 1,000 kronors inkomst af proviantering å mötesplatsen Backamo inom Grinneröds socken, dels ock samma års taxeringsnämnd för sistnämnda socken be-

skattat Odqvist för 2,000 kronors inkomst af provianteringsrörelse å nyssnämnda mötesplats,

samt Odqvist hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat att varda från taxeringen inom Grinneröds socken befriad eller, därest detta icke kunde bifallas, att taxeringen därstädes måtte nedsättas till 1,000 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1891, enär Odqvist, jämlikt § 12 i bevillningsförordningen, borde för provianteringsrörelsen å Backamo taxeras inom Grinneröds socken, där rörelsen utöfvades, samt Odqvist icke visat, att hans inkomst af sagda rörelse blifvit för högt beräknad, fastställt Odqvists taxering inom sistnämnda socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Odqvist fullföljt sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande, genom utslag den 6 september 1892 sig utlåtit, att, enär den verksamhet, för inkomst hvaraf Odqvist beskattats i Grinneröds socken, icke kunde anses hafva varit af beskaffenhet, att inkomsten af denna verksamhet, för inkomst hvaraf Odqvist, enligt hvad handlingarna i målet utmärkte, beskattats i sin mantalsskrifningsort Breareds socken, bort taxeras i Grinneröds socken, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, befria Odqvist från den honom i Grinneröds socken åsatta taxering för 2,000 kronors inkomst; Gifven Stockholms slott den 18 oktober 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

61.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Örebro i fråga om Örebro nya rederiaktiebolags beskattning år 1893 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Örebro i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för staden Örebro taxerat Örebro nya rederiaktiebolag för tiotusen kronors inkomst af bolagets rederirörelse,

samt bolaget hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, då, enligt hvad bolagets räkenskaper för år 1892 utvisade, vinsten å bolagets rörelse samma år utgjort 15,218 kronor 15 öre, men bolaget vore berättigadt att vid taxering tillgodonjuta afdrag ej mindre för ränta å upplånadt rörelsekapital, 987 kronor 45 öre, samt för förlust å en af bolagets ångare 1,400 kronor 92 öre, än äfven för ett i bolagets räkenskaper såsom slitningsersättning afskrifvet belopp af 10,720 kronor 65 öre, motsvarande 4 procent å bokförda värdet vid 1892 års början af bolagets ångare och pråmar, bolagets år 1893 beskattningsbara inkomst måtte, efter tillägg af 1891 års utskylder, 519 kronor 45 öre, hvilka obehörigen afdragits, bestämmas till allenast 2,628 kronor 58 öre eller, i afrundadt tal, 2,630 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1893, enär bolaget år 1892 ostridigt till aktieägarne utdelat 10,000 kronor samt den gjorda afskrifningen för slitning tydligen verkställts icke i förhållande till materielens slitning, utan i förhållande till bolagets vinst, hvarjämte afskrifningen vore obefogadt hög, förty ogillat bolagets yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget fullföljt sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande, genom utslag den 30 oktober 1894 sig utlåtit, att, som bolaget måste anses berättigadt till afdrag för hvad som utgjorde skälig ersättning för slitning af de i bolagets rederirörelse använda fartyg, samt den i bolagets räkenskaper i sådant hänseende verkställda afskrifning af 10,720 kronor 65 öre, motsvarande 4 procent å bokförda värdet vid 1892 års början af berörda fartyg, icke kunde anses för hög, alltså och då i öfrigt någon anmärkning icke förekommit mot bolagets räkenskaper, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, nedsätta beräkningen af bolagets år 1893 beskattningsbara inkomst till 2,630 kronor;

öfver hvilka besvär, däri klagandena bland annat uppgifvit, att bolaget år 1892 till aktieägarne utdelat ett belopp af 10,000 kronor utan att tillgång därtill förefunnits i medel, som af bolaget från föregående års vinster reserverats, kammarrätten,

efter nådig remiss, inhämtat ej mindre bolagets förklaring, därvid bolaget lämnat klagandenas nyssnämnda uppgift obestridd, än äfven vederbörande kronoombuds yttranden samt, med öfverlämnande af berörda förklaring och yttranden, afgifvit eget underdånigt utlåtande; Gifven Stockholms slott den 25 oktober 1895.

Kungl. Maj:t har låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och enär utredning saknas, huruvida och till hvilka belopp utgifter för reparation och underhåll af bolagets ångare och pråmar må hafva i bolagets räkenskaper såsom kostnader afförts å årets vinst, alltså och på i öfrigt i målet förekomna omständigheter finner Kungl. Maj:t godt att, med ändring af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

62.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall i fråga om fördelningen mellan staden Sundsvall och Sköns kommun af den Heffners aktiebolag för år 1893 påförda bevillning för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Sundsvall i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1893 taxerat Heffners aktiebolag för en inkomst af trävarurörelse inom Sköns socken till belopp af 56,700 kronor, hvilket belopp beräknats motsvara två tredjedelar af bolagets hela vinst af rörelsen under år 1892, samt i staden Sundsvall till belopp af 30,000 kronor, utgörande hälften af bolagets därstädes till 60,000 kronor beräknade vinst för år 1892 af samma rörelse,

samt bolaget hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som enligt företedt utdrag af bolagets räkenskaper med därå af två personer tecknadt intyg behållna vinsten af bolagets rörelse år 1892 utgjort 9,659 kronor 22 öre, men vid taxering borde dels tilläggas i räkenskaperna afförda utskylder 8,520 kronor 85 öre, dels ock afdragas 14,830 kronor, motsvarande fem procent å värdet af de bolagets fastigheter, som vore för

rörelsen erforderliga, beräkningen af bolagets år 1893 beskattningsbara inkomst af rörelse måtte bestämmas till 3,350 kronor 7 öre, äfvensom att bolaget måtte för hälften af ifrågavarande inkomst taxeras inom hvardera af omförmälda kommuner,

men pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1893 bestämt bolagets beskattningsbara inkomst för år 1893 till 60,000 kronor och, beträffande inkomstbeloppets fördelning mellan de olika kommunerna, med vidhållande af 1892 års pröfningsnämnds beslut i frågan, förordnat, att bolaget skulle utgöra bevillning för två tredjedelar af inkomsten eller för fyrtiotusen kronor inom Sköns socken och för återstoden eller tjugutusen kronor i staden Sundsvall,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest ej mindre bolaget än äfven klagandena, hvar för sig, anfört besvär, bolaget under fullföljd af sina hos pröfningsnämnden framställda påståenden samt klagandena med yrkande att det taxerade beloppet måtte varda lika fördeladt mellan båda ifrågavarande kommuner, i utslag den 3 december 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring under fullföljd af sitt hos kammarrätten framställda yrkande; Gifven Stockholms slott den 25 oktober 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

63.

Resolution på und. besvär af Karlstads landsförsamlings kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å bruksägaren H. Lundberg tillhöriga holmen Glafsön, m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Karlstads landsförsamlings kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för berörda församling dels bestämt taxeringsvärdet å den bruksägaren H. Lundberg tillhöriga holmen Glafsön till 8,000 kronor, dels ock taxerat Lundberg, utom för annan inkomst, hvarom nu icke är fråga, för 8,000 kronors inkomst af rörelse vid Alsters valskvarn och vid den Lundberg jämväl tillhöriga Alsters tullkvarn samt för ett tusen femhundra kronors inkomst af rörelse vid Alsters vattensåg,

samt Lundberg hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringsvärdet å holmen Glafsön till 2,000 kronor äfvensom befrielse från utgörande af bevillning för inkomst af kvarn- och sågverksrörelse,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, 26 och 27 september 1893 ogillat Lundbergs berörda yrkanden,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Lundberg fullföljt sin talan, genom utslag den 21 november 1894, i hvad nu utgör föremål för pröfning, sig utlåtit, att, enär i målet blifvit upplyst, att vid försäljning till Lundberg under år 1893 af holmen Glafsön köpeskillingen för denna fastighet utgjort allenast 2,000 kronor, samt hvad i öfrigt i målet förekommit icke föranledde antagande, att berörda köpeskilling understigit fastighetens verkliga värde, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut i denna del, taxeringsvärdet för år 1893 å Glafsön af kammarrätten nedsatt till tvåtusen kronor, samt att, enär Alsters kvarnar under hela året 1893 varit utarrenderade, och med afseende å innehållet af ett utaf Lundberg åberopadt intyg jämte hvad i öfrigt i målet förekommit det kunde antagas, att Lundberg under ifrågavarande år vid Alsters såg icke försågat annat virke än som skolat användas till reparation af Lundbergs dammbyggnader eller eljest till husbehof, ty och då vid sådant förhållande Lundberg sagda år icke skolat beskattas för inkomst af kvarnarna och sågen på annat sätt än genom den å deras taxeringsvärden belöpande fastighetsbevillning, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut i nu omförmälda delar, Lundberg befriad från skyldigheten att för år 1893 utgöra bevillning för inkomst af rörelse vid kvarnarna och sågen; Gifven Stockholms slott den 1 november 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring än att, enär med

afseende jämväl å det af klaganden vid de underdåniga besvären fogade intyg det icke mot beskattningsnämndernas antagande kan anses vara ådagalagdt, att icke vid Alsters såg under år 1893 virke försågats jämväl till afsalu, beskattningsnämndernas beslut, i hvad det afser Lundbergs bevillning för inkomst af sågverksrörelse, fastställes. Hvilket etc.

64.

Resolution på und. besvär af t. f. ombudsmannen och fiskalen hos domänstyrelsen J. Lemke i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å de inom Gellivare och Jockmocks socknar belägna kronoparker.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, tillförordnade ombudsmannen och fiskalen hos Kungl. domänstyrelsen John Lemke, enligt uppdrag af nämnda styrelse, i underdånighet anfört deröfver, att,

sedan dels 1893 års taxeringsnämnd för Gellivare socken åsatt de inom socknen belägna kronoparker taxeringsvärde såsom jordbruksfastighet af 4,769,300 kronor, dels ock samma års taxeringsnämnd för Jockmocks socken uppskattat därvarande kronoparker såsom annan fastighet än jordbruksfastighet till värde af 5,085,500 kronor,

samt öfverjägmästaren Nils Sjöberg, på uppdrag af domänstyrelsen, hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, som de sålunda åsatta värdena ställde sig vida högre än värdena å enskildes hemman och lägenheter inom ofvannämnda socknar, men vid det förhållande att marken till berörda hemman och lägenheter i allmänhet hade bättre läge och vore bördigare än kronans jord äfvensom vore delvis uppodlad och bebyggd, ifrågavarande kronoparker skäligen borde taxeras inom Gellivare socken 20 procent och inom Jockmocks socken 25 procent lägre än enskild mark, öfverklagade taxeringarna måtte i öfverensstämmelse därmed nedsättas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1893, med afseende dels därå att kronans dugliga skogsmark kunde beräknas utgöra inom Gellivare socken åtminstone 300,000 hektar och inom Jockmocks socken, på sätt

taxeringsnämnden antagit, 498,108 hektar, dels ock, beträffande särskildt taxeringen inom Gellivare socken, därå att häradsallmänningen inom denna socken ännu icke disponerades af hemmansägarne, allenast i så måtto ändrat taxeringsnämndernas uppskattning, att värdena å ifrågavarande kronoparker bestämdes inom Gellivare socken till tre millioner sextiofyratusen femhundra kronor och inom Jockmocks socken till fem millioner kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest ombudsmannen och fiskalen hos domänstyrelsen H. Hildebrand, enligt styrelsens uppdrag, häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 mars innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i öfverklagade taxeringsåtgärderna;

däri klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande att ifrågavarande taxeringsvärden måtte nedsättas för kronoparkerna i Gellivare socken till 1,775,100 kronor och för kronoparkerna i Jockmocks socken till 2,249,900 kronor eller till de lägre belopp, som Kungl. Maj:t kunde finna skäliga; Gifven Stockholms slott den 1 november 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

65.

Resolution på und. besvär af Styrnäs sockens kommunalstämma i fråga om Kramfors aktiebolags inkomstbeskattning för år 1893 inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Styrnäs sockens kommunalstämma i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 10 december 1894 meddelade utslag i fråga om Kramfors aktiebolags inkomstbeskattning för år 1893 inom nämnda socken, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 1 november 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att, sedan bolaget hos 1893 års vederbörande bevillningsberedningar i staden Göteborg samt i Styrnäs och Gudmundrå socknar i Västernorrlands län uppgifvit, att, enligt bolagets räkenskaper för år 1892, hela inkomsten af bolagets rörelse samma år utgjort 400,692 kronor 15 öre, hvilket belopp borde vid taxering ökas med bolagets i räkenskaperna bland omkostnader afförda utskylder, 21,835 kronor 70 öre, men däremot minskas med dels 21,675 kronor, motsvarande 5 procent af 1892 års taxeringsvärde å de för bolagets rörelse använda fastigheter, dels ock 197,490 kronor 50 öre, utgörande beräknad vinst å timmer från bolagets egna eller arrenderade skogar eller skogar, som bolaget innehade med privilegierätt, samt hemställt, att af bolagets sålunda till sammanlagdt 203,362 kronor 35 öre uppgående beskattningsbara inkomst måtte taxeras 10,000 kronor i Styrnäs socken samt af återstoden $^{1}/_{5}$ eller 38,672 kronor 47 öre i Göteborg och $^{4}/_{5}$ eller 154,689 kronor 88 öre i Gudmundrå socken, så hade bevillningsberedningarna föreslagit, bevillningsberedningen i Göteborg, att bolaget skulle där taxeras för $^{1}/_{4}$ del af hela den uppgifna inkomsten eller för 50,840 kronors inkomst, bevillningsberedningen i Styrnäs socken, att bolaget skulle taxeras därstädes för 50,000 kronors inkomst och bevillningsberedningen i Gudmundrå socken, att bolaget skulle i denna socken taxeras för hela den uppgifna inkomsten eller i jämnadt belopp för 203,362 kronors inkomst;

att vederbörande taxeringsnämnd i Göteborg fastställt därvarande bevillningsberednings förslag, hvaremot dels taxeringsnämnden för Styrnäs med flera till Boteå pastorat hörande socknar, enär bolaget förvärfvat sig utsträckt privilegiirätt till stockfångst under 10 år å kronan tillhöriga skogar, hvilken rätt tillkomme bolaget till hälften såsom ägare af Lo sågverk i Styrnäs socken och till andra hälften såsom ägare af Kramfors sågverk i Gudmundrå socken, samt hälften af behållna värdet å det timmer, bolaget årligen på grund af berörda rätt afverkade, icke kunde antagas understiga 100,000 kronor, förordnat, att bolaget skulle i Styrnäs socken utgöra bevillning för sistnämnda belopp, och dels taxeringsnämnden för Gudmundrå socken, med antagande att bolaget borde taxeras för 10,000

kronor af den uppgifna inkomsten i Styrnäs socken, fastställt bolagets inkomsttaxering i Gudmundrå socken till 193,362 kronor;

att pröfningsnämnden för Göteborgs och Bohus län, hvarest bolaget yrkat, att bolagets hela beskattningsbara inkomst måtte af anförda orsaker uppskattas till 199,937 kronor eller i jämnadt belopp till 200,000 kronor, samt att, då bolaget sannolikt icke kunde undgå att i Västernorrlands län beskattas för hela sin inkomst, bolaget måtte befrias från taxering i Göteborg eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att bolaget åtminstone icke blefve i Göteborg taxeradt för mera än 1/5 af bolagets hela beskattningsbara inkomst eller 40,000 kronor, genom beslut den 28 september 1893, enär de af bolaget andragna omständigheter icke vore af beskaffenhet att verka ändring i taxeringsnämndens beslut, ogillat bolagets berörda yrkanden;

att Västernorrlands läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att, enär, på sätt bolaget hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd hemställt, bolagets hela beskattningsbara inkomst borde beräknas till 200,000 kronor, samt bolaget icke trodde sig kunna undgå att för en fjärdedel af detta belopp eller 50,000 kronor taxeras i Göteborg, allenast 150,000 kronor måtte till beskattning upptagas i Styrnäs och Gudmundrå socknar, mellan hvilka beloppet borde fördelas efter den grund, pröfningsnämnden funne skäligt bestämma, genom beslut den 30 september 1893 dels fastställt bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst till 203,362 kronor dels ock, enär bolagets hela träförädlings- och skeppningsrörelse bedrefves inom Gudmundrå socken, förordnat, att bolaget skulle taxeras inom sistnämnda socken för 193,362 kronor och inom Styrnäs socken för återstoden eller 10,000 kronor;

att bolaget hos kammarrätten öfver båda ofvannämnda pröfningsnämnders beslut anfört besvär och däri på andragna skäl yrkat, att bolagets hela beskattningsbara inkomst måtte beräknas till allenast 195,787 kronor eller i jämnadt tal till 195,800 kronor, samt att denna inkomst måtte mellan ifrågavarande kommuner till beskattning fördelas antingen så, att 10,000 kronor taxerades i Styrnäs socken och af återstoden 4/5 eller 148,640 kronor i Gudmundrå socken och 1/5 eller 37,160 kronor i Göteborg, eller ock efter annan grund, som kammarrätten kunde finna lämplig;

att klaganden, som hos kammarrätten anfört besvär öfver Västernorrlands läns pröfningsnämnds ofvanberörda beslut, i besvären yrkat, att bolaget måtte varda i Styrnäs socken taxeradt för det af taxeringsnämnden bestämda inkomstbeloppet 100,000 kronor eller ock för annat belopp, som kammarrätten af omständigheternas föranledande kunde finna skäligt;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget, jämte det kammarrätten lika med pröfningsnämnderna funnit bolagets år 1893 beskattningsbara inkomst i sin helhet böra beräknas till 203,362 kronor, i öfrigt sig utlåtit, att kammarrätten, med afseende å hvad i målet förekommit, pröfvade skäligt förordna, att bolaget skulle erlägga bevillning för $^{1}/_{4}$ af nämnda belopp eller för femtiotusen åttahundrafyrtio kronor i Göteborg samt för återstående $^{3}/_{4}$ i Västernorrlands län, därvid i enlighet med den af Västernorrlands läns pröfningsnämnd för inkomstens fördelning mellan Styrnäs och Gudmundrå socknar tillämpade grund sjutusen femhundra kronor skulle till beskattning upptagas i Styrnäs socken och etthundrafyrtiofemtusen tjugutvå kronor i Gudmundrå socken;

samt att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att, med undanrödjande af kammarrättens utslag, i hvad det afsåge fördelningen af bolagets beskattning, bolaget måtte, i enlighet med taxeringsnämndens för Boteå pastorat beslut, taxeras för 100,000 kronor eller det belopp, Kungl. Maj:t kunde finna skäligt.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, i hvad det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

66.

Resolution på und. besvär af tillförordnade landskamereraren H. N. Lundin, å tjänstens vägnar, i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å vissa kronoparker inom Skaraborgs län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, tillförordnade landskamereraren H. N. Lundin, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för år 1893 åsatt nedannämnda kronoparker följande taxeringsvärden, nämligen Stenåsen i Skälfvums socken etthundrafemtiotusen kronor, Ledsjömo i Ledsjö socken tretiosjutusen åttahundra kronor, Östra Kinneskogen i Lugnås socken tvåhundratusen kronor och Västra Kinneskogen i Bredsäters socken etthundratusen kronor,

samt klaganden, i egenskap af kronoombud hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringsvärdena å ifrågavarande fastigheter till belopp motsvarande fastigheternas af vederbörande revirförvaltare uppgifna nettoafkastning år 1892, kapitaliserad efter sex procent, eller för Stenåsen till 25,000 kronor, för Ledsjömo till 10,600 kronor, för Östra Kinneskogen till 48,600 kronor och för Västra Kinneskogen till 17,800 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, 26 och 27 september 1893 endast så till vida bifallit berörda yrkande, att taxeringsvärdet å kronoparken Stenåsen nedsattes till etthundratusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 oktober 1894 sig utlåtit, att, som, enligt hvad hos kammarrätten förvarade taxeringslängder utvisade, ifrågavarande fastigheter år 1892 varit uppskattade till samma värden som de af pröfningsnämnden genom öfverklagade beslutet fastigheterna åsatta, samt klaganden till grund för den af honom påyrkade nedsättning i taxeringsvärdena för samma fastigheter endast åberopat desammas nettoafkastning, sådan den för år 1892 af vederbörande revirförvaltare uppgifvits; alltså och då härigenom utredning icke kunde anses vara förebragt angående ifrågavarande fastigheters verkliga värden, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärderna göra ändring;

däruti klaganden, med bifogande af en utaf vederbörande revirförvaltare meddelad uppgift å nettoafkastningen af ifrågavarande kronoparker under åren 1888—1893, i underdånighet sökt ändring med yrkande, att taxeringsvärdena måtte bestämmas till hvad som motsvarade de uppgifna medelafkastningsbeloppen för nämnda år, kapitaliserade efter sex procent; Gifven Stockholms slott den 7 november 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. domänstyrelsen afgifvit

infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner skäl icke hafva förekommit ledande till ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

67.

Resolution på und. besvär af ombudsmannen och fiskalen hos domänstyrelsen H. Hildebrand, enligt uppdrag af nämnda styrelse, i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å den inom Älfsborgs län belägna del af kronoparken Halle- och Hunneberg.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ombudsmannen och fiskalen hos Kungl. domänstyrelsen H. Hildebrand, enligt uppdrag af nämnda styrelse, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd för år 1893 åsatt den del af kronoparken Halle- och Hunneberg, som vore belägen inom Älfsborgs län, taxeringsvärde af tvåhundrafyrtiotusen kronor,

samt jägmästaren i Hunnebergs revir L. J. Hallgren, enligt honom af domänstyrelsen lämnadt uppdrag, hos Älfsborgs läns pröfningsnämnd sökt ändring i berörda taxeringsåtgärd, under yrkande att, då till ledning för bedömande af ifrågavarande kronoparks taxeringsvärde kronoparkens nettoafkastning borde tagas i beräkning och denna afkastning skulle, jämlikt den i 17 § af instruktionen för taxeringsmyndigheterna föreskrifna grund för beräknande af inkomst af jordbruksfastighet, kapitaliseras efter tre procent samt domänstyrelsen uppskattat berörda nettoafkastning för år 1892 till 3,371 kronor 7 öre, kronoparkens taxeringsvärde måtte nedsättas till 112,369 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 22 och 23 september 1893 lämnat detta yrkande utan afseende samt i taxeringsåtgärden icke gjort annan ändring, än att, enär det kronoparken åsatta taxeringsvärde vore upptaget allenast i taxeringslängden för Västra Tunhems socken, men, enligt af vederbörande jägmästare meddelad upplysning, anledning förefunnes till antagande, att en tiondedel af kronoparkens ägorymd

vore belägen inom Björke socken, en tiondedel af taxeringsvärdet eller tjugufyratusen kronor öfverfördes till taxeringslängden för sistnämnda socken,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden, enligt uppdrag af domänstyrelsen, fullföljt det hos pröfningsnämnden framställda yrkande, i utslag den 19 december 1894 sig utlåtit, att, som verkliga värdet af ifrågavarande fastighet icke kunde tillförlitligen utrönas med ledning allenast af den utaf klaganden åberopade uppgiften om det belopp, hvartill enligt domänstyrelsens beräkning nettoafkastningen af fastigheten för ett år uppgått, samt hvad i öfrigt i målet förekommit icke föranledde antagande, att fastighetens värde af pröfningsnämnden beräknats för högt, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att kronoparkens taxeringsvärde måtte nedsättas till 112,369 kronor eller till det lägre belopp, Kungl. Maj:t kunde finna skäligt; Gifven Stockholms slott den 7 november 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner skäl icke hafva förekommit, ledande till ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

68.

Resolution på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om trädgårdsmästaren B. A. Lindbergs beskattning år 1893 i Stockholm för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan trädgårdsmästaren Bror Axel Lindberg från Nynäs uti en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 16 oktober 1894 ingifven skrift yrkat, att, enär han, hvilken å jord, som af honom arrenderades inom Brännkyrka socken, drefve trädgårds-

skötsel och å Kornhamnstorg i Stockholm sålde alstren däraf, år 1893 blifvit för hela inkomsten af nämnda rörelse rätteligen beskattad inom Brännkyrka socken, men han tillika blifvit i Stockholm för handelsrörelsen å Kornhamnstorg särskildt taxerad för 500 kronors inkomst, sistberörda taxering måtte varda undanröjd,

samt klaganden, i sin ifrågavarande egenskap, i afgifvet yttrande yrkat, att, som ifrågavarande taxering i Stockholm efter besvär af Lindberg blifvit genom stadens pröfningsnämnds beslut den 20 september 1893 fastställd, men samma beslut ej öfverklagats i den ordning, § 62 i gällande bevillningsförordning föreskrefve, Lindbergs hos kammarrätten förda talan ej måtte varda till pröfning upptagen,

så har kammarrätten genom utslag den 15 februari 1895 sig utlåtit, att, som Lindbergs talan rörde frågan, om han vore i ofvan omförmälda hänseende i Stockholm skattskyldig, funne kammarrätten berörda af klaganden framställda invändning ej förtjäna afseende, samt, vidkommande därefter själfva målet, att, enär klaganden ej bestridt, att Lindbergs ifrågavarande verksamhet afsett försäljning allenast af trädgårdsalster, odlade af honom själf å arrenderad jord inom Brännkyrka socken, och den af nämnda verksamhet härflytande vinst, såsom utgörande afkastning af fast egendom, ej borde genom inkomstbevillning beskattas, blefve öfverklagade taxeringsåtgärden af kammarrätten undanröjd; Gifven Stockholms slott den 15 november 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

69.

Resolution på und. besvär af bryggaren O. Fritsche i Nora i fråga om klagandens beskattning år 1894 för inkomst af rörelse i staden Örebro.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bryggaren Oscar Fritsche i Nora i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för staden Örebro taxerat klaganden, som därstädes hade öltappningsaffär, för tvåtusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att, som behållna inkomsten af affären år 1893 uppgått till allenast 368 kronor 28 öre, taxeringen måtte nedsättas till sistnämnda belopp,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträden den 24 och 25 september 1894, enär taxeringsbeloppet blifvit bestämdt efter jämförelse med öfriga bryggerier inom staden, afslagit klagandens berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 26 sistlidne april, med afseende å hvad kronoombudet anfört,* ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 15 november 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

70.

Resolution på und. besvär af länsbokhållaren T. Broström och grefve J. G. von Seth, hvar för sig, i fråga om framställda anmärkningar mot Jönköpings läns landsbok för år 1893 och landtränterispecialräkningen.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, länsbokhållaren T. Broström och grefve J. G. von Seth, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts revisionsafdelnings första kontor efter granskning af Jönköpings läns landsbok för år 1893 och landtränterispecialräkningen i framställd anmärkning yrkat bland annat, hvarom nu ej är fråga, att, enär till nedan omförmälda bevillningsberedningsordförande för inställelse vid taxeringsnämnders sammanträden utbe-

* Kronoombudet ansåg af klaganden i målet företedt räkenskapsutdrag ofullständigt.

talts rese- och traktamentsersättning med följande belopp, nämligen enligt anordning den 2 augusti 1893 till bruksägaren Ludv. Cleve 10 kronor 80 öre samt enligt anordning den 28 september 1893 till klaganden grefve von Seth 16 kronor 20 öre, men bemälda personer, enligt hvad taxeringsnämndernas protokoll utvisade, jämväl varit ledamöter i de taxeringsnämnder, för inställelse vid hvilka ersättning utbetalts, samt de i sistberörda egenskap varit skyldiga att inställa sig utan ersättning, utanordnade 27 kronor måtte fastställas till betalning,

så har kammarrätten genom utslag den 28 februari innevarande år i fullföljda delar sig utlåtit, att, som ostridigt vore, att enhvar af ifrågavarande personer undfått angifna beloppen såsom ersättning för inställelse vid taxeringsnämnd, däri han själf varit ledamot, men ledamot af taxeringsnämnd för sin inställelse vid nämndens sammanträde ej ägde åtnjuta ersättning, funne kammarrätten skäligt att, med gillande af anmärkningen, fastställa anmärkta beloppen till betalning af landskamereraren G. Gasslander och klaganden Broström sålunda, att den förre, som undertecknat anordningen den 28 september 1893, skulle ansvara för sexton kronor 20 öre, utbetalda till klaganden grefve von Seth, och klaganden Broström, som underskrifvit anordningen den 2 augusti 1893, skulle ansvara för tio kronor 80 öre, Gasslander och Broström likväl öppet lämnadt enhvar att sitt hos vederbörande efter befogenhet återsöka; Gifven Stockholms slott den 15 november 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

71.

Resolution i anledning af C. J. V. Skoglunds und. skrift i fråga om Skoglund för år 1894 påförd beskattning.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution i anledning af en till Kungl. Maj:t ingifven skrift, däri bryggaren C. J. V. Skoglund

i Njurunda förmält sig i underdånighet anföra besvär öfver ett utslag, som Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt skulle hafva meddelat den 29 maj innevarande år i fråga om Skoglund för år 1894 påförd beskattning; Gifven Stockholms slott den 15 november 1895.

Kungl. Maj:t har låtit berörda skrift inför Sig anmälas; och enär Skoglund icke företett det utslag, öfver hvilket han förmält sig föra klagan, finner Kungl. Maj:t godt lämna den underdåniga skriften utan afseende., Hvilket etc.

72.

Resolution på und. besvär af Hudiksvalls trävaruaktiebolag i fråga om klagandens inkomsttaxering för år 1893 i staden Hudiksvall.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Hudiksvalls trävaruaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Hudiksvalls stads bevillningsberedning för år 1893 — hvarest klaganden uppgifvit, att enligt klagandens räkenskaper klagandens inkomst under år 1892 uppgått till 66,061 kronor 37 öre, däraf i enlighet med förut tillämpad grund för fördelning till beskattning af klagandens inkomst mellan Hudiksvall och de öfriga kommuner, där klagandens rörelse bedrefves, i Hudiksvall borde taxeras hälften eller 33,030 kronor 68 öre med tillägg af under år 1892 erlagda, i räkenskaperna afförda utskylder — föreslagit, att, enär klagandens i Hudiksvall år 1892 erlagda utskylder uppginge till 4,466 kronor samt vid beräkning af klagandens beskattningsbara inkomst det af klaganden uppgifna inkomstbeloppet tillika borde ökas med 150,000 kronor, motsvarande i räkenskaperna afförd ränta å sådana lån, som icke vore hänförliga till rörelsekapital, men däremot minskas med 59,500 kronor, utgörande det afdrag, hvartill klaganden jämlikt § 10 mom. 4 a) i bevillningsförordningen vore berättigad för 5 procent af taxeringsvärdet å klagandens för rörelsen använda fastigheter, den hälft af klagandens inkomst, som borde i Hudiksvall beskattas, skulle upptagas till 82,746 kronor,

samt stadens taxeringsnämnd fastställt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen måtte nedsättas till 37,496 kronor 68 öre, motsvarande det af klaganden hos bevillningsberedningen uppgifna belopp 33,030 kronor 68 öre med tillägg af 4,466 kronor, under år 1892 erlagda utskylder,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1893, enär den af klaganden till bekattning uppgifna vinsten grundade sig på företedda fullständiga räkenskapsutdrag och det icke funnes någon anledning att antaga, att den beskattningsbara vinsten i verkligheten öfverstigit hvad klaganden sålunda uppgifvit, med bifall till klagandens yrkande fastställt klagandens i Hudiksvall ifrågavarande år beskattningsbara inkomst till jämnadt belopp af 37,496 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där stadsfullmäktige i Hudiksvall häröfver anfört besvär, under yrkande att, med undanrödjande af pröfningsnämndens beslut, taxeringsnämndens taxeringsåtgärd måtte varda fastställd, i utslag den 20 december 1894 sig utlåtit, att, som klaganden icke, emot hvad handlingarna innehölle därom, att en stor del af klagandens upplånta kapital användts till inköp af fastigheter, visat, att af det räntebelopp å 323,210 kronor 85 öre, som i räkenskaperna afförts såsom förlust, större del än bevillningsberedningen och taxeringsnämnden antagit, eller 173,210 kronor 85 öre, utgjort ränta å lånt rörelsekapital, hvadan det af klaganden till beskattning uppgifna inkomstbeloppet borde ökas med skillnaden mellan nämnda belopp eller 150,000 kronor, men klaganden jämlikt § 10 mom. 4 a) i bevillningsförordningen vore berättigad att åtnjuta afdrag för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å klagandens för rörelsen använda fastigheter 1,190,000 kronor, eller för 59,500 kronor, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, fastställa taxeringsnämndens rörande klagandens inkomsttaxering år 1893 i Hudiksvall vidtagna åtgärd;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande om fastställelse af pröfningsnämndens i målet meddelade beslut; Gifven Stockholms slott den 29 november 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas; och som räntan å den del af det utaf klaganden upplånade kapital, som användts till inköp af klagandens fastigheter, hvilken ränta af bevillningsberedningen och taxeringsnämnden beräknats till fem procent å 3,000,000 kronor, eller till 150,000 kronor, må antagas icke hafva öfverstigit 84,028 kronor 85 öre motsvarande fem procent å det belopp, hvarmed de i klagandens räkenskaper vid 1892 års ingång upptagna värdena å klagandenas »grundrättigheter», »hemman jämte skogar» samt »sågar och byggnader» öfverstigit aktiekapitalet, samt klagandens af pröfningsnämnden beräknade hela beskattningsbara inkomst följaktligen bör ökas allenast med skillnaden mellan sistnämnda belopp och det belopp af 59,500 kronor, för hvilket, såsom motsvarande hyresvärdet å klagandens för rörelsen använda fastigheter, klaganden äger vid sin beskattning åtnjuta afdrag, eller med 24,528 kronor 85 öre; alltså och då af klagandens hela inkomst hälften taxerats i Hudiksvall, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med ändring af kammarrättens utslag, förordna, att klaganden skall för år 1893 i Hudiksvall utgöra bevillning för en beräknad inkomst motsvarande det belopp, 37,496 kronor, som af pröfningsnämnden ansetts utgöra klagandens nämnda år i Hudiksvall beskattningsbara inkomst, ökadt med hälften af förenämnda 24,528 kronor 85 öre, eller således för ett inkomstbelopp af i jämnadt tal fyrtioniotusen sjuhundra sextio kronor. Hvilket etc.

73.

Resolution på und. besvär af slaktaren C. E. Andersson i fråga om klagandens beskattning år 1894 i Stockholm för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, slaktaren Carl Erik Andersson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1894 taxerat klaganden för sexhundra kronors inkomst af handel med kött å Hötorget i nämnda stad,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, då klaganden vore mantalsskrifven i Danderyds socken och därstädes för inkomst taxerad samt endast tre gånger i veckan å för tillfället anvisad torgplats idkade försäljning i Stockholm, taxeringen måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden, genom beslut den 25 september 1894, enär klaganden icke styrkt något förhållande, ledande till ändring i taxeringen, med ogillande af klagandens yrkande densamma fastställt,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 22 maj innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som, emot hvad kronans ombud anfört, kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 6 december 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

74.

Resolution på und. besvär af Grinneröds sockens kommunalstämma i fråga om orten för godsägaren G. Odqvists beskattning år 1893 för inkomst af provianteringsrörelse vid exercisplatsen Backamo inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Grinneröds sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Grinneröds socken beskattat godsägaren Gustaf Odqvist för en till 2,000 kronor beräknad inkomst af provianteringsrörelse vid exercisplatsen Backamo inom nämnda socken,

samt Odqvist hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, då han för den inkomst, som af ifrågavarande rörelse härflöte, rätteligen taxerats i Bredareds socken, där han vore mantalsskrifven, taxeringen i Grinneröds socken måtte undanrödjas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1893, enär den af Odqvist inom Grinneröds socken

utöfvade verksamhet icke vore af beskaffenhet, att Odqvist för inkomst däraf borde taxeras annorstädes än i sin mantalsskrifningsort, där han jämväl blifvit för berörda inkomst taxerad, undanröjt den inom Grinneröds socken åsatta taxering,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 november 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 6 december 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

75.

Resolution på und. besvär af operasångerskan B. C. Östberg i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, operasångerskan Beata Carolina Östberg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt den 4 september 1894 ingifven skrift anfört besvär däröfver, att klaganden, som under hela år 1893 vistats utrikes och därunder här i riket icke haft någon inkomst, likväl för samma år blifvit i Stockholm taxerad för en till sextusen kronor beräknad inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

så har kammarrätten genom utslag den 1 februari innevarande år sig utlåtit att, enär, om än antagas finge, att klaganden under hela år 1893 vistats utrikes och härifrån riket ej åtnjutit någon inkomst, i allt fall de i målet förekomna omständigheter ej föranledde därtill, att klaganden, som för år 1893 varit mantalsskrifven i Stockholm, finge anses icke hafva under samma år därstädes haft sitt hemvist, samt klaganden vid sådant förhållande jämlikt § 9 lit. a) i gällande bevillningsförordning varit skyldig att för år 1893 utgöra inkomstbevillning jämväl för den inkomst, hon åtnjutit från utrikes ort, alltså och då klaganden ej ens uppgifvit, att hon icke under nyssnämnda

år haft sådan inkomst, funne kammarrätten besvären icke förtjäna afseende; Gifven Stockholms slott den 6 december 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

(*Transsumt.*) 76.

Resolution på und. besvär af kommendören F. W. Lennman m. fl. militära och civila tjänstemän vid Kungl. flottan i fråga om klagandenas beskattning år 1893 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kommendören F. W. Lennman med flere, i nedan upprättade tabell omförmälda militära och civila tjänstemän vid Kungl. flottan i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat klagandena för inkomst af allmän tjänst, på sätt berörda tabell utvisar,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 22 september 1893, på yrkande af kronans ombud, höjt berörda taxering med de af klagandena under sjökommendering år 1892 i sjöaflöning och dietpenningar uppburna, här nedan omförmälda belopp samt i enlighet härmed uppskattat klagandenas ifrågavarande inkomst, på sätt följande tabell utvisar:

	Af taxeringsnämnden uppskattad inkomst af allmän tjänst.	Sjöaflöning.		Dietpenningar.		Af pröfningsnämnden uppskattad inkomst af allmän tjänst.
	K r o n o r.					
Kommendören F. W. Lennman	5,961	342	—	424	—	6,727
Kommendörkaptenen friherre G. Palmstierna	5.356	636	—	848	—	6,840
Kommendörkaptenen C. O. Olsen	4.731	990	—	1,256	—	6,977

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 27 december 1894 sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra annan ändring, än att, då de af klagandena under sjökommendering uppburna dietpenningar måste anses hafva varit anvisade till bestridande af de med berörda kommendering förenade särskilda kostnader samt afdrag för dem följaktligen, jämlikt § 10 mom. 4 e) i gällande bevillningsförordning, bort vid klagandenas taxering medgifvas, beräkningen af klagandenas inkomst utaf allmän tjänst nedsattes till belopp, följande tabell utvisar:

Kommendören Lennman	sextusen trehundratre	kronor
Kommendörkaptenen friherre Palmstierna	femtusen niohundranittiotvå	»
Kommendörkaptenen Olsen	femtusen sjuhundratjuguen	»

— — — — — — — — — — — — — —;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring med yrkande, att bevillningsfrihet jämväl för den klagandena tillfallna sjöaflöning måtte medgifvas, eller att åtminstone den del af samma inkomst måtte från beskattning befrias, som öfversköte inkomsten af den dagaflöning, som klagandena eljest skolat tillkomma, om de varit inkallade till tjänstgöring vid station; Gifven Stockholms slott den 13 december 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan ej mindre kammarrätten efter vederbörandes hörande än äfven Kungl. marinförvaltningen afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— — — —

77.

Resolution på und. besvär af Trehörningsjö sockens kommunalstämma i fråga om taxeringsvärdena för år 1893 å vissa jordbruksfastigheter inom nämnda socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Trehörningsjö sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för Gideå och Trehörningsjö socknar åsatt en del jordbruksfastigheter inom sistnämnda socken högre taxeringsvärden, än som under nästföregående taxeringsperiod varit för samma fastigheter bestämda,

samt Västernorrlands läns pröfningsnämnd för samma år medgifvit nedsättning i de taxeringsvärden, som blifvit omförmälda fastigheter af taxeringsnämnden åsatta, allenast beträffande en till hemmanet Önskanäset hörande torplägenhet samt tillika genom beslut den 30 september 1893 på yrkande af kronans ombud ytterligare höjt taxeringsvärdena å en del jordbruksfastigheter i kommunen utöfver de värden, hvartill desamma år 1892 varit uppskattade,

så har Kungl Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden yrkat, att taxeringsvärdena å samtliga jordbruksfastigheter inom socknen, hvilka 1893 års beskattningsnämnder åsatt högre taxeringsvärden än dem, som under nästföregående taxeringsperiod varit för fastigheterna bestämda, måtte nedsättas till sistnämnda värden, genom utslag den 13 november 1894 ej funnit skäl att, emot vederbörande kronoombuds bestridande, i ifrågavarande taxeringsåtgärder göra ändring; Gifven Stockholms slott den 7 juni 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att å de underdåniga besvären fästa afseende. Hvilket etc.

(*Transsumt.*)

78.

Resolution på und. besvär af F. A. Carlsson m. fl. underofficerare vid Kungl. flottan i fråga om klagandenas beskattning år 1893 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, F. A. Carlsson med flere i nedan upprättade tabell omförmälda underofficerare vid Kungl. flottan i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat klagandena för inkomst af allmän tjänst, på sätt berörda tabell utvisar,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 22 september 1893, på yrkande af kronans ombud, höjt berörda taxering med de af klagandena under sjökommendering år 1892 i sjöaflöning och portionsersättning uppburna, här nedan omförmälda belopp samt i enlighet därmed uppskattat klagandenas ifrågavarande inkomst, på sätt följande tabell utvisar:

	Af taxeringsnämnden uppskattad inkomst af allmän tjänst.	Sjöaflöning.		Portionsersättning.		Af pröfningsnämnden uppskattad inkomst af allmän tjänst.	Bevillningsfritt afdrag.
	K r o n o r.						
Minörstaten.							
F. A. Carlsson . . .	1,315	229	25	86	25	1,630	—

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 december 1894 sig utlåtit, att kammarrätten icke funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, då den af klagandena under sjökommendering år 1892 uppburna portionsersättning måste anses hafva varit anvisad till bestridande af de med berörda kommendering förenade särskilda kostnader, samt afdrag för berörda ersättning följaktligen, jämlikt § 10 mom. 4 e) i gällande bevillningsförordning, bort vid klagandenas taxering medgifvas, taxeringen af klagandenas inkomst af allmän tjänst nedsattes till belopp, följande tabell utvisar:

	Uppskattad inkomst af allmän tjänst.	Bevillningsfritt afdrag.
F. A. Carlsson	1,544	—

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring med yrkande om befrielse från beskattning jämväl för inkomsten af sjöaflöningen, eller åtminstone från den del af samma inkomst,

som öfversköte inkomsten af den dagaflöning, som skolat tillkomma klagandena, därest de varit inkallade till tjänstgöring vid station; Gifven Stockholms slott den 13 december 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

(*Transsumt.*)

79.

Resolution på und. besvär af sjömannen af första klassen vid Kungl flottan A. M. Åkesson m. fl. flottans manskap tillhörande personer i fråga om klagandenas beskattning år 1893 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, sjömannen af första klassen vid Kungl. flottan A. M. Åkesson med N:o 30 vid första matroskompaniet jämte öfriga i nedan upprättade tabell omförmälda flottans manskap likaledes tillhörande personer anfört däröfver, att,

sedan Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 22 september 1893 bifallit ett af kronans ombud framställdt yrkande, att till klagandenas nämnda år beskattningsbara inkomst af allmän tjänst måtte hänföras jämväl sjöaflöning och så kallade uppmuntringspenningar, som af klagandena uppburits under sjökommendering år 1892, äfvensom värdet af därunder åtnjutna skeppsportioner, beräknadt efter 69 öre för dag, samt i följd häraf taxerat klagandena i enlighet med hvad nedanstående tabell utvisar:

	Uppgifven inkomst af allmän tjänst.	Sjöaflöning.		Värdet af skeppsportioner.		Uppmuntringspenningar.		Taxeradt inkomstbelopp.
	Kronor.							
1 matroskompaniet:								
N:o 30 A. M. Åkesson	466	44	40	76	59	33	30	620
» 43 F. Karlsson . .	471	44	—	60	72	8	80	585

	Uppgifven inkomst af allmän tjänst.	Sjöaflöning.		Värdet af skeppsportioner.		Uppmuntringspenningar.		Taxeradt inkomstbelopp.
	K	r		o	n	o	r.	
2 matroskompaniet:								
N:o 28 C. Olsson . . .	429	62	80	108	83	15	70	616
» 30 K. A. T. Malmqvist	428	62	—	106	95	3	—	600
3 matroskompaniet:								
N:o 6 K. Björck . .	347	98	—	169	05	24	50	639

— — — — — — — — — — — — — —;

dock att enhvar af klagandena skulle äga att åtnjuta bevillningsfrihet för 450 kronor,

så har Kungl. Majts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 27 december 1894 sig utlåtit, att, som vid klagandenas taxering för inkomst af tjänst icke bort, på sätt som skett, inberäknas värdet af de utaf klagandena under sjökommendering åtnjutna skeppsportioner, alltså funne kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, skäligt förordna, dels att klagandena Malmqvist, Björck,

— — — — — — — — — — — — — —

hvilkas inkomst, efter afdrag af berörda värde, icke vidare uppginge till beskattningsbart belopp, befriades från utgörande af bevillning för inkomst för år 1893, dels ock att beräkningen af öfriga klagandes inkomst nedsattes till följande belopp nämligen:

1 matroskompaniet:

N:o 30 A. M. Åkesson . . . . femhundrafyrtiotre kronor
» 43 F. Karlsson . . . . femhundratjugufyra »

2 matroskompaniet:

» 28. C. Olsson . . . . femhundraåtta »

3 matroskompaniet:

— — — — — — — — — — — — — —;

och skulle enhvar af sistbemälda klagande äga åtnjuta bevillningsfrihet för fyrahundrafemtio kronor;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring med yrkande om bevillningsfrihet jämväl för den klagandena tillfallna sjöaflöning; Gifven Stockholms slott den 13 december 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och hvad angår de af klagandena Malmqvist, Björck, — — — — — — —
— — — — — — — — — — — — — —
anförda besvär, så, enär bemälda klagande genom öfverklagade utslaget befriats från utgörande af bevillning för inkomst för år 1893, finner Kungl. Maj:t hvad samma klagande i de underdåniga besvären yrkat ej föranleda vidare yttrande.

I fråga om öfriga klagandes besvär finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

80.

Resolution på und. besvär af Brännkyrka sockens kommunalstämma i fråga om Nitroglycerinaktiebolagets beskattning år 1893 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Brännkyrka sockens kommunalstämma i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 21 december 1894 i fråga om Nitroglycerinaktiebolagets beskattning år 1893 i Stockholms stad och nämnda socken för inkomst af rörelse, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 13 december 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att vederbörande taxeringsnämnder för Nikolai församling i Stockholm och för Brännkyrka socken år 1893 taxerat bolaget för inkomst af rörelse, å den förra orten till belopp af 50,685 kronor och å den senare till belopp af 125,337 kronor;

att, sedan bolaget hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att bolaget, hvilket vid Vinterviken i Brännkyrka socken

81.

Resolution på und. besvär af Sköns sockens kommunalstämma i fråga om Mons trävaruaktiebolags beskattning år 1893 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sköns sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1893 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat Mons trävaruaktiebolag, hvars rörelse utöfvades dels inom Sköns socken och dels i staden Sundsvall, för 95,000 kronors inkomst af rörelse vid Mons ångsåg, hyfleri och lastageplats, hvilket belopp skulle motsvara hälften af bolagets beräknade samfälda inkomst,

samt bolaget hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att af dess beskattningsbara inkomst nämnda år, hvilken inkomst i sin helhet uppgått till 193,000 kronor, två tredjedelar måtte, i likhet med hvad föregående år ägt rum, taxeras i Sundsvall och allenast en tredjedel eller sextiofyratusen fyrahundra kronor inom Sköns socken,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 30 september 1893 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 18 december 1894 icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut. Gifven Stockholms slott den 13 december 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

82.

Resolution på und. besvär af Ljusne-Voxna aktiebolag i fråga om taxering för år 1894 af åtskilliga klaganden tillhörande jordbruksfastigheter i Voxna socken m. m.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Ljusne-Voxna aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan *dels* 1894 års taxeringsnämnd för Voxna socken taxerat nedannämnda klaganden tillhöriga jordbruksfastigheter till följande värden, nämligen hvart och ett af hemmanen N:is 1 och 2 Hvintjärn, N:is 1 och 3 Norra Svensbo, N:is 1, 2 och 3 Södra Svensbo samt N:is 1 och 3 Nybo, hvart för sig om 2 öresland, till tretusen kronor, hvartdera af hemmanen N:is 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 och 9 i Lobonäs, hvart för sig om 2 öresland 3 penningland, till tretusen etthundra kronor, hvart och ett af hemmanen N:is 2 och 3 Gropabo, hvartdera om 2 öresland 4 penningland, till tretusen kronor, hvart och ett af hemmanen N:o 2 Norra Svensbo, N:is 1, 2 och 3 i Mattsmyra samt N:is 1 och 2 Stugslott, hvart för sig om 2 öresland 8 penningland, till tretusen femhundra kronor, hvartdera af hemmanen N:is 1 och 2 Södra Blommaberg, hvart och ett om 2 öresland 9 penningland, jämväl till tretusen femhundra kronor samt hvartdera af hemmanen N:is 1 och 2 Strandkilaren, hvart för sig om 2 öresland 19 penningland, till fyratusen etthundra kronor, *dels* samma års taxeringsnämnd för Söderala socken åsatt en klaganden tillhörig, för verkställande direktören uppförd bostadsbyggnad vid Ljusne sågverk såsom annan fastighet än jordbruksfastighet taxeringsvärde af sjuttiosjutusen åttahundra kronor,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att ofvannämnda hemman måtte bibehållas vid de lägre värden, som varit fastigheterna af 1893 års taxeringsnämnd åsatta, äfvensom att åtgärden att åsätta omförmälda bostadsbyggnad särskildt taxeringsvärde måtte undanrödjas,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 september 1894 ogillat berörda yrkanden och fastställt taxeringsnämndernas uppskattningsåtgärder,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 7 juni innevarande år icke funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring. Gifven Stockholms slott den 13 december 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

83.

Resolution på und. besvär af restauratrisen Albertina Christina Wahlstedt i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, restauratrisen Albertina Christina Wahlstedt i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden i en till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt ingifven skrift yrkat, att klaganden, hvilken för den inkomst, hon beredt sig såsom föreståndarska för Sveriges kontoristförenings restauration, blifvit år 1893 taxerad så väl i Nikolai som i Adolf Fredriks församling i Stockholm, å hvardera orten till belopp af 1,000 kronor, måtte vinna sådan rättelse i taxeringen, att hon blefve befriad från skattskyldighet i sistnämnda församling,

så har kammarrätten i utslag den 11 februari innevarande år sig utlåtit, att, som upplyst vore, att klaganden så väl i Nikolai församling som i Adolf Fredriks taxerats för den inkomst, hon beredt sig genom utöfvande af restaurationsrörelse i huset N:o 16 vid Svartmangatan i Nikolai församling, men denna inkomst, jämlikt § 12 i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, icke skolat taxeras i annat taxeringsdistrikt än det, där rörelsen utöfvats, alltså funne kammarrätten skäligt undanrödja den klaganden i Adolf Fredriks församling åsatta taxering för 1,000 kronors inkomst;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring, under yrkande att å den uppskattade inkomsten tillerkännas i § 11 mom. 1 bevillningsförordningen omförmäldt afdrag; Gifven Stockholms slott den 31 december 1895.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden, hvilken för år 1893 varit mantalsskrifven i Stockholm, enligt hvad upplyst blifvit, under nämnda år, då hon öfvertagit rörelsen vid Sveriges kontoristförenings restauration, ej ägt annan inkomst än den, som från samma rörelse tillflutit henne till belopp af 1,000 kronor, för hvilken bevillning blifvit henne påförd inom

Nikolai församling; alltså och med afseende å nämnda års taxeringsmyndigheters i Stockholm beslut, att, då den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster ej uppginge till 1,200 kronor, 600 kronor skulle vara från bevillning fria, finner Kungl. Maj:t skäligt på det sätt ändra kammarrättens utslag, att klaganden berättigas att å det beräknade inkomstbeloppet, 1,000 kronor, njuta afdrag med sexhundra kronor. Hvilket etc.

84.

Resolution på und. besvär af aktiebolaget Gellivare Malmfält och stadsfullmäktige i Luleå, hvar för sig, i fråga om bemälda bolags inkomsttaxering för år 1893.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, aktiebolaget Gellivare Malmfält och stadsfullmäktige i Luleå, hvar för sig, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 4 december 1894 i fråga om bemälda bolags inkomsttaxering för år 1893; Gifven Stockholms slott den 31 januari 1896.

Kungl Maj:t har, sedan kammarrätten på grund af särskilda nådiga remisser efter vederbörandes hörande afgifvit underdåniga utlåtanden, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolagets styrelse till vederbörande bevillningsberedningar år 1893 insändt bestyrkta utdrag af bolagets för år 1892 afslutade räkenskaper, utvisande, att hela den för bolaget under räkenskapsåret uppkomna vinst utgjort 281,556 kronor 95 öre, hvilket belopp, enligt bolagets uppgift, borde, med afseende å den rörelse bolaget utöfvade dels i Gellivare socken, där bolaget idkade grufdrift för brytning af järnmalm, dels i Luleå stad, därifrån malmen utskeppades, dels i Stockholms stad, hvarest bolaget hade sitt hufvudkontor, fördelas till taxering sålunda, att 70,000 kronor beskattades i Gellivare socken, enahanda belopp i Luleå och 141,556 kronor 95 öre i Stockholm;

att vederbörande taxeringsnämnder uppskattat bolagets inkomst af rörelse, i Gellivare socken till 150,000 kronor, i Luleå till 140,000 kronor och i Stockholm till 142,601 kronor, mot-

svarande i jämnadt tal ofvan omförmälda af bolaget uppgifna vinst af rörelsen i Stockholm, 141,556 kronor 95 öre, med tillägg af bolagets utskylder därstädes för år 1891, 1,044 kronor 50 öre;

att, på bolagets klagan öfver den taxering, som sålunda blifvit af taxeringsnämnderna åsatt, vederbörande pröfningsnämnder förordnat, pröfningsnämnden för Norrbottens län genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1893, att bolaget, hvars hela år 1893 beskattningsbara inkomst beräknades till 281,000 kronor, skulle utgöra bevillning i Gellivare socken för två tredjedelar af samma inkomstbelopp eller 187,370 kronor och i Luleå för en sjettedel af hela inkomstbeloppet eller 46,830 kronor, samt pröfningsnämnden för Stockholms stad genom beslut den 23 september 1893, att bolagets taxering därstädes skulle upptagas till det af vederbörande taxeringsnämnd bestämda belopp;

att i besvär hos kammarrätten dels bolaget yrkat, att pröfningsnämndernas beslut måtte sålunda ändras, att bolagets samfällda taxering icke komme att öfverstiga det af bolaget till taxering uppgifna belopp med tillägg af ofvan omförmälda 1,044 kronor 50 öre eller tillhopa 282,601 kronor 45 öre, dels stadsfullmäktige i Luleå yrkat, att, med beräkning af bolagets beskattningsbara inkomst till det belopp pröfningsnämnden för Norrbottens län antagit, 281,000 kronor, hälften af samma belopp eller 140,500 kronor måtte taxeras i Luleå;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som på grund af den i målet förekomna utredning antagas finge, ej mindre att bolaget drifvit rörelse inom Gellivare socken samt i Luleå och Stockholm på sådant sätt och i den omfattning, att, jämlikt 12 § mom. c) gällande bevillningsförordning, bolaget borde å samtliga dessa orter taxeras för inkomst af rörelse, än ock att bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst i sin helhet utgjort i jämnadt tal tvåhundraåttiotvåtusen sexhundra kronor; alltså och med afseende å hvad i målet vore upplyst rörande beskaffenheten och omfånget af bolagets rörelse å enhvar af nyssnämnda orter, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndernas beslut, förordna, att bolaget skulle utgöra bevillning år 1893 för hälften af samfälda inkomstbeloppet eller för etthundrafyrtioettusen trehundra kronor i Gellivare socken samt för en fjärdedel

däraf eller för sjuttiotusen sexhundrafemtio kronor i Stockholm och för enahanda belopp jämväl i Luleå;

samt att i de underdåniga besvären yrkats, af bolaget, att af uppskattade inkomsten hälften måtte taxeras i Stockholm, en fjärdedel i Gellivare socken och en fjärdedel i Luleå stad, samt af stadsfullmäktige, att bolagets beskattning måtte fördelas endast mellan Gellivare socken och Luleå stad med hälften på hvardera orten.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

85.

Resolution på und. besvär af kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i fråga om änkan Augusta Wilhelmina Lundhqvists inkomstbeskattning för år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kamereraren hos öfverståthållareämbetet för uppbördsärenden W. Willers, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1894 taxerat änkan Augusta Wilhelmina Lundhqvist för 800 kronors inkomst af kapital och 500 kronors inkomst af pension eller för en sammanräknad inkomst af 1,300 kronor, därför bevillning påförts änkan Lundhqvist med 13 kronor,

samt änkan Lundhqvist hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som hennes enda inkomst vore den pension å 500 kronor, hon åtnjöte från civilstatens pensionsinrättning, änkan Lundhqvist måtte varda från taxering för inkomst befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 12 oktober 1894 endast i så måtto ändrat taxeringen, att, enär änkan Lundhqvist icke kunde anses hafva annan beskattningsbar inkomst än sin pension, taxeringen nedsattes till 500 kronor, därför änkan Lundhqvist, som, enligt hvad för nämnden upplystes, åtnjöte understöd till sådant belopp, att hennes sammanlagda årsinkomst kunde

beräknas icke understiga 1,800 kronor, skulle erlägga bevillning utan åtnjutande af bevillningsfritt afdrag,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest änkan Lundhqvist häröfver anfört besvär, genom utslag den 14 augusti 1895 sig utlåtit, att, som vid bedömandet af frågan om änkan Lundhqvists rätt till frihet från bevillning på grund af stadgandet i 11 § bevillningsförordningen afseende icke borde fästas vid understöd, som änkan Lundhqvist åtnjutit af annan och för hvilket skattskyldighet icke ålåge henne; alltså och med hänsyn till beskattningsmyndigheternas i Stockholm beslut därom att beskattning af inkomst, understigande 700 kronor, icke finge äga rum, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria änkan Lundhqvist från skyldighet att för år 1894 utgöra bevillning för inkomst; Gifven Stockholms slott den 14 februari 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

86.

Resolution på und. besvär af Neder-Kalix sockens kommunalstämma i fråga om aktiebolaget Bergman, Hummel & C:os beskattning år 1893 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Neder-Kalix sockens kommunalstämma i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 27 december 1894 meddelade utslag i fråga om aktiebolaget Bergman, Hummel & C:os beskattning år 1893 i Neder-Kalix socken för inkomst af rörelse: Gifven Stockholms slott den 21 februari 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att, sedan bolaget, under åberopande af utdrag af dess hufvudbok för år 1892, enligt hvilket behållna inkomsten af bo-

lagets rörelse samma år, efter tillägg af de i bolagets räkenskaper bland omkostnaderna afförda utskylder 14,396 kronor 58 öre, utgjort 118,129 kronor 79 öre, hos 1893 års bevillningsberedningar för Neder-Kalix, Öfver-Kalix, Gellivare och Tärendö socknar till beskattning anmält sistnämnda belopp under hemställan tillika, att däraf måtte taxeras, i Öfver-Kalix socken 9,176 kronor 13 öre, i Gellivare socken 3,636 kronor 39 öre, i Tärendö socken 4,300 kronor samt återstoden i Neder-Kalix socken, där bolagets rörelse hufvudsakligen bedrefves, bevillningsberedningarna å följande orter föreslagit bolaget till taxering för nedannämnda inkomstbelopp, nämligen i Neder-Kalix socken 72,600 kronor, i Öfver-Kalix socken 14,000 kronor, i Gellivare socken 15,000 kronor, i Tärendö socken 6,300 kronor, i Juckasjärvi socken 1,200 kronor, i Hietaniemi socken 7,000 kronor samt i Korpilombolo socken 2,000 kronor;

att årets taxeringsnämnder för Neder-Kalix, Gellivare, Tärendö, Juckasjärvi, Hietaniemi och Korpilombolo socknar taxerat bolaget, på sätt vederbörande bevillningsberedningar föreslagit, men att bolaget af 1893 års taxeringsnämnd för Öfver-Kalix socken beskattats för 19,900 kronors inkomst, hvarförutom årets taxeringsnämnd för Pajala socken taxerat bolaget för 3,000 kronors inkomst af rörelse inom sistnämnda socken;

att bolaget hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat dels att varda befriadt från taxeringen i Pajala, Juckasjärvi, Hietaniemi samt Korpilombolo socknar, dels ock att bolagets beskattningsbara inkomst i öfriga ofvan omförmälda socknar måtte taxeras till de af bolaget hos vederbörande bevillningsberedningar angifna belopp;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25 och 26 september 1893, jämte det nämnden bifallit bolagets yrkande om befrielse från taxering i nyssnämnda socknar, tillika förordnat, att bolaget skulle utgöra bevillning för en sammanräknad inkomst af etthundratjugusjutusen kronor eller för åttiofemtusen åttahundra kronor i Neder-Kalix socken, för nittontusen niohundra kronor i Öfver-Kalix socken, för femtontusen kronor i Gellivare socken och för sextusen trehundra kronor i Tärendö socken;

att klaganden hos kammarrätten yrkat, att, som bolaget vid beräkning af sin beskattningsbara inkomst till 118,129 kronor 79 öre underlåtit att till beskattning uppgifva ej mindre hvad

som utbetalts i utskylder, 14,396 kronor 58 öre, än äfven genom försäljning af bolagets andel i Båtskärsnäs ångsåg uppkommen vinst å 64,354 kronor 80 öre, beräkningen af bolagets samfälda beskattningsbara inkomst måtte höjas med 69,881 kronor 17 öre, äfvensom att bolaget måtte varda i Öfver-Kalix, Gellivare och Tärendö socknar taxeradt allenast för de af bolaget till beskattning därstädes uppgifna belopp samt taxeras för återstoden af sin inkomst i Neder-Kalix socken;

samt att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, enär, äfven om ofvan omförmälda, genom försäljning af bolagets andel i Båtskärsnäs ångsåg uppkomna vinst icke, på sätt bolaget uppgifvit, hos pröfningsnämnden blifvit föremål för taxering, i allt fall den i målet förebragta utredning ej föranledde till antagande, att bolagets förvärf och försäljning af ångsågen ägt rum under sådana omständigheter, att nyssnämnda vinst borde såsom beskattningsbar inkomst anses, samt bolaget till beskattning uppgifvit hvad af detsamma under år 1892 guldits i utskylder, ty och som klaganden ej ådagalagt, att bolagets inkomst blifvit till mindre del än vederbort inom Neder-Kalix socken beskattad, alltså blefve pröfningsnämndens beslut, så vidt talan däremot blifvit fullföljd, af kammarrätten fastställdt.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

87.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle i fråga om Korsnäs sågverksaktiebolags beskattning år 1893 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Gäfle i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för samma stad år 1893 taxerat Korsnäs sågverksaktiebolag för 105,600 kronors inkomst af trävarurörelse,

samt bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att bolagets hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst måtte

beräknas till 188,825 kronor 59 öre, att taxeras i Kopparbergs socken, Gäfle stad och Valbo socken med den fördelning mellan berörda beskattningsorter, som pröfningsnämnden ansåge skälig,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1893 bestämt bolagets beskattningsbara inkomst i dess helhet till 199,839 kronor 10 öre samt förordnat, att en fjärdedel däraf eller fyrtioniotusen niohundrafemtionio kronor 78 öre skulle taxeras i Gäfle stad,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat med yrkande, att bolagets taxering i Gäfle måtte bestämmas till det af taxeringsnämnden beräknade belopp, enligt utslag den 27 november 1894 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 21 februari 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

88.

Resolution på und. besvär af länsbokhållaren H. N. Lundin, i egenskap af kronans ombud vid 1893 års pröfningsnämnd för Skaraborgs län, i fråga om taxeringsvärdena för nämnda år å delar af kronoparkerna Halle- och Hunneberg samt Edsmären.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, länsbokhållaren H. N. Lundin, i egenskap af kronans ombud vid 1893 års pröfningsnämnd för Skaraborgs län, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder för nämnda år åsatt den del af kronoparken Halleberg, som vore belägen inom Vänersnäs socken, taxeringsvärde med 50,000 kronor, den del af kronoparken Hunneberg, som vore belägen inom Flo socken, taxeringsvärde med 110,000 kronor och den del af kronoparken Edsmären, som vore belägen inom Larfs socken, taxeringsvärde med etthundratusen kronor,

samt klaganden hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd yrkat. att, som vid bestämmandet af taxeringsvärden å omförmälda kronoparker hänsyn borde tagas till föregående års nettoafkastning af kronoparkerna, därvid afkastningen, jämlikt 17 § i instruktionen för taxeringsmyndigheterna, sådan denna § lydde enligt Kungl. kungörelsen den 2 december 1892, borde kapitaliseras efter sex procent, taxeringsvärdet måtte nedsättas å den inom Vänersnäs socken belägna delen af kronoparken Halleberg till 12,500 kronor, å den inom Flo socken belägna delen af kronoparken Hunneberg till 25,000 kronor och å den inom Larfs socken belägna delen af kronoparken Edsmären till 13,500 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, 26 och 27 september 1893, med afslag å klagandens berörda yrkande, fastställt taxeringsnämndens beslut i fråga om taxeringen af den del af kronoparken Edsmären, som vore belägen inom Larfs socken, samt beträffande taxeringen af den del af kronoparken Halleberg, som vore belägen inom Vänersnäs socken, och af den del af kronoparken Hunneberg, som vore belägen inom Flo socken, icke gjort annan ändring i taxeringsnämndens uppskattning, än att taxeringsvärdena bestämdes för den förra af dessa fastigheter till trettiosjutusen kronor och för den senare fastigheten till åttiotusen kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 25 september 1894 sig utlåtit, att, som klaganden till stöd för yrkandet om nedsättning i ifrågavarande kronoparkers taxeringsvärden åberopat allenast uppgifter om kronoparkernas nettoafkastning för år 1892, hvilken klaganden ansett böra läggas till grund för bestämmande af dessas taxeringsvärden, men vid det förhållande att uppgifterna om berörda nettoafkastning afsåge blott ett enda år och att utredning saknades om de grunder, efter hvilka nettoafkastningen beräknats, desamma ej kunde anses lämna erforderlig ledning för bedömande af ifrågavarande fastigheters verkliga värden; alltså funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 21 februari 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner skäl icke hafva

förekommit ledande till ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

89.

Resolution på und. besvär af borgmästaren J. E. Kylander i fråga om sjökaptenen F. A. A. Anderssons beskattning år 1893 i Vadstena för inkomst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, borgmästaren Johan Erik Kylander, i egenskap af kronans ombud hos 1893 års taxeringsnämnd för staden Vadstena, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan sjökaptenen Frans Axel August Andersson i en till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Östergötlands län ingifven och från bemälda myndighet till Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt öfverlämnad skrift yrkat, att, enär han, hvilken vore befälhafvare å den i Malmö hemmahörande ångaren »Sigurd», blifvit för år 1893 mantalsskrifven och för inkomst taxerad icke blott i Malmö utan äfven i Vadstena, å hvilken senare ort inkomsten uppskattats till 2,000 kronor, taxeringen i Vadstena måtte undanrödjas samt Andersson förklaras berättigad återfå bevillning, 20 kronor, tilläggsbevillning, 6 kronor, äfvensom andra utskylder och debetsedelslösen, tillhopa 7 kronor 2 öre, som honom i Vadstena för år 1893 påförts och af honom erlagts,

så har kammarrätten genom utslag den 15 maj 1895 af anförda orsaker, med undanrödjande af Anderssons inkomsttaxering år 1893 i Vadstena, förklarat honom berättigad att ur kronans kassa återfå den af honom på grund af samma taxering erlagda bevillning och tilläggsbevillning, 26 kronor, samt, hvad anginge Anderssons yrkande i hvad det afsåge andra afgifter än bevillning, funnit samma yrkande ej föranleda annat kammarrättens yttrande, än att Andersson ägde att med afseende å dessa hos vederbörande göra framställning;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande att Kungl. Maj:t måtte, med upphäfvande af kammarrättens utslag, förklara Andersson hafva varit för år 1893 rätteligen mantals- och skattskrifven i Vadstena; Gifven Stockholms slott den 21 februari 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden icke i sin egenskap af kronoombud hos taxeringsnämnden är behörig att öfverklaga kammarrättens utslag, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

90.

Resolution på und. besvär af ingeniören C. G. Smith i fråga om klagandens beskattning år 1894 i staden Karlshamn för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, ingeniören C. G. Smith i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 22 september 1894 taxerat klaganden i staden Karlshamn för femtusen kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär och därvid yrkat, att, då han, som idkade stenhuggerirörelse i Hellaryds, Asarums och Mörrums socknar, hvarest inkomsten af rörelsen jämväl beskattats, icke i Karlshamn utöfvat annan verksamhet än utskeppning af huggen sten, taxeringen i Karlshamn måtte upphäfvas,

så har kammarrätten i utslag den 22 maj 1895 sig utlåtit, att, som klaganden, efter hvad upplyst vore, å förhyrd plats vid hamnen i Karlshamn hållit ständigt upplag af sten och jämväl låtit densamma därstädes före utskeppningen sorteras, alltså och då klaganden vid sådant förhållande måste anses, jämlikt § 12 mom. d) i gällande bevillningsförordning, hafva varit i Karlshamn skattskyldig för inkomst af rörelse, samt klaganden icke visat, att taxeringen vore för hög, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 28 februari 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

91.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Norrköping i fråga om ångbåtsbolaget Bråvikens inkomsttaxering för år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Norrköping i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning år 1894 i nämnda stad föreslagit, att ångbåtsbolaget Bråviken skulle taxeras för 1,400 kronors inkomst af bolagets ångare »Bråviken» och »Blenda»,

men stadens taxeringsnämnd för samma år, enär det icke kunde lagligen tillåtas bolaget att från årsvinsten afräkna, utom rustningskostnader, äfven 5 procent af båtarnas värden, taxerat bolaget för 4,200 kronors inkomst af rörelse,

så och efter det bolaget hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget vore berättigadt till afdrag för den minskning i värde, som dess ångbåtar genom begagnandet lede, samt denna minskning måste antagas årligen uppgå åtminstone till 5 procent af värdet, taxeringsnämndens åtgärd måtte ändras och bevillningsberedningens förslag fastställas,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1894, enär afdrag för slitning af bolagets ångbåtar borde medgifvas endast under förutsättning, att motsvarande afskrifning, beräknad efter fartygens under näst föregående året bokförda värde, verkligen blifvit i bolagets räkenskaper verkställd, men dylik afskrifning, enligt hvad inom nämnden upplysts, icke i räkenskaperna ägt rum, förty ogillat berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 mars 1895 sig utlåtit, att, som vid beräkning af bolagets beskattningsbara inkomst bolaget måste anses berättigadt att för den minskning i värde, som de i bolagets rörelse använda ångbåtar genom slitning årligen lede, åtnjuta det af bolaget påyrkade afdrag af 5 procent å ångbåtarnas värde; alltså och då taxeringsmyndigheterna, enligt hvad handlingarna utvisade, beräknat, att bolagets inkomst, därest ofvan omförmälda afdrag medgåfves, uppginge till 1,400 kronor, samt anledning till antagande, att inkomsten uppgått till högre belopp, icke förekommit, funne kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut,

förklara bolaget skyldigt att för år 1894 i Norrköping erlägga bevillning för allenast ettusen fyrahundra kronors inkomst: Gifven Stockholms slott den 28 februari 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

92.

Resolution på und. besvär af lykttändaren E. Johansson i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, lykttändaren Erik Johansson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för Nikolai församling i Stockholm taxerat klaganden för sjuhundrafemtio kronors inkomst af allmän tjänst och ettusen sjuhundrafemtio kronors inkomst af den utaf klagandens hustru idkade handelsrörelse,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, då klaganden och hans hustru lefde åtskilda samt den inkomst hustrun beredde sig, tillfölle henne ensam, hon särskildt för sig måtte varda därför taxerad samt klaganden förty beskattas endast för sin förberörda till 750 kronor uppskattade inkomst af tjänst med rätt att å nämnda belopp åtnjuta bevillningsfritt afdrag,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1894, enär den omständighet, att makarne Johansson lefde åtskilda, icke författningsenligt föranledde därtill, att särskild debetsedel finge för hvardera maken utfärdas, ogillat klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, enligt utslag den 2 oktober 1895 funnit besvären icke förtjäna afseende;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att klagandens i målet framställda påstående måtte bifallas eller, därest berörda yrkande ej vunne nådigt afseende, att

beräkningen af klagandens inkomst af allmän tjänst måtte nedsättas till 700 kronor; Gifven Stockholms slott den 6 mars 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

93.

Resolution på und. besvär af samfundet Frälsningsarméen i fråga om klagandens taxering år 1894 i Helsingtuna socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, samfundet Frälsningsarméen i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för Helsingtuna socken dels åsatt klagandens inom socknen belägna bönehus »Nordstjärnan» ett taxeringsvärde af 15,000 kronor och dels taxerat klaganden för ettusen femhundra kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

samt klaganden hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, då nämnda fastighet icke vore af beskaffenhet, att klaganden däraf kunde draga någon inkomst, utan endast utgjordes af ett bönehus, hvarest Frälsningsarméens andaktsöfningar förrättades, samt de inträdesafgifter, som understundom af besökande upptoges, endast användes till bestridande af utgifterna för husets underhåll, städning, belysning, uppvärmning med mera, klaganden måtte, jämlikt stadgandet i § 4 mom. b) i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892, från utgörande af fastighetsbevillning för sitt omförmälda bönehus varda befriad,

men pröfningsnämnden enligt beslut den 24 september 1894 ogillat klagandens berörda yrkande såsom obestyrkt och icke grundadt på skäl, som mot upplysta förhållanden och föregående beskattningsmyndigheters uttalade åsikter syntes pröfningsnämnden böra föranleda till ändring i taxeringsnämndens beslut,

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt anfört besvär öfver pröfningsnämndens berörda beslut under fullföljd af sitt förut i målet gjorda påstående äfvensom framställt yrkande därom, att den klaganden ågångna taxering för inkomst af rörelse inom Helsingtuna socken måtte varda upphäfd, har kammarrätten i utslag den 8 april 1895 sig utlåtit, att, enär, på grund af hvad i målet förekommit, klaganden finge antagas sålunda bereda sig inkomst af ifrågavarande byggnad, att lägenheter i densamma vore upplåtna till bostad för personer, anställda i klagandens tjänst, och klaganden följaktligen på grund af stadgandena i 4 § mom. b) i ofvan omförmälda Kungl. förordning vore pliktig att utgöra fastighetsbevillning för så stor del af byggnadens värde, som efter fem för hundra motsvarade det belopp, hvartill klagandens omförmälda inkomst kunde skattas, ty och som klaganden ej visat, i hvad mån nämnda del af fastighetsvärdet understege 15,000 kronor, funne kammarrätten skäligt fastställa pröfningnämndens rörande fastighetstaxeringen meddelade beslut, likasom, enär, genom hvad klaganden själf uppgifvit, finge anses ådagalagdt, att klaganden år 1894 inom Helsingtuna socken utöfvat verksamhet af beskaffenhet att kunna tillföra klaganden inkomst, klagandens yrkande om undanrödjande af den i sådant afseende klaganden åsatta taxering ej kunde vinna bifall; Gifven Stockholms slott den 10 april 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klagandens yrkande om befrielse från den klaganden af taxeringsnämnden för Helsingtuna socken åsatta taxering för inkomst, hvilken taxering af pröfningsnämnden lämnats oförändrad, först hos kammarrätten framställts, samt samma yrkande vid sådant förhållande ej mot stadgandet i § 62 i bevillningsförordningen bort af kammarrätten till pröfning upptagas, finner Kungl. Maj:t berörda yrkande ej förtjäna afseende.

Vidkommande åter klagandens talan, så vidt den afser befrielse från bevillning för klagandens ifrågavarande, inom Helsingtuna socken belägna fastighet, så, enär samma fastighet, hvilken användes för andaktsöfningar, är att hänföra till bönehus, samt klaganden ej, så vidt visadt blifvit, af densamma uppbär inkomst af beskaffenhet att utgöra föremål för beskatt-

ning, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag i denna del, befria klaganden från erläggande af bevillning för berörda fastighet. Hvilket etc.

94.

Resolution på und. besvär af landskamereraren I. Törnebladh samt t. f. landskamererarne C. A. Wahlgren och J. Hofman Bang i fråga om framställd anmärkning vid granskning af Stockholms läns landsbok för år 1893 och landtränterispecialräkningen.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamereraren I. Törnebladh samt tillförordnade landskamererarne C. A. Wahlgren och J. Hofman Bang i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts revisionsafdelnings första kontor efter granskning af Stockholms läns landsbok för år 1893 och landtränterispecialräkningen i framställd anmärkning yrkat, att, enär till nedan omförmälda bevillningsberedningsordförande för inställelse vid taxeringsnämnds sammanträden utbetalts ersättning, nämligen enligt anordning den 29 juli 1893 till landtbrukaren H. Almroth för åren 1891—1893 27 kronor, enligt anordning den 29 september 1893 till kammarherren C. F. Braunerhielm 15 kronor 60 öre, till friherre W. Löwen 19 kronor 20 öre, till förvaltaren J. A. Bohman 15 kronor, till godsägaren Emil Fryberg 12 kronor och till förvaltaren C. L. Östman 12 kronor, enligt anordning den 28 oktober 1893 till förvaltaren C. M. Melin 9 kronor, till öfverstelöjtnanten W. Nisbeth 13 kronor 20 öre, till landtbrukaren J. Wener 18 kronor och till godsägaren H. A. Husén 22 kronor 10 öre, enligt anordning den 27 november 1893 till friherre A. V. Giertta 24 kronor och till länsmannen J. Söderlund 12 kronor 60 öre samt enligt anordning den 27 december 1893 till godsägaren H. Zetterberg för åren 1887—1893 81 kronor 60 öre, men ifrågavarande bevillningsberedningsordförande, enligt hvad taxeringsnämndernas protokoll utvisade, jämväl varit ledamöter i de taxeringsnämnder, för inställelse vid hvilka ersättning utbetalts, och i sistberörda egenskap varit skyldiga

att utan ersättning inställa sig vid vederbörande taxeringsnämnds sammanträde, utanordnade 281 kronor 30 öre måtte fastställas till betalning,

så har kammarrätten i utslag den 24 oktober 1895 sig utlåtit, att, som ostridigt vore, att enhvar af ofvanbemälda personer varit ledamot i den taxeringsnämnd, för inställelse hvari ersättning till honom utanordnats, men ledamot i taxeringsnämnd för sin inställelse vid nämndens sammanträde ej ägde åtnjuta särskild ersättning, funne kammarrätten skäligt att, med gillande af anmärkningen, fastställa anmärkta, till siffran utan erinran lämnade beloppet tvåhundraåttioen kronor 30 öre till betalning sålunda, att klaganden Wahlgren, som undertecknat anordningen den 29 juli 1893, skulle ansvara för tjugusju kronor, klaganden Hofman Bang, som underskrifvit anordningen den 29 september 1893, skulle ansvara för sjuttiotre kronor 80 öre, och klaganden Törnebladh, på hvilkens föredragning de öfriga medlen utanordnats, skulle ansvara för etthundraåttio kronor 50 öre, klagandena likväl öppet lämnadt enhvar att sitt hos vederbörande efter befogenhet återsöka; Gifven Stockholms slott den 10 april 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

95.

Resolution på und. besvär af handlanden J. O. Andersson i Lindesberg i fråga om klagandens beskattning år 1894 för inkomst af rörelse i staden Nora.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden J. O. Andersson i Lindesberg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Nora stads bevillningsberedning år 1894 föreslagit, att klaganden skulle taxeras för 30,000 kronors inkomst af den utaf honom i sistnämnda stad utöfvade vin- och spirituosahandel.

samt stadens taxeringsnämnd höjt beräkningen af klagandens ifrågavarande inkomst från föreslagna 30,000 kronor till 33,462 kronor,

så och efter det klaganden hos Örebro läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen, vid hvilken icke borde beräknas den af klaganden erlagda försäljningsafgiften, 23,467 kronor 50 öre, måtte nedsättas till 8,197 kronor 33 öre, till hvilket belopp den verkliga nettoinkomsten af rörelsen under år 1893 uppgått, eller åtminstone till 12,884 kronor 34 öre,

samt pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1894, enär ofvan omförmälda afgift 23,467 kronor 50 öre icke vore att betrakta såsom utskyld eller skatt utan fastmera såsom ett arrende, nedsatt taxeringen till 12,884 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest allmänna rådstugan i staden Nora häröfver anfört besvär, i utslag den 14 maj 1895 sig utlåtit, att, som, jämlikt § 10 mom. 3 a) i gällande bevillningsförordning, vid taxeringen af klagandens inkomst af ifrågavarande, utaf honom i staden Nora utöfvade rörelse afdrag icke finge äga rum för den af klaganden erlagda afgift för minuterings- och utskänkningsrättigheterna, 23,467 kronor 50 öre, funne kammarrätten, med ändring af pröfningsnämndens beslut, skäligt att, i enlighet med Nora stads yrkande, till det af taxeringsnämnden beräknade belopp, trettiotretusen fyrahundrasextiosju kronor, bestämma den inkomst af rörelse, för hvilken klaganden skulle för år 1894 i staden Nora utgöra bevillning; Gifven Stockholms slott den 10 april 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

96.

Resolution på und. besvär af grosshandlaren E. Svan, såsom innehafvare af firman Rothenborg & C:o, i fråga om klagandens beskattning år 1894 i staden Göteborg för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, grosshandlaren Edvard Svan, såsom innehafvare af firman Rothenborg & C:o, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i staden Göteborg år 1894 taxerat klaganden för 30,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som år 1893 bruttovinsten å klagandens rörelse utgjort 29,756 kronor 32 öre, men omkostnaderna och förlusterna därå uppgått till 42,722 kronor 46 öre, däribland »handelsomkostnader» till 7,858 kronor 52 öre, skatter till 2,067 kronor 2 öre och förluster i konkurser och å ackorder till 17,360 kronor 35 öre, samt rörelsen förty gått med förlust af 12,966 kronor 14 öre, klaganden måtte varda från taxeringen befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1894, enär uppgift saknades om de särskilda poster, hvilka inginge i utgiftsbeloppet 7,858 kronor 52 öre, hvilket möjligen kunde inrymma utgifter, som vid inkomstberäkningen icke finge afdragas, samt afdrag obehörigen blifvit gjorda ej mindre för skatter till belopp af 2,067 kronor 2 öre, än äfven för förluster å konkurser och ackorder till belopp af 17,360 kronor 35 öre, hvilka förluster syntes böra betraktas såsom kapitalförluster och ej såsom minskning i årets inkomster, förty och då ett af klaganden i målet åberopadt intyg för öfrigt icke uteslöte möjligheten däraf, att äfven andra afdrag olagligen ägt rum vid inkomstens beräkning, afslagit klagandens yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 20 september 1895 sig utlåtit, att, som vid beräkningen af ifrågavarande beskattningsbara inkomst klaganden icke vore berättigad att från bruttovinsten å rörelsen, 29,756 kronor 32 öre, åtnjuta afdrag för utskylder 2,067 kronor 2 öre, samt klaganden icke visat skäl för befogenheten af att från nämnda vinst afräkna vare

sig 17,360 kronor 35 öre, utgörande förluster i konkurser och å ackorder, eller ofvan omförmälda post å 7,858 kronor 52 öre, men anledning saknades till antagande, att något af de utaf klaganden i öfrigt påyrkade afdrag varit obehörigt, alltså funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att klaganden skulle för år 1894 i Göteborg erlägga bevillning för en till fjortontusen trehundratjugu kronor uppskattad inkomst;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring under fortsatt yrkande om befrielse från den klaganden ågångna taxering för inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 1 maj 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

97.

Resolution på und. besvär af byggmästaren C. O. Lundberg i fråga om klagandens taxering år 1894 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, byggmästaren C. O. Lundberg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Stockholms stads vederbörande taxeringsnämnd år 1894 taxerat klaganden för 14,000 kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, af hvilket belopp, enligt anteckning i taxeringslängden, 10,000 kronor ansetts härflyta af »Sveasalens varieté- och schweizerirörelse» samt 4,000 kronor af den utaf klaganden utöfvade byggnadsverksamhet,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, då varieté- och schweizerirörelsen i Sveasalen år 1893 gått med förlust och klaganden sistberörda år icke utöfvat annan byggnadsverksamhet, än att han själf verkställt bättringar å egna fastigheter, taxeringen måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1894, enär klaganden icke kunde anses hafva förebringat sådan utredning angående varieté- och schweizerirörelsen i Sveasalen,

att däraf slutas kunde, att den öfverklagade taxeringen i detta afseende vore för hög, samt det inom nämnden upplysts, att klaganden, som vore ägare till en mängd fastigheter i Stockholm, själf verkställde alla reparationer å dessa och inkomsten af denna byggnadsverksamhet ansåges icke kunna taxeras till lägre belopp än 4,000 kronor, ogillat klagandens yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 17 juli 1895 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, då den af klaganden utöfvade byggnadsverksamhet, hvilken, enligt hvad ostridigt vore, endast bestått i verkställande af bättringar å egna fastigheter, icke vore att hänföra till handtverk eller näring, för inkomst hvaraf bevillning enligt 7 och 8 §§ bevillningsförordningen skulle erläggas, taxeringen nedsattes till tiotusen kronor; Gifven Stockholms slott den 1 maj 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

98.

Resolution på und. besvär af Stockholms enskilda bank i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms enskilda bank i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Nikolai församling i hufvudstaden år 1894 taxerat klaganden för en till 2,742,127 kronor beräknad inkomst,

samt klaganden hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, då i taxeringsnämndens inkomstberäkning medtagits ej mindre 104,989 kronor 60 öre, som klaganden från bruttoinkomsten afräknat för omändring och inredning af bankokalerna i klagandens fastighet i Stockholm, än ock 24,737 kronor 34 öre, utgörande klagandens utskylder för år 1892, men

förstnämnda belopp användts endast till egendomens underhåll och banklokalernas försättande i tidsenligt skick och följaktligen icke kunde hänföras till fast egendoms förbättring, samt klaganden redan år 1893 taxerats för sistnämnda belopp, afdrag måtte medgifvas för båda beloppen, äfvensom att vid inkomstberäkningen i Stockholm jämväl måtte afdragas dels 5,000 kronor, hvarmed afdelningskontorets i Södertälge taxering blifvit höjd utöfver det af klaganden uppgifna belopp, dels ock ett belopp, motsvarande fem procent af taxeringsvärdet å den del af klagandens fastighet, som användes för klagandens verksamhet,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1894, enär upplyst blifvit, att klagandens utskylder för år 1892 icke varit inberäknade i det belopp, hvarför klaganden år 1893 taxerats, samt hvad klaganden användt för verkställande af omändringsarbeten i klagandens fastighet i Stockholm vore att hänföra till fast egendoms förbättring och förty, jämlikt § 10 mom. 3 d) i gällande bevillningsförordning, icke finge vid taxeringen afdragas, allenast på det sätt bifallit klagandens yrkande, att efter afdrag af fem procent af fastighetens taxeringsvärde eller 15,000 kronor minskadt med det hyresbelopp 6,600 kronor, som fastigheten beräknades lämna, taxeringen bestämdes i jämnadt tal till 2,733,727 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 24 juli 1895 sig utlåtit, att kammarrätten ej funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, enär, enligt hvad kronans ombud upplyst, klagandens utskylder för år 1892 icke blifvit i klagandens uppgift om inkomsten af 1893 års rörelse frånräknade, hvadan ofvan omförmälda 24,737 kronor 34 öre, hvartill klagandens utskylder för år 1892 af beskattningsnämnderna beräknats, icke bort tilläggas det af klaganden uppgifna inkomstbeloppet, samt klaganden i Södertälge taxerats för 10,000 kronors inkomst i stället för det af klaganden för afdelningskontoret därstädes uppgifna inkomstbeloppet, 5,000 kronor, till följd hvaraf motsvarande minskning i hufvudkontorets taxering borde äga rum, klagandens år 1894 i Nikolai församling beskattningsbara inkomst nedsattes till 2,703,990 kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande om bifall jämväl till sitt förut i målet framställda påstående beträffande rätt till afdrag från beskattningsbara beloppet för

hvad klaganden utgifvit för omändring och inredning af klagandens fastighet i Stockholm eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att, enär enligt företedt intyg för fastighetens nödiga underhåll ifrågavarande år arbeten å densamma varit erforderliga, motsvarande en kostnad af minst en femtedel af de 104,989 kronor 60 öre, klaganden å fastigheten nedlagt, taxeringen måtte nedsättas med en femtedel af sistnämnda belopp: Gifven Stockholms slott den 1 maj 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring, än att, enär klaganden numera må anses hafva ådagalagt, att af de arbeten, som klaganden för en kostnad af 104,989 kronor 60 öre under ifrågavarande år verkställt för omändring och inredning at banklokalerna i klagandens fastighet i Stockholm, sådana arbeten till värde af en femtedel af nämnda belopp varit erforderliga för fastighetens nödiga underhåll, samt afdrag för kostnad af sistnämnda slag jämlikt § 10 mom. 4 c) i bevillningsförordningen må vid beräkning af skattskyldigs inkomst af arbete äga rum, klagandens beskattningsbara inkomst för år 1894 bestämmes till ett med 20,997 kronor 92 öre minskadt, belopp eller i jämnadt tal till två millioner sexhundraåttiotvåtusen niohundranittiotvå kronor. Hvilket etc.

99.

Resolution på und. besvär af öfversten friherre C. W. H. Leuhusen i fråga om klagandens beskattning år 1894 i staden Örebro för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, öfversten friherre C. W. H. Leuhusen i underdånighet anfört däröfver, att, sedan taxeringsnämnden i staden Örebro år 1894 genom beslut, som Örebro läns pröfningsnämnd lämnat utan ändring, taxerat klaganden för niotusen åttahundraåttio kronors inkomst af allmän tjänst,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 21 augusti 1895 sig utlåtit, att, som enligt stadgande i 62 § af gällande bevillningsförordning klagandens besvär skolat till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i nämnda län ingifvas före klockan tolf å sista helgfria dag i december 1894, vid påföljd att desamma eljest icke blefve till pröfning upptagna, men besvären, efter hvad Kungl. Maj:ts befallningshafvande upplyst, till Kungl. Maj:ts befallningshafvande ingifvits först den 2 februari 1895, alltså funne kammarrätten besvären icke kunna komma under pröfning; Gifven Stockholms slott den 1 maj 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

100.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sala i fråga om kyrkoherden C. L. Lindbergs beskattning år 1894 för inkomst af allmän tjänst.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Sala i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för nämnda stad beskattat kyrkoherden i Sala stadsförsamling C. L. Lindberg för 5,833 kronors inkomst af allmän tjänst,

så och efter det kyrkoherden Lindberg hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen, utom med 96 kronor, afgift till prästerskapets änke- och pupillkassa, med 2,489 kronor, utgörande till honom erlagdt arrende för hemmanet Laggarbo, af hvilken fastighet, som före delningen af Sala stads- och landsförsamlingars pastorat den 25 april 1871 utgjort en del af kyrkoherdebostället i pastoratet, enligt Kungl. Maj:ts resolution samma dag kyrkoherden i stadsförsamlingen skulle åtnjuta arrendeafkomsten, med skyldighet dock att däraf till kyrkoherden i landsförsamlingen årligen afstå 315 kubikfot spannmål,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1894, jämte det pröfningsnämnden medgifvit afdrag för omförmälda 96 kronor, däröfver klagan ej vidare förts, tillika, enär ifrågavarande fastighet måste anses kyrkoherden Lindberg på lön anslagen, bifallit yrkandet, att taxeringen måtte nedsättas med det arrendeafgiften motsvarande belopp af 2,489 kronor, i följd hvaraf kyrkoherden Lindbergs år 1894 beskattningsbara inkomst af allmän tjänst bestämdes till tretusen tvåhundrafyrtioåtta kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 11 oktober 1895 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 9 maj 1896.

Kungl. Majt:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

101.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Södertälje i fråga om grosshandlaren N. Krooks med firma Krook, Åhrberg & C:o taxering för inkomst år 1893 i nämnda stad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Södertälje i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan grosshandlaren Napoleon Krook med firma Krook, Åhrberg & C:o, som år 1893 med kontor i Stockholm idkat grosshandel med eldfarliga oljor, för nämnda år af vederbörande taxeringsnämnder taxerats för inkomst af rörelse dels inom Ladugårdslands församling i Stockholm till fyrtiotusen kronor och dels inom staden Södertälje till 3,000 kronor,

samt Krook hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär firman icke i Södertälje drefve någon rörelse utan allenast å förhyrd plats inom staden hade upplag af eldfarliga oljor, taxeringen i Södertälje måtte varda undanröjd,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 25, 26, 27 och 28 september 1893, enär enligt upplysningar, som i nämnden meddelades, berörda upplag, som måste medföra olägenhet för trakten, utgjorde en väsentlig förutsättning för affärens bedrifvande, och försäljning ägde rum direkt från upplaget, samt vid sådant förhållande Krook, som mot det belopp, hvartill inkomsten af rörelsen uppskattats, icke gjort anmärkning, måste anses drifva en hufvudsaklig gren af sin rörelse i Södertälje och således böra för densamma där taxeras, ogillat Krooks berörda yrkande,

så och efter det Krook hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär med yrkande, att, som hela inkomsten af den utaf firman utöfvade handelsrörelse vore beskattad i Stockholm och från upplaget i Södertälje någon försäljning icke ägde rum, det måtte alltså, och då nämnda upplag bestode allenast af gropar, inrättade ofvan marken, samt någon personal ej vore för upplagets handhafvande anställd i Södertälje, den därstädes vidtagna taxeringsåtgärden varda undanröjd, eller ock, där detta yrkande ej vunne bifall, att taxeringen i Stockholm måtte nedsättas med det i Södertälje beskattade belopp,

har kammarrätten i utslag den 14 december 1894, med afseende å hvad upplyst blifvit rörande beskaffenheten och omfattningen af Krooks ifrågavarande verksamhet i Södertälje,* funnit skäligt undanrödja den honom därstädes åsatta taxering; Gifven Stockholms slott den 15 maj 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

* Enligt företedt intyg hade firman under år 1893 hyrt mark för upplag, på sätt firman angifvit, af eldfarliga oljor; men hade firman hvarken vid oljeupplaget eller i Södertälje försäljninglokal eller kontor eller någon personal där anställd.

102.

Resolution på und. besvär af Spånga sockens kommunalstämma i fråga om Stockholm—Västerås—Bergslagens trafikaktiebolags taxering år 1894 för inkomst af rörelse vid Riddersviks station.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Spånga sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Stockholm—Västerås—Bergslagens trafikaktiebolag, som idkade järnvägstrafik, hos 1894 års bevillningsberedning för Spånga socken företett utdrag ur bolagets räkenskaper för år 1893, utvisande, att, sedan afdrag skett dels för drift- och underhållskostnader med 854,881 kronor 3 öre, däraf 292,560 kronor 1 öre upptagits för »banafdelningen», dels för räntor å obligationslån med 288,391 kronor och dels för slitning och försämring af den rullande materielen med 40,000 kronor, bolagets behållna vinst nämnda år utgjort 275,160 kronor; samt bolaget därvid tillika uppgifvit, att af sistnämnda summa jämte af bolaget med tillhopa 19,409 kronor 1 öre erlagda utskylder belöpt å Spånga och Riddersviks stationer i Spånga socken tillsammans 8,732 kronor 64 öre, hvaraf 2,077 kronor 41 öre utgjorde inkomsten vid Spånga station, 4,936 kronor 6 öre inkomsten vid Riddersviks station och 1,719 kronor 17 öre bolagets utskylder i ifrågavarande socken,

men bevillningsberedningen ansett, att, enär bolaget, som genom ett mellan Stockholms stad och bolaget den 24 september 1889 upprättadt kontrakt förbundit sig, bland annat, att mot vissa afgifter dels verkställa transport af latrin- och sopvagnar mellan Stockholms Norra eller Tomteboda station och Spånga station samt å staden tillhöriga Spånga—Löfsta järnväg, med skyldighet för staden att tillsläppa och underhålla erforderliga vagnar, dels ock med vissa i kontraktet angifna undantag ombesörja underhållet af nämnda järnväg, af Stockholms stad emottagit visst belopp för samma järnvägs och den därtill hörande materielens underhåll, samt bolagets ofvannämnda obligationslån icke hade något samband med trafikerandet af samma järnväg, afdrag från bruttoinkomsten af trafiken vid Riddersviks å ifrågavarande järnväg belägna station icke bort ske för någon del vare sig af utgifterna för »ban-

afdelningen» 292,560 kronor 1 öre eller af det för slitning och försämring af rullande materiel afskrifna belopp 40,000 kronor eller af räntorna å berörda obligationslån 288,391 kronor, samt att förty behörig del af dessa belopp borde läggas till det af bolaget för Riddersviks station uppgifna inkomstbelopp, i öfverensstämmelse hvarmed bevillningsberedningen föreslagit, att bolagets beskattningsbara inkomst af rörelse vid Riddersviks station skulle beräknas till 16,075 kronor och att förty bolaget, hvars inkomst af rörelse vid Spånga station jämte utskylder af bevillningsberedningen uppskattats enligt bolagets uppgift, skulle i Spånga socken taxeras för 19,871 kronors inkomst, samt taxeringsnämnden för Spånga socken, med godkännande af bevillningsberedningens förslag, bestämt taxeringen till sistnämnda belopp,

så och efter det Stockholms läns pröfningsnämnd, hvarest bolaget yrkat, att bolagets taxering för inkomst af rörelse vid Riddersviks station måtte nedsättas till 4,936 kronor, genom beslut vid sammanträde den 20 och 21 september 1894, enär skäl icke syntes förevara till afvikelse från de vid 1893 års beskattning följda, af samma års pröfningsnämnd godkända och jämväl år 1894 tillämpade grunder för bolagets taxering, funnit bolagets talan icke kunna bifallas,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget anfört besvär öfver pröfningsnämndens beslut, i utslag den 24 oktober 1895 sig utlåtit, att, enär hvad i målet förekommit icke föranledde därtill, att den å Riddersviks station belöpande andelen af bolagets år 1894 beskattningsbara inkomst öfverstege det af bolaget i sådant afseende uppgifna belopp 4,936 kronor 6 öre jämte vederbörlig andel af bolagets utskylder, blefve, med ändring af pröfningsnämndens beslut angående bolagets taxering i Spånga socken, det inkomstbelopp, för hvilket bolaget skulle för år 1894 därstädes erlägga bevillning, nedsatt till åttatusen sjuhundratrettiotvå kronor; Gifven Stockholms slott den 15 maj 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

103.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå i fråga om aktiebolaget Bodträskfors' beskattning år 1894 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Luleå i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 4 juli 1895 meddelade utslag i fråga om aktiebolaget Bodträskfors' beskattning år 1894 för inkomst af trävarurörelse, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 15 maj 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat, bland annat,

att bolaget af vederbörande taxeringsnämnder år 1894 taxerats, förutom å andra orter, i Jakobs och Johannes' församling i Stockholm för 24,000 kronors inkomst af rörelse och i staden Luleå för 53,000 kronors inkomst af trävarurörelse;

att bolaget, under åberopande af utdrag ur bolagets räkenskaper för år 1893, enligt hvilket bolagets vinst samma år uppgått till 53,773 kronor 98 öre, hos Stockholms stads pröfningsnämnd yrkat, att, som bolaget väl hade sitt hufvudkontor förlagdt i Stockholm, men i öfrigt bedrefve hela sin rörelse i Norrbottens län, bolagets taxering i Stockholm måtte bestämmas till en fjärdedel af nämnda belopp och sålunda nedsättas till 13,443 kronor 49 öre;

att sagda pröfningsnämnd genom beslut den 28 september 1894 ogillat berörda yrkande, samt, enär i öfverensstämmelse med förut i liknande beskattningsärende tillämpad grund tre femtedelar af bolagets vinst borde taxeras i Stockholm, höjt taxeringen därstädes till jämnadt belopp af 32,264 kronor;

att bolaget hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, bland annat, att bolaget, som för en fjärdedel af sin inkomst borde beskattas i Stockholm, måtte för öfriga tre fjärdedelar af inkomsten taxeras i Luleå stad och i Edefors' socken af nämnda län med den fördelning emellan sistnämnda beskattningsorter, att i Luleå blefve beskattadt dubbelt så stort belopp som i Edefors' socken;

att sistberörda pröfningsnämnd genom beslut den 24 september 1894, enär bolaget enligt åberopadt räkenskapsutdrag af sin handels- och trävarurörelse år 1893 haft en inkomst af 53,773 kronor 98 öre samt därtill kunde läggas afskrifningar å fordringar jämte utskylder, bestämt bolagets beskattningsbara inkomst af trävarurörelse till femtiotretusen kronor samt föreskrifvit, att, som bolaget hade kontor och förädlingsverk i Luleå och dess trävarurörelse uteslutande bedrefves därstädes, bolaget skulle för hela sin sålunda bestämda inkomst af trävarurörelse taxeras i nämnda stad;

att bolaget hos kammarrätten anfört besvär öfver bägge ofvannämnda pröfningsnämnders beslut och däri, jämte det bolaget framställt påstående i fråga om beräkningen af bolagets beskattningsbara inkomst, tillika yrkat, att samma inkomst måtte till taxering fördelas å Stockholms stad, staden Luleå och Edefors' socken enligt den fördelningsgrund, bolaget hos Norrbottens läns pröfningsnämnd föreslagit, eller, därest annan fördelningsgrund blefve bestämd, sådant beslut måtte meddelas, att bolaget icke för någon del af sin inkomst blefve å flere orter beskattadt;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget dels fastställt Norrbottens läns pröfningsnämnds beslut, för så vidt därigenom bolagets yrkande, att af dess inkomst af trävarurörelse viss del skulle beskattas i Edefors' socken, blifvit underkändt, dels ock beträffande bolagets taxering för inkomst af trävarurörelse i Stockholm och Luleå sig utlåtit, att, som bolaget icke ådagalagt, att dess sammanlagda, år 1894 beskattningsbara inkomst af sådan rörelse understigit det af pröfningsnämnden i Norrbottens län beräknade beloppet, 53,000 kronor, samt, med afseende å hvad i målet förekommit, antagas finge, att af berörda inkomst en fjärdedel borde beskattas i Stockholm och tre fjärdedelar i Luleå, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndernas beslut, att beloppet af den inkomst, för hvilken bolaget för år 1894 skulle erlägga bevillning, bestämdes i Stockholm till trettontusen tvåhundrafemtio kronor och i Luleå till trettioniotusen sjuhundrafemtio kronor; samt

att klagandena i de underdåniga besvären yrkat, att bolaget för hela sin, af Norrbottens läns pröfningsnämnd till 53,000 kronor beräknade inkomst af trävarurörelse för 1894 måtte erlägga bevillning i Luleå stad.

Detta med hvad mera handlingarna i målet innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

104.

Resolution på und. besvär af godsägaren G. Ringborg i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, godsägaren Gustaf Ringborg i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för Kvillinge socken taxerat klaganden för 5,000 kronors inkomst af kapital,

samt klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär han under år 1893 väl haft en kapitalvinst af 4,856 kronor 19 öre å försäljning af aktier, men ej åtnjutit någon beskattningsbar inkomst, han måtte varda från omförmälda taxering befriad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1894, enär nyssnämnda vinst måste anses såsom en beskattningsbar inkomst, med ogillande af klagandens talan fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 15 augusti 1895 sig utlåtit, att, som klaganden icke rörande tiden för och de närmare omständigheterna vid förvärfvet och försäljningen af omförmälda aktier förebragt sådan utredning, att däraf kunde bedömas, huruvida den genom försäljningen uppkomna vinst finge såsom kapitalförvärf eller såsom beskattningsbar inkomst anses, alltså blefve pröfningsnämndens beslut allenast i så mått ändradt, att klaganden skulle för år 1894 i Kvillinge socken erlägga bevillning för inkomst till belopp af 4,856 kronor; Gifven Stockholms slott den 20 maj 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som med afseende å

den af klaganden numera förebragta utredning rörande de omständigheter, under hvilka han förvärfvat och försålt de ifrågavarande aktierna,* den vinst, klaganden beredt sig genom aktiernas försäljning, ej kan anses vara att hänföra till beskattningsbar inkomst, finner Kungl. Maj:t godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från den honom för år 1894 påförda bevillning för inkomst af kapital. Hvilket etc.

105.

Resolution på und. besvär af handlanden J. Holm i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Johan Holm i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan bevillningsberedningen för staden Norrköping år 1894 föreslagit, att klaganden skulle taxeras för 1,500 kronors inkomst af rörelse, yrke eller eljest,

men stadens taxeringsnämnd samma år, med afseende därå att klaganden erhållit en vinst å lotteri, uppskattat klagandens inkomst till trettioåttatusen kronor,

samt klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, då klaganden af handelsrörelse år 1893 haft en inkomst af allenast 800 kronor, och den vinst, klaganden år 1893 gjort å ett utländskt lotteri, och som, efter afdrag för omkostnader, uppgått till 37,200 kronor, vore att betrakta icke såsom årsinkomst utan såsom kapitaltillgång, däraf allenast räntan borde beskattas, klagandens taxering år 1894 måtte bestämmas till 800 kronor af rörelse och 1,860 kronor af kapital,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1894, enär, jemlikt Kungl. Maj:ts nådiga resolutioner i särskilda mål den 6 februari och den 21 augusti 1891, taxeringsnämndens

---

* R. hade inköpt 1871 en af ifrågavarande aktier och 1879 tre sådana samt 1889 ärft två aktier. År 1891 utbyttes hvarje gammal aktie mot 2 nya. Af de sålunda befintliga 12 aktierna sålde R. 10. st.; och är det om den därvid uppkomna, beräknade vinstens taxering fråga är.

beslut vore lagligen grundadt, ogillat yrkandet och fastställt taxeringsnämndens uppskattningsåtgärd,

så har Kongl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver anfört besär, genom utslag den 20 maj 1895 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 20 maj 1896.

Kongl. Maj:t har. sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

106.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall och A. P. Hedbergs aktiebolag, hvar för sig, i fråga om nämnda bolags beskattning år 1894 för inkomst af rörelse.

Kongl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Sundsvall och A. P. Hedbergs aktiebolag, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för Sundsvalls stad, som beräknat nämnda bolags sammanlagda inkomst af rörelse till 90,000 kronor, taxerat bolaget för en tredjedel däraf eller för 30,000 kronors inkomst, och samma års taxeringsnämnd för Njurunda socken, som uppskattat bolagets hela inkomst till 100,000 kronor, taxerat bolaget för fyra femtedelar däraf eller för 80,000 kronors inkomst,

samt bolaget hos Västernorrlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som enligt bolagets räkenskaper dess rörelse under år 1893 lämnat en behållen inkomst af allenast 61,576 kronor 97 öre, bolaget måtte varda uti ifrågavarande kommuner taxeradt för inkomst till sammanlagdt belopp af 61,600 kronor, däraf hälften borde beskattas i hvardera kommunen,

men pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1894, enär det af bolaget företedda utdrag af bolagets räkenskaper icke lämnade tillräcklig upplysning för bedömande af bolagets beskattningsbara inkomst, fastställt beräkningen af

densamma, med hänsyn till andra likställda bolags taxering, till etthundratusen kronor äfvensom förordnat, att af nämnda belopp 20,000 kronor skulle upptagas till beskattning i Sundsvall och 80,000 kronor inom Njurunda socken,

så och efter det klagandena hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvar för sig, anfört besvär öfver pröfningsnämndens berörda beslut, bolaget under fullföljd af sina förut i målet framställda påståenden och stadsfullmäktige med yrkande, att en tredjedel af bolagets samfälda inkomst måtte upptagas till beskattning i Sundsvall,

har kammarrätten enligt utslag den 16 september 1895 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 juni 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra annan ändring i kammarrättens utslag, än att, med afseende å hvad i målet förekommit, af bolagets till 100,000 kronor uppskattade inkomst af rörelse en fjärdedel eller tjugufemtusen kronor skall upptagas till beskattning i staden Sundsvall och tre fjärdedelar eller sjuttiofemtusen kronor i Njurunda socken. Hvilket etc.

107.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Söderhamn i fråga om Svartviks aktiebolags beskattning år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Söderhamn i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd i Söderhamn taxerat Svartviks aktiebolag för 241,796 kronors inkomst och åsatt bolagets lastageplats vid Sandarne med brobänkar och skjul taxeringsvärde af 112,000 kronor samt bolaget tillhöriga, vid Sandarne belägna tomter om tillhopa 1,596,76 ar taxeringsvärde af 50,000 kronor,

samt bolaget hos Gäfleborgs läns pröfningsnämnd yrkat, *dels* att, som bolaget, hvilket idkade trävarurörelse i Söderala socken och Söderhamn samt drefve en mellan Marma i berörda socken och Sandarne anlagd järnväg, af nämnda trävarurörelse och järnvägsdrift under år 1893 haft en inkomst af 469,640 kronor 58 öre, men af detta belopp en fjärdedel eller 117,410 kronor 15 öre vore taxerad i Göteborg, där bolaget hade sitt hufvudkontor, samt af återstoden, utgörande 352,230 kronor 43 öre, som visserligen borde ökas med frångragna utskylder, men däremot minskas med det genom fastighetsbevillning beskattade belopp af fem för hundra af bolagets för rörelsen använda fastigheter, efter det sådant tillägg och afdrag skett, belöpte på Söderhamn allenast 174,329 kronor 13 öre, bolagets taxering för inkomst i Söderhamn måtte till sistnämnda belopp nedsättas, och *dels* att, som bolagets lastageplats vid Sandarne med brobänkar och skjul af 1893 års pröfningsnämnd taxerats till värde af 55,000 kronor och därefter icke undergått annan förändring, än att tre kaphus och en mindre kajbyggnad till ett sammanlagdt värde af 12,000 kronor under år 1893 blifvit uppförda samt i det taxeringsvärde, som vore åsatt de å omförmälda tomter befintliga byggnader, jämväl borde anses inbegripet värdet å tomterna och dessa vid det förhållande, att bolagets ifrågavarande område icke vore hänförligt till stad, ej borde särskildt taxeringsvärde åsättas, taxeringsvärdet å lastageplatsen med brobänkar och skjul måtte nedsättas till sextiosjutusen kronor samt den tomterna särskildt åsatta taxering undanrödjas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1894 bestämt bolagets beskattningsbara inkomst i Söderhamn till ett allenast 600 kronor högre belopp, än bolaget yrkat, eller till etthundrasjuttiofyratusen niohundratjugunio kronor 13 öre samt i fråga om fastighetstaxeringen bifallit bolagets yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver anfört besvär, i utslag den 7 oktober 1895 i fråga om bolagets taxering för inkomst ej funnit skäl hafva förekommit, som i pröfningsnämndens beslut kunde verka ändring, samt beträffande fastighetstaxeringen sig utlåtit att, enär kammarrätten genom utslag den 6 maj 1895 fastställt 1893 års pröfningsnämnds för Gäfleborgs län beslut, hvarigenom dels

taxeringsvärdet å ifrågakomna lastageplats med brobänkar och skjul bestämts till 55,000 kronor, dels ock det af 1893 års taxeringsnämnd å omförmälda tomter satta taxeringsvärde förklarats skola ur taxeringslängden utgå, ty och som ostridigt vore, att därefter tre kaphus och en kajbyggnad till sammanlagdt värde af 12,000 kronor å nämnda lastageplats uppförts, men att i öfrigt inga sådana förhållanden inträffat, som jämlikt § 2 i instruktionen för taxeringsmyndigheterna påkallade förändrad värdering af ifrågavarande fastigheter, funne kammarrätten ej heller skäl att i pröfningsnämndens beslut i denna del af målet göra ändring; Gifven Stockholms slott den 19 juni 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

108.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall i fråga om Heffners aktiebolags beskattning år 1894 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Sundsvall i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för nämnda stad, med beräkning att Heffners aktiebolag, som idkade trävarurörelse dels i Sundsvall, hvarest bolaget hade sitt hufvudkontor, och dels i Sköns socken, där bolagets båda ångsågar vore belägna, af sin rörelse år 1893 haft en behållen inkomst af 96,000 kronor, taxerat bolaget för hälften af berörda inkomst eller 48,000 kronor, hvaremot taxeringsnämnden för Sköns socken, som likaledes ansett, att bolagets år 1894 beskattningsbara inkomst af rörelse uppgått till 96,000 kronor, beskattat bolaget för två tredjedelar däraf eller 64,000 kronor,

samt Västernorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 29 september 1894, jämte det nämnden fastställt beloppet af bolagets beskattningsbara inkomst till 96,000 kronor, däröfver klagan icke är vorden förd, tillika förordnat att, på sätt

vid de två nästföregående årens taxeringar jämväl ägt rum, allenast en tredjedel af inkomsten eller trettiotvåtusen kronor skulle beskattas i Sundsvall och återstoden eller sextiofyratusen kronor i Sköns socken tagas till beskattning,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat under yrkande, att hälften af bolagets beskattningsbara inkomst måtte taxeras å hvartdera af ofvanberörda ställen, i utslag den 15 oktober 1895 icke funnit skäl hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 19 juni 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— — — —

109.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sundsvall i fråga om Mons trävaruaktiebolags beskattning för inkomst år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Sundsvall i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Västernorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 29 september 1894 — jämte det nämnden beräknat Mons trävaruaktiebolags berörda år beskattningsbara inkomst till 150,000 kronor, hvaröfver klagan icke förts — tillika förordnat, att i staden Sundsvall, där bolaget hade sitt hufvudkontor och å hvars område större delen af bolagets brädgård vore belägen, bolaget skulle utgöra bevillning icke, på sätt stadens taxeringsnämnd bestämt, för två tredjedelar af hela inkomsten utan för allenast hälften däraf, och att i Sköns socken, hvarest bolagets förädlingsverk vore belägna, bevillning för återstående hälften af inkomsten skulle af bolaget utgöras,

samt klagandena hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat under yrkande, att två tredjedelar af bolagets beskattningsbara inkomst måtte, i likhet med hvad före-

gående år ägt rum, taxeras i Sundsvall och allenast en tredjedel i Sköns socken,

så har kammarrätten genom utslag den 16 oktober 1895 ej funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 19 juni 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

— — —

110.

Resolution på und. besvär af Kumla sockens kommunalstämma i fråga om Yxhults stenhuggeriaktiebolags beskattning år 1894 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kumla sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Yxhults stenhuggeriaktiebolag för inkomst af dess rörelse år 1894 taxerats dels af taxeringsnämnden för Kumla socken, som uppskattat vinsten af bolagets verksamhet vid Yxhults stenhuggeri till belopp af 7,629 kronor, dels af taxeringsnämnden för Askers socken, som beräknat bolagets vinst af dess rörelse vid Vilhelmsbergs stenhuggeri till 2,984 kronor, dels ock af taxeringsnämnden för Johannis församling i Stockholm, där bolaget hade kontor för försäljning af sina tillverkningar, till belopp af 4,000 kronor,

samt bolaget yrkat, hos Örebro läns pröfningsnämnd, att, med ledning af de utaf bolaget till vederbörande bevillningsberedningar lämnade uppgifter samt hos pröfningsnämnden företedda utdrag af revisionsberättelse och räkenskaper, taxeringen måtte bestämmas i Kumla socken till 5,061 kronor 40 öre och i Askers socken till 1,602 kronor 68 öre samt hos Stockholms stads pröfningsnämnd, att, då det vore bolagets behållning af fabriksrörelsen i Örebro län, som borde taxeras, och ej bolagets verksamhet i Stockholm, som endast medfört

omkostnader och förluster, taxeringen i Stockholm måtte upphäfvas,

men dels Örebro läns pröfningsnämnd enligt beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1894 ansett bolagets därstädes gjorda yrkande ej fullt motiveradt genom de lämnade uppgifterna, då till exempel nettovinsten af jordbruksfastigheten Sättran, som hade ett taxeringsvärde af endast 8,000 kronor, upptagits till 1,283 kronor, hvarigenom denna bevillningsfria andel af inkomsten synts vid bokföringen hafva blifvit mer än tillbörligt tillgodosedd, och förty ogillat bolagets yrkande, och dels Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 28 september 1894 endast i så måtto bifallit yrkandet rörande taxeringen i Stockholm, att, enär enligt utdrag af bolagets revisionsberättelse bolagets hela nettovinst för år 1893 utgjort 10,207 kronor 92 öre och af denna vinst en femtedel eller i jämnadt tal 2,000 kronor skäligen borde taxeras i Stockholm, taxeringen i Stockholm nedsatts till 2,000 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, i utslag den 7 oktober 1895 sig utlåtit, att, som de af bolaget åberopade räkenskapsutdrag icke kunde anses innefatta tillförlitlig utredning om det belopp, hvartill bolagets år 1894 beskattningsbara vinst af dess rörelse, inkomsten af jordbruk däri icke inbegripen, beräknad efter de i 10 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 angifna grunder, rätteligen kunde hafva uppgått, eller huru vinsten bort till beskattning fördelas å de särskilda orter, där bolagets rörelse bedrifvits, samt annan bevisning i berörda afseenden icke heller åvägabragts, alltså och då bolaget, hvilket i Stockholm hade kontor för afyttrande af sina tillverkningar, måste anses vara i Stockholm skattskyldigt för någon del af den vinst, bolagets rörelse lämnat, funne kammarrätten ej skäl att i de öfverklagade taxeringsåtgärderna göra annan ändring, än att, enär vid bolagets taxering i Kumla och Askers socknar icke tagits i beräkning, att bolaget skulle för en del af dess inkomst taxeras i Stockholm, hvadan antagas finge, att för det å sistnämnda ort taxerade beloppet, 2,000 kronor, bolaget blifvit dubbelt beskattadt, rättelse härutinnan, med stöd af 69 § i bevillningsförordningen, förklarats skola äga rum sålunda, att af det i Stockholm taxerade beloppet frånräknades å den inkomst, som

taxerats i Kumla socken, 1,438 kronor och å den inkomst, som taxerats i Askers socken, 562 kronor, hvadan bolaget hade att utgöra inkomstbevillning i Kumla socken för sextusen etthundranittioen kronor, i Askers socken för tvåtusen fyrahundratjugutvå kronor och i Stockholm för tvåtusen kronor;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring, med yrkande att bolaget måtte för sin rörelse inom Kumla socken för år 1894 taxeras till det belopp, taxeringsnämnden för Kumla socken och Örebro läns pröfningsnämnd ansett skäligt, eller till 7,629 kronor; Gifven Stockholms slott den 24 juli 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, i hvad det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

111.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Jönköping och i Grenna, Värnamo köpings kommunalstämma samt länsbokhållaren T. Broström, å tjänstens vägnar, hvar för sig i fråga om Smålands enskilda banks beskattning år 1894 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Jönköping och i Grenna, Värnamo köpings kommunalstämma samt länsbokhållaren T. Broström, å tjänstens vägnar, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Smålands enskilda bank af 1894 års vederbörande taxeringsnämnder taxerats för inkomst å nedannämnda orter till följande belopp, nämligen i staden Jönköping 52,196 kronor, i staden Eksjö 4,621 kronor, i staden Grenna 1,293 kronor, inom Nässjö stationssamhälle 1,941 kronor, inom Hvetlanda bysamhälle 8,951 kronor och i Värnamo köping 7,540 kronor,

samt banken hos Jönköpings läns pröfningsnämnd yrkat, att, som banken å de orter, där banken genom hufvud- eller afdelningskontor bedrefve sin rörelse, borde med ledning af den å hvarje ort erhållna bruttoinkomst beskattas i förhållande till

den brutto- och nettoinkomst, som rörelsen vid bankens hufvud- och afdelningskontor i sin helhet lämnat samt efter sådan fördelningsgrund af bankens år 1894 beskattningsbara inkomst. som utgjorde 99,007 kronor 66 öre, belöpte sig på Eksjö, Grenna och Nässjö ofvanberörda af taxeringsnämnderna därstädes bestämda belopp, men på Jönköping allenast 46,079 kronor 66 öre, på Hvetlanda blott 3,188 kronor och på Värnamo endast 2,860 kronor, taxeringen å sistnämnda tre orter måtte nedsättas till de af banken angifna belopp,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1894, enär af bankens styrelses berättelse angående 1893 års förvaltning inhämtades, att till lottägarne i banken utdelats 184,284 kronor, taxerat banken för inkomst till detta belopp, att mellan de särskilda kontoren, med undantag af kontoret i Växjö, fördelas i förhållande till bruttoinkomsten å hvarje kontor, samt i följd däraf med undanrödjande af taxeringsnämndernas ofvanberörda åtgärder föreskrifvit, att banken skulle inom länet utgöra bevillning för följande inkomstbelopp, nämligen i Jönköping 91,426 kronor, i Eksjö 9,167 kronor, i Grenna 2,565 kronor, i Nässjö 3,850 kronor, i Hvetlanda 6,324 kronor och i Värnamo 5,672 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest banken häröfver sig besvärat, genom utslag den 7 oktober 1895 sig utlåtit, att, enär bankens räkenskaper utvisade, att behållna inkomsten af bankens rörelse under år 1893 utgjort 95,003 kronor 81 öre, samt med afseende å den omständighet, att banken å en enda låntagare förlorat omkring 150,000 kronor, anledning saknades till antagande, att det belopp 177,548 kronor 73 öre, som i bankens räkenskaper afskrifvits å bruttoinkomsten, varit större än vederbort, ty och som vid beräkning af den beskattningsbara inkomsten ofvanberörda behållna inkomst borde minskas med däri inbegripen inkomst af bankens fastigheter till belopp af 26,273 kronor 1 öre, men ökas med beloppet af afdragna utskylder 30,276 kronor 86 öre, samt bankens hela inkomst borde mellan de orter, där bankens hufvud- och afdelningskontor vore belägna, fördelas efter den af banken angifna grund, alltså funne kammarrätten skäligt, med ändring af pröfningsnämndens beslut, föreskrifva, att banken skulle för år 1894 utgöra bevillning för inkomst till följande belopp, nämligen i Jönköping för fyrtiosextusen åttio kronor, i Eksjö för fyra-

tusen sexhundratjuguen kronor, i Grenna för ettusen tvåhundranittiotre kronor, i Nässjö för ettusen niohundrafyrtioen kronor, i Hvetlanda för tretusen etthundraåttioåtta kronor och i Värnamo för tvåtusen åttahundrasextio kronor; Gifven Stockholms slott den 24 juli 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

112.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Lidköping i fråga om Skaraborgs läns enskilda banks beskattning år 1894 för inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i Lidköping.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Lidköping i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande bevillningsberedning föreslagit, att Skaraborgs läns enskilda bank skulle år 1894 taxeras, i enlighet med bankens för bevillningstaxering lämnade uppgift, för 24,530 kronors inkomst af rörelse vid dess afdelningskontor i Lidköping,

samt stadens taxeringsnämnd ansett, att, då till det af banken såsom dess år 1894 beskattningsbara inkomst å hela bankrörelsen uppgifna belopp, 169,142 kronor 43 öre, borde läggas 77,760 kronor 99 öre, motsvarande af banken i dess räkenskaper år 1893 för lidna förluster gjorda afskrifningar, bankens hela, år 1894 beskattningsbara inkomst utgjort 246,903 kronor 42 öre och till följd däraf, med tillämpning af den utaf banken angifna grund för fördelningen af inkomsten å de särskilda bankkontoren, bestämt, att banken skulle i Lidköping taxeras för 35,807 kronors inkomst,

så och efter det bankens styrelse hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som banken vore berättigad att vid taxering njuta afdrag för å rörelsen lidna förluster, taxeringen måtte fastställas i enlighet med bevillningsberedningens förslag.

samt pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1894, med bifall till berörda yrkande, förordnat, att banken skulle påföras bevillning för endast tjugufyratusen femhundratrettio kronors inkomst vid afdelningskontoret i Lidköping,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 15 oktober 1895 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 31 juli 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

113.

Resolution på und. besvär af bokhållaren E. Renström i fråga om klagandens beskattning år 1895 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bokhållaren Erik Renström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för Malungs socken år 1895 taxerat klaganden, utom för inkomst af enskild tjänst, hvarom nu ej är fråga, för tvåtusen kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest,

samt klaganden hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär ifrågavarande taxeringsåtgärd afsåge hvad som tillfallit klaganden i gåfva enligt ett af Gers Olof Nilsson den 2 januari 1894 upprättadt gåfvobref, men denna gåfva vore att anse allenast såsom ersättning för gåfvan motsvarande förpliktelser, hvilka klaganden vid dess erhållande åtagit sig, taxeringsåtgärden måtte upphäfvas,*

* Klaganden uppgaf sig hafva emottagit ifrågavarande 2,000 kr. af G. O. Nilsson, som afled kort efter gåfvobrefvets upprättande, med vilkor att gifvaren skulle af gåfvan hafva sitt lefvebröd. Klaganden ansåg därför ifrågavarande medel hvarken hänförliga till gratifikation eller inkomst af kapital eller arbete, utan såsom medel, öfvertagna till förvaltning på vissa villkor.

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 26, 27 och 28 september 1895, enär klagandens ifrågavarande inkomst vore att betrakta såsom från en fördelaktig affärs uppgörelse härledande vinst och fördenskull taxerbar, ogillat yrkandet och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, enligt utslag den 12 februari innevarande år icke funnit skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 10 augusti 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

114.

Resolution på und. besvär af bokhandlaren E. Olin i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, bokhandlaren Esaias Olin i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för staden Helsingborg taxerat klaganden för trettioniotusen kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, däraf 34,000 kronor beräknades utgöra nettobehållningen å en klaganden tillfallen lotterivinst,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär omförmälda lotterivinst, hvilken tillfallit klaganden så tidigt under år 1894, att densamma af det årets beskattningsnämnder kunnat beräknas, icke vore att hänföra till en klagandens år 1895 beskattningsbara inkomst utan att anse såsom kapital, för ränta hvaraf klaganden borde taxeras, klaganden måtte utöfver 5,000 kronor taxeras för ett belopp, motsvarande fem procent å 34,000 kronor eller 1,700 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1895 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 februari

innevarande år sig utlåtit, att, som ifrågavarande af klaganden åtnjutna lotterivinst, hvilken vore att hänföra till beskattningsbar inkomst, icke, så vidt visadt blifvit, tillfallit klaganden så tidigt under år 1894, att densamma kunnat af det årets taxerings- eller pröfningsnämnd tagas till beskattning, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärden göra ändring; Gifven Stockholms slott den 14 augusti 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

115.

Kungl. Maj:ts nådiga bref till kammarrätten ang. und. besvär af bruksägaren P. G. Tamm, å Söderfors' bruksaktiebolags vägnar, i fråga om bolagets taxering år 1894 i Älfkarleby socken för inkomst af trävarurörelse.

OSCAR etc.

Hos Oss har bruksägaren Per Gustaf Tamm, å Söderfors' bruksaktiebolags vägnar, i underdånighet anfört besvär däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för Älfkarleby socken, i enlighet med vederbörande bevillningsberednings förslag, uppskattat bolagets inkomst af trävarurörelse till 64,677 kronor,

samt klaganden, å bolagets vägnar, hos Uppsala läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till 45,649 kronor 26 öre, utgörande bolagets vinst år 1893 å nämnda rörelse,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1894 allenast i så måtto bifallit yrkandet, att taxeringen nedsattes till 61,042 kronor,

så hafven I, efter det klaganden öfver berörda beslut hos Eder anfört besvär, genom utslag den 13 februari 1896 Eder utlåtit, att, som klaganden icke ådagalagt något förhållande, på grund hvaraf han skulle vara behörig att å bolagets vägnar i målet föra talan, I funnen besvären icke kunna till pröfning upptagas.

Sedan I efter vederbörandes hörande den 17 nästlidne juli afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, hafve Vi låtit handlingarna i detta mål Oss föredragas; och som klaganden numera må anses hafva styrkt sin behörighet att å bolagets vägnar i målet föra talan, hafve Vi funnit godt att, med undanrödjande af Edert utslag, visa målet åter till Eder, som hafven att detsamma å nyo företaga och därmed vidare lagligen förfara.

Hvilket Vi, med öfverlämnande af de till målet hörande handlingar, Eder till kännedom och underdånig efterrättelse samt för klagandens förständigande härigenom meddele. Stockholms slott den 14 augusti 1896. Under etc.

116.

Resolution på und. besvär af Venjans sockens kommunalstämma i fråga om ecklesiastika boställenas skogsfonds beskattning år 1894 för inkomst af försåld skog från Venjans kyrkoherdeboställe.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Venjans sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för Venjans socken taxerat ecklesiastika boställenas skogsfond för 22,000 kronors inkomst af från Venjans kyrkoherdeboställe försåld skog,

samt Kopparbergs läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 20, 21 och 22 september 1894, enär nämnden saknade kännedom om berörda fonds natur och då icke utredt blifvit, att fonden vore af sådan beskaffenhet, att densamma borde jämlikt § 11 mom. 2 i gällande bevillningsförordning vara från utgörande af inkomstbevillning frikallad, låtit vid taxeringen bero,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest ombudsmannen hos Kungl. statskontoret enligt dess uppdrag häröfver anfört besvär, genom utslag den 22 oktober 1895 sig utlåtit, att, enär genom Kungl. brefvet den 31 mars 1876 angående förvaltningen af försäljningsmedel för virke från bo-

ställsskogar, hvilket icke tillhörde dessas ordinarie afkastning, vore föreskrifvet, att berörda medel skulle till statskontoret inlevereras för att, därest bostället vore af ecklesiastik natur, ingå till den af sådana medel bildade, under statskontorets förvaltning stående ecklesiastika boställenas skogsfond, hvilken fond af Konungen disponerades till bekostande, under vissa förutsättningar, af skogsindelning och erforderliga skogsodlingsarbeten å andra boställsskogar med mera, alltså och då nämnda fond med anledning däraf måste anses såsom en statens tillhörighet och följaktligen jämlikt § 11 mom. 2 a) i gällande bevillningsförordning vara från utgörande af inkomstbevillning frikallad, funne kammarrätten skäligt att med undanrödjande af pröfningsnämndens beslut befria ifrågavarande fond från den fonden åsatta taxering;

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att, som Venjans församling och icke staten vore att betrakta såsom rätt ägare till Venjans pastorsboställe samt medel, som inflöte genom försäljning af skog från bostället, ej borde ingå vare sig till ecklesiastika boställenas skogsfond eller till prästerskapets löneregleringsfond, Kungl. Maj:t måtte ålägga statskontoret att återbetala 22,000 kronor, som orätt ingått till ecklesiastika boställenas skogsfond, samt med upphäfvande af nådiga brefvet den 12 april 1872 angående fördelningen af skogsmedlen från Venjans kyrkoherdeboställe, uppdraga åt Kungl. domänstyrelsen att uppgöra ny fördelningsgrund för från bostället inflytande skogsmedel, eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att kammarrättens utslag måtte upphäfvas och pröfningsnämndens beslut i målet fastställas; Gifven Stockholms slott den 21 augusti 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner, med förklarande att först omförmälda af klaganden i de underdåniga besvären framställda yrkande icke i den ordning, hvari detsamma blifvit väckt, kan komma under pröfning, icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

117.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Hudiksvall i fråga om Hudiksvalls trävaruaktiebolags inkomstbeskattning år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Hudiksvall i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Hudiksvalls trävaruaktiebolag till ledning för bolagets taxering år 1894 hos bevillningsberedningen för nämnda stad uppgifvit, att enligt bolagets räkenskaper dess inkomst under år 1893 uppgått till 58,582 kronor 11 öre, däraf i enlighet med förut tillämpad grund för fördelning till beskattning af bolagets inkomst mellan Hudiksvall och de öfriga kommuner, där bolagets rörelse bedrefves, i Hudiksvall borde taxeras hälften eller 29,291 kronor med tillägg af under 1893 erlagda, i räkenskapen afförda utskylder,

men bevillningsberedningen föreslagit, att, då bolagets i Hudiksvall år 1893 erlagda utskylder uppginge till 2,538 kronor samt vid beräkning af bolagets hela beskattningsbara inkomst det af bolaget uppgifna inkomstbeloppet borde ökas med 150,000 kronor, motsvarande i räkenskapen afförd ränta å sådana lån, som icke vore hänförliga till rörelsekapital, men däremot minskas med 59,500 kronor, utgörande det afdrag, hvartill bolaget jämlikt § 10 mom. 4 a) bevillningsförordningen vore berättigadt för 5 procent af taxeringsvärdet å bolagets för rörelsen använda fastigheter, den hälft af bolagets inkomst, som borde i Hudiksvall beskattas, skulle upptagas till 77,079 kronor,

samt stadens taxeringsnämnd fastställt berörda förslag, så och efter det Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, där bolaget yrkat, att taxeringen måtte nedsättas till 31,829 kronor, motsvarande det af bolaget hos bevillningsberedningen uppgifna belopp, 29,291 kronor, med tillägg af ofvan omförmälda utskylder, 2,538 kronor, genom beslut den 26 september 1894 beräknat bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst i sin helhet till allenast 69,976 kronor 19 öre, utgörande summan af den utaf bolaget uppgifna hela årsvinsten för år 1893 och af de bolaget samma år med 11,394 kronor 8 öre påförda utskylder, samt i

följd häraf nedsatt beräkningen af bolagets år 1894 i Hudiksvall beskattningsbara inkomst till 34,988 kronor 10 öre, motsvarande hälften af den beräknade hela inkomsten,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, genom utslag den 23 december 1895 sig utlåtit, att, emedan vid beräkningen af bolagets hela beskattningsbara inkomst pröfningsnämnden icke bort, på sätt som skett, medgifva bolaget afdrag, såsom för ränta å lånt rörelsekapital, för räntan å den del af det utaf bolaget upplånade kapital, som användts till inköp af bolagets fastigheter, samt denna ränta, om hvars verkliga belopp utredning saknades, finge antagas hafva utgjort 83,260 kronor, motsvarande i jämnt tal 5 procent å det belopp, hvarmed de i bolagets räkenskaper vid 1893 års ingång upptagna värdena å bolagets »grundrättigheter», »hemman jämte skogar» samt »sågar och byggnader» öfverstigit aktiekapitalet, ty och som afdrag vid taxeringen däremot bort medgifvas bolaget med 59,500 kronor för 5 procent af taxeringsvärdet å bolagets för rörelsens utöfvande begagnade fastigheter samt bolagets af pröfningsnämnden beräknade hela beskattningsbara inkomst följaktligen borde ökas med skillnaden mellan sistnämnda två belopp eller med 23,760 kronor, alltså och då af bolagets hela inkomst hälften taxerats i Hudiksvall, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beskattningsåtgärd, att bolaget förklarades skyldigt att för år 1894 i Hudiksvall erlägga bevillning för det af pröfningsnämnden beräknade belopp 34,988 kronor 10 öre med tillägg af hälften utaf förenämnda 23,760 kronor, eller för i jämnt tal fyrtiosextusen åttahundrasextioåtta kronor; Gifven Stockholms slott den 4 september 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

118.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle i fråga om Uppsala—Margretehills järnvägsaktiebolags taxering för inkomst af rörelse år 1894 i Gäfle stad och Valbo socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Gäfle i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Gäfleborgs läns pröfningsnämnd genom beslut den 26 september 1894, jämte det nämnden fastställt bolagets hela år 1894 beskattningsbara inkomst af rörelse till 247,062 kronor 23 öre, däröfver klagan icke är vorden förd, tillika förordnat, att, enär, enligt bolagets uträkning, däremot anmärkning icke förekommit, af berörda inkomst belöpte å bolagets båda stationer i Gäfle tillhopa $20,_{56}$ procent eller 50,795 kronor 99 öre och å Bomhus station $2,_{53}$ procent eller 6,250 kronor 67 öre, däraf, vid det förhållande att sistnämnda station vore belägen delvis å Gäfle stad tillhörig mark och delvis inom Valbo socken, hälften eller tretusen etthundratjugufem kronor 34 öre borde taxeras i nämnda socken och återstående hälften i Gäfle, bolaget ifrågavarande år skulle i enlighet härmed beskattas i Gäfle, efter tillägg af obehörigen afförda utskylder 3,635 kronor 46 öre, för i jämnt tal sammanlagdt femtiosjutusen femhundrasextio kronors inkomst samt i Valbo socken för ett till tretusen etthundratrettio kronor afjämnadt inkomstbelopp,

samt klagandena hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver sig besvärat, under yrkande att, då största delen af Bomhus stations område vore belägen å stadens mark, fyra femtedelar af den beräknade inkomsten vid Bomhus station eller 5,000 kronor 53 öre måtte taxeras i Gäfle och allenast återstoden, 1,250 kronor 14 öre, i Valbo socken samt bolaget följaktligen förklaras skyldigt att i Gäfle erlägga bevillning för sammanlagdt 59,432 kronors inkomst,

så har kammarrätten genom utslag den 11 november 1895 funnit skäl icke vara anfördt, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens öfverklagade beslut; Gifven Stockholms slott den 4 september 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit hand-

lingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

119.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Eurén och tillförordnade landskamreraren H. Henschen i fråga om framställd anmärkning vid granskning af Norrbottens läns landsbok för år 1893 och landtränterispecialräkningen.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren A. Eurén och tillförordnade landskamreraren H. Henschen i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts revisionsafdelnings första kontor efter granskning af Norrbottens läns landsbok för år 1893 och landtränterispecialräkningen i framställd anmärkning yrkat, att, då enligt anordningar den 1 juli och den 16 augusti 1893 till kyrkoherden F. W. Lidström och länsmannen J. A. Bergström för närvaro såsom bevillningsberedningsordförande vid taxeringsnämnds sammanträden, den förstnämnde i Lannavaara den 13 juni 1893 och den senare i Korpilombolo den 13 juni 1892 och den 8 juni 1893, utbetalts till Lidström rese- och traktamentsersättning med 60 kronor 60 öre och till Bergström två dagars traktamentsersättning med 12 kronor, men bemälda personer jämväl varit ledamöter i de taxeringsnämnder, för inställelse vid hvilka ersättningarna utgifvits, och i sistnämnda egenskap varit skyldiga att iakttaga inställelse utan ersättning, utanordnade beloppen, tillhopa 72 kronor 60 öre, måtte återgäldas,

så har kammarrätten genom utslag den 19 december 1895 sig utlåtit, att, emedan ostridigt vore, att Lidström och Bergström varit ledamöter enhvar i den taxeringsnämnd, för inställelse hvari ersättning till honom utanordnats, men ledamot i taxeringsnämnd för sin inställelse vid nämndens sammanträde ej ägde åtnjuta särskild ersättning, funne kammarrätten skäligt att, med gillande af anmärkningen, fastställa anmärkta beloppet, sjuttiotvå kronor 60 öre, till betalning, med åliggande för Eurén

och Henschen, hvilka såsom föredragande undertecknat, den förre anordningen den 1 juli 1893 och den senare anordningen den 16 augusti samma år, att af fastställda beloppet ersätta, Eurén sextio kronor 60 öre och Henschen tolf kronor, dem likväl öppet lämnadt att hos vederbörande söka sitt åter efter befogenhet; Gifven Stockholms slott den 4 september 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

(Transsumt.)

120.

Resolution på und. besvär af smältaren A. L. Carlsson med flere arbetare vid Horndals bruk, hvar för sig, i fråga om klagandenas inkomstbeskattning för år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, smältaren A. L. Carlsson med flere i nedan upprättade tabell omförmälda arbetare vid Horndals bruk, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för By socken taxerat klagandena för inkomst af enskild tjänst till de belopp och med den rätt till bevillningsfritt afdrag, som i berörda tabell angifves,

samt klagandena, under åberopande af intyg från vederbörande brukskontor om beloppet af den inkomst, de dittills under år 1894 haft och under återstoden af året kunde påräkna, hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd fört klagan öfver taxeringsnämndens åtgärd,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 20, 21 och 22 september 1894 nedsatt beräkningen af klagandenas inkomst till de i följande tabells sista kolumn angifna belopp:

	Af taxeringsnämnden uppskattad inkomst.	Medgifvet bevillningsfritt afdrag.	Af pröfningsnämnden bestämdt inkomstbelopp.
	Kronor.		
Smältaren A. L. Carlsson	1,000	450	760
» Aug. Hedström	900	450	710
» P. A. Lund	950	450	770
» J. G. Lillberg	850	450	730
» P. A. Forsberg	950	450	740

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest By sockens kommunalstämma i anförda besvär yrkat, att klagandenas taxering måtte fastställas till de af taxeringsnämnden bestämda belopp, med tillägg för enhvar af klagandena af 50 kronor, motsvarande förmånen af fri bostad, genom utslag den 28 oktober 1895 sig utlåtit, att, som jämlikt § 10 mom. 2 a) i gällande bevillningsförordning klagandenas inkomst skulle upptagas med det belopp, hvartill inkomsten under år 1893 uppgått, samt upplyst vore, ej mindre att klagandenas inkomst under år 1893 uppgått till de af taxeringsnämnden antagna belopp, än äfven att klagandena därjämte åtnjutit fri bostad, hvilken förmån ostridigt borde beräknas till värde af 50 kronor för hvar och en af dem, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af beskattningsnämndernas beslut, förklara klagandenas inkomst böra uppskattas för hvar och en till ett belopp, 50 kronor högre än det af taxeringsnämnden upptagna; och skulle enhvar af klagandena åtnjuta bevillningsfritt afdrag till det belopp, som af taxeringsnämnden för hvar och en af dem bestämts; Gifven Stockholms slott den 11 september 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordrade underdåniga utlåtanden, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring, än att, enär klagandena genom de vid de underdåniga besvären fogade intyg må anses hafva ådagalagt, att förmånen af fri bostad varit inberäknad i den af taxeringsnämnden för enhvar af klagandena

upptagna inkomst, klagandenas inkomst skall för enhvar af dem uppskattas till det af taxeringsnämnden fastställda belopp. Hvilket etc.

121.

Resolution i anledning af und. besvär af brandförsäkringsaktiebolaget Norrland i fråga om klagandens beskattning år 1894 för inkomst af rörelse i städerna Sundsvall och Stockholm.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution i anledning af de besvär, brandförsäkringsaktiebolaget Norrland i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan ej mindre 1894 års taxeringsnämnd för staden Sundsvall taxerat klaganden för en till 100,000 kronor uppskattad inkomst af försäkringsrörelse, än äfven taxeringsnämnd i Stockholm samma år beskattat klaganden för 100,500 kronors inkomst af enahanda rörelse,

samt klaganden hos vederbörande pröfningsnämnder yrkat, att taxeringen måtte varda nedsatt till 96,400 kronor, hvaraf två tredjedelar borde beskattas i Sundsvall och den återstående tredjedelen i Stockholm,

så och efter det dels Västernorrlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 28 september 1894 fastställt klagandens beskattningsbara inkomst till etthundratusen kronor och tillika förordnat, att hela nämnda belopp skulle tagas till beskattning i Sundsvall, dels ock Stockholms stads pröfningsnämnd enligt beslut den 25 september 1894 väl ansett klagandens vinst för år 1893 rätteligen böra beräknas till 96,400 kronor, men, då taxeringen syntes rätteligen böra fördelas med två tredjedelar å Stockholm och en tredjedel å Sundsvall, förordnat, att klaganden skulle i Stockholm taxeras för sextiofyratusen tvåhundrasextiosju kronors inkomst,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 17 september 1895 af anförda orsaker ej funnit skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärderna göra ändring; Gifven Stockholms slott den 11 september 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit detta mål inför sig anmälas; och enär, på sätt kammarrätten i meddelad besvärshänvisning rätteligen föreskrifvit, vid de underdåniga besvären skolat fogas behörigen styrkt bevis, hvilken dag klaganden af utslaget erhållit del, vid äfventyr, om det försummades, att klaganden skulle hafva förlorat sin talan och besvären ej komme under pröfning, men klaganden, som den 10 februari innevarande år till Kungl. finansdepartementet inkommit med sina besvär, vid desamma icke fogat annat bevis rörande utslagets delgifning åt klaganden än dels ett af två personer å klagandens vägnar undertecknadt bevis, att utslaget blifvit den 14 december 1895 klaganden tillställdt, dels ock ett utdrag af bolagsstyrelsens protokoll för sistnämnda dag, enligt hvilket utslaget samma dag delgifvits styrelsen, finner Kungl. Maj:t de underdåniga besvären icke kunna till pröfning upptagas. Hvilket etc.

122.

Resolution på und. besvär af handlanden J. A. Johnson i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handlanden Johan Alfred Johnson i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnd i staden Göteborg år 1894 taxerat klaganden för inkomst af rörelse, yrke eller eljest till belopp af 235,000 kronor, däraf 205,000 kronor beräknats utgöra den vinst, klaganden, hvilken under året för 270,000 kronor inköpt och därefter för 475,000 kronor till »Bazaraktiebolaget i Göteborg» försålt fasta egendomen n:r 17 i stadens 8:e kvarter, skulle beredt sig å nämnda fastighetshandel, samt 30,000 kronor ansetts motsvara inkomsten af klagandens under firma Johnson & Bogren drifna vin- och spirituosahandel, samt klaganden hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, dels att klaganden måtte befrias från taxering för inkomst af ofvan omförmälda fastighetsförsäljning eller ock att taxeringen i denna

del måtte nedsättas till 1,541 kronor 45 öre, motsvarande hvad af den kontant betalda delen af köpeskillingen återstått efter afdrag af klagandens kostnader för fastighetens förvärfvande, dels ock att inkomsten af klagandens vin- och spirituosahandel måtte uppskattas till allenast 7,545 kronor 78 öre,

så och efter det pröfningsnämnden vid sammanträde den 26 september 1894 beslutit, beträffande taxeringen för inkomst af fastighetsförsäljning, att, enär, oafsedt beskaffenheten af de utaf klaganden vid försäljningen antagna betalningsmedlen, skillnaden mellan den af klaganden vid köpet af omförmälda fastighet utgifna och den vid fastighetens försäljning betingade köpeskillingen uppenbarligen gåfve vid handen, att klaganden å ifrågakomna försäljning gjort en vinst af 205,000 kronor, hvilken vore att betrakta såsom årsvinst och förty borde såsom annan rörelseinkomst taxeras, men klaganden i anledning af köpet utaf berörda fastighet fått vidkännas lagfarts- och andra kostnader till belopp af 3,640 kronor 60 öre, endast i så måtto ändra taxeringsnämndens beslut i förevarande afseende, att beräkningen af klagandens inkomst af ifrågavarande försäljning nedsattes till tvåhundraettusen trehundrafemtionio kronor 40 öre, samt, beträffande uppskattningen af klagandens inkomst utaf vin- och spirituosahandel, att, då ett af klaganden i målet åberopadt räkenskapssammandrag icke innefattade utredning angående det sätt, hvarpå klaganden beräknat sin sistberörda inkomst, och sålunda icke blifvit styrkt, att taxeringsnämndens uppskattning af samma inkomst varit för hög, med afslag å klagandens yrkande i denna del, fastställa det af taxeringsnämnden bestämda beskattningsbeloppet trettiotusen kronor, i följd hvaraf bevillning skulle påföras klaganden för en sammanlagd rörelseinkomst af två hundratrettioettusen trehundrafemtionio kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 18 december 1895 sig utlåtit, att, emedan, på sätt taxeringsmyndigheterna ansett, den vinst, klaganden beredt sig genom ofvan omförmälda fastighetsförsäljning, bort såsom inkomst af rörelse beskattas, ty och som ostridigt vore, att klaganden vid samma försäljning, jämte det han frikallats från betalningsansvar för åtskilliga i den försålda fastigheten intecknade skuldebref å tillhopa 265,000 kronor med upplupna räntor 4,256 kronor 8 öre, tillika fått såsom ytterligare likvid för fastigheten emottaga, förutom kontant 5,181 kronor

95 öre och åtskilliga af firman Johnson & Bogren utgifna skuldebref till belopp, oguldna räntor inberäknade, af sammanlagdt 100,561 kronor 97 öre, jämväl aktier till antaget värde af 100,000 kronor, samt klaganden icke ådagalagt, om och i hvad mån värdet af nyssberörda aktier understigit 100,000 kronor. alltså och då vid sådant förhållande det icke kunde anses styrkt. att klagandens vinst af ifrågavarande fastighetsförsäljning blifvit af pröfningsnämnden för högt beräknad, samt klaganden icke heller, emot hvad kronans ombud hos pröfningsnämnden däruti nan anfört, visat, att och i hvad mån beskattningsbara inkomsten af klagandens vin- och spirituosahandel understigit 30,000 kronor, funne kammarrätten ej skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 11 september 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

123.

Resolution på und. besvär af kaptenen C. Steelhammer i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, kaptenen i Amerikas Förenta staters armé Charles Steelhammer i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för Rödeby socken i enlighet med en af klaganden till vederbörande bevillningsberedning lämnad uppgift taxerat klaganden för 2,157 kronors inkomst af allmän tjänst,

samt Blekinge läns pröfningsnämnd genom beslut den 20 september 1895 på yrkande af kronans ombud höjt taxeringen till tretusen femhundra kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 27 februari innevarande år sig utlåtit, att, som klaganden, hvilken icke vore

svensk medborgare, men varit under år 1895 här i riket bosatt, vid sådant förhållande skolat, jämlikt § 9 c) i gällande bevillningsförordning, jämförd med § 10 mom. 1 och mom. 2 b) i samma förordning, här i riket år 1895 taxeras för den af honom från utlandet uppburna löneinkomst för ifrågavarande år, i den mån inkomsten blifvit af honom under samma år här använd, men klaganden icke visat, att den del af ifrågavarande inkomst, som här i riket af honom användts under år 1895, understigit tretusen femhundra kronor, alltså funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 11 september 1896.

Kungl Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

124.

Resolution på und. besvär af Minnesbergs tegelbruksaktiebolag i fråga om klagandens inkomstbeskattning för år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Minnesbergs tegelbruksaktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden, som i Västra Alstads socken idkade tillverkning af tegel och i staden Trelleborg hade kontor, därifrån försäljningen af klagandens produkter ägde rum, blifvit af vederbörande taxeringsnämnder för år 1895 taxerad i Västra Alstads socken för tiotusen sjuhundrafemton kronors inkomst af rörelse och i Trelleborg för dylik inkomst till belopp af tretusen kronor,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, då behållna inkomsten af klagandens rörelse under räkenskapsåret från och med den 1 maj 1894 till och med den 30 april 1895 uppgått till 11,113 kronor 72 öre, men därifrån borde vid taxeringen afräknas 9,728 kronor 47 öre, motsvarande fem procent af bokförda värdet å de i rörelsen använda byggnader, maskiner och inventarier, beräkningen af klagandens hela be-

skattningsbara inkomst för ifrågavarande år måtte nedsättas till 1,385 kronor 25 öre samt däraf taxeras sju tiondedelar eller 969 kronor 67 öre i Västra Alstads socken och tre tiondedelar eller 415 kronor 58 öre i Trelleborg,

men pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1895 afslagit berörda yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden sig besvärat, i utslag den 20 februari innevarande år funnit klaganden icke hafva angående beloppet af klagandens år 1895 beskattningsbára inkomst förebragt sådan utredning, som kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 18 september 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

125.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Hudiksvall i fråga om handlanden Claes E. Schillings inkomsttaxering för år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Hudiksvall i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års bevillningsberedning för Hudiksvall föreslagit, att handlanden Claes E. Schilling skulle taxeras för inkomst af rörelse till belopp af 8,500 kronor, däraf, enligt anteckning i taxeringslängden, 3,500 kronor ansetts motsvara den vinst, Schilling skulle beredt sig genom försäljning utaf afverkningsrätt till skog,

samt Schilling hos stadens taxeringsnämnd yrkat, att, som å nämnda försäljning för Schilling icke uppkommit någon vinst samt, äfven om så varit förhållandet, sådan vinst i allt fall bort taxeras i Ljusdals socken, hvarest vid Schillings därvarande filial berörda skogsaffär bokfördes, Schilling måtte befrias från den i omförmälda afseende föreslagna beskattning,

men taxeringsnämnden, enär ett hos nämnden företedt intyg ej kunde tillerkännas vitsord såsom icke utgörande utdrag af Schillings räkenskaper, och det dessutom ville synas, som om Schilling tillgodoräknat sig ränta å det i skogsaffären nedlagda kapital, som måhända ej vore upplånadt, förty och då staden Hudiksvall, där Schilling vore mantalsskrifven och där firman L. Schilling & C:o hade sitt hufvudkontor, vore att anse såsom rätta beskattningsorten för ifrågavarande affär, fastställt bevillningsberedningens förslag,

så och efter det Gäfleborgs läns pröfningsnämnd, hvarest Schilling fullföljt sitt ofvanberörda yrkande, genom beslut den 26 september 1894 ogillat nämnda yrkande såsom obestyrkt och fastställt taxeringen,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Schilling häröfver anfört besvär, genom utslag den 29 oktober 1895 sig utlåtit, att, enär den köpeskilling, Schilling erhållit genom försäljning af åtskilliga afverkningsrätter till skog, hvilka afverkningsrätter Schilling innehaft sedan år 1885, icke vore till större eller mindre del att anse såsom beskattningsbar inkomst, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, befria Schilling från taxering för vinst af berörda försäljning, i följd hvaraf Schilling skulle för år 1894 i Hudiksvall erlägga bevillning för allenast femtusen kronors inkomst; Gifven Stockholms slott den 18 september 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

126.

Resolution på und. besvär af Kopparbergs-Avesta aktiebolag i fråga om klagandens beskattning år 1894 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Kopparbergs-Avesta aktiebolag i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klagandens inkomst af sågverksrörelse år 1894 af vederbörande taxeringsnämnder uppskattats i Stockholm till

trettiotusen kronor, i staden Säter till 6,000 kronor, i Avesta socken till sjuttontusen trehundraåtta kronor, hvilket sistnämnda belopp beräknats motsvara två femtedelar af klagandens hela ifrågavarande år beskattningsbara inkomst, samt i Väster-Löfsta socken till tiotusen kronor,

samt klaganden hos Stockholms stads samt Kopparbergs och Västmanlands läns pröfningsnämnder yrkat, att, då, på sätt jämväl framginge af åberopade afskrifter af klagandens vinst- och förlustkonto samt utgående balanskonto för år 1893, vinsten å klagandens rörelse sistnämnda år utgjort allenast 43,269 kronor 71 öre, klagandens taxering måtte å enhvar af ofvan omförmälda orter nedsättas till belopp, som icke öfverstege hvad å samma ort i förhållande till öfriga beskattningsorter rätteligen belöpte af berörda vinst,

så och efter det *dels* Stockholms stads pröfningsnämnd genom beslut den 28 september 1894, enär klaganden, enligt hvad inom nämnden upplystes, ehuru därom anmodad, icke till vare sig bevillningsberedningen eller taxeringsnämnden aflämnat vederbörligt räkenskapsutdrag för år 1893 samt ej heller med de till pröfningsnämnden ingifna handlingar kunde anses hafva förebragt sådan utredning angående klagandens år 1894 beskattningsbara vinst, att däraf slutas kunde, att taxeringen i Stockholm vore för hög, ogillat klagandens yrkande om nedsättning i berörda taxering, *dels* Kopparbergs läns pröfningsnämnd genom beslut vid sammanträde den 20, 21 och 22 september 1894, enär icke mera än en tredjedel af klagandens hela vinst eller 14,424 kronor borde taxeras i Stockholm samt anledning icke förekomme till anmärkning mot beskattningen i Väster-Löfsta socken, bibehållit taxeringen i Avesta socken oförändrad och allenast nedsatt taxeringen i staden Säter till tvåtusen femhundratrettioåtta kronor, *dels ock* Västmanlands läns pröfningsnämnd genom beslut den 28 september 1894, enär klaganden icke förebragt någon utredning om, huru stor behållning uppkommit af klagandens rörelse inom Väster-Löfsta socken, samt inom nämnden upplystes, att klaganden inom berörda socken idkat en vidtomfattande sågverksrörelse med så väl eget som inköpt timmer, förty och med afseende fästadt å öfriga sågverks inom länet beskattning fastställt taxeringsnämndens för socknen beskattningsåtgärd,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden anfört besvär öfver pröfningsnämndernas berörda beslut, genom utslag den 5 juni 1895 sig utlåtit, att, enär klaganden hvarken genom åberopade utdragen af klagandens räkenskaper för år 1893 eller annorledes styrkt, att och i hvad mån klagandens hela år 1894 beskattningsbara inkomst understigit det belopp, 59,846 kronor, hvartill samma inkomst uppskattats, samt klaganden icke heller ådagalagt, att inkomsten blifvit oriktigt fördelad mellan de orter, där klaganden bort år 1894 taxeras, funne kammarrätten ej skäl att i öfverklagade taxeringsåtgärderna göra ändring; Gifven Stockholms slott den 2 oktober 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

127.

Resolution på und. besvär af Stockholms stads kyrkogårdsnämnd i fråga om bevillningstaxering år 1895 af en å stadens begrafningsplats inom Solna socken uppförd byggnad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Stockholms stads kyrkogårdsnämnd i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för Solna socken, hvilken åsatt en å stadens inom nämnda socken belägna begrafningsplats uppförd byggnad, benämnd »Kullkasern», taxeringsvärde såsom annan fastighet än jordbruksfastighet af femtontusen kronor, tillika förordnat, att staden skulle erlägga bevillning efter byggnadens hela taxeringsvärde,

samt klaganden hos Stockholms läns pröfningsnämnd yrkat, att, som vid det förhållande att berörda byggnad vore afsedd att under sommaren tjäna till bostad åt den kvinnliga personal, hvilken vore anställd för vården af begrafningsplatsen och där befintliga grafvar, samt under återstoden af året eller omkring åtta månader beboddes allenast af personer, som hade tillsyn å

byggnaden, staden ej kunde anses af byggnaden njuta inkomst i penningar och än mindre någon behållen inkomst, staden måtte varda från utgörande af bevillning för omförmälda byggnad befriad, eller, där berörda yrkande ej vunne bifall, att staden ej måtte kännas skyldig erlägga bevillning för större del af byggnadens taxeringsvärde, än som motsvarade den del af året, då byggnaden brukades för sitt ändamål,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 19 och 20 september 1895 förklarat, dels att staden icke borde helt och hållet befrias från erläggande af bevillning för ifrågavarande såsom bostad åt egna arbetare använda fastighet, dels att i saknad af uppgift om byggnadens storlek och brandförsäkringsvärde nedsättning i taxeringen icke kunde i ärendets outredda skick för det dåvarande medgifvas,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, genom utslag den 3 mars innevarande år sig utlåtit, att, som staden måste anses bereda sig inkomst af ifrågavarande byggnad genom densammas upplåtande till bostad åt personer, anställda i stadens tjänst, samt klaganden ej visat, att eller i hvad mån stadens behållna inkomst af byggnaden understigit 750 kronor, alltså och med stöd af 4 § i Kungl. förordningen angående bevillning af fast egendom samt af inkomst den 3 juni 1892 och 1 § i den för taxeringsmyndigheterna gällande instruktion, blefve det slut, hvartill pröfningsnämnden kommit, af kammarrätten fastställdt; Gifven Stockholms slott den 9 oktober 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

128.

Resolution på und. besvär af landskamreraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, samt aktiebolaget Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby, hvar för sig, i fråga om bolagets beskattning år 1894 i staden Karlskrona för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren Axel Holmquist, å tjänstens vägnar, samt aktiebolaget Förenade bryggerierna i Karlskrona och Lyckeby, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för staden Karlskrona taxerat bolaget för 64,428 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget, under åberopande af ej mindre bolagets revisorers berättelse för räkenskapsåret från och med den 1 oktober 1892 till och med den 30 september 1893, enligt hvilken inkomsterna utgjorts af behållning å bolagets rörelse 218,822 kronor 76 öre och å fastigheten N:o 13 i Karlskrona stads första kvarter 1,081 kronor 95 öre samt utgifterna uppgått till sammanlagdt 175,679 kronor 32 öre, däribland upptagits utskylder 5,154 kronor 85 öre, räntor 10,126 kronor 74 öre äfvensom afskrifningar å fastigheter 7,622 kronor 4 öre, å maskiner vagnar och seldon, möbler samt andra inventarier tillhopa 19,384 kronor 66 öre och å »restaurationslokalen å Bredåkra» 692 kronor 57 öre samt förluster 13,652 kronor 89 öre, än äfven bolagets till vederbörande bevillningsberedning aflämnade uppgift af innehåll, *dels* att för beräkning af den beskattningsbara inkomsten af bolagets rörelse vinsten enligt revisionsberättelsen, 44,225 kronor 39 öre, borde minskas med hyresinkomsten af ofvannämnda fastighet 1,081 kronor 95 öre, men ökas med hvad som utgifvits för utskylder 5,154 kronor 85 öre och räntor å intecknad skuld 9,845 kronor 46 öre samt vidare med afskrifningarna å fastigheterna 7,622 kronor 4 öre, *dels* att af det belopp, som sålunda erhölles, 65,765 kronor 79 öre, å bolagets verksamhet i Karlskrona belöpte 59,448 kronor 24 öre, från hvilket sistnämnda belopp dock borde afräknas fem procent af taxeringsvärdet å bolagets för rörelsen i Karlskrona brukade fastighet med 15,020 kronor, till följd hvaraf såsom därstädes beskattningsbart återstode ett belopp å 44,428 kronor 24 öre,

hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att bolagets taxering måtte varda till berörda belopp nedsatt,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1894, enär till den af bolaget uppgifna nettovinsten borde läggas det å bolagets restaurationslokal vid Bredåkra afskrifna belopp, samt utredning saknades, i hvad mån det för förluster afförda belopp motsvarades af verkligen lidna förluster å rörelsen eller vore af beskaffenhet att vid taxeringen få afdragas, förty och då jämväl med hänsyn till den betydliga kostnaden för underhåll af fastigheter, maskiner och inventarier de för afskrifningar å maskiner och inventarier afförda belopp borde nedsättas till i medeltal åtta procent å de bokförda värdena, samt antagas kunde, att bland utgifterna afförts kostnader för nya anläggningar och tillökning af inventarier, afslagit bolagets yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat, under fullföljande af sitt hos pröfningsnämnden framställda yrkande, i utslag den 10 maj 1895 sig utlåtit, att, emedan, på grund af hvad i målet förekommit, finge antagas, att vid beräkningen af bolagets ifrågavarande år beskattningsbara inkomst bolaget bort medgifvas afdrag dels för 13,652 kronor 89 öre, motsvarande af bolaget under räkenskapsåret 1 oktober 1892—30 september 1893 lidna förluster å utestående fordringar, dels ock för den värdeförminskning, bolagets maskiner och inventarier samma år undergått, men denna värdeförminskning icke borde skattas högre än till åtta procent af maskinernas och inventariernas under året bokförda värde 168,030 kronor 24 öre, eller således till 13,442 kronor 40 öre, samt bolaget icke ådagalagt, att det för »restaurationslokalen å Bredåkra» afskrifna belopp 692 kronor 57 öre afsåge, icke, såsom kronoombudet uppgifvit, antagen värdeförminskning å en bolaget tillhörig byggnad å Blekinge bataljons exercisplats Bredåkra, utan å ifrågavarande räkenskapsår belöpande kostnad för uppförande därstädes af en mathall åt bataljonen, eller att utgifterna för anläggning af en bergkällare 3,520 kronor 75 öre ej inberäknats i de uti revisorernas berättelse upptagna utgifter för rörelsen, ty och som vid dessa förhållanden det af bolaget såsom samfälda beskattningsbara inkomsten af dess rörelse uppgifna belopp 65,765 kronor 79 öre borde ökas med 10,155 kronor 58 öre till 75,921 kronor 37 öre, alltså och då af sistnämnda be-

lopp, enligt den af bolaget uppgifna och utan anmärkning lämnade grund för inkomstens fördelning till beskattning mellan vederbörande kommuner, 68,556 kronor 99 öre skulle i Karlskrona beskattas samt därifrån såsom genom fastighetsbevillning beskattadt borde afräknas ett belopp af 15,020 kronor, funne kammarrätten skäligt i så måtto ändra pröfningsnämndens beslut, att bolaget förklarades skola för år 1894 i Karlskrona erlägga bevillning för en till 53,537 kronor beräknad inkomst;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring under yrkande, Holmquist, att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas, samt bolaget, att ofvan omförmälda, för anläggning af en bergkällare utgifna belopp, 3,520 kronor 75 öre, måtte från det af kammarrätten såsom beskattningsbart antagna inkomstbeloppet afdragas; Gifven Stockholms slott den 9 oktober 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i kammarrättens utslag göra annan ändring än att, enär det må anses utredt, att kostnaden för verkställdt sprängningsarbete för ny bergkällare, 3,520 kronor 75 öre, icke inberäknats i de uti bolagets räkenskaper upptagna utgifter för rörelsen, samt berörda kostnad följaktligen icke bort, på sätt som skett, tillläggas bolagets beskattningsbara inkomst, bolagets taxering för inkomst af rörelse i staden Karlskrona under ifrågavarande år nedsättes till i jämnadt tal femtiotusen sexton kronor. Hvilket etc.

129.

Resolution på und. besvär af firman A. Kreüger & son i fråga om klagandens beskattning år 1894 i staden Falköping för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, firman A. Kreüger & son i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för staden Falköping taxerat klaganden för 12,700 kronors inkomst såsom entreprenör för uppförande i nämnda stad af nytt länslasarett,

samt klaganden hos Skaraborgs läns pröfningsnämnd yrkat, att, som klagandens rörelse borde anses drifven i Göteborg, där klagandens kontor vore beläget och där klaganden jämväl vore taxerad för inkomsten af sina å andra orter utförda byggnadsarbeten, taxeringen i Falköping måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1894, enär den byggnadsverksamhet, klaganden såsom entreprenör för ofvannämnda byggnadsarbete bedrefve, måste anses vara af åtminstone den hufvudsakliga beskaffenhet, att klaganden borde i Falköping taxeras för tre fjärdedelar af sin inkomst däraf, förty och då klaganden icke haft något att erinra mot det beräknade inkomstbeloppet, förordnat, att klaganden skulle i Falköping taxeras för i rundt tal 9,000 kronors inkomst af ifrågavarande verksamhet,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat, med yrkande om den klaganden i Falköping påförda taxeringens undanrödjande ej mindre på den grund, att klaganden för hela sin verksamhet borde beskattas i Göteborg, än äfven därför att det ifrågavarande byggnadsarbetet i Falköping orsakat klaganden förlust, enligt utslag den 3 juli 1895 funnit skäl icke hafva förekommit, som emot bestridande af kronans ombud kunde verka ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 16 oktober 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klaganden år 1894 så mycket mindre bort taxeras för inkomst af rörelse i staden Falköping, som, enligt hvad numera må anses utredt, klaganden af sin under året i nämnda stad idkade verksamhet ej haft behållen inkomst, finner Kungl. Maj:t skäligt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, befria klaganden från beskattning år 1894 i Falköping för inkomst af rörelse. Hvilket etc.

130.

Resolution på und. besvär af landskamreraren H. Cavalli, å tjänstens vägnar, i fråga om löjtnanten W. von Geijers inkomstbeskattning för år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, landskamreraren H. Cavalli, å tjänstens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan taxeringsnämnden för staden Helsingborg år 1895 taxerat löjtnanten vid kronprinsens husarregemente Wilhelm von Geijer, utom för 1,137 kronors inkomst af allmän tjänst, hvarom nu ej är fråga, för tiotusen kronors inkomst af kapital eller för tillhopa elfvatusen etthundratrettiosju kronors inkomst,

samt von Geijer hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, som han icke ägde något kapital och för det bidrag till sitt och sin hustrus underhåll, hvilket han erhölle såsom gåfva af sin fader och sin svärfader, skattskyldighet icke ålåge honom, han måtte varda taxerad endast för 1,137 kronors inkomst af tjänst,

men pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1895, jämte det beloppet af von Geijers taxering för inkomst af allmän tjänst af nämnden höjdes till 1,437 kronor, tillika ogillat von Geijers berörda yrkande om befrielse från beskattning för inkomst af kapital och i följd däraf bestämt sammanlagda beloppet af von Geijers år 1895 beskattningsbara inkomst till 11,437 kronor,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest von Geijer häröfver sig besvärat, genom utslag den 3 mars innevarande år dels af anförda orsaker till 1,137 kronor nedsatt beräkningen af von Geijers beskattningsbara inkomst af allmän tjänst, dels ock i öfrigt sig utlåtit, att, som von Geijers uppgift, att han icke ägt beskattningsbar inkomst af kapital, utaf kronans ombud lämnats obestridd, samt enligt 7 och 8 §§ i gällande bevillningsförordning skattskyldighet icke ålåge von Geijer för de bidrag till hans och hans hustrus underhåll, som von Geijer vidgått att han år 1895 åtnjutit af sin fader och sin svärfader, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af

pröfningsnämndens beslut, bestämma von Geijers uppskattade inkomst för år 1895 till 1,137 kronor, däraf, jämlikt 11 § i förutnämnda förordning, 450 kronor vore fria från bevillning:

däruti klaganden i underdånighet sökt ändring med yrkande, att von Geijer måtte förklaras skyldig erlägga bevillning jämväl för berörda bidrag från hans fader och svärfader; Gifvet Stockholms slott den 16 oktober 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, så vidt von Geijer derigenom befriats från bevillning för inkomst af kapital, fastställa pröfningsnämndens i denna del af målet meddelade beslut; i följd hvaraf von Geijer komme att för 1895 erlägga bevillning för en sammanlagd inkomst af 11,137 kronor. Hvilket etc.

131.

Resolution på und. besvär af drätselkammaren i Göteborg, å stadens vägnar, i fråga om Munkedals aktiebolags inkomsttaxering år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, drätselkammaren i Göteborg, å stadens vägnar, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för stadens första distrikt taxerat Munkedals aktiebolag för 10,000 kronors inkomst af rörelse,

samt bolaget hos Göteborgs och Bohus läns pröfningsnämnd yrkat, att, då bolagets verksamhet med afseende å så väl tillverkning som försäljning uteslutande bedrefves i Foss socken, där bolaget samma år blifvit beskattadt för hela sin inkomst 50,330 kronor, samt bolaget i Göteborg, där bolaget icke hade kontor eller kontorspersonal och allenast en kort tid af tillfällig anledning förhyrt lagerlokal, icke idkade någon själfständig verksamhet, utan allenast läte ombesörja vidare befordran af bolagets fabrikat, hvilket skedde genom en speditör, som för ändamålet hade ett mindre upplag af bolagets tillverkningar, taxeringen i Göteborg måtte upphäfvas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 26 september 1894, enär bolagets rörelse i Göteborg icke vore af sådan beskaffenhet, som afsåges i § 12 mom. c) i gällande bevillningsförordning, bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden å stadens vägnar häröfver anfört besvär, genom utslag den 4 november 1895 ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 23 oktober 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

132.

Resolution på und. besvär af Karlskrona—Växjö järnvägsaktiebolag och landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, hvar för sig, i fråga om nämnda bolags inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Karlskrona—Växjö järnvägsaktiebolag och landskamereraren A. Holmquist, å tjänstens vägnar, hvar för sig, i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan nämnda bolag hos vederbörande bevillningsberedningar år 1895 till ledning för bolagets taxering uppgifvit, att bruttoinkomsten år 1894 af bolagets vid stationer inom Kronobergs och Blekinge län drifna rörelse utgjort 506,381 kronor 20 öre, därifrån vid taxering borde afdragas, förutom drifts- och underhållskostnad jämte ränta å statslån, tillhopa 327,849 kronor 42 öre, jämväl ett till bolagets s. k. underhållsfond afsatt belopp af 80,000 kronor, och att vid sådant förhållande bolagets år 1895 beskattningsbara inkomst utgjort 98,531 kronor 78 öre, däraf på bolagets stationer inom Blekinge län belöpte i jämnt tal 61,877 kronor,

samt bolaget i enlighet med berörda uppgift, jämte därvid fogad uträkning å hvad å enhvar af bolagets stationer belöpte,

af 1895 års taxeringsnämnder för staden Karlskrona äfvensom Augerums, Rödeby, Fridlefstads och Sillhöfda socknar inom nyssnämnda län taxerats för följande belopp, nämligen i Karlskrona stad för inkomst vid därvarande station 50,107 kronor, i Augerums socken för inkomst vid Torskors station 1,771 kronor, i Rödeby socken för inkomst vid Rödeby och Spjutsbygds stationer tillhopa 3,238 kronor, i Fridlefstads socken för inkomst vid Näfragöls hållplats 1,386 kronor och i Sillhöfda socken för inkomst vid Holmsjö station 5,375 kronor,

så och efter det kronans ombud hos Blekinge läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär bolaget af det, på sätt ofvan är omförmäldt, till den s. k. underhållsfonden afsatta belopp 80,000 kronor användt dels till anläggning af ett förut ej befintligt spår å norra hamnkajen i Karlskrona 3,718 kronor 37 öre och dels för tillökning af inventarier med ett nytt lokomotiv och tre nya godsvagnar 46,592 kronor 43 öre, men bolaget icke emot stadgandet i § 10 mom. 3 d) bevillningsförordningen vore berättigadt att för ifrågavarande belopp, tillhopa 50,310 kronor 80 öre, vid taxering åtnjuta afdrag, bolagets år 1895 inom Blekinge län beskattningsbara inkomst måtte bestämmas till 112,188 kronor, motsvarande i jämnt tal det af bolaget till taxering inom länet uppgifna belopp med tillägg af nyssberörda 50,310 kronor 80 öre, att fördelas emellan de olika beskattningsorterna inom länet enligt den af bolaget och taxeringsnämnderna iakttagna grund,

samt pröfningsnämnden genom beslut den 20 september 1895 bifallit berörda yrkande och höjt bolagets taxering till följande belopp, nämligen i staden Karlskrona till 90,848 kronor, i Augerums socken till 3,211 kronor, i Rödeby socken till 5,871 kronor, i Fridlefstads socken till 2,513 kronor och i Sillhöfda socken till 9,745 kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bolaget häröfver sig besvärat med yrkande, att bolagets beskattningsbara inkomst inom Blekinge län måtte bestämmas till 65,595 kronor 37 öre, i utslag den 9 mars innevarande år sig utlåtit, att kammarrätten väl lika med pröfningsnämnden ansåge, att bolaget icke ägt att vid taxering åtnjuta afdrag för ofvan omförmälda 50,310 kronor 80 öre, men, som vid det förhållande, att bolagets järnvägsdrift utöfvades jämväl vid stationer inom annat län, af berörda belopp icke skolat inom Blekinge län

taxeras större del, än som enligt den i 16 § bevillningsförordningen anvisade och af bolaget jämväl iakttagna grund för fördelningen af dess inkomster belöpte å bolagets stationer inom sistnämnda län, funne kammarrätten skäligt i så måtto ändra pröfningsnämndens beslut, att bolaget förklarades skola år 1895 inom Blekinge län erlägga bevillning för följande inkomstbelopp, nämligen i staden Karlskrona sjuttiofemtusen sexhundranittiotre kronor, i Augerums socken tvåtusen sexhundrasjuttiofem kronor, i Rödeby socken fyratusen åttahundranittiotvå kronor, i Fridlefstads socken tvåtusen nittiofyra kronor samt i Sillhöfda socken åttatusen etthundranitton kronor;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring, bolaget under fullföljd af sitt hos kammarrätten framställda yrkande och Holmquist med påstående, att med ändring af kammarrättens utslag pröfningsnämndens i målet meddelade beslut måtte fastställas, eller, därest berörda yrkande ej vunne afseende, att det belopp, 18,715 kronor, som enligt kammarrättens utslag komme att undgå taxering, måtte upptagas till beskattning inom vederbörliga kommuner i Kalmar och Kronobergs län; Gifven Stockholms slott den 31 oktober 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

133.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Falun och Dalälfvarnas-Torsångs strömbyggnadsaktiebolag, hvar för sig, i fråga om nämnda bolags inkomstbeskattning år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Falun och Dalälfvarnas-Torsångs strömbyggnadsaktiebolag, hvar för sig, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 13 november 1895 i fråga om nämnda bolags inkomstbeskattning år 1894, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 31 oktober 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten på grund af särskilda nådiga remisser efter vederbörandes hörande afgifvit underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att bolaget år 1894 blifvit af taxeringsnämnderna å nedan omförmälda orter taxeradt för inkomst af sin rörelse till följande belopp, nämligen: i staden Falun till 31,380 kronor, i Torsångs socken till 5,000 kronor, i Åls socken till 329 kronor, i Gagnefs socken till 10,000 kronor, i Leksands socken till 11,167 kronor. i Rättviks socken till 1,173 kronor, i Ore socken till 1,374 kronor, i Mora socken till 10,000 kronor, i Våmhus socken till 5,000 kronor, i Venjans socken till 5,000 kronor, i Orsa socken till 15,000 kronor, i Älfdalens socken till 15,000 kronor, i Floda socken till 2,000 kronor, i Nås socken till 1,500 kronor, i Järna socken till 3,133 kronor, i Äppelbo socken till 5,000 kronor, i Malungs socken till 10,000 kronor, i Lima socken till 1,117 kronor och i Transtrands socken till 2,260 kronor;

att bolaget hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att bolagets beskattningsbara inkomst måtte beräknas till sammanlagdt 71,350 kronor 84 öre samt att af anförda orsaker hela inkomsten måtte i Falun taxeras, eller, därest detta yrkande icke bifölles, att bolaget måtte taxeras i nämnda stad för hälften af sin inkomst och i de socknar, där bolagets strömbyggnader vore belägna, för återstående hälften till fördelning mellan socknarna efter förhållandet mellan de belopp, som bolaget enligt lämnad särskild uppgift åtnjöte såsom ränta å värdena af strömbyggnaderna inom de särskilda socknarna;

att pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 20, 21 och 22 september 1894 bestämt bolagets beskattningsbara inkomst till 71,350 kronor samt tillika förordnat, att bolaget skulle för hela detta inkomstbelopp taxeras i nyssnämnda socknar, enligt den af bolaget angifna fördelningsgrund, nämligen: i Torsångs socken för 50 kronor, i Stora Tuna socken för 390 kronor, i Åls socken för 552 kronor, i Gagnefs socken för 848 kronor, i Leksands socken för 1,134 kronor, i Siljansnäs socken för 790 kronor, i Rättviks socken för 1,456 kronor. i Ore socken för 1,258 kronor, i Mora socken för 13,022 kronor, i Våmhus socken för 780 kronor, i Sollerö socken för 452 kronor, i Venjans socken för 3,548 kronor, i Orsa socken för 14,542 kronor, i Älfdalens socken för 22,768 kronor, i Särna

socken för 260 kronor, i Floda socken för 446 kronor, i Nås socken för 40 kronor, i Järna socken för 2,526 kronor, i Äppelbo socken för 846 kronor, i Malungs socken för 2,866 kronor, i Lima socken för 996 kronor och i Transtrands socken för 1,780 kronor;

att hos kammarrätten anförts besvär öfver pröfningsnämndens berörda beslut af, bland andra, klagandena, som därvid yrkat, att bolaget måtte i Falun taxeras för hälften af sin beskattningsbara inkomst eller för 35,675 kronors inkomst;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som upplyst vore, att bolaget hade sitt kontor och sin räkenskapsföring i Falun, därifrån bolagets rörelse leddes, samt, med afseende å hvad sålunda och i öfrigt i målet förekommit, finge antagas, att bolaget borde beskattas i Falun för en tredjedel af sin inkomst samt i ofvannämnda socknar för återstående två tredjedelar till fördelning socknarna emellan enligt den af pröfningsnämnden tillämpade grund, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att bolaget skulle för år 1894 utgöra bevillning i Falun för tjugutretusen sjuhundraåttiotre kronors inkomst och i socknarna för följande inkomstbelopp, nämligen: i Torsångs socken för trettiotre kronor, i Stora Tuna socken för tvåhundrasextio kronor, i Åls socken för trehundrasextioåtta kronor, i Gagnefs socken för femhundrasextiofem kronor, i Leksands socken för sjuhundrafemtiosex kronor, i Siljansnäs socken för femhundratjugusju kronor, i Rättviks socken för niohundrasjuttioen kronor, i Ore socken för åttahundratrettionio kronor, i Mora socken för åttatusen sexhundraåttioen kronor, i Våmhus socken för femhundratjugu kronor, i Sollerö socken för trehundraen kronor, i Venjans socken för tvåtusen trehundrasextiofem kronor, i Orsa socken för niotusen sexhundranittiofem kronor, i Älfdalens socken för femtontusen etthundrasjuttionio kronor, i Särna socken för etthundrasjuttiotre kronor, i Floda socken för tvåhundranittiosju kronor, i Nås socken för tjugusju kronor, i Järna socken för ettusen sexhundraåttiofyra kronor, i Äppelbo socken för femhundrasextiofyra kronor, i Malungs socken för ettusen niohundraelfva kronor, i Lima socken för sexhundrasextiofyra kronor och i Transtrands socken för ettusen etthundraåttiosju kronor;

att stadsfullmäktige i de underdåniga besvären fullföljt sitt hos kammarrätten framställda yrkande, samt

att bolaget i sina underdåniga besvär yrkat, att Kungl. Maj:ts täcktes, med ändring af öfverklagade utslaget, i hvad det gått bolaget emot, bifalla bolagets talan, sådan den blifvit hos kammarrätten fullföljd.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

134.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Gäfle i fråga om Sandvikens järnverksaktiebobolags beskattning år 1894 för inkomst af bolaget tillhöriga bogserångaren Betty.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Gäfle i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för Gäfle stad taxerat Sandvikens järnverksaktiebolag för 3,500 kronors inkomst af bolaget tillhöriga i Gäfle hemmahörande bogserångaren Betty,

men Gäfleborgs läns pröfningsnämnd genom beslut den 26 september 1894 förordnat, att bolaget för inkomst af ångaren i stället skulle till det af taxeringsnämnden i Gäfle bestämda belopp, tretusen femhundra kronor, taxeras inom Högbo socken, där bolagets styrelse, som vore ångarens hufvudredare, hade sitt säte,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver sig besvärat, i utslag den 21 februari 1896 sig utlåtit, att, som Sandvikens järnverksaktiebolag, hvilket vore ensam ägare af ifrågavarande fartyg, hade sin styrelse i Högbo socken, funne kammarrätten ej skäl att göra ändring i det slut, hvari pröfningsnämnden i målet stannat; Gifven Stockholms slott den 6 november 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

135.

Resolution på und. besvär af firman J. M. Biesért & son i fråga om klagandens taxering år 1894 i Trankils socken för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, firman J. N. Biesért & son i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för Trankils socken uppskattat klagandens inkomst af trämassefabriks- och annan rörelse till 50,368 kronor samt förordnat, att delägarne i firman skulle utgöra bevillning, fabriksidkaren J. N. Biesért för $^{6}/_{8}$ samt ingeniören Elof Biesért och Ellen Biesért för $^{1}/_{8}$ hvardera af nämnda inkomstbelopp,

samt klaganden hos Värmlands läns pröfningsnämnd yrkat nedsättning i taxeringen till 44,368 kronor,

men pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 21 och 22 september 1894 ogillat berörda yrkande och höjt taxeringen till 65,000 kronor med fördelning mellan delägarne enligt ofvan omförmälda grund,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver sig besvärat med yrkande bland annat, hvarom nu icke är fråga, att klagandens beskattning i Trankils socken måtte bestämmas till 44,632 kronor 78 öre, genom utslag den 20 september 1895 i nu öfverklagade del sig utlåtit, att kammarrätten icke funne skäl att, mot vederbörande kronoombuds bestridande, i klagandens taxering göra ändring; Gifven Stockholms slott den 6 november 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt, göra annan ändring än att, enär klaganden måste anses berättigad att vid beräkningen af den beskattningsbara inkomsten af klagandens rörelse åtnjuta afdrag för slitning af maskiner och redskap, samt anledning icke förekommit till antagande, att det belopp, hvartill slitningsersättningen af klaganden uppgifvits, eller 6,000 kronor, utgörande fem procent af värdet å de i rörelsen använda maskiner och redskap, varit för högt upptaget, klagandens taxering för inkomst af rörelse i Trankils socken

år 1894 nedsättes från 65,000 kronor till femtioniotusen kronor. Hvilket etc.

136.

Resolution på und. besvär af handelsbolaget under firma Andersson & Lindberg i fråga om klagandens taxering för inkomst af rörelse år 1894 i staden Stockholm samt i Hållnäs socken af Uppsala län.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handelsbolaget under firma Andersson & Lindberg i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts den 18 september 1895 meddelade utslag i fråga om klagandens taxering för inkomst af rörelse år 1894 i staden Stockholm samt i Hållnäs socken af Uppsala län, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 6 november 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, samt klaganden därefter fått med underdåniga påminnelser inkomma, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att, sedan klaganden blifvit af vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1894 taxerad för 50,000 kronors inkomst af rörelse samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, då enligt de af klaganden för år 1893 förda räkenskaper vinsten vid klagandens kontor i Stockholm samma år utgjort allenast 37,276 kronor 21 öre, taxeringen måtte härtill nedsättas, pröfningsnämnden genom beslut den 28 september 1894, med afseende å den af klaganden angående inkomsten af klagandens rörelse förebragta utredning, nedsatt taxeringen till 37,276 kronor;

att Uppsala läns pröfningsnämnd genom beslut den 21 september 1894, enär inom nämnden blifvit upplyst, att klaganden i Hållnäs socken drifvit trävarurörelse och därvid för afverkade 1,391 standards virke haft en behållning af omkring 6 kronor för standard, och då klaganden icke blifvit af vederbörande taxeringsnämnd för berörda inkomst beskattad, för-

ordnat, att klaganden skulle inom Hållnäs socken för år 1894 utgöra bevillning för åttatusen kronors inkomst af rörelse;

att klaganden hos kammarrätten anfört besvär öfver Stockholms stads och Uppsala läns pröfningsnämnders berörda beslut och därvid yrkat, att, som klagandens rörelse i Hållnäs socken icke kunde anses bedrifven på mera själfständigt sätt eller i afsevärd omfattning, taxeringen därstädes måtte upphäfvas, att, därest emellertid klaganden kunde anses i Hållnäs socken skattskyldig för inkomst, beräkningen af densamma måtte nedsättas till det belopp, 3,748 kronor 16 öre, inkomsten enligt de vid klagandens kontor i Stockholm förda räkenskaper kunde anses högst utgöra, samt att taxeringen i Stockholm, däruti inbegripits den vid klagandens kontor därstädes bokförda vinsten af rörelsen i Hållnäs socken, måtte nedsättas med det belopp, som blefve å sistnämnda ort taxeradt;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget sig utlåtit, att, som klagandens besvär öfver Uppsala läns pröfningsnämnds beslut angående klagandens taxering i Hållnäs socken inkommit till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet först efter klockan tolf å dagen den 31 december 1894, alltså kunde klagandens yrkande angående samma taxering af kammarrätten upptagas till pröfning allenast så vidt det afsåge rättelse i taxeringen på den grund, att klaganden icke alls eller blott till någon del varit i Hållnäs socken för ifrågavarande inkomst skattskyldig, därvid kammarrätten, enär klaganden icke förebragt sådan utredning i målet, att däraf slutas kunde, om eller i hvad mån taxeringen i Hållnäs socken, varit obehörig, lämnade samma taxering oförändrad, men att, då utredt vore, att vid klagandens taxering i Stockholm inbegripits jämväl inkomsten af klagandens rörelse i Hållnäs socken, hvilken inkomst härvid, efter hvad upplyst blifvit, beräknats till 3,748 kronor, klagandens taxering i Stockholm, med tillämpning af 69 § i gällande bevillningsförordning, af kammarrätten nedsattes med sistnämnda belopp till trettiotretusen femhundratjuguåtta kronor; samt

att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att den klaganden ågångna taxering för inkomst af rörelse inom Hållnäs socken måtte varda upphäfd eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att den af Stockholms stads pröfningsnämnd gjorda beräkningen af klagandens beskattningsbara inkomst

måtte nedsättas med hela det belopp, 8,000 kronor, hvartill inkomsten i Hållnäs socken beräknats.

Detta med hvad mera handlingarna innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

137.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Luleå i fråga om Västerbottens enskilda banks beskattning år 1894 för inkomst af rörelse vid bankens afdelningskontor i nämnda stad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Luleå i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för nämnda stad taxerat Västerbottens enskilda bank för 60,700 kronors inkomst af rörelse vid bankens därvarande afdelningskontor,

samt bankens styrelse hos Norrbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att, som efter afdrag för ränta å förlag, som banken under år 1893 lämnat sitt ifrågavarande afdelningskontor, vinsten därstädes sistnämnda år utgjort allenast 11,277 kronor 71 öre, därtill vid taxering skulle läggas i räkenskapen afförda utskylder 5,752 kronor 63 öre, beräkningen af bankens år 1894 beskattningsbara inkomst af rörelse i Luleå måtte nedsättas till 17,030 kronor 34 öre,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1894 ogillat berörda yrkande och fastställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest bankens styrelse häröfver sig besvärat med yrkande om bifall till sitt hos pröfningsnämnden framställda påstående, eller, därest berörda yrkande icke bifölles, att kammarrätten måtte meddela bestämmelse om en motsvarande nedsättning i taxeringen för hufvudkontoret i Umeå, i utslag den 18 december 1895 sig utlåtit, att, emedan banken varit berättigad att, på sätt som skett, påföra afdelningskontoret i Luleå ränta å förlag, som under år 1893 lämnats af hufvudkontoret, samt vid sådant förhållande afdrag vid taxering år 1894 af inkomsten vid ifrågavarande afdelningskontor bort äga rum med det af banken i sådant af-

seende fordrade belopp, 90,674 kronor, ty och som med iakttagande häraf bankens år 1894 beskattningsbara inkomst af rörelse i Luleå uppgått till allenast 17,030 kronor 34 öre, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, till jämnadt belopp af sjuttontusen trettio kronor nedsätta beräkningen af den inkomst, därför banken hade att för år 1894 i Luleå erlägga bevillning; Gifven Stockholms slott den 6 november 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas; och som klagandena icke ådagalagt sådana förhållanden, på grund af hvilka bankens taxering för inkomst af rörelse i Luleå år 1894 kan anses hafva varit för låg, finner Kungl. Maj:t icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

138.

Resolution på und. besvär af Sandvikens järnverksaktiebolag i fråga om taxeringsvärdet för år 1893 å klaganden tillhörande Sandvikens bruksegendom.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Sandvikens järnverksaktiebolag i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 25 oktober 1894 i fråga om, bland annat, taxeringsvärdet för år 1893 å klaganden tillhörande Sandvikens bruksegendom, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 27 november 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att, sedan 1893 års bevillningsberedning för Högbo socken föreslagit, att Sandvikens bruk skulle, såsom annan fastighet än jordbruksfastighet, taxeras till värde af sammanlagdt 1,464,500 kronor, vederbörande taxeringsnämnd genom beslut, som af klaganden icke öfverklagats, höjt taxeringsvärdet med 400,000 kronor, motsvarande värdet af en nyuppförd valsverksbyggnad;

att Gäfleborgs läns pröfningsnämnd genom beslut den 26 september 1893, med bifall till ett af kronoombudet framställdt yrkande, enligt hvilket vid taxeringen borde tagas i beräkning jämväl värdet af sådan inredning jämte maskiner och annat som antingen vore väggfast eller hvarförutan fastigheterna icke kunde för afsedt ändamål användas, åsatt samma fastigheter förhöjdt taxeringsvärde af 3,075,100 kronor;

att af berörda fastighetsvärde, som bestämts med ledning af de belopp, för hvilka ifrågavarande fastigheter enligt inhämtade upplysningar blifvit mot eldskada försäkrade, beräknats, bland annat, för det så kallade stora verket 1,528,650 kronor, för en klaganden tillhörig ångsåg 25,000 kronor, för en stallbyggnad 1,500 kronor samt för järnverkets i Gästriklands brandstodsbolag försäkrade, i särskild förteckning omförmälda fastigheter 928,530 kronor;

att klaganden i anförda besvär hos kammarrätten yrkat, att, då vid taxeringen af det så kallade stora verket och ofvan omförmälda ångsåg icke bort, på sätt som skett, tagas i beräkning värdet af den däri befintliga lösa egendom, likasom icke heller särskildt värde bort åsättas stallbyggnaden eller andra å klagandens jordbruksfastigheter belägna byggnader, som vore för jordbruket eller dit hörande näring afsedda, samt öfverklagade taxeringen tillika vore obehörig därutinnan, att densamma jämväl afsett åtskilliga fastigheter, hvilka blifvit såsom jordbruksfastigheter taxerade, fastighetsbevillning, såvidt i målet vore fråga, måtte, med ändring af pröfningsnämndens beslut, påföras klaganden efter ett taxeringsvärde af sammanlagdt allenast 1,989,400 kronor, däraf borde beräknas för det så kallade stora verket 520,850 kronor, för ångsågen 12,000 kronor samt för de enligt ofvan omförmälda förteckning i Gästriklands brandstodsbolag försäkrade fastigheter 865,050 kronor;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget i fullföljda delar sig utlåtit, att, enär i det taxeringsvärde tillhopa 928,530 kronor, som beräknats för järnverkets i Gästriklands brandstodsbolag försäkrade fastigheter, ingått, med belopp af tillhopa 8,600 kronor, värdet dels å Högbo mjölkvarn, dels ock å en klaganden tillhörig, vid Jädran belägen fiskarebostad, hvilka båda fastigheter, efter hvad hos kammarrätten blifvit utredt, varit särskildt taxerade, samt tillika förekomme, ej mindre att vid taxering af det så kallade stora verket bort undantagas,

förutom de af pröfningsnämnden icke inberäknade inventarier, jämväl följande i en handlingarna i målet bilagd, med N:o 39,435 betecknad brandförsäkringspolis till nedan angifna värden upptagna inventarier, hvilka måste såsom lös egendom anses, nämligen: »lokomobil med öfverbyggnad, täckt med galvaniserad, korrugerad järnplåt 4,000 kronor», samt »modeller», tillhopa värderade till 11,000 kronor och förvarade uti de under N:is 52 och 110 i nyssomförmälda brandförsäkringspolis antecknade byggnader, än äfven att särskildt värde icke bort åsättas förvaltarebostaden Stensmo och den på Västanby landtegendom belägna arbetarebostad, hvilka båda fastigheter af pröfningsnämnden uppskattats till deras försäkringsvärde, sammanlagdt 11,600 kronor, men klaganden, som vid taxering af det stora verket bort få undantaga jämväl värdena å de redskap och verktyg, hvilka å skilda ställen i ofvan berörda brandförsäkringspolis omförmäldes, icke ens uppgifvit de belopp, hvartill samma värden kunde hafva uppgått, samt, hvad anginge öfriga föremål, hvilka tagits i beräkning vid uppskattning af det stora verket, äfvensom de vid taxeringen af ofvanomförmälda ångsåg inberäknade föremål, för hvilkas värden klaganden likaledes påyrkat afdrag, klaganden icke i fråga om sambandet emellan berörda föremål och de byggnader, hvari desamma varit inrymda, förebragt sådan utredning, att däraf kunde bedömas, om och i hvad mån samma föremål vore att hänföra till lös egendom, likasom klaganden icke heller i fråga om de i Gästriklands brandstodsbolag försäkrade fastigheter, hvilka klaganden ansett icke böra särskildt taxeras, ådagalagt, att pröfningsnämndens uppskattning därutinnan varit i vidare mån, än ofvan blifvit förklaradt, obehörig, ty funne kammarrätten skäligt allenast i så måtto ändra pröfningsnämndens beslut, att Sandvikens bruk förklarades skola såsom annan fastighet än jordbruksfastighet taxeras till värde af sammanlagdt 3,039,900 kronor;

samt att klaganden i de underdåniga besvären yrkat, att taxeringsvärdet å bruket måtte nedsättas till 1,989,300 kronor eller det belopp, Kungl. Maj:t på grund af den utaf klaganden numera i målet lämnade utredning kunde finna skäligt bestämma.

Detta med hvad mera handlingarna i målet innehålla har Kungl. Maj:t tagit i öfvervägande och finner icke skäl att i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt, göra

annan ändring, än att, enär i målet numera må anses utredt, ej mindre att vid taxering af den klaganden tillhöriga ångsåg och af det så kallade stora verket bort undantagas, förutom de af pröfningsnämnden och kammarrätten ej inräknade inventarier, jämväl ytterligare åtskilliga, i de i målet företedda brandförsäkringspoliser och intyg upptagna inventarier* till sammanlagdt värde af 850 kronor i ångsågen och 23,030 kronor i det så kallade stora verket, hvilka inventarier ej äro hänförliga till fast egendom, än äfven att dels följande för tillhopa 32,780 kronor i Gästriklands brandstodsbolag försäkrade byggnader, nämligen: under N:o 1811 i brandbrefvet: stall, loge och vagnslider, under N:o 4114: spannmålsmagasin, under N:o 3534: loge samt under N:o 1808: arbetarebostäder med uthus, brygg- och bagarstuga, dels ock ofvan omförmälda, i försäkringsaktiebolaget Svea för 1,500 kronor brandförsäkrade stall, hvilka byggnader blifvit taxerade såsom annan fastighet än jordbruksfastighet, måste, såsom för det af klaganden drifna jordbruk behöfliga, anses taxerade i sammanhang med jordbruksfastigheten, Sandvikens bruk förklaras skola såsom annan fastighet än jordbruksfastighet för år 1893 taxeras till värde af sammanlagdt tvåmillioner niohundraåttiotretusen tvåhundrafyrtio kronor. Hvilket etc.

139.

Resolution på und. besvär af vice konsuln A. Stendahl i fråga om klagandens beskattning år 1894 i Trelleborgs socken för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vice konsuln A. Stendahl i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1894 års taxeringsnämnd för Trelleborgs socken beskattat klaganden för 1,000 kronors inkomst af rörelse,

samt klaganden hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att, då han icke inom nämnda socken drefve annan rörelse än

* Dessa utgjordes af remmar, kättingar och ståltrådslinor samt verktyg och andra lösa föremål, som ej på något sätt vore med byggnaderna förenade.

uppfödning af svin för att tillgodogöra sig biprodukterna från sitt i Trelleborgs stad belägna mejeri, taxeringen måtte varda undanröjd,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 21 september 1894 bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Trelleborgs sockens kommunalstämma häröfver sig besvärat, genom utslag den 11 oktober 1895 sig utlåtit, att, som genom hvad i målet förekommit finge anses ådagalagdt, att den af klaganden i Trelleborgs socken idkade verksamhet varit af beskaffenhet, att klaganden bort för inkomsten däraf i samma socken taxeras, samt klaganden lämnat obestridt, att inkomsten uppgått till det af taxeringsnämnden beräknade belopp 1,000 kronor, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, förordna, att klaganden skulle för år 1894 i Trelleborgs socken utgöra bevillning för 1,000 kronors inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 27 november 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

140.

Resolution på und. besvär af Byske sockens kommunalstämma i fråga om J. O. Rydins i Ånäset beskattning år 1893 inom nämnda socken för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Byske sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan J. O. Rydin i Ånäset hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Västerbottens län yrkat, att, då Rydin blifvit för år 1893 i Byske socken taxerad till bevillning för inkomst af rörelse, men Rydin, hvilken redan den 14 mars 1892 försålt sitt inom nämnda socken belägna sågverk Båtvik äfvensom i juni månad samma år hela sitt därstädes befintliga lager af trävaror,

icke inom Byske socken år 1893 drifvit någon rörelse samt icke heller af annan anledning varit skattskyldig inom berörda socken, Kungl. Maj:ts befallningshafvande måtte, med undanrödjande af ifrågavarande beskattningsåtgärd, förklara Rydin berättigad att restitutionsvis återbekomma den på grund af samma åtgärd honom påförda och hos honom utmätningsvis uttagna bevillning jämte andra utskylder,

men Kungl Maj:ts befallningshafvande genom utslag den 28 februari 1895, enär Rydin icke uppgifvit än mindre styrkt, att bevillning blifvit honom för år 1893 påförd till högre belopp, än som rätteligen belöpte å den honom för samma år åsatta taxering för inkomst, samt Kungl. Maj:ts befallningshafvande saknade befogenhet att ingå i pröfning af taxeringsmyndigheternas beslut rörande den af Rydin åberopade beskattning af inkomst för trävarurörelse inom Byske socken för sistnämnda år, ogillat Rydins yrkande,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest Rydin häröfver anfört besvär, i utslag den 18 september 1895 sig utlåtit, att kammarrätten, lika med Kungl. Maj:ts befallningshafvande, väl ansåge det icke hafva tillkommit denna myndighet att ingå i pröfning af frågan om lagligheten utaf den öfverklagade taxeringsåtgärden, men som hinder icke mötte för pröfning hos kammarrätten af samma fråga samt det måste anses utredt, att Rydin icke under år 1893 idkat rörelse inom Byske socken, funne kammarrätten skäligt att, med undanrödjande af omförmälda taxeringsåtgärd, hvarigenom, enligt hvad kammarrätten inhämtat, Rydin blifvit inom Byske socken taxerad för 9,100 kronors inkomst, förklara Rydin berättigad att, därest han betalt den på grund af samma taxeringsåtgärd honom påförda bevillning, densamma på anmälan ur kronans kassa återbekomma, hvarjämte Rydin hänvisats att hos vederbörande göra framställning om återfående af öfriga, af bevillningen beroende utskylder, som kunde hafva blifvit honom år 1893 inom Byske socken påförda och af honom betalda; Gifven Stockholms slott den 27 november 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

141.

Resolution på und. besvär af S. J. Andersson i Nääs i fråga om taxeringen år 1895 af ett klagandes tillhörigt boningshus.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, S. J. Andersson i Nääs i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för Brunneby socken åsatt ett klaganden tillhörigt, på Göta kanals område invid Nääs kvarnar beläget boningshus taxeringsvärde såsom annan fastighet än jordbruksfastighet af sextusen kronor,

samt klaganden hos Östergötlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, som ifrågavarande boningshus, hvilket vore uppfördt å ett af Göta kanalbolag till innehafvaren af Nääs kvarnar på ständigt arrende upplåtet jordområde och vore för kvarnrörelsens bedrifvande behöfligt, måste anses vara inbegripet i den taxering, som åsatts kvarnegendomen, hvilken uppskattats till värde af 62,000 kronor, ofvan omförmälda särskilda taxering af ifrågavarande boningshus måtte upphäfvas,

men pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1895, enär boningshuset ostridigt vore uppfördt å Göta kanals område och således ej å den fastighet, för hvilken det uppgåfves vara användt, ogillat klagandens yrkande och faställt taxeringen,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där klaganden häröfver sig besvärat, i utslag den 13 mars 1896 icke funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 27 november 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

142.

Resolution på und. besvär af vice konsuln G. E. Broms i fråga om klagandens beskattning år 1894 för inkomst af trävarurörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, vice konsuln G. E. Broms i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan klaganden år 1894 beskattats för inkomst af trävarurörelse dels af taxeringsnämnden i Hjorteds socken till belopp af 16,198 kronor, dels ock af taxeringsnämnden i staden Västervik till belopp af 20,000 kronor,

samt klaganden hos Kalmar läns pröfningsnämnd yrkat, att, som inkomsten af ifrågavarande rörelse icke öfverstege det af taxeringsnämnden i Hjorteds socken beräknade beloppet samt rörelsen bedrefves i Hjorteds socken, där klagandens sågverk Blankaholm vore beläget, men klaganden däremot icke i Västervik utöfvade någon verksamhet, som bort till beskattning därstädes föranleda, taxeringen i Västervik måtte varda undanröjd, eller ock, därest med afseende å den omständighet, att klaganden i Västervik hade kontor, någon del af klagandens inkomst ansåges böra beskattas i Västervik, att klagandens taxering i Hjorteds socken måtte nedsättas med det belopp, som toges till beskattning i Västervik, så att hela den beskattningsbara inkomsten af rörelsen i allt fall icke beräknades till högre belopp än 16,198 kronor,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 19 september 1894 på grund af lämnade upplysningar angående beskaffenheten och omfånget af verksamheten å klagandens kontor i Västervik förordnat, att klaganden skulle därstädes beskattas för 5,000 kronors inkomst af ifrågavarande rörelse, men likväl fastställt taxeringen i Hjorteds socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär under fullföljd af sitt hos pröfningsnämnden framställda påstående, genom utslag den 18 november 1895 sig utlåtit, att, som hvad i målet blifvit upplyst rörande den å klagandens kontor i Västervik utöfvade verksamhet utmärkte, att densamma icke borde anses utgöra någon sådan hufvudsaklig gren af klagandens trävarurörelse, att klagandens inkomst af samma rörelse borde till någon del i Västervik be-

skattas, men klaganden icke med det af honom företedda räkenskapsutdrag eller annorledes förebragt erforderlig utredning för bedömande, huruvida klagandens ifrågavarande inkomst, beräknad enligt de i § 10 af gällande bevillningsförordning stadgade grunder, understigit det af pröfningsnämnden uppskattade beloppet 21,198 kronor, funne kammarrätten skäligt på det sätt ändra pröfningsnämndens beslut, att klaganden befriades från ofvan omförmälda, af pröfningsnämnden honom i Västervik åsatta taxering samt förklarades skyldig att i Hjorteds socken för år 1894 utgöra bevillning för tjuguettusen etthundranittioåtta kronors inkomst af trävarurörelse; Gifven Stockholms slott den 27 november 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

—

143.

Resolution på und. besvär af handelsbolaget under firma A. Markstedt & söner, verksägaren J. Markstedt samt allmänna rådstugan i Skellefteå stad, hvar för sig, i fråga om bemälda bolags beskattning år 1893 för inkomst af rörelse.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, handelsbolaget under firma A. Markstedt & söner, verksägaren Johan Markstedt samt allmänna rådstugan i Skellefteå stad, hvar för sig, i underdånighet anfört öfver Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätts utslag den 20 maj 1895, i hvad samma utslag angår nämnda bolags beskattning år 1893 för inkomst af rörelse, hvarom här nedan vidare förmäles; Gifven Stockholms slott den 18 december 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordrade underdåniga utlåtanden, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och därvid inhämtat:

att 1893 års taxeringsnämnd för Skellefteå socken taxerat bolaget för 45,707 kronors inkomst af sågverksrörelse, hvilket belopp taxeringsnämnden enligt anteckning i dess protokoll

beräknat utgöra två tredjedelar af bolagets hela inkomst af dylik rörelse;

att Skellefteå stads taxeringsnämnd för samma år, hvilken beräknat bolagets inkomst af sågverksrörelse i dess helhet till 4,853 kronor 86 öre, utgörande det inkomstbelopp, bolaget hos nämnden uppgifvit, 18,353 kronor 86 öre, efter afdrag af fem procent af taxeringsvärdet 270,000 kronor å bolagets för rörelsen använda fastigheter, samt uppskattat bolagets inkomst af handelsrörelse till 17,941 kronor 3 öre, förordnat, att en tredjedel utaf vinsten å sågverksrörelsen, 1,617 kronor 95 öre, och hela handelsvinsten, 17,941 kronor 3 öre, eller tillhopa 19,558 kronor 98 öre skulle taxeras i staden samt att såsom skattskyldiga för samma inkomst skulle upptagas de tre delägarne i bolaget, klaganden Markstedt, rådmannen D. R. Markstedt och vice konsuln Anton Markstedt, hvar och en för en tredjedel af beloppet eller för 6,519 kronor 66 öre, hvarjämte taxeringsnämnden beskattat klaganden Markstedt och D. R. Markstedt utom för annan inkomst, hvarom nu ej är fråga, för inkomst af kapital, den förre till belopp af 20,520 kronor 34 öre och den senare till belopp af 23,350 kronor 34 öre;

att bolaget hos Västerbottens läns pröfningsnämnd yrkat, att bolagets inkomst af sågverksrörelse måtte uppskattas till 18,353 kronor 86 öre och afdrag därifrån medgifvas för fem procent af det taxeringsvärde, som blefve för bolagets fastigheter slutligen bestämdt, äfvensom att med ändring af Skellefteå sockens taxeringsnämnds beslut bolaget blefve i socknen taxeradt allenast för två tredjedelar af den sålunda uppskattade inkomsten och den i socknen mantalsskrifne delägaren Anton Markstedt i stället därstädes taxerad för den förlagsränta, han af bolaget uppburit, 18,307 kronor 17 öre;

att pröfningsnämnden genom beslut den 25 september 1893, enär bolagets inkomst af sågverksrörelse utgjordes af bokförda inkomsten, enligt uppgift 18,353 kronor 86 öre, samt räntemedel, hvilka enligt handlingarna i målet af samma rörelse tillkommit delägarne i bolaget, Anton Markstedt med 18,307 kronor 17 öre, D. R. Markstedt med 23,348 kronor 13 öre och klaganden Markstedt med 20,116 kronor 58 öre eller tillhopa 61,771 kronor 88 öre, förty och då från berörda inkomstbelopp, sammanlagdt 80,125 kronor 74 öre, finge afdragas 13,570 kronor, utgörande fem procent af taxeringsvärdet, 271,400 kronor, å de bo-

lagets fastigheter, som för ifrågavarande rörelse under år 1892 användts, bestämt beloppet af bolagets beskattningsbara inkomst af rörelse till 66,555 kronor 74 öre samt förordnat, ej mindre att bevillning för ifrågavarande inkomstbelopp skulle påföras bolaget och icke de särskilda delägarne i detsamma, än äfven att i enlighet med gifna bestämmelser om fördelningen af bevillningsafgifter i sådana fall som det ifrågavarande, där bolaget hade sitt forum och hufvudkontor i Skellefteå stad men utöfvade sin sågverksrörelse inom Skellefteå socken, inkomsten skulle fördelas lika mellan båda kommunerna och således bevillning påföras bolaget i Skellefteå socken och Skellefteå stad, å hvardera orten för 33,277 kronors inkomst af sågverksrörelse, hvarjämte pröfningsnämnden förklarat, att bevillning dessutom skulle påföras bolaget för 19,500 kronors inkomst af diverse- och tjärhandel i Skellefteå stad, där bolaget alltså hade att utgöra bevillning för tillhopa 52,777 kronors inkomst;

att besvär öfver pröfningsnämndens berörda beslut hos kammarrätten anförts ej mindre af ofvan omförmälda hos Kungl. Maj:t klagande än äfven af Skellefteå sockens kommunalstämma, därvid yrkande framställts, af bolaget, att, med ändring af pröfningsnämndens beslut, såsom skattskyldige för inkomsten af handelsrörelse måtte upptagas de särskilda delägarne i bolaget, hvar och en för sin del, och icke bolaget; af klaganden Markstedt, att han i stället för bolaget måtte taxeras så väl för de räntemedel, han af bolaget uppburit, som ock för den del af inkomsten å ofvan omförmälda handelsrörelse, som på honom belöpte; af allmänna rådstugan i Skellefteå stad, att, med upphäfvande af pröfningsnämndens beslut, taxeringen af bolagets och dess delägares ifrågavarande inkomster måtte fastställas enligt de af stadens taxeringsnämnd bestämda grunder endast med den förändring, att inkomsten af sågverksrörelse blefve taxerad till hälften i staden och till hälften i Skellefteå socken, samt af Skellefteå sockens kommunalstämma, att bolagets vinst af sågverksrörelse måtte taxeras till två tredjedelar i socknen och till en tredjedel i staden;

att kammarrätten genom öfverklagade utslaget i fullföljda delar sig utlåtit, att kammarrätten icke funne skäl att i pröfningsnämndens beslut göra annan ändring, än att, enär bolagets så väl sågverk som lastageplats vore belägna inom Skellefteå socken och bolaget i Skellefteå stad ägde sitt hufvudkontor, bo-

145.

Resolution på und. besvär af dels Skånska sockerfabriksaktiebolaget och dels stadsfullmäktige i Landskrona i fråga om nämnda bolags inkomstbeskattning för år 1894.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, *dels* Skånska sockerfabriksaktiebolaget och *dels* stadsfullmäktige i Landskrona i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnder år 1894 beskattat nämnda bolag för inkomst af dess fabriksrörelse, i Landskrona, där bolaget idkade tillverkning af raffineradt socker, till belopp af 426,000 kronor, motsvarande två tredjedelar af bolagets hela beräknade inkomst af fabriksrörelse, och i Säby socken, hvarest bolagets hvitbetssockerfabrik vore belägen, till belopp af 451,433 kronor, utgörande den uppskattade vinsten å rörelsen vid nämnda fabrik,

samt bolaget hos Malmöhus läns pröfningsnämnd yrkat, att taxeringen i Landskrona måtte bestämmas till 206,018 kronor, hvartill bolagets vinst å tillverkningen vid dess raffinaderi i omförmälda stad år 1893 uppgått,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 22 september 1894 nedsatt sistnämnda taxering till tvåhundraåttatusen trehundratjuguen kronor och fastställt bolagets taxering i Säby socken till fyrahundrafemtioettusen fyrahundratrettiotre kronor,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest stadsfullmäktige i Landskrona häröfver sig besvärat, genom utslag den 27 september 1895 sig utlåtit, att, som utredt vore, att allt det vid bolagets fabrik i Säby socken tillverkade råsocker förädlades vid raffinaderiet i Landskrona, samt vid sådant förhållande den af bolaget vid fabrikerna i Säby socken och Landskrona utöfvade rörelse måste anses såsom en enda, för tillverkning af raffineradt socker bedrifven rörelse, alltså och med afseende å hvad i målet blifvit upplyst angående omfattningen och beskaffenheten af bolagets rörelse i Säby socken och i Landskrona, funne kammarrätten, med tillämpning jämväl af § 69 i gällande bevillningsförordning, skäligt på det sätt ändra taxeringen, att för den af pröfningsnämnden såsom beskattningsbar fastställda inkomst af bolagets hela fabriksrörelse,

659,754 kronor, bevillning skulle bolaget påföras för 339,133 kronor i Säby socken och för 320,621 kronor i Landskrona,

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring, hvarvid yrkats, af bolaget, som vid sina besvär fogat handlingar, utvisande att det vid bolagets fabrik i Säby socken tillverkade råsocker delvis afyttrats till andra afnämare än bolagets raffinaderi i Landskrona, att Kungl. Maj:t måtte, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut, och af stadsfullmäktige i Landskrona, att två tredjedelar af bolagets hela beräknade inkomst af fabriksrörelse för ifrågavarande år måtte taxeras i Landskrona och allenast en tredjedel i Säby socken; Gifven Stockholms slott den 18 december 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner godt att, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut. Hvilket etc.

146.

Resolution på und. besvär af förre sjökaptenen E. A. W. Ström i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, förre sjökaptenen Erik Alfred Wilhelm Ström i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan vederbörande taxeringsnämnd i Stockholm år 1895 beskattat klaganden för tretusen kronors inkomst, däraf 787 kronor beräknats utgöra hans hustrus aflöning såsom föreståndarska för kostymverkstaden vid Kungl. operan,

samt klaganden, med förmälan att klaganden och hans hustru icke sedan november månad år 1893 haft gemensam bostad, hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att klaganden måtte befrias från utgörande af bevillning för sistnämnda belopp,

men pröfningsnämnden genom beslut den 1 oktober 1895, enär klaganden ej styrkt något förhållande, ledande till ändring i taxeringen, ogillat yrkandet och fastställt beskattningsåtgärden,

så har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, genom utslag den 6 maj innevarande år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 31 december 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

147.

Resolution på und. besvär af A. Lundqvist i fråga om klagandens inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Anders Lundqvist i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för Adolf Fredriks församling i Stockholm taxerat klaganden för femtusen kronors inkomst af kapital och ettusen kronors inkomst af rörelse eller yrke eller eljest, eller således för en samfäld inkomst af sex tusen kronor,

samt klaganden hos stadens pröfningsnämnd yrkat, att, som klaganden icke hade annan inkomst än fyra procent ränta å sitt till belopp af 40,000 kronor uppgående kapital, han måtte varda för allenast nämnda inkomst beskattad,

men pröfningsnämnden genom beslut den 23 oktober 1895, enär enligt inom nämnden meddelade upplysningar icke kunde antagas, att klagandens inkomst blifvit för högt beräknad, afslagit yrkandet och fastställt taxeringen,

så och efter det klaganden hos Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt häröfver anfört besvär,

har kammarrätten i utslag den 1 maj innevarande år ej funnit skäl att bifalla af klaganden framställd anhållan om vittnesförhör eller att i pröfningsnämndens beslut göra ändring; Gifven Stockholms slott den 31 december 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

148.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Askersund i fråga om Smålands enskilda banks beskattning år 1895 för inkomst af rörelse i nämnda stad.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Askersund i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan Smålands enskilda bank hos 1895 års bevillningsberedning för nämnda stad uppgifvit, att, efter afdrag för 97,149 kronor 84 öre, som afskrifvits för lidna förluster, bankens behållna inkomst af rörelsen vid dess hufvud- och afdelningskontor år 1894, med tillägg af samma år erlagda allmänna utskylder, 42,832 kronor 60 öre, uppgått till 208,816 kronor 85 öre, samt tillika, under åberopande af berörda uppgift, hemställt, att, med ledning af den vid bankens afdelningskontor i Askersund uppkomna bruttoinkomst, 62,877 kronor 96 öre, jämförd med den brutto- och nettoinkomst, bankens rörelse i sin helhet lämnat, af den till taxering uppgifna nettoinkomsten måtte beskattas i Askersund 10,808 kronor 72 öre,

men bevillningsberedningen föreslagit, att bankens inkomst af rörelse i nämnda stad skulle beräknas till 15,000 kronor,

så och efter det stadens taxeringsnämnd, enär banken icke kunde anses berättigad till afdrag för de i dess bokslut gjorda afskrifningar till belopp af 97,149 kronor 84 öre, ogillat af banken hos taxeringsnämnden framställdt yrkande, att ifrågavarande inkomst måtte beräknas till det af banken uppgifna belopp, 10,808 kronor 72 öre, och godkänt bevillningsberedningens förslag,

samt Örebro läns pröfningsnämnd, hvarest banken fullföljt sitt berörda yrkande, genom beslut vid sammanträde den 24 och 25 september 1895, sedan inom nämnden upplysts, att bankens vinst å rörelsen i Askersund verkligen uppgått till 15,000 kronor och att några förluster å densamma icke ägt rum, icke funnit skäl att bifalla de af banken anförda besvären,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, där banken häröfver sig besvärat, genom utslag den 20 maj 1896 i nu öfverklagad del sig utlåtit, att, som anledning saknades till antagande, att bankens hela år 1895 beskattningsbara inkomst öfverstigit

det belopp, bankens vederbörligen granskade räkenskaper för år 1894 utvisade, eller att fördelningen af samma inkomst bort ske annorlunda, än banken hos beskattningsmyndigheterna hemställt, funne kammarrätten skäligt att, med ändring af pröfningsnämndens öfverklagade beslut, förordna, att banken skulle för år 1895 utgöra bevillning i Askersund för tiotusen åttahundra åtta kronors inkomst,

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring med yrkande, att Kungl. Maj:t måtte, med upphäfvande af kammarrättens utslag, fastställa pröfningsnämndens i målet meddelade beslut; Gifven Stockholms slott den 31 december 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag, så vidt det blifvit öfverklagadt. Hvilket etc.

149.

Resolution på und. besvär af Våmhus sockens kommunalstämma i fråga om handlanden A. Lunds taxering år 1895 för inkomst af rörelse inom Våmhus socken.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, Våmhus sockens kommunalstämma i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan 1895 års taxeringsnämnd för berörda socken taxerat handlanden Anders Lund för 800 kronors inkomst af skogsafverkning inom socknen,

samt Lund hos Kopparbergs läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär den afverkning af skog, som ägt rum i Våmhus socken, icke kunde anses såsom en själfständigt eller i afsevärd omfattning drifven rörelse, samt Lund, hvilken vore mantalsskrifven i Mora socken och där beskattad jämväl för den inkomst, som ansetts härflyta af Lunds verksamhet inom Våmhus socken, vid anförda förhållanden icke vore för inkomst af rörelse skattskyldig inom sistnämnda socken, öfverklagade taxeringen måtte undanrödjas,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut vid sammanträde den 26, 27 och 28 september 1895, enär upplyst blifvit, att Lund hade sitt kontor i Mora, där han utöfvade verksamhet jämväl i afseende å skogsaffärer inom andra orter, med bifall till berörda yrkande befriat Lund från taxering i Våmhus socken,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klaganden häröfver anfört besvär, i utslag den 23 mars innevarande år funnit skäl icke hafva förekommit, som kunde föranleda ändring i pröfningsnämndens beslut; Gifven Stockholms slott den 31 december 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande samt klaganden fått inkomma med underdåniga påminnelser, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

150.

Resolution på und. besvär af stadsfullmäktige i Sala i fråga om Sala mejeriförenings inkomstbeskattning år 1895.

Kungl. Maj:ts nådiga resolution på de besvär, stadsfullmäktige i Sala i underdånighet anfört däröfver, att,

sedan stadens taxeringsnämnd år 1895 taxerat Sala mejeriförening för 1,000 kronors inkomst af rörelse,

samt mejeriföreningen hos Västmanlands läns pröfningsnämnd yrkat, att, enär inkomsten af föreningens verksamhet, hvilken endast afsåge tillgodogörande af produkterna utaf föreningsmedlemmarnes egna jordbruk, icke vore beskattningsbar, mejeriföreningen måtte varda från inkomsttaxering befriad,

så och efter det pröfningsnämnden genom beslut den 24 september 1895, under åberopande af § 8 mom. 2 a) i bevillningsförordningen, bifallit berörda yrkande,

har Kungl. Maj:ts och rikets kammarrätt, hvarest klagandena häröfver anfört besvär, i utslag den 13 april innevarande

år ej funnit skäl att i pröfningsnämndens öfverklagade beslut göra ändring;

däruti klagandena i underdånighet sökt ändring, under yrkande att mejeriföreningen måtte för år 1895 påföras bevillning för en till 2,490 kronor beräknad inkomst af rörelse; Gifven Stockholms slott den 31 december 1896.

Kungl. Maj:t har, sedan kammarrätten efter vederbörandes hörande afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, låtit handlingarna i detta mål Sig föredragas och finner icke skäl att göra ändring i kammarrättens utslag. Hvilket etc.

SAK-REGISTER.

